

ภูมิปัญญาหัตถศิลป์ไม้แกะสลักอวี้เจียง เมืองอิงฉาน: การจัดการวัฒนธรรมเพื่อสืบทอดและส่งเสริม
การท่องเที่ยว

JI ZHOU

คุณนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ภูมิปัญญาหัตถศิลป์ไม้แกะสลักอวี่เจียง เมืองอิงถาน: การจัดการวัฒนธรรมเพื่อสืบทอดและส่งเสริม
การท่องเที่ยว

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

The Wisdom of Yingtan City Yujiang Wood Carving Craftsmanship: Cultural
Management for Inheritance and Promotion of Tourism

JI ZHOU

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF PHILOSOPHY
IN ART AND CULTURAL ADMINISTRATION
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
BURAPHA UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณิพนธ์ได้พิจารณาคุณิพนธ์
นิพนธ์ของ JI ZHOU ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณิ
บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์

คณะกรรมการสอบคุณิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวษา เรืองชีวิน)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรา อรุณศรีมรกต)

..... ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.กุลธิดา ท้วมสุข)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวษา เรืองชีวิน)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรา อรุณศรีมรกต)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ภรดี พันธุมกร)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิมวงศา)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับคุณิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเยี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63810069: สาขาวิชา: การบริหารศิลปะและวัฒนธรรม; ปร.ด. (การบริหารศิลปะและวัฒนธรรม)

คำสำคัญ: ศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียง, ภูมิปัญญาหัตถศิลป์, การจัดการวัฒนธรรม, การสืบสาน, การท่องเที่ยว

JI ZHOU : ภูมิปัญญาหัตถศิลป์ไม้แกะสลักอวี้เจียง เมืองอิงถาน: การจัดการวัฒนธรรมเพื่อสืบทอดและส่งเสริมการท่องเที่ยว. (The Wisdom of Yingtan City Yujiang Wood Carving Craftsmanship: Cultural Management for Inheritance and Promotion of Tourism) คณะกรรมการควบคุมคุณภาพ: ภาษา เรื่องชีวิต, สุภรา อรุณศรีมรกต ปี พ.ศ. 2567.

ภูมิปัญญาหัตถศิลป์ไม้แกะสลักอวี้เจียง เมืองอิงถาน : การจัดการวัฒนธรรมเพื่อสืบทอดการส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษา ภูมิหลัง คุณค่า สุนทรียภาพ เทคนิคเชิงช่าง การพัฒนาและภูมิปัญญาพื้นบ้านของศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียง 2) เพื่อวิเคราะห์ทรัพยากรอุตสาหกรรมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้อวี้เจียง สู่แนวการจัดการเพื่อสืบทอดและส่งเสริมการท่องเที่ยว 3) เพื่อออกแบบแผนการจัดการวัฒนธรรมภูมิปัญญาหัตถศิลป์ไม้แกะสลักอวี้เจียง และแผนส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวของเขตอวี้เจียง

การวิจัยเป็นการบูรณาการวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักท่องเที่ยว ชาวบ้านในท้องถิ่นและบุคลากรในสาขาวิชาชีพเกี่ยวกับศิลปะงานแกะสลักไม้ในเขตอวี้เจียง มณฑลเจียงซี ด้วยเครื่องมือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเป็นหัวใจสำคัญและการจัดแสดงนิทรรศการสามารถแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้อวี้เจียงในทางภูมิภาคอันเป็นถิ่นฐานของศิลปะงานแกะสลักไม้และอุตสาหกรรมการผลิต รวมทั้งการนำทรัพยากรวัฒนธรรมท้องถิ่นกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่อีกครั้ง ด้วยการใช้แพลตฟอร์มเป็นหน้าต่างสะท้อนและเผยแพร่ภาพลักษณ์และช่วยยกระดับชื่อเสียงของศิลปะงานแกะสลักไม้ ซึ่งมีงานหัตถศิลป์และอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงของมณฑลเจียงซีเป็นตัวแทนที่โดดเด่นสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและการลงทุน ช่วยปรับปรุงปัญหาด้านการพัฒนา 2) การสร้างแพลตฟอร์มสร้างเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการจัดการกิจกรรมในรูปแบบนิทรรศการสามารถบุกเบิกการพัฒนาเชิงบูรณาการรูปแบบใหม่ให้กับศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียงในการผสมผสานวัฒนธรรมอุตสาหกรรมการผลิตและการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน เป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวและเป็นแรงผลักดันในการสร้างเสริมภาพลักษณ์เป็นสื่อเพื่อข้ามข้อจำกัดของทักษะหัตถศิลป์ดั้งเดิมและสุนทรียภาพทางศิลปะเฉพาะกลุ่ม เป็นการจัดการการพัฒนาเชิงบูรณาการนวัตกรรมที่สามารถตอบสนองความ

ต้องการทางจิตวิญญาณและวัตถุของสาธารณชนในยุคใหม่ได้ 3) การสร้างคู่มือแนวทางการจัดการนำไปสู่แนวทางการเผยแพร่และส่งเสริมการท่องเที่ยวของพื้นที่ โดยมีงานหัตถศิลป์อุตสาหกรรมและวัฒนธรรม และการจัดการนิทรรศการนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญซึ่งช่วยสนับสนุนและดึงดูดกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้การศึกษา และการแบ่งปันทรัพยากร ระหว่างผู้ประกอบการ ด้วยแนวคิดและเทคโนโลยีใหม่ ๆ การมีส่วนร่วมในการวิจัยและศึกษาลงลึกถึงศักยภาพและกลไกใหม่ของงานหัตถศิลป์ไม้แกะสลักอวี่เจียงสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนภายใต้สภาพสังคมในปัจจุบัน

63810069: MAJOR: ART AND CULTURAL ADMINISTRATION; Ph.D. (ART AND CULTURAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: Yujiang wood carving, culture and industry, cultural management project

JI ZHOU : THE WISDOM OF YINGTAN CITY YUJIANG WOOD CARVING CRAFTSMANSHIP: CULTURAL MANAGEMENT FOR INHERITANCE AND PROMOTION OF TOURISM. ADVISORY COMMITTEE: PUVASA RUANGCHEWIN, SUPARA AROONSRIMORAKOT 2024.

The objectives of this study are: (1) to investigate the cultural and industrial resources of Yujiang wood carving; (2) to analyze the models for promoting and disseminating Yujiang wood carving's cultural and industrial resources, and their role in facilitating tourism; (3) to further develop and continuously promote the culture and industry of Yujiang wood carving, thereby advancing the development of tourism in Yujiang.

This research adopts a mixed-method approach. The sample group consists of 377 individuals from Jiangxi Province, including tourists, residents, and professionals from the wood carving industry in Yujiang District. The research instruments include questionnaires and interviews, with an Item-Objective Congruence (IOC) range between 0.67-1.00 and a confidence level of 0.95 for the rating scale. Data were analyzed using statistical methods, percentages, frequency distribution, mean, standard deviation, factor analysis, and content analysis.

The findings of the study reveal the following: (1) The tourism cultural management project, supported by the cultural and industrial resources of Yujiang wood carving, thoroughly explores and presents various aspects of Yujiang wood carving's development. Local cultural resources are collected, analyzed, and integrated for reuse. By focusing on resource utilization and using platforms as showcases, the reputation of Jiangxi wood carving arts, craftsmanship, and industry, with Yujiang wood carving as a representative, is enhanced, attracting both tourists

and investors while overcoming developmental bottlenecks. (2) The construction of cultural management platforms and activity management has opened new avenues for the integrated development of culture, industry, and tourism in Yujiang wood carving. By using tourism attraction to create benefits and cultural management as a tool, the traditional closed techniques and niche artistic aesthetics are overcome, and an innovative and integrated management model is sought that aligns with the spiritual and material needs of the public in the new era. (3) The cultural management project aimed at promoting tourism and disseminating the artistic, craftsmanship, industrial, and cultural image of Yujiang wood carving integrates resource management and spatial planning as fundamental functions. It leverages branding and promotional strategies as mediums, with the goal of enhancing tourism and creating benefits. It supports and attracts creative design, entrepreneurial exchanges, educational learning, and resource sharing across various groups. By embracing new ideas and technologies, the project explores and uncovers the new potential and sustainable development mechanisms of traditional folk crafts, such as Yujiang wood carving, in contemporary society.

กิตติกรรมประกาศ

เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว เส้นทางการศึกษาปริญญาเอก ณ มหาวิทยาลัยบูรพาของผู้วิจัยใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและอยากขอบคุณทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำตลอดมา

ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาชาวไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูษา เรืองชีวิน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภรา อรุณศรีมรกตที่คอยเป็นกำลังใจและให้คำแนะนำตลอดกระบวนการเขียนวิทยานิพนธ์ ทักษะคิด ประสพการณ์ และความมุ่งมั่นของท่านในงาน งานวิชาการมีอิทธิพลและเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยอย่างมาก เปรียบเสมือนไฟส่องสว่างนำทางในช่วงเวลาที่รู้สึกสับสนในเส้นทางนี้

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นเรียนชาวไทย ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยบูรพา เราได้มีโอกาสศึกษาและค้นคว้าประเด็นวิชาการต่างๆ ร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นกำลังใจและพัฒนาตนเองไปพร้อมๆ กัน มิตรภาพและความช่วยเหลือเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกอบอุ่นแม้จะอยู่ในต่างแดน ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมั่นใจว่าจะสามารถสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกได้อย่างแน่นอน

นอกจากนี้ ขอขอบคุณทีมนักล่าชาวไทยที่คอยให้การสนับสนุนอย่างมืออาชีพ ด้วยความทุ่มเทและการทำงานของพวกท่าน ผู้วิจัยสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทางวิชาการในประเทศไทยได้ดีมากขึ้น ส่งผลให้การศึกษาของผู้วิจัยเป็นไปอย่างราบรื่น การแปลและการประสานงานของล่าม ช่วยลดความกังวลด้านอุปสรรคทางภาษาของนักเรียนต่างชาติ ทำให้ผู้วิจัยสามารถมุ่งเน้นงานวิจัยของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยบูรพา สถานที่อันสวยงามที่มอบช่วงเวลาอันมีค่าให้แก่ผู้วิจัย ที่แห่งนี้ เป็นสักขีพยานในการเติบโตและการเปลี่ยนแปลงของผู้วิจัย ขอขอบคุณสำหรับความรู้ มิตรภาพ ความเชื่อ และประสบการณ์อันน่าจดจำที่เกิดขึ้นในสถานที่แห่งนี้ ซึ่งคงจะอยู่ในความทรงจำของผู้วิจัยไปตลอดชีวิต

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความสนใจและสนับสนุนผู้วิจัย หากไม่มีความช่วยเหลือจากพวกท่าน ผู้วิจัยคงไม่สามารถทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จได้ ในอนาคต ผู้วิจัยตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ไม่ทำให้ทุกท่านผิดหวัง และจะตอบแทนความห่วงใยของทุกคนด้วยการกระทำที่เป็นจริง

ขอขอบคุณจากใจจริง มอบให้แก่ทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือผู้วิจัย! ด้วยความนับถือ

JI ZHOU

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
คำถามของการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ระเบียบวิธีวิจัย	8
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
ศิลปะการแกะสลักไม้ของจีน	12
1. ความเป็นมาและอัตลักษณ์ของศิลปะงานแกะสลักไม้ของจีน.....	12
2. สำนักวิชาแกะสลักไม้ที่สำคัญและการสืบสานศิลปะการแกะสลักไม้จีน	18
ศิลปะกับการแกะสลักไม้.....	23
1. ความหมายเชิงสัญลักษณ์ทางศิลปะของงานแกะสลักไม้.....	23

2. นัยแฝงและอัตลักษณ์ทางศิลปะของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้.....	27
3. มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมศิลปะการแกะสลักไม้.....	31
4. การสืบสานศิลปะงานแกะสลักไม้.....	33
นโยบายที่เกี่ยวข้อง.....	36
1. นโยบายระดับชาติ	36
2. นโยบายระดับมณฑล	38
การจัดการวัฒนธรรม.....	39
1. นิยามของการจัดการวัฒนธรรม	39
2. แนวคิดการจัดการวัฒนธรรม	40
3. ตัวอย่างกรณีศึกษาด้านการจัดการวัฒนธรรม.....	41
หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	46
1. ทฤษฎีและหลักการทางนิเทศศาสตร์.....	46
2. ทฤษฎีและหลักการทางสุนทรียศาสตร์.....	49
3. ทฤษฎีและหลักการการจัดการวัฒนธรรม.....	53
4. ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้.....	55
เอกสารการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	58
1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการจัดการวัฒนธรรมทางหัตถศิลป์ภูมิปัญญาพื้นบ้าน.....	58
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลักดันวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	59
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัฒนธรรมอื่น ๆ.....	60
บทที่ 3 ภูมิปัญญาหัตถศิลป์และวัฒนธรรมในอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้เอวีเจียง.....	63
พื้นที่เขตเอวีเจียง เมืองอิงถาน มณฑลเจียงซี	63
1. บริบทสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์.....	63
2. ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์เขตอำเภอเอวีเจียง.....	67

ศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียง.....	69
1. ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียง	69
2. สถานการณ์ปัจจุบันและปัญหาด้านการพัฒนาของศิลปะการแกะสลักไม้อวี้เจียง	74
งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี้เจียง.....	77
1. ด้านรูปแบบในงานไม้แกะสลักอวี้เจียง	77
2. ด้านเทคนิคศิลป์ในงานไม้แกะสลักอวี้เจียง.....	78
3. กระบวนการสร้างสรรค์งานไม้แกะสลักอวี้เจียง.....	83
4. เครื่องมือแกะสลัก.....	84
ประเภทของการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้อวี้เจียง	87
1. การสร้างสรรค์จากแนวคิด	87
2. การสร้างสรรค์จากลวดลาย	92
3. การสร้างสรรค์จากลวดลายที่โดดเด่นและได้รับความนิยม	94
อุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียง.....	101
1. พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียง	101
2. สถานการณ์ในปัจจุบันของอุตสาหกรรมและแบบแผนโครงสร้าง.....	105
3. การจำแนกประเภทและเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.....	106
การสำรวจสถานการณ์ภาคสนาม.....	125
1. สถานการณ์งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี้เจียงและการพัฒนาอุตสาหกรรมในปัจจุบัน ...	125
2. ทิศทางการพัฒนาและสร้างเสริมนวัตกรรมด้านสืบสานงานแกะสลักไม้อวี้เจียง	130
บทที่ 4 คุณค่า สุนทรียภาพทางศิลปะ และทิศทางการพัฒนาทางอุตสาหกรรมและวัฒนธรรมของงาน แกะสลักไม้อวี้เจียง	139
ศิลปะและสุนทรียภาพในงานแกะสลักไม้อวี้เจียง	139
คุณค่าทางศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง	151
คุณค่าทางอุตสาหกรรมของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง	154

ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง	158
บทที่ 5 การจัดการวัฒนธรรมและแนวทางการสืบทอดงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง	164
แนวทางการคัดเลือกสถานที่ตั้งสำหรับดำเนินโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง	165
การจัดการพื้นที่ภายในโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง	168
แนวทางการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่วัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง	231
การอภิปรายผลการประเมินผลและคุณค่าของโครงการ	238
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายและข้อเสนอแนะ	243
ผลการวิจัย	244
การอภิปรายผลการวิจัย	248
ข้อเสนอแนะ	250
บรรณานุกรม	252
ภาคผนวก	255
ภาคผนวก 1 เครื่องมือวิจัย	256
ภาคผนวก 2 ใบตอบรับการตีพิมพ์บทความ	267
ประวัติย่อของผู้วิจัย	269

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3-1 เทคนิคพื้นฐานของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง.....	78
ตารางที่ 3-2 เครื่องมือประเภทมีดสำหรับงานแกะสลัก.....	84
ตารางที่ 5-1 กรอบแนวคิดและแผนงานกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่.....	202
ตารางที่ 5-2 ลำดับพิธีเปิดงาน “ฐานปฏิบัติการช่วงช่วง”.....	203
ตารางที่ 5-3 เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : มหกรรมนิทรรศการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมงานแกะสลักไม้.....	204
ตารางที่ 5-4 เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : งานนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิตในหัวข้อ “การสืบสานและการสร้างนวัตกรรม” ในงานแกะสลักไม้.....	205
ตารางที่ 5-5 เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : งานนิทรรศการจัดแสดงผลงานมรดกทางวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงในหัวข้อ “ความประทับใจ ณ อวี้เจียง”	207
ตารางที่ 5-6 เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : งานนิทรรศการจัดแสดงทักษะหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี้เจียงและประสบการณ์ DIY	208
ตารางที่ 5-7 เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : งานแข่งขันทักษะการแกะสลักไม้พิธีมอบรางวัลให้กับผู้ชนะการแข่งขัน	209
ตารางที่ 5-8 เนื้อหาการสื่อสารแลกเปลี่ยน : การอภิปรายในหัวข้อ “อนาคตของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง”	210
ตารางที่ 5-9 ตารางรายละเอียดกิจกรรมเขตสวนสืบสานที่มีชีวิต.....	221
ตารางที่ 5-10 เนื้อหากิจกรรมแผนงานกิจกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์	227

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 แผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
ภาพที่ 2-1 แหล่งโบราณคดีเหอหมู่ตู้ช่วงยุคหินใหม่ เมืองอวี๋เหยา มณฑลเจ้อเจียง.....	13
ภาพที่ 2-2 ภาพขามเครื่องเงินไม้เคลือบรักแดงที่ขุดพบจากแหล่งโบราณคดีเหอหมู่ตู้.....	13
ภาพที่ 2-3 ภาพเครื่องเงินเงินแว่นในช่ในช่วงยุคสงครามจ้านกั๋วปัจจุบันเก็บรักษาอยู่ที่พิพิธภัณฑ์หูเป่ย์.....	15
ภาพที่ 2-4 ภาพหุ่นหย่งงานแกะสลักไม้รูปครอบครัวที่ขุดพบจากสุสานโมจูอี้จื่อฮั่น (Mozuizi Han) เมืองอู่เว่ย มณฑลกานซู.....	16
ภาพที่ 2-5 ภาพคณะพระพุทธรูปในพุทธศิลป์สไตล์ราชวงศ์ถังตั้งอยู่ในส่วนโถงพระวิหารฝั่งตะวันออกของวัดฝอวกวางบนภูเขาอู่ไถ มณฑลชานซี.....	17
ภาพที่ 2-6 ภาพ “ไข่มุกแห่งทะเลสาบตะวันตก (西湖明珠)” ผลงานของลู่กวางเจิ้ง ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับประเทศประเภทงานแกะสลักไม้ต่งหยาง.....	18
ภาพที่ 2-7 ภาพงานแกะสลักไม้ลงรักปิดทองของศาลเจ้าอี้เลวี่หวงกงในสมัยราชวงศ์ชิงตั้งอยู่ที่ตรอกเถี่ยวเซียงหมายเลข 2 ถนนอ้ออัน เมืองเฉาโจว มณฑลกวางตุ้ง	20
ภาพที่ 2-8 ภาพ “อาจหาญตั้งพายุ (雄风)” ผลงานของหวงเหวินโซ่ว ประมาจารย์ด้านศิลปหัตถกรรมของประเทศจีนและบุคคลผู้เป็นตัวแทนของศิลปะงานแกะสลักมณฑลฝูเจี้ยน	22
ภาพที่ 2-9 ภาพ “กำแพงเมืองจีนหมื่นลี้ (万里长城)” ผลงานของโรงงานแกะสลักไม้ Yujiang Guoxi	24
ภาพที่ 2-10 ภาพบรรยากาศขณะผู้วิจัยรับฟังอาจารย์หลิวอี้เต๋อ ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประเภทศิลปปะงานแกะสลักไม้แนะนำผลงานสร้างสรรค์ของเขา “ไต้บูชาไม้แกะสลักลายมังกร (龙纹香案)”	26
ภาพที่ 2-11 ภาพ “ทิวทัศน์ริมฝั่งน้ำในเทศกาลเซ่งเหม้ง (清明上河图)” ผลงานแกะสลักไม้ขนาดใหญ่สร้างโดยเจิ้งชุนฮุย ประมาจารย์ด้านศิลปหัตถกรรมของมณฑลฝูเจี้ยน ผลงานมีความยาว 12.286 เมตร ความสูง 3.075 เมตรและความกว้าง 2.401m.....	29

ภาพที่ 2-12 ภาพ “รู้แจ้ง (悟)” ผลงานแกะสลักไม้ที่สร้างโดยบริษัท Muyu Craft Co., Ltd. ตั้งอยู่ในเขตการลงทุนของนักธุรกิจจากเขตปกครองพิเศษไต้หวัน เมืองฉวนโจว มณฑลฝูเจี้ยน	30
ภาพที่ 2-13 ภาพบรรยากาศงานเทศกาลโคมไฟฉินหวาย	42
ภาพที่ 2-14 ภาพบรรยากาศงานเทศกาลโคมไฟฉินหวาย	43
ภาพที่ 2-15 ภาพบรรยากาศขณะเยี่ยมชมนิทรรศการประเพณีพื้นบ้านเตาเผาเครื่องเคลือบโบราณ เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น	45
ภาพที่ 3-1 แผนที่มณฑลเจียงซี (วงเครื่องหมายสีแดง) และเมืองอิงถาน (ภาพขวา)	65
ภาพที่ 3-2 ภาพภูเขาหลงหู สถานที่ท่องเที่ยวชมทัศนียภาพระดับ 5A ในเมืองอิงถาน	66
ภาพที่ 3-3 ภาพบรรยากาศเขตเมืองจงโจวซึ่งตั้งอยู่ในเขตอวิเจียง เมืองอิงถาน	67
ภาพที่ 3-4 ภาพซากกำแพงเมืองฝิ่ง “เขตอำเภออันเหริน” และป้ายจารึกหินสลักเป็นคำว่า	68
ภาพที่ 3-5 งานแกะสลักไม้ลายดอกสายน้ำผึ้งและภาพแสดงรายละเอียดลวดลายซึ่งงานชิ้นนี้เป็นงานแกะสลักไม้ที่ตกแต่งอยู่ตรงส่วนคานบ้านในตำบลจินเจียง เขตอวิเจียง	70
ภาพที่ 3-6 โบราณวัตถุงานแกะสลักไม้ที่สร้างสรรค์ด้วยแนวคิดหลักหลากหลายรูปแบบของแต่ละท้องที่ในเขตอวิเจียงเมื่อสมัยราชวงศ์หมิง-ชิง	71
ภาพที่ 3-7 ผลิตภัณฑ์แทนบูชาพระงานแกะสลักไม้อวิเจียงที่พัฒนาขึ้นโดยกลุ่มองค์กรการค้า ก้าวสู่กรุป	73
ภาพที่ 3-8 ย่านถนนสาธิตกิจการงานแกะสลักประจํามณฑลเจียงซีซึ่งตั้งอยู่ในเขตอวิเจียง	74
ภาพที่ 3-9 ผู้วิจัยเข้าสังเกตการณ์ขณะที่ช่างฝีมือใช้เทคนิคแกะสลัก 7 วิธีในการสร้างสรรค์ผลงาน	82
ภาพที่ 3-10 ช่างฝีมืองานแกะสลักไม้อวิเจียงกำลังใช้ค้อนช่วยในการแกะสลักไม้	86
ภาพที่ 3-11 จางเหรินเซิง ปรมาจารย์ด้านงานแกะสลักไม้อวิเจียงขณะกำลังแกะสลักพระพุทธรูป	88
ภาพที่ 3-12 งานแกะสลักไม้อวิเจียงในหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องเล่าเทวดานาน “ม้วนภาพเทพเซียน 87 องค์”	89
ภาพที่ 3-13 งานแกะสลักไม้อวิเจียงในหัวข้อเกี่ยวกับตัวละครในบทละครอุปรากรจีน “108 วีรบุรุษเขาเหลียนซาน” (บางส่วน)	90
ภาพที่ 3-14 งานแกะสลักไม้อวิเจียงในหัวข้อเกี่ยวกับธรรมเนียมประเพณีจีนพื้นบ้าน “ภาพริมแม่น้ำเทศกาลชิงหมิง”	91

ภาพที่ 3-15 งานแกะสลักไม้ลายมังกรในท่อนั่งประทับซึ่งสร้างสรรค์โดยหลิวอี้เต๋อ ประมาจารย์ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ งานแกะสลักไม้ฮั่ววีเจียง	95
ภาพที่ 3-16 ภาพร่างเส้นลายมังกรล่องเมฆ (อวี่นหลง) โดยช่างแกะสลักไม้ฮั่ววีเจียง	97
ภาพที่ 3-17 ภาพร่างเส้นลายทรงกลม (ถวนหลง) โดยช่างแกะสลักไม้ฮั่ววีเจียง	98
ภาพที่ 3-18 ช่งจื้อหย่ง ประมาจารย์ด้านงานแกะสลักไม้ระดับมณฑลของเขตฮั่วเจียงขณะสร้างสรรค์ผลงาน “ความกตัญญู (孝道)”	99
ภาพที่ 3-19 ประมาจารย์ช่งจื้อหย่งกำลังอธิบายถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในผลงานแกะสลักไม้ของเขา “ใบบัวและต้นสน (莲叶松树)”	100
ภาพที่ 3-20 ประมาจารย์ช่งจื้อหย่งกำลังอธิบายถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในผลงานแกะสลักไม้ของเขา “เถาองุ่น (葡萄)”	101
ภาพที่ 3-21 จางกั๋วสี้ มหาเศรษฐีอันดับต้น ๆ ของจีนและเป็นผู้ก่อตั้งอุตสาหกรรมงานแกะสลักเขตฮั่วเจียง	102
ภาพที่ 3-22 แผนภาพผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ฮั่ววีเจียง	107
ภาพที่ 3-23 งานแกะสลักไม้ฮั่ววีเจียงในผลงานหัตถกรรมอาคารสถาปัตยกรรมโบราณ	108
ภาพที่ 3-24 งานแกะสลักไม้แบบจำลอง “ตำหนักฉินเหนียนเตี้ยน” ในหอสักการะฟ้าเทียนถาน โดย Hongchen Craftsmanship เปิดตัวครั้งแรกในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวที่ปักกิ่ง	109
ภาพที่ 3-25 งานแกะสลักไม้ฮั่ววีเจียงประเภทผลิตภัณฑ์ทางศาสนาสำหรับการสักการะแบบพุทธศาสนา	110
ภาพที่ 3-26 ผลิตภัณฑ์แท่นบูชาแบบพุทธศาสนาที่ผลิตโดยองค์กรการค้า กั๋วสี้ กรุ๊ป (ภาพเต็มของผลิตภัณฑ์และภาพจบบรรายละเอียดบางส่วน)	111
ภาพที่ 3-27 ภาพร่างงานออกแบบผลิตภัณฑ์แท่นบูชาแบบพุทธศาสนาที่ผลิตโดยองค์กรการค้า กั๋วสี้ กรุ๊ป	112
ภาพที่ 3-28 วัสดุไม้ที่องค์กรการค้า กั๋วสี้ กรุ๊ป คัดสรรและนำมาแปรรูป	113
ภาพที่ 3-29 กระบวนการประกอบและยึดชิ้นส่วนงานไม้เพื่อสร้างโครงกรอบซึ่งเป็นโครงสร้างหลักของตัวแท่นบูชา	114
ภาพที่ 3-30 กระบวนการลงรัก	115

ภาพที่ 3-31 กระบวนการวาดภาพเขียนบนผิวงานลงรัก.....	116
ภาพที่ 3-32 กระบวนการปิดทอง.....	117
ภาพที่ 3-33 รายละเอียดส่วนงานแกะสลัก.....	118
ภาพที่ 3-34 ผลิตภัณฑ์งานฝีมือแกะสลักไม้โอวี้เจียง.....	119
ภาพที่ 3-35 ผลิตภัณฑ์กล่องไม้การบูรลายสีฤดูจตุตถฤดูใบไม้ผลิ (โดยโจวไฉเกา)	120
ภาพที่ 3-36 โจวไฉเกาแกะสลักลวดลายบนกล่องไม้การบูร	121
ภาพที่ 3-37 ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้โอวี้เจียง:	122
ภาพที่ 3-38 “ที่ทับกระดาษเข้าไม้แบบสุนเหม่าตกแต่งด้วยเทคนิคแกะสลัก” ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรม สร้างสรรค์ที่อาจารย์หลิวอี้เต๋อให้ผู้วิจัยได้ชม	123
ภาพที่ 3-39 งานแกะสลักไม้โอวี้เจียงประเภทผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ภายในบ้าน:	124
ภาพที่ 3-40 ผู้วิจัยขณะสัมภาษณ์เชิงผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ งานแกะสลัก ไม้โอวี้เจียงลายดอกไม้และนก.....	126
ภาพที่ 3-41 หลิวอี้เต๋อ ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ เทคนิคแกะสลักไม้เลี่ยมฝังในงาน แกะสลักไม้โอวี้เจียง ขณะอธิบายกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานแกะสลักไม้แก่ผู้วิจัย.....	127
ภาพที่ 3-42 จางเหรินเจิ้ง ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ งานแกะสลักไม้โอวี้เจียง ขณะ อธิบายและแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพทางสีสนของงานแกะสลักไม้	128
ภาพที่ 3-43 ภาพบรรยากาศขณะผู้วิจัยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคุณหลิวเย่ ศิลปินแกะสลักไม้รุ่น เยาว์ของโอวี้เจียงในประเด็นเกี่ยวกับการสืบสานทักษะของตระกูลแลพัฒนาต่อยอดในเชิงนวัตกรรม สร้างสรรค์	132
ภาพที่ 3-44 ภาพบรรยากาศขณะผู้วิจัยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคุณซ่งจื้อหย่ง อาจารย์ประจำ สถาบันอุดมศึกษาและปรมาจารย์ด้านทักษะแกะสลักระดับชาติ ในประเด็นเกี่ยวกับการสืบสานโดย การร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษาและองค์กรธุรกิจ	133
ภาพที่ 3-45 ภาพบรรยากาศขณะผู้วิจัยร่วมอภิปรายและรับฟังข้อเสนอแนะของอู่เสี่ยวปิน นัก ออกแบบและผู้ประกอบการองค์กรธุรกิจงานแกะสลักไม้โอวี้เจียง.....	136

ภาพที่ 4-1 อิทธิพลของรูปแบบสถาปัตยกรรมทางศาสนาแบบ “ซินบูตลีซูโง” ดังที่ปรากฏในศาลเจ้า นิโกโทโซกุ (ภาพด้านบน) ที่มีต่อรูปแบบศิลปะของผลิตภัณฑ์แท่นบูชาทางพุทธศาสนาที่ผลิตโดย องค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุป (ภาพด้านล่าง)	141
ภาพที่ 4-2 งานแกะสลักหุ่นแบบชนไหมของอวีเจียงซึ่งแกะสลักรายละเอียดอย่างประณีตบรรจง รูปร่างอิมเอิบสวยงาม (โดยเหมาฉุน (毛淳))	144
ภาพที่ 4-3 ถังเซ่งฟู ประมาจารย์ด้านงานแกะสลักระดับมณฑลและผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับ ต้องไม่ได้ งานแกะสลักไม้อวีเจียง ขณะอธิบายถึงผลงานแกะสลักไม้ของเขาซึ่งมีรูปร่างคล้ายกับ “แผน ที่ประเทศจีน”	146
ภาพที่ 4-4 ผลงานแกะสลัก “ลิงซีม่า” ในพิพิธภัณฑ์งานแกะสลักอวีเจียง	147
ภาพที่ 4-5 ผลงานแกะสลัก “เจ้าแม่กวนอิม” โดยอู๋จินเสวีย ประมาจารย์งานแกะสลักไม้อวีเจียง ปัจจุบันจัดแสดงอยู่ที่พิพิธภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมมณฑลเจียงซี	148
ภาพที่ 4-6 ผลงานแกะสลัก “ทิวทัศน์ริมแม่น้ำในเทศกาลชิงหมิง” โดยโรงหัตถกรรมแกะสลักอวีเจียง	149
ภาพที่ 4-7 การใช้เทคนิคลงรักสีดำตกแต่งด้วยสีทองในงานแท่นบูชาพระงานแกะสลักไม้อวีเจียง ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มองค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุป	150
ภาพที่ 5-1 แผนที่แสดงการแบ่งหน้าที่การใช้งานเขตพื้นที่ต่าง ๆ ในโครงการ	169
ภาพที่ 5-2 แผนผังแสดงภาพรวมของฐานปฏิบัติการช่วงช่วงในแนวระนาบ	170
ภาพที่ 5-3 ภาพจำลองผลการออกแบบรูปแบบการตกแต่งอาคารฐานปฏิบัติการช่วงช่วงในส่วนด้าน นอก	171
ภาพที่ 5-4 ภาพแผนผังโครงสร้างห้องนิทรรศการวัฒนธรรมชั้นที่ 1 ของหอนิทรรศการงานแกะสลัก ไม้อวีเจียงในแนวระนาบ	173
ภาพที่ 5-5 ภาพแผนผังโครงสร้างห้องนิทรรศการวัฒนธรรมชั้นที่ 1 ของหอนิทรรศการงานแกะสลัก ไม้อวีเจียงแบบ 3 มิติ	174
ภาพที่ 5-6 ภาพโลโก้ฉบับนี้	175
ภาพที่ 5-7 ภาพโลโก้ระเบียบทางเดินทางด้านหน้า	175
ภาพที่ 5-8 ภาพพื้นที่ด้านนอกบริเวณทางเข้าห้องนิทรรศการ	176

ภาพที่ 5-9 ภาพพื้นที่ด้านในบริเวณทางเข้าห้องนิทรรศการ	178
ภาพที่ 5-10 ภาพพื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์: ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนแบบจีนดั้งเดิม	179
ภาพที่ 5-11 ภาพพื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์: ผลิตภัณฑ์สมัยใหม่ที่เป็นดาวเด่นขององค์กรธุรกิจงาน แกะสลักไม้โอวี่เจียง	181
ภาพที่ 5-12 ภาพการจัดแสดงผลงานแกะสลักไม้แบบจำลอง “ตำหนักฉีเหนียนเต๋ยน”	183
ภาพที่ 5-13 ภาพการจัดแสดงผลงานแกะสลักไม้แบบจำลอง “พระตำหนักไท่เหอ”	184
ภาพที่ 5-14 ภาพการบูรจัดแสดงในโซนจัดแสดงงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้	186
ภาพที่ 5-15 ภาพบูรจัดแสดงศิลปะงานแกะสลักไม้	188
ภาพที่ 5-16 ภาพบูรจัดแสดงศิลปะงานแกะสลักจากรากไม้	188
ภาพที่ 5-17 บอร์ดแสดงข้อมูลภาพและข้อความ	189
ภาพที่ 5-18 ภาพแผนผังโครงสร้างห้องนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิตที่บริเวณชั้น 2 ของหอ นิทรรศการงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในแนวระนาบ	190
ภาพที่ 5-19 ภาพแผนผังโครงสร้างห้องนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิตที่บริเวณชั้น 2 ของหอ นิทรรศการงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงแบบ 3 มิติ	191
ภาพที่ 5-20 ภาพการจัดแสดงแบบจำลอง “หอเถิงหวัง” และ “เจตียั๋วเหวินซาง” ในโซนนิทรรศการ มณฑลเจียงซีซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการภูมิภาค	192
ภาพที่ 5-21 ภาพการจัดแสดงผลงานภาพจำลองโรงหัตถกรรมงานแกะสลักไม้ของเขตอวี่เจียงในสมัย โบราณในโซนนิทรรศการเขตอวี่เจียงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการภูมิภาค	193
ภาพที่ 5-22 โต๊ะทราย (Sand Table) จำลองสภาพย่านถนนอุตสาหกรรมผลิตงานแกะสลักไม้ยุค สมัยใหม่	195
ภาพที่ 5-23 การจัดแสดงอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในหมวดหมู่พุทธ ศาสนา	196
ภาพที่ 5-24 พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการดิจิทัล การปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบกับสื่อมัลติมีเดีย แกลเลอรี ดิจิทัลและพื้นที่สัมผัสประสบการณ์เสมือนจริงด้วยเทคโนโลยี VR	198
ภาพที่ 5-25 ภาพแผนผังห้องนิทรรศการกิจกรรมบริเวณชั้น 3 ของหอนิทรรศการงานแกะสลักไม้โอวี่ เจียง	199

ภาพที่ 5-26 โปสเตอร์กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จัดขึ้นโดยมีแนวคิดหลักในพื้นที่นิทรรศการ กิจกรรม	201
ภาพที่ 5-27 ภาพแผนผังการออกแบบเส้นทางสัญจรในพื้นที่จัดกิจกรรมเทศกาลวัฒนธรรมภายในหอ นิทรรศการงานแกะสลักไม้โอวี้เจียง	212
ภาพที่ 5-28 ป้ายกราฟฟิกระบุข้อมูลพื้นที่และป้ายสัญลักษณ์นำทางภายในหอนิทรรศการ	213
ภาพที่ 5-29 หน้าอินเทอร์เน็ตหลักของ Mini program	234
ภาพที่ 5-30 ห้างสรรพสินค้าออนไลน์จำหน่ายผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ในแพลตฟอร์ม Mini program.....	235
ภาพที่ 5-31 อินเทอร์เน็ตแนะนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในแพลตฟอร์ม Mini program.....	236
ภาพที่ 6-1 แผนภาพแม่แบบการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี้เจียง	249

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ภายใต้บริบทที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับโลกกำลังเจริญก้าวหน้าดังเช่นในปัจจุบัน วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวจึงมีแนวโน้มด้านการบูรณาการร่วมกันในระดับเชิงลึกมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นแนวโน้มการพัฒนาที่มีความโดดเด่นอย่างมาก การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไม่เพียงสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในด้านการเที่ยวชมทิวทัศน์ตามจุดเที่ยวชมทัศนียภาพ แต่ยังมีมุ่งเน้นไปที่การสร้างเสริมประสบการณ์เชิงลึก การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและการสร้างอารมณ์ร่วม ซึ่งภายใต้บริบทแนวโน้มดังกล่าว การอนุรักษ์ การสืบทอดและการประยุกต์ใช้มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เพื่อสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์จึงกลายเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยเฉพาะสำหรับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน (ต่อจากนี้จะขอเรียกโดยย่อว่า ‘ประเทศจีน’) ประเทศหนึ่งซึ่งมีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์อันยาวนานและเปี่ยมด้วยวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย การนำวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมบูรณาการร่วมกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นสามารถเสริมสร้าง สืบสานและสร้างสรรค์นวัตกรรมให้กับวัฒนธรรมจีน นำไปสู่การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น

เขตอวี้เจียงเป็นพื้นที่ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของมณฑลเจียงซีในประเทศจีน ศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียงเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แขนงหนึ่งที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัวซึ่งได้รับการยกย่องชื่นชมทั้งในประเทศและต่างประเทศในด้านทักษะเชิงช่างอันวิจิตร ประณีตและรูปแบบทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ ทว่าเนื่องด้วยการพัฒนาอย่างรวดเร็วของสังคมยุคปัจจุบัน กอปรกับความก้าวหน้าตามกาลยุคสมัย ส่งผลให้งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี้เจียงต้องเผชิญกับปัญหามานาประการ อาทิ การสืบทอดที่ขาดช่วง ความเสื่อมถอยด้านทักษะเชิงช่าง ฯลฯ กล่าวได้ว่าในยุคสมัยปัจจุบันเป็นเรื่องยากที่งานหัตถศิลป์แบบดั้งเดิมจะสามารถปรับให้เข้ากับความต้องการของตลาดยุคสมัยใหม่ เทคนิคงานแกะสลักไม้อวี้เจียงจึงค่อย ๆ เลือนหายไปจนสายตาของประชาชนชาวจีน ปรากฏการณ์ดังกล่าวยังก่อให้เกิดความท้าทายด้านคุณค่าทางวัฒนธรรมและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

จากบริบทที่ได้กล่าวถึงไปในข้างต้น งานวิจัยนี้จึงมีความสำคัญทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ การศึกษาวิจัยเจาะลึกในประเด็นเกี่ยวกับต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ เทคนิควิธีเชิงช่าง และนัยแฝงทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงนั้นสามารถช่วยให้เข้าใจถึงเอกลักษณ์ของงานหัตถศิลป์แขนงนี้ได้ดียิ่งขึ้น ทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงเสน่ห์และคุณค่าของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมได้อย่างเด่นชัด ด้วยแนวคิดการจัดการวัฒนธรรมสามารถฟื้นคืนพลังชีวิตใหม่ให้กับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง เพื่อส่งเสริมหัตถศิลป์จีนดั้งเดิมแขนงนี้บูรณาการสู่สังคมยุคสมัยใหม่ ด้วยการดำเนินการเผยแพร่ และส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นโดยอาศัยแผนการจัดการวัฒนธรรม ทำให้งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้โอวี่เจียงกลับมามีชีวิตชีวาทันทีอีกครั้ง เป็นการสร้างเสริมชุมชนพลังชีวิตใหม่สู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในท้องถิ่น

นอกจากนี้ การสืบสานและพัฒนางานหัตถศิลป์แกะสลักไม้โอวี่เจียงยังมีความเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมภาพลักษณ์ชื่อเสียงในพื้นที่ท้องถิ่นให้เป็นที่แพร่หลาย ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ดังเช่นในปัจจุบัน เอกลักษณ์เฉพาะประจำท้องถิ่นและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม (Cultural Identity) กลายเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมาก งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถทำหน้าที่เป็นเสมือนนามบัตรนำเสนอวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นในเมืองอิงถานโดยอาศัยการจัดการวัฒนธรรม ดึงดูดเหล่านักท่องเที่ยวจำนวนมากให้เดินทางมาสำรวจและสัมผัสประสบการณ์ทางศิลปวัฒนธรรมเพื่อช่วยให้เศรษฐกิจในท้องถิ่นเจริญรุ่งเรือง อีกทั้งการจัดการวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพยังช่วยสร้างเสริมปัจจัยที่ส่งผลดีต่อแบรนด์วัฒนธรรมของเขตโอวี่เจียง รวมถึงเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันในตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และนำมาซึ่งการพัฒนาที่ยั่งยืน

แม้ว่าเขตโอวี่เจียง เมืองอิงถานจะได้รับการสนับสนุนจากความพยายามในการผลักดันทั้งจากทางภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งส่งผลให้งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงได้รับการสืบสานและพัฒนาขึ้นในระดับหนึ่ง ทว่าเนื่องด้วยกระบวนการทางการตลาดและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่ ๆ ทั้งในด้านขนาด ระดับตลอดจนสภาพแวดล้อมในการผลิตและสร้างสรรค์งานหัตถศิลป์พื้นบ้านประเภทงานแกะสลักไม้ ในระดับหนึ่งถือได้ว่าความเปลี่ยนแปลงนี้มีผลกระทบเชิงบวกต่อการดำรงอยู่และการพัฒนาของศิลปะงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง แต่อย่างไรการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและเงื่อนไขด้านการผลิตทำให้ศิลปะงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงย่อมไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาหรืออุปสรรคใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจากความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไปได้

ปัญหาประการแรก คือการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เครื่องมือและเครื่องจักรแปรรูปขั้นสูงจำนวนมากได้รับการแนะนำและใช้กันอย่างแพร่หลายในกระบวนการผลิตงานแกะสลัก แม้ว่าเทคโนโลยีดังกล่าวจะมีส่วนช่วยปรับปรุงและพัฒนาความสามารถในการผลิตและแปรรูปของกิจการแกะสลักไม้อย่างมาก ทั้งยังช่วยยกระดับคุณภาพสินค้าในบางประการ ทว่าสำหรับงานฝีมือแกะสลักไม้ดั้งเดิมซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคหัตถศิลป์เป็นหลัก การเข้ามาของ

เทคโนโลยีเครื่องจักรย่อมส่งผลกระทบต่อชั้นร้ายแรงอย่างไม่ต้องสงสัย กระทั่งอาจทำให้งานหัตถศิลป์ดั้งเดิมตกอยู่ในวิกฤตการณ์เสี่ยงต่อการสาบสูญ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการตั้งเกณฑ์จำแนกและมาตรฐานการสร้างสรรคระหว่างงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมและงานฝีมือสมัยใหม่อย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการสืบสานและการประยุกต์ใช้เทคนิคหัตถศิลป์ดั้งเดิมจากมุมมองด้านของผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค

ปัญหาอีกประการหนึ่ง คือการพัฒนางานแกะสลักไม้ต้องอาศัยความทุ่มเทและการสืบสานของช่างแกะสลักไม้จากรุ่นสู่รุ่น หากไม่มีผู้ได้รับหน้าที่เป็นสื่อกลางและไม่มีพลังสนับสนุนจากอนุชนรุ่นหลังย่อมยากที่จะสืบสานเทคนิคหัตถศิลป์ดั้งเดิมแขนงนี้ให้คงอยู่สืบไป ดังนั้น ช่างแกะสลักไม้จึงมีหน้าที่รับผิดชอบบทบาทด้านการสืบสานและส่งต่อให้กับศิษย์หรือผู้สืบทอดรุ่นต่อไป ศิลปะงานแกะสลักไม้เริ่มเป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่ต้องการของเหล่าผู้คนมากขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องด้วยรูปทรงที่สวยงามและฝีมือการแกะสลักอันประณีต ทว่าคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันหันไปให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และโลกอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ส่งผลให้ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้วัฒนธรรมการแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมในหมู่คนรุ่นใหม่จึงค่อย ๆ ลดน้อยลง กอปรกับอายุของเหล่าช่างฝีมือรุ่นเก่าที่เพิ่มมากขึ้นทุกวัน วงการงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้จึงเกิดปัญหาขาดแคลนช่างฝีมือรุ่นใหม่ ส่งผลให้การอบรมผู้สืบทอดที่มีความสามารถจำต้องหยุดชะงักลงเนื่องด้วยปัญหาด้านจำนวนบุคลากรรุ่นใหม่ในวงการ มีหน้าซ้ำคนหนุ่มสาวสมัยใหม่ยังมีแนวโน้มเอนเอียงไปทางการศึกษางานฝีมือและเทคโนโลยีรูปแบบใหม่ ๆ และต่อต้านการเรียนรู้เทคนิควิธีสร้างสรรคงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้

จากการเผชิญหน้ากับปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบัน การดำเนินงานจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้วิถีชีวิตที่มีประสิทธิภาพถือเป็นแนวทางที่มีนัยสำคัญเชิงบวกอย่างมาก โดยประการแรกคือการสร้างเสริมความเข้มแข็งในการสืบสานวัฒนธรรมดั้งเดิม ทำให้ทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่ยอดเยี่ยมเปล่งประกายอย่างมีชีวิตชีวา นำนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้เพื่อทำให้ผู้คนสามารถสัมผัสได้ถึงพลังชีวิตและอัตลักษณ์ของกาลยุคสมัย เอื้อประโยชน์ต่อการส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อวัฒนธรรมดั้งเดิม

ประการที่สอง การส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมศิลปะงานแกะสลักไม้ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ที่สร้างสรรคจากมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ตลอดจนเทคนิคเชิงช่างและภูมิปัญญาพื้นบ้านประจำท้องถิ่นจำนวนมากกลายเป็นสินค้าเชิงพาณิชย์ที่โดดเด่นด้วยเอกลักษณ์เฉพาะตัว เปิดโอกาสให้ปัจจัยทางวัฒนธรรมได้เดินทางจากพิพิธภัณฑ์และศูนย์วัฒนธรรมเข้าสู่บ้านเรือนของประชาชนทั่วไปและเป็นที่รู้จักในหมู่ประชาชนอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

ประการที่สาม การปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว อาทิ การเพิ่มเติมปัจจัย
 นัยแฝงทางวัฒนธรรมลงสู่ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวภายในประเทศจีนที่วางจำหน่ายตามท้องตลาด
 ทั่วไปในปัจจุบันซึ่งยังมีนัยแฝงทางวัฒนธรรมไม่เพียงพอ ปรับปรุงการวิจัยและพัฒนาที่ยังคงอ่อนแอ
 ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ตลอดจนยกระดับงานฝีมือให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ฯลฯ เพื่อส่งเสริมการ
 พัฒนาคุณภาพสูงของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว

จากข้อสังเกตในข้างต้นจะเห็นได้ว่าประเด็นปัญหามานาประการของงานหัตถศิลป์
 แกะสลักไม้ฉางเจียง ทั้งในด้านการสืบสาน การพัฒนา การประยุกต์ใช้เพื่อผลักดันและเผยแพร่
 ตลอดจนการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องล้วนเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดระบบ
 ความเชื่อมโยงองค์รวมที่มีความซับซ้อนซึ่งจำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยจากหลากหลายมิติมุมมอง
 ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงต้องการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ด้านเทคนิคเชิง
 ช่าง และสถานการณ์ทางตลาดในปัจจุบันของงานแกะสลักไม้ฉางเจียงเพื่อนำเสนอข้อเสนอแนะและ
 การวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับการสืบสานและการพัฒนางานหัตถศิลป์ดั้งเดิมแขนงนี้ ใน
 ขณะเดียวกัน ยังดำเนินการศึกษาค้นคว้าแนวทางการนำทรัพยากรอุตสาหกรรมและวัฒนธรรมมา
 บูรณาการร่วมกับการจัดการวัฒนธรรมเพื่อเปิดเส้นทางใหม่ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 เชิงวัฒนธรรมในท้องถิ่น การวิจัยนี้ไม่เพียงมีความสำคัญในทางปฏิบัติสำหรับเขตฉางเจียง ที่ยิ่งไปกว่า
 นั้นงานวิจัยนี้ยังสามารถให้ข้อมูลอ้างอิงที่เป็นประโยชน์และเป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนาการ
 ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับเขตพื้นที่อื่น ๆ

โดยภาพรวมการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฉางเจียงไม่เพียงมุ่งให้
 ความสำคัญกับเอกลักษณ์เฉพาะตัวของงานหัตถศิลป์แขนงนี้ แต่การวิจัยยังมีความเชื่อมโยงกับ
 ประเด็นด้านอื่น ๆ อีกหลายแง่มุม อาทิ ประเด็นด้านการสืบสาน การพัฒนาและการสร้างนวัตกรรม
 เชิงสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม เรื่อยไปจนถึงการสร้างภาพลักษณ์ให้กับท้องถิ่นและการยกระดับ
 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การวิจัยและอภิปรายเชิงลึกในงานวิจัยนี้สามารถช่วยสร้างเสริมพลังใหม่
 ให้กับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเขตฉางเจียง นำมาซึ่งการสืบสานและ
 การสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม ช่วยส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาของ
 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในท้องถิ่น โดยที่ในขณะเดียวกันยังเป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงและแนวคิดที่
 เป็นประโยชน์สำหรับการดำเนินงานส่งเสริมการเผยแพร่และการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่
 ต่าง ๆ ทั่วประเทศจีนโดยอาศัยการจัดการวัฒนธรรม

คำถามของการวิจัย

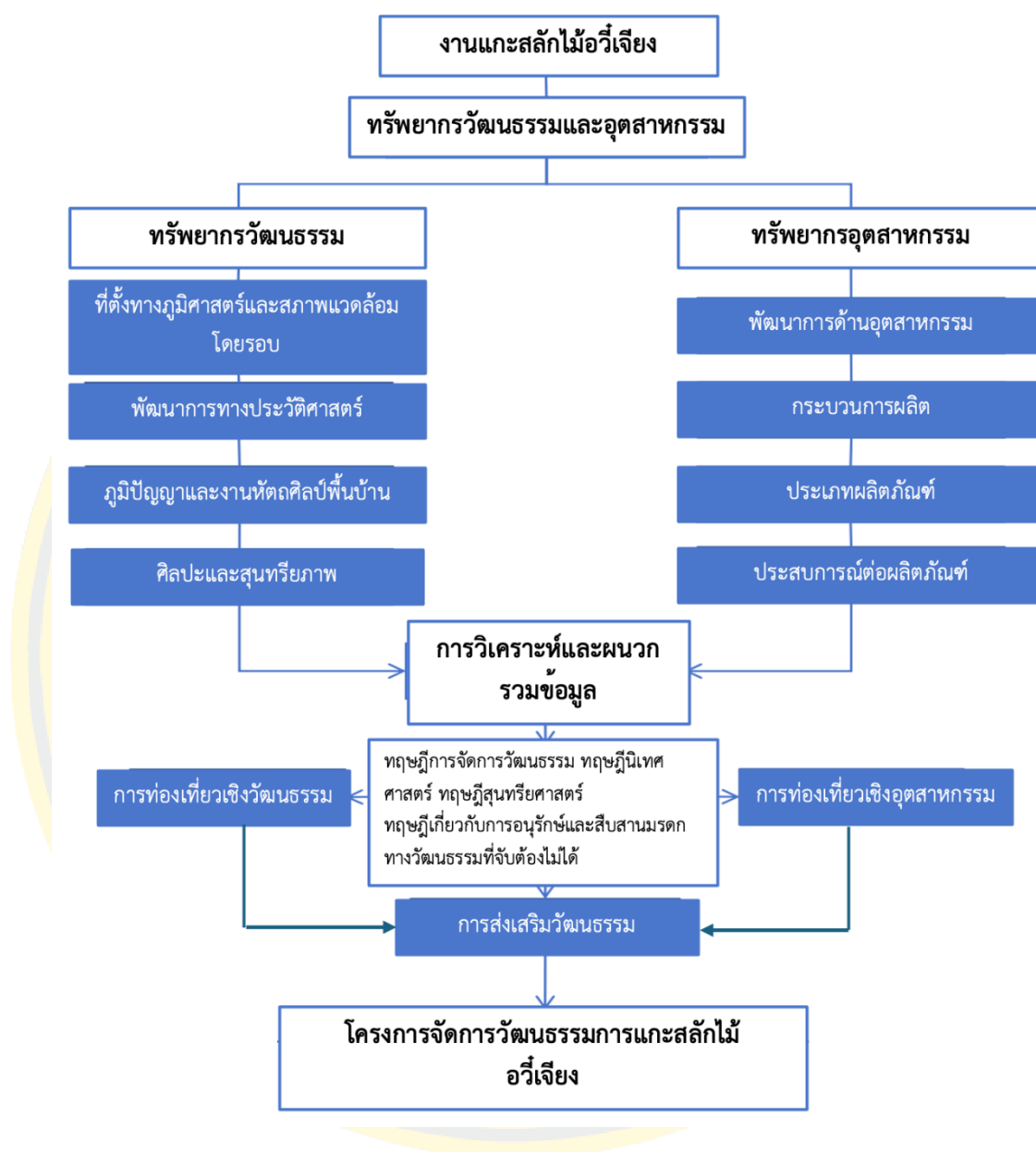
1. พัฒนาการทางศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียงมีภูมิหลัง ความเป็นมาอย่างไร
2. การจัดการวัฒนธรรมเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้อวี้เจียงสามารถส่งเสริมการเผยแพร่ วัฒนธรรมและการพัฒนาการท่องเที่ยวได้อย่างไร
3. แนวทางการจัดการวัฒนธรรมและรูปแบบการจัดการควรเป็นอย่างไร รวมทั้งสามารถ ทำให้งานแกะสลักไม้อวี้เจียงเป็นที่นิยมได้อย่างไร
4. การพัฒนางานหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี้เจียงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นควรมี ทิศทางอย่างไรในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา ภูมิหลัง คุณค่า สุนทรียภาพ เทคนิคเชิงช่าง การพัฒนาและภูมิปัญญา พื้นบ้านของศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียง
2. เพื่อวิเคราะห์ทรัพยากรอุตสาหกรรมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้อวี้ เจียงสู่แนวการจัดการเพื่อสืบทอด เผยแพร่และส่งเสริมการท่องเที่ยว
3. เพื่อออกแบบแผนการจัดการวัฒนธรรมภูมิปัญญาหัตถศิลป์ไม้แกะสลักอวี้เจียงและ ส่งเสริมการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของเขตอวี้เจียง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดของงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบองค์รวมเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้อวี้เจียง จากหลากหลายแง่มุมซึ่งประกอบด้วยการศึกษาข้อมูลด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาและ เทคนิคหัตถศิลป์พื้นบ้าน รวมถึงทรัพยากรทางวัฒนธรรมด้านศิลปะและสุนทรียภาพ ในขณะเดียวกัน การวิจัยยังครอบคลุมถึงการศึกษาค้นคว้าทรัพยากรอุตสาหกรรม อาทิ ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาทาง อุตสาหกรรม กระบวนการผลิต ประเภทผลิตภัณฑ์ รวมถึงประสบการณ์ต่อผลิตภัณฑ์ (Product Experience) นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความสำคัญของการจัดการ วัฒนธรรม รวมถึงยังใช้ทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรม ทฤษฎีนิเทศศาสตร์ ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ ตลอดจนทฤษฎีการสืบทอดวัฒนธรรมในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในข้างต้น เพื่อ สร้างข้อสรุปทางทฤษฎี จากนั้นจึงนำองค์ความรู้นี้มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินแผนการจัดการ นำไปสู่ แผนงานโครงการจัดการวัฒนธรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวงานแกะสลักไม้อวี้เจียง ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำ แผนภาพกรอบแนวคิดของงานวิจัยไว้ ดังนี้

ภาพที่ 1-1 แผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัย (Ji Zhou, 2023)

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์และสรุปขอบเขตการวิจัยด้านความสร้างสรรค์และการจัดการภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวสำหรับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ซึ่งการวิจัยประกอบด้วยขอบเขตด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยข้อมูลประเภทรูปภาพและเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ด้านการพัฒนา เทคนิคเชิงช่าง งานหัตถศิลป์ และศิลปะของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงซึ่งรวบรวมและเก็บรักษาอยู่ที่พิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมที่มีพันธกิจเกี่ยวกับการสืบทอดมรดกที่จับต้องไม่ได้ในเขตโอวี่เจียง หอนิทรรศการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประเภทงานแกะสลักไม้ พื้นที่ย่านถนนสาธิตการประกอบอุตสาหกรรมแกะสลักไม้ สวนอุตสาหกรรมแกะสลักไม้ ตลอดจนหอสมุดเมืองอิงถาน โดยประกอบด้วยขอบเขตเนื้อหาในแต่ละด้าน ดังนี้

- 1) บันทึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ สำนักวิชา การสืบทอดทักษะเชิงช่าง รวมถึงกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง
- 2) เอกสารอ้างอิงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเทคนิคหัตถศิลป์และกระบวนการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเป็นหลัก
- 3) ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงที่ได้รับรางวัลใหญ่ รวมถึงสุนทรียภาพของผลงานเหล่านี้
- 4) ความรู้ความเข้าใจที่ผู้คนมีต่องานแกะสลักไม้และการท่องเที่ยวของเขตโอวี่เจียง
- 5) ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาด้วยการนำงานแกะสลักไม้บูรณาการร่วมกับการท่องเที่ยวโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

งานวิจัยนี้ลงพื้นที่สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในพื้นที่เขตสวนอุตสาหกรรมศิลปะงานแกะสลักไม้ที่ตั้งอยู่ในเขตโอวี่เจียง หอนิทรรศการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประเภทงานแกะสลักไม้ พื้นที่ย่านถนนสาธิตการประกอบอุตสาหกรรมแกะสลักไม้ สวนอุตสาหกรรมแกะสลักไม้ ตลอดจนหอสมุดเมืองอิงถาน รวมทั้งข้อมูลทรัพยากรอุตสาหกรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงจากห้องประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการผลิต แผนกออกแบบและแผนกการตลาดขององค์การการค้า ก้าวสี่ กรุ๊ปเพื่อสำรวจวัสดุ ขั้นตอนและกระบวนการผลิตสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ และข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเขตโอวี่เจียงจากบริษัท Shenfu Cultural Communication Co., Ltd. (神斧文化传播公司) วัดโบราณอันเหรินกู่และจินเจียงในเขตโอวี่เจียง ซึ่งประกอบด้วย

- 1) ข้อมูลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และสภาพแวดล้อมทางภูมิอากาศของเขตอู่เจียง
- 2) ข้อมูลงานแกะสลักไม้ภายในวัดโบราณอันเหรินกุ่และจินเจียงในเขตอู่เจียงที่ยัง

หลงเหลือและตกทอดมาจนถึงปัจจุบัน

3) การเยี่ยมชมห้องประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการผลิตขององค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุ๊ปเพื่อสำรวจวัสดุ ขั้นตอนและกระบวนการผลิตสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้

4) การเยี่ยมชมแผนกออกแบบและแผนกการตลาดขององค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุ๊ปเพื่อสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับประเภทผลิตภัณฑ์และตลาดผู้บริโภคงานแกะสลักไม้

3. ขอบเขตด้านการจัดการ

ในงานวิจัยนี้งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้อู่เจียงมีขอบเขตประเด็นสำคัญอยู่หลายประการ ประกอบด้วยการสืบทอด การนวัตกรรมสร้างสรรค์และการพัฒนาเทคนิคงานแกะสลักไม้ รวมถึงการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่แพร่หลายในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว งานวิจัยนี้มีขอบเขตด้านการจัดการ ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม
- 2) การจัดเวทีสำหรับการสร้างนวัตกรรมสร้างสรรค์ด้านเทคนิคเชิงช่าง การออกแบบเชิงสร้างสรรค์ รวมถึงกิจกรรมแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการสร้างธุรกิจ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ
- 3) แผนงานเกี่ยวกับการจัดนิทรรศการและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการผลักดันและประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่แพร่หลาย
- 4) การสร้างผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์และแบรนด์การท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและอิทธิพลในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ระเบียบวิธีวิจัย

1. วิธีวิจัยทางเอกสาร

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากประเด็นปัญหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยนำทฤษฎีข้อเท็จจริงและเงื่อนไขความต้องการรูปแบบต่าง ๆ จากการสืบค้นมาเรียบเรียง รวบรวมเอกสารอ้างอิงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะงานแกะสลักไม้อู่เจียงและนำข้อมูลที่ได้เข้าสู่กระบวนการทบทวนวรรณกรรม วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับศิลปะงานแกะสลักไม้อู่เจียงจากนั้นจึงสังเคราะห์และสรุปเนื้อหา นอกจากนี้ผู้วิจัยยังรวบรวมแหล่งข้อมูลประเภทสื่อมวลชน ข้อความลายลักษณ์อักษร และสื่อวิดีโอที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสถานการณ์และปัญหาด้านการพัฒนาในปัจจุบัน

รูปแบบและวิธีการสืบสาน ตลอดจนนโยบายของภาครัฐที่เชื่อมโยงกับศิลปปะงานแกะสลักไม้อวี่เจียง และการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

2. วิธีวิจัยภาคสนาม

โดยใช้การสัมภาษณ์และแบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย

1) วิธีสำรวจภาคสนาม: ผู้วิจัยลงพื้นที่สำรวจและเยี่ยมชมสวนอุตสาหกรรมศิลปปะงานแกะสลักไม้ที่ตั้งอยู่ในเขตอวี่เจียง และพิพิธภัณฑ์มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้งานแกะสลักไม้อวี่เจียงเพื่อรวบรวมและนำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงให้เป็นหมวดหมู่

2) การใช้เครื่องมือวิจัย

แบบสัมภาษณ์: ผู้วิจัยด้วยการใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อค้นคว้ารวบรวมข้อมูลโดยแบ่งและจัดกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

(1) ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประเภทศิลปปะงานแกะสลักไม้ที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานรัฐบาลจีนตั้งแต่ระดับมณฑลขึ้นไปจำนวน 2 ท่าน

(2) ศิษย์ฝึกหัดที่กำลังฝึกงานอยู่ในสถานปฏิบัติงานศิลปะ (สตูดิโอ) ของผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประเภทงานแกะสลักไม้จำนวน 1 ท่าน

(3) นักวิชาการด้านศิลปปะงานแกะสลักไม้และนักวิชาการด้านวัฒนธรรมพื้นบ้านของเขตอวี่เจียงจำนวน 2 ท่าน

(4) บุคลากรของทางภาครัฐผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในแผนการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจำนวน 1 ท่าน

(5) ผู้ที่มีหน้าที่จัดการในองค์กรธุรกิจเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้และบุคลากรด้านเทคนิคจำนวน 2 ท่าน

รวมเป็นจำนวน 8 ท่าน ซึ่งผู้วิจัยบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ทั้งหมดในรูปแบบคลิปวิดีโอ

แบบสอบถาม: ผู้วิจัยรวบรวมข้อคำถามและสำรวจข้อมูล เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจมุมมอง รวมถึงความคิดเห็นของเหล่าตัวอย่างกลุ่มประชากรเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้อวี่เจียงและการท่องเที่ยวในเขตอวี่เจียง โดยจัดทำแบบสอบถามส่งเอกสารทางไปรษณีย์ และแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง มีเป้าหมายจำนวน 100 คน ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่ เจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลด้านการจัดการ พนักงาน และผู้บริโภคนงานแกะสลักไม้อวี่เจียง

3. วิธีวิจัยแบบสหวิทยาการ

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการ หลักทฤษฎีและผลการวิจัยจากสาขาวิชาหลากหลายแขนง อาทิ ศิลปะงานหัตถศิลป์ การท่องเที่ยว ฯลฯ เพื่อดำเนินการศึกษาวิจัยงานแกะสลักไม้และการท่องเที่ยวในเขตอวี่เจียงแบบองค์รวมอย่างครอบคลุมรอบด้าน

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงทั้งในด้านเทคนิคศิลป์ ความเป็นมา คุณค่า สุนทรียภาพ การพัฒนา และภูมิปัญญาพื้นบ้านอย่างเป็นระบบ
2. ได้ต้นแบบการพัฒนางานหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี้เจียงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
3. ได้ต้นแบบการจัดการวัฒนธรรมและสามารถประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการดังกล่าวในการส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม รวมถึงอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เมืองอิงถาน

เมืองอิงถานคือเมืองที่ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของมณฑลเจียงซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยตัวเมืองอิงถานประกอบด้วยเขตพื้นที่ 3 ส่วน ได้แก่ เขตอวี้เจียง เขตเหย่หูและเขตกู่ยี่ เมืองอิงถานมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และเปี่ยมด้วยนัยแฝงทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง อีกทั้งภายในอาณาเขตเมืองแห่งนี้ยังมีภูเขาหลงหู สถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A มรดกทางธรรมชาติของโลกและเป็นแหล่งกำเนิดวัฒนธรรมลัทธิเต๋าของจีน โดยงานแกะสลักไม้อวี้เจียงเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่สำคัญของเขตอวี้เจียงซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจของเมืองอิงถาน

2. ภูมิปัญญาหัตถศิลป์

หมายถึงผลรวมขององค์ความรู้ เทคนิค แนวคิดเกี่ยวกับสุนทรียภาพ ความสามารถเชิงนวัตกรรมและแนวคิดเชิงปรัชญาที่ช่างฝีมือแสดงออกมาในการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมและการปฏิบัติการทางศิลปะในการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้อวี้เจียงซึ่งถือเป็นงานหัตถศิลป์ภูมิปัญญาพื้นบ้านแขนงหนึ่งประจำท้องถิ่น ภายใต้บริบทยุคสมัยทางประวัติศาสตร์และสภาพแวดล้อมทางสังคมในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งภูมิปัญญาหัตถศิลป์ในงานวิจัยนี้ครอบคลุมถึงการสืบทอดเทคนิคหัตถศิลป์ดั้งเดิม การบูรณาการแนวคิดของสำนักศิลปะร่วมกับนวัตกรรมและความตระหนักรู้ในคุณค่าทางวัฒนธรรม

3. งานแกะสลักไม้อวี้เจียง

ศิลปะการแกะสลักงานไม้ประเภทหนึ่งที่ตั้งชื่อตามสถานที่ต้นกำเนิดนั่นคือ “เขตอวี้เจียง” งานแกะสลักไม้อวี้เจียงมีชื่อเสียงในด้านงานแกะสลักไม้ที่มีแนวคิดหลักเกี่ยวกับศาสนาและงานแกะสลักไม้ตกแต่งสวยงาม เป็นศิลปะการแกะสลักไม้ที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างอัตลักษณ์ด้านงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ของสำนักช่างแกะสลักหลายแห่งในมณฑลเจ้อเจียงและมณฑลฝูเจี้ยน และได้รับการพัฒนาเป็นเวลาหลายทศวรรษจนก่อเกิดเป็นอัตลักษณ์เฉพาะประจำท้องถิ่นอวี้เจียง อีกทั้ง

ศิลปะงานแกะสลักไม้แขนงนี้ยังได้รับการยกย่องจากภายในสาขาวิชาชีพในด้านความหลากหลายและงานฝีมืออันวิจิตรประณีต

4. การจัดการวัฒนธรรม

หมายถึง ชุมชนกลยุทธ์และกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวม ผสมผสาน วิเคราะห์ เผยแพร่ และส่งเสริมทรัพยากรวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมของเขตอู่เจียงให้เป็นที่พักพิงหลาย ซึ่งการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรมในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยการศึกษาวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และศิลปะดั้งเดิม ส่วนการจัดการทรัพยากรอุตสาหกรรมประกอบด้วยการศึกษาการพัฒนาและจัดระเบียบแผนงานทางอุตสาหกรรม การผลิตสร้างสรรค์ การจำแนกประเภทและประสบการณ์ต่อผลิตภัณฑ์

5. การสืบทอด

ในงานวิจัยนี้หมายถึงการที่เทคนิคศิลป์หรือวัฒนธรรมบางประการถูกถ่ายทอดจากคนรุ่นก่อนสู่คนรุ่นหลังในช่วงกระบวนการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ ค่อย ๆ สังเกตและพัฒนาโดยยังคงรักษาคูณค่าอันเป็นหัวใจสำคัญไว้ไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งการสืบทอดงานแกะสลักไม้อู่เจียงสะท้อนให้เห็นว่าเหล่าศิลปินยังคงรับสืบทอดเทคนิคแกะสลักโบราณโดยยึดถือในรูปแบบดั้งเดิม ทว่าในขณะเดียวกันก็ยังนำองค์ประกอบใหม่ ๆ มาบูรณาการในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเช่นกัน จึงทำให้ศิลปะงานแกะสลักไม้สามารถดำรงอยู่สืบต่อไปและเปล่งประกายด้วยพลังแห่งชีวิตใหม่ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงตามกาลยุคสมัย

6. การส่งเสริมการท่องเที่ยว

การใช้วิธีการและกลยุทธ์ทางการตลาดรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มชื่อเสียงและพลังดึงดูดให้กับเขตพื้นที่หรือสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งเพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยี่ยมชม ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว ในการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อู่เจียง ผู้วิจัยนำวัฒนธรรมการแกะสลักไม้บูรณาการร่วมกับทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยผ่านวิธีการต่าง ๆ อาทิ กลยุทธ์แผนการจัดนิทรรศการ การจัดงานเทศกาล ฯลฯ เพื่อเพิ่มมูลค่าแบรนด์การท่องเที่ยวของเขตอู่เจียง นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื้อหาในรายงานวิจัยบทนี้เป็นการจำแนกและเรียบเรียงข้อมูลอ้างอิงที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้และมุมมองของมรดกทางวัฒนธรรม เนื้อในส่วนแรกเป็นการรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลอ้างอิงพื้นฐานที่จำเป็นต้องทำความเข้าใจวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ โดยผ่านการสืบค้นและศึกษาข้อมูลทางประวัติศาสตร์ สัญลักษณ์ทางศิลปะ ความหมายโดยนัยทางวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ทางศิลปะของงานแกะสลักไม้ของจีน รวมถึงข้อมูลมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ จากนั้นจึงเป็นข้อมูลการศึกษานโยบายที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ในระดับชาติและระดับมณฑลซึ่งเผยให้เห็นถึงบทบาทของนโยบายในการส่งเสริมการอนุรักษ์และการสืบสานวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาแนวคิด และกรณีศึกษาเกี่ยวกับการจัดการวัฒนธรรมเพื่อรวบรวมและนำมาใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการทำความเข้าใจแนวทางปฏิบัติในการจัดการวัฒนธรรม

ในส่วนของทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องมุ่งเน้นไปที่การศึกษาทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัฒนธรรม นิเทศศาสตร์ สุนทรีศาสตร์ รวมถึงการอนุรักษ์และการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ เพื่อเตรียมข้อมูลอ้างอิงเชิงทฤษฎีไว้สำหรับการวิจัยในลำดับต่อไป ในขณะเดียวกันผู้วิจัยยังศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัฒนธรรมงานหัตถศิลป์ภูมิปัญญาพื้นบ้านและการส่งเสริมวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แสดงเพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ในการดำเนินการจัดการวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ศิลปะการแกะสลักไม้ของจีน

1. ความเป็นมาและอัตลักษณ์ของศิลปะงานแกะสลักไม้ของจีน

ศิลปะการแกะสลักไม้ของชนชาติจีนมีต้นกำเนิดมาเนิ่นนานตั้งแต่ในช่วงยุคแรกเริ่มของอารยธรรมมนุษย์ ในยุคสังคมดึกดำบรรพ์ช่วงต้นมีบันทึกโบราณที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแกะสลักและแปรรูปไม้ที่เก่าแก่ที่สุด รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการถือกำเนิดของเทคนิคแกะสลักไม้ ซึ่งสามารถสืบย้อนไปได้ไกลถึงบันทึกทางประวัติศาสตร์การผลิตเครื่องปั้นดินเผาในยุคหินใหม่ การผลิตเครื่องปั้นดินเผายุคแรกเริ่มเป็นการนำดินเหนียวมาทาเคลือบบนภาชนะเครื่องใช้ที่ขึ้นรูปจากไม้ ซึ่งก่อให้เกิดการผลิตภาชนะเครื่องใช้ที่สามารถทนไฟได้ขึ้นเป็นครั้งแรก ๆ ในอารยธรรมมนุษย์

การแปรรูปและผลิตภาชนะเครื่องไม้ประเภทนี้คือการใช้วิธีการตัด สับและเหลาวัสดุไม้ ซึ่งกระบวนการผลิตดังกล่าวก่อให้เกิดन्ह่อ่อนของต้นแบบเทคนิคการแกะสลักไม้ในยุคต่อไป ชามไม้ที่ขุดพบจากชั้นวัฒนธรรมที่สามของแหล่งโบราณคดีเหอหมู่ตูในเมืองอวี๋เหยา มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน เป็นโบราณวัตถุที่มีอายุมากกว่า 7,000 ปี (Wang, 2012)

ภาพที่ 2-1 แหล่งโบราณคดีเหอหมู่ตูช่วงยุคหินใหม่ เมืองอวี๋เหยา มณฑลเจ้อเจียง (Ji Zhou, 2023)

ช่วงทองชามขึ้นรูปในลักษณะทรงฟัก ขาชาวมกลมมน ทาเคลือบตกแต่งด้วยสีแดงชาดทั้งด้านในและด้านนอก หลังจากได้รับพิสูจน์ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านพฤกษศาสตร์ก็ได้รับการยืนยันว่าสีบนชามไม้เป็นการทาเคลือบด้วยรักดิบ ชามไม้ชิ้นนี้จึงเป็นที่รู้จักในฐานะเครื่องเงินไม้ที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศจีนเท่าที่ค้นพบในปัจจุบัน

ภาพที่ 2-2 ภาพชามเครื่องเงินไม้เคลือบรักแดงที่ขุดพบจากแหล่งโบราณคดีเหอหมู่ตู (Ji Zhou, 2023)

ในสมัยราชวงศ์ฮั่นมีเอกสารบันทึกข้อความที่กล่าวถึงงานฝีมือทั้ง 6 ประเภทของราชสำนักแห่งราชวงศ์ฮั่น ในบรรดางานฝีมือเหล่านั้นมี “งานไม้” รวมอยู่ด้วยเช่นกัน ซึ่งจากการสำรวจในแหล่งโบราณคดีซากเมืองผานหลงในสมัยราชวงศ์ซางทำให้สังเกตเห็นได้ว่างานแกะสลักไม้จีนเริ่มปรากฏและเฟื่องฟูแล้วในยุคสมัยนั้น ในหมิงงานแกะสลักไม้ในยุคสมัยดังกล่าว ศิลปะการแกะสลักลวดลายบนงานกั้วป่าน (โลงศพไม้) มีความก้าวหน้าที่โดดเด่นอย่างมาก ทั้งในแง่การออกแบบลวดลายอันวิจิตร รวมถึงเทคนิคการแกะสลักที่ไหลลื่นชดช้อยและละเอียดอ่อน ทั้งยังก่อให้เกิดรูปแบบการแกะสลักไม้ที่มีลักษณะเป็นมาตรฐานตายตัวขึ้นมารูปแบบหนึ่ง (Wang, 2012)

ต่อมาในยุคซุนชิว-จ้านกั้ว ถือได้ว่าเป็นยุคสมัยที่ศิลปะการแกะสลักไม้จีนพัฒนาไปไกลมากทีเดียว ศิลปะแขนงนี้ปรากฏให้เห็นในหลากหลายรูปแบบ อาทิ ในคัมภีร์พื้นฐานของสำนักปรัชญาขงจื๊อ “ปึกถกคดีหรือคัมภีร์หลุนอวี่ (论语)” มีคำกล่าวที่ว่า “ไม้ผุไม่อาจแกะสลัก” (ไม้ที่ผุเน่าแล้วไม่สามารถนำมาแกะสลักได้ หมายถึง หากคนผู้หนึ่งมีคุณสมบัติอันบกพร่องอย่างใดก็แก้ไขอันใดไม่ได้) ในตำราหัตถศิลป์ “เกากงจี (考工记)” ซึ่งจำแนกงานหัตถศิลป์จีนแขนงต่าง ๆ ออกเป็นงานช่างฝีมือ 6 ประเภท ช่างงานฝีมือประเภทแรกที่บันทึกอยู่ในตำราเล่มดังกล่าว คือ “งานงมู่ (攻木之工)” (หมายถึง ช่างฝีมือที่ศึกษาการแกะสลักไม้) ตลอดจนการปรากฏตัวของหลู่ป่าน (鲁班) ประมาจารย์ช่างไม้ผู้มีชื่อเสียง ปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งที่อธิบายความนิยมของศิลปะการแกะสลักไม้ในหมู่ชนชาวจีนในยุคซุนชิว-จ้านกั้ว ในสมัยนั้นงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้แบ่งออกเป็นวิชาชีพงานแกะสลักไม้รูปแบบต่าง ๆ อาทิ งานแกะสลักไม้เพื่อการตกแต่งสถาปัตยกรรม งานแกะสลักหุ่นหย่งไม้หรือหุ่นกระบอกไม้ (เป็นที่รู้จักในฐานะหุ่นฝักร่วมสุสานพร้อมกับศพผู้ตาย) งานรูปปั้นไม้แกะสลักที่เกี่ยวข้องกับศาสนา และงานแกะสลักไม้สำหรับประกอบพิธีเช่นบวงสรวง ฯลฯ อีกทั้งเนื่องจากงานแกะสลักลวดลายบนกั้วป่านได้พัฒนาจนกลายเป็นเทคนิคการแกะสลักมิติทรงกลม ส่งผลให้องค์ความรู้ทางเทคนิคการแกะสลักไม้ทรงกลมในยุคสมัยนั้นมีความสมบูรณ์พร้อม ระดับศิลปะด้านการแกะสลักไม้ในสมัยนั้นจึงถือได้ว่ามีความก้าวหน้าจนจัดเป็นงานศิลป์ที่มีระดับสูงพอสมควร (Li, 2010)

ผลงานเครื่องเงินเงินส่วนใหญ่ในแคว้นฉู่ (หนึ่งในรัฐมหาอำนาจช่วงยุคสงครามจ้านกั้ว) มักขึ้นรูปตามรูปทรงของสัตว์ชนิดต่าง ๆ เป็นหลัก อาทิ งานเครื่องเงินเงินรูปทรงมังกร กวาง เสือ ม้า ฯลฯ สัตว์เหล่านั้นมีความสมจริง ทั้งยังมีรูปแบบท่วงท่าหลากหลายอิริยาบถให้เลือกสรร

ภาพที่ 2-3 ภาพเครื่องเงินเงินแคว้นฉู่ในชวงยุคสงครามจ้านกั๋วปัจจุบันเก็บรักษาอยู่ที่พิพิธภัณฑ์หูเป่ย์
ที่มา: Selected Cultural Relics of Hubei Museum, n.d., p. 16

หลังเปลี่ยนผ่านแผ่นดินจากยุคสงครามจ้านกั๋วสู่สมัยราชวงศ์ราชวงศ์ฉินและราชวงศ์ฮั่น ผลงานตัวแทนศิลปะการแกะสลักไม้ในยุคนี้ คือฉากกั้นลมและหุ่นหย่งแกะสลักไม้ ฉากกั้นลมในยุคก่อนเข้าสู่ราชวงศ์ฉินส่วนใหญ่มักเป็นเครื่องเรือนที่ใช้ประดับตกแต่งห้องหับเพื่อความสวยงามและของตกแต่งในงานพิธีการเท่านั้น ซึ่งนอกเหนือจากการพัฒนางานฉากกั้นลมแกะสลักไม้ที่เฟื่องฟูอย่างมาก งานฝีมือแกะสลักไม้ที่โดดเด่นในยุคสมัยดังกล่าวยังมีหุ่นหย่งแกะสลักไม้ซึ่งผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก เนื่องจากในสมัยราชวงศ์ฉิน-ฮั่นการประกอบพิธีฝังศพขึ้นอย่างใหญ่โตเป็นที่นิยมและแพร่หลายอย่างมาก ตั้งแต่ตัวโลงศพเรื่อยไปจนถึงเครื่องไฟซึ่งเป็นสิ่งของที่ต้องฝังรวมไปกับศพล้วนตกแต่งด้วยการแกะสลักลวดลายอันวิจิตรงดงาม ในเวลานั้นการแกะสลักไม้ได้แยกออกจากงานเครื่องเงินและกลายเป็นสาขาศิลปะที่มีเอกลักษณ์แขนงหนึ่ง

เมื่อเข้าสู่สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เทคนิคหัตถศิลป์การแกะสลักหุ่นไม้หย่งก็พัฒนาจนสามารถรังสรรค์ผลงานได้สวยงามเหมือนจริงยิ่งขึ้น นับแต่นั้นเป็นต้นมา ศิลปะการแกะสลักไม้จึงเริ่มหันมาให้ความสนใจกับการบรรจงวาดสลักรายละเอียดดียิ่งขึ้น จนเกิดเป็นเทคนิคการแกะสลักตกแต่งอันประณีต ส่งผลให้เกิดเทคนิคการแกะสลักแบบนูนลอยซึ่งเป็นทักษะแกะสลักที่มีความประณีตบรรจงอันน่าทึ่ง ต่อมาในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก รูปแบบแนวคิดหลัก (ธีม) งานแกะสลักส่วนใหญ่มักเป็นรูปปั้นคนรับใช้รายร่ำ บรรเลงดนตรี ขับลำนกวี หรืองานแกะสลักรูปทรงสัตว์นานาชนิดในท่วงท่าหลากหลาย อาทิ ม้าไม้ หุ่นปั้นแกะสลักรูปสัตว์ประเภทปศุสัตว์ควัวเรื้อนและสัตว์ปีก ฯลฯ อีกทั้งในช่วงสมัยดังกล่าวเริ่มปรากฏงานแกะสลักไม้ที่มีขนาดใหญ่มากขึ้น เทคนิคการแกะสลักเน้นโครงร่างภายนอกเป็นหลัก แล้วตกแต่งรายละเอียดส่วนต่าง ๆ ด้วยการเทคนิคเขียนสี (เป็นการใช้สีสันทันชนิดต่าง ๆ วาดเขียนลวดลายบนชิ้นงาน) (Zhang, 2005)

ภาพที่ 2-4 ภาพหุ่นขี้ผึ้งงานแกะสลักไม้รูปครอบครัวที่ขุดพบจากสุสานโมจูอี้จื่อฮั่น (Mozuizi Han) เมืองอู่เว่ย มณฑลกานซู ที่มา: www.lzwenhuawang.com

พัฒนาการศิลปะการแกะสลักไม้จีนเฟื่องฟูถึงขีดสุดในสมัยราชวงศ์จิ้น-เว่ย ราชวงศ์เหนือ-ใต้ ซึ่งเป็นช่วงสมัยที่พุทธศาสนารุ่งเรืองและเป็นที่แพร่หลายกระทั่งสามารถพบเห็นอารามวัดพุทธได้ทั่วทุกแห่งหนในแผ่นดินจีน ตั้งแต่ระดับพระจักรพรรดิ ขุนนางระดับเสนาบดี ไกล่ลงมาถึงสามัญชน ต่างก็พากันกราบไหว้บูชาพระศากยมุนีพระพุทธเจ้า คาน เส้า ชุ่ม ชายคา ประตุ ตลอดจนหน้าต่างของพระอุโบสถล้วนแกะสลักอย่างพิถีพิถันในทุกรายละเอียด พระพุทธรูปที่ประดิษฐานอยู่ภายในมีความเหมือนจริง อ่อนช้อย และสวยงามอย่างยิ่ง

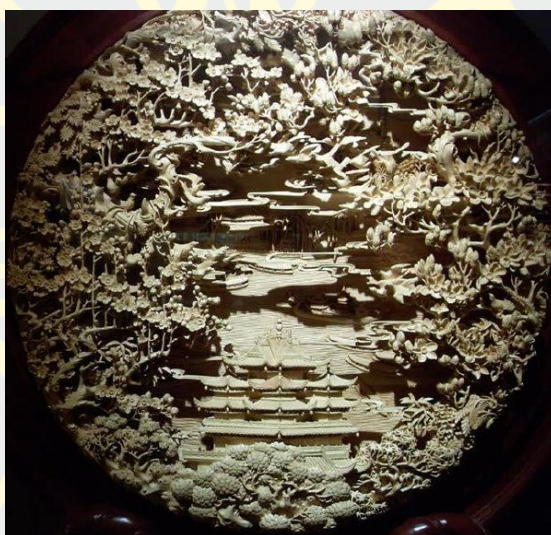
ต่อมา ในสมัยราชวงศ์ถัง-ซ่ง ศิลปะการแกะสลักไม้ได้พัฒนาไปอีกขั้น ดังเห็นได้จากสถาปัตยกรรมอารามวัดและพระพุทธรูปของวัดหนานซานและวัดฝอกวางซึ่งตั้งอยู่บนภูเขาอู่ไถ มณฑลซานซี ซึ่งประกอบไปด้วยงานหัตถศิลป์แกะสลักตกแต่งเชิงสถาปัตยกรรมจีนในสมัยราชวงศ์ถัง-ซ่งอันเปี่ยมด้วยความงดงามที่ชวนให้จิตใจร่มเย็นและงานฝีมือพิลาสล้ำดั่งสวรรค์สร้าง จนกระทั่งเข้าสู่สมัยราชวงศ์เหนือ ช่างฝีมือนามหลี่เจี๋ย (李诫) ได้เรียบเรียงเนื้อหาในตำรา “หลักการก่อสร้างที่พึงปฏิบัติ (营造法式)” โดยอาศัยประสบการณ์ของตนเองและบรรดาช่างฝีมือในสมัยนั้น ตำรา ซึ่งตำราเล่มนี้ถือเป็นงานเขียนชิ้นแรกในแผ่นดินจีนที่สรุประเบียบและเทคนิคทางสถาปัตยกรรมจีนทั้งในสมัยราชวงศ์ซ่งและยุคก่อนสมัยราชวงศ์ซ่ง (Chen, 2010)

ภาพที่ 2-5 ภาพคณะพระพุทธรูปในพุทธศิลป์สไตล์ราชวงศ์ถังตั้งอยู่ในส่วนโถงพระวิหารฝั่งตะวันออกของวัดฟอกวางบนภูเขาอู่เถ่ มณฑลซานซี ที่มา: <https://history.sohu.com>

ในช่วงสมัยราชวงศ์หมิง-ชิง เศรษฐกิจจีนเจริญรุ่งเรือง ข้าราชการขุนนาง พ่อค้าคหบดี และเจ้าของที่ดินมรสมัยนั้นมีทรัพยากรทางการเงินที่แข็งแกร่งอย่างมาก ทว่าระบบการปกครองแบบลำดับชั้นศักดินาก็เข้มงวดมากเช่นกัน อาทิ ข้าราชการและพ่อค้าที่มีสถานะชนชั้นทางการเมืองในระดับต่ำมักมีข้อจำกัดเกี่ยวกับขนาดที่อยู่อาศัยที่สามารถครอบครองได้ ดังนั้น ช่างฝีมือในสมัยนั้นจึงริเริ่มเขียนตำราเกี่ยวกับการตกแต่งทางสถาปัตยกรรม ซึ่งงานเขียนเหล่านี้ทำให้งานแกะสลักเชิงสถาปัตยกรรมกลายเป็นงานฝีมือที่มีความโดดเด่นอย่างมาก และยังได้รับการพัฒนาจนสุดท้ายแม้แต่สามัญชนทั่วไปก็ยังพยายามแข่งขันลอกเลียนแบบ ซึ่งผลที่ตามมา งานแกะสลักไม้เชิงสถาปัตยกรรมได้เปลี่ยนจากการประดับประดาตามพระราชวัง ตำหนักศาลาต่าง ๆ มาอยู่บนบ้านพักที่อยู่อาศัยของเหล่าปวงชนชาวจีนทั่วไป แนวคิดหลักที่ใช้สร้างสรรค์ลวดลายก็หลากหลายมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งยังมีการพลิกแพลงสไตล์งานและเนื้อหาในหลากหลายรูปแบบ ดอกไม้ นก ปลา แมลง ทิวทัศน์ภูเขา-แม่น้ำ ตลอดจนรูปบุคคลต่าง ๆ ล้วนสามารถปรากฏในงานแกะสลักไม้ที่ประดับอยู่ตามบ้านเรือนของชาวจีนได้ทั้งสิ้น การแกะสลักไม้เชิงสถาปัตยกรรมในระยะหลังไม่เพียงกลายเป็นส่วนหนึ่งของเทคนิคการตกแต่งสถาปัตยกรรมเท่านั้น แต่ยังมีงานแกะสลักองค์ประกอบตกแต่งอีกหลายรูปแบบที่พัฒนามาเป็นงานประติมากรรมแกะสลักที่มีอัตลักษณ์เฉพาะตัว ช่วงปลายสมัยราชวงศ์ชิงและช่วงเริ่มต้นเข้าสู่ยุคสาธารณรัฐจีน เป็นยุคที่แผ่นดินจีนมีศัตรูต่างชาติเข้ามารุกราน สังคมเกิดความปั่นป่วน และสงครามกลางเมืองยังคงดำเนินต่อไปตลอดทั้งปีไม่มีหยุดหย่อน ด้านหนึ่ง งานแกะสลักไม้อันวิจิตรงดงามจำนวนมากไม่อาจรอดพ้นจากการทำลายล้างของไฟแห่งสงคราม ในขณะที่อีกด้านหนึ่ง เหล่าช่างแกะสลักไม้ล้วนถูกรบกวนและประหัตประหารด้วยเหตุปัจจัยทางประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นในสมัยนั้นเช่นกัน ความเสียหายที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบให้ศิลปะการแกะสลักไม้ในจีนเริ่มเสื่อมถอยลง (Wang, 2012)

อีกทั้งสืบเนื่องจากนโยบายการปฏิรูปเศรษฐกิจและการเปิดประเทศของรัฐบาลจีนในขณะนั้น อุตสาหกรรมการแกะสลักไม้จึงไม่ได้รับความสำคัญในยุคแรกเริ่มของสาธารณรัฐจีน ไม่มีการศึกษาศิลปวิชาชีพสาขาศิลปะการแกะสลักไม้ ไม่มีการเชิญชวนหรือดึงดูดผู้มีความสามารถให้หันมาสนใจเรียนรู้และสืบทอดเทคนิคแกะสลักไม้ ไม่มีแม้กระทั่งโอกาสการจ้างงานที่ดี กอปรกับเหตุผลอีกหลายประการที่บีบให้เหล่าศิลปินช่างแกะสลักไม้ต้องเริ่มหาวิถีชีวิตใหม่ มีเพียงศิลปินช่างแกะสลักไม้เพียงจำนวนน้อยนิดที่ยังคงตั้งมั่นอยู่บนเส้นทางสายนี้ คนหนุ่มสาวชาวจีนในปัจจุบันละเลยการศึกษาวรรณกรรมจีนดั้งเดิม ทั้งยังไม่ค่อยมีโอกาสได้ซึมซับบรรยากาศศิลปะการแกะสลักไม้แบบจีนโบราณ อิทธิพลของศิลปะการแกะสลักไม้แบบจีนดั้งเดิมที่มีต่อชาวจีนรุ่นใหม่จึงลดน้อยลงเรื่อย ๆ กล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมการแกะสลักไม้กำลังเผชิญกับสถานการณ์ที่น่าอับอายที่ศาสตร์ศิลป์แขนงนี้อาจไม่มีผู้สืบทอดในชนรุ่นหลังอีกต่อไป

ภาพที่ 2-6 ภาพ “ไข่มุกแห่งทะเลสาบตะวันตก (西湖明珠)” ผลงานของลู่กวางเจิ้ง ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับประเทศประเภทงานแกะสลักไม้ต่งหยาง
ที่มา: Lu Guangzheng's 60th Anniversary of Art Exhibition, 2018,
<https://www.sohu.com>.

2. สำนักวิชาแกะสลักไม้ที่สำคัญและการสืบสานศิลปะการแกะสลักไม้จีน

ในสมัยราชวงศ์หมิง-ชิง หลังจากผ่านการสังสมตะกอนจากการตกผลึกของปัจจัยดั้งเดิมมาอย่างยาวนาน ศิลปะการแกะสลักไม้จีนก็ได้เข้าสู่ยุคเฟื่องฟู หลายพื้นที่ได้พัฒนาเทคนิคการแกะสลักไม้ที่แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นและอุปนิสัยในการดำรงชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นที่โดยใช้ประโยชน์จากวัสดุในท้องถิ่น จนก่อให้เกิดสำนักวิชาแกะสลักไม้ที่สำคัญขึ้น 4 แห่ง ได้แก่ สำนักวิชา

แกะสลักไม้ตงหยางในเจ้อเจียง สำนักวิชาแกะสลักไม้เฉาโจวในกวางตุ้ง สำนักวิชาแกะสลักไม้ฝูโจวในฝูเจี้ยน และสำนักวิชาแกะสลักไม้ฮุยโจวในอันฮุย ซึ่งแต่ละสำนักต่างก็มีสไตล์การแกะสลักงานที่แตกต่างกันไป และทั้งสี่สำนักใหญ่ต่างก็มีระบบกำกับควบคุมเฉพาะในสำนักของตนเอง สำนักวิชาเหล่านี้ใช้เทคนิคใหม่ ๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงศิลปะการแกะสลักไม้ขั้นสูงและก่อให้เกิดเป็นสไตล์ศิลปะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยตั้งอยู่บนรากฐานองค์ความรู้และการสร้างสรรค์งานฝีมือแกะสลักไม้ (Liu, 2011)

1) สำนักวิชาแกะสลักไม้ตงหยางในมณฑลเจ้อเจียง

เมืองตงหยางในมณฑลเจ้อเจียงอุดมไปด้วยไม้การบูรและไม้อื่น ๆ อีกนานาชนิดซึ่งเป็นพันธุ์ไม้ที่เหมาะสมสำหรับใช้ในงานแกะสลักไม้ ประวัติศาสตร์ด้านการแกะสลักไม้ในท้องที่แห่งนี้สามารถย้อนกลับไปได้ถึงในสมัยราชวงศ์ถัง โบราณวัตถุงานแกะสลักไม้ในสไตล์ตงหยางที่เก่าแก่ที่สุดและตกทอดมาจนถึงปัจจุบันคือรูปปั้นอรหันต์ที่แตกหักจากซากสถาปัตยกรรมซึ่งพบหลังจากการโค่นล้มของหอหนานซือที่สร้างขึ้นในปี.ศ. 961 รวมถึงรูปปั้นสุรนกุมาร (ชานไฉงจื่อ) ผู้มีฤทธิ์บันดาลความมั่งคั่งที่สร้างในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนืออีก 4 องค์

เมื่อเข้าสู่สมัยราชวงศ์หมิง-ชิง งานแกะสลักไม้ตงหยางกลายเป็นที่นิยมอย่างมากและวิชาแกะสลักไม้ดังกล่าวก็ยังคงได้รับการสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน มีศิลปินช่างฝีมือที่ประกอบการโดยใช้ศิลปะงานแกะสลักไม้แบบตงหยางมากกว่าพันคน เทคนิคแกะสลักไม้ตงหยางมีจุดเด่นอยู่ที่งานตกแต่งสถาปัตยกรรมรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนเครื่องเรือน เช่น หีบไม้การบูร ตู้ ฉากกั้นลม ฯลฯ เรื่อยไปจนถึงเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เทคนิคนานาประการล้วนค่อย ๆ ก่อตัวขึ้นจากการฝึกฝนทักษะการแกะสลักงานไม้ในหัวข้อและรูปทรงต่าง ๆ เป็นระยะยาวนาน เทคนิคแกะสลักไม้ตงหยางประกอบด้วยเทคนิคแกะสลักทรงกลม เทคนิคแกะสลักนูนลึก เทคนิคแกะสลักนูนตื้น และเทคนิคแกะสลักฉลุลาย ฯลฯ

อัตลักษณ์ที่โดดเด่นที่สุดของงานแกะสลักไม้ตงหยางคือการให้ความสำคัญกับผิวสัมผัสและเฉดสีตามธรรมชาติของไม้ เป็นการแกะสลักโดยมุ่งเน้นไปที่ความเรียบง่าย ทรงพลังของรอยมือ และการขัดเจียผิว อีกหนึ่งจุดเด่นงานแกะสลักไม้ตงหยางคืองานแกะสลักไม้แขนงนี้มักไม่ค่อยนิยมใช้เทคนิคตกแต่งเพิ่มเติม อาทิ การปิดทอง ฯลฯ ซึ่งอัตลักษณ์ในจุดนี้ทำให้งานแกะสลักไม้ตงหยางแตกต่างจากงานแกะสลักไม้เฉาโจวและงานแกะสลักไม้ในท้องที่อื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด (Chen, 2010)

2) สำนักวิชาแกะสลักไม้เฉาโจวในมณฑลกวางตุ้ง

งานแกะสลักไม้เฉาโจวคือศิลปะการแกะสลักไม้ของเมืองเฉาโจวในมณฑลกวางตุ้ง ประวัติศาสตร์ด้านการแกะสลักไม้ในท้องที่แห่งนี้สามารถย้อนกลับไปได้ถึงในสมัยราชวงศ์ถัง-ซ่ง ซึ่งองค์ประกอบในสถาปัตยกรรมบางประการภายในวัดโคหยวนที่ตั้งอยู่ในเมืองเฉาโจวในปัจจุบันก็เป็นงานแกะสลักไม้สไตล์เฉาโจวที่ตกทอดมาจากในยุคสมัยดังกล่าว ในสมัยราชวงศ์หมิง-ชิงถือเป็นช่วงที่

ศิลปะงานแกะสลักไม้แบบฉางโจวพัฒนาจนเติบโตเต็มที่ งานแกะสลักไม้ลงรักปิดทองกลายเป็นผลิตภัณฑ์เชิงสัญลักษณ์ของศิลปะงานแกะสลักไม้ฉางโจว แม้จะเรียกงานในลักษณะนี้ว่างานแกะสลักไม้ลงรักปิดทอง ทว่าแท้จริงแล้วเป็นการนำแผ่นทองคำเปลวแปะทับลงบนผิวงานไม้แกะสลัก ชื่อเรียกดังกล่าวเป็นผลมาจากการต้องใช้รักเป็นวัสดุพิเศษช่วยเป็นฐานยึดจับผิวไม้กับแผ่นทองคำเปลวเพื่อให้ได้รูปแบบการตกแต่งที่โดดเด่น อีกทั้งวัสดุรักยังมีคุณสมบัติกันความชื้นและป้องกันการสึกกร่อนได้ดี วัสดุไม้ที่นิยมใช้คือไม้การบูรและไม้ซ่าน (ตระกูลสนหนาม) เทคนิคหลักในศิลปะงานแกะสลักไม้ฉางโจว ได้แก่ เทคนิคแกะสลักทรงกลม เทคนิคแกะสลักนูน และเทคนิคแกะสลักฉลุลาย งานแกะสลักฉางโจวส่วนใหญ่มักใช้ในการสร้างสรรค์งานประเภทเครื่องเรือนและชิ้นส่วนองค์ประกอบตกแต่งทางสถาปัตยกรรมเป็นหลัก เช่น พระพุทธรูปเทพเซียนงานแกะสลักทรงกลม รูปปั้นแกะสลักรูปสัตว์ปีก ปลาและกุ่มซึ่งเป็นงานที่มีสัดส่วนจำนวนในปริมาณมากระดับหนึ่ง (Shen, 1997)

ศิลปะงานแกะสลักไม้ฉางโจวให้ความสำคัญกับความนุ่มนวลอ่อนช้อย สมดุลหยิน-หยาง และการเปลี่ยนแปลงในแต่ละส่วนเว้า-นูน รวมถึงการใช้หลักการสะท้อนแสงอย่างชาญฉลาดในการสร้างภาพลวงตาทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงความมีชีวิตในงานแกะสลักได้อย่างชัดเจน การแกะสลักฉลุลายถือเป็นอัตลักษณ์ที่โดดเด่นที่สุดของสไตล์การแกะสลักประเภทนี้ ส่วนใหญ่งานแกะสลักฉางโจวมักนิยมแกะสลักเป็นภาพฉากที่สอดแทรกเข้าหากันและมีรายละเอียดสลับซับซ้อนทับกันไปมา ผลงานบางชิ้นอาจมีภาพฉากแกะสลักซ้อนทับกันอยู่ 5-7 ชั้นเลยทีเดียว หรือกระทั่งอาจมีมากกว่า 10 ชั้นขึ้นไป สไตล์งานเน้นความสมจริงและรายละเอียดที่สลับซับซ้อนเปลี่ยนแปลงหลากหลายรูปแบบ (Shen, 1997)

ภาพที่ 2-7 ภาพงานแกะสลักไม้ลงรักปิดทองของศาลเจ้าอี้เล่ย์หางกงในสมัยราชวงศ์ชิงตั้งอยู่ที่ตรอกเกี่ยเซียงหมายเลข 2 ถนนอี้อัน เมืองฉางโจว มณฑลกว่างตง (Ji Zhou, 2023)

3) สำนักวิชาแกะสลักไม้ผู้ใจในมณฑลฝูเจี้ยน

ศิลปะงานแกะสลักไม้ผู้ใจเป็นสไตล์งานที่มักถูกนำมาใช้ในงานแกะสลักตกแต่งวัดวาอารามและรูปปั้นเทพเซียนในยุคแรกเริ่ม แล้วจึงพัฒนาไปสู่การสร้างสรรคชิ้นส่วนองค์ประกอบตกแต่งสถาปัตยกรรม ศาลเจ้า และเครื่องเรือน ฯลฯ ในเวลาต่อมา ในช่วงปลายสมัยราชวงศ์หมิง-ต้นสมัยราชวงศ์ชิง ช่งโหมว (孔谋) ศิลปินช่างฝีมือชาวอำเภอเหลียนเจียงใช้ประโยชน์จากรูปทรงตามธรรมชาติของรากต้นไม้เก่าแก่ โดยเฉพาะส่วนลวดลายบนผิวไม้ที่เว้า-นูนจากรอยถลอกในการสร้างสรรคงานศิลปะแกะสลักไม้รูปทรงมนุษย์ สัตว์ปีกและสัตว์ป่านานาชนิดด้วยสไตล์งานศิลปะแบบโบราณอันเรียบง่าย ซึ่งเป็นการสร้างสรรคงานศิลปะแกะสลักไม้ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อชนรุ่นหลัง

ศิลปะงานแกะสลักไม้ผู้ใจโดยทั่วไปมักใช้ไม้ลำไยชนิดหนึ่งเป็นวัสดุสำหรับงานแกะสลัก เนื่องจากไม้ชนิดนี้เป็นวัสดุที่เพาะปลูกและแปรรูปในพื้นที่ทางตอนใต้ของมณฑลฝูเจี้ยน ไม้ลำไยเป็นไม้ผล เนื้อไม้เปราะบาง ผิวไม้เนื้อละเอียด สีไม้ออกแดงกึ่ง ส่วนลำต้นและรากไม้มีลักษณะรูปร่างที่หลากหลาย ศิลปินช่างฝีมือที่มีแนวคิดสร้างสรรคชิ้นเลิศสามารถขยายต่อยอดจินตนาการของพวกเขาและนำมาใช้เพื่อการแสดงออกทางศิลปะในรูปแบบที่แตกต่างและโดดเด่นในแนวคิดหลัก (ธีม) เกี่ยวกับสัตว์หรือมนุษย์หลากหลายรูปแบบ อาทิ งานศิลปะในหัวข้อเทพเซียน นักรบ ชาวประมงหญิงสาว มังกร เสือ ตลอดจนนกกระสา ฯลฯ อีกทั้งเนื่องด้วยการใช้ประโยชน์จากรอยถลอกและลายผิวไม้ตามธรรมชาติได้อย่างเชี่ยวชาญ ศิลปะงานแกะสลักไม้ผู้ใจในสมัยราชวงศ์ชิงจึงเกิดการพัฒนากันแตกแขนงออกเป็น 3 สำนักวิชาหลัก ได้แก่

(1) สำนักเซียงหยวน ช่างฝีมือในสำนักส่วนใหญ่คือคนสกุลเคอในตำบลเซียงหยวน มักใช้ไม้บ็อกซ์วูดและรากไม้ในการแกะสลัก สำนักเซียงหยวนมีความเชี่ยวชาญในแกะสลักผลงานรูปแมลง ต้นหญ้าและดอกไม้ชนิดต่าง ๆ รวมถึงงานประเภทรูปทรงสิ่งของต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน อาทิ เรือ มังกร กังหันน้ำ ฯลฯ

(2) สำนักต้าป่าน ผู้ก่อตั้งคือเฉินเหลียงหลี่ (陈良礼) ชาวตำบลต้าป่าน งานสไตล์ต้าป่านมักใช้ไม้ลำไยย้อมสีเป็นวัสดุหลัก อีกทั้งสำนักต้าป่านยังเชี่ยวชาญงานแกะสลักในหัวข้อเกี่ยวกับพระพุทธรูปเทพเซียน งานรูปทรงมนุษย์และรูปสัตว์ชนิดต่าง ๆ

(3) สำนักเยียนถ่า ผลงานส่วนใหญ่มักเป็นงานแกะสลักลวดลายประดับและชิ้นส่วนเลี่ยมฝังตกแต่งบนงานเครื่องเซินจิน (Liu, 2011)

ภาพที่ 2-8 ภาพ “อาจหาญตั้งพายุ (雄风)” ผลงานของหวงเหวินโซ่ว ประมาจารย์ด้านศิลปหัตถกรรม
ของประเทศไทยและบุคคลผู้เป็นตัวแทนของศิลปะงานแกะสลักมณฑลฝูเจี้ยน
ที่มา: “Yi Ding Cup” Chinese Woodcarving Masters Invitational Competition, 2017,
<https://www.sohu.com/>

4) สำนักวิชาแกะสลักไม้ฮุ่ยโจวในมณฑลอันฮุย

ศิลปะงานแกะสลักไม้ฮุ่ยโจวเป็นสไตล์งานแกะสลักไม้ที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความล้ำค่า
ของวัสดุเป็นพิเศษ ผลงานส่วนใหญ่จึงเลือกใช้ไม้ท้องถิ่นเป็นหลัก อาทิ ไม้สน ไม้ชัน ไม้การบูร
ไม้หนาน (ไม้เนื้อทอง) และไม้แปะก๊วย ฯลฯ สิ่งที่ศิลปะงานแกะสลักไม้สไตล์ฮุ่ยโจวพิถีพิถันอย่างมาก
คือความยืดหยุ่นในการใช้เทคนิคแกะสลักอื่นเค่อ (การแกะสลักลายเส้นเว้า) เทคนิคแกะสลักโท้วเตี่ยว
(การแกะสลักฉลุ) เทคนิคแกะสลักนูน และเทคนิคแกะสลักทรงกลมสร้างสรรค์ผลงานประเภท
สถาปัตยกรรมแกะสลักและงานแกะสลักตกแต่งเครื่องเรือน โดยให้ความสำคัญกับรูปแบบการ
แสดงออกในภาพลวดลายตกแต่งขนาดใหญ่ เนื้อหาของงานแกะสลักมักอิงตามแนวคิดสังขนิม อาทิ
งานแกะสลักลายชายทำนาหญิงเย็บปัก ภาพผู้คนขณะตกปลา ฝ่าฝืน ทำนา อ่านหนังสือ ฯลฯ หัวข้อ
อิงประวัติศาสตร์ที่เจือกลิ่นอายวัฒนธรรม อาทิ 7 ปัญญาชนแห่งป่าไผ่(竹林七贤) ไปผู้ยิ่งใหญ่ (กวี
เลื่องชื่อนามหลี่ไป) ร่ำสุรานั่งเมามาย (太白醉酒) และซูอู่ผู้เลี้ยงแพะ (苏武牧羊) เช่นเดียวกับ
หัวข้ออิงงานวรรณกรรม อาทิ วรรณกรรมสามก๊ก และหอตะวันตก (西厢) ฯลฯ ซึ่งงานภาพลวดลาย
แกะสลักมีองค์ประกอบสลับซับซ้อนและอารมณ์ที่ทรงพลัง (Wu, 2010)

ศิลปะกับการแกะสลักไม้

1. ความหมายเชิงสัญลักษณ์ทางศิลปะของงานแกะสลักไม้

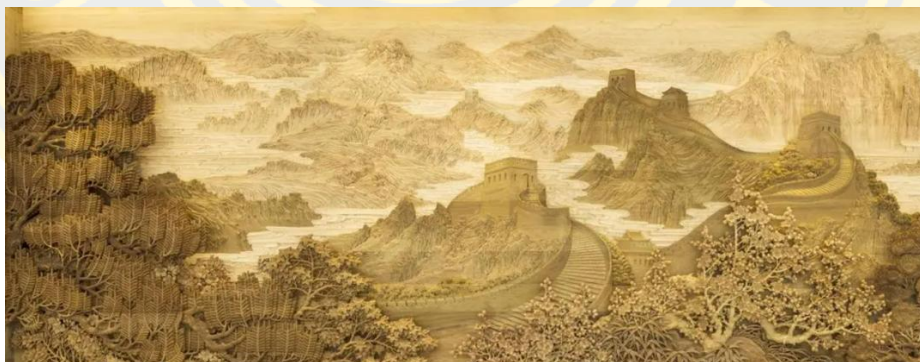
ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน ศิลปะการแกะสลักไม้มีความสำคัญเชิงสัญลักษณ์ทางศิลปะอย่างมาก สะท้อนถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในแต่ละยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ได้ในระดับหนึ่ง ทั้งยังเป็นปัจจัยที่เจือด้วยกลิ่นอายทางวัฒนธรรมในแต่ละช่วงสมัยทางประวัติศาสตร์ หัวข้อที่ใช้สร้างสรรค์งานแกะสลักไม้มีความหลากหลายสูง ส่วนใหญ่มักเป็นหัวข้อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม เช่น ตำนานทางศาสนา ชีวิตประวัติ ตลอดจนเรื่องราวเก่าแก่อิงประวัติศาสตร์ ฯลฯ โดยทั่วไปแล้วผู้คนมักนำความปรารถนาของตนเองที่ไม่สามารถเป็นจริงได้ในชีวิตจริงฝากฝังลงในเรื่องเล่าเทวดานานแล้วนำภาพฉากชีวิตผสมผสานรวมกับศิลปะการแกะสลักไม้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแสดงออกผ่านการสร้างสรรค์ในรูปแบบงานแกะสลักไม้ เพื่อให้งานแกะสลักไม้เปี่ยมด้วยชีวิตชีวา อีกทั้งการนำเหตุการณ์สำคัญและบุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์ผสมผสานเข้ากับงานแกะสลักไม้ ยังทำให้งานมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ทางศิลปะที่แข็งแกร่ง ซึ่งการพัฒนาในวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ถือเป็นตัวแทนที่สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาวงศ์วัฒนธรรมจีนอันยอดเยี่ยมในระดับหนึ่ง

ในยุคสมัยขุนซิว-จ้านกั้ว ศิลปะแกะสลักไม้ถือว่าได้รับการพัฒนาจนเฟื่องฟูแล้ว แม้ในยุคสมัยนั้นหัวข้อการแกะสลักในงานแกะสลักไม้มีแนวโน้มการพัฒนาที่หลากหลาย ทว่าโดยภาพรวมแล้วงานแกะสลักไม้ในช่วงสมัยดังกล่าวส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับการบวงสรวงสักการะและการเสี่ยงทาย ในสมัยราชวงศ์ฉิน-ฮั่น งานแกะสลักไม้เริ่มมีแนวโน้มเอนเอียงไปทางศิลปะสไตล์เหมือนจริงมากขึ้น อีกทั้งในทางโบราณคดียังมีการขุดค้นพบงานแกะสลักไม้รูปสัตว์สไตล์เหมือนจริงนานาชนิด อาทิ งานแกะสลักรูปหมู่ แกะ และวัว ฯลฯ สมัยราชวงศ์ฮั่น (Li, 2013)

ต่อมาในสมัยราชวงศ์ถัง-ซ่ง งานแกะสลักไม้ได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ก่อปรกับความเจริญของพระพุทธศาสนาในสมัยนั้น ศิลปะการแกะสลักไม้และวัฒนธรรมพุทธศาสนาจึงผสมผสานกันและก่อให้เกิดเป็นประสิทธิผลทางศิลปะ งานแกะสลักไม้ในช่วงสมัยดังกล่าวส่วนใหญ่มักเป็นงานพระพุทธรูปซึ่งทยอยปรากฏขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไม่ขาดสาย ซึ่งโบราณสถานที่มีชื่อเสียงในสังคมปัจจุบัน รวมถึงพระพุทธรูปไม้แกะสลักที่ประดิษฐานอยู่ภายในโดยพื้นฐานแล้วส่วนใหญ่มักมีที่มาจากยุคสมัยนี้ทั้งสิ้น จากนั้นในสมัยราชวงศ์หยวน องค์ประกอบสร้างสรรค์ในงานแกะสลักไม้ได้รับอิทธิพลจากเหล่าชนชั้นปกครองอย่างลึกซึ้ง ทั้งยังเกิดการบูรณาการร่วมกับองค์ประกอบหลายประการจากพื้นที่แถบมองโกเลียและภูมิภาคตะวันตก เช่น หมาป่า หมี นกอินทรี ฯลฯ

เมื่อเข้าสู่สมัยราชวงศ์หมิง-ชิง เทคนิคแกะสลักไม้ได้พัฒนาจนบรรลุจนถึงจุดที่องค์ความรู้ และทักษะฝีมืออยู่ในระดับสุดยอด งานแกะสลักไม้ส่วนใหญ่พัฒนาจากงานประเภทสิ่งสักการะที่ ประดิษฐานอยู่ภายในวัดสู่ชุดงานศิลปะ กล่าวคือช่วงเวลาประวัติศาสตร์ในยุคสมัยนี้ เหล่าขุนนาง ข้าราชการระดับสูงและชนชั้นสูงล้วนให้ยกย่องงานแกะสลักไม้ในฐานะผลงานชั้นสูงอันล้ำค่า กอปร กับในช่วงสมัยนั้นงานแกะสลักไม้เริ่มมีแนวโน้มเอนเอียงไปในแนวทางที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของผู้คน มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้งานแกะสลักไม้ที่ปรากฏเป็นส่วนหนึ่งในสถาปัตยกรรมและงานเครื่องเรือนต่าง ค่อย ๆ มีบรรยากาศที่เปี่ยมด้วยชีวิตชีวาอันแรงกล้า (Li, 2013)

นอกจากนี้ ในระหว่างการพัฒนาเป็นเวลาหลายพันปี การสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้จีนได้ หยิบยืมข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ธรรมชาติอันเป็นเอกลักษณ์ของจีนมาใช้งานอย่างกว้างขวาง ทั้ง ความเลี้ยล้าและงามสง่าของภูเขาแม่น้ำที่ทอดตัวเหนือผืนแผ่นดินจีนล้วนกลายเป็นองค์ประกอบใน งานแกะสลักที่รังสรรค์โดยช่างแกะสลักมากฝีมือโดยนำทิวทัศน์ธรรมชาติของจีนผสมผสานร่วมกับ ศิลปะการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการสร้างสรรค์อันเลี้ยล้าเฉก เช่นเดียวกับกวีโบราณที่แสดงอารมณ์ผ่านทิวทัศน์ธรรมชาติ การผสมผสานองค์ประกอบทางธรรมชาติ เข้ากับงานแกะสลักไม้ไม่เพียงเป็นโจทย์ทดสอบจินตนาการและความสามารถในการสร้างสรรค์ของ ศิลปินผู้สร้างเท่านั้น แต่ยังเป็นเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้สร้างต้องใช้เทคนิคแกะสลักที่ประณีตบรรจงเพื่อชู ความสวยงามของทิวทัศน์ธรรมชาติอย่างเต็มศักยภาพ

ภาพที่ 2-9 ภาพ “กำแพงเมืองจีนหมื่นลี้ (万里长城)” ผลงานของโรงงานแกะสลักไม้ Yujiang Guoxi (Ji Zhou, 2023)

ชาวจีนนั้นมีความเชื่อในวัฒนธรรมมงคลมาตั้งแต่สมัยโบราณ จนปัจจุบันความเชื่อนี้ก็ยังอยู่คู่ชาวจีนเรื่อยมา ส่งผลให้รูปสัญลักษณ์โทเทมแต่ละประเภทในวัฒนธรรมมงคล (จากนี้ขอเรียกโดยย่อว่าโทเทมมงคล) ยังคงเป็นที่ชื่นชอบและยกย่องบูชาของชนชาวจีนอย่างลึกซึ้ง เช่น สัญลักษณ์โทเทมรูปมังกร หงส์เพลิง ฯลฯ ล้วนเป็นโทเทมมงคลที่ชาวจีนโบราณเคารพศรัทธาอย่างยิ่ง กล่าวได้ว่าโทเทมมงคลเป็นตัวแทนของการอำนวยพรในสิ่งดีงามและการแสวงหาความสุขในชีวิตของชาวจีน ด้วยเหตุนี้ โทเทมมงคลจึงกลายเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้จีน (Li, 2013)

ผู้สร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ได้ผสมผสานโทเทมมงคลรูปแบบต่าง ๆ เข้ากับงานแกะสลักไม้เพื่อให้ตัวผลงานสามารถสื่อความหมายเฉพาะได้ อาทิ มังกรเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงอำนาจแห่งจักรพรรดิผู้ปกครองแผ่นดินจีนในสมัยโบราณ ดังนั้นโทเทมรูปมังกรจึงถือเป็นโทเทมพิเศษสำหรับองค์จักรพรรดิและเชื้อพระวงศ์โดยเฉพาะ ผู้สร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ส่วนใหญ่ใช้โทเทมรูปมังกรเพื่อสื่อถึงอำนาจสูงสุด ส่วนโทเทมรูปหงส์เพลิงเป็นตัวแทนของผู้คนที่ปรารถนาและแสวงหาชีวิตที่ดีขึ้น นอกเหนือจากปัจจัยที่กล่าวไปในข้างต้น ชาวจีนพื้นบ้านยังมีวัฒนธรรมมงคลที่น่าสนใจอีกหลากหลายประเภท อาทิ เจ้าแม่กวนอิมปางประทานบุตรมักเป็นตัวแทนของนัยแฝงที่สื่อถึงสวยงามของการให้กำเนิดบุตรธิดาที่มีค่าในเร็ววัน มีลูกมากย่อมเท่ากับได้รับการประทานพรเป็นล้นพ้น นอกจากนี้ยังมีการใช้อู่นหรือพุทรา ต้นเหมยและไผ่ในการแสดงออกถึงจิตวิญญาณแห่งการพัฒนาตนเองและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน กล่าวได้ว่าบนโลกใบนี้อุดมไปด้วยวัฒนธรรมมงคลมากมายที่ผู้คนให้ความเคารพศรัทธา ซึ่งวัฒนธรรมมงคลจีนดั้งเดิมก่อตัวขึ้นในกระบวนการพัฒนาที่ดำเนินมาเป็นระยะเวลายาวนาน และกลายเป็นองค์ประกอบสร้างสรรค์ทรงประสิทธิภาพที่ช่วยส่งเสริมความหลากหลายให้กับงานแกะสลักไม้จีน (Li, 2013)

ภาพที่ 2-10 ภาพบรรยากาศขณะผู้วิจัยรับฟังอาจารย์หลิวอี้เต๋อ ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประเภทศิลปปะงานแกะสลักไม้แนะนำผลงานสร้างสรรค์ของเขา “โต๊ะบูชาไม้แกะสลักลายมังกร (龙纹香案)” (Ji Zhou, 2023)

นับตั้งแต่ที่วัฒนธรรมเซียน-อรหันต์ (หมายถึงวัฒนธรรมที่ผสมผสานความเชื่อเกี่ยวกับเทพเซียนผู้พิเศษจากลัทธิเต๋าของจีนกับความเชื่อในศาสนาพุทธ) มีการพัฒนาดำเนินควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมมาโดยตลอด จนกลายเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมไปโดยปริยาย วัฒนธรรมเซียน-อรหันต์ในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมจึงถือเป็นประวัติศาสตร์การพัฒนาที่ยาวนานและความสำเร็จทางวัฒนธรรมที่ไม่อาจละเลยได้ ดังนั้น การสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้จึงมีการนำวัฒนธรรมดังกล่าวมาผสมผสานร่วมด้วยไม่อาจหลีกเลี่ยงกระแสแนวโน้มทางวัฒนธรรมที่มีความเชื่อมโยงกับศิลปหัตถกรรม

ในช่วงระยะเวลาหลายปีแห่งการปกครองระบอบศักดินาในแผ่นดินจีนสมัยโบราณ ชาวจีนส่วนใหญ่มักแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของตนเองและถ่ายทอดออกมาโดยอาศัยตัวละครในเทวดานานหรือเทพนิยายปรัมปรา แล้วนำตัวละครเหล่านี้บูรณาการร่วมกับศิลปะแกะสลักไม้ ดังนั้นงานแกะสลักไม้จึงเป็นสื่อกลางที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์เฉพาะของช่วงเวลาหนึ่งในประวัติศาสตร์จีน ด้วยเหตุนี้จึงมีการสร้างตัวละครตามตำนานเรื่องเล่าต่าง ๆ ขึ้นมามากมายหลากหลายประเภท ตัวละครเหล่านี้ล้วนพื้นที่ซึ่งผู้คนนำความปรารถนาทางจิตวิญญาณที่มุ่งแสวงหาสิ่งดีงามมาฝากฝังเอาไว้

ในทุกยุคทุกสมัย พัฒนาการทางศิลปะเป็นสิ่งที่ไม่อาจแยกขาดจากวิถีศิลปวัฒนธรรมสร้างความบันเทิงที่ผู้คนสนใจใคร่ติดตามและชื่นชอบไปได้ ในสมัยจีนโบราณ ผู้คนมักใช้ละครอุปรากรจีนหรือที่ชาวไทยคุ้นเคยในชื่อละครจื๊วเป็นสื่อรูปแบบหลักในการให้ความบันเทิง ภายใต้พัฒนาการตามกาลยุคสมัย มีการสร้างสรรค์ผลงานละครอุปรากรจีนคลาสสิกขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งภายใต้ภูมิหลังที่ชาวจีนจำนวนมากชื่นชอบละครอุปรากรจีนเช่นนี้ จึงมีการนำองค์ประกอบวัฒนธรรมละครอุปรากรจีนมาผสมรวมกับการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ด้วยเช่นกัน อาทิ การนำตัวละครในละครอุปรากรจีนมาสร้างสรรค์ใหม่ในรูปแบบงานแกะสลักไม้ กลายเป็นงานศิลปะอันเป็นผลผลิตจากการผสมผสานระหว่างงานแกะสลักไม้และละครอุปรากรจีนเข้าด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวได้ว่าในกระบวนการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้จีน ศิลปินช่างแกะสลักผู้สร้างสรรค์ผลงานนำอัตลักษณ์จากพัฒนาการทางประวัติศาสตร์มาผสมผสานเพื่อใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ เพื่อให้องค์ประกอบตามกาลยุคสมัยสามารถบูรณาการเข้าสู่การสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำภูมิปัญญาของตัวผู้สร้างสรรค์ผสมผสานร่วมกับเทคนิคการสร้างสรรค์อันหลากหลายเพื่อทำให้งานแกะสลักไม้มีกลิ่นอายทางศิลปวัฒนธรรมแข็งแกร่ง อีกทั้งการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้เช่นนี้ยังถือเป็นแนวทางหนึ่งในการสืบสานและส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงามของชนชาติจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากการผสมผสานและการแทรกซึมของวัฒนธรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้ศิลปะแกะสลักไม้จีนมีความน่าสนใจและมีชีวิตชีวามากขึ้น ภายใต้ภูมิหลังการพัฒนาในยุคสมัยใหม่ ศิลปินช่างแกะสลักไม้จึงควรรำนัยแฝงในวัฒนธรรมการแกะสลักไม้มาใช้ในทางสร้างสรรค์โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการสืบสานเทคนิคการแกะสลักอันยอดเยี่ยมของบรรพบุรุษชาวจีน แล้วบูรณาการร่วมกับองค์ประกอบทางวัฒนธรรมสมัยใหม่อย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มความหลากหลายด้านนัยแฝงทางวัฒนธรรมให้กับการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้จีน

2. นัยแฝงและอัตลักษณ์ทางศิลปะของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้

ศิลปะการแกะสลักไม้จีนดั้งเดิมมีบทบาทและคุณค่าที่สำคัญมากในกระบวนการพัฒนาสังคมจีน โดยเป็นทั้งรูปแบบการแสดงออกของวัฒนธรรมทางสังคมและขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาวจีน หลังจากข้ามผ่านการพัฒนามาเป็นเวลายาวนานจึงก่อเกิดเป็นอัตลักษณ์ทางศิลปะและวัฒนธรรมการแกะสลักไม้จีนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยแต่ละอัตลักษณ์มีรายละเอียด ดังนี้

1) แนวคิดหลักที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน มีขอบเขตกว้างขวาง รูปแบบผลงานมีความหลากหลายสูง กล่าวได้ว่าศิลปะแกะสลักไม้ถือเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนานบนผืนแผ่นดินจีน มีสไตล์การเลือกหัวข้อสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นเอกลักษณ์และรูปแบบการแสดงเชิงเนื้อหาที่หลากหลาย ส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับการสักการะบูชาสัญลักษณ์โทเทม เรื่องเล่าเทวดานาน บุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์ สัตว์นาชนิด ภาพทิวทัศน์ ตลอดจนธรรมเนียมประเพณีในวิถี

ชีวิตของผู้คน ฯลฯ หัวข้องานแกะสลักไม้ส่วนใหญ่ได้รับแรงบันดาลใจด้านการสร้างสรรค์จากวิถีชีวิตด้านการผลิตของผู้คน ศิลปินช่างแกะสลักไม้ต้องใช้ประโยชน์จากวัสดุส่วนต่าง ๆ ของไม้อย่างเต็มที่ โดยนำวัสดุผสมผสานร่วมกับสุนทรียภาพทางศิลปะของตนเอง พลังจินตนาการที่กล้าจะริเริ่มทำในสิ่งใหม่ ๆ ตลอดจนการสร้างสรรค์ด้วยความพิถีพิถัน เพื่อนำกลืนอายุวิถีชีวิตอันเข้มข้น พร้อมทั้งลวดลายมงคลรูปสัตว์และพืชพรรณนานาชนิดจากขนบธรรมเนียมประเพณีพื้นบ้านผสมผสานเข้ากับการแกะสลักไม้อย่างแยบยล (Du, 2008)

ศิลปินช่างแกะสลักไม้มักแสดงออกถึงความชื่นชมที่ตนมีต่อวิถีชีวิตที่เปี่ยมด้วยความผาสุก โดยฝากฝังความรู้สึกนึกคิดไว้ในภาพฉากแล้วถ่ายทอดออกมาในรูปแบบงานศิลปะ กลุ่มคนเหล่านี้เพียรสรุปแก่นสำคัญและสร้างสรรค์ปัจจัยใหม่ ๆ ในการสร้างสรรค์งานศิลปะอย่างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลายาวนาน อีกทั้งศิลปินช่างแกะสลักไม้ยังได้นำประสบการณ์ด้านการสร้างสรรค์มาสรุปรวมเป็นองค์ความรู้ด้านเทคนิคแกะสลักไม้ โดยแบ่งออกเป็นเทคนิค 4 ประเภทใหญ่ ได้แก่ เทคนิคแกะสลักทรงกลม เทคนิคแกะสลักนูน เทคนิคแกะสลักทงเดียว (การแกะสลักแบบสามมิติโดยนำภาพแกะสลักจำนวนหลายชิ้นมาซ้อนทับกันแล้วจัดวางให้แต่ละส่วนเชื่อมทะลุถึงกัน) และเทคนิคแกะสลักโหว่เดียว (การแกะสลักฉลุ) ซึ่งเทคนิคแกะสลักทั้ง 4 ประเภทได้รับการศึกษาทำความเข้าใจจนแตกฉานโดยบรรดาศิลปินช่างแกะสลักไม้ แล้วนำไปประยุกต์ใช้จนก่อให้เกิดงานแกะสลักไม้หลากหลายรูปแบบ (Wu, 2010)

2) องค์ประกอบที่ให้ความรู้ลึกเต็มอิ่มและการจัดวางตำแหน่งอย่างเหมาะสม งานแกะสลักไม้มีองค์ประกอบครบถ้วนให้ความรู้ลึกเต็มอิ่ม ทั้งยังมีการจัดวางตำแหน่งองค์ประกอบส่วนต่าง ๆ อย่างเหมาะสมจึงมีอัตลักษณ์ด้านการตกแต่งเพื่อความสวยงามที่โดดเด่น จากการสังเกตรายละเอียดยิบย่อยในงานแกะสลักไม้จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นงานแกะสลักไม้รูปทรงมนุษย์ สัตว์ปีกและสัตว์ป้ามงคล หรือกระทั่งลวดลายประดับมงคล อาทิ รูปดอกไม้ นก ปลา และแมลง ฯลฯ องค์ประกอบและการจัดวางของรูปทรงแกะสลักไม้ก็มีอัตลักษณ์อยู่ 2 ประการ (Wu, 2010)

อัตลักษณ์ประการแรก คือการจัดองค์ประกอบภาพเพื่อใช้พื้นที่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด กล่าวคือ รูปทรงแต่ละส่วนในผลงานแกะสลักไม้ต้องวางเรียงต่อกันตามโครงเรื่องของหัวข้อผลงานที่ต้องการนำเสนอ ไม่มีส่วนที่ทับซ้อนระหว่างองค์ประกอบภาพของแต่ละรูปทรงมากเกินไป และต้องวางตำแหน่งให้สามารถมองเห็นรายละเอียดได้ชัดเจนทุกส่วน

อัตลักษณ์ประการที่สอง คือเค้าโครงโครงสร้างที่มีการจัดระเบียบอย่างเหมาะสม โดยอัตลักษณ์ในจุดนี้ส่วนใหญ่มักสะท้อนผ่านแก่นสำคัญที่อยู่ตรงใจกลาง แล้วล้อมรอบด้วยปัจจัยรองซึ่งแสดงออกในรูปแบบภาพฉาก โครงเรื่องและวัตถุอุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ โดยในการสร้างสรรค์ผลงานตามความต้องการด้านการออกแบบจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคแกะสลักรูปแบบต่าง ๆ มาช่วยหลาย

ข้อจำกัดด้านพื้นที่และเวลาในการพัฒนาโครงเรื่องของผลงาน ใช้เทคนิคพื้นที่เสมือนจริงในการจัดฉากและดำเนินเรื่องราวเพื่อให้เกิดโครงเรื่องทั้งดงามและน่าทึ่งในพื้นที่จำกัด

ภาพที่ 2-11 ภาพ “ทิวทัศน์ริมฝั่งน้ำในเทศกาลเซ่งเม้ง (清明上河图)” ผลงานแกะสลักไม้ขนาดใหญ่สร้างโดยเจิ้งชุนฮุย ปรมาจารย์ด้านศิลปหัตถกรรมของมณฑลฝูเจี้ยน ผลงานมีความยาว 12.286 เมตร ความสูง 3.075 เมตรและความกว้าง 2.401m
ที่มา: Chunhui Art Museum, Putian, Fujian, Web baidu (n.d.)

3) การถ่ายทอดจิตวิญญาณอันเปี่ยมด้วยชีวิตชีวา ความถึงพร้อมทั้งองค์ประกอบรูปทรง และจิตวิญญาณ ผู้คนสามารถสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายความรู้สึก อุดมภูมิ ตลอดจนการถ่ายทอดจิตวิญญาณอันเปี่ยมด้วยชีวิตชีวาและเสน่ห์ดึงดูดทางศิลปะที่แฝงอยู่ในงานแกะสลักไม้ได้โดยผ่านการสร้างสรรค์ของศิลปินช่างแกะสลักไม้ ทั้งนี้เนื่องจากศิลปะแกะสลักไม้ไม่เพียงให้ความสำคัญกับรูปลักษณะของผลงานเท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับนัยแฝงและเสน่ห์ภายในผลงานอีกด้วย ดังนั้น ผู้สร้างสรรค์งานแกะสลักไม้จึงควรหยุดอยู่เพียงการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการเลียนแบบรูปร่างอย่างง่าย ๆ แต่ควรดึงแรงบันดาลใจด้านสร้างสรรค์จากวิถีชีวิตของตนเอง ผสมผสานเข้ากับเทคนิคการแกะสลักไม้อันประณีต และสร้างผลงานศิลปะชิ้นเอกที่โดดเด่นด้วยนัยแฝงวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมอันยอดเยี่ยม รูปลักษณะตัวงานมีความสมจริงเปี่ยมด้วยชีวิตชีวา

ซึ่งในการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ การเลือกเนื้อผิวไม้ที่ต้องการนำมาใช้เป็นวัสดุพื้นฐานในการแกะสลัก การประยุกต์ใช้เทคนิคอย่างเชี่ยวชาญ รวมถึงการจรมีความอดทนและสลักกลดลายเส้นสายต่าง ๆ ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำหน้าที่ฝึกฝนอารมณ์ความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์แล้วประกอบสร้างให้ปรากฏในรูปแบบรูปร่างทางศิลปะ โดยมุ่งเน้นไปที่การถ่ายทอดจิตวิญญาณอันเปี่ยมด้วยชีวิตชีวา และมุ่งมั่นสู่ความถึงพร้อมทั้งองค์ประกอบรูปทรงและจิตวิญญาณ เพื่อสร้างสรรค์พลังชีวิตให้กับงานแกะสลักไม้ แล้วใช้วิธีการสร้างสรรค์ดังกล่าวในการแสดงออกถึงโลกทัศน์ในมนคติและจิตวิญญาณตามกาลยุคสมัยของผู้สร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 2-12 ภาพ “รู้แจ้ง (悟)” ผลงานแกะสลักไม้ที่สร้างโดยบริษัท MUYU CRAFT CO., LTD. ตั้งอยู่ในเขตการลงทุนของนักธุรกิจจากเขตปกครองพิเศษไต้หวัน เมืองฉวนโจว มณฑลฝูเจี้ยน
ที่มา: Web baidu (n.d.)

4) นับแฝงที่หลากหลายและเสน่ห์อันเปี่ยมล้น แก่นแท้ของศิลปะแกะสลักไม้อยู่ที่เสน่ห์ทางวัฒนธรรมอันแข็งแกร่ง ซึ่งการใช้วิธีการทางศิลปะเพื่อนำเสนอแก่นสำคัญทางสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรมเชิงคติแนวคิดแบบจีนดั้งเดิมต่อผู้ชม สามารถสร้างอารมณ์ร่วมให้กับเหล่าผู้ชมได้ถึงในระดับจิตวิญญาณ

สุนทรียภาพแบบจีนดั้งเดิมเฝ้าแสวงหาขอบเขตและสภาพวิถีชีวิตที่ว่าด้วยปรัชญา “ฟ้าคนเป็นหนึ่งเดียว (天人合一)” มาตั้งแต่ในสมัยโบราณ หากพิจารณาจากงานแกะสลักไม้ในแต่ละภูมิภาคต่าง ๆ ของจีนย่อมสังเกตเห็นว่าแต่ละท้องถิ่นล้วนมีความเลิศล้ำทั้งในด้านเทคนิคแกะสลักและวิธีการขึ้นรูปทรงรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งในกระบวนการพัฒนาทางสังคมของจีน ศิลปะแกะสลักไม้มีคุณค่าและบทบาทเฉพาะตัว ซึ่งสะท้อนถึงขนบธรรมเนียมทางสังคมและกลั่นอายุวิถีชีวิตอันเข้มข้น จึงเป็น

ปัจจัยที่มีนัยแฝงทางวัฒนธรรมที่หลากหลายเป็นเอกลักษณ์ หลังข้ามผ่านการพัฒนาอย่างยาวนาน จึงค่อย ๆ ก่อตัวเป็นวัฒนธรรมการแกะสลักไม้จีนที่มีอัตลักษณ์ทางสุนทรียศาสตร์แบบตะวันออก (Li, 2013) โดยในกระบวนการของการพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไปได้ก่อให้เกิดอัตลักษณ์ด้านทักษะ การใช้ไม้ที่ประณีตบรรจง เส้นสายลวดลายที่ชดช้อยไหลลื่น รวมถึงรูปทรงอันวิจิตรงดงามในศิลปะ แกะสลักไม้จีน ทั้งยังเป็นปัจจัยที่แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของแต่ละช่วงสมัยในการ พัฒนาทางประวัติศาสตร์ที่มีความแตกต่างกันออกไป โดยที่ในขณะเดียวกันศิลปะแกะสลักไม้อย่างผสมผสาน รวมเข้ากับกระแสอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดในแต่ละช่วงสมัยทางประวัติศาสตร์ และกลายเป็นส่วน สำคัญของวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณจีนดั้งเดิม

จากการศึกษาวิจัยอัตลักษณ์ทั้ง 4 แง่มุมของศิลปะแกะสลักไม้จีนทั้งการเลือกแนวคิดหลัก ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน รูปทรงโครงสร้างภาพลวดลาย การถ่ายทอดจิตวิญญาณที่เปี่ยมด้วยชีวิตชีวา รวมถึงนัยแฝงทางวัฒนธรรมในเชิงลึก จึงสังเกตเห็นได้ว่าศิลปะการแกะสลักไม้จีนประกอบด้วยปัจจัย สุนทรียศาสตร์และปรัชญาแบบตะวันออกดั้งเดิม ซึ่งเป็นนัยแฝงทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ทาง ศิลปะของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้จีน ยิ่งไปกว่านั้นปัจจัยเหล่านี้ยังถือเป็นสมบัติล้ำค่าของวัฒนธรรม จีนดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมอีกด้วย

3. มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมศิลปะการแกะสลักไม้

ตาม “อนุสัญญาเพื่อการพิทักษ์มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” ขององค์การยูเนสโก มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้หรือมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม หมายถึงรูปแบบการแสดงออก การ แสดง การปฏิบัติใด ๆ รวมถึงระบบองค์ความรู้ ทักษะและเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนวัตถุ งาน ฝีมือ และแหล่งวัฒนธรรมที่ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของกลุ่มคน ฝูงชน และรายบุคคลในบางกรณี ที่ให้ความสำคัญกับมรดกวัฒนธรรมดังกล่าว กล่าวได้ว่ามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเป็นปัจจัยที่มี พื้นฐานมาจากความรู้สึกรักหวงแหนและอยากรักษาเพื่อธำรงความเป็นชนชาติ รวมถึงความสัมพันธ์ ในระดับชนชาติของชนชาวจีน ทั้งยังเป็นปัจจัยที่มีบทบาทในการเผยแพร่อารยธรรมจีนและอารย ธรรมโลก (Liu, 2007)

งานแกะสลักไม้ถือเป็นหนึ่งในมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติจีน ในปีค.ศ.2006 ใน รายชื่อตัวแทนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมระดับชาติชุดแรก มีรายการมรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรมประเภทศิลปะงานแกะสลักไม้ได้รับการบันทึกอยู่ในรายชื่อจำนวน 4 รายการจากมณฑล กว่างตงและเจ้อเจียง ในปัจจุบันรายชื่อตัวแทนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมระดับชาติชุดที่ 5 ยังคง อยู่ในขั้นตอนยื่นเอกสารรายงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในรายชื่อ 4 ชุดแรกที่ประกาศไปแล้วก่อน หน้านี้นี้มีงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมประเภทศิลปะงานแกะสลักไม้อยู่ในรายชื่อเป็นจำนวนมาก 18 รายการ จากทั่วทั้งประเทศจีน โดยมาจากมณฑลกว่างตง 3 รายการ มณฑลเจ้อเจียง 3 รายการ เมืองเซี่ยงไฮ้ 2 รายการ มณฑลหูเป่ย์ 2 รายการ และมาจากมณฑลซานตง มณฑลฝูเจี้ยน มณฑลอวิ๋นหนาน มณฑล

ซานซี มณฑลเจียงซี มณฑลไห่หนาน เขตปกครองพิเศษมาเก๊า พิพิธภัณฑ์ไม้จันทน์แดงแห่งประเทศจีนที่ละ 1 รายการ (Liu & Ma, 2020) ซึ่งการจัดทำรายชื่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมแห่งชาติจีนและการประกาศใช้ “กฎหมายมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” ถือเป็นความพยายามระดับชาติในการอนุรักษ์วัฒนธรรมจีนดั้งเดิม

ไม่เพียงเท่านั้น เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมจีนดั้งเดิมทางภาครัฐจีนยังได้จัดทำรายชื่อผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แห่งชาติจีน โดยเหล่าผู้สืบทอดที่ประสบความสำเร็จและได้รับการบันทึกชื่อลงในรายชื่อโดยพิจารณาจากระดับผลงานและความเชี่ยวชาญของพวกเขาแล้วทางภาครัฐจะออกเงินอุดหนุนให้ทุกปี แม้ผู้สืบทอดรุ่นเก่าบางท่านอาจมีประสบการณ์เกี่ยวกับมรดกวัฒนธรรมในเชิงลึก ทักษะฝีมืออันยอดเยี่ยม และคุณสมบัติที่เหมาะสมมากพอในการยื่นเอกสารสมัครเข้าร่วมการพิจารณารายชื่อผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แห่งชาติจีน ทว่าเนื่องจากระดับความเข้าใจในนโยบายและขั้นตอนที่เกี่ยวข้องในการยื่นเอกสารที่มีไม่เพียงพอ กลุ่มคนเหล่านี้จึงพลาดโอกาสในการสมัครลงคัดเลือกไปอย่างน่าเสียดาย (Liu & Ma, 2020)

สาเหตุปัจจัยประการหนึ่งที่สำคัญคืออายุ เนื่องจากเมื่ออายุมากขึ้น ในคราวที่ต้องเผชิญกับปัญหาบางประการที่ตนไม่ค่อยเข้าใจในกระบวนการยื่นเอกสารเพื่อสมัครเข้าร่วมการคัดเลือกรายชื่อผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แห่งชาติจีน ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมรุ่นเก่าบางท่านจึงรู้สึกว่าการสมัครเป็นเรื่องยากลำบากเกินกว่าที่ตนอายุเท่าตนจะสามารถจัดการได้และล้มเลิกไปโดยปริยาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สืบทอดมรดกวัฒนธรรมที่มีภูมิหลังทางครอบครัวที่ต้อยต่ำมักไม่สนใจเรื่องเงินอุดหนุนจากทางภาครัฐ

ในมุมมองของผู้วิจัยนี้ไม่ใช่เพียงความรู้สึกเสียใจต่อตัวผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมรุ่นเก่าเท่านั้น แต่ยังเป็นความน่าเสียดายในการสร้างและจัดทำรายชื่อผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แห่งชาติจีนอีกด้วย ขั้นตอนการยื่นเอกสารที่ยุ้งยากมากเกินไป บางครั้งก็ก่อให้เกิดความลำบากต่อผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่มีอายุมากแล้ว กล่าวได้ว่าขั้นตอนการยื่นเอกสารเพื่อสมัครเข้าร่วมการคัดเลือกรายชื่อผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แห่งชาติจีนและฝ่ายงานสนับสนุนยังมีช่องว่างที่ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

อีกทั้งศิลปะแกะสลักไม้ในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ยังมีปัญหาอยู่

3 ประการด้วยกัน (Liu & Ma, 2020)

ประการแรก ความเจริญก้าวหน้าของสังคมเมืองทำให้ชาวจีนจำนวนมากต้องการเข้ามาอยู่อาศัยและประกอบอาชีพในเขตตัวเมือง ภายใต้สภาวะที่มีการปิดกั้นช่องทางเผยแพร่ข้อมูลด้วยข้อจำกัดบางประการซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญอันดับต้น ๆ กอปรกับจำนวนผู้รับสารที่ลดน้อยลง เนื่องจากการที่ผู้คนพากันหลั่งไหลเข้าสู่สังคมเมืองที่มากด้วยความเจริญ เส้นทางพัฒนาของศิลปะแกะสลักไม้จึงหดแคบลง ศิลปินช่างแกะสลักไม้จำนวนมากเริ่มหันเหวิถีชีวิตไปยังเส้นทางอื่นเพื่อสร้าง

ความมั่งคั่ง มีหน้าซ้ำคนหนุ่มสาวรุ่นใหม่ยังถูกดึงดูดด้วยแสงสีของความเจริญและเลือกจากไปเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ การสืบสานศิลปะงานแกะสลักไม้จึงตกอยู่ในสถานการณ์ที่จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน

ประการที่สอง งานแกะสลักไม้ในฐานะศิลปะพื้นบ้านแขนงหนึ่งย่อมจำเป็นต้องมีพื้นที่ระดับหนึ่งสำหรับการพัฒนา ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวต้องมีบรรยากาศทางวัฒนธรรมในระดับหนึ่ง รวมถึงผู้คนที่ตระหนักรู้ในอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ เพราะหากผู้คนไม่มีความโยเยและความรักในศิลปะแขนงนี้ ศิลปะแกะสลักไม้ย่อมถูกกลืนในไม่ช้าก็เร็ว “เราจำเป็นต้องไตร่ตรองถึงสาเหตุที่ทำให้วัฒนธรรมถูกมองข้ามและไม่ได้รับการอนุรักษ์ นอกเหนือจากการระดมคนทั้งหมดเพื่อช่วยเหลือและดำเนินการดำเนินงานอนุรักษ์แล้วนั้น ยังมีวิธีการเชิงบวกอีกวิธีหนึ่ง นั่นคือการนำอารมณ์ความรู้สึกสอดแทรกเข้าสู่วัฒนธรรมโดยผ่านการตีความวัฒนธรรม วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสามารถแสดงให้เห็นได้โดยการให้ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของมรดกทางวัฒนธรรมที่แท้จริงยกระดับองค์ความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรม เพื่อสร้างศักยภาพในการยอมรับเสน่ห์ของวัฒนธรรม และทำให้วัฒนธรรมยกระดับไปสู่การเป็นแก่นสำคัญของความต้องการทางจิตวิญญาณ” เห็นได้ชัดว่าการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ไม่ว่าประเภทใดก็ตามล้วนจำเป็นต้องกระตุ้นความตระหนักรู้ในอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมดังกล่าวในใจของผู้คน เพราะการที่ศิลปะงานแกะสลักไม้ในปัจจุบันเข้าถึงใจคนได้ยากก็ถือเป็นเหตุปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ตลาดงานแกะสลักไม้ในจีนซบเซาลง

ประการที่สาม วิธีการค้นหาเส้นทางการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับเทคนิคการแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมในยุคสมัยใหม่ยังคงเป็นปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขในตลาดงานแกะสลักไม้ในปัจจุบัน ผู้วิจัยพบว่าศิลปะงานแกะสลักไม้ในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 สายอย่างชัดเจน สายหนึ่งสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ในวงการศิลปะแกะสลักไม้เพื่อให้งานมีความสอดคล้องกับตลาดที่หลากหลาย ในขณะที่ศิลปะงานแกะสลักไม้สายหนึ่งยังคงยึดติดกับเทคนิคแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมและการจัดจำหน่ายงานแกะสลักไม้แบบสั่งทำ (Liu & Ma, 2020)

4. การสืบสานศิลปะงานแกะสลักไม้

การสืบสานและพัฒนา มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้นั้นได้รับผลกระทบจากหลายปัจจัยด้วยกัน ประการแรก คือปัจจัยด้านผู้สืบทอด ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้คือสื่อกลางสำคัญและผู้ที่มีหน้าที่ถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้จึงถือเป็นกุญแจและหัวใจสำคัญในการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ปัจจัยประการต่อมา คือสภาพแวดล้อมในการสืบสาน ในที่นี้หมายถึง การสร้างพื้นที่วัฒนธรรมที่เหมาะสมสำหรับการสืบสานศิลปะแกะสลักไม้ ซึ่งในขณะเดียวกัน นโยบายยังเป็นเงื่อนไขรับประกันที่คอยช่วยส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมและการสืบสานในแต่ละด้าน นอกเหนือจากปัจจัย

เหล่านี้ เงื่อนไขพื้นฐานด้าน “ความยั่งยืน” ก็ถือเป็นองค์ประกอบของการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งในการพัฒนาศิลปะและสลักไม้อย่างยั่งยืนควรให้ความสำคัญกับกระแสการพัฒนาของตลาดอยู่เสมอ แทนที่จะหยุดนิ่งอยู่กับที่ ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงหรือเอาแต่ยึดติดกับปัจจัยดั้งเดิม

ในมุมมองด้านผู้สืบทอด การพัฒนานวัตกรรมสร้างสรรค์ใหม่ ๆ โดยมีพื้นฐานจากระดับทักษะด้านงานฝีมือของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการสืบสานและพัฒนาศิลปะแขนงใด ๆ ก็ตามย่อมไม่อาจแยกขาดจากการมุ่งมั่นยืนหยัดในแนวทางสร้างสรรค์และการพัฒนาตนเองของช่างฝีมือ ซึ่งการมุ่งมั่นในเส้นทางการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้คุณภาพสูงต่อไปอย่างไม่ท้อถอยเป็นทัศนคติที่ผู้สืบทอดงานแกะสลักไม้หลายคนยึดถือปฏิบัติมาโดยตลอด ทว่าอย่างไรก็ตามใช้ว่างานแกะสลักไม้คุณภาพสูงแบบดั้งเดิมทั้งหมดจะสามารถพัฒนาไปได้ด้วยดี ผู้สืบทอดที่ยึดมั่นในการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริงย่อมสามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดได้อย่างเหมาะสมในทุกช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม แต่การตอบสนองในลักษณะนี้ คือผลจากการตกตะกอนหลังการพังทลายลงของข้อจำกัดบางประการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากหมักบ่มองค์ความรู้จนได้ที่ โดยมีพื้นฐานมาจากการศึกษาแก่นแท้ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม แน่นนอนว่าแนวคิดและเทคนิคในศิลปะแกะสลักไม้ดั้งเดิมย่อมเป็นสิ่งที่ไม่สามารถละทิ้งได้ แต่ปัจจัยที่การพัฒนาที่ยั่งยืนควรให้ความสำคัญคือนวัตกรรม (Zhou, 2022)

จากมุมมองด้านสภาพแวดล้อมสำหรับการสืบสาน การส่งเสริมการบูรณาการศิลปะงานแกะสลักไม้ร่วมกับการศึกษาและการกระตุ้นความตระหนักรู้ในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของผู้คนทั้งหมด รวมถึงการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ใดก็ตามล้วนไม่อาจแยกขาดจากสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่กลมกลืนไปได้ และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่ดีจำเป็นต้องสร้างขึ้นด้วยความช่วยเหลือของวิธีการบางประการ การศึกษาเป็นหนทางหลักในการเลือก รักษา เผยแพร่ และผลิตซ้ำอารยธรรมที่สั่งสมมาในประวัติศาสตร์อันยาวนานของมนุษยชาติ ซึ่งวิธีการถ่ายทอดอารยธรรมในลักษณะนี้ทำให้บุคคลสามารถควบคุมความสำเร็จที่ย่อยย่อมาจากอารยธรรมมนุษย์ได้ในเวลาจำกัด เป็นวิธีที่การถ่ายทอดวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์และทรงประสิทธิภาพ ดังนั้น การบูรณาการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสู่การศึกษาสามารถทำให้ผู้คนเกิดความตระหนักรู้ในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่นำมาบูรณาการ (Pu et al., 2023)

ต่อมา ในมุมมองด้านภาครัฐทั้งการควบคุมตลาดงานแกะสลักไม้ รวมถึงการปลูกฝังและปกป้องผู้สืบทอดงานแกะสลักไม้ที่มีความสามารถชั้นเลิศ กล่าวได้ว่าการพัฒนาศิลปะและสลักไม้อย่างยั่งยืนจะไม่สามารถทำได้หากปราศจากการสนับสนุนและการจัดการที่ดีขึ้นจากหน่วยงานของรัฐ ตั้งแต่การประกาศใช้ “กฎหมายมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” เป็นต้นมา จีนมีการจัดการทั้งในด้านอนุรักษ์และการสืบสานมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ละเอียดและเข้มงวดมากขึ้น แต่เนื่องจาก

ความเอาใจใส่ของภาครัฐ จำนวนงานแกะสลักไม้ที่หมุนเวียนในตลาดงานแกะสลักไม้จึงเพิ่มขึ้น และเกิดการผสมผสานของผลงานแกะสลักไม้ในท้องตลาด

นอกจากนี้ ทางกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงทรัพยากรมนุษย์และกระทรวงความมั่นคง ได้ดำเนินโครงการวิจัยและฝึกอบรมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมแห่งชาติสำหรับผู้สืบทอดขึ้น ใน ปัจจุบัน รายชื่อผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ประเทศจีนจัดทำขึ้นก็เป็นวิธีหนึ่งที่มี ประสิทธิภาพในการคุ้มครองผู้สืบทอดที่มีความสามารถโดดเด่น หากรัฐบาลสามารถประสานงานและ แก้ปัญหาที่ศิลปินช่างแกะสลักไม้เผชิญได้ดีขึ้นในการเลือกวัสดุ การผลิต และการจัดจำหน่าย การพัฒนาศิลปะแกะสลักไม้จึงประสบความสำเร็จมากขึ้นไปอีกขั้น (Ding, 2020)

ปัจจุบันศิลปะแกะสลักไม้จีนยังคงพัฒนาอย่างต่อเนื่องแม้ว่าสถานะในตลาดมีความผันผวน สูง แต่ศิลปินช่างแกะสลักไม้รุ่นเก่าก็ยังไม่ละทิ้งความตั้งใจเดิมซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่ายินดี ใน ขณะเดียวกัน วิธีการผลิตงานด้วยเครื่องจักรได้กลายเป็นประเด็นสำคัญที่เข้ามาท้าทายการผลิตงาน แกะสลักไม้ด้วยมือแบบดั้งเดิม สภาพแวดล้อมโดยรวมผลักดันให้งานแกะสลักไม้ในปัจจุบันจำเป็นต้อง คิดค้นนวัตกรรมสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ขึ้นมาโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของปัจจัยดั้งเดิมเพื่อให้ศิลปะแกะสลัก ไม้เพื่อให้มีพื้นที่สำหรับการพัฒนามากขึ้น ศิลปะแกะสลักไม้ที่ยึดติดกับความดั้งเดิมอย่างมีขอบเขตและ ไม่แสวงหาการเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ใช่ว่าไม่มีตลาดรองรับ เพียงแต่โอกาสในการพัฒนานั้นอ่อนแอเกินไป ในเชิงลบเสียมากกว่า

ในมุมมองด้านการสืบสาน การสืบสานวัฒนธรรมคือปัญหาใหญ่ที่มนุษย์เราต้องแก้ไขเป็น ลำดับต้น ๆ เพื่ออนุรักษ์ศิลปะแกะสลักไม้ในยุคสมัยใหม่ ทว่าเนื่องจากคนหนุ่มสาวยุคใหม่ต้องเผชิญ กับสิ่งล่อใจและความท้าทายที่มากขึ้นเรื่อย ๆ จำนวนคนรุ่นใหม่ที่สามารถสงบจิตใจและเรียนรู้ทักษะ งานหัตถศิลป์แขนงนี้ได้จึงลดน้อยลงทุกที ๆ ดังนั้น จึงกลายเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในการจัดการ กับความเชื่อมั่นในวัฒนธรรมของเหล่าผู้สืบทอด ส่งผลให้การช่วยให้ผู้สืบทอดเปิดประตูใจยอมรับ วิธีทางวัฒนธรรมผ่านช่องทางต่าง ๆ และเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประจำชาติในสถาบันอุดมศึกษากลายเป็นสิ่งที่พึงกระทำ

ในกระบวนการสืบสาน บางคนอาจไม่สนับสนุนการจัดตั้งระบบผู้สืบทอดที่เป็นแบบอย่างที่ดี แต่เมื่อพิจารณาจากบทบาทของรายชื่อผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่จัดตั้งขึ้นแล้ว ผู้สืบทอดจำนวนมากมีความตระหนักรู้ในตนเองมากยิ่งขึ้นภายใต้การสนับสนุนของทางรัฐบาล ทั้งยัง ยินดีที่จะเผยแพร่อัตลักษณ์ความเป็นตัวเองและผลิตภัณฑ์ที่ตนเองเป็นผู้สร้างสรรค์ซึ่งถือเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการสืบสานศิลปะแกะสลักไม้ (Ding, 2020)

โดยสรุปแล้ว การพัฒนาศิลปะแกะสลักไม้ที่ยั่งยืนในจีนต้องอาศัยการผสมผสานด้านความร่วมมือจากหลายฝ่ายทั้งบรรยากาศการเผยแพร่วัฒนธรรมที่ยอดเยี่ยม การสนับสนุนเชิงนโยบายจากรัฐบาลทุกระดับ และความพยายามของผู้สืบทอดเองเพื่อที่จะหลุดพ้นจากสถานการณ์ที่เป็นปัญหาในปัจจุบันและทำให้งานแกะสลักไม้ซึ่งเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอันเก่าแก่มีแรงผลักดันด้านพัฒนาที่มากยิ่งขึ้น

นโยบายที่เกี่ยวข้อง

1. นโยบายระดับชาติ

1.1 แผนฟื้นฟูงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมของประเทจีน

เมื่อวันที่ 12 มีนาคม ปีค.ศ. 2017 “แผนฟื้นฟูงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมของประเทจีน (中国传统工艺振兴计划)” ซึ่งกำหนดโดยกระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ และกระทรวงการคลัง ได้รับการอนุมัติและประกาศใช้โดยคณะมนตรีรัฐกิจสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นแผนงานที่ชี้แจงถึงความสำคัญ ข้อกำหนดโดยรวม พันธกิจหลัก รวมถึงมาตรการปกป้องเพื่อการฟื้นฟูงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมของจีนในอนาคต งานหัตถศิลป์ดั้งเดิมของจีนที่กล่าวถึงในแผนงานฉบับนี้ หมายถึง งานหัตถศิลป์ที่ใช้ในการผลิตสร้างสรรค์และผลงานที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นมรดกสืบทอดทางประวัติศาสตร์โดดเด่นด้วยเอกลักษณ์เฉพาะประจำภูมิภาคหรือพื้นที่ มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับวิถีชีวิตประจำวัน อีกทั้งส่วนใหญ่ยังเป็นงานสร้างสรรค์ด้วยแรงและมือของมนุษย์ กล่าวคือเป็นการผลิตที่อาศัยการประกอบกิจกรรมทางหัตถกรรมที่มีความสร้างสรรค์ ก่อปรกับความเป็นปัจเจกในด้านวัสดุ กระบวนการ รวมถึงเทคนิคศิลป์ จึงถือเป็นงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะซึ่งไม่สามารถแทนที่ด้วยการผลิตแบบอุตสาหกรรมได้

เป้าหมายของแผนงานฉบับนี้คือการสร้างจุดยืนจากองค์ความรู้ในวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของชนชาติจีน เรียนรู้จากความสำเร็จอันโดดเด่นในอารยธรรมมนุษยชาติ ศึกษาเจาะลึกและนำองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและแนวคิดเชิงศิลป์ที่แฝงไว้ด้วยองค์ความรู้จากงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมของจีนมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างเสริมความหลากหลายในด้านแนวคิดหลักและประเภทผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตสร้างสรรค์งานหัตถศิลป์ดั้งเดิม ยกกระตักการออกแบบและการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ รวมถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ พร้อมทั้งอบรมบ่มเพาะช่างฝีมือชาวจีนและแบรนด์ที่มีชื่อเสียงของจีนเพื่อให้องค์ความรู้ทางงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบใหม่ได้อย่างแพร่หลายในวิถีชีวิตสมัยใหม่ รวมถึงสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนชาวจีนในการยกระดับการบริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Ding, 2020)

1.2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

เพื่อการอนุรักษ์ สืบทอดและใช้ประโยชน์จากมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในเดือนสิงหาคม ปีค.ศ. 2021 สำนักงานกลางคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีน (General Office of the CPC Central Committee) และสำนักงานกลางสภาแห่งรัฐสาธารณรัฐประชาชนจีน (General Office of the State Council of the People's Republic of China) ได้ร่วมกันออกประกาศ “ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (关于进一步加强非物质文化遗产保护工作的意见)” ซึ่งมีเนื้อความกล่าวว่ามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของชนชาติจีน เป็นประจักษ์พยานถึงชุมพลแห่งชีวิตในการสืบสานต่ออารยธรรมแห่งชนชาติจีน ทั้งยังเป็นรากฐานที่สำคัญในการเชื่อมโยงความรู้สึกร่วมในชนชาติและผูกสัมพันธ์ภายในชาติให้เป็นอันหนึ่งอันเดียว การอนุรักษ์ สืบทอดและใช้ประโยชน์จากมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสืบสานบริบททางประวัติศาสตร์ การเสริมสร้างความมั่นใจในวัฒนธรรมประจำชนชาติ การผลักดันการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้อารยธรรมร่วมกัน ตลอดจนการสร้างประเทศแห่งวัฒนธรรมสังคมนิยมที่ทรงพลัง

เป้าหมายหลักของข้อคิดเห็นฉบับนี้คือภายในปีค.ศ. 2025 โครงการซึ่งเป็นตัวแทนของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้จะต้องมีมาตรการการอนุรักษ์ที่มีประสิทธิภาพ ระบบการดำเนินงานมีมาตรฐานตามหลักเกณฑ์เชิงตรรกะทางวิทยาศาสตร์และทรงประสิทธิภาพ ความรู้สึกของประชาชนในการมีส่วนร่วม การได้มาและความตระหนักรู้ถึงอัตลักษณ์ของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำชาติต้องเพิ่มสูงขึ้นอย่างเด่นชัด และบทบาทหน้าที่ของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ทั้งในการรับใช้และการสร้างความสุขให้กับประชาชนในยุคร่วมสมัยล้วนต้องมีการพัฒนาภายในปีค.ศ. 2035 มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ต้องได้รับการอนุรักษ์อย่างรอบด้าน รวมถึงได้รับการสร้างเสริมชุมพลด้านการสืบสานอย่างเด่นชัด มีการปรับปรุงพัฒนาระบบการดำเนินงาน ระบบการสืบสานต้องมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แนวคิดด้านการอนุรักษ์จะต้องได้รับการพัฒนาต่อยอดจนสามารถหยั่งรากลึกสู่จิตใจของประชาชน อิทธิพลในระดับนานาชาติต้องเพิ่มสูงขึ้น และมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน รวมถึงบทบาทในยุทธศาสตร์สำคัญที่เด่นชัดยิ่งขึ้น (Ding, 2020)

2. นโยบายระดับมณฑล

2.1 แผนพัฒนาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว “แผน 5 ปีที่ 14” ของมณฑลเจียงซี

เมื่อวันที่ 17 กันยายน ปีค.ศ. 2021 สำนักงานกลางของรัฐบาลมณฑลเจียงซีได้ออกประกาศ “แผนพัฒนาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว “แผน 5 ปีที่ 14” ของมณฑลเจียงซี (江西省“十四五”文化和旅游发展规划)” ซึ่ง “แผนงาน” ดังกล่าวเป็นคำชี้แจงเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของมณฑลเจียงซีภายใต้ “แผน 5 ปีที่ 14” อย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายโดยรวม 1 ประการและเป้าหมายจำเพาะอีก 6 ประการ เป้าหมายโดยรวมคือภายในปีค.ศ. 2025 ซอฟต์แวร์เวอร์ชันของวัฒนธรรมก้านผอ (วัฒนธรรมในเขตพื้นที่มณฑลเจียงซี) ต้องมีการพัฒนาขึ้นไปอีกขั้น ระดับของอารยธรรมทางสังคมต้องได้รับการยกระดับครั้งใหม่ วิถีชีวิตทางจิตวิญญาณของประชาชนต้องได้รับการสร้างเสริมจนมีความรุ่มรวยมากขึ้นเรื่อย ๆ การส่งเสริมศักยภาพทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวสำหรับประชาชน ตลอดจนบทบาทการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวต้องได้รับการเสริมสร้างความเข้มแข็งอย่างครอบคลุมรอบด้าน การดำเนินงานด้านวัฒนธรรมอุตสาหกรรมวัฒนธรรม รวมถึงการท่องเที่ยวจะกลายเป็นแรงผลักดันอันทรงพลังและการสนับสนุนที่สำคัญสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม กระทั่งกลายเป็นรากฐานสำคัญสำหรับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของชาติจีน

เป้าหมายจำเพาะ 6 ประการ ประกอบด้วย 1) ความเป็นผู้นำของวัฒนธรรมก้านผอ ต้องมีการพัฒนาครั้งใหม่ 2) การอนุรักษ์ การสืบสานและการใช้ประโยชน์จากมรดกทางวัฒนธรรม ต้องได้รับการส่งเสริมพัฒนาครั้งใหม่ 3) ต้องมีความก้าวหน้าขั้นใหม่ในกำหนดมาตรฐานและความเท่าเทียมในด้านบริการทางวัฒนธรรมสำหรับสาธารณะ 4) ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมต้องมีข้อได้เปรียบรูปแบบใหม่ 5) การมีส่วนร่วมสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องก้าวไปสู่ระดับขั้นใหม่ 6) ต้องมีการยกระดับระบบและความสามารถในการกำกับดูแลในยุคสมัยใหม่ (Ding, 2020)

2.2 กฎระเบียบว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมณฑลเจียงซี

“กฎระเบียบว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมณฑลเจียงซี (江西省非物质文化遗产条例)” คือกฎระเบียบท้องถิ่นที่เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน ปีค.ศ. 2015 เป็นต้นมา โดยมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การสืบสานและการส่งต่อวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมในท้องถิ่น รวมถึงการเสริมสร้างการดำเนินงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

กฎระเบียบฉบับนี้มุ่งเน้นย้ำถึงหลักการความเป็นผู้นำของภาครัฐและการมีส่วนร่วมทางสังคม โดยมีเป้าหมายเพื่อรักษาความหลากหลายทางวัฒนธรรมและส่งเสริมการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน ในขณะเดียวกันยังมุ่งสืบสานและส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของมณฑลเจียงซี อีกทั้งกฎระเบียบดังกล่าวยังสนับสนุนการใช้ทรัพยากรมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่เหมาะสม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรม รวมถึงผลักดันการประกอบกิจการและสร้างเสริมนวัตกรรม เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจและความสนใจของสาธารณชนที่มีต่อมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ผ่านกิจกรรมการศึกษาและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่แพร่หลาย ปลุกฝังความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมและความภาคภูมิใจในชนชาติ ขณะเดียวกัน กฎระเบียบฉบับนี้ยังมุ่งมั่นที่จะสร้างและปรับปรุงระบบกฎเกณฑ์เพื่อการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ซึ่งประกอบด้วย การสำรวจ บันทึก การจัดทำรายชื่อโครงการที่เป็นตัวแทน รวมถึงการระบุ จัดทำทะเบียนข้อมูลและให้การคุ้มครองผู้สืบทอด ฯลฯ กล่าวคือกฎระเบียบฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประกันว่ามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมณฑลเจียงซีต้องได้รับการอนุรักษ์และสืบสานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ในขณะเดียวกันยังมีส่วนช่วยส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมและความก้าวหน้าทางสังคม โดยอาศัยการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ (Ding, 2020)

การจัดการวัฒนธรรม

1. นิยามของการจัดการวัฒนธรรม

นิยามของการจัดการวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลากหลายด้านอันประกอบด้วย การจัดการกิจกรรม ทรัพยากรและอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม กล่าวโดยละเอียด การจัดการวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องกับการจัดการกิจกรรมทางวัฒนธรรม ทั้งการวางแผน การจัดตั้งองค์กร การชี้แนะแนวทาง รวมถึงการควบคุมดูแลกิจกรรมทางวัฒนธรรม ยกตัวอย่างเช่น การวางแผนและการจัดนิทรรศการศิลปะอยู่ภายใต้ขอบเขตการจัดการกิจกรรมทางวัฒนธรรม การจัดการวัฒนธรรมยังเกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม ทั้งการอนุรักษ์ การนำมาใช้ประโยชน์ รวมถึงการพัฒนาต่อยอดมรดกทางวัฒนธรรม ผลงานศิลปะ เอกสารอ้างอิง และทรัพยากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ยกตัวอย่างเช่น การบูรณะและการอนุรักษ์อาคารสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์อยู่ภายใต้ขอบเขตการจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม และการจัดการวัฒนธรรมยังเกี่ยวข้องกับการจัดการอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม ตั้งแต่การจัดการผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม การบริการทางวัฒนธรรม เรื่อยไปจนถึงการจัดการองค์กรธุรกิจทางวัฒนธรรม ยกตัวอย่างเช่น การดำเนินกิจการและการตลาดขององค์กรธุรกิจทางวัฒนธรรมจัดอยู่ในขอบเขตการจัดการอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม

เป้าหมายของการจัดการวัฒนธรรมคือการส่งเสริมการพัฒนากิจกรรมทางวัฒนธรรม ยกกระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม ตลอดจนผลักดันการพัฒนา วัฒนธรรมที่มีการประสานงานร่วมกับเศรษฐกิจและสังคม หากกล่าวอย่างจำเพาะเจาะจง เป้าหมาย ของการจัดการวัฒนธรรมประกอบด้วย การอนุรักษ์และการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยม การสร้างเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงบริการทางวัฒนธรรม การเพิ่มขีดความสามารถด้านการ แข่งขันอันเป็นหัวใจสำคัญของอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของ อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม ผลักดันการพัฒนาเชิงบูรณาการระหว่างอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมกับ อุตสาหกรรมอื่น ๆ ตลอดจนยกระดับคุณสมบัติทางวัฒนธรรมและคุณภาพชีวิตของประชาชน

วิธีการจัดการวัฒนธรรมประกอบด้วย การวางแผนงาน การจัดตั้ง การขึ้นนำและกำกับดูแล การประสานงาน รวมถึงการควบคุม โดยการวางแผนงาน หมายถึง การกำหนดแนวปฏิบัติโดยรวม นโยบายและแผนงานสำหรับการพัฒนาวัฒนธรรม การจัดตั้ง หมายถึง การจัดกิจกรรมและโครงการ ทางวัฒนธรรม การขึ้นนำและกำกับดูแล หมายถึง การขึ้นนำแนวทาง ให้คำแนะนำและฝึกอบรมบุคลากร และผู้ปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรม การประสานงาน หมายถึง การประสานงานของกำลังและทรัพยากร จากทุกด้าน การควบคุม หมายถึง การติดตามและประเมินผลกิจกรรมและโครงการทางวัฒนธรรม (Yang, 2002)

2. แนวคิดการจัดการวัฒนธรรม

แนวคิดการจัดการวัฒนธรรม คือปรัชญาเกี่ยวกับการจัดการที่ครอบคลุมขอบเขตในหลาย ระดับ แนวคิดนี้มุ่งเน้นไปที่คุณค่าทางสังคมและการใช้งานหัวใจหลักของวัฒนธรรม ซึ่งแนวคิดการ จัดการวัฒนธรรมประกอบด้วยปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

แนวคิดเรื่องการจัดการวัฒนธรรมหยั่งรากลึกในแนวคิดเกี่ยวกับการเคารพและการสืบทอด คุณค่าทางวัฒนธรรม กล่าวคือวัฒนธรรมไม่ใช่เพียงแนวคิดที่ตกผลึกจากการสังสมทางประวัติศาสตร์ ยิ่งไปกว่านั้นมันยังเป็นแรงผลักดันในการพัฒนาสังคมยุคสมัยใหม่ การจัดการวัฒนธรรมจึงมุ่งเน้นไปที่ การเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเชื่อว่าแต่ละวัฒนธรรมมีคุณค่าและความสำคัญที่ไม่ สามารถทดแทนได้ ภายใต้การขึ้นนำของแนวคิดดังกล่าว การอนุรักษ์และสืบทอดคุณค่าทางวัฒนธรรม จึงได้กลายเป็นพันธกิจสำคัญของการจัดการวัฒนธรรมเพื่อประกันว่าจะสามารถรักษาและพัฒนา วัฒนธรรมต่อไปได้ในสังคมยุคสมัยใหม่ (Yang, 2002)

อีกทั้งแนวคิดการจัดการวัฒนธรรมยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดและการนำ ทรัพยากรทางวัฒนธรรมมาใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม ทรัพยากรทางวัฒนธรรมในบริบทนี้มี ความหมายครอบคลุมทั้งมรดกทางวัฒนธรรม งานศิลปะ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวัฒนธรรม ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนเป็นทรัพย์สินอันทรงคุณค่าของสังคม เป้าหมายประการหนึ่งของการจัดการ วัฒนธรรมคือการส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองของอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมและเพิ่มพูนการบริโภค

วัฒนธรรมโดยผ่านการพัฒนาต่อยอดและการนำทรัพยากรทางวัฒนธรรมมาใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม ซึ่งจะนำไปสู่การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การกำหนดและการดำเนินงานตามนโยบายวัฒนธรรมก็ถือเป็นส่วนสำคัญของแนวคิดการจัดการวัฒนธรรม กล่าวคือองค์กรภาครัฐและเอกชนมีบทบาทสำคัญในด้านวัฒนธรรมเช่นกัน โดยกลุ่มองค์กรเหล่านี้คอยชี้นำทิศทางและรับประกันการพัฒนาวัฒนธรรมผ่านการกำหนดและดำเนินงานตามนโยบายวัฒนธรรม บทบาทดังกล่าวยังรวมถึงการสนับสนุนอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม การให้ทุนสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรม ตลอดจนการส่งเสริมการศึกษาด้านวัฒนธรรม ฯลฯ การดำเนินงานในข้างต้นล้วนเป็นการแสดงออกถึงนโยบายวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรม

นอกจากนี้ การจัดตั้งและจัดการกิจกรรมทางวัฒนธรรมยังถือเป็นการประยุกต์ใช้แนวคิดการจัดการวัฒนธรรมในทางปฏิบัติโดยตรง เป็นการรับประกันว่ากิจกรรมทางวัฒนธรรม อาทิ งานเทศกาลศิลปะ นิทรรศการพิพิธภัณฑ์ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมนารูปแบบจะดำเนินไปอย่างราบรื่นและบรรลุประสิทธิผลทางวัฒนธรรมและสังคมตามที่คาดหวังโดยอาศัยการจัดตั้งและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งในการจัดตั้งและจัดการกิจกรรมทางวัฒนธรรม ผู้รับผิดชอบหน้าที่ไม่เพียงจำเป็นต้องมีทักษะในการจัดและดำเนินงานอย่างมืออาชีพ แต่ยังต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและความเคารพในวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง ในทำนองเดียวกัน การส่งเสริมและเผยแพร่การศึกษาวัฒนธรรมให้เป็นที่แพร่หลายก็เป็นส่วนสำคัญของแนวคิดการจัดการวัฒนธรรม การส่งเสริมความรู้และคุณค่าทางวัฒนธรรมผ่านสถาบันการศึกษาและโครงการที่เกี่ยวข้องในสังคม ตลอดจนยกระดับการบ่มเพาะองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมสำหรับประชาชนถือเป็นพันธกิจสำคัญของการจัดการวัฒนธรรม ซึ่งไม่เพียงช่วยปลูกฝังความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมให้กับเหล่าประชาชนทั่วไป แต่ยังมีส่วนช่วยส่งเสริมการพัฒนาความกลมกลืนในสังคม (Yang, 2002)

3. ตัวอย่างกรณีศึกษาด้านการจัดการวัฒนธรรม

3.1 เมืองหนานจิง มณฑลเจียงซู: งานเทศกาลโคมไฟฉินหวาย

งานเทศกาลโคมไฟฉินหวาย (秦淮灯会) เป็นกิจกรรมทางวัฒนธรรมพื้นบ้านที่แพร่หลายอยู่ในเขตเมืองหนานจิง มีอีกชื่อหนึ่งคืองานเทศกาลโคมไฟจินหลิง (金陵灯会) หรืองานเทศกาลโคมไฟศาลฟู่จื่อ ส่วนใหญ่งานเทศกาลนี้มักจัดขึ้นในช่วงเทศกาลตรุษจีนจนถึงช่วงเทศกาลหยวนเซียว (เทศกาลโคมไฟ) ของทุกปี กินเวลานานกว่า 50 วัน งานเทศกาลโคมไฟฉินหวายได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชนชาติจีนชุดแรก และยังได้รับการยกย่องในฐานะ “งานเทศกาลโคมไฟหนึ่งในไต้หวัน” โดยเป็นงานเทศกาลโคมไฟขนาดใหญ่เพียงแห่งเดียวในจีนที่รวมงานนิทรรศการโคมไฟ งานเทศกาลโคมไฟและตลาดโคมไฟไว้ในที่เดียว ทั้งยังเป็นงานเทศกาลโคมไฟพื้นบ้านที่มีระยะเวลาจัดงานยาวนานที่สุด มีผู้เข้าร่วมมากที่สุดและมีขนาดใหญ่ที่สุดในจีน

ภาพที่ 2-13 ภาพบรรยากาศงานเทศกาลโคมไฟฉินหวาย ที่มา: Web baidu (n.d.)

เนื่องจากงานเทศกาลนี้จัดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับชาติของจีน แนวปฏิบัติด้านการจัดการวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจงจึงสะท้อนให้เห็นในหลายแง่มุม ประการแรกคืองานเทศกาลโคมไฟฉินหวายมีรากฐานด้านการจัดตั้งและการควบคุมที่ดี ทั้งนี้เพื่อประกันว่ากิจกรรมทางวัฒนธรรมนี้จะดำเนินไปอย่างราบรื่น ทั้งยังสามารถประสานงานในการใช้ทรัพยากรของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผ่านการสร้างโครงสร้างองค์กรและระบบการจัดการแบบมืออาชีพ ซึ่งช่วยประกันว่าการดำเนินงานแต่ละส่วนในกิจกรรมนี้จะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อรองรับความต้องการด้านทรัพยากรทางการเงินในการจัดงานเทศกาลโคมไฟฉินหวาย จึงมีการนำแนวทางความร่วมมือหลายฝ่ายมาใช้ในการจัดการทรัพยากรด้านนี้ แม้แบบแนวทางความร่วมมือดังกล่าวเป็นการระดมเงินทุนจากหลายฝ่าย ไม่เพียงรวมถึงเงินทุนจากรัฐบาล แต่ยังเกี่ยวข้องกับแหล่งเงินทุนอีกหลายแหล่ง อาทิ การสนับสนุนเงินทุนจากองค์กรธุรกิจ การบริจาคจากภาคเอกชน ฯลฯ เพื่อประกันว่างานเทศกาลโคมไฟจะมีการสนับสนุนด้านทรัพยากรเงินทุนที่เพียงพอต่อการจัดและดำเนินงาน ในขณะเดียวกัน งานเทศกาลโคมไฟฉินหวายยังได้สร้างแม่แบบการท่องเที่ยว “ใช้งานเทศกาลนำไปสู่การท่องเที่ยวและให้การท่องเที่ยวส่งเสริมงานเทศกาล (以会带旅、以旅促会)” ที่เป็นเอกลักษณ์ โดยอาศัยการบูรณาการอย่างแน่นแฟ้นกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งแม่แบบการท่องเที่ยวดังกล่าวไม่เพียงมีส่วนช่วยส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยว ในขณะเดียวกันยังช่วยเพิ่มพูนการมีส่วนร่วมและความสนใจที่สาธารณชนต่องานเทศกาลโคมไฟฉินหวาย ตลอดจนช่วยประชาสัมพันธ์การมีอยู่ของงานเทศกาลให้เป็นที่แพร่หลายในวงกว้างมากยิ่งขึ้น (Zhao, 2012)

ภาพที่ 2-14 ภาพบรรยากาศงานเทศกาลโคมไฟฉินหวาย ที่มา: Web baidu (n.d.)

นอกจากนี้ งานเทศกาลโคมไฟฉินหวายยังมุ่งให้ความสำคัญกับการสร้างแบรนด์ (Brand Construction) กล่าวคือเป็นการยกระดับชื่อเสียงและอิทธิพลของงานเทศกาลโคมไฟฉินหวายผ่านการสร้างแบรนด์วัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ กลยุทธ์การสร้างแบรนด์นี้ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้เข้าร่วมงานเทศกาลให้เพิ่มจำนวนมากขึ้น รวมถึงผลักดันการพัฒนางานเทศกาลโคมไฟ ในขณะเดียวกัน กลยุทธ์ดังกล่าวยังทำให้งานเทศกาลโคมไฟฉินหวายไม่เพียงได้รับการประชาสัมพันธ์ และผลักดันจนมีชื่อเสียงเป็นที่แพร่หลายภายในประเทศจีน แต่ยังสามารถขยายขอบเขตไปยังตลาดนานาชาติ อีกทั้งอิทธิพลในระดับนานาชาติของงานเทศกาลโคมไฟฉินหวายยังเพิ่มสูงขึ้นอย่างเด่นชัดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมระหว่างประเทศ

งานเทศกาลโคมไฟฉินหวายยังคงมุ่งสร้างเสริมนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการสืบสานวัฒนธรรมงานเทศกาลโคมไฟแบบดั้งเดิม มีการนำวิธีการทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ อาทิ การแสดงเอฟเฟกต์แสงสี ศิลปะดิจิทัล ฯลฯ มาผสมผสานในการจัดงานเทศกาลเพื่อเพิ่มพูนชุมพลิ่งใหม่สู่งานเทศกาลโคมไฟฉินหวาย ดึงดูดให้คนรุ่นใหม่โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นสนใจและเข้าร่วมมากขึ้น ด้วยแนวทางการจัดการวัฒนธรรมดังที่กล่าวไปในข้างต้น เทศกาลโคมไฟฉินหวายจึงไม่เพียงประสบความสำเร็จในการอนุรักษ์และสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ แต่ยังกลายเป็นเสมือนนามบัตรทางวัฒนธรรมที่ทำให้ผู้คนรู้จักเมืองหนานจิง หรือกระทั่งมณฑลเจียงซูมากขึ้น ซึ่งมีบทบาทเชิงบวกในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและวัฒนธรรมท้องถิ่น

3.2 ประเพณีพื้นบ้านเตาเผาเครื่องเคลือบโบราณ เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น มณฑลเจียงซี

พื้นที่นิทรรศการประเพณีพื้นบ้านเตาเผาเครื่องเคลือบโบราณเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นตั้งอยู่ในเขตชางเจียง เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นในมณฑลเจียงซี เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแห่งชาติระดับ 5A (เป็นระบบการจัดและประเมินระดับคุณภาพของสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศจีนตามมาตรฐานแห่งชาติ โดนระดับระดับ AAAAA หรือ 5A เป็นระดับสูงสุด) ที่รวมนิทรรศการวัฒนธรรม แหล่งสร้างเสริมประสบการณ์ด้านงานเครื่องเคลือบ แหล่งให้ความบันเทิงและการพักผ่อนไว้ในที่เดียว ทั้งยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับชาติแห่งเดียวในประเทศจีนที่มีวัฒนธรรมเครื่องเคลือบเป็นแนวคิดหลัก จุดท่องเที่ยวหลักประกอบด้วย 3 จุดใหญ่ ได้แก่ เขตพื้นที่จัดแสดงเตาเผาเครื่องเคลือบโบราณในยุคราชวงศ์จินโบราณ พื้นที่จัดแสดงประเพณีเครื่องเคลือบพื้นบ้าน และแหล่งพักผ่อนเชิงสร้างสรรค์ย่านถนนสุ่ยอันเฉียน (Xu, 2008)

การจัดการวัฒนธรรมประเพณีพื้นบ้านเตาเผาเครื่องเคลือบโบราณของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นในมณฑลเจียงซีประสบความสำเร็จในการอนุรักษ์และสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมผ่านกระบวนการบูรณาการนี้ไม่เพียงสามารถแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ แต่ยังช่วยส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น เขตเที่ยวชมทัศนียภาพเตาเผาเครื่องเคลือบโบราณได้ฟื้นฟูโรงหัตถกรรมและสายการผลิตแบบดั้งเดิม ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสเสน่ห์ของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ ในขณะที่เยี่ยมชมและมีปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบกับปัจจัยต่าง ๆ ในพื้นที่ วิธีการอนุรักษ์เช่นนี้ช่วยให้ทักษะหัตถศิลป์ที่ใช้ผลิตสร้างสรรค์เครื่องเคลือบดั้งเดิมถูกผลิตซ้ำและสืบสานต่อไปอย่างแท้จริง

ภาพที่ 2-15 ภาพบรรยากาศขณะเยี่ยมชมนิทรรศการประเพณีพื้นบ้านเตาเผาเครื่องเคลือบโบราณ เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ที่มา: Web baidu (n.d.)

เขตที่เยี่ยมชมทัศนียภาพเตาเผาเครื่องเคลือบโบราณแห่งนี้ยังประสบความสำเร็จในการสร้างและบูรณะเตาเผาที่ใช้เผาผลิตเครื่องเคลือบดั้งเดิมเก่าแก่ของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นในสมัยราชวงศ์จิ้นโบราณขึ้นใหม่จำนวน 13 เตา ในบรรดาเตาเผาเหล่านี้มีทั้งเตาเผาเจิ้น (镇窑) ในสมัยราชวงศ์ซิง เตาเผาหลู (葫芦窑) ในสมัยราชวงศ์หมิง และเตาเผาหมั่นโถว (馒头窑) ในสมัยราชวงศ์หยวน ฯลฯ การบูรณะและสร้างเตาเผาเหล่านี้ขึ้นใหม่ไม่เพียงก่อให้เกิดภูมิทัศน์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แต่ยังสามารถนำไปสู่การบรรลุซึ่งการอนุรักษ์และการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำชนชาติจีนอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังบรรลุซึ่งการอนุรักษ์กรรมวิธีการผลิตด้วยทักษะหัตถศิลป์ดั้งเดิมโดยผ่านการฟื้นฟูสายการผลิตโรงหัตถกรรมงานทรงกลมและโรงหัตถกรรมงานขนาดใหญ่แบบหัตถกรรมดั้งเดิมของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ในขณะเดียวกัน สถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ยังปลูก “ชีวิต” มรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิธีการนานารูปแบบ อาทิ การสร้างหออนุรักษ์สถานที่เพื่อระลึกถึงถึงอิง ผู้ตรวจการและกำกับการผลิตเครื่องเคลือบในสมัยโบราณที่มีชื่อเสียงโดดเด่น รวมถึงการตีพิมพ์วารสาร “เตาเผาเครื่องเคลือบโบราณของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น (景德镇古窑)” ฯลฯ นำไปสู่การบรรลุซึ่งการบูรณาการวัฒนธรรมร่วมกับการท่องเที่ยวในขอบเขตที่กว้างขวางหลากหลาย ในระดับที่ลึกซึ้งและเปี่ยมด้วยชีวิตชีวา อีกทั้งการสร้างสถานที่เพื่อการท่องเที่ยววัฒนธรรมเชิงพาณิชย์โดยมีวัฒนธรรมและความประทับใจเกี่ยวกับเตาเผาเครื่องเคลือบโบราณเป็นหัวใจหลักแบบครบวงจรที่รวมการช้อปปิ้ง การพักผ่อน การจัดแสดงนิทรรศการ วิทยาศาสตร์และการศึกษา อาหาร ตลอดจนการเผยแพร่วัฒนธรรมไวโนที่เดี่ยวยังช่วยยกระดับการสร้างเสริมโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวและโครงการบริการ

ด้านการท่องเที่ยวของเขตเที่ยวชมทัศนียภาพเตาเผาเครื่องเคลือบโบราณแห่งนี้อย่างมากจนกลายเป็นแบรนด์ที่มีชื่อเสียงในแวดวงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและอาหารของเมืองจันทบุรี กล่าวได้ว่าด้วยกระบวนการพัฒนาทางปฏิบัติจำเพาะเหล่านี้ เขตเที่ยวชมทัศนียภาพเตาเผาเครื่องเคลือบโบราณจึงไม่เพียงประสบความสำเร็จในการอนุรักษ์และสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ แต่ยังมีชื่อเสียงโดดเด่นจนเป็นเสมือนนามบัตรที่ทำให้ผู้คนรู้สึกสนใจเมืองจันทบุรีหรือกระทั่งมณฑลเจียงซีมากขึ้น ซึ่งมีบทบาทเชิงบวกในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและวัฒนธรรมท้องถิ่น (Xu, 2008)

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีและหลักการทางนิเทศศาสตร์

1.1 ทฤษฎีนิเทศศาสตร์

ทฤษฎีนิเทศศาสตร์ (Communication Theory) เป็นสาขาวิชาองค์ความรู้แขนงหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายและแผ่ขยายขอบเขตการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง องค์ความรู้แขนงนี้มีความเกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิดทางทฤษฎีและวิธีการวิจัยหลากหลายด้าน โดยมีวัตถุประสงค์อยู่ที่การอธิบายและคาดการณ์พฤติกรรมสื่อสารของมนุษย์และบทบาทของพฤติกรรมดังกล่าวในสังคม (Littlejohn, 1999) ทฤษฎีนิเทศศาสตร์ดั้งเดิม มีทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร (Agenda Setting Theory) และทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเงียบ (Spiral of Silence Theory) เป็นตัวแทนที่โดดเด่น

ทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสารเป็นแนวคิดที่ถูกนำเสนอเป็นครั้งแรกในช่วงปีทศวรรษที่ 1970 โดยนักวิชาการชาวอเมริกัน 2 ท่าน แมกซ์เวลล์ (Maxwell McCombs) และชอร์ว (Donald Shaw) จากการวิจัยหลักฐานเชิงประจักษ์จึงพบว่าระดับที่สื่อให้ความสำคัญกับบางประเด็นจะส่งผลต่อความสนใจของสาธารณชนต่อประเด็นเหล่านี้ ซึ่งเผยให้เห็นถึงความสำคัญของการกำหนดการรับรู้ของประชาชนและประเด็นทางสังคม ส่วนทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเงียบเป็นแนวคิดที่นำเสนอโดยนักสังคมวิทยาชาวเยอรมัน เอลิซาเบธ โนแอล-นอยมันน์ (Elisabeth Noelle-Neumann) ทฤษฎีดังกล่าวมาจากการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงความคิดเห็นส่วนบุคคลกับกระบวนการจิตวิทยาทางสังคม โดยเน้นย้ำถึงการขยายตัวของกระแสความคิดเห็นที่ “อยู่เหนือกว่า” หรือเป็นเสียงส่วนใหญ่ซึ่งเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การผลักดันให้ความคิดเห็นอื่นที่แตกต่างออกไปตกอยู่ในปรากฏการณ์วงเกลียวแห่งความเงียบ สะท้อนถึงอิทธิพลของจิตวิทยาทางสังคมที่มีต่อกระบวนการสื่อสาร (Littlejohn, 1999)

นอกเหนือจากนี้ยังมีทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratifications Theory) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการใช้สื่อของผู้รับสาร โดยแนวคิดนี้เน้นย้ำว่าผู้รับสารใช้สื่อเพื่อตอบสนองความต้องการและความปรารถนาของพวกเขาซึ่งแสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่ม (Initiative) และการเลือกรับสารของผู้รับสารในกระบวนการสื่อสาร ทฤษฎีปลูกฝัง (Cultivation Theory) หรือทฤษฎี “กระแสหลัก (mainstreaming)” เป็นแนวคิดที่เชื่อว่าผู้รับสารที่ได้รับเนื้อหาจากสื่อเป็นเวลานานจะพัฒนาความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับความเป็นจริง กล่าวคือแนวคิดนี้มุ่งเน้นไปที่บทบาทของสื่อในการกำหนดฉันทามติทางสังคม ทฤษฎีการวางกรอบ (Framing theory) เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับวิธีการที่สื่อนำเสนอข้อมูลผ่าน “กรอบ” ที่มี ความจำเพาะ ซึ่งส่งผลต่อการตีความข้อมูลของผู้รับสาร แนวคิดดังกล่าวจึงมุ่งเน้นไปที่การเลือกสรร ในการผลิตข่าวและกระบวนการเผยแพร่ข่าวสาร (Trigueros & Lacasa-Mas, 2018)

สืบเนื่องจากการปรากฏและความเฟื่องฟูของสื่อสมัยใหม่ การสื่อสารด้วยเทคโนโลยีการคำนวณ (Computational Communication) จึงกลายเป็นสาขาของความรู้ใหม่แขนงหนึ่งในนิเทศศาสตร์ การสื่อสารเชิงคำนวณมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ซึ่งขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและผสมผสานทฤษฎี การสื่อสารเข้ากับเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อสำรวจพฤติกรรมสื่อสารของมนุษย์ หัวข้อวิจัยหลักในสาขานี้ประกอบด้วย การวิเคราะห์สื่อโซเชียลมีเดีย การวิจัยข่าวกับบุคลากรในแวดวงข่าวสาร ฯลฯ สะท้อนถึงแนวโน้มการวิจัยทางนิเทศศาสตร์ภายใต้สภาพแวดล้อมของสื่อสมัยใหม่ (Trigueros & Lacasa-Mas, 2018)

1.2 หลักการทางนิเทศศาสตร์

หลักการและผลงานวิจัยด้านนิเทศศาสตร์แสดงให้เห็นองค์ความรู้หลากหลายด้าน ทั้งยังเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างเสริมและพัฒนาสาขาของความรู้ด้านนิเทศศาสตร์ อิทธิพลของสื่อถือเป็นหลักการสำคัญหนึ่งด้านนิเทศศาสตร์ อาทิ ทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสารที่ชี้ให้เห็นถึงการที่สื่อให้ความสำคัญกับประเด็นบางประเด็นอาจมีอิทธิพลอย่างมากต่อระดับความสนใจที่สาธารณชนมีต่อประเด็นเหล่านั้น ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากการวิจัยเชิงประจักษ์จำนวนมาก อาทิ ชุดการวิจัย สำรวจและทดลองของแมกซ์เวลล์และซอว์ในช่วงปีทศวรรษที่ 1970 ผลกระทบของจิตวิทยาทางสังคมถือเป็นหลักการด้านนิเทศศาสตร์ที่มีความสำคัญเช่นกัน ซึ่งแนวคิดของทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเจ็บได้เผยให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงความคิดเห็นส่วนบุคคลกับกระบวนการจิตวิทยาทางสังคม และยังชี้ให้เห็นว่าเมื่อบุคคลรู้สึกว่าการแสดงความคิดเห็นของตนเป็น “ส่วนน้อย (ฝ่ายที่เสียเปรียบ)” หรือแปลกแยกจากสังคมแวดล้อมส่วนใหญ่ พวกเขาจะเลือกนิ่งเงียบ ซึ่งนำไปสู่การขยายตัวของกระแสความคิดเห็น “ส่วนใหญ่ (ฝ่ายที่ได้เปรียบ)” ในขณะที่ความคิดเห็น “ส่วนน้อย” โดนกลบฝังไปอย่างเงียบเชียบ ทฤษฎีนี้ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยในหัวข้อเกี่ยวกับการก่อตัวและการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นสาธารณะเป็นจำนวนมาก (Achyut, 2013)

นอกเหนือจากหลักการในข้างต้น ความคิดริเริ่มของผู้รับสารยังเป็นหลักการหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก ดังที่เห็นได้จากทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจซึ่งเน้นย้ำถึงความคิดริเริ่มและการเลือกสรรของผู้รับสารในกระบวนการใช้สื่อ โดยแนวคิดนี้เชื่อว่ามนุษย์เลือกเนื้อหาสื่ออย่างเฉพาะเจาะจงเนื่องด้วยเหตุปัจจัยที่ว่าสื่อเหล่านั้นสามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะของตนได้ แนวคิดนี้ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมและความชอบในการใช้สื่อของผู้รับสารเป็นจำนวนมาก ในขณะเดียวกัน ปรากฏการณ์การวางกรอบด้วยสื่อ (Media Framing Effect) ก็เป็นหนึ่งในหลักการสำคัญทางนิเทศศาสตร์ ทฤษฎีการวางกรอบเป็นแนวคิดที่อธิบายถึงแนวทางที่สื่อนำเสนอข้อมูลผ่าน “กรอบ” ที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตีความข้อมูลของผู้รับสาร ทฤษฎีนี้ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวสารและการตีความของผู้รับสาร งานวิจัยและแนวคิดเหล่านี้เผยให้เห็นถึงการเลือกสรรในกระบวนการผลิตและเผยแพร่ข่าวสาร

กล่าวโดยสรุป การใช้ทฤษฎีและหลักการเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ร่วมกันก่อตัวเป็นแกนหลักขององค์ความรู้สาขานิเทศศาสตร์ ซึ่งไม่เพียงสะท้อนถึงการพัฒนาในการศึกษาวิจัยด้านนิเทศศาสตร์ แต่ยังแสดงให้เห็นถึงแนวทางที่การศึกษาในด้านนี้ปรับตัวให้สอดคล้องกับความท้าทายจากสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีสื่อรูปแบบใหม่ เนื่องด้วยการปรากฏและความเฟื่องฟูของสื่อสมัยใหม่ หลักการทางนิเทศศาสตร์จึงยังมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการด้านการวิจัยและการดำเนินงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลยุคสมัยอย่างไม่หยุดยั้ง

1.3 การวิเคราะห์ทฤษฎีและกลยุทธ์

ในการจัดการวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถนำทฤษฎีและหลักการทางนิเทศศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์และดำเนินงานตามกลยุทธ์การจัดการ โดยประการแรกจำเป็นต้องมีการศึกษาทำความเข้าใจความต้องการของผู้รับสาร (กลุ่มเป้าหมาย) เพื่อให้สามารถกำหนดจุดยืนคุณค่าทางวัฒนธรรมและศักยภาพทางการตลาดของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงได้ดีและชัดเจนยิ่งขึ้น โดยผ่านการวิจัยตลาดและการรับฟังกระแสตอบรับจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย ต่อมาคือการสร้างเรื่องราวให้กับแบรนด์ (Brand Story) เป็นการใช้หลักการเล่าเรื่อง (Storytelling Principle) ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งในทางนิเทศศาสตร์ในการสร้างเรื่องราวให้กับแบรนด์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเพื่อดึงดูดผู้คน ทั้งเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้แขนงนี้ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน ตลอดจนความหมายทางวัฒนธรรมที่อยู่เบื้องหลังงานแกะสลักไม้ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคและสร้างการเชื่อมโยงทางอารมณ์

ในการประชาสัมพันธ์ยังสามารถใช้ประโยชน์จากการสื่อสารหลากหลายช่องทาง เลือกช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมต่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงให้เป็นที่แพร่หลายในวงกว้างโดยอาศัยหลักการเลือกสื่อในการสื่อสารเป็นปัจจัยอ้างอิงและสนับสนุนทางทฤษฎี อาทิ การเลือกใช้สื่อดั้งเดิม สื่อโซเชียลมีเดีย สื่อนิทรรศการออนไลน์ ฯลฯ เพื่อขยายระดับการรับรู้และอิทธิพลของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ในขณะเดียวกัน ยังควรส่งเสริมการศึกษาด้านวัฒนธรรมให้เข้มแข็ง โดยสามารถประยุกต์ใช้หลักการทางนิเทศศาสตร์เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง ให้ประชาชนทั่วไปเกิดความเข้าใจและความรู้สึกชื่นชมในศิลปะงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นโดยผ่านการจัดกิจกรรมเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ งานบรรยายให้ความรู้ รวมถึงกิจกรรมเพื่อการศึกษา

ในการติดตามและประเมินผลการจัดการยังสามารถใช้หลักการประเมินประสิทธิผลในทางนิเทศศาสตร์ติดตามและประเมินประสิทธิผลของกลยุทธ์การจัดการวัฒนธรรม อาศัยหลักการเหล่านี้เป็นข้อสนับสนุนทางทฤษฎีช่วยปรับปรุงกลยุทธ์และประกันประสิทธิผลของกิจกรรมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ด้วยกลยุทธ์เหล่านี้ย่อมสามารถจัดการและเผยแพร่คุณค่าทางวัฒนธรรม รวมถึงทรัพยากรทางอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งนำไปสู่การส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนและความเจริญรุ่งเรืองของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในสังคมยุคสมัยใหม่

2. ทฤษฎีและหลักการทางสุนทรียศาสตร์

2.1 ทฤษฎีทางสุนทรียศาสตร์

ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ (Aesthetics Theory) คือองค์ความรู้สาขาหนึ่งที่มีขอบเขตกว้างขวางและลึกลับ สาขาวิชาการแขนงนี้มุ่งศึกษาและอภิปรายถึงเนื้อแท้ของความงาม คุณค่าของศิลปะและประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพ ต้นกำเนิดและพัฒนาการของทฤษฎีสุนทรียศาสตร์สามารถสืบย้อนกลับไปได้ไกลถึงยุคสมัยกรีกโบราณ และมีประวัติศาสตร์ยาวนานราว 2,600 ปี การพัฒนาสุนทรียศาสตร์ในฝั่งตะวันตกได้ข้ามผ่านประวัติศาสตร์มาหลายต่อหลายกาลยุคสมัย แต่ละช่วงสมัยล้วนมีรากฐานทางปรัชญา รูปแบบแนวคิด เป้าหมายการวิจัยและวิธีการที่เป็นเอกลักษณ์ (Tu, 2022)

สุนทรียศาสตร์กรีกโบราณเป็นต้นกำเนิดของสุนทรียศาสตร์แบบตะวันตก โดยมีแก่นแท้ของการศึกษาอยู่ที่การค้นคว้าประเด็นภววิทยาของความงามและศิลปะซึ่งเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในความงามจากมุมมองของธรรมชาติและมนุษย์ นักปรัชญาชาวกรีกโบราณ อาทิ โสกราตีส เพลโต และอริสโตเติลล้วนศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับความงามและศิลปะในเชิงลึก องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาของนักปรัชญาเหล่านี้ได้วางรากฐานที่สำคัญสำหรับการศึกษาทางสุนทรียศาสตร์ไว้ให้ชนรุ่นหลัง ในช่วงยุคเรอเนซองส์ ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์เริ่มมุ่งเน้นไปที่ประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพส่วนบุคคลและการสร้างสรรค์ทางศิลปะ ศิลปินและนักทฤษฎีในยุคนั้น อาทิ ดา วินชี (Da Vinci) มีเกลัน

เจโล (Michelangelo) ฯลฯ มีการอภิปรายนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการแสวงหาและการแสดงออกของความงาม กล่าวได้ว่าทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ในยุคนั้นมุ่งให้ความสำคัญกับพลังสร้างสรรค์และแนวคิดส่วนบุคคลในการรับรู้ถึงความงามของเหล่าศิลปิน

ในศตวรรษที่ 18 นักปรัชญาชาวเยอรมัน คานท์ (Kant) ได้นำเสนอการวิจารณ์เกี่ยวกับการตัดสินทางสุนทรียะ (Aesthetic Judgment) คานท์ถือว่าประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพคือความมุ่งหมายที่ไม่ได้มีเป้าหมายหรือหน้าที่ใด ๆ (purposive without purpose) โดยมุ่งเน้นไปที่ความแพร่หลายทั่วไป (Universality) และอัตวิสัย (Subjectivity) ในการตัดสินทางสุนทรียะ ซึ่งทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ของคานท์มีอิทธิพลต่อการวิจัยด้านสุนทรียศาสตร์ในยุคหลังอย่างลึกซึ้ง ในช่วงปลายปีทศวรรษที่ 1960 “สำนักศึกษาคอนสแตนซ์ (Constance School)” ในประเทศเยอรมนี ได้นำเสนอแนวคิดการยอมรับทางสุนทรียศาสตร์ (Reception Aesthetics) (หรือเรียกได้อีกชื่อหนึ่งว่าทฤษฎีการยอมรับวรรณกรรม) ทฤษฎีนี้เป็นการก้าวข้ามขอบเขตทฤษฎีวรรณกรรมดั้งเดิม โดยมุ่งเน้นไปที่สัมพันธ์และอิทธิพลที่งานวรรณกรรมกับผู้อ่านมีต่อกันและกัน ตลอดจนกระบวนการที่งานวรรณกรรมถูกผู้อ่านยอมรับ การยอมรับทางสุนทรียศาสตร์มีปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) และอรรถปริวรรตศาสตร์ (Hermeneutics) เป็นรากฐานทางทฤษฎี โดยมุ่งให้ความสำคัญกับบทบาทเชิงรุกของกิจกรรมการยอมรับในกระบวนการทางประวัติศาสตร์วรรณกรรมและความเป็นจริง (Porol, 2019)

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่มีขอบเขตองค์ความรู้ซับซ้อนและหลากหลาย การพัฒนาแนวคิดในขอบเขตสาขาดังกล่าวได้รับอิทธิพลจากปัจจัยในขอบเขตสาขาวิชาอื่น ๆ อาทิ ปรัชญา วัฒนธรรม สังคม และประวัติศาสตร์ ฯลฯ ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์จากแต่ละวัฒนธรรม แต่ละยุคสมัยต่างก็มีส่วนช่วยสนับสนุนความก้าวหน้าทางทฤษฎีและข้อจำกัดที่จำเพาะเจาะจงซึ่งเมื่อผนวกรวมกันแล้วจึงก่อให้เกิดทฤษฎีเกี่ยวกับสุนทรียภาพอันหลากหลาย การศึกษาทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ช่วยให้มนุษย์เราเข้าใจและชื่นชมศิลปะได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันองค์ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ยังมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต ความคิด และอารมณ์ของมนุษย์อย่างลึกซึ้งเช่นกัน

2.2 หลักการทางสุนทรียศาสตร์

หลักการทางสุนทรียศาสตร์เป็นหัวใจสำคัญของทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ มีความเกี่ยวข้องกับการอภิปรายถึงแก่นแท้ของความงาม คุณค่าของศิลปะและประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพ ซึ่งหลักการเหล่านี้มีรูปแบบการแสดงออกและการตีความที่แตกต่างกันไปในแต่ละวัฒนธรรมและช่วงยุคสมัย

หลักการความเรียบง่าย คือหลักเกณฑ์สำคัญและหลักระเบียบวิธีของสุนทรียศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์ มีต้นกำเนิดมาจากปรัชญาสมัยกรีกโบราณและเป็นแนวคิดที่นำเสนอและอธิบายอย่างกระชับโดยอากเคิม (Ockham) ในช่วงยุคกลาง ต่อมาจึงถูกนำเสนออีกครั้งในช่วงศตวรรษที่ 17 โดยนิวตัน (Newton) (Feldman, 2016) ในฐานะหลักระเบียบวิธี หลักการความเรียบง่ายมุ่งเน้นย้ำถึงความเรียบง่ายและการสัมผัสรับรู้ได้โดยตรง (Immediacy) ในทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งหลักการดังกล่าวเชื่อว่าการแสวงหาความเรียบง่ายสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ และแนวคิดนี้ได้กลายเป็นเกณฑ์มาตรฐานในการยอมรับทฤษฎีหรือสมมติฐานทางวิทยาศาสตร์

หลักระเบียบวิธีในการรวบรวมและเรียบเรียงเอกสารอ้างอิงทางสุนทรียศาสตร์ครอบคลุมทั้งหลักการทางนิเวศวิทยาดั้งเดิม หลักการทางชาติพันธุ์ หลักการด้านการตีความ หลักการทางอุดมการณ์และหลักการประมวลผลบนฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ซึ่งหลักการเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของสุนทรียศาสตร์และรูปแบบของสุนทรียภาพ ปรับปรุงการวิจัยเชิงทฤษฎีด้วยวิธีการรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลจากเอกสารอ้างอิง รวมถึงการคัดกรองและสรุปข้อมูลที่ได้จากเอกสารอ้างอิง ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลจากเอกสารอ้างอิง (Zuo, 2023)

หลักการสุนทรียศาสตร์ทางเทคโนโลยีการคำนวณ (Computational aesthetics) ถือเป็นตัวแทนของการวิจัยแบบสหวิทยาการ หลักการดังกล่าวเป็นแนวคิดที่ได้จากการศึกษาศิลปะและสุนทรียศาสตร์จากมุมมองทางวิทยาศาสตร์ที่ซับซ้อน เป็นการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์และฟิสิกส์แบบเครือข่าย อาทิ การวิเคราะห์ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ฯลฯ ในการคำนวณหาความงามของการแสดงออกทางศิลปะ กล่าวได้ว่าสุนทรียศาสตร์ทางเทคโนโลยีการคำนวณมุ่งเน้นไปที่การศึกษาความสัมพันธ์เชิงปริมาณระหว่างวัตถุเชิงสุนทรียศาสตร์โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบจำลองการรับรู้เชิงสุนทรียศาสตร์ของมนุษย์ (Du, 2024)

กล่าวโดยสรุป หลักการทางสุนทรียศาสตร์คือหัวใจสำคัญของทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ ทั้งยังเป็นปัจจัยที่สะท้อนถึงความเข้าใจเกี่ยวกับความงามของมนุษย์ในแต่ละวัฒนธรรมและช่วงยุคสมัย ตั้งแต่หลักการความเรียบง่ายในสุนทรียศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์ หลักระเบียบวิธีในการรวบรวมและเรียบเรียงเอกสารอ้างอิงทางสุนทรียศาสตร์ของจีน เรื่อยไปจนถึงการวิจัยแบบสหวิทยาการเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ทางเทคโนโลยีการคำนวณ หลักการและผลการวิจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ร่วมกันก่อให้เกิดความหลากหลายและมีดิอันลึกซึ้งในสาขาสุนทรียศาสตร์

2.3 การวิเคราะห์ทฤษฎีและกลยุทธ์

ในการดำเนินการจัดการวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงสามารถนำหลักการและทฤษฎีทางสุนทรียศาสตร์มาใช้ในการวิเคราะห์และดำเนินกลยุทธ์การจัดการได้ ดังนี้

ประการแรก การจัดการสามารถนำหลักการความเรียบง่ายซึ่งเป็นหนึ่งในหลักการทางสุนทรียศาสตร์มาใช้เพื่อเพิ่มพูนคุณค่าทางสุนทรียภาพโดยมุ่งให้ความสำคัญกับคุณลักษณะความเรียบง่ายและการสร้างเสริมให้สามารถสัมผัสรับรู้ถึงปัจจัยสุนทรียภาพได้โดยตรงในการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานแกะสลักไม้อวี้เจียง ซึ่งสามารถทำได้โดยลดทอนความซับซ้อนในการแกะสลักไม้อวี้เจียง การใช้นวัตกรรมสร้างสรรค์เข้าช่วยในขั้นตอนการแกะสลัก ควบคู่ไปกับการรักษาเอกลักษณ์ทางสุนทรียภาพดั้งเดิมของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงเอาไว้

อีกทั้งการจัดการโดยผสมผสานร่วมกับหลักระเบียบวิธีในการรวบรวมและเรียบเรียงเอกสารอ้างอิงทางสุนทรียศาสตร์ยังสามารถสร้างเสริมให้เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงเด่นชัดยิ่งขึ้น โดยเป็นการวิจัยเชิงลึกและการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมและงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมที่อยู่เบื้องหลังงานแกะสลักไม้อวี้เจียง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการสร้างเสริมเอกลักษณ์และนัยแฝงทางวัฒนธรรมในงานแกะสลักไม้อวี้เจียง

นอกจากนี้ การใช้ประโยชน์จากหลักการประมวลผลบนฐานข้อมูลขนาดใหญ่ในสาขาสุนทรียศาสตร์ทางเทคโนโลยีการคำนวณ โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาบูรณาการในการวิเคราะห์และช่วยผลักดันงานแกะสลักไม้อวี้เจียงให้เป็นที่แพร่หลายเพื่อขยายขอบเขตกลุ่มผู้ชมให้มีขนาดใหญ่ยิ่งขึ้น โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติเพื่อทำความเข้าใจแนวโน้มของตลาดและความต้องการของผู้บริโภค รวมถึงการใช้ประโยชน์จากสื่อดิจิทัลและโซเชียลมีเดียเพื่อผลักดันให้งานแกะสลักไม้อวี้เจียงเป็นที่แพร่หลาย

ในขณะเดียวกัน การประยุกต์ใช้หลักการและทฤษฎีในข้างต้นยังสามารถสร้างเสริมให้มีการประสานร่วมกันแบบสหวิทยาการ โดยนำองค์ความรู้และทักษะจากสาขาวิชาต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างนวัตกรรมด้านการออกแบบและกลยุทธ์ทางการตลาดให้กับงานแกะสลักไม้อวี้เจียง ซึ่งรวมถึงการทำงานร่วมกับนักออกแบบ ศิลปิน และผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาดเพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นด้วยความสวยงามตามสุนทรียภาพดั้งเดิมและให้ความรู้สึกร่วมสมัยในเวลาเดียวกัน การสร้างเสริมให้ประชาชนมีความเข้าใจและความชื่นชมต่อสุนทรียภาพของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงมากยิ่งขึ้นโดยอาศัยกิจกรรมการศึกษาและกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ ตลอดจนการจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ นิทรรศการ และงานบรรยายให้ความรู้ให้ประชาชนได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์เกี่ยวกับศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียงด้วยตนเอง นำไปสู่การสร้างเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าทางวัฒนธรรมและสุนทรียภาพที่อยู่เบื้องหลังงานแกะสลักไม้อวี้เจียง

3. ทฤษฎีและหลักการการจัดการวัฒนธรรม

3.1 ทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรม

ทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรม (Cultural Management) เป็นสาขาของความรู้ที่มีขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมองค์ความรู้ทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ และยังเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาหลายแขนง การพัฒนาทฤษฎีนี้สามารถอธิบายได้จากหลากหลายแง่มุม รวมถึงการวิจัยวัฒนธรรมองค์กร (Organizational culture) การพัฒนาการจัดการข้ามวัฒนธรรม (Cross-Cultural Management) และความก้าวหน้าในการวิจัยวัฒนธรรมองค์กรธุรกิจ (Corporate Culture) (Chen & Yin, n.d.)

ส่วนการจัดการข้ามวัฒนธรรมเป็นวิชาความรู้แขนงหนึ่งที่ปรากฏขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาช่วงปลายทศวรรษที่ 1970 งานวิจัยศาสตร์แขนงนี้ในช่วงแรกเริ่ม อาทิ “แม่แบบคุณค่า 2 ทาง” ของคลาร์ก (Clark) และ “แม่แบบมิติทางวัฒนธรรม” ของฮอฟสเต็ด (Hofstede) มีอิทธิพลที่สำคัญอย่างมากต่อการวิจัยในยุคหลัง กล่าวได้ว่าการวิจัยเหล่านี้ได้เน้นย้ำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม รวมถึงแนวทางในการจัดการความแตกต่างดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าแวดวงนักวิชาการชาวจีนจะเริ่มวิจัยด้านการจัดการข้ามวัฒนธรรมล่าช้ากว่าประเทศอื่น แต่ก็ถือว่ามีผลสำเร็จบางประการที่โดดเด่น (Chen & Yin, n.d.)

3.2 หลักการจัดการวัฒนธรรม

หลักการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัฒนธรรมมีผลการวิจัยเชิงทฤษฎีสนับสนุนเป็นจำนวนมาก ประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ การวางแผนคุณค่าทางวัฒนธรรม การจัดการโดยมีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง ความครอบคลุมและเปิดกว้าง รวมถึงการให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้อารมณ์และคุณค่าในการจัดการ (Tang & Huang, 2020)

หลักการจัดการวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยหนานจิง (Nanjing University) มุ่งเน้นย้ำถึงบทบาทความเป็นผู้นำของรัฐบาลในการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของการวางแผนคุณค่าทางวัฒนธรรม โดยให้ข้อคิดเห็นว่าการกำหนดนโยบายสำหรับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและการควบคุมตลาด รัฐบาลควรพิจารณาถึงการพัฒนาหุ้วัฒนธรรมและการส่งเสริมนวัตกรรมทางวัฒนธรรม โดยที่ในขณะเดียวกันยังมีการผลักดันการสืบสานวัฒนธรรมดั้งเดิม อาทิ งานวิจัยเรื่อง “การจัดการวัฒนธรรมระดับโลกกับการศึกษา (世界文化管理与教育)” โดย Zheng, J. งานวิจัยนี้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าโดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ย้อนกลับอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการก่อตัวและรูปแบบหลักสูตรการศึกษาในด้านการจัดการวัฒนธรรมของฝั่งตะวันตก ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวช่วยให้เข้าใจถึงความสำคัญของความหลากหลายทางวัฒนธรรม และนำไปสู่การพัฒนากลยุทธ์การจัดการวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยมีองค์ความรู้จากงานวิจัยนี้เป็นพื้นฐาน (Zheng, J., 2019)

ส่วนการจัดการวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นการใช้ธรรมเนียมและค่านิยมในการจัดการหมายถึง ผู้รับผิดชอบหน้าที่การจัดการควรให้ความสำคัญกับความจำเป็นและความต้องการและค่านิยมทางวัฒนธรรมของ พนักงาน กระตุ้นความกระตือรือร้นและพลังสร้างสรรค์ของพนักงานผ่านการแทรกซึมของธรรมเนียม และค่านิยม ซึ่งงานวิจัยเรื่อง “การจัดการวัฒนธรรมของจีน” ได้หยิบยืมทฤษฎีและวิธีการจัดการ วัฒนธรรมแบบตะวันตกมาผสมผสานร่วมกับภูมิหลังทางวัฒนธรรมของจีน เพื่อให้สามารถนำปัจจัย ธรรมเนียมและค่านิยมไปประยุกต์ใช้ในการจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Shan & Li, 2019)

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาทฤษฎีและหลักการการจัดการวัฒนธรรมเป็นกระบวนการที่มี มิติหลากหลายและเชื่อมโยงกับสาขาวิชาหลายแขนง ทั้งยังมีความเกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ อีก หลากหลายแง่มุม อาทิ พฤติกรรมองค์กร การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และกลยุทธ์ขององค์กร ฯลฯ นักวิชาการทั้งภายในประเทศจีนและต่างประเทศต่างมีผลการวิจัยในสาขานี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งให้การ สนับสนุนทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติที่สำคัญสำหรับการศึกษาทำความเข้าใจการจัดการวัฒนธรรม องค์กร

3.3 การวิเคราะห์ทฤษฎีและกลยุทธ์

การดำเนินการจัดการวัฒนธรรมสำหรับอุตสาหกรรมและวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฮั่วเจียงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์และการวางแผนตามทฤษฎีและหลักการการจัดการวัฒนธรรม โดยขั้น แรกควรศึกษาให้เข้าใจถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้ฮั่วเจียงอย่างถ่องแท้ รวมถึง ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ทางศิลปะ ตลอดจนความสำคัญในฐานะวัฒนธรรมใน ภูมิภาค ในการจัดการวัฒนธรรม ควรมีการอนุรักษ์และส่งเสริมทักษะและรูปแบบงานหัตถศิลป์ดั้งเดิม ของงานแกะสลักไม้ฮั่วเจียงควบคู่ไปกับการสร้างเสริมนวัตกรรมสร้างสรรค์เพื่อให้งานหัตถศิลป์ดั้งเดิม แขนงนี้สามารถปรับตัวเข้ากับความต้องการของตลาดสมัยใหม่ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังควรให้ ความสำคัญกับการบ่มเพาะศิลปินงานแกะสลักและการสืบทอดทักษะหัตถศิลป์งานแกะสลักไม้ฮั่วเจียง มอบโอกาสทางการศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อประกันว่าองค์ความรู้เกี่ยวกับทักษะดั้งเดิมของ งานหัตถศิลป์แขนงนี้จะคงอยู่ต่อไป ในขณะเดียวกันยังจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับความต้องการของ ผู้บริโภค รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของแนวโน้มทางสุนทรียภาพตามกาลยุคสมัยเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มี ความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากขึ้น

การจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฮั่วเจียงยังจำเป็นต้องใช้องค์ความรู้และทักษะ แบบสหวิทยาการ ดังนั้นจึงควรมีการบูรณาการการจัดการร่วมกับองค์ความรู้ในหลายสาขา อาทิ องค์ ความรู้ด้านการตลาด นวัตกรรมการออกแบบ การสร้างแบรนด์ ฯลฯ เพื่อเพิ่มความสามารถด้านการ แข่งขันในตลาดให้กับงานแกะสลักไม้ฮั่วเจียง ในขณะเดียวกันยังควรส่งเสริมการสร้างร่วมมือกับ อุตสาหกรรมวัฒนธรรมอื่น ๆ อย่างเปิดกว้าง อาทิ การท่องเที่ยว การศึกษา สื่อดิจิทัล ฯลฯ เพื่อขยาย ขอบเขตพื้นที่การพัฒนาในภาคอุตสาหกรรม อีกทั้งในการผลักดันงานแกะสลักไม้ฮั่วเจียงให้เป็นที่

แพร่หลายยังควรมุ่งเน้นไปที่การบอกเล่าเรื่องราวและคุณค่าทางวัฒนธรรมที่อยู่เบื้องหลัง สร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์ เพิ่มระดับการรับรู้และความเต็มใจที่จะซื้อที่ผู้บริโภคมีต่อผลิตภัณฑ์ ยกระดับภาพลักษณ์แบรนด์และชื่อเสียงในตลาดของงานแกะสลักไม้โอวี้เจียงผ่านการตลาดเชิงวัฒนธรรม

ด้วยการวิเคราะห์และกลยุทธ์ที่กล่าวถึงในข้างต้น สามารถทำให้การจัดการวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมของงานแกะสลักไม้โอวี้เจียงมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นำไปสู่การส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดอย่างยั่งยืน

4. ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

4.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

ทฤษฎีเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องและสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แขนงต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงงานหัตถศิลป์ดั้งเดิม ศิลปะการแสดง ประเพณีงานเทศกาล ฯลฯ ต้นกำเนิดและการพัฒนาของทฤษฎีเหล่านี้ล้วนเชื่อมโยงกับการปกป้องมรดกทางวัฒนธรรม การรักษาความหลากหลายทางวัฒนธรรม และสร้างเสริมความตระหนักรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมภายในกระบวนการปรับเปลี่ยนสังคมสู่ความทันสมัย (Liu, 2007) ในระดับนานาชาติ การพัฒนาทฤษฎีเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้สามารถสืบย้อนกลับไปได้ไกลถึงช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 20 ในปีค.ศ. 1972 องค์การยูเนสโกได้รับรอง “อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของโลก” ซึ่งในครั้งแรกนี้เป็นการเสนอการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้ ต่อมาในปีค.ศ. 1989 จึงเริ่มมีการเล็งเห็นถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้โดยมีการกล่าวถึงใน “ข้อเสนอแนะเพื่อการคุ้มครองการสร้างสรรค์พื้นบ้าน” จากนั้นในปีค.ศ. 1998 “ข้อบังคับว่าด้วยการประกาศผลงานขึ้นเอกประเภทมรดกทางมุขปาฐะและที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ” ได้ให้ความกระจ่างเพิ่มเติมด้านแนวคิดเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ในปีค.ศ. 2003 องค์การยูเนสโกได้ให้การรับรอง “อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” โดยถือเป็นฉันทามติระหว่างประเทศโดยเน้นย้ำถึงการให้ความสำคัญกับการคุ้มครองและการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Liu, 2007)

ส่วนภายในประเทศจีน การก่อตัวและการพัฒนาทฤษฎีเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายใต้อิทธิพลของกระแสในระดับนานาชาติซึ่งผสมผสานรวมกับวัฒนธรรมดั้งเดิมและการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ของจีน โดยงานด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีนได้ดำเนินการรวบรวม จัดระเบียบและศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมและศิลปะพื้นบ้านอย่างตระหนักรู้มาตั้งแต่ช่วงปีทศวรรษที่ 1950 สืบเนื่องจากการเร่งความเร็วในกระบวนการปรับเปลี่ยนสู่ความทันสมัยของจีน การอนุรักษ์และการสืบสาน

มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีนจึงทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างเห็นได้ชัด แวดวงวิชาการเริ่มมีการดำเนินการวิจัยเชิงลึกในขอบเขตสาขาที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาค้นคว้าและอภิปรายถึงวิธีการอนุรักษ์ กลไกการสืบสาน และความสัมพันธ์ระหว่างมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้กับสังคมร่วมสมัย (Liu, 2007)

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นขอบเขตองค์ความรู้สาขาหนึ่งที่มีการพัฒนาและการศึกษาค้นคว้าเชิงลึกอย่างต่อเนื่อง การวิจัยในสาขานี้ไม่เพียงมุ่งเน้นไปที่การอนุรักษ์งานหัตถศิลป์และศิลปะการแสดงดั้งเดิม แต่ยังครอบคลุมถึงการอภิปรายเกี่ยวกับบทบาทและคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในสังคมสมัยใหม่ ซึ่งทฤษฎีและการดำเนินการเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรักษาความหลากหลายทางวัฒนธรรม ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ตลอดจนการสร้างเสริมทางนวัตกรรม

4.2 หลักการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

หลักการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประกอบด้วยหลักการพื้นฐานหลัก 3 ประการ (Liu, 2007) ได้แก่ หลักการสืบสานที่มีชีวิต (Live transmission) โดยมีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง ซึ่งหลักการมุ่งให้ความสำคัญกับการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้โดยมีมนุษย์เป็นแกนหลัก ทำให้มรดกทางวัฒนธรรมสามารถส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่นและคงอยู่ตลอดไปโดยอาศัยแนวทางการสืบสานที่มีชีวิต ยกตัวอย่างเช่น กิจกรรม “วิทยาเขตศึกษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” ซึ่งเปิดโอกาสให้เยาวชนได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับอารยธรรมจีน เพิ่มพูนความมั่นใจในวัฒนธรรมประจำชาติ ในขณะเดียวกันยังมีการจัดให้ศิลปินพื้นบ้าน ผู้เชี่ยวชาญด้านงานหัตถศิลป์และผู้สืบทอด “มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” เข้าร่วมในการศึกษาและการสอนองค์ความรู้ทางศิลปาชีพ นำไปสู่การบรรลุซึ่งการสืบสานและการสร้างเสริมนวัตกรรม

หลักการที่ 2 คือหลักการอนุรักษ์แบบองค์รวม การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ไม่เพียงต้องมุ่งให้ความสำคัญกับคุณลักษณะของตัวมรดกทางวัฒนธรรม แต่ยังรวมถึงวัตถุและสถานที่ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน ยกตัวอย่างเช่น การกำหนดขอบเขตพื้นที่อนุรักษ์โดยอิงจากเอกลักษณ์ของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ รูปแบบการกระจายตัว และปัจจัยทางธรรมชาติ ปัจจัยเชิงนิเวศน์ ปัจจัยเชิงมนุษยนิยม รวมถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างระบบนิเวศทางวัฒนธรรมที่มีโครงการ “มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” เป็นหัวใจหลักของการอนุรักษ์

หลักการที่ 3 หลักการรักษาประสิทธิผลด้านการผลิต เพื่อประกันว่ามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้จะคงอยู่ต่อไป จึงจำเป็นต้องมีการสร้างเสริมชุมพลชีวิตและเสถียรภาพความมั่นคงให้การดำเนินงานเกี่ยวกับ “มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” ซึ่งนำไปสู่การนำเสนอแนวคิดการรักษาประสิทธิผลด้านการผลิต กล่าวคือในกระบวนการดำเนินงานที่มีประสิทธิผลด้านการผลิต ทักษะหัตถศิลป์ในมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ย่อมได้รับการสืบสานอย่างมีประสิทธิภาพและยังมีส่วนช่วยในการผลิต การแลกเปลี่ยนหมุนเวียนและการค้าขาย ฯลฯ ส่งเสริมการแปรรูปทรัพยากรมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เพื่อบรรลุซึ่งคุณค่าทางสังคม

4.3 การวิเคราะห์ทฤษฎีและกลยุทธ์

ในการจัดการวัฒนธรรมสำหรับงานแกะสลักไม้วิจิตรงดงามสามารถวิเคราะห์และดำเนินกลยุทธ์การจัดการโดยบูรณาการร่วมกับ ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ได้ ดังนี้

การยึดมั่นในหลักการสืบสานที่มีชีวิตโดยมีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นแนวคิดที่ว่า การสืบสานและการพัฒนาทักษะการแกะสลักไม้ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานการมีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง โดยจัดกิจกรรมเชิญปรมาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะการแกะสลักไม้เข้ามามีส่วนร่วมในการสอนองค์ความรู้ทางศิลปาชีพ รวมถึงถ่ายทอดทักษะหัตถศิลป์ให้กับคนรุ่นใหม่ ในขณะเดียวกันยังสามารถจัดกิจกรรม “วิทยาเขตศึกษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” เพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้เยาวชนรุ่นใหม่มีความเข้าใจในศิลปะงานแกะสลักไม้ รวมถึงบ่มเพาะความสนใจและทักษะในงานแกะสลักไม้

หลักการอนุรักษ์แบบองค์รวมเป็นแนวคิดที่มุ่งให้ความสำคัญทั้งส่วนวัตถุที่จับต้องได้กับนัยแฝงทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของผลงานแกะสลักไม้ ยังรวมถึงวัตถุและสถานที่ที่เกี่ยวข้องตลอดจนสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติรอบข้าง ซึ่งกระบวนการอนุรักษ์และสืบสานงานแกะสลักไม้ควรให้ความสำคัญกับความสมบูรณ์ของระบบนิเวศทางวัฒนธรรมเพื่อประกันถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนของศิลปะงานแกะสลักไม้

หลักการรักษาประสิทธิผลด้านการผลิตเน้นย้ำถึงการสืบทอดทักษะการแกะสลักไม้ อย่างมีประสิทธิภาพในกระบวนการดำเนินงานที่มีประสิทธิผลด้านการผลิต ส่งเสริมการแปรรูปทรัพยากรของงานแกะสลักไม้เพื่อให้บรรลุซึ่งคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความช่วยเหลือจากการผลิต การแลกเปลี่ยนหมุนเวียน การค้าขาย ฯลฯ กล่าวคือการสร้างนวัตกรรมและกลยุทธ์การตลาดสำหรับงานแกะสลักไม้สามารถช่วยส่งเสริมมูลค่าตลาดและอรรถิพลของงานแกะสลักไม้ โดยที่ในขณะเดียวกันก็สามารถส่งเสริมการสืบสานและพัฒนาทักษะการแกะสลักไม้ได้ด้วยเช่นกัน

เอกสารการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการจัดการวัฒนธรรมทางหัตถศิลป์ภูมิปัญญาพื้นบ้าน

ในงานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์และการปลุกยีนวัฒนธรรมหัตถกรรมแบบดั้งเดิม: โดยมีเทคนิคการแกะสลักหุ่นเงาของถนนसानซีตะวันออกเป็นกรณีศึกษาหลัก” ของหลิวจื่ออิงและหม่าจื่อเหยา (Liu & Ma, 2023) งานวิจัยนี้ใช้งานหัตถศิลป์แกะสลักหุ่นเงาของถนนसानซีตะวันออกเป็นกรณีศึกษาหลัก โดยดำเนินการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์และประยุกต์ใช้ยีนวัฒนธรรม (ปัจจัยหลักหรือเอกลักษณ์ของวัฒนธรรม) จากมุมมองการจัดการวัฒนธรรม ผู้วิจัยทั้งสองท่านนำแนวคิดเกี่ยวกับยีนทางชีววิทยามาใช้เพื่อถอดรหัสและวิเคราะห์ยีนเด่นและยีนด้อยของงานหัตถศิลป์แกะสลักหุ่นเงา ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ข้อสรุปว่าการปลุกและใช้งานยีนทางหัตถกรรมเกิดขึ้นได้ผ่านการถ่ายทอดยีน การเชื่อมต่อยีนและการถ่ายโอนยีน งานวิจัยนี้เน้นย้ำถึงความสามารถในการทำซ้ำ ข้อมูล พันธุกรรม และลักษณะการแพร่กระจายของยีนวัฒนธรรม และให้พื้นฐานทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติสำหรับการอนุรักษ์และกระตุ้นยีนวัฒนธรรมหัตถกรรมดั้งเดิม

ในงานวิจัยเรื่อง “การสืบทอดและสร้างนวัตกรรมในงานหัตถศิลป์จีนดั้งเดิม” ของอู๋ชาน (Wu, 2020) ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและอภิปรายถึงการสืบทอดและการสร้างนวัตกรรมในงานหัตถศิลป์จีนดั้งเดิมภายใต้บริบทสังคมยุคสมัยใหม่ งานวิจัยนี้ได้ชี้ให้เห็นว่าด้วยการมาถึงของยุคอุตสาหกรรมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี งานหัตถศิลป์จีนดั้งเดิมจึงเริ่มเผชิญกับความท้าทายแต่ก็ค่อย ๆ พ้นตัวขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา งานวิจัยนี้นำผ้าทอลายหงอันต้าปู (红安大布) หนึ่งในตัวแทนที่โดดเด่นของงานหัตถศิลป์สิ่งทอในครัวเรือนแบบดั้งเดิมในเขตตะวันออกของมณฑลหูเป่ย์มาตั้งเป็นประเด็นวิจัย การศึกษานำไปสู่การอภิปรายถึงแนวทางการบูรณาการร่วมกับสังคมยุคสมัยใหม่ และได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคยุคใหม่ผ่านการจัดการวัฒนธรรม งานวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ประกอบด้วย การอภิปรายเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับงานหัตถศิลป์จีนดั้งเดิม การทบทวนวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับผ้าทอลายหงอันต้าปู รวมถึงการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการสืบสานในปัจจุบัน และการวิจัยเชิงนวัตกรรมเกี่ยวกับผ้าทอลายหงอันต้าปู

งานวิจัย 2 ฉบับนี้เป็นการศึกษาวิจัยทั้งในทางทฤษฎีและปฏิบัติซึ่งนำไปสู่การอภิปรายถึงผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการวัฒนธรรมทางหัตถศิลป์ภูมิปัญญาพื้นบ้าน จึงกล่าวได้ว่าเป็นการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์กลยุทธ์การจัดการวัฒนธรรมสำหรับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง การจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงควรมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์และการกระตุ้นยีนทางวัฒนธรรม โดยดำเนินการศึกษาลงลึกถึงภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ นัยแฝงทางวัฒนธรรม และคุณค่าทางสังคมของทักษะหัตถศิลป์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียง เพื่อให้ยีนทางวัฒนธรรมเหล่านี้ได้รับการสืบทอดและพัฒนาผ่านกิจกรรมส่งเสริมการสืบสานและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ในขณะเดียวกันยังสามารถใช้แนวทาง

การบูรณาการร่วมกับองค์ประกอบการออกแบบสมัยใหม่และความต้องการของตลาดในปัจจุบันโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานการสืบทอดทักษะหัตถศิลป์ดั้งเดิมสร้างเสริมนวัตกรรมด้านการสร้างสรรค์และขยายตลาดเพื่อให้ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม่เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลักดันวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

สืบเนื่องจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม การบูรณาการวัฒนธรรมร่วมกับการท่องเที่ยวจึงกลายเป็นกระแสการพัฒนาที่กำลังได้รับความนิยมทั้งในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ในงานวิจัยเรื่อง “การจัดการศิลปะภายใต้บริบทการบูรณาการวัฒนธรรมร่วมกับการท่องเที่ยว โดยมีจุดตัดของศิลปะการแสดงและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นกรณีศึกษา” ของหลิวอี้ (Liu, 2023) ได้นำเสนอแนวทางการจัดการศิลปะโดยบูรณาการวัฒนธรรมร่วมกับการท่องเที่ยว กล่าวคือเป็นการนำศิลปวัฒนธรรมผสมผสานร่วมกับการท่องเที่ยว ส่งเสริมการสืบสานวัฒนธรรมและพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยวิธีการทางศิลปะ งานวิจัยฉบับนี้ดำเนินการศึกษาวิจัยจุดตัดระหว่างศิลปะการแสดงและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายใต้บริบทการบูรณาการวัฒนธรรมร่วมกับการท่องเที่ยวในเชิงลึก และนำเสนอมาตรการรับมือ 6 ประการ ประกอบด้วย การให้การสนับสนุนทางนโยบายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบูรณาการทรัพยากรทางสังคม การเสริมสร้างการฝึกอบรมบุคลากรผู้มีความสามารถด้วยวิธีแบบสหวิทยาการ การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อส่งเสริมด้านนวัตกรรม การส่งเสริมการบูรณาการทางอุตสาหกรรม และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการสร้างแบรนด์ มาตรการรับมือเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวิจัยด้านการจัดการ การเผยแพร่ การสืบสานและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ดังนั้น งานวิจัยฉบับนี้จึงมีคุณค่าด้านการอ้างอิงเชิงทฤษฎีที่สำคัญสำหรับการวิจัยการจัดการวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (Liu, 2023)

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษานัยแฝงทางวัฒนธรรมในเชิงลึกเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” ของถังหย่งและหวางลี่ปว (Tang & Huang, 2007) เน้นย้ำถึงจุดยืนหลักของวัฒนธรรมในการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งผลการวิจัยของงานวิจัยฉบับนี้ชี้ให้เห็นว่าวัฒนธรรมการท่องเที่ยวที่มีความนำสมัยมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำทิศทางการพัฒนาของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว วัฒนธรรมไม่เพียงเป็นปัจจัยที่แสดงออกถึงจิตวิญญาณของการท่องเที่ยว แต่ยังเป็นหัวใจสำคัญในการแข่งขันทางเศรษฐกิจด้วยเช่นกัน ในยุคแห่งเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) การบูรณาการวัฒนธรรมร่วมกับเศรษฐกิจได้กลายเป็นข้อกำหนดหนึ่งสำหรับการพัฒนาสังคม อีกทั้งความแตกต่างและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมยังกลายเป็นกุญแจสำคัญในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว นอกจากนี้ งานวิจัยฉบับนี้ยังมุ่งชี้ให้เห็นว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคือทิศทางการพัฒนาของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ความรู้มรดกด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาต่อยอดสู่ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่มีองค์ประกอบสมบูรณ์

แบบ มีตัวเลือกที่หลากหลาย สามารถปรับให้สอดคล้องกับการท่องเที่ยวนานารูปแบบได้เป็นอย่างดี รวมถึงการสร้างแบรนด์คุณภาพสูงและมีเอกลักษณ์โดดเด่น จึงกล่าวได้ว่าการศึกษาค้นคว้านี้เผยแพร่วัฒนธรรมในเชิงลึกสามารถช่วยส่งเสริม การพัฒนาที่ยั่งยืน สอดประสานและครอบคลุมรอบด้าน ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เมื่อกล่าวถึงประเด็นเกี่ยวกับแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยผ่านการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง

งานวิจัยในข้างต้นจึงเป็นตัวอย่างของงานวิจัยที่ช่วยสร้างเสริมแรงบันดาลใจในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวทางดังกล่าว ซึ่งการส่งเสริมการท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีการอนุรักษ์และการสืบสานงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมผ่านการจัดการวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพิ่มพูนความตระหนักรู้และความสนใจของสาธารณชนที่มีต่องานแกะสลักไม้ผ่านกิจกรรมทางวัฒนธรรมและโครงการด้านการศึกษา การท่องเที่ยวไม่ใช่เพียงการเที่ยวชม ยิ่งไปกว่านั้นคือประสบการณ์ที่ได้สัมผัส ดังนั้น การจัดห้องปฏิบัติการทางศิลปะ ห้องสำหรับการประชุมเชิงปฏิบัติการและศูนย์สร้างเสริมประสบการณ์เกี่ยวกับการแกะสลักไม้ถือเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการผลิตสร้างสรรค์งานแกะสลักด้วยตนเองและได้สัมผัสเสน่ห์ของงานหัตถศิลป์ดั้งเดิม ช่วยเพิ่มพูนความน่าดึงดูดในการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถกลายเป็นส่วนสำคัญหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในท้องถิ่น และยังสามารถผสมผสานร่วมกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวอื่น ๆ ในท้องถิ่น นำไปสู่การสร้างสรรคผลผลิตภัณฑ์และเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัฒนธรรมอื่น ๆ

งานวิจัยเรื่อง “เส้นทางวิวัฒนาการ กราฟองค์ความรู้และแนวโน้มการการศึกษาในการวิจัยวัฒนธรรมองค์กร (组织文化研究的演化路径、知识图谱及研究展望)” ของเฉินซุนฮวา และอินจวิน (Chen & Yin, n.d.) ได้นำเสนอมุมมองเกี่ยวกับการวิจัยวัฒนธรรมองค์กรอย่างรอบด้าน โดยมีการดำเนินการวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการวิจัยวัฒนธรรมองค์กรตั้งแต่ช่วงปีค.ศ. 1983-2018 จำนวน 518 ฉบับผ่านวิธีวิจัยแบบบรรณมิติ (Bibliometric) จากนั้นจึงอภิปรายถึงกระบวนการที่แตกต่างกันไปในการวิจัยวัฒนธรรมองค์กร นำไปสู่การนำเสนอแนวทางและกรอบแนวคิดการวิจัยในอนาคต (Chen & Yin, n.d.)

งานวิจัยเรื่อง “การจัดการวัฒนธรรม: การก้าวข้ามการจัดการทางวิทยาศาสตร์ (文化管理: 对科学管理的超越)” โดย Zhang, D., & Wu, J. P. เนื้อหาในงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าสาระสำคัญของการจัดการวัฒนธรรมคือการมุ่งเป้าไปที่การพัฒนามนุษย์อย่างรอบด้าน ซึ่งหมายถึงในการดำเนินงานบริหารจัดการควรให้ความสำคัญกับความมุ่งมั่นกระตือรือร้นและจิตวิญญาณในการทำงานเป็นทีมของมนุษย์ สร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่ดีต่อสุขภาพและส่งเสริมความสามัคคีภายในองค์กรผ่านการปลูกฝังค่านิยมที่พึงมีร่วมกัน รูปแบบการจัดการที่ “มีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง”

สามารถช่วยเปลี่ยนการจัดการเชิงรับไปสู่การมีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นการสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม และบุคคลให้เพิ่มสูงขึ้นถึงขีดสุด ความครอบคลุมและความเปิดกว้างในการจัดการวัฒนธรรมสะท้อนให้เห็นในรูปแบบการจัดการแบบผสมผสานและเปิดกว้าง ซึ่งสำหรับการจัดการในลักษณะนี้ ผู้รับผิดชอบหน้าที่การจัดการต้องมียุทธศาสตร์ความรู้และทักษะแบบสหวิทยาการ สามารถรับมือกับความท้าทายที่เกิดจากความหลากหลายและความซับซ้อนทางวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี (Zhang & Wu, 2008)

งานวิจัยเรื่อง “การจัดการวัฒนธรรมของจีน (中国化管理研究)” (ฉบับที่ 2) โดย Shan, S. L., & Li, K. H. งานวิจัยนี้ได้อภิปรายถึงองค์ความรู้ด้านการจัดการวัฒนธรรมในหลายขอบเขต อาทิ ทฤษฎีวัฒนธรรม การจัดการวัฒนธรรมสาธารณะ และการจัดการอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความกว้างขวางและครอบคลุมของขอบเขตสาขาการจัดการวัฒนธรรม (Shan & Li, 2019)

สรุป

จากการรวบรวมข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี หลักการและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงจำเป็นต้องมีการนำทฤษฎีและหลักการการจัดการวัฒนธรรมต่าง ๆ มาใช้เพื่อให้เข้าใจถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงอย่างถ่องแท้ และให้ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ทางศิลปะ ตลอดจนความสำคัญในฐานะวัฒนธรรมในภูมิภาค รวมถึงการอนุรักษ์และส่งเสริมทักษะและรูปแบบงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงควบคู่ไปกับการสร้างเสริมนวัตกรรมสร้างสรรค์เพื่อให้งานหัตถศิลป์ดั้งเดิมแขนงนี้สามารถปรับตัวเข้ากับความต้องการของตลาดสมัยใหม่ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังควรให้ความสำคัญกับการบ่มเพาะศิลปินงานแกะสลักและการสืบทอดทักษะหัตถศิลป์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียง มอบโอกาสทางการศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อประกันว่าองค์ความรู้เกี่ยวกับทักษะดั้งเดิมของงานหัตถศิลป์แขนงนี้จะคงอยู่ต่อไป ในขณะเดียวกันยังจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้บริโภค รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของแนวโน้มทางสุนทรียภาพตามกาลยุคสมัยเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากขึ้น

นอกจากนี้ในการศึกษาการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงยังจำเป็นต้องใช้องค์ความรู้และทักษะแบบสหวิทยาการ ดังนั้นจึงควรมีการนำองค์ความรู้ในหลายสาขา อาทิ องค์ความรู้ด้านการตลาด นวัตกรรมการออกแบบ การสร้างแบรนด์ ฯลฯ เพื่อเพิ่มความสามารถด้านการแข่งขันในตลาดให้กับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ในขณะเดียวกันยังควรส่งเสริมการสร้างร่วมมือกับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมอื่น ๆ อาทิ การท่องเที่ยว การศึกษา สื่อดิจิทัล ฯลฯ เพื่อขยายขอบเขตพื้นที่การพัฒนาในภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเป็นที่แพร่หลาย ด้วยการบอกเล่า

เรื่องราวและคุณค่าทางวัฒนธรรมที่อยู่เบื้องหลัง สร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์ เพิ่มระดับการรับรู้ และสามารถยกระดับภาพลักษณ์แบรนด์และชื่อเสียงในตลาดของงานแกะสลักไม้วิถีผ่าน การตลาดเชิงวัฒนธรรมได้

บทที่ 3

ภูมิปัญญาหัตถศิลป์และวัฒนธรรมในอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

เนื้อหาในงานวิจัยบทนี้เป็น การอธิบายรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการณ์ของ วัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยในส่วนแรกคือเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลและ สภาพการณ์พื้นฐานของเขตโอวี่เจียงทั้งในด้านสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และความเป็นมาทาง ประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการทำความเข้าใจวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง ส่วนต่อมาเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ สถานการณ์ด้านการพัฒนา และ ประเด็นปัญหาของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง แสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความท้าทายในการ ดำเนินงานเพื่อสืบต่อวัฒนธรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักของเขตโอวี่เจียงได้อย่าง เด่นชัด จากนั้นจึงเป็นการอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยเรียบเรียงเนื้อหา หลัก ด้านรูปแบบงานฝีมือ เทคนิค กระบวนการผลิตและเครื่องมือแกะสลักอย่างเป็นระบบ และสรุป เนื้อหาเกี่ยวกับการจำแนกประเภทหัวข้อแนวคิดหลัก ลวดลายตกแต่งและลวดลายแกะสลักในงาน แกะสลักไม้โอวี่เจียง แสดงให้เห็นถึงนัยแฝงทางวัฒนธรรมและรูปแบบการแสดงออกทางศิลปะ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมงานแกะสลักโอวี่เจียง ต้นกำเนิด การ พัฒนาของอุตสาหกรรม สถานการณ์และรูปแบบโครงสร้างในปัจจุบัน ตลอดจนการจำแนกประเภท และเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมงานแกะสลักโอวี่เจียง เพื่อสะท้อนถึงวิถีการพัฒนาและ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของอุตสาหกรรมงานแกะสลักโอวี่เจียง และจุดยืนที่สำคัญและอิทธิพลที่ อุตสาหกรรมนี้มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่น

ส่วนสุดท้ายเป็นการเก็บข้อมูลจากการลงพื้นที่ภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่ เกี่ยวข้อง ด้านแนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านพัฒนาและปัญหาที่วัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงาน แกะสลักไม้โอวี่เจียงกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน การสืบทอด การสร้างเสริมนวัตกรรมและทิศทางการ พัฒนาที่ยั่งยืนของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในอนาคต

พื้นที่เขตโอวี่เจียง เมืองอิงถาน มณฑลเจียงซี

1. บริบทสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์

เขตโอวี่เจียงตั้งอยู่ในเมืองอิงถาน มณฑลเจียงซี ซึ่งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมณฑลเจียงซีตั้งอยู่บนฝั่งทางใต้ของแม่น้ำฉางเจียงตอนล่าง ทิศ ตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศจีน มีพรมแดนติดกับมณฑลเจ้อเจียงและฝูเจี้ยนทางทิศตะวันออก

มณฑลกวางตุ้งทางทิศใต้ มณฑลหูหนานทางทิศตะวันตก มณฑลหูเป่ย์และมณฑลอานฮุยทางทิศเหนือ รวมถึงแม่น้ำฉางเจียงที่พาดผ่านร่วมกันกับมณฑลอื่น ๆ เจียงซีเป็นดินแดนห่างไกลจากสามเหลี่ยมปากแม่น้ำฉางเจียง สามเหลี่ยมปากแม่น้ำจูเจียง และภูมิภาคสามเหลี่ยมปากแม่น้ำฝูเจี้ยนตอนใต้ กล่าวได้ว่ามณฑลเจียงซีมีข้อได้เปรียบด้านทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ การคมนาคมจึงสะดวกรวดเร็ว ทางด่วนภายในมณฑลมีระยะทางยาวถึง 2,206 กิโลเมตร เส้นถนนทางหลักออกจากตัวมณฑลล้วนเป็นถนนความเร็วสูงตลอดทั้งสาย ทั้งยังมีรถไฟความเร็วสูงสายปักกิ่ง-เกาหลิน (Beijing-Kowloon Railway) ทางรถไฟความเร็วสูงชั้น 1 ที่เชื่อมต่อปักกิ่งกับเขตปกครองพิเศษฮ่องกง และสายเจ้อเจียง-เจียงซีที่วิ่งผ่านเขตพื้นที่ทั้งหมดทั้งในแนวตั้งและแนวนอน พร้อมการขนส่งทางอากาศและทางน้ำที่สะดวกสบาย

อาณาเขตของมณฑลเจียงซีครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 166,900 ตารางกิโลเมตร มีประชากรทั้งหมด 43.39 ล้านคน ประกอบด้วยเมืองจำนวน 11 แห่ง ซึ่งแบ่งออกเป็นการปกครองเขตอำเภอย่อยได้ 99 เขต (ในเมืองและเขตพื้นที่อื่น ๆ) สภาพพื้นที่ภายในอาณาเขต นอกจากทิศเหนือที่สภาพภูมิประเทศค่อนข้างราบเรียบ พื้นที่ทางทิศตะวันออก ทิศตะวันตก และทิศใต้ล้อมรอบด้วยภูเขาทั้งสามด้าน พื้นที่ตรงกลางเป็นเนินทิวเขาที่มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลูกคลื่นกัน ภูมิประเทศเหล่านี้ก่อตัวเป็นแอ่งน้ำขนาดใหญ่ที่ลาดเอียงไปทางทะเลสาบป๋วหยางโดยมีปากทางอยู่ทางฝั่งทิศเหนือ มีแม่น้ำขนาดใหญ่และเล็กกว่า 2,400 สาย โดยมีแม่น้ำก้านเจียง แม่น้ำฝูเหอ แม่น้ำสั่นเจียง แม่น้ำชีวเหอ และแม่น้ำเหลาเหอเป็นแม่น้ำสายหลัก อีกทั้งเนื่องจากพื้นที่มณฑลเจียงซีตั้งอยู่ใกล้กับเส้นรุ้งเขตร้อนเหนือ (Tropic of Cancer) มณฑลแห่งนี้จึงมีสภาพอากาศอบอุ่นและฝนตกชุก โดยมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ 1,341-1,940 มิลลิเมตร ช่วงเวลาปลอดน้ำค้างแข็ง (frost-free period) ยาวนาน ภูมิอากาศโดยรวมภายในพื้นที่จึงเป็นแบบกึ่งเขตร้อนชื้น (Li, 2003)

ภาพที่ 3-1 แผนที่มณฑลเจียงซี (วงเครื่องหมายสีแดง) และเมืองอิงถาน (ภาพขวา)
ที่มา: Web baidu (n.d.)

เขตอำเภอวีเจียงเป็นเขตพื้นที่ซึ่งอยู่ภายใต้สังกัดการปกครองของเมืองอิงถาน โดยเมืองอิงถานถือเป็นเขตการปกครองนครระดับจังหวัด (地级市) ภายใต้เขตอำนาจของมณฑลเจียงซี เมืองอิงถาน ตั้งอยู่ในเขตช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างพื้นที่แถบภูเขาอู่อีสานไปยังที่ราบทะเลสาบปั่วหยาง พื้นที่ในเขตเมืองอิงถานมีลมมรสุมร้อนชื้นพัดผ่านจึงมีสภาพอากาศอบอุ่น ในปีค.ศ. 2022 เมืองอิงถานมีเขตพื้นที่ภายใต้การปกครอง 2 แห่งและบริหารนครระดับอำเภอเป็นการชั่วคราวอยู่อีก 1 แห่ง พื้นที่โดยรวมจึงมีขนาดอยู่ที่ 3,556.7 ตารางกิโลเมตร มีประชากรประจำถิ่นถาวรจำนวน 1.1558 คน และมี GDP ในระดับภูมิภาคอยู่ที่ 123.755 พันล้านหยวน (Li, 2003)

ในส่วนของสถานที่สำคัญ ภูเขาหลงหูที่ตั้งอยู่ภายในเขตเมืองอิงถานเป็นทั้งแหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติ อุทยานธรณีวิทยาโลก และสถานที่ท่องเที่ยวแห่งชาติระดับ 5A ซึ่งวัฒนธรรมเตาเผาเครื่องเคลือบโบราณเก่าชาน วัฒนธรรมเต่า วัฒนธรรมชินเสวีย วัฒนธรรมกู่กู่จื่อ วัฒนธรรมกู่เยว่ และวัฒนธรรมสีแดงล้วนส่งเสริมส่งเสริมซึ่งกันและกันอยู่ในภูเขาแห่งนี้ อีกทั้งในขณะเดียวกัน เมืองอิงถานยังเป็นพื้นที่นำร่องการพัฒนาเมืองใหม่ทั่วประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ภาพที่ 3-2 ภาพภูเขาหลงหู สถานที่ท่องเที่ยวชมทัศนียภาพระดับ 5A ในเมืองอิงถาน
ที่มา: www.longhushan.com.cn (n.d.)

ภูมิประเทศของเขตอำเภออีเจียงเป็นพื้นที่สูงบริเวณทางตอนเหนือและใต้ แล้วค่อยๆ ลาดเอียงไหลไปทางตอนกลาง ส่วนมากเป็นพื้นที่ราบเรียบบนเนินเขาเตี้ย ๆ ประกอบด้วยเนินทิวเขาเล็ก ๆ ทางตอนเหนือและใต้ และที่ราบหุบเขาร่องน้ำตอนกลาง พื้นที่เนินเขากินอาณาเขต 1.085 ล้านหมู่ (หน่วยวัดพื้นที่ของจีน 1 หมู่ = 66.6 ตารางเมตรโดยประมาณ) พื้นที่ราบ 303,000 หมู่ พื้นที่ป่าไม้ 586,800 หมู่ และพื้นที่เพาะปลูก 480,000 หมู่ (พื้นที่ทำนาคิดเป็น 417,000 หมู่) พรรณไม้ป่าแบ่งออกเป็นเขตพรรณป่าใบกว้างชื้นในเขตร้อนและกึ่งเขตร้อน (Tropical and subtropical moist broadleaf forests) ประเภทของพันธุ์ไม้ป่าในพื้นที่ ได้แก่ ป่าสนเขา ป่าใบกว้างดิบ ป่าไผ่ และป่าเบญจพรรณใบกว้าง ฯลฯ อัตราความครอบคลุมของพื้นที่ป่าอยู่ที่ 41.9% และมีแม่น้ำสายหลัก คือ แม่น้ำลี้เจียง และแม่น้ำสาขาย่อย อาทิ แม่น้ำไปถ่าเหอ แม่น้ำกุโหวก่าง แม่น้ำหวงจวงเหอและแม่น้ำหวาฉวน ยังมีอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง อาทิ อ่างเก็บน้ำจินเป่ย์ ทะเลสาบอู่หู และทะเลสาบหงหู เนื่องจากเขตอำเภออีเจียงอยู่ในภูมิอากาศแบบมรสุมกึ่งร้อนชื้น จึงมีสภาพอากาศ 4 ฤดู อากาศอบอุ่น ฝนตกชุก และมีแสงแดดเพียงพอ อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 17.6°C ซึ่งอุณหภูมิเฉลี่ยในเดือนมกราคมอยู่ที่ 5.2°C อุณหภูมิเฉลี่ยในเดือนกรกฎาคมคือ 29.3°C ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 1788.8 มิลลิเมตร ชั่วโมงที่มีแสงแดดเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ 1739.4 ชั่วโมง และ ระยะเวลาปลอดน้ำค้างแข็งคือ 258 วัน (Li, 2003)

ภาพที่ 3-3 ภาพบรรยากาศเขตเมืองจิ่งโจวซึ่งตั้งอยู่ในเขตอวีเจียง เมืองอิงถาน
ที่มา: Yujiang District Culture and Tourism Bureau (n.d.)

2. ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์เขตอำเภออวีเจียง

มณฑลเจียงซีมีชื่อเรียกอย่างสั้น ๆ ว่าก้าน (幹) สืบเนื่องจากในปีค.ศ. 733 จักรพรรดิถังเสวียนจงแห่งราชวงศ์ถังทรงพระราชทานนามให้เขตเจียงซีโดยมีที่มาจากชื่อเรียกของสายน้ำทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ (เจียงหนานซี) ส่วนชื่อย่อที่ใช้เรียกกันมีที่มาจากชื่อแม่น้ำก้านเจียงซึ่งเป็นแม่น้ำสายใหญ่ที่สุดในเขตเจียงซี ประวัติศาสตร์ด้านการพัฒนาของพื้นที่แถบเจียงซีสามารถสืบย้อนกลับไปได้ถึงช่วงสมัยแผ่นดินจีนเมื่อ 10,000 ปี โดยผ่านการศึกษาข้อมูลจากโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบในเขตเจียงซี

มณฑลเจียงซีเป็นอาณาเขตที่มีระบบการปกครองที่ชัดเจน เขตเจียงซีเริ่มก่อตั้งขึ้นในช่วงปีแรก ๆ ในรัชสมัยจักรพรรดิฮั่นเกาตี้แห่งราชวงศ์ฮั่น (ประมาณ 202 ปีก่อนคริสตกาล) ในเวลานั้นเจียงซีก่อตั้งขึ้นในฐานะเขตอวีจางจวิน (จวิน เขตการปกครองของจีนในสมัยโบราณ มีขนาดใหญ่กว่าอำเภอ) (แม่น้ำก้านเจียงเดิมถูกเรียกว่าแม่น้ำอวีจางเจียง) จากนั้นจึงกลายเป็นเขตเทศมณฑลหนานซาง จนได้รับการพระราชทานชื่อในเวลาต่อมา ปัจจุบันเจียงซีมีเขตการปกครองภายใต้ความดูแลทั้งหมด 81 อำเภอด้วยกัน เขตอวีเจียงตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของมณฑลเจียงซี บริเวณตอนกลางและตอนล่างของแม่น้ำลันเจียง ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวคือเขตอำเภออวีฮั่นในสมัยราชวงศ์ฉิน-ฮั่น จากนั้นช่วงปีแรกในรัชสมัยของจักรพรรดิจินหยวนคัง (ปีค.ศ. 291) ทางราชสำนักได้ก่อตั้งอำเภอจี

นซิงขึ้นเป็นครั้งแรกในพื้นที่เขตอำเภอวีฮั่นเดิม และในปีที่ 3 ของยุคสาธารณรัฐจีน (ปีค.ศ. 1914) จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็นเขตอำเภอวีเจียงเนื่องจากชื่อซ้ำกับอำเภออันเหรินในมณฑลอวิ๋นหนาน ซึ่งชื่อวีเจียงตั้งตามแม่น้ำวีสุ่ย (แม่น้ำลันเจียง) ที่อยู่ภายในพื้นที่ ในปีค.ศ. 1983 เขตวีเจียงกลายเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนใต้การปกครองเมืองอิงถาน โดยเขตวีเจียงประกอบด้วยหัวเมืองชนบท 11 แห่ง ที่ดินบุกเบิกเพื่อการเกษตร 7 แห่ง มีอาณาเขตครอบคลุมพื้นที่ 936 ตารางกิโลเมตร และมีประชากร 355,000 คน (Li, 2003)

เขตวีเจียงเป็นพื้นที่หนึ่งซึ่งมีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์อันยาวนาน มีโบราณวัตถุจากวัฒนธรรมสัมฤทธิ์ในสมัยราชวงศ์เซี่ย-ซางหลงเหลืออยู่ภายในเขตแดนเป็นจำนวนมาก อีกทั้งตำบลจินเจียง นครระดับอำเภอเก่าที่ตั้งอยู่ภายในพื้นที่ยังคงรักษาสถิติอัตลักษณ์วัฒนธรรมดั้งเดิมของนครเก่าที่มีอายุนับพันปีไว้มาจนถึงทุกวันนี้ นครโบราณจินเจียงนี้ตั้งอยู่ในเขตแดนทางตะวันออกเฉียงเหนือของเขตวีเจียง บริเวณริมฝั่งแม่น้ำลันเจียง เป็นเมืองท่าเรือโบราณที่มีมาตั้งแต่ในสมัยราชวงศ์ฮั่นจึงถือเป็นนครโบราณมีประวัติศาสตร์ยาวนานเกือบ 2,000 ปี

ภาพที่ 3-4 ภาพซากกำแพงเมืองฝั่ง “เขตอำเภออันเหริน” และป้ายจารึกหินสลักเป็นคำว่า “ประตูวันจิน” ปัจจุบันตั้งอยู่ที่ตำบลจินเจียง เขตวีเจียง (Ji Zhou, 2023)

ศิลปะงานแกะสลักไม้อวีเจียง

1. ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของศิลปะงานแกะสลักไม้อวีเจียง

เขตอวีเจียงเป็นพื้นที่ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของมณฑลเจียงซี และได้รับการขนานนามว่าเป็น “บ้านเกิดของศิลปะการแกะสลัก” อวีเจียงเป็นแหล่งรวมศิลปะการแกะสลักไม้ที่สำคัญของมณฑลเจียงซี เนื่องจากอวีเจียงผลิตงานแกะสลักไม้เพื่อการส่งออกเป็นหลัก จึงถูกเรียกว่า “ตระกูลแกะสลักอันดับหนึ่งในไต้หล้า” (Liu, 2011) โดยผลิตภัณฑ์งานไม้แกะสลักของเขตอวีเจียงแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ได้แก่ งานแกะสลักไม้ประเภทเครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน งานที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและงานแกะสลักไม้เพื่อการตกแต่ง

ด้วยเขตอวีเจียงเป็นพื้นที่ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของมณฑลเจียงซี จากการขุดค้นและศึกษาวิจัยแหล่งโบราณสถาน พบว่าประวัติศาสตร์ด้านศิลปะการแกะสลักไม้ในมณฑลเจียงซีนั้นเกิดขึ้นช้ากว่าพื้นที่อื่นในเขตที่ราบลุ่มภาคกลางของแผ่นดินจีน สันนิษฐานว่าผู้บุกเบิกศาสตร์ศิลปะแขนงนี้ในเขตมณฑลเจียงซีซึ่งเป็นชาวจีน ผู้อพยพที่ย้ายเข้ามาจากทางเหนือในสมัยราชวงศ์ฮั่น ก่อนที่จะมีการจัดตั้งชุมชนและเมืองขึ้นอย่างเป็นทางการ แม้ว่าในช่วงยุคสมัยก่อนหน้านี้อาจจะมีงานแกะสลักไม้ปรากฏขึ้นแล้ว แต่ในแง่หนึ่งเมื่อพิจารณาจากหลักฐานโบราณวัตถุที่ขุดพบจากแหล่งโบราณสถานในพื้นที่แล้วยังไม่เคยมีการค้นพบงานแกะสลักไม้เลยสักชิ้น นอกเหนือจากบางเขตอำเภอที่มีตุ๋นโขว่ (吞口) เครื่องรางปิดเป่าผีร้ายเป็นหัวงับรูปหัวเสือหรือสิงโตห้อยอยู่บนประตูใหญ่ทางเข้าเขต ซึ่งเป็นงานแกะสลักไม้อันเป็นเอกลักษณ์ของมณฑลเจียงซีแล้วนั้น งานแกะสลักไม้ประเภทอื่น ๆ ล้วนมีเนื้อหาและตำแหน่งจัดวางตกแต่งเหมือนกับงานแกะสลักไม้ของมณฑลรอบข้าง อาทิ ภาพลวดลายต่าง ๆ เช่น ลายดอกสายน้ำผึ้ง (ลายเหรี้นตง) ลายดอกบัว ลายดอกไม้ นานาพรรณและหญ้าหลากชนิด (ลายไปฮัวอี่เฉ่า) ลายพิฆาตศัณฐะเขม่น้ำ นกและสัตว์ป่า ลายศิลปะ 4 แขนง (กู่ฉิน หมากล้อม อักษรศิลป์และศิลปะการวาดภาพ) รวมถึงลวดลายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ตำนานโบราณ และเรื่องเล่าสมัยโบราณที่อ้างอิงถึงลัทธิขงจื๊อ ฯลฯ ส่วนตำแหน่งที่ตกแต่งด้วยงานแกะสลักไม้เป็นรูปลวดลายเหล่านี้มักเป็นบริเวณส่วนชายคา คานห้อง โถ๊ะและเก้าอี้ ฯลฯ เมื่อพิจารณาจากรูปแบบงานแกะสลักไม้ของอาคารสถาปัตยกรรมในหมู่บ้านหลิวเคิง อำเภอเหล่ออัน หมู่บ้านกู่ซุน อำเภอหลิวอี้ รวมถึงเมืองก้านโจวในมณฑลเจียงซีจะเห็นได้ว่างานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ในเขตภูมิภาคนี้ให้ความสำคัญกับเอกลักษณ์ของสไตล์ศิลปะสมัยราชวงศ์ฮั่น ซึ่งเมื่อนำข้อมูลในส่วนนี้รวมเข้ากับคุณลักษณะของสไตล์งานแกะสลักไม้ของมณฑลเจียงซีที่กล่าวถึงไปในข้างต้นจึงสามารถสันนิษฐานได้ว่าต้นกำเนิดของสไตล์งานแกะสลักไม้อวีเจียงตามประวัติศาสตร์สมัยโบราณอาจมีแนวโน้มที่จะเกี่ยวข้องกับสมัยราชวงศ์ฮั่นอย่างใกล้ชิดมากกว่าเดิม (Liu, 2011)

ภาพที่ 3-5 งานแกะสลักไม้ลายดอกสายน้ำผึ้งและภาพแสดงรายละเอียดลวดลายซึ่งงานชิ้นนี้เป็นงานแกะสลักไม้ที่ตกแต่งอยู่ตรงส่วนคานบ้านในตำบลจีนเจียง เขตอวิเจียง (Ji Zhou, 2023)

จากรูปแบบศิลปะงานแกะสลักไม้ที่ปรากฏในวัดโบราณอันเหริน ตรอกถนนจีนเจียงเซียนเฟิง และถนนตงเฟิง มีรูปแบบศิลปะงานแกะสลักไม้อวิเจียงที่ความคล้ายคลึงกับสไตล์ศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ในสมัยราชวงศ์ฮั่นและราชวงศ์ถัง อาจกล่าวได้ว่าศิลปะการแกะสลักไม้ในสมัยราชวงศ์ฮั่นและราชวงศ์ถังเผยแพร่เข้าสู่เขตอำเภออวิเจียง มณฑลเจียงซีผ่านการอพยพและหยั่งรากสร้างตัวพัฒนาต่อยอดในท้องถิ่น ด้วยปัจจัยภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ ปัจจัยเชิงมานุษยวิทยา ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกอื่น ๆ ของเขตอวิเจียงมีส่วนสนับสนุนการพัฒนางานแกะสลักไม้ที่สไตล์งานสอดคล้องกับสไตล์ศิลปะในสมัยราชวงศ์ฮั่นและราชวงศ์ถัง ซึ่งสไตล์ดังกล่าวนับตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นและราชวงศ์ถังจนข้ามผ่านกระแสการพัฒนาเป็นเวลาพันปีก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนัก สามารถสันนิษฐานได้ว่ารูปแบบศิลปะการแกะสลักไม้ของอวิเจียงในสมัยโบราณนั้นมีความใกล้เคียงกับรูปแบบของศิลปะสมัยราชวงศ์ฮั่นและถังอย่างมาก (Liu, 2011)

ด้วยเหตุปัจจัยที่ทำให้งานแกะสลักไม้อวิเจียงสามารถทิ้งรอยน้ำหมึกจากปลายพู่กันไว้ในประวัติศาสตร์ได้อย่างโดดเด่นเช่นนี้ คือสถาปัตยกรรมอารามวัดที่สร้างขึ้นอย่างใหญ่โตโอ้อ่าในสมัยราชวงศ์ถัง-ซ่งและงานรูปปั้นลัทธิเต๋าและพระพุทธรูปแกะสลักไม้ที่ชาวบ้านมักตั้งไว้ในบ้านเพื่อสักการบูชา ข้อมูลใน “พงศาวดารอำเภออันเหริน (เขตอวิเจียงคืออำเภออันเหรินในสมัยโบราณ)”

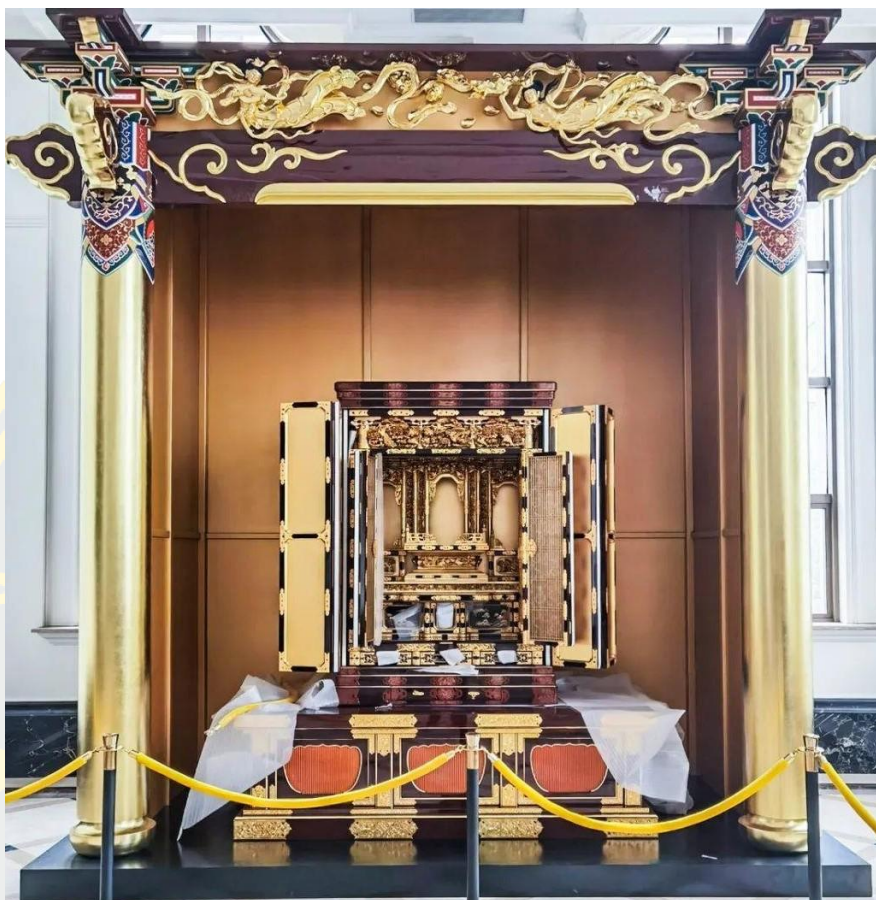
(Liu, 2011) ช่วงปรีศคถงจื้อแห่งราชวงศ์ซ่งได้บันทึกไว้ว่า ในช่วงปรีศคเจียจิ่งแห่งราชวงศ์หมิง รูปปั้นนักปราชญ์ในศาลขงจื้อที่สร้างขึ้นจากดินเหนียวถูกแทนที่ด้วยงานประติมากรรมแกะสลักไม้ ขอบเขตการประยุกต์ใช้งานของงานแกะสลักไม้แผ่ขยายกว้างไกลมากขึ้น อุตสาหกรรมการแกะสลักไม้พัฒนาอย่างรวดเร็ว ตั้งแต่สถานที่ในราชสำนัก จวนขุนนางข้าราชการ เรื่อยไปจนถึงเรือนของคหบดีผู้มั่งคั่งล้วนมีการนำงานแกะสลักไม้มาใช้ตกแต่งเพื่อความสวยงามอย่างแพร่หลาย ดังจะเห็นได้จากสถาปัตยกรรมสมัยโบราณที่ยังหลงเหลือมาจนถึงปัจจุบัน อาทิ อาคารบ้านเรือนในหมู่บ้านหรือตำบลที่อยู่ภายใต้อำนาจปกครองของเขตอวิเจียง เช่น ตำบลจินเจียง หม่าฉวน หยางซี ผิงต้ง และตำบลจงถง ฯลฯ ซึ่งมีองค์ประกอบส่วนคานเสา ไม้ท่ง (โครงสร้างส่วนรับหลังคาแบบจีน) ชายคา (ชายคาทรงโค้งขึ้นแบบจีน) ราวเฉลียง ทับหลัง และป้ายแขวนเหนือประตูหลักในอาคาร สถาปัตยกรรมโบราณสมัยราชวงศ์หมิง-ชิงหลายแห่งที่ยังหลงเหลืองานแกะสลักไม้อันวิจิตรงดงามอยู่เป็นจำนวนมาก

ภาพที่ 3-6 โบราณวัตถุงานแกะสลักไม้ที่สร้างสรรค์ด้วยแนวคิดหลักหลากหลายรูปแบบของแต่ละท้องถิ่นในเขตอวิเจียงเมื่อสมัยราชวงศ์หมิง-ชิง (Ji Zhou, 2023)

การก่อตัวของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ในพื้นที่เขตอู่เจียงเริ่มต้นขึ้นโดยนักพ่อค้านาม จางกั๋วสี้ (张果喜) แล้วพัฒนาจนกลายเป็นงานศิลปะแกะสลักไม้ของเขตอำเภออู่เจียง มณฑลเจียงซี ในปัจจุบัน ในเวลานั้นอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ในพื้นที่เขตอู่เจียงก่อตั้งขึ้นเนื่องจากความยากจน ของชาวบ้านท้องถิ่นในช่วงปลายสมัยการปฏิวัติวัฒนธรรมเพื่อแก้ปัญหาเรื่องปากท้องและความเป็นอยู่ หลังข้ามผ่านการศึกษาค้นคว้าและความวิริยะอุตสาหะอย่างหนัก ปัจจุบันพื้นที่อู่เจียง กลายเป็นฐานการผลิตงานไม้แกะสลักที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยมีงานปั้นแกะสลักไม้ ในหัวข้อเกี่ยวกับศาสนาเป็นหัวข้อหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งยังเป็นศิลปะงานพระพุทธรูปไม้ แกะสลักที่เฟื่องฟูมาตั้งแต่ในสมัยราชวงศ์เหนือ-ใต้ ซึ่งหลังจากที่ราชวงศ์หยวนเสื่อมอำนาจลง พุทธ ศิลป์ดังกล่าวก็กลับมาเฟื่องฟูอีกครั้ง โดยการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้อู่เจียงสมัยใหม่เริ่มขึ้นในช่วง ปลายปีทศวรรษที่ 1970 จางกั๋วสี้ ผู้ก่อตั้งกลุ่มองค์กรการค้า กั๋วสี้ กรุ๊ป ใช้เงินจำนวนมากเพื่อศึกษา องค์ความรู้จากชาวอู่เจียง ทั้งยังเชิญอาจารย์ที่มีชื่อเสียงจากตงหยางอีกหลายท่านมาร่วมจัดตั้ง โรงเรียนฝึกอบรมและโรงเรียนเทคนิคศิลปาชีพ แล้วบ่มเพาะให้ความรู้จนได้ผลผลิตบุคลากรช่าง แกะสลักไม้ที่สำเร็จหลักสูตรฝึกอบรมรุ่นแรก หลังจากความพยายามอย่างต่อเนื่องจึงค่อย ๆ เกิดเป็น สายการผลิตที่มุ่งเน้นสร้างสรรค์งานแกะสลักรากไม้ แทนบูชาประดิษฐานพระพุทธรูป เครื่องเคลือบ ใช้ประจำวันและรูปปั้นทางศาสนาเป็นหลัก ในบรรดางานเหล่านี้ยังมีผลิตภัณฑ์แกะสลักไม้บางส่วนที่ ทาตกแต่งและขัดผิวด้วยยางรักดิบ ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจึงถูกเรียกว่า “งานเครื่องเงินแกะสลักไม้อู่ เจียง” (Liu, 2011)

ต่อมาในปีค.ศ. 1990 งานแกะสลักไม้อู่เจียงจัดจำหน่ายแทนบูชาพระพุทธรูปเป็น ผลิตภัณฑ์หลัก ซึ่งมีการจัดจำหน่ายไปยังประเทศญี่ปุ่น เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และภูมิภาคอื่น ๆ โดยพื้นฐานแล้วถือว่าผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้อู่เจียงประเภทดังกล่าวเป็นงานที่ครองพื้นที่ตลาด ในต่างประเทศได้ในระดับหนึ่ง ทำให้งานแกะสลักไม้อู่เจียงเริ่มมีชื่อเสียงอย่างมากในต่างประเทศ อีกทั้งแนวโน้มการตลาดยังไม่ลดความนิยมลงเลยเป็นเวลากว่าสิบปี ส่วนสภาพการตลาดในประเทศจีน ผลิตภัณฑ์หลักคือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น กล้องแกะสลักไม้การบูรหอม งานแกะสลักไม้ในที่มี ศาสนาเป็นแนวคิดหลัก รวมถึงงานแกะสลักไม้ตกแต่ง ซึ่งเสนอขายในผลิตภัณฑ์เหล่านี้ล้วนสามารถ ดึงดูดความสนใจจากผู้บริโภคได้เป็นอย่างดีเสมอมา

ภาพที่ 3-7 ผลิตภัณฑ์แทนบูชาพระงานแกะสลักไม้วิจิตรงดงามที่พัฒนาขึ้นโดยกลุ่มองค์กรการค้า ก้าวสู่กรุป (Ji Zhou, 2023)

ในปัจจุบัน เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมศิลปปะการแกะสลักไม้จึงมีการก่อตั้งย่านถนนสาธิตกิจการงานแกะสลักขึ้นที่เขตอวี๋เจียงภายใต้แรงสนับสนุนอันแข็งแกร่งจากทางรัฐบาล ซึ่งโครงการย่านถนนสาธิตได้เสนอเงื่อนไขที่เหนือชั้นเพื่อดึงดูดให้บุคลากรผู้มีพรสวรรค์ด้านงานแกะสลักทั้งบุคคลนอกและชาวท้องถิ่นให้กลับมาพัฒนางานศิลป์ในบ้านเกิด รวมถึงการสร้างแพลตฟอร์มที่สมบูรณ์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมการแกะสลัก ปัจจุบันมีองค์กรบริษัทด้านงานแกะสลักหลายร้อยแห่งทยอยมาลงหลักปักฐานอยู่ที่เขตอวี๋เจียง และผลตอบรับเชิงผลสัมฤทธิ์จากกลุ่มอุตสาหกรรมเหล่านี้ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงกล่าวได้ว่าการจัดตั้งย่านถนนสาธิตกิจการงานแกะสลักประสบความสำเร็จอย่างน่าทึ่ง

ภาพที่ 3-8 ย่านถนนสาธิตกิจการงานแกะสลักประจําณฑลเจียงซีซึ่งตั้งอยู่ในเขตอวีเจียง (Ji Zhou, 2023)

2. สถานการณ์ปัจจุบันและปัญหาด้านการพัฒนาของศิลปะการแกะสลักไม้อวีเจียง

ดังที่ได้กล่าวถึงไปในข้างต้น เขตอวีเจียงมีองค์กรธุรกิจอุตสาหกรรมงานแกะสลักมากกว่า 100 แห่ง ในปีค.ศ.2013 ฐานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมงานแกะสลักเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่มีรายได้จากการจัดจำหน่ายมากกว่า 80 ล้านหยวน กำไรรวมกว่า 30 ล้านหยวน การชำระภาษีมากกว่า 6 ล้านหยวน และมีอัตราการจ้างงานมากกว่า 220 คน (Wang, 2020) ซึ่งงานแกะสลักไม้อวีเจียงไม่เพียงยึดเทคนิคบางประการมาจากศิลปะการแกะสลักไม้ตงหยาง แต่ยังหยิบยืมเทคนิควิธีการแสดงออกมาจากศิลปะมาเกีอะ (Makie) ของญี่ปุ่นอีกด้วย โดยมีผลิตภัณฑ์หลัก ได้แก่ กล้องแกะสลักไม้การบูร กล้องใส่เครื่องประดับขนาดเล็ก แท่นบูชา โต๊ะบาร์กาแฟ ฯลฯ ทว่าอย่างไรก็ตามการขยายตัวของขนาดอุตสาหกรรมไม่ได้นำมาซึ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ มีหน้าซ้ำอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวีเจียงยังประสบปัญหาบางประการ ดังต่อไปนี้

1) กำไรจากผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับต่ำ กระแสการรับรู้และความนิยมในตลาดก็ไม่สูง แม้ว่าจะมีองค์กรบริษัทที่ประกอบการในด้านงานแกะสลักไม้หลายแห่งในอวีเจียง แต่กำไรโดยภาพรวมกลับไม่สูงนัก องค์กรการค้าขนาดใหญ่ 8 แห่ง อาทิ ก้าวสี่กรุปและเป่าหลงการศิลป์ ส่วนใหญ่มักเป็นองค์กรที่ประกอบการในรูปแบบการผลิตผลิตภัณฑ์ขั้นต้น ไม่มีผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ระดับไฮเอนด์หรืองานวิจิตรศิลป์ การจัดจำหน่ายจึงได้กำไรเพียงเล็กน้อย ในแง่ของความนิยม แม้แต่ในมณฑลเจียงซี อิทธิพลของงานแกะสลักไม้อวีเจียงก็มีจำกัดเช่นกันซึ่งเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ธุรกิจงานแกะสลักไม้ไม่ทำกำไรเท่าที่ควร

2) ไม่มีผู้สานต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และไม่มีบุคลากรผู้มีพรสวรรค์ที่ให้ความสนใจต่อการฝึกฝนเพาะความสามารถด้านศิลปะการแกะสลักไม้มากเท่าที่ควร การพัฒนางานหัตถศิลป์ดั้งเดิมล้วนเกิดจากการที่อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ชี้แนะเหล่าลูกศิษย์ที่เข้ารับการอบรมและถ่ายทอดวิชาความรู้ด้านงานศิลป์ผ่านการฝึกงาน ซึ่งต้องผ่านการศึกษาและฝึกฝนอย่างหนักเป็นระยะเวลาหลายปีจึงจะสามารถสร้างบุคลากรช่างฝีมือที่มีคุณภาพขึ้นมาได้ ปัจจุบัน ศิลปะการแกะสลักไม้โอวี่เจียงไม่มีหลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะทางสำหรับบุคลากรผู้มีพรสวรรค์ มีเพียงการฝึกสอนเทคนิคการผลิตอย่างง่ายที่ใช้ในโรงงาน กล่าวคือองค์กรในอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีแรงงานธรรมดาที่หาได้จากการสรรหาทั่วไปเป็นจำนวนมาก ทว่าขาดแคลนบุคลากรผู้มีความสามารถพื้นฐานด้านงานศิลป์

สาเหตุหลักของปรากฏการณ์นี้ คือคนหนุ่มสาวในปัจจุบันมักมีอุปนิสัยใจร้อน กระจายความสำเร็จ ต้องการงานที่สร้างรายได้สูงได้อย่างรวดเร็ว และไม่สามารถทนต่อกระบวนการเรียนรู้ระยะยาวที่ให้ค่าตอบแทนต่ำได้ โดยเฉพาะกลุ่มบัณฑิตจากระดับอุดมศึกษาที่มีทักษะทางศิลปะบางประการ เมื่อพบโอกาสด้านการงานที่ดีกว่า พวกเขามักล้มเลิกการฝึกอบรมลงกลางคัน และละทิ้งการเรียนรู้องค์ความรู้ด้านงานหัตถศิลป์ดั้งเดิม อีกประการหนึ่ง รัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มศิลปินช่างฝีมือเก่าแก่เท่าที่ควร กลุ่มศิลปินช่างฝีมือเหล่านี้จึงขาดแผนงานคุ้มครองและวิธีการใช้ทรัพยากรบุคคลให้เป็นประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ ในระหว่างขั้นตอนการวิจัย ผู้วิจัยต้องพบกับความพ่ายแพ้และเหตุผลพลิกผันหลายต่อหลายครั้งในการสอบถามเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของศิลปินเก่าแก่บางคน ซึ่งต้องใช้ความพยายามอย่างมากกว่าจะได้ข้อมูลในส่วนนี้มา จากการศึกษาทำให้พบว่าชีวิตของกลุ่มศิลปินช่างฝีมือเหล่านี้ไม่สู้ดีนัก ส่วนใหญ่จำต้องออกไปทำงานนอกสายงานหรือเชี่ยวชาญของตนเอง จึงทำให้ค่อย ๆ สูญเสียทักษะความประณีตในสายงานช่างแกะสลักไปบางประการ

3) ประเภทผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ความต้องการทางตลาดมีจำกัด งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงผลิตแท่นบูชาและกล่องไม้การบูรเป็นผลิตภัณฑ์หลักมาเป็นเวลานาน ทั้งยังมุ่งเน้นไปที่การค้าส่งออกเสียเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ความต้องการผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในตลาดภายในประเทศประเทศนั้นน้อยกว่ามาก เมื่อพิจารณาในแง่แรงงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง แม้ว่าตัวผลงานมีกลิ่นอายและระดับชั้นทางศิลปะในระดับหนึ่ง แต่เครื่องใช้ก็มีขนาดใหญ่และวงจรการผลิตก็ยาวนาน มีงานแกะสลักไม้คุณภาพสูงไม่มากนัก โดยเฉพาะงานแกะสลักไม้ขนาดเล็กที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ทว่าตัวผลิตภัณฑ์เครื่องใช้มีขนาดใหญ่ ระยะเวลาการผลิตใช้เวลานาน อีกทั้งงานแกะสลักไม้คุณภาพสูงก็มีจำนวนน้อย โดยเฉพาะงานแกะสลักไม้ขนาดเล็กประเภทเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งการพัฒนางานแกะสลักไม้โอวี่เจียงนั้นไม่อาจแยกขาดจากปัจจัยทางศิลปะไปได้

อีกแง่หนึ่ง แนวทางสำหรับการพัฒนางานแกะสลักไม้อวี้เจียงแคบเกินไป เพราะทางภาคองค์กรธุรกิจมุ่งเน้นเฉพาะจัดจำหน่ายผ่านการส่งออก และรูปแบบผลิตภัณฑ์มีความคล้ายกันมากเกินไปจนเกิดเป็นปรากฏการณ์ที่ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบที่จำเจจนดาษดื่น ขาดเสน่ห์ที่ชวนให้รู้สึกสนใจ กล่าวคือ การพัฒนางานแกะสลักไม้ไม่ได้ขยายต่อยอดไปสู่ขอบเขตสาขาอื่น ๆ นอกเหนือจากความจำเป็นในการให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ด้านการตกแต่ง การพัฒนางานแกะสลักไม้อวี้เจียงยังต้องให้ความสำคัญกับประโยชน์ที่สามารถใช้งานได้จริงของผลิตภัณฑ์และการนำเทคนิคดั้งเดิมมาใช้ในการสร้างสรรค์งาน เมื่อพิจารณาจากสถานการณ์ปัจจุบันแล้ว แม้ว่าในปัจจุบันจะมีตลาดที่รองรับงานแกะสลักไม้อวี้เจียงอยู่ประมาณหนึ่ง แต่ศักยภาพในการพัฒนาที่ยั่งยืนกลับไม่สูงมากนัก

ดังนั้น จากปัญหาด้านการพัฒนาในข้างต้น จำเป็นต้องมีการดำเนินการเพื่อเพิ่มอิทธิพลของวัฒนธรรมศิลปะการแกะสลักไม้อวี้เจียงและขยายขนาดอุตสาหกรรม ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลเทศบาลท้องถิ่นอวี้เจียงได้ชี้แนะแนวทางในการนำงานแกะสลักไม้อวี้เจียงให้เข้าสู่ตลาดระดับไฮเอนด์ โดยให้การสนับสนุนและค่อยๆ สร้างแบรนด์บุคคล แบรนด์ผลิตภัณฑ์ แบรนด์ภูมิภาคท้องถิ่น และแบรนด์องค์กรการค้า ฯลฯ ควบคู่ไปกับการก่อตั้งสำนักงานใหญ่สำหรับควบคุมดูแลการสร้างอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงเพื่อสร้างย่านถนนสาธิตองค์กรประกอบการด้านงานแกะสลักไม้อวี้เจียง โดยรวม 5 เทคนิคการแกะสลักที่สำคัญของอวี้เจียง ได้แก่ เทคนิคแกะสลักไม้ เทคนิคแกะสลักรากไม้ เทคนิคแกะสลักทองแดง เทคนิคแกะสลักหยก และเทคนิคแกะสลักหินเข้าด้วยกัน เพื่อนำไปสู่การบูรณาการทรัพยากรของอุตสาหกรรมแกะสลักไม้อย่างมีประสิทธิภาพ ปรับโครงสร้างการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เหมาะสม สร้างตลาดศิลปะการแกะสลักระดับมืออาชีพที่รวมการผลิต การค้า การท่องเที่ยว นิทรรศการ การวิจัยเชิงวิชาการ และการฝึกทักษะไว้ในที่เดียว

รวมถึงการนำงานแกะสลักไม้อวี้เจียงและการท่องเที่ยวภูเขาหลงหูซานมา “รวม” เข้าด้วยกันเพื่อดำเนินการจัดจำหน่าย โดยการผสมผสานการพัฒนาวัฒนธรรมและการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นหนึ่งเดียวเพื่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวแห่งชาติจกระดับ 3A และทำให้อิทธิพลของศิลปะการแกะสลักไม้อวี้เจียงยกระดับเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จะเห็นได้ว่าการสืบสานและพัฒนางานศิลป์แกะสลักไม้นอกเหนือจากทักษะอันประณีตของศิลปินแล้ว การพัฒนายังไม่สามารถแยกขาดจากการขึ้นและการสนับสนุนจากทางรัฐบาล ตลอดจนนวัตกรรมสร้างสรรค์ด้านรูปแบบการตลาดไปได้ อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ได้ก่อตัวเป็นห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์ตั้งแต่วัสดุ เรื่อยไปจนถึงการออกแบบและพัฒนา การแปรรูปและการผลิต การตลาดเพื่อการจัดจำหน่าย ตลอดจนระบบสนับสนุนอื่น ๆ เช่น การกระจายสินค้าผ่านลอจิสติกส์ สื่อโฆษณา การพิมพ์บรรจุภัณฑ์ การแสดงให้เห็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบอีคอมเมิร์ซ ฯลฯ

เมื่อเทียบกับหลายปีก่อนที่การดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “การอนุรักษ์และสืบสาน” เท่านั้น ทั้งยังไม่สนใจการพัฒนาและความเป็นไปของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ภายใต้สภาพแวดล้อมทางสังคมใหม่ วิธีการตลาดรูปแบบใหม่ ๆ เป็นสิ่งจำเป็นในการเปิดตลาดสำหรับอุตสาหกรรมงานศิลป์ท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ เพราะมีเพียงการตลาดเท่านั้นที่สามารถช่วยฟื้นฟูชีวิตชีวาให้กับงานศิลป์พื้นบ้านให้กลับมาโดดเด่นบนเวทียุคสมัยใหม่ได้อีกครั้ง รวมถึงดึงดูดบรรดาศิลปินช่างแกะสลักไม้รุ่นใหม่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ขับเคลื่อนการสร้างตลาดสำหรับงานแกะสลักไม้และกระตุ้นให้บรรยากาศการค้าทั้งตลาดคึกคักมากขึ้น เพื่อให้การสืบสานงานศิลป์พื้นบ้านเป็นไปอย่างด้วยดีและยั่งยืนยิ่งขึ้น

งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้วิจิตร

1. ด้านรูปแบบในงานไม้แกะสลักวิจิตร

ในงานศิลปะการแกะสลักไม้ สามารถแบ่งรูปแบบการสลักออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ได้แก่ การแกะสลักไม้เชิงหัตถศิลป์และการแกะสลักไม้เชิงศิลปะ (Liu, 2011)

1.1 การแกะสลักไม้เชิงหัตถศิลป์

มักหมายถึงงานหัตถกรรมแกะสลักไม้ที่แพร่หลายในหมู่ผู้คน มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนานและเปี่ยมด้วยสีสันดั้งเดิมประจำชาติที่เข้มข้น มีฝีมือการแกะสลักที่ประณีตและแยบยล งานแกะสลักไม้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ งานศิลปะแกะสลักไม้บริสุทธิ์กับงานแกะสลักไม้สำหรับใช้งาน

1) งานศิลปะแกะสลักไม้เชิงสวยงาม

หมายถึงงานศิลป์ชิ้นเล็ก ๆ ที่โดดเด่นด้วยอัตลักษณ์เฉพาะซึ่งจัดแสดงและวางประดับไว้บนตู้ หน้าต่าง ฐานประรำหรือเวทีสำหรับตั้งโชว์ ฯลฯ เพื่อให้ผู้คนได้ชื่นชม มักเป็นงานที่สร้างสรรค์โดยใช้ประโยชน์จากเทคนิคแกะสลักทรงกลมสามมิติหรือเทคนิคแกะสลักกึ่งวงกลม มีหัวข้อสร้างสรรค์ รูปแบบการแสดงออก และเนื้อหาที่หลากหลาย

2) งานแกะสลักไม้สำหรับใช้งาน

หมายถึงการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ใช้เทคนิคงานศิลป์ตกแต่งในศิลปะการแกะสลักไม้และประโยชน์ที่สามารถนำมาใช้งานได้จริงผสมผสานเข้ากับปัจจัยศิลปะ อาทิ ฉากกั้นลม ที่ใส่ปากกา นาฬิกาตั้งโต๊ะ กล้องเครื่องประดับ แท่นบูชา ส่วนประกอบสถาปัตยกรรม ตลอดจนงานแกะสลักเครื่องเรือน ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีงานที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยบูรณาการร่วมกับงานศิลป์เฉพาะทาง อาทิ เครื่องหยก เครื่องลายคราม พระพุทธรูป ฯลฯ งานศิลปะเหล่านี้ได้รับปัจจัยสร้างเสริมด้านการตกแต่งด้วยศิลปะไม้แกะสลักซึ่งช่วยขับเน้นองค์ประกอบส่วนหลักให้สมบูรณ์ และเพิ่มคุณค่าด้านการชื่นชมสุนทริยภาพทางศิลปะให้กับผลงาน

1.2 การแกะสลักไม้เชิงศิลปะ

หมายถึงผลงานที่มีความวิจิตรงดงาม มีนัยแฝงลึกซึ้ง และมีเอกลักษณ์จำเพาะ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงทฤษฎีทางสุนทรียภาพ วิธีการทางศิลปะ และทักษะทางศิลปะของผู้สร้างสรรค งานแกะสลักไม้เชิงศิลปะมักออกแบบและผลิตโดยผู้สร้างสรรคเพียงผู้เดียว ดังนั้น ผู้สร้างสรรคต้องแสวงหาและทำความเข้าใจแนวคิดในการสร้างสรรคผลงานอย่างทะลุปรุโปร่งตั้งแต่ช่วงกระบวนการเริ่มต้นเรื่อยไปจนถึงกระบวนการขั้นสุดท้าย

วิธีการสร้างสรรคงานแกะสลักไม้เชิงศิลปะ นอกเหนือจากการใช้รูปทรงเพื่อแสดงออกถึงปัจจัยมนุษย์และสิ่งของในโลกวัตถุเช่นเดียวกับวัสดุงานประติมากรรมอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นแบบเหมือนจริง เกินจริง หรือนามธรรม ก็จำเป็นต้องผสมผสานร่วมกับอัตลักษณ์ของวัสดุไม้เพื่อชุดันองค์ประกอบความงามจากคุณสมบัติทางสัณฐานวิทยาของวัสดุดั้งเดิมออกมา แล้วนำมาใช้ประโยชน์เพื่อให้ผลงานสะท้อนความน่าสนใจและความงามทางวัตถุของศิลปะการแกะสลักไม้ออกมาได้อย่างเต็มที่ หัวข้อเนื้อหาและและรูปแบบการแสดงออกของงานแกะสลักไม้เชิงศิลปะ ในแง่หนึ่งก็ขึ้นอยู่กับมเพาะทางศิลปะและรสนิยมความชื่นชอบของผู้สร้างสรรค และในทางกลับกันก็ขึ้นอยู่กับรูปร่างและลักษณะพื้นผิวตามธรรมชาติของวัสดุไม้ที่นำมาใช้ด้วยเช่นกัน

2. ด้านเทคนิคศิลป์ในงานไม้แกะสลักอวีเจียง

สำหรับเทคนิคศิลป์ในการแกะสลัก งานไม้แกะสลักอวีเจียงมีเทคนิคซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

2.1 เทคนิคพื้นฐาน

ตารางที่ 3-1 เทคนิคพื้นฐานของงานแกะสลักไม้อวีเจียง ที่มา: (Ji Zhou, 2023)

ลักษณะทางเทคนิค	ภาพประกอบ	คำอธิบาย
เทคนิคแกะสลักทรงกลม		เทคนิคแกะสลักทรงกลม คือการแกะสลักที่มีมิติสมบูรณ์ ไม่มีการลดทอน สามารถชื่นชมผลงานได้จากหลายทิศทางและหลายมุม หรือเรียกได้อีกชื่อหนึ่งว่าเทคนิคการแกะสลักหกด้านหรือการแกะสลักสามมิติ งานแกะสลักทรงกลมคือการแสดงภาพรวมของศิลปะบนชิ้นงานแกะสลัก สามารถมองเห็นทุกด้านของวัตถุได้จากมุมต่าง ๆ และมีปริมาตรที่จับสามารถมองเห็นได้จากทุกมุม วิธีและรูปแบบของเทคนิค

		แกะสลักทรงกลมมีหลากหลายให้เลือกสรร มีทั้งเทคนิคงานเสมือนจริง เทคนิคงานเพื่อการตกแต่งรูปธรรมและนามธรรม อีกทั้งเนื้อหาทางงานประติมากรรมและหัวข้อที่ใช้สร้างสรรค์ด้วยเทคนิคแกะสลักทรงกลมยังเต็มไปด้วยความหลากหลาย
เทคนิคแกะสลักนูน		เทคนิคแกะสลักนูน หรือที่เรียกว่างานแกะสลักมีฐานเป็นศาสตร์ที่อยู่กึ่งกลางระหว่างงานแกะสลักทรงกลมและงานจิตรกรรม เพราะมีอัตลักษณ์เฉพาะของศิลปะทั้งสองแขนงอยู่ในตนเอง การแกะสลักนูนถือเป็นเทคนิคการแกะสลักขั้นพื้นฐานที่สุดในศิลปะการแกะสลักไม้จีนดั้งเดิม เป็นวิธีการแสดงออกทางศิลปะทั่วไปที่ทุกคนคุ้นเคยเป็นอย่างดี มักหมายถึงการนำแกะสลักโคนนำเนื้อไม้ส่วนอื่นที่ไม่ใช่ส่วนรูปทรงลวดลายที่ต้องการออกไป เพื่อให้ภาพลวดลายนูนโดดเด่นขึ้นมาโดยเว้นแผ่นฐานไว้ กล่าวคือ เป็นการแกะสลักโดยคงส่วนภาพลวดลายเอาไว้ แล้วเอาส่วนอื่นที่เกินจากนั้นออกไป เส้นโครงร่างของงานแกะสลักนูนมีความคล้ายคลึงกับการวาดภาพ พื้นที่ทั้งด้านหน้าและหลังถูกลดทอน การใช้ประโยชน์จากมุมมองเปอร์สเปกทีฟเพื่อแสดงผลภาพจากงานแกะสลัก อาศัยส่วนนูนและส่วนเว้าเพื่อแสดงเอฟเฟกต์ระยะความชัด-ลึก จึงกล่าวได้ว่าเป็นผลงานแกะสลักที่ต้องชื่นชมผลงานจากทางด้านหน้า
เทคนิคแกะสลักฉลุลง		งานแกะสลักฉลุลงเป็นการแกะสลักรูปแบบหนึ่งที่เจาะส่วนพื้นหลังของงานแกะสลักนูนให้กลวง ในวงการแกะสลักจึงเรียกเทคนิคดังกล่าวว่าการแกะสลักฉลุลง หมายถึง เทคนิคแกะสลักภาพลวดลายรูปแบบต่าง ๆ บนไม้ หิน งาม้าง หยก เครื่องเคลือบ และวัสดุต่าง ๆ ที่นำมาแกะสลักได้โดยทะลุจากอีกด้านไปสู่อีกด้าน โดยทั่วไปแล้วเทคนิค

		แกะสลักฉลุกลวงมีรูปแบบการแสดงออกอยู่ 2 วิธีหลัก ได้แก่ 1) การแกะสลักฉลุโดยมีงานแกะสลักนูนเป็นพื้นฐาน โดยทำให้ส่วนแผ่นงานด้านหลังฉลุกลวง มีทั้งงานแบบแกะสลักด้านเดียวและสองด้าน (ในวงการเรียกว่างานฉลุสองด้าน) โดยมีแบ่งเป็นจุดที่แกะสลักจนเนือบางและแกะสลักโดยเหลือระดับความหนาเอาไว้ โดยทั่วไปหากมีการล้อมข้างมักเรียกว่าแผ่นงานฉลุลาย 2) การแกะสลักโดยผสมผสานระหว่างเทคนิคแกะสลักนูนสูงและนูนตื้นในงานแกะสลักนูนครึ่งวงกลมกับเทคนิควิธีแกะสลักฉลุลาย ผลงานที่ได้ให้ความรู้สึกขนาดและเลเยอร์ที่ซ้อนทับกัน เป็นผลงานแกะสลักที่แสดงออกในรูปแบบชิ้นงานแกะสลักที่ทับซ้อนกันหลายชั้น
เทคนิคแกะสลักหยินเค่อ		เทคนิคแกะสลักหยินเค่อ หมายถึง การแกะสลักซ้อนที่เริ่มแกะสลักจากแนวระนาบลงมาด้านล่าง เช่น การแกะสลักงานแผ่นป้ายไม้ เทคนิคแกะสลักหยินเค่อโดยทั่วไปมักใช้ในงานแกะสลักบนแผ่นไม้กระดานในงานเครื่องเรือนประเภทกล่อง ตู้หิ้งครัว เติง และตู้เก็บของ ซึ่งหากใช้เทคนิคประเภทดังกล่าวในการแกะสลักตัวอักษรยังสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) งานแกะสลักหยินเค่อ เป็นการใช้พุ่กันวาดภาพแสดงลายเส้นสามมิติได้วัตถุแนวระนาบ 2) งานแกะสลักหยางเค่อ มีลักษณะเป็นรอยเว้า ดังนั้น งานแกะสลักอักษรเว้าจึงถูกเรียกว่าอักษรหยินเค่อ ส่วนอักษรที่นูนเด่นเรียกว่าอักษรหยาง

2.2 เทคนิคแกะสลักไม้

ในการสร้างสรรค์ของเทคนิคงานแกะสลักไม้ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ งานแกะสลักในกระบวนการขึ้นรูปทรงโครงผลงาน และงานแกะสลักตกแต่งในกระบวนการขัดเงา ผลงานเทคนิคการแกะสลักไม้ ในแง่ของความหมายด้านการสร้างสรรค์ หมายถึง การตัดแต่งโดยประมวลผลภาพรวมของงานทั้งหมด โดยวิธีการแกะสลักด้วยมีด หมายถึงการประยุกต์ใช้เทคนิคบางส่วนในการแกะสลักโดยใช้มีดเป็นเครื่องมือ จากการศึกษาพบว่า เทคนิคพื้นฐานของงานแกะสลักไม้นั้นมีความแตกต่างกันไป ตามหัวข้อสร้างสรรค์และรูปแบบงานแกะสลัก จึงมีชื่อเรียกโดยรวมว่า “เทคนิคแกะสลัก 7 วิธี” และ “สิ่งสำคัญ 6 ประการในการขัดเงา” หรือเรียกโดยย่อว่า “7 วิธีและสิ่งสำคัญ 6 ประการ” (Liu, 2011) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) เทคนิคแกะสลัก 7 วิธี

- (1) วิธีตัดทอนรูปทรงภายนอก: ใช้ฟูก้นวาดภาพขีดเส้นตรงส่วนที่ต้องการตัดออก จากนั้นจึงเลื่อยส่วนที่ไม่ต้องการออกก่อนแล้วจึงใช้ส่วสลักส่วนที่ยิบย่อยที่ไม่ต้องการทิ้งไป
- (2) วิธีการใช้มีดแกะสลักตามลาย: วิธีการนี้ขึ้นอยู่กับลายและทิศทางของลายไม้ แกะสลักรูปทรงโครงผลงานและขัดเงาโดยไล่มีดไปตามทางลายไม้
- (3) วิธีหน้าก่อนแล้วค่อยหลัง: ในกระบวนการแกะสลักรูปทรงเพื่อขึ้นรูปโครงผลงาน ต้องดำเนินการในแต่ละส่วนตามลำดับขั้นตอนโดยจัดการส่วนหน้าก่อนแล้วค่อยไล่ไปยังส่วนหลัง
- (4) วิธีแกะสลักโดยเหลือแกนแท่งแล้วสกัดความความว่างเปล่าออก: เป็นแกะสลักที่ขึ้นอยู่กับหัวข้อที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน โดยแกะสลักให้เหลือโครงร่างหลักเอาไว้แล้วใช้ส่วเจาะสกัดส่วนที่เป็นช่องว่างออกไป
- (5) วิธีแกะสลักด้วยเทคนิคเคลื่อนและหยุดมีด: การแกะสลักโดยบังคับปลายมีดไปตามแนวลายเส้นให้ความสนใจกับการเคลื่อนไหวและการหยุดปลายมีดในกระบวนการแกะสลัก
- (6) วิธีการวัด ชิด ตัดและตี: หมายถึงการใช้มีดแกะสลักในการขัด ชิด ตัดและตีเพื่อสร้างลวดลายแกะสลัก โดยทั้ง 4 วิธีเป็นรูปแบบการใช้งานมีดแกะสลัก ซึ่งวิธีการแกะสลักนี้เป็นการประยุกต์การใช้งานทั้งสี่วิธีอย่างครอบคลุม
- (7) การแกะขีดเส้นสายลวดลาย: หมายถึงวิธีการใช้ส่วคมหรือเครื่องมือที่ทำขึ้นเองในการแกะสลักตกแต่งในกระบวนการขัดเงาบริเวณส่วนแคบของส่วนลายที่เว้าลึก

ภาพที่ 3-9 ผู้วิจัยเข้าสังเกตการณ์ขณะที่ช่างฝีมือใช้เทคนิคแกะสลัก 7 วิธีในการสร้างสรรค์ผลงาน (Ji Zhou, 2023)

2) สิ่งสำคัญ 6 ประการในการขัดเงา

(1) การสกัดเจาะ: การสกัดด้วยค้อนส่วเพื่อตัดแต่งหรือสกัดเจาะให้กินลึกเข้าไปในเนื้อมากขึ้น

(2) การแกะสลักแบบเค่อ: หมายถึงถือส่วไว้ในมือขวา แล้วใช้ช่วงไหล่บ่นออกแรงแกะสลักไม้ เช่น ใช้ส่วแกะสลักเฉียง แกะสลักเส้น ตัวอักษร สลักทิศทางของลวดลายบนเสื้อผ้า ตลอดจนใช้ส่วสามเหลี่ยมแกะสลักไม้ กล่าวคือวิธีการแกะสลักโดยถือและใช้ส่วมีลักษณะนี้เรียกว่า การแกะสลักแบบเค่อ

(3) การตัด: หมายถึง การใช้ส่วนระนาบเฉียงของส่วตัดชั้นผิวไม้ สามารถค่อย ๆ ลีกลงไปที่ละชั้น เมื่อต้องการตัดให้ใส่ใจกับการใช้ส่วก่อนและอย่าตัดลึกเข้าเนื้อมากจนเกินไป ถือเป็นวิธีการสกัดแบบหนึ่งที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญอย่างมาก

(4) การขูดขีด: หมายถึง วิธีการขูดเอาวัสดุที่เหลือออกด้วยมีดเฉียงหรือส่วแบนเมื่อต้องเผชิญกับการแกะสลักในบริเวณร่องแคบหรือลึกในงาน

(5) การแคะ: คือวิธีการแคะขูดด้วยส่วปากกลมหรือส่วปากกลับเป็นเทคนิคที่ใช้กันทั่วไปในการแกะสลัก

(6) การขัดหรือตัดแต่งซ่อมแซม: หมายถึง การทำให้รายละเอียดของงานสมบูรณ์แบบโดยการตัดแต่งรายละเอียดด้วยวิธีการใช้มีดแกะสลักรูปแบบต่าง ๆ

3. กระบวนการสร้างสรรค์งานไม้แกะสลักอวีเจียง

กระบวนการสร้างสรรค์งานไม้แกะสลักประกอบด้วย: งานเหลาชิ้นรูปไม้ ปั่นกลึง ฉลุกลวง สีสกัด สกัดตัดแต่ง เคาะ เจียร ลงสี แวกซ์ และลงรัก โดยแยกย่อยออกเป็น 3 กระบวนการใหญ่ ได้แก่กระบวนการงานช่างไม้ กระบวนการแกะสลัก และกระบวนการลงรัก

3.1 กระบวนการส่วนงานไม้

งานเหลาชิ้นรูปไม้: หมายถึง กระบวนการงานไม้ โดยการเหลาทรงชิ้นส่วนโครงงานแต่ละชิ้นเพื่อรอแกะสลัก โดยสำรองโครงงานไว้จำนวนหนึ่งสำหรับกระบวนการแกะสลักในขั้นตอนต่อไป

ปั่นกลึง: การนำโครงไม้มาปั่นหมุนด้วยเครื่องกลึงเพื่อแปรรูปรองรับกระบวนการแกะสลัก

ฉลุกลวง: คือการใช้เลื่อยสวดหรือจิ๊กซอว์เจาะฉลุแผ่นไม้ตามลายเส้นลวดลาย เป็นกระบวนการเตรียมแผ่นไม้ฉลุก่อนเข้าสู่กระบวนการแกะสลัก

3.2 กระบวนการแกะสลัก

สีสกัด: ใช้สีและค้อนเพื่อสกัดวัสดุส่วนเกินออกจากโครงงานเพื่อให้รูปร่างส่วนนอกของโครงงานเด่นชัดขึ้น จากนั้นใช้สีละเอียดเพื่อสกัดตัวโครงให้เป็นรูปร่างพื้นฐานเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับกระบวนการต่อไป กระบวนการนี้เรียกได้อีกอย่างว่ากระบวนการขึ้นรูป ที่สำคัญกระบวนการดังกล่าวต้องมีการวาดร่างเส้นเค้าโครงล่วงหน้าเสียก่อน

สกัดตัดแต่ง: ใช้จอบสีสำหรับการสลักตัดแต่งแบบละเอียด นำเนื้อไม้ส่วนเกินออกเพื่อให้โครงงานเป็นไปตามการออกแบบ แล้วลงมือตัดแต่งขัดเงาจนเกลี้ยงเกลา เครื่องมือที่ใช้แตกต่างจากเครื่องมือที่ใช้ในการขึ้นรูป บางแห่งจึงเรียกมีดชนิดนี้ว่ามีดตัดแต่งขัดเงา

เคาะ: หมายถึง การใช้มีดเขียงงานไม้เป็นเครื่องมือหลักในการแปรรูปด้านในและรายละเอียดส่วนมุมแหลมของแผ่นไม้ฉลุ ใช้เพื่อขจัดรอยมีดแกะสลักและเตรียมชิ้นงานสำหรับการเจียนหรือขัดผิวเพื่อลงรัก

3.3 กระบวนการลงรัก

เจียร: เป็นหนึ่งในขั้นตอนการลงรัก เช่นเดียวกับขั้นตอนการจัดการพื้นผิวก่อนทาสีตกแต่งงานเฟอร์นิเจอร์ หลักการคือต้องขัดเศษไม้ออกให้หมด สำหรับรายละเอียดขั้นตอนสามารถอ่านได้ที่กระบวนการทาเคลือบตกแต่งสมัยใหม่

ลงสี: การลงสีเป็นกิจกรรมทางเทคนิคในกระบวนการลงรัก ปัจจุบันงานแกะสลักไม้มักใช้เทคนิคลงสีสมัยใหม่เป็นส่วนใหญ่ การจำแนกประเภทนั้นแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประเภทของตัวทาละลายสี ดังนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงสารที่ใช้ทาเคลือบผิวงานเป็นสำคัญ

แร็กซ์: การแร็กซ์ร้อนเป็นหนึ่งในเทคนิคการจัดการและรักษาพื้นผิวงานหัตถกรรมคุณภาพสูงแบบดั้งเดิม โดยนำซี่ผึ้งชนและซี่ผึ้งมีมาผสมกันด้วยสูตรรูปแบบต่าง ๆ เพื่อทำไขซี่ผึ้ง อย่างด้วยถ่านไม้ไปมู่เพื่อให้ซี่ผึ้งซึมไปกับเนื้อไม้ แล้วขจัดคราบไขที่หลงเหลือหลังจากที่ซี่ผึ้งเย็นตัวแล้ว

ลงรัก: มีทั้งการลงรักโดยการถู พ่น และทารักลงบนผิวงาน โดยขึ้นอยู่กับงานแกะสลักและเทคนิคการแกะสลักที่ใช้

4. เครื่องมือแกะสลัก

ในกระบวนการแกะสลักไม้ มีดแกะสลักและเครื่องมือเสริมต่างก็เป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญอย่างมาก กล่าวคืองานแกะสลักไม้มีความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างคุณภาพและทักษะ และทักษะก็เป็นปัจจัยที่ขึ้นอยู่กับเครื่องมือที่ใช้สำหรับฝีมือ ในการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ เครื่องมือต่าง ๆ มีครบครันและล้นค้มพร้อมใช้งาน ซึ่งการเตรียมพร้อมดังกล่าวนอกจากจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานแล้ว ยังช่วยให้ศิลปินช่างฝีมือสามารถใช้ทักษะในการสร้างสรรค์รูปทรงงานแกะสลักอย่างเต็มที่ และยังเป็นการช่วยเพิ่มพลังด้านการแสดงออกทางศิลปะให้กับผลงานอีกด้วย

4.1 เครื่องมือประเภทมีดสำหรับงานแกะสลัก

ตารางที่ 3-2 เครื่องมือประเภทมีดสำหรับงานแกะสลัก ที่มา: (Ji Zhou, 2023)

ชื่อ	ภาพประกอบ	วิธีการใช้งาน
มีดกลม		มีดมีคมตัดเป็นรูปทรงโค้ง ส่วนใหญ่ใช้สำหรับการแกะสลักกรวยบุกลมและรูปทรงกลม ถือเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์มากในการแกะสลักลวดลายดอกไม้จีนดั้งเดิม เช่น ส่วนทรงกลมของใบ กลีบดอก และกึ่ง การเคลื่อนมีดทรงกลมในแนวนอนใช้แรงงานน้อยกว่า และสามารถปรับให้เข้ากับความผันผวนในลวดลายขนาดใหญ่และการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในรายละเอียดเล็ก ๆ ได้ดี ยิ่งไปกว่านั้นเส้นของมีดกลมไม่ตายตัว จึงมีความยืดหยุ่นในการใช้งานและชอบchonเข้าบริเวณที่ต้องการสลักกินเนื้อไม้ลึกได้ง่าย

มีดแบน		มีดมีคมตัดเป็นแบบตรง ส่วนใหญ่ใช้สำหรับสับและปรับระดับพื้นผิวไม้ที่ไม่สม่ำเสมอให้เรียบและไม่มีรอย ในงานขนาดใหญ่ยังสามารถใช้มีดแบนเพื่อสกัดเจาะเป็นรูปทรงขนาดใหญ่ได้อีกด้วย มีดแบนทำให้ผิวงานมีมิติเป็นระเบียบ และใช้งานได้ดี เช่น การใช้มีดแบนสร้างเอฟเฟกต์แบบแปรงพู่กันสำหรับวาดภาพ ทำให้ลวดลายดูทรงพลัง สดใส และเป็นธรรมชาติ
มีดเฉียง		มีดมีคมมีดทำมุมเฉียงประมาณ 45 องศา ส่วนใหญ่ใช้สำหรับการแกะสลักยกนูนและขัดมุมรอยต่อ ร่องกลวงบนชิ้นงาน หากต้องการสลักที่มุมตาของภาพ ลวดลายตัวละครรูปมนุษย์ มีดเฉียงย่อมเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมกว่า มีดยังแบ่งออกเป็นเฉียงด้านหน้าและด้านหลังมือเพื่อให้เหมาะกับทุกทิศทาง ในการแกะสลักไม้บ็อกซ์วูดในเซียงไฮ้ มักใช้มีดเฉียงเพื่อแกะสลักเส้นขน มีดจะเคลื่อนที่ในลักษณะร้อยรัดและบิดงอ ลายเส้นขนที่แกะสลักจึงดูสดใสและเป็นธรรมชาติมากกว่าการแกะสลักด้วยมีดสามเหลี่ยม อัตลักษณ์เฉพาะที่โดดเด่น คือลายมีดที่อ่อนช้อย ไม่แข็งตรงเหมือนมีดแบน หรือลึกล้ำมีดกลม จึงเหมาะสำหรับการใช้กับการแกะสลักรอยเว้าเป็นลอน
มีดสามเหลี่ยม		มีดมีคมตัดเป็นรูปสามเหลี่ยม เนื่องจากด้านหน้าอยู่ทางด้านซ้ายและด้านขวา และจุดคมอยู่ที่มุมตรงกลาง มีดสามเหลี่ยมจึงเป็นเครื่องมือหลักในการแกะสลักส่วนเส้นผมและลายเส้นตกแต่ง นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือที่ใช้กันทั่วไปในศิลปะภาพพิมพ์และภาพพิมพ์แกะไม้ลายน้ำ เมื่อใช้งาน ปลายมีดสามเหลี่ยมจะถูกดันไปบนกระดานไม้และชี้ออกจะคายออกมาจากร่องสามเหลี่ยม ส่วนที่ถูกดันด้วยปลายมีดสามเหลี่ยมจะปรากฏเป็นลวดลายเส้นสายตามการลากของปลายมีด

การเลือกและการตั้งค่าเตรียมเครื่องมือต้องเป็นไปตามอัตลักษณ์ด้านงานศิลป์อย่างเคร่งครัด และไม่สามารถเปลี่ยนได้ตามอำเภอใจ ทั้งยังควรมีการตรวจสอบสภาพและจำนวนเครื่องมือเพื่อรับประกันทั้งในส่วนปริมาณและคุณภาพ

4.2 เครื่องมือเสริม

เครื่องมือเสริมสำหรับการแกะสลักไม้ส่วนใหญ่หมายถึงค้อน มีดเขียงไม้ ขวาน และเลื่อย โดยขวาน จะนำมาใช้เพื่อตัดไม้จำนวนมากเพื่อนำไปสร้างชิ้นส่วนโครงผลงาน ข้อควรระวัง อย่าใช้แรงมากเกินไปในการตัด และอย่าตัดตรงทั้งในแนวขึ้นและลง ควรให้ใบมีดขวานเอียงประมาณ 45 องศา ฝ่าลายไม้ในแนวตั้ง ไม่เช่นนั้นไม้จะแตกได้ สำหรับการใช้มีดเขียงไม้ส่วนใหญ่อยู่ในขั้นรายละเอียดของการแกะสลักทรงกลมสามารถใช้แทนมีดแบนเพื่อขัดรอยส่วให้เรียบได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้แทนมีดกลมหรือมีดเฉียงในการเจาะกลวงได้อีกด้วย ส่วนเลื่อยเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับขั้นตอนการแปรรูปอย่างหยาบและการขึ้นรูปเบื้องต้นในการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้

นอกจากนี้ยังมีเครื่องมือเสริมสำหรับการแกะสลักไม้ ซึ่งรวมไปถึงเครื่องขัดงานไม้ไฟฟ้าขนาดเล็ก สว่านปั่นพอกไฟฟ้า โดยเครื่องขัดงานไม้ สำหรับขัดผิวไม้ไว้สำหรับการปรับสภาพพื้นผิวเท่านั้น หลังจากงานเสร็จสิ้น และสามารถใช้ในการขัดพื้นที่ขนาดใหญ่ด้วยมือได้แทนได้ ซึ่งช่วยประหยัดเวลาและแรงมากกว่า งานแกะสลักไม้ส่วนใหญ่มักใช้สว่านปั่นพอกเพื่อเจาะรูด้วยมือ อีกทั้งในการทำงานแกะสลักขนาดใหญ่ยังสามารถใช้สว่านปั่นพอกเพื่อสร้างจุดและตัดรูปทรงรอบนอกได้เช่นกัน

ภาพที่ 3-10 ช่างฝีมืองานแกะสลักไม้อู๋เจียงกำลังใช้ค้อนช่วยในการแกะสลักไม้
(Ji Zhou, 2023)

ประเภทของการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

การแกะสลักเป็นคำทั่วไปที่ใช้เรียกรวม 3 กรรมวิธีที่ใช้สร้างสรรค์งานศิลป์ ได้แก่ การแกะ การสลัก และการปั้นงานประติมากรรม การแกะสลัก หมายถึงการนำวัสดุเนื้อแข็งใด ๆ ที่สามารถปั้น และสามารถแกะหรือสลักได้มาใช้ในการสร้างสรรค์ภาพศิลปะที่มองเห็นและสัมผัสได้ในพื้นที่หนึ่ง และใช้ภาพศิลปะดังกล่าวเป็นสิ่งที่สะท้อนวิถีชีวิตทางสังคม แสดงความรู้สึก อารมณ์สุนทรีย์ และอุดมคติทางสุนทรีย์ภาพของศิลปินผู้สร้างสรรค์ การแกะและสลักคือวิธีการที่ทำให้บรรลุจุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ทางศิลปะโดยลดองค์ประกอบ โครงสร้างบางส่วนของวัสดุที่สามารถปั้นได้ ในขณะที่การปั้นคือวิธีการที่ทำให้บรรลุจุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ทางศิลปะโดยการสั่งสมเพิ่มพูนองค์ประกอบหรือโครงสร้างของวัสดุที่สามารถปั้นได้ โดยในศิลปะงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงแบ่งประเภทของการสร้างสรรค์งานแกะสลักไว้ดังนี้

1. การสร้างสรรค์จากแนวคิด

ซึ่งประกอบด้วย

1.1 งานประติมากรรมทางศาสนา

ในงานประติมากรรมทางศาสนาในลักษณะของงานพุทธศิลป์ เป็นศิลปะการสลักรูปเหมือนพระพุทธรูป หมายถึงพระศากยมุนีหรือพระพุทธเจ้า ดังนั้น ลักษณะของพระพุทธรูปจึงประกอบด้วยลักษณะเฉพาะของความเป็นมหาบุรุษ 32 ประการ ซึ่งมีรูปร่าง ลักษณะและอิริยาบถ สงบนิ่ง สุขุม เคร่งขรึม ประเภทการสร้างสรรค์งานพุทธศิลป์ในรูปแบบประติมากรรมสลักพระพุทธรูปเป็นความนิยมประเภทหนึ่งที่มีจำนวนมากที่สุด และต้องมีมาตรฐานและกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดในการสร้างสรรค์ โดยมีลักษณะที่ได้สัดส่วนแต่ละองค์ของพระพุทธรูปตามชื่อเรียก เช่น พระอวโลกิเตศวร พระมัญจุศรี พระสมันตภัทร และพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ฯลฯ งานพระพุทธรูปเหล่านี้ล้วนให้ความรู้สึกของความเมตตา สุขุม และมักแสดงออกด้านความรู้สึกทางสุนทรีย์ที่อ่อนโยน สง่างาม และชวนให้จิตใจนิ่งสงบ

ภาพที่ 3-11 จางเหรินเซิ่ง ปรมาจารย์ด้านงานแกะสลักไม้อวี่เจียงขณะกำลังแกะสลักพระพุทธรูป (Ji Zhou, 2023)

ตั้งนั้นการสร้างพระพุทธรูปจึงมีมาตรฐานและกฎเกณฑ์ที่เข้มงวด ตามหลัก “คัมภีร์หลัก สัตส่วนสำหรับการสร้างพระพุทธรูป (佛说造像度量经)” ซึ่งเป็นคัมภีร์เก่าแก่ดั้งเดิมที่มีมาตรฐานของสัตส่วนสำหรับการสร้างพระพุทธรูปเป็นมาตรฐานกลาง ชาวจีนในสมัยโบราณจึงใช้นี้วัดตั้นนี้ สัตส่วนของพระพุทธรูปแต่ละส่วน ต่อมาพระสารีบุตรจึงได้รวบรวมเนื้อหาและเขียนเป็น “คัมภีร์หลัก สัตส่วนสำหรับการสร้างพระพุทธรูป” คัมภีร์เล่มนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 5 ส่วน ได้แก่ ข้อความอ้างอิงจากพระคัมภีร์ ภาพวาดประกอบ ข้อมูลจากพระคัมภีร์หลัก คำอธิบายเนื้อหาในพระคัมภีร์และข้อมูลเสริม (Liu, 2011)

1.2 งานแกะสลักประติมากรรมตกแต่งด้วยลวดลายมงคล

งานประติมากรรมตกแต่งด้วยลวดลายมงคล หมายถึงการใช้เทคนิควิธีการที่ละเอียดอ่อน ในการสร้างลวดลายตกแต่งที่มีความหมายอันเป็นมงคล ต้นกำเนิดของลวดลายประเภทนี้สืบย้อนกลับไปถึงช่วงเริ่มต้นในยุคสมัยราชวงศ์ซางและโจว และได้รับการพัฒนาในยุคสมัยราชวงศ์ถังและซ่ง จนก้าวหน้าเฟื่องฟูในยุคสมัยราชวงศ์หมิงและชิง งานประติมากรรมตกแต่งลวดลายมงคล มักใช้รูปทรงของวัตถุต่าง ๆ ในการแสดงออกถึงนัยแฝงอันเป็นมงคล ซึ่งมักประกอบด้วยนัยแฝงมงคล 4 ประการ ได้แก่ “ความมั่งคั่ง ความสูงส่ง อายุยืนยาว และความสุขสงหวัง” ความมั่งคั่งหมายถึงความมั่งมีในทรัพย์สินเงินทอง รวมถึงความอุดมสมบูรณ์ในการเก็บเกี่ยว ความสูงส่งเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจและชื่อเสียง อายุยืนยาวสื่อถึงการมีสุขภาพแข็งแรง ผ่านคืนวันปีแล้วปีเล่าอย่างสงบสุข ความสุขสงหวังมักหมายถึงการแต่งงาน การมีมิตรภาพอันดี การมีลูกหลานมากมาย (Liu, 2011)

ลวดลายมงคลเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญที่สุดในวัฒนธรรมจีนพื้นบ้าน เป็นปัจจัยที่สะท้อนถึงความปรารถนาและการแสวงหาชีวิตที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นแนวคิดที่ค่อย ๆ ก่อตัวขึ้นในวิถีชีวิตทางสังคมในระยะยาวของชาวจีน ลวดลายมงคลเหล่านี้ คือการเปลี่ยนแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นสิริมงคลในสรรพสิ่งทางธรรมชาติและปรากฏการณ์ทางสังคมให้เป็นภาพลวดลายที่มองเห็นได้ และผู้คนเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้มีฤทธิ์เดชช่วยคลี่คลายให้ชีวิตเปี่ยมด้วยมิ่งมงคล แคล้วคลาดปลอดภัยจากภัยอันตรายทั้งปวง ในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม งานประติมากรรมตกแต่งด้วยลวดลายมงคลจึงกลายเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงจิตวิญญาณและจุดมุ่งหมายในชีวิตของชนชาติจีน

1.3 งานแกะสลักประติมากรรมเรื่องเล่าเทวดาดำนาน

เรื่องราวตามเทวดาดำนานเป็นเรื่องราวที่เล่าขานสืบต่อกันมาซึ่งประกอบด้วยสิ่งมีชีวิตทั้งสมัยโบราณและสมัยใหม่ อาทิ เทพเจ้า ผี มนุษย์ นางฟ้า ปีศาจ วิญญาณ เทพเจ้า ปีศาจ เทพเจ้า เทวดา มังกร หงส์เฟิง สัตว์และพืชนานาชนิด เรื่องราวเทวดาดำนานที่ได้รับความนิยมและแพร่หลายมากที่สุดในหมู่ชาวบ้านชาวจีนล้วนเป็นเรื่องราวของเทพเซียนผู้เป็นอมตะ ได้แก่ เรื่องแปดเซียนข้ามทะเล นางพญางูขาว และเจ็ดเทพธิดา ตลอดจนตำนานที่บอกเล่าเรื่องราวการกำเนิดบรรพบุรุษของมนุษย์ในตำนานจีนโบราณ เช่น สามราชาห้าจักรพรรดิ และตำนานผ่านกุสสร้างโลก ฯลฯ

ภาพที่ 3-12 งานแกะสลักไม้ฉางเจียงในหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องเล่าเทวดาดำนาน “ม้วนภาพเทพเซียน 87 องค์” (Ji Zhou, 2023)

1.4 งานแกะสลักประติมากรรมตัวละครในบทละครอุปรากรจีน

นอกเหนือจากงานแกะสลักประติมากรรมเรื่องราวตามเทวดานานแล้ว ยังมีงานแกะสลักประติมากรรมเล่าเรื่องราวของตัวละคร ซึ่งส่วนใหญ่อ้างอิงจากตัวละครในวรรณกรรมจีนคลาสสิกที่ได้รับการยกย่องและเคารพจากสาธารณชน เช่น ตัวละครหลักจากบทละครอุปรากรจีน คนดังในประวัติศาสตร์และวีรบุรุษผู้เป็นบุคคลต้นแบบ ฯลฯ ซึ่งศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานจะสร้างและพัฒนาต่อยอดหัวข้อสร้างสรรค์โดยอิงจากโครงเรื่องและแก่นของตัวละครในนวนิยายจีนโบราณและนิทานพื้นบ้าน ผลงานส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับตัวละครจากเรื่อง “สามก๊ก” “108 วีรบุรุษเขาเหลียนซาน” “ขุนศึกตระกูลหยาง” และ “4 ยอดพญ” ฯลฯ

ภาพที่ 3-13 งานแกะสลักไม้ฉลุในหัวข้อเกี่ยวกับตัวละครในบทละครอุปรากรจีน “108 วีรบุรุษเขาเหลียนซาน” (บางส่วน) (Ji Zhou, 2023)

1.5 งานแกะสลักประติมากรรมเรื่องราวตามขนบธรรมเนียมประเพณีจีนพื้นบ้าน

หัวข้อเรื่องเล่าจากขนบธรรมเนียมประเพณีพื้นบ้านที่สะท้อนถึงวิถีชีวิตและการลงแรงทำงานของชาวจีนทั่วไป มักถูกนำมาใช้ในงานแกะสลักไม้ เช่น “ภาพริมแม่น้ำเทศกาลชิงหมิง” โดยจางเจอตวนในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ ซึ่งเป็นภาพลวดลายที่ดึงดูดประกอบมาจากประเพณีพื้นบ้านและวิถีชีวิตของผู้คนในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ

ภาพที่ 3-14 งานแกะสลักไม้ฉี่เจียงในหัวข้อเกี่ยวกับธรรมเนียมประเพณีจีนพื้นบ้าน “ภาพริมแม่น้ำ เทศกาลชิงหมิง” (Ji Zhou, 2023)

1.6 งานแกะสลักประติมากรรมภาพเฉพาะลวดลายดอกไม้ นก แมลง และปลา

งานประติมากรรมไม้สลักลวดลายรูปดอกไม้ นก แมลง และปลาเป็นหัวข้อที่ได้รับความนิยมในงานแกะสลักจีนพื้นบ้านเสมอมา ศิลปินช่างฝีมือมักนำลวดลายเหล่านี้ผสมผสานรวมกับความหมายมงคลแบบจีนดั้งเดิม จนทำลวดลายดังกล่าวมีอัตลักษณ์ทางชนชาติที่เข้มข้น และเปี่ยมด้วยกลิ่นอายแห่งความสุขและความรื่นเริงจากความหมายอันเป็นสิริมงคล ลวดลายหลักที่พบเห็นได้ทั่วไปในหัวข้อนี้ประกอบด้วย ลายดอกโบตั๋น ดอกบัว ดอกเหมยกล้วยไม้ไผ่ดอกเก๊กฮวย ดอกไป่ลีฮัว ลายเป็ดแมนดาริน ลายนกกระเรียน ปลาการ์ป ค้างคาว เป็นต้นฯลฯ

2. การสร้างสรรค์จากลวดลาย

การสร้างสรรค์ลวดลายตกแต่งเป็นองค์ประกอบหลักภายในภาพลวดลาย ภาพลวดลายเป็นศิลปะรูปแบบหนึ่งที่น่าประโยชน์ด้านการใช้งานจริงและประโยชน์ด้านการตกแต่งผสมผสานเข้าด้วยกัน โดยจัดระเบียบ ประมวลผล และเปลี่ยนแปลงภาพธรรมชาติในวิถีชีวิตให้กลายเป็นแบบแผนของลวดลายที่สมบูรณ์แบบและเหมาะสมยิ่งขึ้นสำหรับการใช้งานจริง ซึ่งประเภทยุคสมัยของภาพลวดลายมีวิธีจำแนกหลัก ๆ ดังนี้

- 1) การจำแนกประเภทตามสัดส่วนพื้นที่: ประกอบด้วยภาพลวดลายแบบเรียบระนาบ ภาพลวดลายสามมิติ
- 2) การจำแนกตามยุคสมัยทางประวัติศาสตร์: ประกอบด้วยภาพลวดลายแบบสังคมจีน สมัยโบราณ ภาพลวดลายจีนดั้งเดิม และภาพลวดลายแบบสมัยใหม่
- 3) การจำแนกประเภทตามความสัมพันธ์ทางสังคม: ประกอบด้วยภาพลวดลายงานหัตถศิลป์ราชสำนักและงานหัตถศิลป์พื้นบ้าน
- 4) การจำแนกประเภทตามวัสดุงานศิลป์: ประกอบด้วยภาพลวดลายบนงานสัมฤทธิ์ งานเครื่องเคลือบ งานเครื่องเงินเงิน งานย้อมพิมพ์ งานทอลายผ้า งานหุ่นปั้นในอุตสาหกรรม งานเครื่องเรือน งานเครื่องหมวยการค้า และภาพลวดลายในงานเข้าเล่มหนังสือ
- 5) การจำแนกประเภทตามกรรมวิธีตกแต่งเฉพาะ: ประกอบด้วยภาพลวดลายจากศิลปะการวาดภาพเหมือนจริงเขียนสี ศิลปะเปลี่ยนรูปทรงเป็นสิ่ง ศิลปะรูปทรงเฉพาะจุเชิง ศิลปะนามธรรม และศิลปะภาพลวงตา
- 6) การจำแนกประเภทตามโครงสร้างของรูปแบบลวดลาย: ประกอบด้วยภาพลวดลายรูปแบบเฉพาะ ภาพลวดลายที่มีรูปแบบโครงสร้างยืดหยุ่นสามารถปรับให้เหมาะสมกับองค์ประกอบโดยรอบได้ ภาพลวดลายสำหรับตกแต่งบริเวณริมขอบ และภาพลวดลายที่มีโครงสร้างแพทเทิร์นต่อเนื่อง
- 7) การจำแนกประเภทตามหัวข้อที่ใช้ตกแต่ง: ประกอบด้วยภาพลวดลายพรรณพืช ลวดลายรูปสัตว์ รูปมนุษย์ ทิวทัศน์ ภาพขณะเครื่องใช้ ลายอักษรวิจิตร ลวดลายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ลวดลายเรขาคณิต ตลอดจนภาพลวดลายที่เกิดจากการผสมผสานหัวข้อตกแต่งหลากหลายรูปแบบเข้าด้วยกัน

กล่าวได้ว่าประเภทของภาพลวดลายคือรูปทรงที่กะเทาะออกมาจากรูปทรงของวัตถุ รูปธรรมที่มีอยู่จริง เป็นศิลปะสำหรับใช้งานจริงแขนงหนึ่งที่ปรับองค์ประกอบให้เข้ากับข้อจำกัดของงานฝีมือผ่านการประมวลผลทางศิลปะ โดยที่หัวข้อการตกแต่ง คือรูปแบบเนื้อหาที่แสดงออกในรูปแบบภาพลวดลายสำหรับตกแต่งผลงาน ซึ่งสรรพสิ่งในธรรมชาติล้วนสามารถนำมาใช้เป็นหัวข้อตกแต่งได้โดยผ่านการประมวลผลและการแปรรูปทางศิลปะ อีกทั้งยังเป็นวิธีการตกแต่งด้วยภาพที่ใช้

รูปร่างเส้นสายที่ประกอบสร้างขึ้นใหม่ด้วยศิลปะ เป็นการผสมรวมเทคนิควิธีการทางศิลปะที่เป็น
รูปธรรมและนามธรรม โดยให้องค์ประกอบเชิงนามธรรมมีบทบาทสำคัญ ในงานแกะสลักไม้ ลวดลาย
มีต้นกำเนิดแรกเริ่มมาจากเครื่องปั้นดินเผา แหล่งที่มาของลวดลายโบราณในงานแกะสลักไม้อวี่เจียง
แบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก (Liu, 2011)

ส่วนที่ 1 มาจากงานหัตถศิลป์พื้นบ้าน อาทิ เครื่องเคลือบ งานเย็บปักถักร้อย งานตัดกระดาษ
ประดับหน้าต่าง ผ้าพิมพ์ลายคราม ผ้าย้อมลายด้วยขี้ผึ้ง ศิลปะการตัดกระดาษ งานแกะสลักและงาน
ทอผ้า ฯลฯ

ส่วนที่ 2 มาจากศิลปะทางศาสนา อาทิ ตำนานเรื่องเล่าทางศาสนา งานจิตรกรรมฝาผนัง
บนผนังถ้ำหิน บริเวณเพดานจำจิ่ง ทับหลัง เครื่องแต่งกายของรูปปั้น ฐานอาสนะ อาคาร
สถาปัตยกรรม งานแกะสลักและการตกแต่งต่าง ๆ ในวัดและถ้ำ

ส่วนที่ 3 มาจากเครื่องตกแต่ง ของใช้ประจำวัน เสื้อผ้า เครื่องประดับ และอาคาร
สถาปัตยกรรมที่จักรพรรดิ เชื้อพระวงศ์ ขุนนาง และพ่อค้าผู้มั่งคั่งครอบครอง

จาก 3 แหล่งที่มาของลวดลายข้างต้นก่อให้เกิดลวดลายดั้งเดิมกระแสหลักในศิลปะงาน
แกะสลักไม้อวี่เจียง ด้วยลักษณะลวดลายตกแต่งของจีนที่มีความโดดเด่นด้วยเอกลักษณ์ของ
วัฒนธรรมเก่าแก่โบราณประจำชนชาติจีน และประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 5,000 ปี หากอิงจาก
ลวดลายที่หลงเหลือจากยุคสมัยต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์สามารถจำแนกลวดลายออกเป็น 4 ประเภท
ใหญ่ ได้แก่ ลวดลายรูปทรงเรขาคณิต พืช สัตว์และบุคคล ดังนี้ (Liu, 2011)

1) ลวดลายรูปทรงเรขาคณิต หมายถึงลวดลายต่าง ๆ ที่ประกอบด้วยเส้นหรือกราฟิก
รูปแบบต่าง ๆ หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “ลวดลายผ้าไหม” รูปทรงเรขาคณิตบางรูปที่มีชิ้นส่วนไม่อยู่ใน
ระนาบเดียวกันเรียกว่ารูปทรงทึบ รูปทรงเรขาคณิตบางรูปมีส่วนต่าง ๆ อยู่ในระนาบเดียวกันเรียกว่า
รูประนาบ แม้ว่ารูปสามมิติและรูปทรงระนาบจะเป็นรูปทรงเรขาคณิตสองประเภทที่แตกต่างกัน แต่ก็
มีความสัมพันธ์กัน ภาพลวดลายต่าง ๆ ที่เป็นรูปร่างแยกออกมาจากวัตถุจริงก็เรียกรวมกันว่า ลวดลาย
รูปทรงเรขาคณิต ซึ่งโดยทั่วไปมักแบ่งออกเป็นลวดลายสามมิติและลวดลายระนาบ ลวดลายเรขาคณิต
ทั่วไป ได้แก่ ระลอกน้ำ ลายชีวน้ำ ลายกระดองเต่า รอยแตงน้ำแข็ง ลายประแจจีน ลายเมฆมงคล
ลายกลีบบัว ฯลฯ รูปแบบการตกแต่งที่มีสีสันเหล่านี้เป็นผลผลิตมาจากการมุ่งมั่นทำงานอย่างต่อเนื่อง
การสังเกตวิถีชีวิต และความคิดและอารมณ์ต่าง ๆ บนพื้นฐานของรูปแบบลวดลายดั้งเดิมในหัวข้อ
แนวคิดหลักในการตกแต่งงานแกะสลักไม้ และบางลวดลายเป็นลวดลายตกแต่งงานแกะสลักไม้ที่สร้าง
โดยช่างแกะสลักไม้ในสมัยราชวงศ์จินโบราณในระหว่างการฝึกฝนแกะสลักมาอย่างยาวนาน

2) ลวดลายรูปทรงพืช เป็นลวดลายที่มีแนวคิดหลักเกี่ยวกับพืชและดอกไม้ เริ่มปรากฏขึ้นหลังจากที่มนุษย์เข้าสู่สังคมเกษตรกรรมและเริ่มสนใจพืช รูปแบบการตกแต่งด้วยลายพืชเริ่มเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในช่วงราชวงศ์ใต้และราชวงศ์เหนือ ในสมัยราชวงศ์ถัง ลวดลาย “ถั่งเผ่า” อันโด่งดังปรากฏขึ้นในสมัยถัดต่อมาในสมัยราชวงศ์ซ่งซึ่งได้รับอิทธิพลจากภาพวาดแบบกบี่ จึงมีการตัดและผสมผสานลวดลายโดยมีพื้นฐานมาจากรูปทรงตามธรรมชาติ นำเสนอความรู้สึกตามธรรมชาติและสัมผัสของมนุษย์ ลวดลายจึงมีความละเอียดอ่อนและมีชีวิตชีวามากขึ้น ลวดลายพืชทั่วไป ได้แก่ ลายดอกบัว กิ่งก้านโค้งงอ ดอกโบตั๋น ชบา สู้ยเซียน ไห่ถิง อวี๋หลาน ติงเซียง เก็กฮวย เยว้จี้ และดอกฉา ฯลฯ

3) ลวดลายรูปทรงสัตว์ เป็นวัสดุที่ใช้กันทั่วไปในการตกแต่งงานแกะสลักไม้ โดยอิงจากภาพธรรมชาติของสัตว์ชนิดต่าง ๆ และใช้นัยแฝงของภาพให้แนวคิดทางปรัชญาและแสดงออกถึงรสนิยมทางสุนทรียตามกาลยุคสมัย ลวดลายสัตว์ที่เห็นได้ทั่วไป ได้แก่ ลายมังกร ลายหงส์เฟิง บุตรมังกร 9 ตน กวางเหมยฮวา นกกระเรียนมงกุฎแดง ไก่ตัวผู้ ค้างคาว ลายเถาซาน ฯลฯ

4) ลวดลายรูปทรงบุคคล ส่วนใหญ่แสดงด้วยภาพสมมติและจินตภาพที่อิงจากประวัติศาสตร์ ตำนาน และเทวดา ใช้เพื่อแสดงออกถึงการแสวงหาจิตวิญญาณ อารมณ์ และแนวคิดทางศีลธรรมของผู้คน ภาพลวดลายบุคคลที่พบเห็นได้ทั่วไป ได้แก่ ภาพลวดลายบุตรร้อยคน สร้างโคมไฟมังกร ภาพการทำนาแบบจินโบราณ ภาพ 8 เซียน ภาพบุตรห้าคนสอบได้เป็นลำดับที่ 1 ภาพคนเลี้ยงวัวและสาวทอผ้า ภาพเทพธิดาหนีวัวประสานท้องฟ้า ภาพเทพธิดาฉางเอ๋อร์เหินสู่ดวงจันทร์ ภาพหลิวไห่รับบทเป็นจินฉาน ตลอดจนลายชาวประมง ช่างไม้ ชาวนาและนักปราชญ์ ฯลฯ

3. การสร้างสรรค์จากลวดลายที่โดดเด่นและได้รับความนิยม

3.1 ลวดลายมังกร

มังกรมีจุดยืนที่โดดเด่นอย่างมากในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม ภาพศิลปะรูปทรงมังกรอันพิสดารปรากฏขึ้นตั้งแต่ในวัฒนธรรมยุคหินใหม่เมื่อ 8,000 ปีก่อน ตั้งแต่นั้นมาวัฒนธรรมมังกรได้ผ่านกระบวนการพัฒนาที่ยาวนานและซับซ้อนของประวัติศาสตร์ชาติจีน และมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในด้านต่าง ๆ เช่น ศาสนา การเมือง วรรณกรรม ศิลปะ และคติชนวิทยา ฯลฯ หลังจากการพัฒนาและวิวัฒนาการเป็นเวลาหลายพันปี มังกรได้ก่อตัวกลายเป็นอัตลักษณ์ทางศิลปะประจำชนชาติ เป็นตัวแทนทางจิตวิญญาณของประชาชาติจีน มังกรโลดแล่นเคียงคู่ประวัติศาสตร์ชาติจีนเรื่อยมา และถือเป็นผลจากการผสมผสานระหว่างรูปลักษณ์ในอุดมคติและวิธีการทางศิลปะที่มุ่งเน้นอารมณ์โรแมนติก (Liu, 2011)

ในประเทศจีน ทุกคนล้วนรู้จักมังกรเป็นอย่างดีและภาพลักษณ์ของมังกรฝังรากลึกอยู่ในใจของชนชาวจีนทุกยุคทุกสมัย ดังนั้น ลวดลายมังกรจึงกลายเป็นหัวข้อสร้างสรรค์ที่นักออกแบบมักใช้และพบเห็นได้บนงานเครื่องภาชนะรูปแบบต่าง ๆ โดยที่นักออกแบบสร้างลวดลายที่สื่ออารมณ์

หลากหลายผ่านความรู้ความเข้าใจของตนเอง และลายมังกรในงานแกะสลักไม้ก็เป็นหนึ่งในรูปแบบการแสดงออกเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์

รูปแบบลวดลายมังกรในงานแกะสลักไม้วิจิตรงดงามแบ่งออกประเภทตามวิธีและรูปแบบท่วงท่าการแสดงออกของมังกร โดยสามารถจำแนกประเภทการออกแบบภาพลวดลายมังกรได้ ดังนี้

1) ลวดลายมังกรในอิริยาบถขณะนั่งประทับ

ในสังคมศักดินา ลวดลายมังกรในอิริยาบถท่านั่งประทับหรือจ้วหลงถือเป็นลวดลายมังกรอันสูงส่ง เป็นลวดลายตกแต่งที่สามารถใช้ได้เฉพาะในส่วนหลักของห้องโถงใหญ่ในพระตำหนักและบนฉลองพระองค์ของจักรพรรดิเท่านั้น ด้านหน้าของมังกรอยู่ตรงกลางในลักษณะนั่งตัวตรงโดยหันศีรษะไปทางด้านหน้าและมักออกแบบให้มังกรก่อกองไฟไว้ได้สันกราม กรงเล็บทั้งสองเหยียดออกชี้ทั้งสองทิศทางในรูปทรงที่แตกต่างกัน บริเวณลำตัวมังกรขดยกขึ้นแล้วโค้งลงเป็นวงโค้งด้วยท่วงท่าที่ถูกต้องตามมาตรฐาน โดยทั่วไปแล้วมักออกแบบให้ลวดลายอยู่ตรงกึ่งกลาง มังกรมีรูปลักษณะที่เคร่งขรึม แผ่รัศมีมีความน่าเกรงขาม และมักออกแบบให้บริเวณด้านบน-ด้านล่างหรือด้านซ้าย-ด้านขวาของมังกรมีลายมังกรเห็นทะยานรายล้อมอยู่รอบข้าง

ภาพที่ 3-15 งานแกะสลักไม้ลายมังกรในท่านั่งประทับซึ่งสร้างสรรค์โดยหลิวอี้เต๋อ ปรมาจารย์ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ งานแกะสลักไม้ฮู่เจียง (Ji Zhou, 2023)

2) ลายมังกรเหิน

ลายมังกรเหินหรือสิงหล่ง มักออกแบบตกแต่งเป็นลายมังกรคู่เล่นไข่มุก พบเห็นได้บ่อยครั้งในรูปแบบลวดลายประดับอยู่กลางบานประตูทั้งสองด้านหน้าพระอุโบสถวัดและลวดลายเรียวยาวเลื้อยแคบที่ประดับบนภาชนะเครื่องใช้ รูปมังกรในลวดลายมังกรเหินมักอยู่ในท่าเคลื่อนไหวอย่างมั่นคง องค์ประกอบทั้งตัวของมังกรทั้ง 2 ตัวหันเปิดมาทางด้านหน้าในแนวระนาบ หากลายมังกรเหินปรากฏในรูปแบบมังกรตัวเดียว ส่วนหัวของมังกรมักออกแบบให้หันกลับไปมองเพื่อให้ภาพมีสีสันและชีวิตชีวามากขึ้น

3) ลายมังกรโจนทะยาน

ลายมังกรโจนทะยานหรือเย่วหล่ง เป็นลายที่ออกแบบให้ส่วนหัวมังกรอยู่ด้านบน ลำตัวอยู่ในท่วงท่าร้ายรำโจนทะยานสู่ฟากฟ้าแสดงให้เห็นถึงแรงผลักดันจากการกระโจน ถ้าหัวมังกรกระโจนไปทางฝั่งซ้ายบนเรียกว่า “ลายเย่วหล่งจั่วเซ่อ” ในทางกลับกัน หากหัวมังกรกระโจนไปทางฝั่งขวาบนเรียกว่า “ลายเย่วหล่งโย่วเซ่อ”

4) ลายสยบมังกร

ลายสยบมังกรหรือเสียงหล่ง ลายสยบมังกรมักถูกออกแบบคู่กับลายมังกรโจนทะยาน เพื่อสร้างภาพทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือสี่เหลี่ยมผืนผ้าลวดลายมังกรคู่เล่นไข่มุก เป็นภาพลวดลายที่เปี่ยมด้วยชีวิตชีวาและการแสดงออกทางอารมณ์อันมหาศาล ส่วนหัวของลายสยบมังกรมักอยู่ด้านล่าง ในขณะที่ลายมังกรโจนทะยานกระโจนขึ้นด้านบน แสดงให้เห็นถึงการสยบยอม

5) ลายมังกรล่องเมฆ

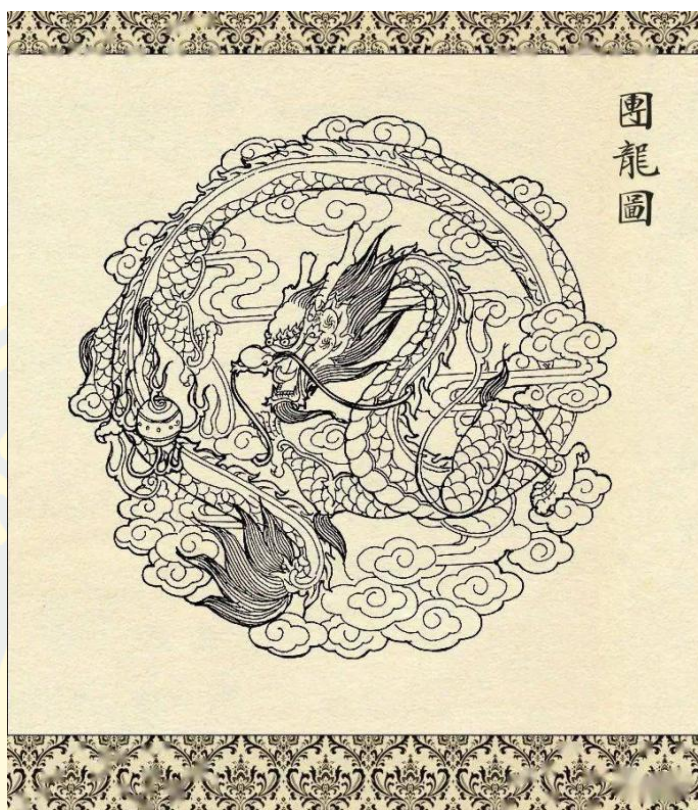
ลายมังกรล่องเมฆหรือวินหล่ง หมายถึงลวดลายมังกรที่ออกแบบให้บินโฉบไปมาในหมู่เมฆ หรือกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า “ลายมังกรล่องเมฆ” คือลายที่เกิดจากการรวมตัวของรูปทรงก้อนเมฆและมังกร ส่วนหัว หาง และเท้าของมังกรถูกแยกส่วนและผสมรวมเป็นลวดลายเดียวกันในรูปแบบรูปทรงนามธรรม แสดงอารมณ์และให้บรรยากาศลึกลับครุ่นครีด้วยลวดลายหมู่เมฆและมังกรที่บางครั้งก็คล้ายไม่ใช่เมฆ บางมุมก็ไม่ใช่มังกรเสียทีเดียว การออกแบบที่ผสมผสานองค์ประกอบภาพลวดลายด้วยวิธีแยกและกระจายองค์ประกอบในรูปแบบภาพนามธรรมเช่นนี้ช่วยเพิ่มความสวยงามให้กับภาพลวดลายและนำประสบการณ์การเชิงทัศนศิลป์รูปแบบใหม่มาให้ผู้ชมได้ลองสัมผัส

ภาพที่ 3-16 ภาพร่างเส้นลายมังกรล้อมเมฆ (อวีนหลง) โดยช่างแกะสลักไม้ฉวีเจียง (Ji Zhou, 2023)

6) ลายมังกรทรงกลม

ลายมังกรทรงกลมหรือถวนหลง คือการออกแบบรูปร่างของมังกรสอดรับกับพื้นที่รูปทรงวงกลม มีต้นกำเนิดในสมัยราชวงศ์ถังและใช้กันอย่างแพร่หลายในสมัยราชวงศ์หมิง-ชิง โดย “ลายมังกรทรงกลม 4 วง” และ “ลายมังกรทรงกลม 8 วง” กำหนดให้เป็นลายประดับตกแต่งบนชุดกว้างฝู (ชุดจีนโบราณในหมวดหมู่ชุดฮั่นฝู เครื่องแต่งกายประจำชาติจีน) ที่ต้องใช้งานตามระเบียบชุดกว้างฝูในสมัยนั้น กล่าวคือ การมีเครื่องแต่งกายที่ประดับด้วยลายมังกรทรงกลม 4 วงหรือ 8 วงสักหนึ่งชิ้นก็ถือเป็นเกียรติสูงสุด ในเวลาต่อมา เนื่องจากการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น ขอบเขตการใช้งานลายมังกรทรงกลมจึงผ่อนคลายลง ทำให้งานผ้าทอ งานปัก เครื่องเคลือบ งานสถาปัตยกรรม เครื่องเรือน และของตกแต่งอื่น ๆ ล้วนประดับตกแต่งด้วยลายมังกรทรงกลม

ภาพที่ 3-17 ภาพร่างเส้นลายทรงกลม (ถวนหลง) โดยช่างแกะสลักไม้ฉีเจียง (Ji Zhou, 2023)

3.2 ลวดลายมงคล

ภาพลวดลายในการสื่อความหมายเป็นหัวข้อสร้างสรรค์เพื่อการตกแต่งรูปแบบหนึ่งซึ่งมีแนวคิดทางศิลปะเป็นเอกลักษณ์ ความหมายของลวดลายเหล่านี้มีทั้งลวดลายที่ฝากฝังความปรารถนาในชีวิตที่ดียิ่งขึ้นของเหล่าผู้คน ลวดลายที่ชักชวนให้คนละความชั่วหันมากระทำความดี หรือส่งเสริมอุดมการณ์ทางศีลธรรมในการเคารพผู้เฒ่าผู้แก่ รักใคร่เอ็นดูผู้เยาว์ กตัญญูต่อบุพการี รักษาดี ถักดีต่อองค์จักรพรรดิ ตลอดจนความหมายที่สื่อถึงความเจริญรุ่งเรืองและเนื้อหาที่เป็นมงคลรูปแบบอื่น ๆ เช่น ความรักในชีวิตสมรส ภาพลวดลายสื่อความหมายสามารถจำแนกโดยแบ่งตามเนื้อหาได้เป็น 6 ประเภทใหญ่ ได้แก่ ลวดลายสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ ลวดลายเชิงอุปมา ลวดลายเชิงเปรียบเทียบ ลวดลายเพื่อการอำนวยพร ลวดลายรูปแบบสัญลักษณ์ และลวดลายที่สื่อความด้วยคำพ้องเสียง

1) ลวดลายสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์

ความเป็นจริง หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตจริงที่สามารถมีอิทธิพลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้คนได้ด้วยเนื้อหาเชิงอุดมการณ์และเค้าโครงเรื่องราวบางประการ หรือก็คือสิ่งที่แสดงออกให้เห็นในหัวข้อเนื้อหาซึ่งเป็นภาพฉากจริงของมนุษย์และสรรพสิ่งที่เปี่ยมด้วยชีวิตชีวาและมีความเกี่ยวข้องกับการแสดงออกในเค้าโครงเรื่องราวใด ๆ ผู้คนมักใช้ตำนานคลาสสิก นวนิยาย บทละครอุปรากรจีน ตลอดจนภาพลวดลายที่มีความเกี่ยวข้องในเชิงมานุษยวิทยาประการหนึ่งเพื่อแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับความจงรักภักดี ความกตัญญู ความชอบธรรม จริยธรรมและศีลธรรม ฯลฯ เพื่อฝากฝังความรู้สึกของผู้คนในสมัยโบราณ ส่งเสริมวัฒนธรรมขงจื๊อ ให้การอบรมสั่งสอนแก่ลูกหลานของตระกูล ยกย่องความงามของชีวิตในโลก และอธิษฐานให้สวรรค์คุ้มครองชีวิตตนและผู้คนอันเป็นที่รัก

ภาพที่ 3-18 ช่งจื่อหย่ง ประมวลงานแกะสลักไม้ระดับมณฑลของเขตอู่เจียงขณะสร้างสรรค์ผลงาน “ความกตัญญู (孝道)” (Ji Zhou, 2023)

2) ลวดลายสื่อความหมายเชิงเปรียบเทียบ

หัวข้อการตกแต่งด้วยลวดลายสื่อความหมายเชิงเปรียบเทียบในงานแกะสลักไม้อู่เจียงโดยทั่วไป คือการใช้วิธีเปรียบเทียบผ่านคำพ้องเสียงและอักขระที่มีความสอดคล้องกัน อาทิ ภาพลวดลายงานแกะสลักบนแจกันดอกไม้ที่สลักเป็นตัวอักษรจีน “หฺรูอี้” ตัวอักษรจีนของคำว่าแจกันดอกไม้ “ฮวาผิง (花瓶)” พ้องเสียงกับตัวอักษรผิงจากคำว่า “ผิงอัน (平安)” ที่แปลว่าสงบสุข เมื่อรวมเข้ากับอักษรชื่อที่ “หฺรูอี้” ที่แกะสลักตกแต่งบนงานแจกันซึ่งมีความหมายว่าสมดังปรารถนา ก็สามารถเรียกรวมกันได้ว่า “ผิงอันหฺรูอี้ (สุขสงบสมปรารถนา)” ถือเป็นลวดลายที่มีความหมายเป็นมงคล และสะท้อนถึงความปรารถนาของผู้คนที่ต้องการมีชีวิตที่ดีขึ้น

3) ลวดลายสื่อความหมายเชิงอุปมา

ลวดลายเป็นการอุปมาโดยให้เนื้อหาในหัวข้อตกแต่งลวดลายมีอัตลักษณ์บางประการที่ลอกเลียนมาจากพฤติกรรมของมนุษย์ (บุคลาธิษฐาน) อาทิ ดอกเหมยสื่อถึงความดีเต๋ยวและสง่างาม ไม่หวั่นกลัวแม้ความหนาวเย็น ต้นสนนั้นสูงใหญ่และแข็งแรง ใฝ่อ่อนนุ่มถ่อมตน ต้นทั้งสามชนิดใช้เอกลักษณ์เฉพาะตัวยืนหยัดท่ามกลาง สุน ไม้และต้นเหมยจึงถูกเรียกว่า “สามสหายเหม็นต์” หรือดอกบัวที่งอกเงยจากโคลนตม ทว่ากลับไม่แปดเปื้อนคราบโคลนซึ่งเป็นการอุปมาถึงบุคคลที่มีเกียรติและคุณธรรมสูงส่ง แม้อย่างไรก็ไม่มียวนยอมร่วมมือกระทำความชั่วร้าย

ภาพที่ 3-19 ประมาจารย์ซ่งจื้อหย่งกำลังอธิบายถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในผลงานแกะสลักไม้ของเขา “ใบบัวและต้นสน (莲叶松树)” (Ji Zhou, 2023)

4) ลวดลายสื่อความหมายเพื่อการอวยพร

หมายถึงรูปทรงสื่อโดยนัยเกี่ยวกับการอธิษฐานให้มีความสุขทางกายและใจ ด้วยภาพลวดลายรูปสัตว์หรือพืชที่เป็นสัญลักษณ์มงคล เช่น ลายค้างคาวห้าตัวและเมฆมงคล สื่อถึง “ความสุขอันมั่งคั่งเทียมฟ้า” การผสมผสานรวมกันของลวดลายลูกพลับและลิ้นจี่ สื่อถึง “การอวยพรให้ประสบแต่โชคดีไม่ว่าเรื่องใด” ตลอดจนลวดลายที่ผสมผสานรูปประทัดและแจกันดอกไม้เข้าด้วยกัน สื่อถึง “การอวยพรให้ตลอดชีวิตมีแต่ความสุขสันต์ร่มเย็น” และยังมีภาพลวดลายพวงอุ้งนึ่งที่มีผลจำนวนมาก สื่อถึง “การอวยพรให้มั่งมีทั้งลูกหลานและความสุข”

ภาพที่ 3-20 ประมาจารย์ซ่งจื้อหย่งกำลังอธิบายถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในผลงานแกะสลักไม้ของเขา “เถาองุ่น (葡萄)” (Ji Zhou, 2023)

5) ลวดลายสื่อความด้วยวิธีคำพ้องเสียง

การสื่อด้วยคำพ้องเสียงคือ การใช้ชื่อหัวข้อลวดลายตกแต่งที่นำมาประกอบกับชื่อหรือคำนามขององค์ประกอบอื่นในงานให้กลายเป็นคำพ้องเสียงเพื่อแสดงความหมายเชิงมงคล เช่น ภาพลวดลายที่นำแจกันโบราณ กุ๊ผิง และลวดลายตัวอักษรหุอิ้มมาผสมผสานเข้าด้วยกัน จนได้คำว่า “ผิงอันหุอิ้ม” หมายถึง สุขสงบสมปรารถนา เป็นต้น

อุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้วิเจียง

1. พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้วิเจียง

ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและการพัฒนาของอุตสาหกรรมงานแกะสลักของ เขตอวิเจียงมีต้นกำเนิดมาจากนักธุรกิจจากกัวสี ภายใต้การนำของจางกั๋วสี่อุตสาหกรรมงานแกะสลักของเขตอวิเจียงจึงได้ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงจากงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมสู่อุตสาหกรรมสมัยใหม่

ภาพที่ 3-21 จางกั๋วสี้ มหาเศรษฐีอันดับต้น ๆ ของจีนและเป็นผู้ก่อตั้งอุตสาหกรรมงานแกะสลักเขตอวีเจียง ที่มา: Web baidu (n.d.)

1.1 ต้นกำเนิดอุตสาหกรรมและการพัฒนาในระยะต้น (ช่วงปี ค.ศ. 1973-1980)

จางกั๋วสี้เกิดที่เขตอวีเจียง มณฑลเจียงซี ในปีค.ศ. 1952 แรกเริ่มเขาเป็นเพียงช่างไม้ทั่วไปในท้องถิ่น ในปี ค.ศ. 1973 จางกั๋วสี้ขายทรัพย์สินและใช้เงิน 1,400 หยวนเพื่อสร้างโรงงานแกะสลักหัตถกรรมอวีเจียง ซึ่งเป็นโรงงานแกะสลักแห่งแรกในประวัติศาสตร์ของเขตอวีเจียง เขานำคนงาน 21 คนเปลี่ยนบริษัทงานไม้แห่งนี้ที่ใกล้จะล้มละลายกลายเป็นโรงงานแกะสลักงานฝีมือระดับมืออาชีพ ในปีค.ศ. 1978 จางกั๋วสี้ไปที่บริษัท Shanghai Crafts Import เพื่อหาช่องทางส่งออกสำหรับผลิตภัณฑ์ของตน เขาได้เรียนรู้ว่าผลิตภัณฑ์แกะสลักไม้ทางศาสนาซึ่งเป็นตลาดเฉพาะทางของชาวพุทธ มีตลาดขนาดใหญ่ในประเทศญี่ปุ่นและทำกำไรได้สูง จึงริเริ่มธุรกิจแปรรูปผลิตภัณฑ์พุทธเฉพาะกลุ่มขนาดใหญ่ในประเทศ ดำเนินธุรกิจในท้องถิ่นเพื่อส่งออกผลิตภัณฑ์ทางศาสนา และกลายเป็นธุรกิจใหม่ที่เพิ่มผลกำไรเป็นสองเท่า และเพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุสู่การพัฒนาที่รวดเร็วและมีอำนาจประกันความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ จางกั๋วสี้จึงดำเนินการปฏิรูปองค์กรครั้งใหญ่ เขาได้เชิญศิลปินแกะสลักไม้จากตงหยาง มณฑลเจ้อเจียง เข้ามาที่โรงงานและเลือกผู้มีความสามารถจากช่างแกะสลักรุ่นเยาว์มาตั้งห้องออกแบบ เขาขอให้เหล่าศิลปินเปรียบเทียบตัวอย่างผลิตภัณฑ์แท่นบูชาพระ และเดินทางไปยังส่วนต่างๆ ของประเทศเพื่อศึกษาการแกะสลักแบบนูน การแกะสลักแบบมิลิก การแกะสลักแบบกลวง ฯลฯ การใช้ไม้และการแกะสลักแบบต่าง ๆ เช่น การแกะสลักแบบสามมิติ นำพาทั้งโรงงานไปสู่ทิศทางการผลิตและการจัดการใหม่ที่ใช้วัสดุน้อยลง ฝีมือประณีตและมีมูลค่าสูง ในปีค.ศ. 1980 ผลิตภัณฑ์งานแท่นบูชาแกะสลักไม้แบบพุทธศาสนาส่งสร้างความฮือฮาในญี่ปุ่นเป็น

ครั้งแรก โดยมียอดขายถึง 650,000 หยวน มูลค่าผลผลิตต่อปีเพิ่มขึ้นสี่เท่าเป็น 1.06 ล้านหยวนจาก 250,000 หยวนในปีค.ศ. 1979 และภายในปีค.ศ. 1985 ทรัพย์สินส่วนตัวของจางกั๋วสี้มีมูลค่าถึง 30 ล้านเหรียญสหรัฐ ทำให้เขากลายเป็นมหาเศรษฐีอันดับต้น ๆ ของจีน (Wang, 2020)

1.2 การขยายอุตสาหกรรมและการพัฒนาตลาดต่างประเทศ (ช่วงปี ค.ศ. 1980-1990)

ในช่วงปี ค.ศ.1980 ภายใต้การนำของจางกั๋วสี้ อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียงยังคงขยายขนาดการผลิตและเพิ่มประเภทผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง นอกจากกลองไม้การบูรแกะสลักแบบดั้งเดิมแล้ว โรงงานยังเริ่มผลิตผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ตกแต่งสถาปัตยกรรม และผลิตภัณฑ์ทางศาสนาระดับสูง ผลิตภัณฑ์ของโรงงานแกะสลักอวี้เจียงเริ่มส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศในปริมาณมาก โดยเฉพาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โรงงานแกะสลักอวี้เจียง ได้กลายเป็นหนึ่งในฐานการผลิตไม้แกะสลักที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และผลิตภัณฑ์ของบริษัทได้รับการต้อนรับอย่างกว้างขวางในตลาดเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ในปีค.ศ. 1984 จางกั๋วสี้ได้ก่อตั้งโรงเรียนช่างแกะสลัก โดยมีนักเรียน 200 คนต่อปี โรงเรียนแห่งนี้ฝึกอบรมช่างแกะสลักอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 10 ปีติดต่อกัน และได้บ่มเพาะบุคลากรที่มีความสามารถด้านเทคนิคเชิงช่างสำหรับอุตสาหกรรมนี้เป็นจำนวนมาก

ในช่วงราวปี ค.ศ. 1990 อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียงยังคงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีผลิตภัณฑ์หลายประเภทมากขึ้นและส่วนแบ่งการตลาดก็ค่อย ๆ เพิ่มขึ้น ในช่วงเวลานี้ อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียงไม่เพียงมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาอุตสาหกรรม แต่ยังรวมถึงการสืบทอดทักษะเชิงช่างตามสถิติปัจจุบันมีบุคลากรผู้มีความสามารถมากกว่า 30,000 คนจากเขตอวี้เจียงที่ทำงานในอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ทั่วประเทศ การเพิ่มบุคลากรมากความสามารถเหล่านี้ได้เพิ่มพลังใหม่ให้กับการพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักของเขตอวี้เจียง

1.3 การยกระดับอุตสาหกรรมและการเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัย (ช่วงปี ค.ศ.2000)

ในช่วงปีค.ศ 2000 ด้วยความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาสังคม ตลอดจนการฝึกฝนและการแนะนำผู้ที่มีความสามารถ อุตสาหกรรมงานแกะสลักของเขตอวี้เจียงเริ่มมุ่งเน้นไปที่การยกระดับอุตสาหกรรมและสร้างเสริมนวัตกรรม โดยการมุ่งเน้นที่การสร้างอุตสาหกรรมแกะสลักตกแต่งบ้านเป็นมาตรการที่สำคัญ ด้วยการผสมผสานทักษะการแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมเข้ากับวิถีชีวิตในบ้านสมัยใหม่ อุตสาหกรรมจึงพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ในบ้านที่แกะสลักอย่างแข็งขันโดยมีนัยทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางศิลปะเป็นจุดเด่นสำคัญ

ในช่วงเวลานี้ อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงได้นำเสนอเทคโนโลยีที่ทันสมัยและองค์ประกอบที่เป็นนวัตกรรมมากขึ้น ซึ่งช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ อาทิ มีการนำสายการผลิตอัตโนมัติมาใช้ขยายต่อยอดโรงงานผลิตขององค์กรและปรับปรุง

ประสิทธิภาพการผลิต ใช้วัสดุและเทคโนโลยีใหม่เพื่อปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์ ด้วยวัสดุและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เหล่านี้ ทุกกระบวนการในอุตสาหกรรมหัตถกรรมแกะสลักไม้โบราณโดยพื้นฐานแล้วจึงเปลี่ยนผ่านเข้าสู่การผลิตแบบเครื่องจักรแบบกึ่งและเต็มรูปแบบ ทำให้ผลิตภัณฑ์สามารถแข่งขันในตลาดได้มากขึ้น

1.4 การบูรณาการอุตสาหกรรมและการพัฒนาที่หลากหลาย (ช่วงปี ค.ศ. 2010-ปัจจุบัน)

อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงมุ่งเน้นไปที่นวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาตั้งแต่ปีค.ศ. 2010 การนำเสนอวิธีการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ และปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ การออกแบบดิจิทัลและการแกะสลักด้วยเครื่อง CNC ผสมผสานงานฝีมือแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมเข้ากับวิธีการผลิตที่ทันสมัย ช่วยเพิ่มความแม่นยำและงานฝีมือของงานแกะสลักได้อย่างมาก นวัตกรรมทางเทคโนโลยีนี้ไม่เพียงแต่ทำให้งานแกะสลักไม้อวี่เจียงมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้นเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาที่หลากหลายของอุตสาหกรรมอีกด้วย

ในช่วงเวลานี้ อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงได้ส่งเสริมการบูรณาการกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง และตระหนักถึงการขยายต่อยอดและการขยายตัวของห่วงโซ่อุตสาหกรรม ด้วยความร่วมมือกับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมเทคโนโลยี ฯลฯ อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงจึงไม่เพียงสามารถรักษาความได้เปรียบในทักษะการแกะสลักไม้แบบดั้งเดิม แต่ยังสร้างความก้าวหน้าครั้งใหม่ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ การขยายตลาด การสร้างแบรนด์ ฯลฯ ท่ามกลางความต้องการของตลาดที่หลากหลายมากขึ้น อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงเริ่มขยายสายผลิตภัณฑ์และเปิดตัวผลิตภัณฑ์แกะสลักไม้ที่หลากหลายมากขึ้น นอกเหนือจากงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมแล้ว ยังมีส่วนร่วมในการตกแต่งบ้าน ผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ การปรับแต่งของขวัญ และสาขาอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่แตกต่างกัน ในเวลาเดียวกันยังพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ บริการที่ปรับแต่งตามความต้องการ ฯลฯ อย่างแข็งขัน เพื่อขยายพื้นที่การตลาดให้กับผลิตภัณฑ์จากองค์กร

2. สถานการณ์ในปัจจุบันของอุตสาหกรรมและแบบแผนโครงสร้าง

2.1 สถานการณ์ในปัจจุบันของอุตสาหกรรม

หลังจากพัฒนามาเกือบห้าสิบปี อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงก็ประสบความสำเร็จ “ในด้านอุตสาหกรรม การสร้างแบรนด์ และการขยายขนาด” ด้วยการมีองค์กรการค้า ก้าวสู่ กรู๊ป เป็นผู้นำ “งานฝีมือขนาดเล็ก” จึงกลายเป็น “อุตสาหกรรมขนาดใหญ่” โดยมีบริษัทจดทะเบียน 181 แห่ง ห้องประชุมเชิงปฏิบัติการหลายประเภทหลายพื้นที่ และพนักงานมากกว่า 30,000 คน (Wang, 2020)

ในปีค.ศ. 2009 เพื่อให้อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีขนาดใหญ่และแข็งแกร่งขึ้น รัฐบาลเขตโอวี่เจียงในขณะนั้นจึงได้ก่อตั้ง “สำนักงานใหญ่การพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักโอวี่เจียง” และสร้างถนนสายอุตสาหกรรมผู้ประกอบการด้านงานแกะสลักของเขตโอวี่เจียง ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมงานแกะสลักโอวี่เจียงได้ยึดถือ “การสร้างแบรนด์ที่แข็งแกร่ง ความนิยมที่เพิ่มขึ้น และการขยายอุตสาหกรรม” เป็นทิศทางการพัฒนา โดยได้ขยายความได้เปรียบของแบรนด์ “งานแกะสลักอันดับหนึ่งในไต้หวัน” อย่างเต็มที่ด้วยองค์ประกอบ การรวมตัวขององค์กรและกลุ่ม อุตสาหกรรมพยายามสร้างแพลตฟอร์มการพัฒนาอุตสาหกรรมสำหรับ “สวนสาธิตวัฒนธรรมการแกะสลัก” ซึ่งตั้งอยู่บนถนนสายอุตสาหกรรมผู้ประกอบการด้านงานแกะสลัก สวนสาธิตผู้ประกอบการด้านงานแกะสลักและฐานปฏิบัติการวัฒนธรรมสร้างสรรค์ด้านงานแกะสลัก งานแกะสลักโอวี่เจียงได้รับรางวัล “บ้านเกิดของศิลปะรากเหง้าของจีน”, “ฐานอุตสาหกรรมงานแกะสลักของมณฑลเจียงซี”, “ฐานสาธิตอุตสาหกรรมวัฒนธรรมของมณฑลเจียงซี”, “สถานที่ท่องเที่ยวระดับ AAA แห่งชาติ”, “ฐานผู้มีความสามารถพิเศษของมณฑลเจียงซี”, “อุตสาหกรรมหลักของมณฑลเจียงซี” “กลุ่มอุตสาหกรรมหลักของมณฑลเจียงซี” และรางวัลอื่น ๆ อีกมากกว่า 10 รางวัล ในปีค.ศ. 2021 กิจการแกะสลักโอวี่เจียงมีรายได้จากการดำเนินงาน 838 ล้านหยวน มีบริษัทส่งออกที่ดำเนินการเอง 18 แห่ง ปริมาณการนำเข้าและส่งออก 8.12 ล้านหยวน และมีบริษัทผลิตและดำเนินการจดทะเบียน 181 แห่ง (Wang, 2020)

2.2 แบบแผนโครงสร้างของอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมงานแกะสลักโอวี่เจียงมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาของการแกะสลักไม้ การแกะสลักรากไม้ การแกะสลักสำริด การแกะสลักหยกและการแกะสลักหินเป็นหลัก เขตโอวี่เจียงส่งเสริมการสร้างแพลตฟอร์มการพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลัก อาทิ สวนสาธิตอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ และย่านถนนสายอุตสาหกรรมงานแกะสลัก เริ่มแรกได้กำหนดรูปแบบการพัฒนาให้เป็น “การผลิต การค้า และนิทรรศการกระจายแบบครบวงจร”

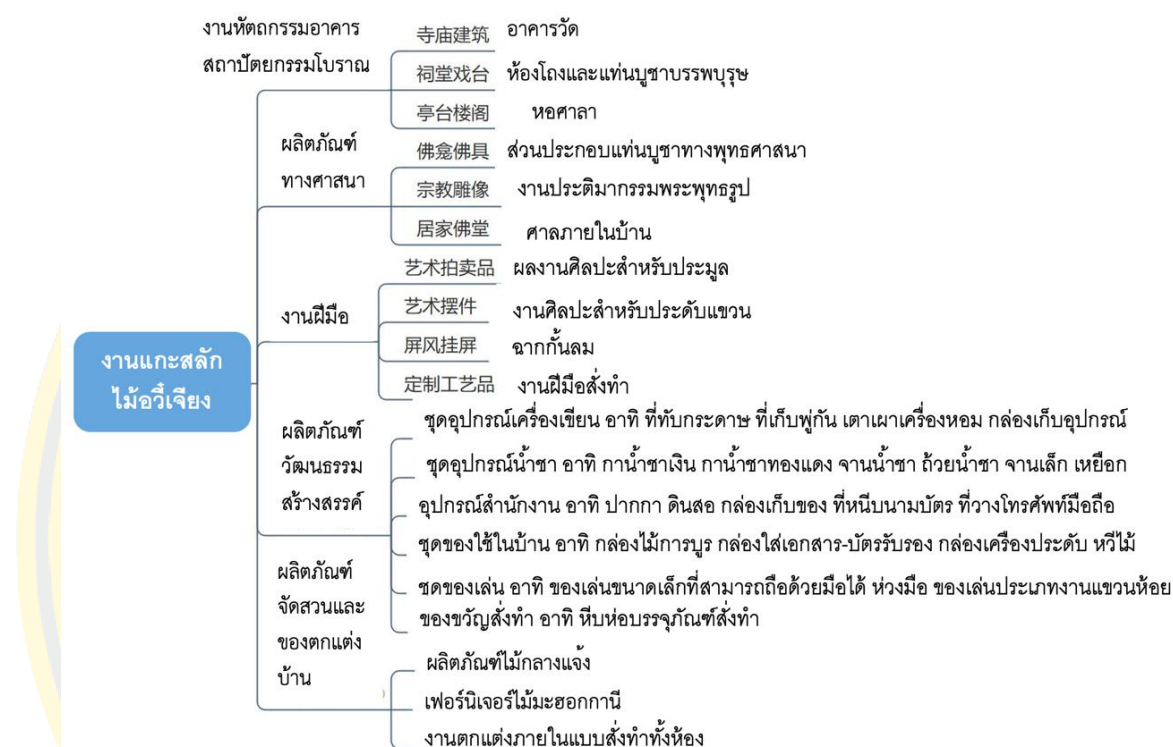
อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงครอบคลุมผลิตภัณฑ์หลัก 5 ประเภท ได้แก่ งานฝีมือสถาปัตยกรรมดั้งเดิม ผลิตภัณฑ์ทางศาสนา งานฝีมือแกะสลัก ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ตลอดจนการจัดสวนและของตกแต่งบ้าน อุตสาหกรรมนี้ได้ก่อให้เกิดทักษะดั้งเดิมที่สำคัญ เช่น การแกะสลักไม้ การแกะสลักรากไม้ การแกะสลักสำริด หยกและการแกะสลักหิน ทั้งยังขยายไปถึงรูปแบบอุตสาหกรรมในงานฝีมือสมัยใหม่ งานศิลปะภายในบ้าน ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์และสาขาอื่น ๆ ในด้านงานฝีมืออาคารสถาปัตยกรรมดั้งเดิม อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงมุ่งมั่นในการดำเนินงานเกี่ยวกับการแกะสลักอาคารสถาปัตยกรรมโบราณดั้งเดิมและการผลิตชิ้นส่วนตกแต่งอาคารแบบดั้งเดิม เพื่อให้การสนับสนุนในการอนุรักษ์และการสืบทอดอาคารสถาปัตยกรรมแบบโบราณ ในด้านผลิตภัณฑ์ทางศาสนา อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงมุ่งเน้นไปที่การผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมและสุนทรียภาพสมัยใหม่ พัฒนาจนได้ผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นด้วยคุณค่าทางศิลปะและสามารถใช้งานได้จริงซึ่งได้รับการตอบรับจากตลาดอย่างดี (Wang, 2020)

ในงานฝีมือ อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงยังคงมุ่งสำรวจนวัตกรรมและผสมผสานแนวคิดการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อสร้างงานฝีมือจำนวนมากที่มีสไตล์เป็นเอกลักษณ์และมีคุณค่าทางศิลปะสูง ในด้านผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงได้พัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์ด้วยความช่วยเหลือจากความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับอุทยานในตลาด ในด้านการจัดสวนและของตกแต่งบ้าน อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงได้ผสมผสานศิลปะการแกะสลักไม้เข้ากับภูมิทัศน์ของสวนเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านในสวนที่มีเอกลักษณ์ เพิ่มบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ให้กับชีวิตคนเมืองสมัยใหม่ ด้วยแบบแผนโครงสร้างอุตสาหกรรมในรูปแบบข้างต้น อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงได้สร้างโครงสร้างผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายและครอบคลุม ทำให้เกิดพื้นที่ที่กว้างขวางสำหรับการพัฒนาแบบบูรณาการงานฝีมือแบบดั้งเดิมร่วมกับอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ช่วยให้อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงบรรลุการเปลี่ยนแปลงเพื่อการยกระดับและบรรลุผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม

3. การจำแนกประเภทและเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

นับตั้งแต่มีการส่งออกผลิตภัณฑ์กล่องไม้การบูรแกะสลักชุดแรก อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงยังคงติดตามตลาดและสร้างนวัตกรรมทางผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง จนถึงขณะนี้ อุตสาหกรรมดังกล่าวมีผลิตภัณฑ์หลัก 5 หมวดหมู่ ประกอบด้วยงานหัตถกรรมอาคารสถาปัตยกรรมโบราณ (อาคารวัด ห้องโถงและแท่นบูชาบรรพบุรุษ หอศาลา) ผลิตภัณฑ์ทางศาสนา (ส่วนประกอบแท่นบูชา เครื่องเรือน งานประติมากรรมพระพุทธรูป ศาลประจำบ้าน ศาลบูชาผู้ล่วงลับ) งานฝีมือแกะสลัก งานศิลปะสำหรับประดับแขวน ฉากแขวนกันลม ของตกแต่งบ้าน) ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (ชุดอุปกรณ์เครื่องเขียน ชุดน้ำชา อุปกรณ์สำนักงาน ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับบ้าน ของเล่น

ของขวัญแบบสั่งทำ) ผลิตภัณฑ์สำหรับจัดสวนและของตกแต่งบ้าน (ผลิตภัณฑ์ไม้กลางแจ้ง
เฟอร์นิเจอร์ไม้มะฮอกกานี งานตกแต่งภายในแบบสั่งทำทั้งห้อง)

ภาพที่ 3-22 แผนภาพผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้อู๋เจียง (Ji Zhou, 2023)

3.1 งานหัตถกรรมอาคารสถาปัตยกรรมโบราณ

ผลิตภัณฑ์งานหัตถกรรมอาคารสถาปัตยกรรมโบราณของอุตสาหกรรมงานแกะสลักอู๋เจียงประกอบด้วยอาคารสถาปัตยกรรมวัดวาอาราม โถงและศาลเช่นไหว้บรรพบุรุษ หอศาลา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2020 เป็นต้นมาอู๋เจียงดำเนินการขยายตัวอย่างต่อเนื่องในตลาดงานอาคารสถาปัตยกรรมโบราณ ทั้งอาคารวัด โถงสักการะบรรพบุรุษ เวทีการแสดงโบราณ พระตำหนักราชวังภายในประเทศ จีนจำนวนมากล้วนมีงานแกะสลักไม้ งานแกะสลักสำริด งานวาดภาพเขียนสี และงานตกแต่งปิดทองของเขตอู๋เจียงเป็นองค์ประกอบ อาทิ วัดหนิวไส่วซานในเมืองหนานจิง วัดผู้ถั่วในภูเขาโจวซาน พระราชวังชิงหวานโช่วในเมืองหนานซาง เวทีแสดงโบราณในเมืองเล่อผิง รวมถึงศาลหลักเมืองของเมืองอิงถาน ฯลฯ (Wang, 2020)

ภาพที่ 3-23 งานแกะสลักไม้อวี้เจียงในผลงานหัตถกรรมอาคารสถาปัตยกรรมโบราณ (1) อาคารหลักในศาลหลักเมืองของเมืองอิงถาน (2) งานแกะสลักส่วนทับหลังของพระราชวังชิงหวานไช้วในเมืองหนานซาง (3) งานแกะสลักบนคานจันทรเสี้ยวในวิหารหลงไส่วซานเซียนในเมืองหนานจิง (4) งานแกะสลักปิดทองตรงส่วนไม้ค้ำคานภายในวัดผู้ถั่วในภูเขาโจวซาน (Ji Zhou, 2023)

ผลิตภัณฑ์แบบจำลอง “ตำหนักฉีเหนียนเตียน” ที่สร้างโดยองค์กรงานแกะสลักอวี้เจียง Hongchen Craftsmanship ถือเป็นผลงานชิ้นเอกและเป็นตัวแทนด้านงานหัตถกรรมอาคารสถาปัตยกรรมโบราณของอุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียง ผลิตภัณฑ์ชิ้นนี้ได้จัดแสดงในงานโอลิมปิกฤดูหนาวและทำให้เกิดเสียงฮือฮาอย่างมาก งานแกะสลักแบบจำลองโครงสร้างสถาปัตยกรรมไม้ตำหนักฉีเหนียนเตียนในหอสักการะฟ้าเทียนถานอิงรายละเอียดจากสถาปัตยกรรมต้นฉบับทั้งหลังมาตราส่วนอยู่ที่ 1:25 สร้างขึ้นอย่างประณีตโดยใช้โครงสร้างสถาปัตยกรรมแบบสุนเหมาซึ่งเป็นการเข้าไม้ด้วยร่องลิ้นและข้อต่อเดือยไม้แบบจีนโบราณ แบบจำลองมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 3.6 เมตร สูง 1.5 เมตร ทำจากไม้สักทองนำเข้า มีชิ้นส่วนประมาณ 20,000 ชิ้น และมีน้ำหนักประมาณ 500 กิโลกรัม (Wang, 2020)

ภาพที่ 3-24 งานแกะสลักไม้แบบจำลอง “ตำหนักฉีเหนียนเตี้ยน” ในหอสักการะฟ้าเทียนถาน โดย Hongchen Craftsmanship เปิดตัวครั้งแรกในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวที่ปักกิ่ง (Ji Zhou, 2023)

ผลิตภัณฑ์งานหัตถกรรมอาคารสถาปัตยกรรมโบราณชิ้นนี้สร้างสรรค์โดยตัวนฉีฉิน ศิลปินในสังกัด Hongchen Craftsmanship โดยในปีค.ศ. 1984 ตัวนฉีฉินเข้าศึกษาและอบรมทักษะงานศิลป์ในโรงงานแกะสลักอวี่เจียงของจางกั๋วสือ ต่อมาเขาเดินทางไปยังประเทศญี่ปุ่นเพื่อเรียนรู้ทักษะการแกะสลักไม้และบูรณะซ่อมแซมอาคารโบราณ หลังจากกลับมายังประเทศจีนตัวนฉีฉินได้เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการก่อสร้างอาคารสถาปัตยกรรมโบราณในประเทศจีน ในปีค.ศ. 2016 จึงย้ายมายังเขตอวี่เจียงและก่อตั้งบริษัท Yingtan Hongchen Crafts Co., Ltd. ขึ้นที่เขตอวี่เจียง (Wang, 2020)

3.2 ผลิตภัณฑ์ทางศาสนา

ผลิตภัณฑ์ทางศาสนาที่สร้างสรรค์ด้วยงานแกะสลักไม้อวี่เจียงส่วนใหญ่มักเป็นส่วนประกอบแท่นบูชาแบบพุทธศาสนา รูปปั้นทางศาสนา ศาลบูชาภายในบ้าน รวมถึงเครื่องใช้และเครื่องเซ่นสังเวยรวมในพิธีศพ ผลิตภัณฑ์ประเภทส่วนประกอบแท่นบูชาแบบพุทธศาสนามีทั้งแท่นบูชาเตาเผาเครื่องหอม โต๊ะหมู่บูชาและจารึกกระสุนสำหรับบูชา ซึ่งเป็นสิ่งที่ใช้ประดิษฐานพระพุทธรูปและประกอบพิธีกรรมสักการะบูชาภายในบ้านหรือวัด รูปปั้นทางศาสนา หมายถึงรูปปั้นรูปเทพเจ้าหรือรูปปั้นศักดิ์สิทธิ์ในทางพุทธศาสนา ลัทธิเต๋าหรือศาสนาอื่น ๆ อาทิ รูปปั้นหรือพระพุทธรูปของพระพุทธรเจ้า พระโพธิสัตว์ เจ้าแม่กวนอิม ฯลฯ ซึ่งใช้เป็นสิ่งเคารพตัวแทนทางความเชื่อและ

ส่วนประกอบในการสักการะบูชาพระพุทธเจ้า ศาลบูชาภายในบ้าน หมายถึงสถานที่ในบ้านที่อุทิศให้กับการสักการะพระพุทธรูป บูชาเทพเจ้าหรือประกอบพิธีกรรมทางศาสนา เครื่องใช้และเครื่องเซ่นสังเวยรวมในพิธีศพ หมายถึงเครื่องใช้ชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในงานศพและพิธีเซ่นไหว้ อาทิ เชิงเทียนเซ่นไหว้ ภาชนะเซ่นไหว้ แผ่นป้ายจารึกจิตวิญญาณ ฯลฯ ผลิตภัณฑ์ทางศาสนาเหล่านี้มักสะท้อนถึงงานฝีมืออันประณีตและนัยแฝงทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งของงานแกะสลักอวี้เจียงและถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นด้วยความหมายในเชิงความศักดิ์สิทธิ์และเปี่ยมด้วยคุณค่าทางศิลปะ (Wang, 2020)

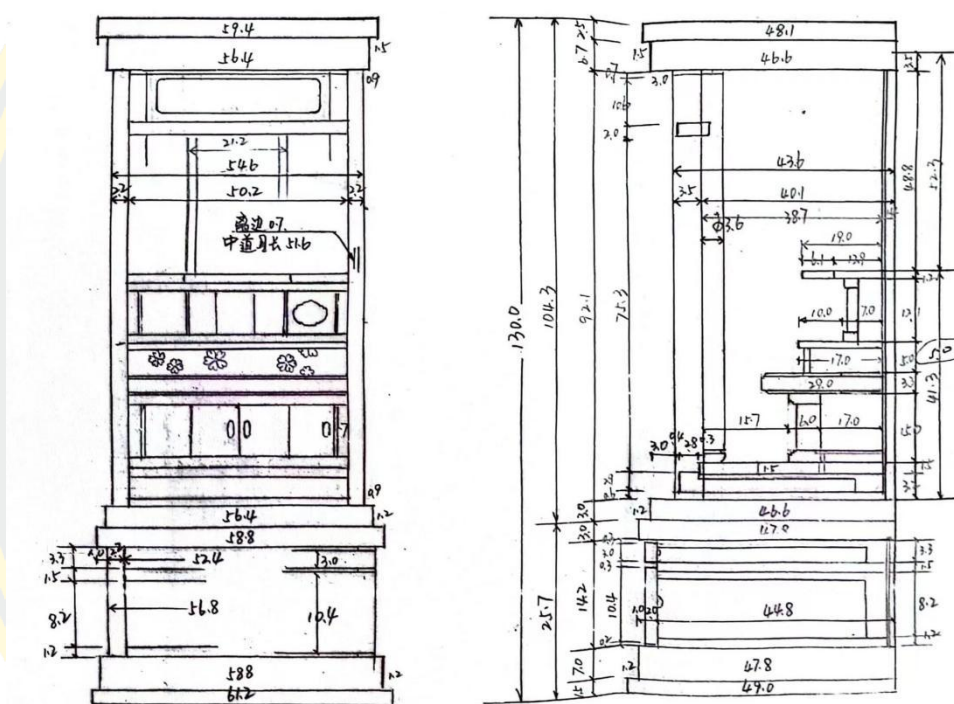
ภาพที่ 3-25 งานแกะสลักไม้อวี้เจียงประเภทผลิตภัณฑ์ทางศาสนาสำหรับการสักการะแบบพุทธศาสนา (1) รูปปั้นพระอวโลกิเตศวรพันกร (โดยโรงหัตถกรรมอวี้เจียง Zhuomu Tang) (2) เจดีย์แกะสลักไม้ปิดทอง (โดยโรงงานหัตถกรรมพุทธศิลป์อวี้เจียง Baosheng) (3) โต๊ะหมู่บูชาไม้มะฮอกกานี (โดยโรงงานหัตถกรรมพุทธศิลป์อวี้เจียง Baosheng) (4) แท่นบูชางานแกะสลักไม้ลงรักดำเขียนลายทอง (โรงหัตถกรรมแกะสลักอวี้เจียง Guoxi Group) (Ji Zhou, 2023)

งานแกะสลักไม้อวี้เจียงประเภทผลิตภัณฑ์ทางศาสนามีผลิตภัณฑ์แท่นบูชาขององค์กรการค้า ก้าวสี่ กรูปเป็นผลงานตัวแทนที่โดดเด่น และยังถือได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง ได้รับการยกย่องอย่างมากในต่างประเทศ ผลิตภัณฑ์แท่นบูชาผลิตโดยโรงหัตถกรรมแกะสลักอวี้เจียงที่ก่อตั้งโดยจางก้าวสี่ แท่นบูชาเหล่านี้มีชื่อเสียงในด้านการแกะสลักที่มีรายละเอียดและงานฝีมืออันประณีต องค์กรการการค้า ก้าวสี่ กรูป มีส่วนร่วมในการผลิตแท่นบูชาแบบพุทธศาสนาามาตั้งแต่ปีค.ศ. 1978 โดยในปีค.ศ. 1986 แท่นบูชาแบบพุทธศาสนาที่พัฒนาและส่งออกโดยองค์กรการการค้า ก้าวสี่ กรูป ได้รับการจดทะเบียนเป็นโครงการสาธิตจุดประกายไฟแห่งชาติใน “แผนห้าปี ฉบับที่ 7” และผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญที่จัดโดยคณะกรรมการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ อีกทั้งเทคโนโลยีการผลิตขององค์กรการการค้า ก้าวสี่ กรูป ยังก้าวหน้าไปสู่ขั้นแนวหน้าในระดับสากล ซึ่งการป้อนผลิตภัณฑ์แท่นบูชาเข้าสู่ตลาดต่างประเทศได้เป็นผลสำเร็จได้เพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันในระดับนานาชาติให้กับผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้อวี้เจียงอย่างมหาศาล

ภาพที่ 3-26 ผลิตภัณฑ์แท่นบูชาแบบพุทธศาสนาที่ผลิตโดยองค์กรการการค้า ก้าวสี่ กรูป (ภาพเต็มของผลิตภัณฑ์และภาพจับรายละเอียดบางส่วน) (Ji Zhou, 2023)

ผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการผลิตแทนบูชาแบบพุทธศาสนาขององค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุ๊ป โดยผ่านการลงพื้นที่สำรวจข้อมูล การออกแบบและการผลิตแทนบูชาแบบพุทธศาสนาขององค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุ๊ป เป็นการสร้างสรรค์โดยผสมผสานเทคนิคศิลป์หลากหลายรูปแบบ อาทิ เทคนิคงานไม้ เทคนิคการสร้างโครงกรอบ เทคนิคลงรัก เทคนิคแกะสลัก เทคนิควาดภาพเขียนบนผิวนางลงรัก สีส้อย (莳绘) และเทคนิคเลี่ยมฝัง

ภาพที่ 3-27 ภาพร่างงานออกแบบผลิตภัณฑ์แทนบูชาแบบพุทธศาสนาที่ผลิตโดยองค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุ๊ป (Ji Zhou, 2023)

1) งานไม้ เทคนิคงานไม้ถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการผลิตสร้างสรรค์แทนบูชาแบบพุทธศาสนา ซึ่งกระบวนการงานไม้จำเป็นต้องใช้วัสดุไม้คุณภาพสูงและกระบวนการแปรรูปเชิงกลเพื่อสร้างชิ้นส่วนงานไม้แต่ละประเภทเตรียมไว้สำหรับกระบวนการผลิตในลำดับต่อไป

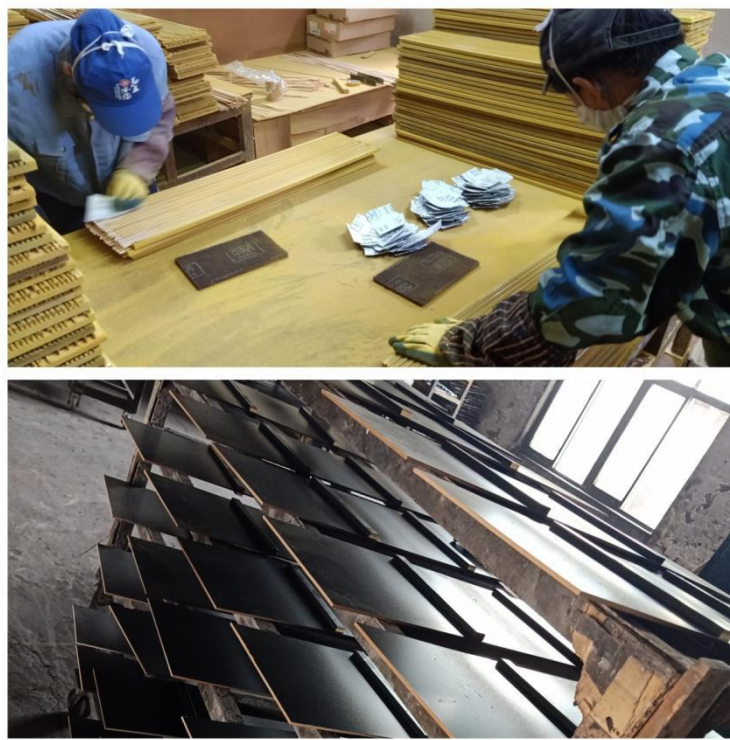
ภาพที่ 3-28 วัสดุไม้ที่องค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุป คัดสรรและนำมาแปรรูป
(Ji Zhou, 2023)

2) การสร้างโครงกรอบ เป็นกระบวนการประกอบและยึดชิ้นส่วนงานไม้เข้าด้วยกันเพื่อประกอบตั้งเป็นโครงสร้างหลักของตัวแท่นบูชา

ภาพที่ 3-29 กระบวนการประกอบและยึดชิ้นส่วนงานไม้เพื่อสร้างโครงกรอบซึ่งเป็นโครงสร้างหลักของตัวแท่นบูชา (Ji Zhou, 2023)

3) งานลงรัก เป็นกระบวนการสำคัญในการลงสีและตกแต่งแท่นบูชา การลงรักขั้นแรกคือการเคลือบเพื่อป้องกันแมลงและความชื้น ส่วนขั้นที่ 2 เป็นการลงรักสีดำเพื่อให้ภาพรวมงานมีความมันวาวลือแสง สีเส้นสวยสดและให้บรรยากาศเคร่งขรึม สงบและมั่นคง

ภาพที่ 3-30 กระบวนการลงรัก (Ji Zhou, 2023)

4) งานวาดภาพเขียนบนผิวงานลงรัก หรือสีอู๋ย คือการวาดภาพลวดลาย อาทิ ลวดลายพืช นก ดอกไม้ แมลง ฯลฯ เพื่อเพิ่มพูนคุณค่าทางศิลปะและคุณค่าในเชิงชิ้นชมงานศิลป์ให้กับแท่นบูชา

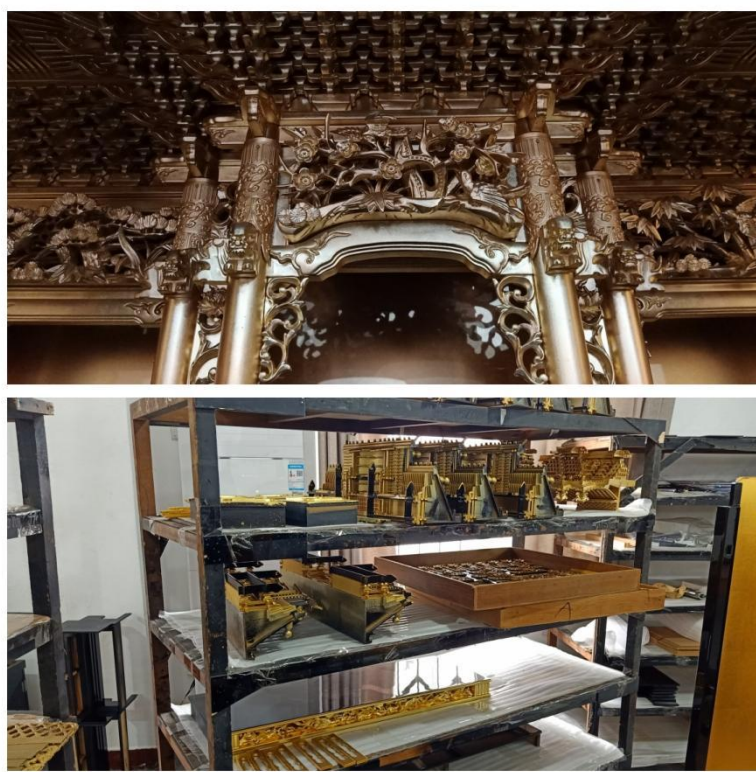
ภาพที่ 3-31 กระบวนการวาดภาพเขียนบนผิวงานลงรัก (Ji Zhou, 2023)

5) งานปิดทอง คือการลงแผ่นทองคำเปลวบนพื้นผิวงานไม้แกะสลักที่เคลือบด้วยรักเรียบร้อยแล้ว เพื่อเสริมให้แท่นบูชามีสีสันแพรวพราวสะดุดตา วิจิตรงดงามยิ่งขึ้น

ภาพที่ 3-32 กระบวนการปิดทอง (Ji Zhou, 2023)

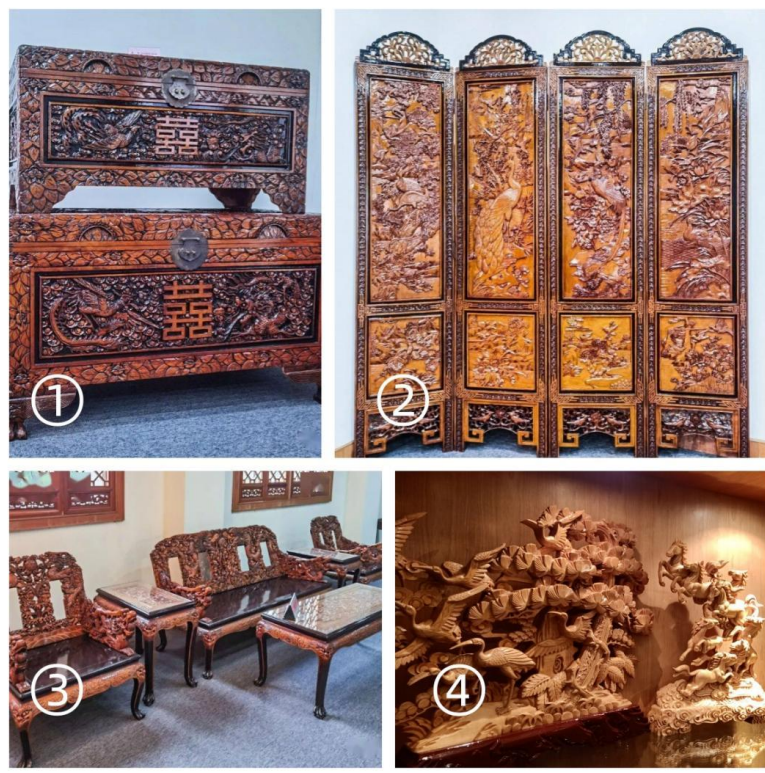
6) งานแกะสลัก งานแกะสลักคือหัวใจสำคัญของการผลิตส้างสรรค์แทนบูชา เป็นการตกแต่งแทนบูชาให้มีความวิจิตรงดงามด้วยเทคนิคการแกะสลักลงลายในหัวข้อสร้างส้างสรรค์รูปแบบต่าง ๆ

ภาพที่ 3-33 รายละเอียดส่วนงานแกะสลัก (Ji Zhou, 2023)

3.3 ผลิตภัณฑ์งานฝีมือแกะสลัก

ผลิตภัณฑ์งานฝีมือแกะสลักถือเป็นเอกลักษณ์สำคัญของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี่เจียง ซึ่งประกอบงานศิลปะสำหรับแขวนประดับ ฉากกั้นลมและของตกแต่งบ้านนานารูปแบบ งานศิลปะสำหรับแขวนประดับเป็นผลิตภัณฑ์ของตกแต่งที่ผลิตสร้างสรรค์โดยเทคนิคหัตถศิลป์แกะสลักไม้เป็นหลัก รูปทรงผลิตภัณฑ์ที่พบเห็นได้ทั่วไป อาทิ งานศิลปะแกะสลักไม้รูปทรงสัตว์ พืช มนุษย์ ฯลฯ ฉากกั้นลมเป็นผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านแบบดั้งเดิม มักใช้เพื่อแบ่งพื้นที่หรือตกแต่งบริเวณผนังห้อง ส่วนของตกแต่งบ้านเป็นผลิตภัณฑ์แกะสลักไม้หลากหลายชนิดที่ใช้ในการตกแต่งสภาพแวดล้อมภายในบ้าน อาทิ ประติมากรรมหน้าต่างแกะสลัก เฟอร์นิเจอร์แกะสลัก ฯลฯ ซึ่งเพิ่มบรรยากาศทางศิลปะและกลิ่นอายทางวัฒนธรรมให้กับพื้นที่ภายในบ้าน ผลิตภัณฑ์งานฝีมือแกะสลักเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีฟังก์ชันการใช้งานจริงเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะของการผสมผสานระหว่างงานฝีมือแบบดั้งเดิมและการออกแบบที่ทันสมัยของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี่เจียง ตลอดจนสะท้อนถึงเสน่ห์ทางศิลปะและนัยแฝงทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้อวี่เจียง

ภาพที่ 3-34 ผลิตภัณธ์งานฝีมือแกะสลักไม้ฮวีเจียง (1) กล่องไม้การบูรแกะสลักลายมงคลหงส์ร่อน มังกรรำ (2) ฉากกั้นลมแกะสลักไม้ลายนกเข้าดอกไม้ม (3) โต๊ะ-เก้าอี้งานแกะสลักไม้ (4) งานศิลปะแกะสลักไม้สำหรับแขวนประดับลายคำอวยพรส่งเสริมบารมี สุขภาพแข็งแรงอายุยืนยาว (ผลิตภัณธ์ข้างต้นทั้งหมดมาจากโรงหัตถกรรมแกะสลักฮวีเจียง) (Ji Zhou, 2023)

กล่องไม้การบูรเป็นผลิตภัณธ์งานฝีมือแกะสลักที่โดดเด่นที่สุดของงานแกะสลักไม้ฮวีเจียงและยังเป็นผลิตภัณธ์ประเภทแรกที่อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ฮวีเจียงพัฒนาขึ้น กล่องไม้การบูรเป็นผลิตภัณธ์ที่ผลิตโดยใช้วัสดุไม้การบูรซึ่งเป็นวัสดุไม้หายากถือเป็นวัสดุชั้นสูงดั้งเดิม ทรัพยากรไม้การบูรกระจายอยู่ในพื้นที่ทางใต้ของแม่น้ำฉางเจียงและพื้นที่ทางตะวันตกเฉียงใต้เท่านั้น ไม้การบูรมีเอกลักษณ์อยู่ที่กลิ่นหอมที่เจืออยู่ในส่วนประกอบทั้งต้น เนื้อไม้หนาแน่น ละเอียดและยังมีลายไม้ที่สวยงาม ไม้การบูรจึงเป็นวัสดุที่มีกลิ่นหอมที่พิเศษซึ่งสามารถคงอยู่ได้นานหลายปี ส่งผลให้กล่องไม้การบูรเป็นผลิตภัณธ์ที่มีคุณสมบัติการใช้งานเป็นเอกลักษณ์ กันได้ทั้งแมลง มอด เชื้อราและความชื้น ดังนั้น เสื้อผ้าชั้นสูง อาทิ เสื้อขนสัตว์ แคมเมียร์ ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าลินิน และเสื้อยัดขนสัตว์ (ส่วนใหญ่มักเป็นขนสัตว์ปีก อาทิ เสื้อขนเป็ด) รวมถึงของสะสม อาทิ แสตมป์ ภาพเขียนพู่กัน ภาพวาดและตำราหนังสือต่าง ๆ มักถูกเก็บรักษาไว้ในกล่องหรือตู้ที่ทำจากไม้การบูร เพราะกล่องไม้การบูรไม่เพียงมีคุณสมบัติกันแมลง มอด เชื้อราและความชื้น แต่ยังให้กลิ่นหอมสดชื่น

ภาพที่ 3-35 ผลิตภัณฑ์กล่องไม้การบุรลายี่ฤดูจตุต้งฤดูใบไม้ผลิ (โดยโจวไฉเกา)
(Ji Zhou, 2023)

โจวไฉเกา (邹财高) ผู้ประกอบการและศิลปินงานแกะสลักไม้ หัวหน้าช่างเทคนิคของบริษัท Jiangxi Xiangzhanghong Stationery Sales Company ซึ่งเป็นบริษัทงานแกะสลักในเขตอู๋เจียงและยังได้รับสมญานามว่าราชาแห่งกล่องการบุร มีชื่อเสียงขจรขยายกว้างไกล ในปีค.ศ. 1985 โจวไฉเกาฝากตัวเป็นลูกศิษย์จางกั๋วสี้ ต่อมาได้รับการแนะนำให้ไปศึกษาต่อที่ประเทศญี่ปุ่น หลังจากกลับมาที่ประเทศจีนในปีค.ศ. 1994 โจวไฉเกาจึงทยอยก่อตั้งโรงหัตถกรรมแกะสลัก Yujiang Meiyi และโรงหัตถกรรมแกะสลัก Yujiang Jialong

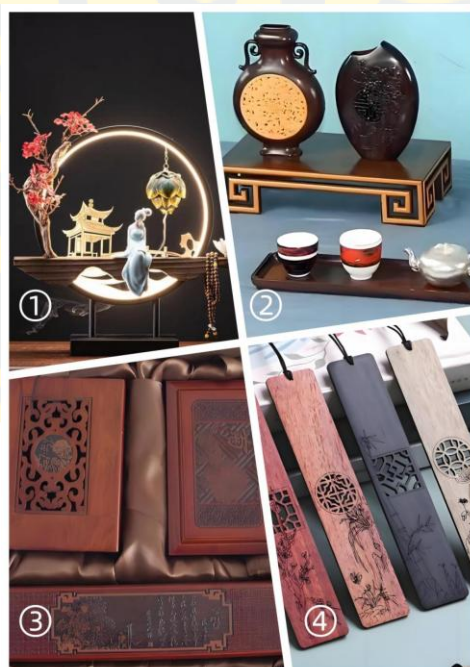
ภาพที่ 3-36 โจวไฉเกาขณะแกะสลักกลดลายบนกล่องไม้การบูร (Ji Zhou, 2023)

โจวไฉเกาเชื่อว่ากล่องไม้การบูรเป็นผลิตภัณฑ์ที่อุตสาหกรรมแกะสลักอวี่เจียงก่อร่างสร้างขึ้นด้วยสองมือเปล่า แม้ว่ามีผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น ๆ ที่พัฒนาขึ้นในภายหลังอีกเป็นจำนวนมาก แต่ความพิเศษของกล่องไม้การบูรก็ยังคงต้องถูกส่งต่อ พัฒนาและส่งเสริมต่อไป โจวไฉเกายังเน้นย้ำว่ากล่องไม้การบูรเป็นผลิตภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นถึงแก่นแท้และเอกลักษณ์งานฝีมือดั้งเดิมของงานแกะสลักไม้อวี่เจียง ทั้งยังเป็นเสมือนนามบัตรใบหนึ่งที่ทำให้ผู้คนรู้จักอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี่เจียงมากยิ่งขึ้น เขาเชื่อว่าอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี่เจียงควรมุ่งเน้นไปที่การสืบทอดและสร้างเสริมนวัตกรรมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์งานฝีมือแกะสลัก อาทิ กล่องไม้การบูร ฯลฯ อบรมบ่มเพาะผู้สืบทอดมากความสามารถให้มีจำนวนมากยิ่งขึ้น ปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์และงานออกแบบอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นของผู้บริโภค ในขณะเดียวกัน เขายังเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการเสริมสร้างการศึกษาค้นคว้าและส่งเสริมคุณค่าทางวัฒนธรรมของผลิตภัณฑ์งานฝีมือแกะสลัก เพิ่มพูนความนิยมและชื่อเสียงในตลาด รวมถึงมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเติบโตของอุตสาหกรรมแกะสลักอวี่เจียง

3.4 ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์

ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้อวี่เจียงมีทั้งผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องเขียน ชุดน้ำชายามว่าง ชุดอุปกรณ์สำนักงาน ชุดเครื่องใช้ในบ้าน ชุดของเล่น และของขวัญสั่งทำ ฯลฯ ผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องเขียนมีผลิตภัณฑ์ให้เลือกหลากหลายรูปแบบ อาทิ ที่คั่นหนังสือ กล่องใส่เครื่องเขียน ฯลฯ โดยเป็นการผสมผสานเทคนิคแกะสลักไม้ดั้งเดิมเข้ากับอุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องอักษร

ของจีนเพื่อเพิ่มบรรยากาศชั้นสูงหรูหราให้กับห้องอักษร ผลิตภัณฑ์ชุดน้ำชายามว่าง อาทิ กาน้ำชา ถ้วยชา โต๊ะน้ำชา ฯลฯ เป็นผลิตภัณฑ์ที่บูรณาการศิลปะงานแกะสลักไม้ร่วมกับวัฒนธรรมการชงชา แสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ทางศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ ผลิตภัณฑ์ชุดอุปกรณ์สำนักงาน อาทิ ชั้นวางแฟ้ม ที่ใส่ปากกา ฯลฯ เป็นผลิตภัณฑ์ที่ช่วยเพิ่มบรรยากาศทางวัฒนธรรมให้กับพื้นที่สำนักงาน ผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องใช้ในบ้านประกอบด้วยผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ขนาดเล็กสำหรับประดับแขวนห้อยและผลิตภัณฑ์ที่มีความสามารถใช้งานจริงสำหรับใช้ภายในบ้านหลากหลายรูปแบบทั้งไฟกลางคืน เครื่องนวด กล้องดนตรี ฯลฯ ซึ่งโดดเด่นด้วยความสวยงามและคุณค่าด้านการใช้งาน ผลิตภัณฑ์ชุดของเล่นส่วนใหญ่มักเป็นผลงานหัตถศิลป์ เครื่องประดับขนาดเล็ก ฯลฯ ซึ่งเหมาะสำหรับเก็บสะสมและชื่นชมความงามทางศิลปะ ผลิตภัณฑ์ชุดของขวัญสิ่งทำเป็นบริการที่เสนอให้ลูกค้าสามารถแจ้งความต้องการปรับเปลี่ยนรายละเอียดส่วนต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ได้เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกันไป ซึ่งผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์เหล่านี้ไม่เพียงสืบทอดงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมและนัยแฝงทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง แต่ยังรวมเอาแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่มาบูรณาการร่วมกัน เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าทางศิลปะสูงและมีความสามารถใช้งานได้จริง จึงได้รับการตอบรับอย่างกว้างขวาง

ภาพที่ 3-37 ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้อวี้เจียง: (1) โคมไฟกลางคืน (2) อุปกรณ์สำหรับบริโภคเครื่องดื่ม (3) กล่องใส่ปากกา (4) ที่คั่นหนังสือ (ผลิตภัณฑ์ข้างต้นมาจากบริษัท

Yujiang Shenfu Culture Communication Co., Ltd.) (Ji Zhou, 2023)

อู่เสี่ยวปิ่น (吴晓斌) ผู้จัดการทั่วไปของบริษัท Yujiang Shenfu Culture Communication Co., Ltd. เชื่อว่าแนวทางการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ รวมถึงการขายพื้นที่ในตลาดของผลิตภัณฑ์ประเภทนี้เป็นก้าวสำคัญในการฝ่าฟันคอขวดของการพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักอู่เจียง อู่เสี่ยวปิ่นยังแสดงความคิดเห็นว่าวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อู่เจียงมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนาน ทั้งยังเปี่ยมด้วยคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและศิลปะ ทว่าภายใต้สภาพแวดล้อมการแข่งขันทางการตลาดที่รุนแรงดังเช่นในปัจจุบัน ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมเพียงอย่างเดียวไม่สามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภคสมัยใหม่ได้อีกต่อไป ดังนั้น เขาจึงต้องการเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการมุ่งเน้นไปที่การสร้างเสริมนวัตกรรมทั้งทางผลิตภัณฑ์และการตลาด เพื่อเปิดตลาดผู้บริโภคสมัยใหม่โดยอาศัยการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นสอดคล้องกับกระแสกาลยุคสมัย

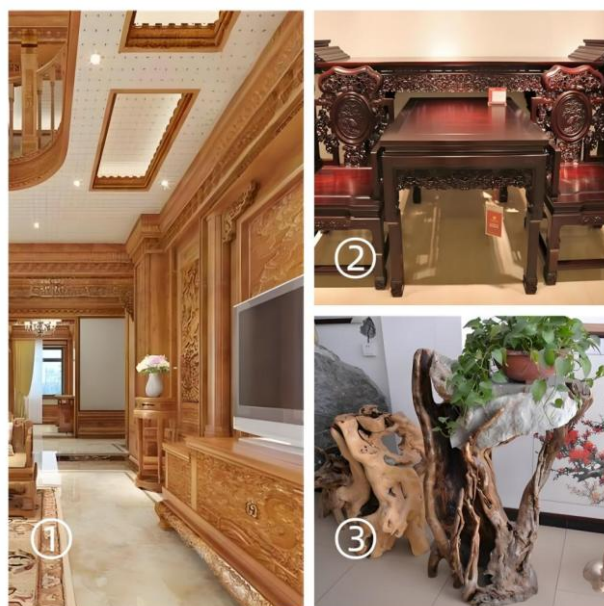

ภาพที่ 3-38 “ที่ทับกระดาษเข้าไม้แบบสุนเหม่าตกแต่งด้วยเทคนิคแกะสลัก” ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่อาจารย์หลิวอี้เต๋อให้ผู้วิจัยได้ชม (Ji Zhou, 2023)

ปรมาจารย์หลิวอี้เต๋อ (刘义德) ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ “งานแกะสลักไม้อู่เจียง” เชื่อว่าอุตสาหกรรมงานแกะสลักอู่เจียงควรเพิ่มการบ่มเพาะ ฝึกฝนและชี้นำผู้มีความสามารถด้านการออกแบบ เพื่อยกระดับงานออกแบบและพลังการสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง ผลักดันการพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้มากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน อุตสาหกรรมงานแกะสลักอู่เจียงยังต้องกระชับความร่วมมือกับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ขยายช่องทางการขาย เพิ่มชื่อเสียงและอิทธิพลของผลิตภัณฑ์ เขาเน้นย้ำว่าอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อู่เจียงสามารถบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนและก้าวไปสู่อนาคตที่กว้างขึ้นได้ด้วยนวัตกรรมและการขยายตลาดที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.5 ผลิตภัณฑ์สำหรับจัดสวนและของตกแต่งบ้าน

ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้อวี้เจียงประเภทงานจัดสวนและของตกแต่งบ้านแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์งานไม้กลางแจ้ง เฟอร์นิเจอร์ไม้มะฮอกกานีและงานตกแต่งภายในแบบสั่งทำทั้งห้อง ผลิตภัณฑ์งานไม้กลางแจ้งส่วนใหญ่มักครอบคลุมผลิตภัณฑ์ตกแต่งสวน อาทิ แปรงดอกไม้หรือชั้นวางต้นไม้ ของตกแต่งภูมิทัศน์สวน ฯลฯ ด้วยฝีมือการแกะสลักอันประณีตและผิวเนื้อไม้คุณภาพสูง ผลิตภัณฑ์เหล่านี้จึงมีคุณค่าทางสุนทรีย์สูงและใช้งานได้จริงในการตกแต่งกลางแจ้ง ทั้งยังเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เฟอร์นิเจอร์ไม้มะฮอกกานีหรือไม้หิงมู่เป็นอีกหนึ่งผลิตภัณฑ์พิเศษที่เป็นเอกลักษณ์ของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง ด้วยผิวเนื้อไม้ที่เป็นเอกลักษณ์และเทคนิคการแกะสลักอันประณีตงดงาม ทำให้เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ได้รับความนิยมอย่างสูงจากผู้บริโภคทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ จนกลายเป็นตัวเลือกอันดับต้น ๆ สำหรับการตกแต่งบ้านระดับไฮเอนด์ งานตกแต่งภายในแบบสั่งทำทั้งห้องเป็นความพยายามครั้งใหม่ของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียง เป็นการออกแบบและการผลิตงานไม้ตกแต่งภายในที่ปรับแต่งได้ตามความต้องการของลูกค้า ผสมผสานศิลปะงานแกะสลักไม้เข้ากับทุกมุมของพื้นที่ภายในบ้าน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมภายในบ้านที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น ไม่เหมือนใครสำหรับผู้ใช้งาน

ภาพที่ 3-39 งานแกะสลักไม้อวี้เจียงประเภทผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ภายในบ้าน: (1) งานตกแต่งภายในแบบสั่งทำทั้งห้องด้วยเฟอร์นิเจอร์งานแกะสลักไม้หวงหยาง (ร้านเฟอร์นิเจอร์ Jiangxi Xiaoqiao Zaomu) (2) โต๊ะและเก้าอี้ไม้มะฮอกกานี (ร้านเฟอร์นิเจอร์ไม้มะฮอกกานี Yujiang Niannian) (3) ที่วางต้นไม้แบบงานแกะสลักรากไม้ (ร้าน Yujiang Jinfang) (Ji Zhou, 2023)

การเปิดตัวผลิตภัณฑ์สำหรับจัดสวนและของตกแต่งบ้านไม่เพียงช่วยเพิ่มกลุ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ในงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง แต่ยังขยายพื้นที่ทางการตลาด รวมถึงเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและอิทธิพลของกิจการงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงด้วยเช่นกัน ในเวลาเดียวกัน การผลิตผลิตภัณฑ์เหล่านี้ยังส่งเสริมการใช้ทรัพยากรไม้ในท้องถิ่นอย่างเหมาะสม และส่งเสริมปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างอุตสาหกรรมแกะสลักไม้และสภาพแวดล้อมเชิงนิเวศน์ เนื่องด้วยการแสวงหาคุณภาพชีวิตของผู้บริโภคที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผลิตภัณฑ์สำหรับจัดสวนและตกแต่งบ้านของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงจึงต้องพัฒนาเพื่อให้ได้รับการยอมรับและความนิยมในตลาดมากขึ้น ทัศนคติใหม่ให้การพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

การสำรวจสถานการณ์ภาคสนาม

1. สถานการณ์งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้โอวี่เจียงและการพัฒนาอุตสาหกรรมในปัจจุบัน

เพื่อให้สามารถเข้าใจถึงสถานการณ์ปัจจุบันของงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้และการพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ในปัจจุบันของเขตโอวี่เจียงได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงลงพื้นที่ภาคสนามและดำเนินการสัมภาษณ์ตัวอย่างกลุ่มประชากรอันประกอบด้วยผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ศิลปินงานแกะสลักไม้ ผู้จัดการในองค์กรธุรกิจ นักวิชาการด้านวัฒนธรรม ตัวแทนจากหน่วยงานภาครัฐและสมาชิกจากสมาคมที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับรากฐาน เทคนิค อัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการซึ่งเป็นตัวอย่างกลุ่มประชากรทั้ง 4 ท่านมาเรียบเรียงสรุปสถานการณ์ปัจจุบันของเขตโอวี่เจียงและงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อใหญ่ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านงานหัตถศิลป์และด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

1.1 สถานการณ์ด้านงานหัตถศิลป์ในปัจจุบัน

1) กระบวนการศึกษาเรียนรู้งานหัตถศิลป์

ถงเซ่งฟู (童胜富) ผู้สืบทอดมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับมณฑล ในสมัยวัยรุ่นเขาตัดสินใจฝากตัวเป็นศิษย์ฝึกหัดเรียนรู้ทักษะงานแกะสลักไม้ ท่ามกลางเวลาและความพยายามอย่างมากเพื่อบรรลุซึ่งทักษะเชิงช่างได้อย่างแตกฉาน ถงเซ่งฟูฝึกฝนทักษะแกะสลักไม้เป็นเวลามากกว่า 10 ชั่วโมงทุกวันและทำงานล่วงเวลาตั้งแต่ช่วงเย็นจนถึงช่วงเช้ามืด 2-3 เพื่อไล่ตามความฝันในการเล่าเรียนทักษะอย่างลึกซึ้งถึงแก่นแท้ ในที่สุดความมุ่งมั่นของถงเซ่งฟูก็เป็นที่ประจักษ์และเป็นที่ยอมรับภายในโรงงาน เขากลายเป็นผู้มีความสามารถโดดเด่นจนได้รับตำแหน่งและเงินเดือนในระดับสูง แต่ถงเซ่งฟูยังคงก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง เขาเดินทางไปที่เมืองผู่เจี้ยนในมณฑลฝูเจี้ยนเพื่อร่ำเรียนเทคนิคศิลปะแกะสลักทรงกลมซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจในระดับแตกฉานเนื่องด้วย

ความยากและความซับซ้อนของเทคนิคดังกล่าว Tong, S., personal communication, 2023, 1 October) ความมุ่งมั่นและความพยายามของงาช้างผู้ทำให้ในท้ายที่สุดทักษะแกะสลักทรงกลมของเขาเหนือล้ำกว่าปรมาจารย์ทุกคนในโรงงาน กระบวนการศึกษางานหัตถศิลป์เช่นนี้ขับเน้นให้เห็นถึงความซับซ้อนทางเทคนิคของงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี้เจียงได้อย่างเด่นชัด รวมถึงความวิริยะอุตสาหะที่เหล่าผู้สืบทอดจำเป็นต้องมีและใช้เพื่อแสวงหาความเป็นเลิศด้านทักษะเชิงช่าง

ภาพที่ 3-40 ผู้วิจัยขณะสัมภาษณ์งาช้างผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ งานแกะสลักไม้อวี้เจียงลายดอกไม้และนก (Ji Zhou, 2023)

2) สถานการณ์ด้านเทคนิคศิลป์ในปัจจุบัน

จากการสัมภาษณ์คุณหลิวอี้เต๋อ (刘义德) ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พบว่างานแกะสลักไม้อวี้เจียงมีการใช้เทคนิควิธีหลากหลายรูปแบบ อาทิ เทคนิคแกะสลักเลี่ยมฝัง เทคนิคแกะสลักนูน เทคนิคแกะสลักแบนเรียบ เทคนิคแกะสลักโหว่เดียว (แกะสลักฉลุ) และเทคนิคแกะสลักครึ่งวงกลม ฯลฯ โดยมักใช้เทคนิคแกะสลักเลี่ยมฝัง เทคนิคแกะสลักนูนและเทคนิคโหว่เดียวเป็นหลัก การใช้เทคนิคเหล่านี้ได้อย่างยืดหยุ่นทำให้งานแกะสลักไม้อวี้เจียงไม่ถูกจำกัดอยู่แต่แนวคิดแบบดั้งเดิม แต่ยังสามารถบูรณาการร่วมกับแก่นแท้ของสำนักวิชาแกะสลักไม้สำคัญของประเทศจีนทั้ง 4 แห่ง ในขณะเดียวกันกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานมีความเข้มงวดอย่างมากซึ่งเหล่าช่างฝีมือต้องปฏิบัติตามแบบอย่างในการสร้างสรรค์อย่างเคร่งครัด วัสดุที่หลิวอี้เต๋อเลือกใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานส่วนใหญ่มักเป็นไม้การบูรที่ผลิตในมณฑลเจียงซี และเขายังมีข้อกำหนดเฉพาะในการเลือกส่วนของไม้ที่จะนำมาใช้ (Liu, Y., personal communication, 2023, 1 October) ข้อกำหนดที่เข้มงวดนี้เป็นสิ่งที่ช่วยรับประกันคุณภาพอันยอดเยี่ยมของผลงานแกะสลักไม้อวี้เจียง

ภาพที่ 3-41 หลิวอี้เต๋อ ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ เทคนิคแกะสลักไม้เลี่ยมฝังในงานแกะสลักไม้อวี้เจียง ขณะอธิบายกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานแกะสลักไม้แก่ผู้วิจัย (Ji Zhou , 2023)

3) รูปแบบรูปทรงเชิงศิลป์

ในด้านสไตล์ศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงในปัจจุบัน หลิวอี้เต๋อซึ่งเป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับสไตล์ศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงอย่างลึกซึ้งได้นำเสนอข้อมูลที่ทำให้พบว่างานแกะสลักไม้อวี้เจียงส่วนใหญ่มักเป็นงานแกะสลักไม้ที่มีศาสนาเป็นแนวคิดหลัก (ฮิม) ซึ่งเป็นผลมาจากอุปสงค์ในตลาด มีผลงานแกะสลักไม้อวี้เจียงที่มีศาสนาเป็นแนวคิดหลักจำนวนมากได้จัดจำหน่ายไปยังต่างประเทศ อีกทั้งในโรงหัตถกรรมของอาจารย์หลิวอี้เต๋อ อาจารย์หลิวยังได้สาธิตศิลปะการขึ้นรูปในงานแกะสลักไม้อวี้เจียงให้ผู้วิจัยได้ศึกษา งานแกะสลักไม้อวี้เจียงพิถีพิถันในด้านความสัมพันธ์ของสัดส่วนและการแบ่งองค์ประกอบโดยรวมของผลงานอย่างเข้มงวด ผลงานแท่นบูชาพระพุทธรูปที่ผู้วิจัยได้ชมในโรงหัตถกรรมแห่งนี้ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากรูปทรงแบบสถาปัตยกรรมจีนดั้งเดิมและศิลปะการตกแต่งส่วนยอด (อาทิ บนสันหลังคาหรือยอดระฆัง ฯลฯ) แบบพุทธศิลป์ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และส่วนล่างของแท่นบูชามักใช้เทคนิคเลี่ยมฝังในการขึ้นรูปตกแต่งให้เป็นทรงแบบส่วนขาของเครื่องเรือนจีนโบราณ สิ่งเหล่านี้คือองค์ประกอบทางศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง (Liu, Y., personal communication, 2023, 1 October)

4) รูปแบบการตกแต่งทั้งในด้านสีสันทและลวดลาย

จากการสัมภาษณ์นางเหรินเซิ่ง ปรมาจารย์ด้านงานแกะสลักไม้และผู้เชี่ยวชาญด้าน
นวัตกรรมการศิลปะเกี่ยวกับสไตล์ศิลปะของงานแกะสลักไม้วิจิตรงดงามว่างานแกะสลักไม้แขนงนี้มัก
ใช้ลวดลายจวนเฉ่า (ลายกิ่งก้านพืชชด) ตกแต่งในส่วนที่ต้องการตกแต่งอย่างละเอียด นอกจาก
ลวดลายดังกล่าวแล้วยังมีลายเมฆและลายมังกร ซึ่งลวดลายเหล่านี้เป็นปัจจัยที่สร้างเสริมให้ผลงาน
เปี่ยมด้วยจิตวิญญาณและมีชีวิตชีวมมากขึ้น อาจารย์นางเหรินเซิ่งยังพาผู้วิจัยเยี่ยมชมผลงานของเขา
สีสนับชิ้นงานเหล่านี้ที่แสดงให้เห็นถึงสัจธรรมของงานแกะสลักไม้เป็นปัจจัยที่ชวนดึงดูดสายตา สีสน
บนพื้นผิวของผลงานบางส่วนตกแต่งโดยใช้สีดั้งเดิมตามธรรมชาติเป็นหลัก จากนั้นจึงเคลือบทับเนื้อไม้
ด้วยสารเคลือบโปร่งใส และยังมีผลงานบางส่วนที่ตกแต่งโดยใช้น้ำมันสีตามธรรมชาติให้โดดเด่น
แล้วตกแต่งให้สีสนโดยรวมของผลงานมีความสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ชมได้รับประสบการณ์เชิงสุนทรียภาพ
อันเป็นเอกลักษณ์ (Zhang, R., personal communication, 2023, 2 October)

ภาพที่ 3-42 นางเหรินเซิ่ง ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ งานแกะสลักไม้วิจิตรงดงาม ขณะ
อธิบายและแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพทางสีสนของงานแกะสลักไม้
(Ji Zhou, 2023)

1.2 สถานการณ์ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในปัจจุบัน

1) ปัญหาด้านความขาดแคลนบุคลากรผู้มีความสามารถในอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ เรื่องราวและข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์คุณธงชัยพุสะทอนให้เห็นถึงสถานการณ์ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี่เจียงในปัจจุบัน การร่ำเรียนทักษะแกะสลักไม้ถือเป็นการต่อสู้อย่างยาวนานและไม่ใช่เรื่องที่จะทำสำเร็จได้ในชั่วข้ามคืน กล่าวได้ว่ากระบวนการเรียนรู้เพิ่มเติมไปด้วยความยากลำบากนานปีการ เช่น ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานซึ่งมักมีเสียงดังรบกวนสมาธิ จึงจำเป็นต้องอาศัยความพยายามอย่างมากในการตั้งสมาธิจดจ่อกับการทำงาน อีกทั้งการจะบรรลุทักษะแกะสลักไม้ให้จิตรประณีตจำเป็นต้องผ่านการฝึกฝนอย่างยาวนาน ทว่าผลตอบแทนความพยายามที่ได้มาอย่างช้า ๆ ทำให้การร่ำเรียนจนสำเร็จทักษะวิชาเหล่านี้เป็นเรื่องยากสำหรับคนวัยหนุ่มสาวจำนวนมากในการรักษาความอดทนและความอดสาเห หลายคนจึงเลือกตัดใจยอมแพ้กลางทาง นอกจากนี้ อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ในปัจจุบันยังเข้าสู่สภาวะซบเซา ช่างฝีมือแกะสลักไม้จำนวนมากยอมเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นเนื่องจากธุรกิจงานแกะสลักไม้ทำกำไรได้ไม่เท่าที่ควร ปัจจัยเหล่านี้ค่อย ๆ นำไปสู่ปัญหาความขาดแคลนผู้มีความสามารถในสาขาทักษะวิชางานแกะสลักไม้ ส่งผลให้แนวโน้มของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ไม่อาจกล่าวได้ว่าอยู่ในเชิงบวก แม้ว่าอวี่เจียงจะมีบุคลากรงานแกะสลักถึง 30,000 คน แต่ก็ต้องเผชิญกับปัญหาภาวะบุคลากรเข้าสู่ช่วงสูงวัย ช่างแกะสลักชุดแรกได้รับการฝึกอบรมเป็นจำนวนมากในโรงหัตถกรรมแกะสลักอวี่เจียงในปี ค.ศ. 1984 และช่างแกะสลักชุดสุดท้ายได้รับการฝึกอบรมในปี ค.ศ. 1993 ปัจจุบันช่างแกะสลักรุ่นใหญ่อายุหกสิบเศษแล้ว ส่วนช่างรุ่นน้องก็มีอายุมากกว่าห้าสิบปีเข้าไปแล้ว อีกทั้งช่างฝีมือรุ่นปี ค.ศ. 1993 ยังได้รับการฝึกอบรมในรูปแบบอาจารย์ต่อศิษย์ฝึกหัด จำนวนบุคลากรช่างแกะสลักจึงมีจำกัดมาก ดังนั้นปัญหาเรื่องอายุงานของช่างฝีมือจึงเป็นแนวโน้มปัญหาที่ไม่อาจหยุดยั้งได้ (Tong, S., personal communication, 2023, 1 October)

2) ความเข้มงวดกวดขันของตลาดอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้

ในการสัมภาษณ์นางเหวินเจียงยังแสดงความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ เนื่องด้วยความเฟื่องฟูด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมในประเทศจีน ส่งผลให้ตลาดผู้บริโภคในประเทศเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ เมื่อมองย้อนกลับไปในครั้งหนึ่งวัสดุไม้เคยมีบทบาทสำคัญในการผลิตงานเครื่องเรือนทุกประเภท ตลอดจนการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนต่าง ๆ ทว่าในปัจจุบัน เนื่องจากการนำวัสดุสมัยใหม่หลากหลายชนิดมาประยุกต์ใช้งานอย่างแพร่หลาย อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้จึงได้ผลกระทบครั้งใหญ่เป็นประวัติการณ์ ภายใต้โครงสร้างตลาดรูปแบบใหม่ดังในปัจจุบัน ระดับอุปสงค์ของตลาดผู้บริโภคมีผลกระทบอย่างมากต่อมูลค่าของผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ ภายใต้ระบบเศรษฐกิจของตลาดในรูปแบบดังกล่าว การพัฒนางานหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี่เจียงจึงกำลังเผชิญกับความท้าทายอย่างไม่เคยมีมาก่อน แต่สำหรับช่างฝีมือ

แกะสลักไม้ นี่เป็นโอกาสและบททดสอบที่ทำให้พวกเขาต้องคิดค้นนวัตกรรมสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ และแสวงหาวิธีปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของตลาดสมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง โดยที่ในขณะเดียวกัน ยังต้องรักษาความเคารพและการสืบทอดงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมเอาไว้เพื่อให้มั่นใจได้ว่างานหัตถศิลป์ แกะสลักไม้อวี้เจียงจะยังคงเปล่งประกายเรืองรองต่อไปในยุคสมัยใหม่ (Zhang, R., personal communication, 2023, 2 October)

3) ปัญหาด้านการขาดแคลนห่วงโซ่อุปทานทางอุตสาหกรรม

เมื่อการสัมภาษณ์ดำเนินมาถึงประเด็นเกี่ยวกับปัญหาคอขวดของอุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียงในปัจจุบัน คุณอู่เสี่ยวปิน ผู้จัดการทั่วไปของบริษัท Yujiang Shenfu Culture Communication Co., Ltd. จึงกล่าวว่าสำหรับตัวเขา เขาเชื่อว่าการขาดแคลนห่วงโซ่อุปทานทางอุตสาหกรรมเป็นปัญหาคอขวดด้านการพัฒนาที่ใหญ่ที่สุดของอุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียงในปัจจุบัน จากระดับการพัฒนาในปัจจุบันของอุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียง ความต้องการวัสดุไม้ต่อปีอยู่ระหว่าง 70,000- 90,000 m³ (ลูกบาศก์เมตร) ปัจจุบันยังไม่มีห่วงโซ่อุปทานวัสดุไม้ที่สมบูรณ์พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันในภูมิภาคนี้ อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียงจำเป็นต้องอาศัยการจัดหาวัสดุไม้ทั้งจากแหล่งที่ไกลถึงมณฑลกว่างตงและแหล่งที่ใกล้กว่าคือเมืองเซียงไฮ้ ซึ่งเป็นระยะทางไกลกว่า 1,000 กิโลเมตร ส่วนระยะที่ใกล้ที่สุดคือมากกว่า 500 กิโลเมตร เป็นปัจจัยที่ทำให้ต้นทุนวัตถุดิบเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งปัญหาด้านต้นทุนนี้ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ไม้ในเขตอวี้เจียง อุตสาหกรรมงานแกะสลักเป็นอุตสาหกรรมที่มีการนำเข้าและส่งออกจำนวนมาก โดยทั่วไปบริษัทงานแกะสลักในเขตอวี้เจียงมักมีขนาดเล็กและมีระดับความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจต่ำ โดยทั่วไปวัตถุดิบไม้คิดเป็นประมาณ 30-40% ของต้นทุนผลิตภัณฑ์ เนื่องจากต้นทุนวัตถุดิบหลักสูงกว่าต้นทุนวัตถุดิบในภูมิภาคอื่น ๆ ที่มีห่วงโซ่อุปทานที่สมบูรณ์ ความสามารถและกำลังในการรับคำสั่งซื้อของอุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียงจึงลดลง และที่แย่กว่านั้นคือปัญหาการขาดความได้เปรียบทางการแข่งขันในตลาด (Wu, X., personal communication, 2023, 2 October)

2. ทิศทางการพัฒนาและสร้างเสริมนวัตกรรมด้านสืบสานงานแกะสลักไม้อวี้เจียง

เพื่อแก้ไขปัญหาก็ได้กล่าวไปในข้างต้น ผู้วิจัย ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการจำนวน 5 ท่านจึงได้พูดคุยแลกเปลี่ยนแนวคิดและอภิปรายเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนางานแกะสลักไม้อวี้เจียง ซึ่งได้ข้อสรุปเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาและสร้างเสริมนวัตกรรมด้านการสืบสานงานแกะสลักไม้อวี้เจียง ดังนี้

2.1 นวัตกรรมด้านการสืบสาน

1) ปัญหาด้านการสืบทอดด้วยระบบอาจารย์-ศิษย์ฝึกหัด

จากการสัมภาษณ์ คุณหลิวเย่ (文叶) บุตรชายของคุณหลิวอี้เต๋อได้นำเสนอมุมมองส่วนบุคคลเกี่ยวกับการสืบสานและนวัตกรรมสร้างสรรค์ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในฐานะแบบอย่างของผู้สืบทอดทักษะองค์ความรู้ประจำตระกูลและศิลปินรุ่นเยาว์ที่โดดเด่น วิธีการสืบทอดทักษะองค์ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงโดยปกติมักถ่ายทอดในรูปแบบระบบฝากตัวเป็นอาจารย์-ศิษย์ฝึกหัดซึ่งเป็นวิธีสืบทอดแบบดั้งเดิมที่มีความเก่าแก่อย่างมาก ทว่าเหล่าศิษย์ฝึกหัดที่เรียนรู้และฝึกฝนอยู่ในอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โดยทั่วไปมักเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งเป็นเหตุปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาบางประการ เนื่องจากศิษย์ฝึกหัดมักเรียนรู้เทคนิควิธีและทักษะงานหัตถศิลป์แค่จากผู้ที่ตนกราบเป็นอาจารย์เท่านั้น จึงไม่สามารถบ่มเพาะพัฒนาความสามารถด้านการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ เหล่าศิษย์ฝึกหัดยึดถือผลงานและเทคนิคของอาจารย์เป็นต้นแบบซึ่งกลายเป็นว่าพวกเขากำลังจำกัดขอบเขตแนวคิดสร้างสรรค์ของตนเอง ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม่มีสไตล์ที่ซ้ำเดิมจำเจ ขาดความสร้างสรรค์แปลกใหม่ นอกจากนี้ ยังมีผู้สืบทอดจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับการฝึกอบรมขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับองค์ความรู้เชิงทฤษฎีด้านศิลปหัตถกรรม พวกเขามีเพียงความเชี่ยวชาญด้านทักษะ ทว่ากลับขาดการสนับสนุนด้านองค์ความรู้เชิงทฤษฎี ซึ่งทำให้ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ที่พวกเขาสร้างสรรค์ขึ้นขาดความลึกซึ้งและนัยแฝงเชิงอุดมการณ์ ในศิลปะงานแกะสลักไม้ องค์ความรู้เชิงทฤษฎีถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากเช่นกัน เนื่องจากองค์ความรู้ในส่วนนี้สามารถช่วยเติมเต็มให้ผลงานมีนัยแฝงทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางศิลปะมากยิ่งขึ้น (Liu, Y., personal communication, 2023, 1 October) ดังนั้น การสืบทอดทักษะหัตถศิลป์งานแกะสลักไม้จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการให้ความรู้ด้านทฤษฎีมากยิ่งขึ้น อาทิ ทฤษฎีเกี่ยวกับศิลปหัตถกรรม ฯลฯ เพื่อบ่มเพาะศิลปินงานแกะสลักไม้ที่ถึงพร้อมทั้งพลังสร้างสรรค์และแนวคิดอันลึกซึ้ง ทั้งยังเป็นวิธีการที่สามารถทำให้งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถสืบสานและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นผ่านการผสมผสานปัจจัยดั้งเดิมเข้ากับปัจจัยสมัยใหม่

ภาพที่ 3-43 ภาพบรรยากาศขณะผู้วิจัยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคุณหลิวเย่ ศิลปินแกะสลักไม้รุ่นเยาว์ของอวี๋เจียงในประเด็นเกี่ยวกับการสืบสานทักษะของตระกูลแลพัฒนาต่อยอดในเชิงนวัตกรรมสร้างสรรค์ (Ji Zhou, 2023)

2) การสืบสานร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและองค์กร

คุณซ่งจื้อหย่ง (宋智勇) เป็นปรมาจารย์ด้านทักษะแกะสลักระดับชาติและเป็นปรมาจารย์ที่ได้รับเงินอุดหนุนพิเศษจากสภาแห่งรัฐ ในขณะเดียวกันยังเป็นศาสตราจารย์อยู่ที่วิทยาลัย Yingtan Teachers College ในการสัมภาษณ์เขานำเสนอมุมมองที่แปลกใหม่เป็นเอกลักษณ์เกี่ยวกับการสืบสานงานหัตถศิลป์ด้วยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและองค์กรธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้ อวี๋เจียง คุณซ่งจื้อหย่งเน้นย้ำถึงความสำคัญของความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและภาคองค์กรธุรกิจในการสืบสานงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ โดยตัวเขาเชื่อว่าความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างสถานศึกษาและองค์กรธุรกิจสามารถช่วยให้องค์ความรู้เชิงทฤษฎีผสมผสานรวมกับการปฏิบัติจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้รับโอกาสเรียนรู้และฝึกฝนในทางปฏิบัติ และเขายังเชื่อว่าปัจจัยดั้งเดิมและนวัตกรรมสร้างสรรค์แปลกใหม่จำเป็นต้องมีการรักษาความสมดุลซึ่งกันและกัน คุณซ่งจื้อหย่งมีแนวคิดที่สนับสนุนการสืบสานงานแกะสลักโดยให้ความสำคัญกับการนำองค์ประกอบนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้ ส่งเสริมให้นักเรียนได้นำเสนอแนวคิดการออกแบบและสไตล์ศิลปะที่แปลกใหม่เพื่อส่งเสริมการพัฒนาศิลปะงานแกะสลักไม้

นอกจากนี้ คุณซ่งจื้อหย่งยังกล่าวถึงปัญหาด้านการสืบทอดในรูปแบบระบบฝากตัวเป็นอาจารย์-ศิษย์ฝึกหัด ซึ่งเขาเชื่อว่าสถานศึกษาควรมุ่งเน้นไปที่การให้องค์ความรู้ทางทฤษฎีเพื่อทำให้นักเรียนไม่เพียงมีความเชี่ยวชาญในทักษะเชิงช่าง แต่ยังถึงพร้อมด้วยความสามารถเชิงสร้างสรรค์และแนวคิดเชิงศิลปะ เขายังเน้นย้ำถึงบทบาทสำคัญของการสนับสนุนและการชี้นำแนวทางจากภาครัฐใน

การสืบสานงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ อันประกอบด้วยการสนับสนุนทางนโยบาย การเงิน และ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ฯลฯ เพื่อเพิ่มพูนความนิยมและอิทธิพลของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง(Song, Z., personal communication, 2023, 1 November) กล่าวได้ว่ามุมมองของศาสตราจารย์ซ่งจื้อหย่งได้ให้แนวคิดและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับการสืบสานงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี้เจียงโดยผ่านความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและองค์กรธุรกิจ งานแกะสลักไม้อวี้เจียงจึงมีความหวังที่จะบรรลุซึ่งความก้าวหน้าครั้งใหม่ในด้านการสืบสานและพัฒนาผ่านความร่วมมือ การสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ การให้ความรู้ด้วยการศึกษา รวมถึงการสนับสนุนจากรัฐบาล

ภาพที่ 3-44 ภาพบรรยากาศขณะผู้วิจัยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคุณซ่งจื้อหย่ง อาจารย์ประจำสถาบันอุดมศึกษาและปรมาจารย์ด้านทักษะแกะสลักระดับชาติ ในประเด็นเกี่ยวกับการสืบสานโดยการร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษาและองค์กรธุรกิจ (Ji Zhou, 2023)

3) นวัตกรรมทางวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์

ในการสัมภาษณ์เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนแนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับศิลปะงานแกะสลักไม้และการพัฒนาการท่องเที่ยวของเขตอวี้เจียง คุณหู่จูหย่ง (胡祖勇) นักวิชาการด้านวัฒนธรรมศึกษาได้นำเสนอมุมมองแปลกใหม่ที่น่าสนใจบางประการเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์วัฒนธรรม การสร้างเสริมความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น และศักยภาพของผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ซึ่งคุณหู่จูหย่งได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นของนวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเนื่องจากตัวเขาเชื่อว่างานแกะสลักไม้อวี้เจียงควรมีการนำศิลปะงานแกะสลักไม้ผสมผสานร่วมกับองค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นด้วยเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของเหล่านักท่องเที่ยวได้ง่ายยิ่งขึ้น และเขายัง

กล่าวเสริมโดยหยิบยกแนวคิดการสร้างเสริมความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นมาสนับสนุนแนวคิดในข้างต้น คุณหุจุหย่งเสนอแนะให้อุตสาหกรรมการงานแกะสลักไม้สร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับชุมชนและดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น นิทรรศการและเทศกาลทางวัฒนธรรม ฯลฯ ถือเป็นการพัฒนาศิลปะงานแกะสลักไม้ รวมถึงสร้างโอกาสจ้างงานและส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนในเวลาเดียวกัน เขาเชื่อว่าผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์นั้นมีศักยภาพมหาศาลจึงเสนอแนะให้มีการนำงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ดั้งเดิมผสมผสานร่วมกับการออกแบบสมัยใหม่เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นคนยุคสมัยใหม่ได้อาทิ ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าที่ออกแบบโดยมีวัฒนธรรมเป็นแนวคิดหลัก งานเครื่องประดับวัฒนธรรมสร้างสรรค์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน ฯลฯ ผลิตภัณฑ์เหล่านี้สามารถช่วยให้ศิลปะงานแกะสลักไม้บูรณาการสู่วิถีชีวิตของผู้คนในยุคสมัยใหม่ ดึงดูดนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่และสร้างเสริมความนิยมในวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้ (Hu, Z., personal communication, 2023, 1 November)

2.2 ทิศทางการพัฒนา

1) การส่งเสริมด้านแผนงานและการลงทุนจากภาครัฐ

อาจารย์หลิวอี้เต๋อได้นำเสนอประเด็นเกี่ยวกับเส้นหัดดึงดูดด้านการท่องเที่ยวของเขตอวีเจียงที่อยู่ในระดับต่ำ อันมีสาเหตุหลักมาจากปัญหาการขาดเส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Route) ที่สมบูรณ์และสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นอย่างพิถีพิถัน แม้ว่าเขตอวีเจียงจะตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวระดับ 5A แต่จำนวนนักท่องเที่ยวที่ดึงดูดให้เดินทางมาท่องเที่ยวที่เขตอวีเจียงยังถือว่ามียาจำนวนเพียงน้อยนิด แม้ว่าภายในพื้นที่จะมีสถานที่ท่องเที่ยว อาทิ หออนุสรณ์สีแดง (สร้างขึ้นเพื่อรำลึกถึงวีรกรรมของกองทัพแดง) แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักเป็นผู้ที่เข้าร่วมกับคณะท่องเที่ยวสีแดง (Red Tourism) โครงการที่รัฐบาลสนับสนุนให้ชาวจีนเรียนรู้จากประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการปฏิวัติชาติจีนผ่านการท่องเที่ยว มากกว่านักท่องเที่ยวยที่เดินทางมาเพื่อเยี่ยมชมหรือซื้องานแกะสลักไม้ของเขตอวีเจียง อีกทั้งตามจริงแล้วนักท่องเที่ยวยที่มาเยือนเขตอวีเจียงส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจที่มาแสวงหาโอกาสในการซื้อผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ จะเห็นได้ว่าเมื่อเทียบกับกระแสมความนิยมของการท่องเที่ยวสีแดง เส้นทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้ของเขตอวีเจียงถือว่าอ่อนแอกว่ามาก

ทั้งยังมีปัญหาอีกประการหนึ่ง เนื่องจากภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความบกพร่องในด้านการจัดตั้งองค์กรและดูแลการลงทุนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ส่งผลให้แม้ว่าเขตอวีเจียงจะมีทรัพยากรทางวัฒนธรรมด้านงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทว่ายังขาดการนำเข้าเงินทุนและการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาล เป็นผลให้ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพไม่ได้รับการพัฒนาต่อยอดและใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ดังนั้น เพื่อเพิ่มเส้นดึงดูดด้านการท่องเที่ยวของงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้เขตอวีเจียงจึงจำเป็นต้องมีการพิจารณาในส่วนการวางแผนเส้นทางท่องเที่ยวและการสร้างสถานที่ท่องเที่ยวภายในท้องที่อย่างรอบด้าน ในขณะเดียวกันทางภาครัฐยังควรเพิ่มการ

สนับสนุนและการลงทุนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเขตอู่เจียงเพื่อส่งเสริมการบูรณาการเชิง
 ลีกระหว่างงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้และการท่องเที่ยวของเขตอู่เจียง (Liu, Y., personal
 communication, 2023, 1 October)

2) การนำแนวคิดและเทคโนโลยีขั้นสูงมาประยุกต์ใช้

ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ตัวแทนผู้ประกอบการองค์กรธุรกิจที่โดดเด่นในอุตสาหกรรม
 การท่องเที่ยวของเขตอู่เจียง เขาได้นำเสนอข้อคิดเห็นและมาตรการซึ่งมุ่งประเด็นไปที่การคาดการณ์
 ถึงอนาคตของการพัฒนาการท่องเที่ยวของเขตอู่เจียง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้อุตสาหกรรม
 การท่องเที่ยวของเขตอู่เจียงมีชีวิตชีวาและยกระดับเสน่ห์ดึงดูดด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น คุณอู่
 เสี่ยวปินเชื่อว่าในช่วงปัจจุบันนี้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเขตอู่เจียงมีความต้องการในด้าน
 นวัตกรรมสร้างสรรค์อย่างเร่งด่วน อู่เจียงจำเป็นต้องก้าวให้เท่าทันยุคสมัยโดยนำอุตสาหกรรมการ
 ท่องเที่ยวท้องถิ่นบูรณาการร่วมกับเทคโนโลยีและแนวคิดที่ทันสมัย ซึ่งคุณอู่เสี่ยวปินได้ยกตัวอย่าง
 เทคโนโลยีสมัยใหม่บางส่วนที่ตัวเขาคิดว่าเป็นตัวเลือกที่น่าสนใจ อาทิ เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน
 (VR) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และเทคโนโลยีสร้างโลกเสมือนจริง (Metaverse) โดยนำ
 เทคโนโลยีเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในการสร้างแม่แบบการท่องเที่ยวออนไลน์ ซึ่งเทคโนโลยีดังกล่าว
 สามารถทำให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้อู่เจียงผ่านโลกเสมือนจริง เปิด
 ช่องทางใหม่ให้ผู้คนได้เข้าถึงเสน่ห์ทางศิลปะของงานหัตถศิลป์ประจำท้องถิ่นของเขตอู่เจียงได้อย่าง
 แพร่หลายเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ที่เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวที่เขตอู่เจียงเพิ่มจำนวนมาก
 ขึ้น

นอกจากนี้ คุณอู่เสี่ยวปินยังเน้นย้ำถึงความสำคัญของปัจจัยนวัตกรรมสร้างสรรค์ ใน
 ประเด็นนี้เขาได้ให้ข้อเสนอแนะว่าในการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์สำหรับการ
 ท่องเที่ยวของเขตอู่เจียง ผู้ออกแบบควรให้ความสำคัญกับการนำวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้อู่เจียง
 มาบูรณาการในเชิงลึกเพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวที่โดดเด่นด้วยเสน่ห์ดึงดูดที่เป็นเอกลักษณ์
 เฉพาะตัว ผ่านการออกแบบด้วยแนวคิดสร้างสรรค์ที่เป็นเอกลักษณ์โดยนำศิลปะงานแกะสลักไม้
 ผสมผสานร่วมกับองค์ประกอบสมัยใหม่ ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่กล่าวถึงนี้ประกอบด้วย
 ผลิตภัณฑ์อนุพันธ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Culture Derivative Product) จากศิลปะงาน
 แกะสลักท้องถิ่น อาทิ สินค้าที่ระลึก ผลิตภัณฑ์หัตถศิลป์ ตลอดจนผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่มี
 งานแกะสลักไม้เป็นแนวคิดหลักในการออกแบบและสร้างสรรค์ อาทิ ผลงานสื่อประเภทหนังสือ เพลง
 ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ ฯลฯ ซึ่งสามารถช่วยยกระดับประสบการณ์การท่องเที่ยวของเหล่า
 นักท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้น คุณอู่เสี่ยวปินยังนำเสนอมาตรการจำเพาะโดยนำกิจกรรม
 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของเหล่าปรมาจารย์งานแกะสลักไม้มาประยุกต์ให้กลายเป็นกิจกรรมในเทศกาล
 ท่องเที่ยว กิจกรรมนี้สามารถดึงดูดความสนใจของศิลปินช่างแกะสลักไม้ ผู้ที่ชื่นชอบงานแกะสลักไม้

รวมถึงนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศให้เดินทางมาที่เขตอวีเจียงเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม ถือเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมการสืบสานและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมงานแกะสลักไม้ประจำท้องถิ่น ในขณะเดียวกัน กิจกรรมเหล่านี้ยังมีศักยภาพในการประชาสัมพันธ์ขึ้นเป็นจุดเด่น (highlight) สำคัญเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว สร้างเสริมเสน่ห์ดึงดูดและเพิ่มพูนชื่อเสียงในฐานะสถานที่ท่องเที่ยวให้กับเขตอวีเจียง (Wu, X., personal communication, 2023, 2 October)

ภาพที่ 3-45 ภาพบรรยากาศขณะผู้วิจัยร่วมอภิปรายและรับฟังข้อเสนอแนะของอู๋เสี่ยวปิน นักออกแบบและผู้ประกอบการองค์กรธุรกิจงานแกะสลักไม้อวีเจียง (Ji Zhou, 2023)

3) การวางแผนและดำเนินการประชาสัมพันธ์แบรนด์อย่างรอบคอบ

อู๋เสี่ยวปินยังให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างเสริมผลิตภัณฑ์และประชาสัมพันธ์แบรนด์เพิ่มพูนปัจจัยเชิงบรรยากาศที่เป็นเอกลักษณ์ของอุตสาหกรรมงานแกะสลักเขตอวีเจียงให้แพร่หลายในวงกว้างโดยการประชาสัมพันธ์ตามพื้นที่ต่าง ๆ ในท้องถิ่น อาทิ สถานีรถ โรงแรมและพื้นที่โดยรอบสถานที่ที่เกี่ยวขมทัศนียภาพ เพิ่มความพยายามในการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อสมัยใหม่ และใช้บัญชีสาธารณะ อาทิ แอปพลิเคชัน WeChat แอปพลิเคชัน Douyin และแพลตฟอร์มสื่ออื่น ๆ ช่วยส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมงานแกะสลักไม้ของเขตอวีเจียงอย่างเต็มที่ รวมถึงการดำเนินงานส่งเสริมการบูรณาการอุตสาหกรรมงานแกะสลักร่วมกับการท่องเที่ยวของเมืองอิงฉาน โดยอาศัยใช้บทความส่งเสริมการท่องเที่ยวในการเปิด “เส้นทางท่องเที่ยวซึ่งประกอบด้วยการเที่ยวชมภูเขาหลงหู + เมืองเอกลักษณ์พิเศษด้านงานแกะสลัก + ถนนสายศิลปะผู้ประกอบการงานแกะสลัก” ส่งเสริม “การส่งออก” วัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์งานแกะสลักประจำท้องถิ่น ใช้ประโยชน์จากตลาดระหว่างประเทศ

และในประเทศอย่างกว้างขวางรอบด้าน ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากสื่อต่าง ๆ ในการประชาสัมพันธ์โดยแสดงรูปร่างลักษณะของงานแกะสลักแบบ 3 มิติเต็มขึ้น เห็นรายละเอียดทุกมุม ผลักดันการประชาสัมพันธ์โดยแสดงโฆษณาเกี่ยวกับงานแกะสลักในพื้นที่สาธารณะขนาดใหญ่ที่มีผู้คน กระจุกตัวและสัญจรผ่านเป็นจำนวนมาก อาทิ สนามบินและสถานีรถไฟความเร็วสูง ฯลฯ และยังคงส่งเสริมการประชาสัมพันธ์อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียงโดยจัดแสดงศิลปะการแกะสลักและผลงานหัตถศิลป์แกะสลักอวี้เจียงในพื้นที่ที่มีอัตราการสัญจรหนาแน่น

4) การจัดกิจกรรมศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมการแกะสลัก

อู่เสี่ยวปินให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการใช้แพลตฟอร์มส่งเสริมอุตสาหกรรมทาง

วัฒนธรรม อาทิ งานนิทรรศการ Jiangxi Cultural Industry Tour ฯลฯ ในการเผยแพร่และเพิ่มพูนชื่อเสียงเพื่อให้อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียงเป็นที่รู้จักแพร่หลายยิ่งขึ้นทั้งภายในและภายนอก มณฑล เรื่อยไปจนถึงการวางแผนจัดงานประชุมสุดยอดอุตสาหกรรมงานแกะสลักและงานนิทรรศการใหญ่ระดับมณฑลเป็นต้นไป ประกาศและเผยแพร่ชื่อเสียงอุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียงให้รับรู้ทั่วกันทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อให้ “แบรนด์งานแกะสลักไม้อวี้เจียง” หยั่งรากลึกลงในหัวใจของผู้คนและยังเป็นการสร้างเสริมเสน่ห์ให้กับงานแกะสลักไม้อวี้เจียงในระยะยาว ในขณะเดียวกัน อุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียงควรมุ่งมั่นในการร่วมจัดการประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการวิจัย วัฒนธรรมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่กับองค์กรอุตสาหกรรมงานแกะสลักทั่วประเทศเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมงานแกะสลักในระดับภูมิภาค การสร้างและจัดกิจกรรมการจัดการวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องยังสามารถช่วยส่งเสริมการผลักดันงานแกะสลักอวี้เจียง รวมถึงส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี้เจียง โดยยึดเอาวัฒนธรรม “ลัทธิขงจื้อ พุทธศาสนา และลัทธิเต๋า” เป็นสื่อกลาง ใช้ย่านถนนสาธิตงานแกะสลักอวี้เจียง นิคมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมการแกะสลักของเขตอวี้เจียง หอนิทรรศการงานแกะสลักอวี้เจียง รวมถึงพิพิธภัณฑ์อวี้เจียงและพิพิธภัณฑ์ศิลปะอวี้เจียงที่กำลังจะสร้างขึ้นเร็ว ๆ นี้เป็นสถานที่จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในทุกปีหรือทุก ๆ สองปี อีกทางหนึ่งยังสามารถจัดกิจกรรมโดยจัดร่วมกับงานมหกรรมวัฒนธรรมเมืองอิงถานเพื่อขยายขนาดงานกิจกรรมและทำให้กิจกรรมเป็นที่รู้จักแพร่หลายยิ่งขึ้น (Wu, X., personal communication, 2023, 2 October)

สรุป

เนื้อหาในบทนี้เป็นการอธิบายรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการณ์ของวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยในส่วนแรกคือเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลและสภาพการณ์พื้นฐานของเขตโอวี่เจียงทั้งในด้านสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการทำความเข้าใจวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง เนื้อหาในส่วนต่อมาคือรายละเอียดเกี่ยวกับต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ สถานการณ์ด้านการพัฒนา และประเด็นปัญหาของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความท้าทายในการดำเนินงานเพื่อสืบทอดวัฒนธรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักของเขตโอวี่เจียงได้อย่างเด่นชัด จากนั้นจึงเป็นการอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้โอวี่เจียงโดยผู้วิจัยศึกษา คัดกรองและเรียบเรียงเนื้อหาหลักในส่วนรูปแบบงานฝีมือ เทคนิค กระบวนการผลิต และเครื่องมือแกะสลักอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ยังมีการศึกษา เรียบเรียงและสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับการจำแนกประเภทหัวข้อแนวคิดหลัก ตลอดจนตกแต่งและลดทอนแกะสลักในงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงซึ่งแสดงให้เห็นถึงนัยแฝงทางวัฒนธรรมและรูปแบบการแสดงออกทางศิลปะ

จากนั้นจึงมุ่งเน้นไปที่การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมงานแกะสลักโอวี่เจียง โดยอธิบายและสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับต้นกำเนิด การพัฒนาของอุตสาหกรรม สถานการณ์และรูปแบบโครงสร้างในปัจจุบัน ตลอดจนการจำแนกประเภทและเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมงานแกะสลักโอวี่เจียง ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สะท้อนถึงวิธีการพัฒนาและผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของอุตสาหกรรมงานแกะสลักโอวี่เจียง และยังเผยให้เห็นจุดยืนที่สำคัญและอิทธิพลที่อุตสาหกรรมนี้มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่น ส่วนสุดท้ายคือข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการพูดคุยแลกเปลี่ยนแนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านพัฒนาและปัญหาที่วัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน อีกทั้งเหล่าผู้เชี่ยวชาญยังร่วมกันอภิปรายเชิงลึกเกี่ยวกับการสืบทอด การสร้างเสริมวัฒนธรรมและทิศทางการพัฒนาในอนาคตของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง พร้อมให้ข้อเสนอแนะอันทรงคุณค่าสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในอนาคต

โดยภาพรวมแล้วเนื้อหาในบทนี้แสดงให้เห็นสถานการณ์ด้านการพัฒนาและเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงอย่างครอบคลุมรอบด้าน ด้วยการอธิบายข้อมูลทั้งในด้านประวัติศาสตร์ งานหัตถศิลป์ อุตสาหกรรมและการพัฒนาในอนาคต ทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงที่ลึกซึ้งและครอบคลุมมากขึ้น และข้อมูลเหล่านี้ยังเป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงที่สำคัญสำหรับการศึกษาวิเคราะห์และการดำเนินงานในการวิจัยลำดับต่อไป

บทที่ 4

คุณค่า สุนทรียภาพทางศิลปะ และทิศทางการพัฒนาทางอุตสาหกรรมและ วัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงคืองานหัตถศิลป์พื้นบ้านที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งมีการพัฒนาทั้งในขอบเขตด้านวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม คุณค่าทางวัฒนธรรมอันรุ่มรวยและอัตลักษณ์สุนทรียภาพทางศิลปะที่โดดเด่นของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงไม่เพียงเป็นประจักษ์พยานที่สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ แต่ยังเป็นแหล่งแรงบันดาลใจชั้นยอดอันไม่มีที่สิ้นสุดสำหรับสังคมยุคสมัยใหม่ เนื่องด้วยกระแสการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมในระดับโลก งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงจึงได้โอกาสแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการพัฒนาครั้งใหม่โดยผ่านการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสืบสานเทคนิค การสร้างเสริมนวัตกรรมทางวัฒนธรรม ตลอดจนการขยายตลาด ซึ่งเนื้อหาในบทนี้คือการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงอย่างครอบคลุมจาก 3 มุมมอง อันประกอบด้วยคุณค่าทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง รูปแบบศิลปะและอัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพ รวมถึงทิศทางการพัฒนาในอนาคต

ศิลปะและสุนทรียภาพในงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

1. รูปแบบศิลปะ

รูปแบบหรือสไตล์เกิดการผสมผสานร่วมกันของเนื้อหาและรูปร่างลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของผลงานศิลปะ เป็นอัตลักษณ์อันเป็นปัจเจกของศิลปินซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งยังหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกับอัตลักษณ์เชิงภววิสัยที่กำหนดโดยแนวคิดหลัก ประเภทของงาน รวมถึงสังคม ยุคสมัยและเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์นานาประการ การก่อตัวของรูปแบบประกอบด้วยเหตุปัจจัยเชิงอัตวิสัยและภววิสัย ในด้านอัตวิสัย ศิลปินจะสร้างลักษณะเฉพาะต่าง ๆ ที่ค่อนข้างคงที่ซึ่งแตกต่างโดดเด่นจากศิลปินคนอื่นในการสร้างสรรค์ทางศิลปะอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว เนื่องจากประสบการณ์ชีวิต แนวคิดทางอุดมการณ์ การบ่มเพาะทางศิลปะ แนวโน้มทางอารมณ์ อัตลักษณ์เชิงบุคลิกภาพ และแนวคิดทางสุนทรียภาพที่แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล

แก่นหลักของรูปแบบศิลปะจึงไม่ใช่แค่ผลลัพธ์อันเกิดจากการแสดงออกถึงสุนทรียภาพอันเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่นของศิลปิน แต่ยังเป็นผลจากความซาบซึ้งชื่นชม ความเข้าใจและรสนิยมในงานศิลปะที่ถูกต้องของผู้ชื่นชมงานศิลปะด้วย ซึ่งปัจจัยตรงจุดนี้เผยให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างสรรค์ทางศิลปะและหนึ่งในอัตลักษณ์สำคัญของการชื่นชมศิลปะ “ความอุดมสมบูรณ์และ

ความหลากหลายในโลกแห่งความจริงและภววิสัยทางสุนทรียอันไม่มีที่สิ้นสุด” ในความหมายที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น รูปแบบศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงส่วนใหญ่มีอัตลักษณ์ ดังนี้

1.1 การขึ้นจากอิทธิพลทางศาสนาและตลาดการส่งออก

รูปแบบและลักษณะการสร้างสรรค์แบบสำนักศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงได้รับอิทธิพลจากความเชื่อทางศาสนาและความต้องการจำเพาะของตลาดต่างประเทศ เนื่องจากการแกะสลักไม้อวี้เจียงมุ่งเป้าไปที่ตลาดต่างประเทศเป็นหลัก โดยเฉพาะงานแกะสลักไม้ทางศาสนา รูปแบบและลักษณะการสร้างสรรค์แบบสำนักศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงจึงแตกต่างจากศิลปะการแกะสลักไม้อื่น ๆ ภายในประเทศจีนอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดต่างประเทศ รูปแบบศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงจึงให้ความสำคัญกับวัดกรรมและความหลากหลายมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น แท่นบูชาแบบพุทธศาสนาในสไตล์ญี่ปุ่นที่ผลิตโดยองค์การการค้ากัวสี้ กรุ๊ป จะเห็นได้ว่าตัวผลิตภัณฑ์แท่นบูชาสไตล์ญี่ปุ่นโดดเด่นด้วยอัตลักษณ์ทางศาสนาซึ่งได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากวัฒนธรรมและธรรมเนียมประเพณีทางศาสนาดั้งเดิมของญี่ปุ่น วัฒนธรรมญี่ปุ่นมีอัตลักษณ์อยู่ที่โครงสร้างคู่ (双重结构) โดยเป็นผลมาจากศาสนาชินโตและพุทธศาสนาซึ่งต่างกลายเป็นสองศาสนาหลักที่คงอยู่ร่วมกันในประเทศญี่ปุ่นในเวลาต่อมา

การผสมผสานระหว่างพุทธศาสนาแบบญี่ปุ่นและศาสนาชินโตปรากฏให้เห็นในหลายแง่มุม และการผสมผสานนี้เรียกว่า “ชินบูตสึชูโก (神佛习合)” เอกลักษณะด้านความเชื่อทางศาสนาในลักษณะนี้ถือว่าพบเห็นได้ยากมาก กล่าวคือชาวญี่ปุ่นมีความเคารพศรัทธาทั้งศาสนาชินโตและพุทธศาสนาในเวลาเดียวกันซึ่งทั้ง 2 ศาสนาต่างมีแก่นหลักที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาชินโตและพุทธศาสนาในวัฒนธรรมญี่ปุ่นมีความใกล้ชิดแน่นแฟ้นอย่างมากและบางกรณียังพบว่าทั้ง 2 ศาสนายังมีการผสมผสานรวมกันเป็นหนึ่งเดียว อาทิ ในศาลเจ้านิกโกโทโชกุมีการตั้งประติมากรรมหรือของพุทธศาสนาร่วมกับเจดีย์ห้าชั้นของศาสนาชินโต ซึ่งเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงการอยู่ร่วมกันของเทพเจ้าในศาสนาชินโตและพระพุทธเจ้าในศาสนาพุทธ

ภาพที่ 4-1 อิทธิพลของรูปแบบสถาปัตยกรรมทางศาสนาแบบ “จีนพุทธสีซู่โจ” ดังที่ปรากฏในศาลเจ้า
นิกโกโทโซกุ (ภาพด้านบน) ที่มีต่อรูปแบบศิลปะของผลิตภัณฑ์แทนบูชาทางพุทธศาสนาที่ผลิตโดย
องค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุ๊ป (ภาพด้านล่าง) (Ji Zhou, 2023)

แทนบูชาพระสไตล์ญี่ปุ่นในฐานะผลิตภัณฑ์ทางศาสนาประเภทหนึ่งเป็นผลงานที่สะท้อนถึงการผสมผสานระหว่างพุทธศาสนาและศาสนาชินโตในญี่ปุ่น ในประเทศญี่ปุ่น แก่นดั้งเดิมของศาสนาชินโตคือความเชื่อที่ว่าเทพเจ้าสถิตอยู่ในธรรมชาติ เป็นการดำรงอยู่อันศักดิ์สิทธิ์ที่ไร้รูปร่างและไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตาเนื้อ พุทธศาสนาที่แพร่อยู่ในประเทศญี่ปุ่นก็ยากที่จะหลีกเลี่ยงอิทธิพลจากความเชื่อพื้นถิ่นที่มีมาแต่เดิม การผสมผสานในลักษณะนี้สะท้อนให้เห็นในการออกแบบและการจัดวางแทนบูชาพระแบบพุทธศาสนาของญี่ปุ่น โดยมีองค์ประกอบแบบชินโตผสมผสานรวมกับองค์ประกอบแบบพุทธศาสนาซึ่งสะท้อนถึงปรากฏการณ์อันเป็นเอกลักษณ์ในการอยู่ร่วมกันของเทพเจ้าและพระพุทธรูปในวัฒนธรรมญี่ปุ่น

องค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุ๊ป ได้ริเริ่มงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมและหัวข้อแนวคิดหลักของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงผสมผสานรวมกับความต้องการของตลาดญี่ปุ่นที่ให้ความสำคัญกับความเชื่อทางศาสนาแบบ “จีนพุทธสีซู่โจ” โดยอาศัยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านการผลิตสร้างสรรค์จนนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์แทนบูชาพระแบบพุทธศาสนาภายใต้แบรนด์องค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุ๊ป ซึ่งโดดเด่น

ด้วยรูปแบบศิลปะที่มีความเฉพาะตัวอันเกิดจาก “การผสมผสานระหว่างจีนและญี่ปุ่น” ทำให้ตัวผลิตภัณฑ์เป็นที่นิยมมากในตลาดญี่ปุ่น ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาต่อยอดโดยมีการส่งออกเป็นปัจจัยชี้แนะแนวทางพัฒนาทำให้งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีความสามารถในการแข่งขันและมีส่วนแบ่งการตลาดที่สูงขึ้นในตลาดต่างประเทศ ทั้งยังมีรูปแบบศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง

ผลิตภัณฑ์แท่นบูชาพระแบบพุทธศาสนาขององค์กรการค้า กัวสี่ กรุ๊ป กลายเป็นผลิตภัณฑ์ชั้นนำในการส่งออกแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในช่วงปีทศวรรษที่ 1980 เนื่องจากแนวทางการตลาดเช่นนี้สร้างผลประโยชน์ให้อย่างมากมหาศาล จึงมีอิทธิพลต่อรูปแบบของผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น ๆ ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะช่างฝีมือจำนวนมากที่ทำงานในโรงหัตถกรรมงานแกะสลักขององค์กรการค้า กัวสี่ กรุ๊ป ในเวลานั้น ในภายหลังก่อตั้งห้องปฏิบัติการศิลปะเป็นของตนเองและยังคงทำงานในอุตสาหกรรมนี้เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ทำให้ในปัจจุบันยังคงสามารถเห็นร่องรอยของอิทธิพลความเชื่อทางศาสนาจากประเทศอื่น ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงอยู่ไม่มากนักน้อย

1.2 คุณลักษณะเชิงแนวคิดปฏิบัตินิยมและเทคนิควิธีการอันหลากหลาย

งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงอาศัยทางเทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์หลากหลายรูปแบบจาก “4 มหาสำนักวิชาศิลปะ” ดั้งเดิมของจีนเป็นปัจจัยหลัก (Liu, 2011) โดยที่ในขณะที่เดียวกันยังถือความต้องการของผู้ใช้งานเป็นหัวใจหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีแนวทางตลาดเป็นปัจจัยชี้แนะและมุ่งสร้างนวัตกรรมที่ก้าวข้ามกรอบจำกัด ดังนั้น ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงจึงแสดงให้เห็นถึงรูปแบบที่มีคุณลักษณะเชิงแนวคิดปฏิบัตินิยมอย่างเข้มข้น

แม้ว่างานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนานตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นและถึง แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าเทคนิคสมัยใหม่ที่ใช้ในงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงแรกเริ่มเดิมทีมีต้นกำเนิดมาจากทักษะแกะสลักไม้ต่งหยางในมณฑลเจ้อเจียง อีกทั้งเนื่องจากการที่มีผู้คนเดินทางไปศึกษาองค์ความรู้ทางศาสตร์ศิลป์ในต่างแดนเป็นจำนวนมาก กอปรกับการปรับวิถีทางการสร้างสรรค์งานให้สอดคล้องกับความต้องการจำเพาะของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ทางพุทธศาสนา ในช่วงกลางปีทศวรรษที่ 1980 งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงจึงเริ่มซึมซับเทคนิคการแกะสลักสามมิติจากสำนักวิชาแกะสลักไม้ผู้โจวและสำนักวิชาแกะสลักไม้หลงเหยียนในมณฑลฝูเจี้ยน รวมถึงยังมีการนำเทคนิคแกะสลักทรงกลมและเทคนิคแกะสลักกรากไม้จากสำนักวิชาแกะสลักไม้ในมณฑลฝูเจี้ยน ตลอดจนเทคนิคศิลปะการแกะสลักเครื่องเรือนเก่าแก่ดั้งเดิมของจีนกลับมายังเขตโอวี่เจียง ดังนั้น เทคนิควิธีการแกะสลักไม้ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงจึงสามารถกล่าวได้อย่างชัดแจ้งว่าเป็นผลรวมจากองค์ความรู้ของสำนักวิชาแห่งต่าง ๆ งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงไม่ได้ยึดโยงกับวิชาของสำนักวิชาใด แต่นำวิชาองค์ความรู้จากสำนักวิชาต่าง ๆ มาใช้โดยพิจารณาจากแนวทางการใช้งานจริงในการสร้างสรรค์งาน ข้อกำหนดตามใบสั่ง

สินค้าและการเลือกเอกลักษณ์ของผลงานที่ต้องการสร้างขึ้น ซึ่งแนวทางเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดระบบเทคนิคแกะสลักและรูปแบบศิลปะเชิงแนวคิดปฏิบัตินิยมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงดังเช่นในปัจจุบัน

หลังจากข้ามผ่านช่วงการพัฒนาและการก้าวเดินไปตามการชี้นำของแนวคิดปฏิบัตินิยมยาวนานกว่า 50 ปี กอปรกับในขณะเดียวกันยังมีการอบรมบ่มเพาะบุคลากรที่มีความสามารถด้านเทคนิคการแกะสลักจำนวนมากสืบเนื่องมาจากการสนับสนุนเชิงนโยบายและการศึกษาในยุคสมัยใหม่ งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงจึงได้แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการสืบสานและนวัตกรรมในระดับหนึ่ง ทว่ารูปแบบศิลปะของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงยังคงอยู่ในกรอบแนวคิดปฏิบัตินิยม กล่าวคือในการสร้างสรรค์ผลงาน ช่างแกะสลักไม้โอวี่เจียงไม่เพียงให้ความสำคัญกับการสืบทอดเทคนิควิธีการดั้งเดิม และการสร้างเสริมนวัตกรรม ยิ่งไปกว่านั้นยังให้ความสำคัญกับการนำเทคนิคเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้งานจริงในกระบวนการผลิตสร้างสรรค์ผลงานเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดและผู้ใช้ ด้วยเหตุนี้รูปแบบศิลปะของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงจึงแสดงให้เห็นสีสันอันเข้มข้นจากแนวคิดปฏิบัตินิยม ซึ่งมุ่งให้ความสำคัญกับบรรทัดประโยชน์ใช้งานจริงและแนวทางอันเกิดจากการชี้นำโดยตลาด และปัจจัยเหล่านี้ทำให้งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีความสามารถด้านการแข่งขันและแรงดึงดูดสูงในตลาดระดับนานาชาติ

1.3 สัดส่วนรูปร่างรูปทรงที่สมดุลและสมส่วน

ศิลปะรูปทรงในงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงพิถีพิถันอย่างยิ่งต่อความสัมพันธ์ทางสัดส่วน การแบ่งสัดส่วนรูปทรงผลงานมีความเข้มงวดอย่างมาก การจัดองค์ประกอบภาพมุ่งเน้นความสมดุล จึงสามารถสรุป “รูปทรงที่สมดุล รูปร่างที่สมส่วน” ว่าเป็นอัตลักษณ์หนึ่งในรูปแบบศิลปะของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง รูปแบบศิลปะนี้แสดงให้เห็นในรูปแบบความเปรียบเทียบและความกลมกลืนระหว่างตัวผลงานทั้งหมดกับบางส่วนของผลงาน รวมถึงบางส่วนของบางส่วนของผลงาน โดยมุ่งเน้นไปที่องค์ประกอบรูปทรงที่สมมาตรและสมดุล โดยที่ในขณะเดียวกันความงดงามนุ่มนวลบนภาพ ความอímเอิบที่สัมผัสได้จากการมองเห็น ส่วนโค้งมนอันละเอียดอ่อน การเปลี่ยนผ่านเส้นสายรูปทรงที่ไหลลื่นยังนำเสนอประสบการณ์การรับชมที่เต็มอímชวนอímเอน ส่วนในการแสดงออกทางลักษณะสัญญาณ งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมุ่งเน้นรูปร่างเป็นหลัก โดยให้ความสำคัญกับการข้บเน้นรูปร่างลักษณะให้โดดเด่น ในขณะที่คอยควบคุมให้เส้นสายรูปทรงกลมกลืนเป็นหนึ่งใน

ภาพที่ 4-2 งานแกะสลักหุ่นแบบขนใหม่ของอวี๋เจียงซึ่งแกะสลักรายละเอียดอย่างประณีตบรรจง
รูปร่างอิมเอิบสวยงาม (โดยเหมาฉุน (毛淳)) (Ji Zhou, 2023)

สำหรับงานแกะสลักประเภทรูปปั้นทางศาสนา งานแกะสลักไม้ของอวี๋เจียงใช้คำอธิบายในคัมภีร์พุทธศาสนาหรืองานประติมากรรมสำริดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเป็นหัวข้อแนวคิดหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน รูปทรงโดยรวมของผลงานไม่มีส่วนแหลมคมและส่วนที่เป็นเหลี่ยมมุมเพื่อให้รูปลักษณะโดยรวมให้ความรู้สึกเป็นมิตร ซึ่งการก่อตัวของรูปแบบศิลปะลักษณะนี้เห็นได้อย่างเด่นชัดว่าได้รับอิทธิพลจากรูปแบบศิลปะในสมัยราชวงศ์ฮั่น โดยแสดงออกให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางศิลปะที่เก่าแก่เรียบง่าย ขวนอิมเอิบและเปี่ยมชีวิตชีวา กล่าวโดยสรุป งานแกะสลักไม้ของอวี๋เจียงอาศัยรูปแบบศิลปะ “รูปทรงที่สมดุล รูปร่างที่สมส่วน” แสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ในความงามเชิงภาพอันเป็นเอกลักษณ์ ทำให้ผู้ชมประทับใจด้วยองค์ประกอบที่ให้ความรู้สึกเป็นมิตรและแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ทางศิลปะ

1.4 การใช้สีเน้นความหนักแน่น ความเปรียบต่างที่เด่นชัด

วัสดุหลักที่เลือกใช้ในงานแกะสลักไม้ของอวี๋เจียงคือไม้การบูรที่ผลิตในมณฑลเจียงซี ไม้ชนิดนี้มีลักษณะเฉพาะตัวที่โดดเด่น อาทิ เปลือกมีสีน้ำตาลเหลืองและมีสีเทาเข้มแซมเล็กน้อย แก่นไม้มีสีน้ำตาลแดง ส่วนขอบข้างมีสีน้ำตาลเหลืองถึงน้ำตาลเทาโดยมีขอบเขตแบ่งชัดเจนระหว่างแก่นและส่วนขอบข้าง เนื้อไม้มีน้ำหนักเบาแต่มีความมันเงา พื้นผิวมีลักษณะขดเป็นเกลียวหรือเป็นลายสานสลับไปมา มีโครงสร้างที่ละเอียดและสม่ำเสมอ พื้นผิวดัดเรียบ หลังจากผ่านการทาเคลือบด้วยยางรักแล้วสีสนของไม้จะสว่างมันวาวขึ้นและสวยงามยิ่งขึ้น

ในกระบวนการผลิตสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ โดยเฉพาะการตกแต่งส่วนผิวไม้ งานแกะสลักไม้อวี้เจียงนิยมใช้โทนสีเข้มออกไปทางดำ อาทิ สีไม้มะฮอกกานีและสีน้ำตาลเข้ม สีเหล่านี้ไม่เพียงทำให้ผลงานมีบรรยากาศที่หนักแน่นและเคร่งขรึม ในขณะเดียวกันยังช่วยขับเน้นลายผิวและเนื้อสัมผัสของตัววัสดุไม้ให้โดดเด่น การจัดการส่วนผิวไม้มักใช้วิธีตกแต่งด้วยการลงเคลือบใสเป็นหลักเพื่อแสดงลายและพื้นผิวตามธรรมชาติของไม้ สีโดยรวมมีความสม่ำเสมอทั่วทั้งชิ้นงาน ทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงความสุนทรีย์จากความกลมกลืน

นอกจากนี้ งานแกะสลักไม้อวี้เจียงยังใช้ผงทองคำจำนวนมากในการตกแต่งตามจุดต่าง ๆ วิธีการตกแต่งโดยใช้ความเปรียบต่างทางสีที่เด่นชัดเป็นบางจุดนี้ช่วยเน้นให้ความวิจิตรประณีตและความรู้สึกทางศิลปะของผลงานเด่นชัดยิ่งขึ้น โดยรวมแล้ว งานแกะสลักไม้อวี้เจียงให้ความสำคัญกับการใช้ลายพื้นผิวและสีตามธรรมชาติทั้งในด้านการใช้วัสดุและการตกแต่ง ด้วยทักษะอันประณีตและความตระหนักรู้ด้านสุนทรียภาพ การแสดงออกด้วยรูปแบบศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงจึงทำให้ผู้ชมได้รับความเพลิดเพลินทางสายตาจากบรรยากาศที่หนักแน่น เคร่งขรึม งามสง่าและหรูหรา

2. อัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพ

สุนทรียศาสตร์เป็นศาสตร์ที่เริ่มต้นจากความสัมพันธ์ทางสุนทรียภาพของมนุษย์กับสภาพความเป็นจริง โดยถือเอาศิลปะเป็นวัตถุหลัก และศึกษาเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ประเภทต่าง ๆ เช่น ความงาม ความอัปลักษณ์ ความสูงส่ง ตลอดจนสำนึกทางสุนทรียภาพของผู้คน ประสบการณ์ทางสุนทรียภาพ รวมถึงการสร้างสรรค์ การพัฒนา และหลักเกณฑ์ของความงาม สุนทรียศาสตร์เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับสาระสำคัญของความงามและความสำคัญของความงาม วัตถุประสงค์หลักของการวิจัยคือศิลปะ ทว่าก็ไม่ได้ศึกษาเฉพาะการแสดงออกทางศิลปะเท่านั้น แต่ยังศึกษาประเด็นทางปรัชญาในศิลปะ ซึ่งเป็นสาขาหนึ่งของวิชาปรัชญา ดังนั้น สุนทรียศาสตร์จึงถูกเรียกว่า “ปรัชญาแห่งศิลปะความงาม”

2.1 อัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพด้านรูปทรง

อัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพที่สำคัญของศิลปะรูปทรงในงานแกะสลักไม้อวี้เจียง มีดังนี้

1) การแสวงหารูปแบบทางทัศนมิติ

การแกะสลักไม้เป็นรูปแบบทัศนศิลป์ที่ใช้งานง่าย ในงานแกะสลักไม้ความหมายแฝงทางจิตวิญญาณทุกรูปแบบจำเป็นต้องแสดงออกผ่านรูปแบบทางทัศนมิติที่ไม่เหมือนใคร การขึ้นรูปและสร้างสรรค์รูปทรงในงานแกะสลักด้วยเทคนิคค่าต่างแสง (Chiaroscuro) วิทยาศาสตร์สี กายวิภาคศาสตร์ (Art of Anatomy) เพอร์สเปกทีฟ (Perspective) การปั้นรูปทรง ฯลฯ ล้วนมีจุดประสงค์คือการพยายามแสดงอัตลักษณ์สำคัญของสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุความงามสมบูรณ์แบบในการขึ้นรูป (Liu, 2011) รวมถึงการสร้างสรรค์ภาพลวดลาย ยกตัวอย่างเช่น ผลงานแกะสลักไม้ “หัวใจ

แห่งประเทศจีน (中国心)” ซึ่งมีการใช้องค์ความรู้ทางเปอร์สเปคทีฟ (Perspective) และศิลปะรูปทรงในการแกะสลักงานให้มีรูปทรงคล้ายกับแผนที่ประเทศจีน ผลงานนี้ประยุกต์ใช้หลักการการสร้างรูปทรงและเปอร์สเปคทีฟเพื่อแกะสลักรูปแบบภาพให้มีความเสมือนจริงราวกับมีชีวิต

ภาพที่ 4-3 ถงเจิ้งฟู่ ปรมาจารย์ด้านงานแกะสลักระดับมณฑลและผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ งานแกะสลักไม้ฮวีเจียง ขณะอธิบายถึงผลงานแกะสลักไม้ของเขาซึ่งมีรูปร่างคล้ายกับ “แผนที่ประเทศจีน” (Ji Zhou, 2023)

2) การพัฒนาต่อยอดในชั่วพริบตา

ภาษาของศิลปะการแกะสลักไม้ คือเส้น สี และรูปทรง ภาพศิลปะที่ประกอบขึ้นจากองค์ประกอบเหล่านั้นมักมีสถานะที่หยุดนิ่งและมั่นคง ทว่าศิลปะการแกะสลักไม้มักแสดงออกถึงความหมายที่ลึกซึ้งด้วยภาพที่เคลื่อนไหวเปลี่ยนไปมาเพียงชั่วพริบตา ไม่หยุดนิ่ง (Liu, 2011) ทำให้ผู้ชมเข้าถึงความต่อเนื่องของโครงเรื่อง อารมณ์ และแนวโน้มก่อนและหลังช่วงเวลาหนึ่งจากภาพในช่วงเวลาพริบตาที่แสดงในงานแกะสลักไม้ เมื่อการแกะสลักไม้แสดงออกถึงการเคลื่อนไหว จำเป็นต้องเลือกช่วงเวลาในการพัฒนาการเคลื่อนไหว และช่วงเวลาที่ดีที่สุดจะทำให้ผู้คนจินตนาการถึงสิ่งต่าง ๆ ได้ชัดเจนมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ผลงานแกะสลัก “ลิงขี่ม้า (马上封侯)” ใช้ท่วงท่าในช่วงที่ม้าศึกกำลังก้าวอย่างแข็งแกร่งสะบัดหางและเตะกีบของมันเพื่อแสดงออกให้รู้สึกได้ถึงพลัง

ภาพที่ 4-4 ผลงานแกะสลัก “ลิงขี่ม้า” ในพิพิธภัณฑ์งานแกะสลักอู๋เจียง (Ji Zhou, 2023)

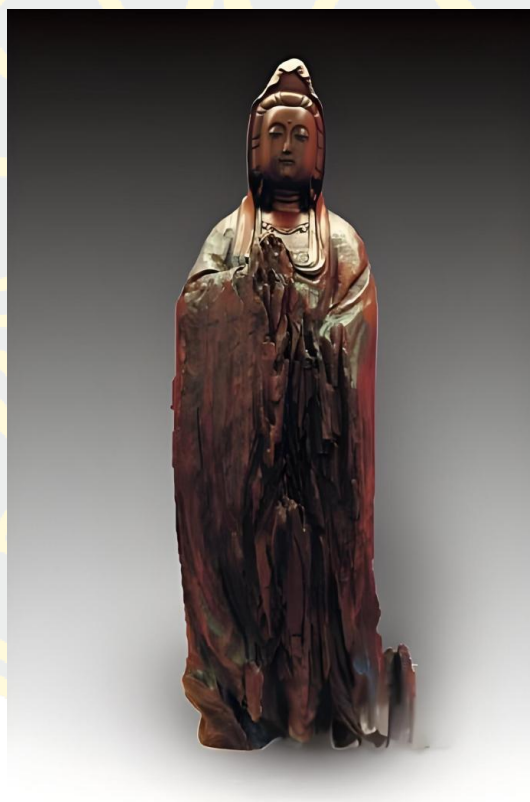
3) วัสดุไม้แกะสลักมีผลโดยตรงต่อความงามของภาพศิลปะ

ไม้เป็นวัสดุธรรมชาติที่ไม่เพียงมีเอกลักษณ์เฉพาะที่แตกต่างกันไป แต่ยังมีหลากหลายรูปแบบให้เลือกสรร ความแตกต่างของวัสดุทำให้เกิดข้อจำกัดทางศิลปะอย่างมากในการแกะสลักไม้ พื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์และสีธรรมชาติของไม้เองก็เป็นปัจจัยที่สามารถควบคุมความสวยงามในผลงานได้อย่างมากทีเดียว ในศิลปะการแกะสลักไม้ตัววัสดุเองถือเป็นส่วนหนึ่งของภาพศิลปะ และบางครั้งก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญทางสุนทรียภาพอย่างเป็นเอกลักษณ์ ในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปินงานแกะสลักไม้มักต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่าวัสดุไม้ที่ใช้นั้นเหมาะสำหรับการแสวงหาการสร้างสรรค์ที่มีความจำเพาะหรือไม่ จากนั้นจึงดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานโดยรักษาคูณลักษณะและอัตลักษณ์ดั้งเดิมของวัสดุไม้เอาไว้ ใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะของวัสดุเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาทางศิลปะ วัสดุไม้มีเส้นสายลวดลายที่ขัดซ้อยไหลลื่นและยังง่ายต่อการแปรรูป วัสดุไม้แต่ละชนิดต่างมีความหมายด้านสุนทรียภาพที่ต่างกันซึ่งสามารถสร้างความรู้สึกด้านสุนทรียภาพอันยิ่งใหญ่และแตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิงต่อรูปลักษณ์ภายนอก กลิ่นอายและรูปแบบของงานแกะสลักไม้

4) การแสดงนัยแฝงที่หลากหลายด้วยรูปทรงที่เรียบง่าย

ศิลปะการแกะสลักไม้เป็นรูปทรงที่มั่นคงของภาพสิ่งของต่าง ๆ ซึ่งแสดงออกอย่างกระชับและเรียบง่าย งานศิลปะแกะสลักไม้บางชิ้นที่ไม่แสดงภาพลักษณ์ของมนุษย์เป็นหัวข้อหรือสิ่งนามธรรมมักมีรูปทรงที่กระชับและเรียบง่ายกว่า แม้ว่าอัตลักษณ์เฉพาะของงานแกะสลักไม้นี้ทำให้ยากต่อการแสดงภาพในลักษณะที่มีมิติระดับชั้นหลายชั้นและซับซ้อน แต่ก็สามารถสร้างความ

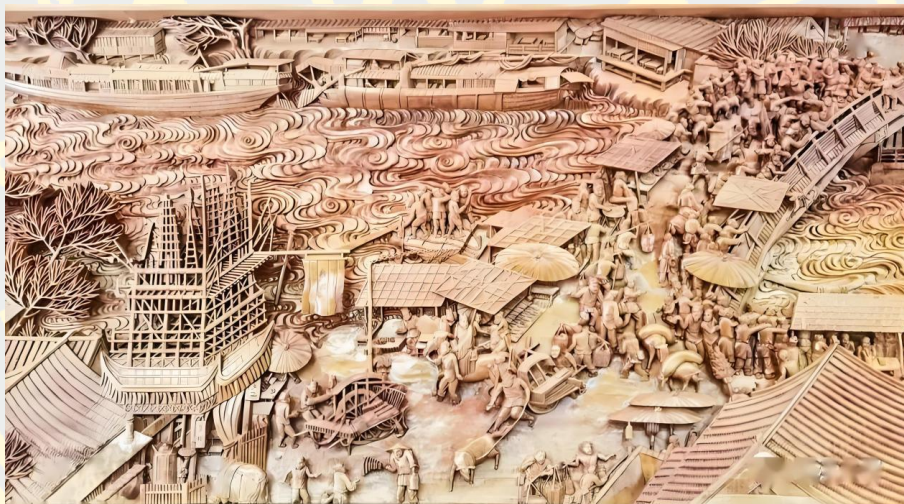
ประทับใจที่ลี้กซิ่งและยาวนานให้กับผู้คนได้เช่นเดียวกัน ด้วยรูปทรงที่กระชับและเรียบง่าย งานแกะสลักไม้สามารถแสดงออกถึงจังหวะและทำนองผ่านองค์ประกอบและโครงร่างที่ขัดเกลาตัดแต่งมาอย่างกระชับ ไม่หือหาว ในด้านการรวมกลุ่มของนัยแฝงเชิงสัญลักษณ์และนัยแฝงที่มีความหมายจำเพาะสามารถสร้างการแสดงออกทางศิลปะที่หลากหลายโดยอาศัยการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักหรือปริมาตรในการสร้างรูปทรง รวมถึงการกำหนดระยะและมุมในการชมผลงาน แม้ว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะมีแนวคิดเกี่ยวกับนัยแฝงอย่างเป็นระบบในการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ที่รูปทรงมีความกระชับสูง แต่งานแกะสลักไม้ยังสามารถและควรมีปัจจัยทางแนวคิดและจิตวิญญาณที่ลี้กซิ่ง ยกตัวอย่างเช่น งานแกะสลักไม้รูปทรง “เจ้าแม่กวนอิม” ซึ่งเห็นได้ว่าตัวงานมีการตกแต่งเพียงเล็กน้อย อาศัยเพียงรูปทรงและรูปร่างจากภาพจำของเจ้าแม่กวนอิมเป็นนัยแฝงเชิงสัญลักษณ์ถ่ายทอดบรรยากาศศักดิ์สิทธิ์

ภาพที่ 4-5 ผลงานแกะสลัก “เจ้าแม่กวนอิม” โดยอู๋จินเสวีย ปรมาจารย์งานแกะสลักไม่วีเจียง ปัจจุบันจัดแสดงอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานศิลปวัฒนธรรมมณฑลเจียงซี (Ji Zhou, 2023)

5) จากการผลิตเข้าสู่การแสดงออก

การผลิตซ้ำด้านรูปทรงในงานแกะสลักไม้ส่วนใหญ่ หมายถึงการที่ศิลปินช่างฝีมือแกะสลักมักนำวิถีชีวิตของตนเองมาผลิตซ้ำ เพื่อแสดงออกถึงจิตสำนึกและแนวโน้มทางอารมณ์ของตนเอง คุณค่าของงานแกะสลักไม้ที่สร้างขึ้นด้วยวิธีการผลิตซ้ำเช่นนี้อยู่ที่ “ความจริงแท้ทางศิลปะ” ซึ่งไม่เป็นปัจจัยอุปสรรคต่อการชื่นชมผลงานของเหล่าผู้ชม การแสดงออกของศิลปะรูปทรงในงานแกะสลักไม้ส่วนใหญ่หมายถึงแนวโน้มของศิลปินรูปทรงในการใช้วิธีการเชิงนามธรรมเสมือนจริงเพื่อแสดงจิตสำนึกและแนวโน้มทางอารมณ์ของตนเอง ซึ่งทำให้ในการแสดงออก ความหมายของรูปร่างตัวผลงานได้ก้าวข้ามใจความหลักของงานศิลปะรูปทรงและความหมายของการเห็นคุณค่าภายในของผู้ชมได้ก้าวล้ำเหนือกว่าความหมายทั่วไปของงาน อาทิ ผลงานแกะสลักไม้ “ทิวทัศน์ริมแม่น้ำในเทศกาลชิงหมิง” ซึ่งเป็นการผลิตซ้ำฉากทัศน์เทศกาลชิงหมิง

ภาพที่ 4-6 ผลงานแกะสลัก “ทิวทัศน์ริมแม่น้ำในเทศกาลชิงหมิง” โดยโรงหัตถกรรมแกะสลักอวีเจียง (Ji Zhou, 2023)

2.2 อัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพด้านสีสัน

งานศิลปะแกะสลักไม้อวีเจียงมักให้ความสนใจกับอิทธิพลอันยิ่งใหญ่และการรับรู้ทางสุนทรียภาพของปัจจัยสีสันบนตัวผลงานเสมอ ศิลปินแกะสลักฝีมือดีบางคนมีความเชี่ยวชาญอย่างมากในการใช้สีธรรมชาติและความแวววาวของเนื้อไม้เพื่อยกระดับการแสดงออกของผลงานศิลปะ ในขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมการใช้งานและข้อกำหนดของงานแกะสลักไม้เพื่อให้ผลงานศิลปะมีสีสันที่เป็นเอกลักษณ์ และแสดงให้เห็นถึงแนวคิดทางสุนทรียภาพและอัตลักษณ์เฉพาะด้านรูปแบบที่โดดเด่น ซึ่งอัตลักษณ์ด้านการจัดการปัจจัยสีสันในงานแกะสลักไม้อวีเจียงโดยทั่วไป มีดังนี้

1) การลงรักดำแล้วตกแต่งด้วยสีทอง หมายถึงการลงสีตกแต่งโดยขั้นแรกให้เคลือบผลิตภัณฑ์ที่แกะสลักด้วยรักสีดำให้สม่ำเสมอ ทั้งส่วนฐานและตัวผลิตภัณฑ์ จากนั้นจึงเคลือบพื้นผิวงานที่ลงรักแล้วด้วยผงทองหรือแปะแผ่นทองคำเปลว เป็นการใช้สีพื้นสีดำซึ่งมีความแตกต่างของสีที่เห็นได้ชัด การตกแต่งทาเคลือบด้วยสีทองที่มีความสว่างสูงในการสร้างเอฟเฟกต์ภาพผิวงานแกะสลักไม้ที่สวยงามและโดดเด่นสะดุดตา

ภาพที่ 4-7 การใช้เทคนิคลงรักสีดำตกแต่งด้วยสีทองในงานแท่นบูชาพระงานแกะสลักไม้ฉวีเจียง ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มองค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุ๊ป (Ji Zhou, 2023)

2) งานเขียนสีอุ้งแล้วตกแต่งด้วยสีทอง หลังจากผ่านกระบวนการแกะสลักเรียบร้อยแล้วจึงขัดผิวงานด้วยกระดาษทรายละเอียด จัดการส่วนฐานงานให้เรียบร้อย แล้วทาเคลือบด้วยรักสีแดง เหลือง เขียว น้ำเงิน ดำ หรือทาเคลือบด้วยรักใหญ่สีเขียวคราม ม่วงอมแดง หรือชมพูอมเหลือง ฯลฯ แล้วแปะทองเปลวหรือทาตกแต่งด้วยผงทอง เพื่อให้งานเปล่งประกายแสงทองผ่องอำไพ เนื่องจากแผ่นฟอยล์ทองคำเปลวผสมผสานเข้ากับงานแกะสลักไม้จึงไม่เพียงสามารถป้องกันการกัดกร่อนและความชื้นได้เป็นเวลานานโดยไม่ทำให้งานไม้แตกร้าวและเสียรูปทรง แต่ยังช่วยขับเน้นเอฟเฟกต์ศิลปะให้งานมีบรรยากาศลุ่มลึก งดงาม สง่า และหรูหรา เปี่ยมด้วยคุณค่าทางศิลปะ

3) งานแกะสลักไม้ตกแต่งด้วยสีดั้งเดิม ในความหมายดั้งเดิม งานแกะสลักไม้ตกแต่งด้วยสีดั้งเดิมหมายถึงวิธีการตกแต่งพื้นผิวงานไม้ที่เรียบง่ายและสง่างาม โดยคงสีเดิมของไม้ไว้ ไม่ต้องแต่งเติมสีเพิ่มเติม เพื่อให้มองเห็นรอยมีดและลายไม้ได้ชัดเจน แตกต่างกับความหมายสมัยใหม่ ซึ่งโดยทั่วไป หมายถึง งานแกะสลักไม้ที่ไม่ลงสีใด ๆ ก่อนขั้นตอนทาเคลือบตกแต่ง เพื่อรักษาสีเดิมของเนื้อไม้ และการปกป้องเนื้อไม้ด้วยสารเคลือบเงาแบบใส

คุณค่าทางศิลปะของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

1. คุณค่าด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

คุณค่าทางประวัติศาสตร์ หมายถึงการที่ปัจจัยหนึ่งมีอิทธิพลที่สำคัญต่อการพัฒนาในประวัติศาสตร์หรือตัวมันเองมีความหมายทางประวัติศาสตร์ในบางประการ สำหรับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง กล่าวได้ว่างานหัตถศิลป์แกะสลักไม้แขนงนี้สะท้อนถึงวิถีชีวิตและระดับทางวัฒนธรรมของผู้คนในท้องถิ่นในช่วงสมัยทางประวัติศาสตร์ช่วงหนึ่งจึงถือได้ว่ามีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ

งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงถือกำเนิดขึ้นในสมัยราชวงศ์ฮั่นและถึง ต่อมาจึงมีการพัฒนาจนเจริญก้าวหน้าขึ้นเนื่องจากการอพยพของผู้อพยพทางตอนเหนือลงมาทางตอนใต้ จนกระทั่งเฟื่องฟูถึงขีดสุดในสมัยราชวงศ์หมิงและชิง โดยในสมัยราชวงศ์หมิงและชิง งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการตกแต่งงานสถาปัตยกรรม อาทิ องค์ประกอบส่วนคานเสา ไม้ค้ำ (โครงสร้างส่วนรับหลังคาแบบจีน) ชายคา (ชายคาทรงโค้งขึ้นแบบจีน) ราวเฉลียง ทับหลัง และป้ายแขวนเหนือประตูหลักในอาคารสถาปัตยกรรมโบราณสมัยราชวงศ์หมิง-ชิง มีความหลากหลายทั้งในด้านรูปแบบการแสดงออก อาทิ งานแกะสลักนูน งานแกะสลักทรงกลม งานฉลุลาย ฯลฯ รวมถึงหัวข้อแนวคิดหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ลวดลายแกะสลัก อาทิ ลวดลายที่เกี่ยวกับมนุษย์ สัตว์และสิ่งของที่ไม่มีชีวิต นานารูปแบบ นอกจากนี้ ยังมีการนำงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงไปใช้อย่างแพร่หลายในการสร้างสรรค์ของตกแต่งบ้าน งานฝีมือและเครื่องใช้ในทางศาสนา มีหัวข้อแนวคิดหลักที่หลากหลาย ที่พบเห็นได้ทั่วไปส่วนใหญ่เป็นแนวคิดหลักเกี่ยวกับธรรมเนียมประเพณีวิถีชีวิตดั้งเดิม เทวดานาน นิตานพื้นบ้าน รวมถึงสัญลักษณ์เชิงอุปมาที่มีย่นแฝงสื่อถึงความหมายอันเป็นมงคล

งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงยังเปี่ยมด้วยนัยแฝงทางวัฒนธรรมอันเข้มข้นลึกซึ้ง ทั้งยังมีอิทธิพลทางงานหัตถศิลป์ที่กว้างขวาง ผลงานแกะสลักไม้ของเขตโอวี่เจียงไม่เพียงสะท้อนถึงรสนิยมทางสุนทรียภาพและการแสวงหาทางศิลปะในยุคสมัยนั้น แต่ยังเป็นสื่อกลางที่แสดงให้เห็นถึงภูมิหลังทางสังคม วัฒนธรรมและวิถีชีวิตในยุคสมัยประวัติศาสตร์ ยกตัวอย่างเช่น งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในฐานะศิลปะตกแต่งทางสถาปัตยกรรมประเภทหนึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาในระดับสูงทั้งในด้านงานหัตถศิลป์เชิงสถาปัตยกรรมและศิลปะการตกแต่งในสมัยโบราณ และสะท้อนให้เห็นถึงการแสวงหาและการแสดงออกเชิงสุนทรียศาสตร์ทางสถาปัตยกรรมของชาวจีนในสมัยโบราณ ในขณะเดียวกันงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงยังแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาและทักษะของช่างฝีมือสมัยโบราณ ซึ่งหลงเหลือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าไว้ให้คนรุ่นต่อไปได้สืบสานและส่งต่อ

งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีคุณค่าด้านการวิจัยทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สำคัญ ผลงานแกะสลักไม้ที่ยังหลงเหลือเป็นส่วนประกอบหนึ่งในอาคารสถาปัตยกรรมโบราณที่ยังคงอยู่มาจนถึงปัจจุบัน อาทิ ส่วนประกอบงานแกะสลักไม้ในอาคารที่ว่าการอำเภออินทรีน วัดไฉเสิน ย่านถนนจิ่นเจียงเซียงเฟิง ย่านถนนตงเฟิง ฯลฯ ถือเป็นแหล่งข้อมูลเชิงวัตถุที่สำคัญสำหรับการศึกษาวิจัยประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ซึ่งการศึกษางานแกะสลักไม้เหล่านี้ ทำให้เข้าใจถึงอัตลักษณ์วิถีทางสังคม วัฒนธรรมดั้งเดิมและระดับทางศิลปะในยุคสมัยนั้น ถือเป็นข้อมูลอ้างอิงที่สำคัญสำหรับการวิจัยด้านการอนุรักษ์และสืบสานงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

กล่าวโดยสรุป งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเป็นงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมประเภทหนึ่งที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนาน ไม่เพียงเปี่ยมด้วยนัยแฝงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง แต่ยังเป็นสื่อกลางที่สังสมข้อมูลทางประวัติศาสตร์และความหมายทางวัฒนธรรมที่สำคัญเอาไว้เป็นจำนวนมาก คุณค่าทางประวัติศาสตร์ของงานหัตถศิลป์แขนงนี้ไม่เพียงสะท้อนให้เห็นในฐานะปัจจัยที่คอยบันทึกและสืบทอดประวัติศาสตร์ ยิ่งไปกว่านั้นยังแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอารยธรรมของมนุษย์และการสร้างแรงบันดาลใจต่อสังคมร่วมสมัย จึงกล่าวได้ว่างานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีความหมายทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สำคัญอย่างยิ่ง

2. คุณค่าด้านสุนทรียศาสตร์

คุณค่าทางศิลปะไม่เพียงสะท้อนให้เห็นในรูปแบบคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์และความรู้ในผลงานศิลปะ แต่ยังรวมถึงอิทธิพลที่มีต่อวิถีทางจิตวิญญาณของผู้คนและผลกระทบทางสังคมอย่างลึกซึ้ง มิติความหลากหลายของคุณค่าทางศิลปะทำให้ผลงานมีความหมายที่สำคัญอย่างยิ่งทั้งในด้านสุนทรียศาสตร์ การรับรู้และจิตวิญญาณ

ในด้านคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสร้างแรงกระทบสายตาและกระตุ้นความสุขเชิงสุนทรียภาพให้แก่ผู้คนได้ด้วยทักษะแกะสลักอันวิจิตรประณีตและรูปแบบการแสดงออกทางศิลปะที่หลากหลาย ทั้งรูปแบบและเทคนิคการแกะสลักอันเป็นเอกลักษณ์ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง อาทิ เทคนิคแกะสลักนูน เทคนิคแกะสลักทรงกลมและเทคนิคฉลุกลวง ฯลฯ กอปรกับความรู้รุ่มรวยในหัวข้อแนวคิดหลักที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน รวมถึงการเก็บรายละเอียดอย่างประณีตบรรจงล้วนแล้วแต่แสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ทางศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์เหล่านี้เป็นเอกลักษณ์ที่มีความเฉพาะตัวสูง ไม่สามารถลอกเลียนได้ ส่งผลให้งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงถือเป็นงานหัตถศิลป์แขนงหนึ่งที่มีเอกลักษณ์เฉพาะโดดเด่นอย่างยิ่งในโลกศิลปะ

นอกจากความงามของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงยังส่งต่อในด้านความรู้ เพราะไม่เพียงเป็นผลงานศิลปะประเภทหนึ่งเท่านั้น แต่ยังเป็นประจักษ์พยานแห่งประวัติศาสตร์และสื่อกลางในการสืบทอดวัฒนธรรม สะท้อนถึงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิตทางสังคมและความเชื่อพื้นบ้านของพื้นที่เขตโอวี่เจียง สะท้อนความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวิถีชีวิตและสภาพยุคสมัยในอดีต ยกกระดับความรู้

ความเข้าใจที่ผู้คนมีต่อเขตอวีเจียง รวมทั้งยังส่งเสริมคุณค่าทางจิตวิญญาณ ในฐานะผลิตภัณฑ์ทางจิตวิญญาณประเภทหนึ่งซึ่งสามารถเพิ่มคุณค่าและพัฒนาวิถีชีวิตทางจิตวิญญาณของผู้คน ไม่เพียงสามารถตอบสนองความต้องการด้านความงาม แต่ยังเป็นที่พักพิงทางอารมณ์และช่วยปลอบประโลมทางจิตวิญญาณ เอกลักษณ์ทางคุณค่าของผลงานศิลปะขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของผลงาน สภาพแวดล้อมในการชื่นชมผลงาน รวมถึงคุณลักษณะของผู้ชม ซึ่งงานแกะสลักไม้อวีเจียงสร้างอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อจิตวิญญาณของผู้คนผ่านเสน่ห์ทางศิลปะและนัยแฝงทางจิตวิญญาณอันเป็นเอกลักษณ์

กล่าวโดยสรุป คุณค่าทางศิลปะของงานแกะสลักไม้อวีเจียงไม่เพียงสะท้อนให้เห็นในเสน่ห์ทางสุนทรียศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์และคุณค่าทางความรู้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงอิทธิพลอันลึกซึ้งที่มีต่อวิถีชีวิตทางจิตวิญญาณและสังคมของผู้คน มิติอันหลากหลายในด้านคุณค่าทางศิลปะทำให้งานแกะสลักไม้อวีเจียงมีความหมายที่สำคัญอย่างมากทั้งในระดับวัฒนธรรม สุนทรียภาพ การสร้างเสริมความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนจิตวิญญาณ

3. คุณค่าด้านการสืบสาน

คุณค่าทางการสืบสาน ประกอบด้วย การสืบสาน ต่อยอดและสร้างนวัตกรรมให้กับวัฒนธรรมดั้งเดิม การปลูกฝังจิตวิญญาณทางสังคมและชนชาติ การสืบทอดรวมถึงการปรับตัวและการพัฒนาสู่สังคมยุคสมัยใหม่ งานแกะสลักไม้อวีเจียงถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่มีชีวิตและเป็นหนึ่งในส่วนสำคัญของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม จึงกล่าวได้ว่างานหัตถศิลป์แขนงนี้มีคุณค่าทางการสืบสานอย่างลึกซึ้ง การสืบสานและสร้างนวัตกรรมของงานแกะสลักไม้อวีเจียงแสดงให้เห็นในรูปแบบการสืบทอดและการพัฒนางานหัตถศิลป์ดั้งเดิม กล่าวคือในขณะที่สืบทอดเทคนิคแกะสลักไม้แบบสมัยโบราณ ศิลปินยังมุ่งมั่นในการนำองค์ประกอบสมัยใหม่และแนวคิดเชิงนวัตกรรมบูรณาการสู่การสร้างสรรคผลงาน ทำให้งานแกะสลักไม้อวีเจียงยังคงรักษาเอกลักษณ์ดั้งเดิมไว้ได้พร้อมทั้งแสดงให้เห็นกลิ่นอายร่วมสมัย อีกทั้งงานแกะสลักไม้อวีเจียงยังเปี่ยมด้วยจิตวิญญาณทางสังคมและชนชาติ อาทิ การส่งเสริมคุณค่าดั้งเดิมนานาประการ เช่น ครอบครัว มิตรภาพ และความซื่อสัตย์ ฯลฯ การแสดงออกถึงการคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ อารมณ์ และวิถีชีวิตอย่างลึกซึ้ง ตลอดจนความเคารพและการสืบทอดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมดั้งเดิม นัยแฝงทางจิตวิญญาณเหล่านี้ยังคงมีความหมายที่สำคัญอย่างยิ่งในสังคมร่วมสมัย รวมถึงยังมีบทบาทเชิงบวกในการปลูกฝังบรรยากาศทางสังคมที่ดีและจิตวิญญาณแห่งชนชาติ

นอกเหนือจากนี้ การสืบสานต่อยอดในงานแกะสลักไม้อวีเจียงไม่ใช่เพียงวิถีทางหนึ่งของการทบทวนและหวนรำลึกถึงประวัติศาสตร์ ยิ่งไปกว่านั้นยังถือเป็นการส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรมดั้งเดิมให้เฟื่องฟูก้าวหน้าไปตามกาลยุคสมัย ด้วยการอนุรักษ์และสืบสานศิลปะงานแกะสลักไม้อวีเจียงเพื่อให้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีมาอย่างยาวนานสามารถดำเนินต่อไปได้ ทำให้คนรุ่นใหม่ใน

อนาคตได้รับรู้และสัมผัสกับเสน่ห์ของวัฒนธรรมโบราณ และการสืบสานงานแกะสลักไม้อวี้เจียงยังจำเป็นต้องผสมผสานรวมกับการพัฒนาของสังคมยุคใหม่ เพื่อบรรลุซึ่งการบูรณาการระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมและสังคมยุคสมัยใหม่ กล่าวคืองานแกะสลักไม้อวี้เจียงสามารถปรับตัวเข้ากับความต้องการของสังคมร่วมสมัยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยอาศัยการผสมผสานรวมกับค่านิยมในยุคสมัยใหม่และการพัฒนาทางเทคโนโลยี เพื่ออัดฉีดชุมพลังและชีวิตใหม่สู่การสืบสานและการสร้างเสริมนวัตกรรมให้กับวัฒนธรรมดั้งเดิม

กล่าวโดยสรุป งานแกะสลักไม้อวี้เจียงจึงเป็นหนึ่งในตัวแทนสำคัญของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม คุณค่าทางการสืบสานของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงแสดงออกให้เห็นในรูปแบบการสืบทอดและการพัฒนางานหัตถศิลป์ดั้งเดิม การปลูกฝังจิตวิญญาณทางสังคมและชนชาติ รวมถึงการสืบสานต่อยอดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม การบูรณาการและการพัฒนาร่วมกับสังคมยุคสมัยใหม่ งานแกะสลักไม้อวี้เจียงจึงมีความหมายอย่างยิ่งต่อการการสืบสานวัฒนธรรมดั้งเดิม การบ่มเพาะบุคลากรที่มีความสามารถโดดเด่นและการส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคม ในขณะเดียวกัน งานแกะสลักไม้อวี้เจียงยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชนชาติจีน คุณค่าทางการสืบสานงานแกะสลักไม้อวี้เจียงจึงแสดงออกในการสืบสานและการพัฒนางานหัตถศิลป์ดั้งเดิม การศึกษาวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จีนสมัยโบราณ การบ่มเพาะผู้มีความสามารถด้านทักษะการแกะสลักไม้ซึ่งจะเข้ามาสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมแขนงนี้ ตลอดจนยกระดับความเชื่อมั่นในวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น จึงกล่าวได้ว่างานแกะสลักไม้อวี้เจียงมีความหมายอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมและการสืบสานวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน

คุณค่าทางอุตสาหกรรมของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง

1. คุณค่าด้านทรัพยากร

คุณค่าด้านทรัพยากรของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงสามารถวิเคราะห์และอธิบายได้จากมุมมอง 3 ด้าน ประกอบด้วยมุมมองด้านทรัพยากรภูมิภาค ทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรตลาด

ด้านทรัพยากรภูมิภาคของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงสะท้อนให้เห็นจากข้อได้เปรียบอันเป็นเอกลักษณ์ทั้งในส่วนทำเลที่ตั้งและการรวมตัวเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม หลังจากการพัฒนามาเป็นเวลาเกือบ 50 ปี อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงจึงบรรลุซึ่งความสำเร็จ “ในการพัฒนาอุตสาหกรรม การสร้างแบรนด์และการขยายขนาดอุตสาหกรรม” โดยมีองค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุ๊ป เป็นผู้นำจาก “งานหัตถศิลป์เล็ก ๆ” จึงกลายเป็น “อุตสาหกรรมขนาดใหญ่” ซึ่งมีบริษัทจดทะเบียน จำนวน 181 แห่ง และโรงหัตถกรรมนานาประเภทอีกหลายพันแห่ง ทั้งยังทำให้อวี้เจียงได้รับรางวัลอันทรงเกียรติมาอย่างต่อเนื่อง อาทิ ได้รับการยกย่องให้เป็น “บ้านเกิดของศิลปะงานแกะสลักกรากไม้แห่งประเทศจีน” และ “บ้านเกิดของงานแกะสลักมณฑลทางพุทธศิลป์แห่งประเทศจีน” นอกจากนี้ยังได้รับเกียรติให้

บันทึกชื่อในรายการส่งเสริมงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมประจำมณฑลเจียงซีชุดแรก ทั้งยังได้รับเลือกให้เข้าร่วมโครงการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมณฑลเจียงซี องค์ประกอบทางทรัพยากรภูมิภาของงานแกะสลักไม้อวี่เจียงแสดงออกในรูปแบบแนวโน้มการรวมกลุ่มองค์กรและกลุ่มอุตสาหกรรมซึ่งเป็นปัจจัยที่ขยายความได้เปรียบของแบรนด์ “งานแกะสลักอันดับหนึ่งในไต้หวัน” ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ความมุ่งมั่นในการสร้างแพลตฟอร์มสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม “สวนสาธิตวัฒนธรรมการแกะสลัก” โดยมีย่านถนนสาธิตกิจการงานแกะสลัก สวนสาธิตกิจการงานแกะสลัก รวมถึงฐานปฏิบัติการวัฒนธรรมงานแกะสลักเชิงสร้างสรรค์เป็นสื่อกลาง

ด้านทรัพยากรมนุษย์ เขตอวี่เจียงอุดมไปด้วยทรัพยากรบุคลากรมากความสามารถ ปัจจุบันมีบุคลากรที่มีความสามารถมากกว่า 30,000 คนจากเขตอวี่เจียงที่ทำงานอยู่ในอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ทั่วประเทศจีน นับตั้งแต่ที่มีก่อตั้งโรงเรียนช่างแกะสลักในช่วงปีทศวรรษที่ 1980 เป็นต้นมา เขตอวี่เจียงได้บ่มเพาะบุคลากรผู้มีความสามารถด้านการแกะสลักเป็นจำนวนเกือบพันคน ในภายหลังเนื่องด้วยการเข้ามาของบุคลากรเหล่านี้ อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้จึงมีช่างฝีมือที่มีทักษะความสามารถเป็นจำนวนมาก ในหมู่บุคลากรเหล่านี้ผู้ที่ได้รับตำแหน่งช่างศิลปหัตถกรรมระดับสูงมีจำนวน 5 คน ระดับกลางมีมากกว่า 120 คน บุคลากรระดับช่างฝีมือผู้ชำนาญการขึ้นไปมี 24 คน รวมถึงช่างฝีมือระดับกลาง-สูงอีกกว่า 500 คน ทั้งยังมีปรมาจารย์ระดับชาติ 10 คนที่ได้รับการแต่งตั้งโดยสมาคมวิชาการอุตสาหกรรมนานาชาติประเภท (การรวมกลุ่มเพื่อประสานงานช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ) ศิลปินศิลปะรากไม้กว่า 600 คน ตลอดจนรางวัลห้องปฏิบัติการศิลปะสำหรับปรมาจารย์หัตถกรรมระดับชาติ 2 แห่ง ระดับมณฑล (เมือง) 10 แห่ง (Zhou, 2022)

ด้านทรัพยากรตลาด ทรัพยากรตลาดของงานแกะสลักไม้อวี่เจียงถือได้ว่ามีความแข็งแกร่งอย่างมาก ทำให้อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี่เจียงกลายเป็นหนึ่งในเสาหลักสำคัญของเศรษฐกิจท้องถิ่นเขตอวี่เจียง ในปีค.ศ. 2022 รายได้ธุรกิจหลักในอุตสาหกรรมงานแกะสลักอวี่เจียงสูงถึง 1.428 พันล้านหยวน โดยมีกำไร 668 ล้านหยวน สัดส่วนกำไรเพิ่มขึ้น 68.5% เมื่อเทียบกับเป็นรายปี รายได้จากภาษี 456 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเป็นรายปี 51.61% และมูลค่าผลผลิตสูงถึง 1.578 พันล้านหยวน มีการส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยัง 50 กว่าประเทศในแถบภูมิภาคในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยุโรป และสหรัฐอเมริกา ได้รับการยกย่องจากนักธุรกิจต่างชาติให้เป็น “อุตสาหกรรมงานแกะสลักอันดับต้น ๆ ของโลก” ในบรรดาผลิตภัณฑ์ส่งออกมีผลิตภัณฑ์งานแกะสลักและเครื่องเงินจีนคิดเป็นสัดส่วนกว่า 70% ของผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันในประเทศ (Zhou, 2022) เนื่องจากผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้อวี่เจียงมีชื่อเสียงอย่างมากในตลาดต่างประเทศ ทั้งยังมีผลิตภัณฑ์หลากหลายชนิดให้เลือกสรร ซึ่งรวมถึงกล่องไม้การบูรแกะสลัก กล่องใส่เครื่องประดับ แท่นบูชาพระ โต๊ะกาแฟ ฯลฯ จึงได้รับการยกย่องในฐานะ “งานแกะสลักหนึ่งในไต้หวัน” และมีแรงดึงดูดต่อผู้บริโภคอย่างมหาศาล

2. คุณค่าด้านผลิตภัณฑ์

งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเป็นงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมและมรดกทางวัฒนธรรมประเภทหนึ่งย่อมเปี่ยมด้วยคุณค่าด้านการประยุกต์สร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์หลากหลายรูปแบบ ดังนี้

1) ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีความโดดเด่นในด้านหน้าที่การใช้งาน เอกลักษณ์คุณภาพ รวมถึงความหลากหลายและสไตล์งาน หน้าที่การใช้งานของผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงไม่เพียงสะท้อนให้เห็นผ่านการใช้งานจริง แต่ยังรวมถึงความเป็นศิลปะและรูปลักษณ์ที่ชวนพิศมัย กล่าวได้ว่าผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ที่สูงโดดเด่น ส่วนด้านเอกลักษณ์มักแสดงให้เห็นในงานฝีมืออันวิจิตรบรรจงและสไตล์ศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ผลงานแต่ละชิ้นล้วนเป็นงานศิลปะที่โดดเด่นด้วยเอกลักษณ์เฉพาะอันเกิดจากความชำนาญและความพิถีพิถันในการใช้ทักษะความสามารถของช่างฝีมือ ในด้านคุณภาพ งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมุ่งให้ความสำคัญกับจิตวิญญาณงานช่าง แสวงหาคุณภาพชั้นยอด รวมถึงความทนทานและความน่าเชื่อถือในระดับสูง ในด้านความหลากหลายและสไตล์งาน ผลงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีประเภทงานหลากหลายชนิดและสไตล์งานหลากหลายรูปแบบจึงสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่แตกต่างกันไปได้อย่างเป็นที่พึงพอใจ

2) ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภคอย่างรอบด้าน มีการคิดค้นนวัตกรรมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง ทั้งยังปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงด้านความต้องการของตลาด ในขอบข่ายผลิตภัณฑ์ 5 ประเภทหลักอันประกอบด้วยงานหัตถกรรม สถาปัตยกรรมโบราณ ผลิตภัณฑ์ทางศาสนา งานฝีมือแกะสลัก ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์รวมถึงผลิตภัณฑ์จัดสวนและของตกแต่งบ้าน งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงยังคงเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่อย่างต่อเนื่อง และยิ่งขยายสายการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกันไปของลูกค้าแต่ละกลุ่ม ยกตัวอย่างเช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทงานหัตถกรรมสถาปัตยกรรม โบราณมุ่งแสดงให้เห็นถึงการสืบทอดวัฒนธรรมและความหมายทางประวัติศาสตร์ ส่วนผลิตภัณฑ์ทางศาสนาให้ความสำคัญกับการตอบสนองต่อความเชื่อทางศาสนาและความต้องการในการประกอบพิธีสักการบูชา ผลิตภัณฑ์งานฝีมือแกะสลักมีการบูรณาการร่วมกับองค์ประกอบศิลปะและการเสริมหน้าที่การใช้งานที่สามารถใช้งานได้จริง ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์แสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการไล่ตามความนิยมร่วมสมัย ผลิตภัณฑ์จัดสวนและของตกแต่งบ้านแสดงให้เห็นถึงแนวคิดด้านคุณภาพชีวิตและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

คุณค่าด้านผลิตภัณฑ์ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงไม่เพียงแสดงออกในรูปแบบคุณลักษณะทางกายภาพ แต่ยังรวมถึงการมีส่วนช่วยเหลือสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ ในฐานะงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมและมรดกทางวัฒนธรรม ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงจึงเปี่ยมด้วยนัยแฝงทางวัฒนธรรมและความหมายทางประวัติศาสตร์ ผลิตภัณฑ์ที่สร้างสรรค์ขึ้นจากงานหัตถศิลป์แขนงนี้จึงมีความหมาย

อย่างยิ่งต่อการส่งเสริมและการสืบสานวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม ในขณะเดียวกัน การพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงยังนำมาซึ่งประโยชน์ทางเศรษฐกิจบางประการต่อเศรษฐกิจท้องถิ่น รวมถึงส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมในท้องถิ่น

3. คุณค่าด้านการท่องเที่ยว

งานแกะสลักไม้อวี้เจียงเป็นเสมือนนามบัตรแนะนำวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นของเขตอวี้เจียง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าในด้านการท่องเที่ยวงานแกะสลักไม้อวี้เจียงมีความสำคัญและคุณค่าหลายประการ งานแกะสลักไม้อวี้เจียงแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์และนัยแฝงทางประวัติศาสตร์ในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนซึ่งสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาสัมผัสและเยี่ยมชมได้เป็นจำนวนมาก นักท่องเที่ยวเหล่านี้สามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะอันประณีตบรรจงในงานหัตถศิลป์จีนดั้งเดิมได้อย่างลึกซึ้ง สัมผัสถึงความกว้างขวางและความล้าลึกของศิลปะงานแกะสลักไม้ โดยผ่านการเยี่ยมชมผลงานแกะสลักไม้และเรียนรู้กระบวนการผลิตสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งถือเป็นการเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม

อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่สำคัญต่อเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในท้องถิ่น เนื่องจากการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีงานแกะสลักไม้อวี้เจียงเป็นตัวแทนจึงได้กลายเป็นหนึ่งในเสาหลักทางเศรษฐกิจท้องถิ่นที่สำคัญ การเพิ่มจำนวนขึ้นของนักท่องเที่ยวได้ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในท้องถิ่น อาทิ กิจกรรมโรงแรม กิจกรรมจัดเลี้ยง การขนส่ง ฯลฯ ให้โอกาสการจ้างงานแก่ผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น นำไปสู่การส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น

อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงยังส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ในฐานะหนึ่งในจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว เขตอวี้เจียงส่งเสริมการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอย่างครอบคลุม โดยผ่านดำเนินงานผลักดันการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ สิ่งนี้ไม่เพียงช่วยเพิ่มการจัดการผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว ยกกระดับประสบการณ์การท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว แต่ยังส่งเสริมการสืบสานและการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยเช่นกัน

ในขณะเดียวกันอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงยังส่งเสริมการสืบสานและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมโดยผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวไม่เพียงได้ชื่นชมเสน่ห์ทางศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง แต่ยังสามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับนัยแฝงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมถึงจิตวิญญาณประจำชาติที่แฝงอยู่เบื้องหลังงานแกะสลักไม้ ซึ่งช่วยผลักดันการสืบสานและการส่งเสริมวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม ในเวลาเดียวกัน การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับภูมิภาคอื่น ๆ ยังได้เพิ่มพลังและแรงผลักดันใหม่ ๆ ให้กับการพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงด้วยเช่นกัน

กล่าวโดยสรุป อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีความสำคัญอย่างยิ่งในแง่คุณค่าด้านการท่องเที่ยว ไม่เพียงส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มพูนคุณค่าให้กับการจัดหาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมการสืบสานและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ตลอดจนอัดฉีดชุมพลพลังและชีวิตใหม่ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตอวี่เจียง

ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในช่วงต้นจึงสามารถสรุปทิศทางการพัฒนาที่จำเป็นต่ออุตสาหกรรมและวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงได้ ดังนี้

1. การสร้างแพลตฟอร์มและการผลักดันวัฒนธรรม

ทิศทางการพัฒนาในอนาคตของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงจำเป็นต้องพัฒนาต่อยอดแนวทาง 2 ด้านอันประกอบด้วยการสร้างแพลตฟอร์มและการผลักดันวัฒนธรรม ในด้านการสร้างแพลตฟอร์ม วัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีความจำเป็นต้องสร้างและขยายแพลตฟอร์มสำหรับวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม ดำเนินการวางแผนและจัดตั้งพื้นที่ดำเนินงานหลากหลายรูปแบบ อาทิ พื้นที่นิทรรศการ พื้นที่การผลิต พื้นที่สำหรับการศึกษา พื้นที่สร้างเสริมประสบการณ์ ฯลฯ โดยมุ่งเน้นไปที่การจัดแสดงวัฒนธรรมดั้งเดิมและอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง นอกจากนี้ วัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงยังขาดแคลนงานวิจัยทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จึงควรมีการก่อตั้งสถาบันวิจัยวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยมุ่งเน้นไปที่การวิจัยและการอภิปรายเชิงทฤษฎีในด้านต่าง ๆ อาทิ กลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักเครื่องเรือนเครื่องใช้ภายในบ้าน การวิจัยและผลักดันงานหัตถศิลป์ ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านเทคโนโลยีการผลิตงานแกะสลัก การจัดการองค์กรธุรกิจ การฝึกอบรมทางวิชาชีพเกี่ยวกับเทคนิคการผลิตสร้างสรรค์งานแกะสลัก วัสดุสำหรับงานแกะสลักเครื่องเรือนเครื่องใช้ภายในบ้าน ตลอดจนมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์งานแกะสลัก รวมถึงการก่อตั้งพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมหอนิทรรศการศิลปะงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยมีการจัดกิจกรรมนิทรรศการแสดงผลงานของปรมาจารย์ด้านงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงขึ้นเป็นประจำตามระยะเวลาที่กำหนดเพื่อดึงดูดความสนใจให้เหล่าผู้รักในศิลปะที่เดินทางมาเยี่ยมชมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเพิ่มจำนวนมากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน การจัดตั้งฐานปฏิบัติการสืบสานและสร้างเสริมนวัตกรรมด้านการประกอบการสำหรับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้งานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ยังสามารถช่วยอบรมบ่มเพาะผู้สืบทอดทักษะการแกะสลักไม้ ดึงดูดผู้ประกอบการแกะสลักไม้ให้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในพื้นที่มากขึ้นและส่งเสริมการพัฒนาของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ท้องถิ่น

ในด้านการแลกเปลี่ยนและผลักดันวัฒนธรรม สามารถมุ่งประเด็นการพัฒนาไปที่การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเป็นประจำตามระยะเวลาที่กำหนด อาทิ การจัดงานเทศกาล ศิลปวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงควบคู่ไปกับนิทรรศการจัดแสดงผลงานของปรมาจารย์ด้านการแกะสลักไม้ของโอวี่เจียงส่งเสริมการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง การจัดกิจกรรมทั่ววัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยนำวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงไปเผยแพร่และจัดแสดงยังเมืองต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย เปิดโอกาสให้ผู้คนได้เห็นและรู้จักกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมากขึ้น เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือกับองค์กรงานแกะสลักไม้อื่น ๆ ภายในประเทศจีนและต่างประเทศเพื่อส่งเสริมการพัฒนางานแกะสลักไม้ร่วมกันในระดับนานาชาติ นอกจากนี้ ยังสามารถใช้ประโยชน์จากวิธีการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล อาทิ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และโซเชียลมีเดียเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ขยายช่องทางการเผยแพร่งานแกะสลักไม้โอวี่เจียง สร้างห้างสรรพสินค้าออนไลน์สำหรับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง รวมถึงดำเนินการจัดการตลาดออนไลน์เพื่อให้ผู้คนจำนวนมากสามารถเข้าถึงและซื้อผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น

การอบรมบ่มเพาะและให้การศึกษากับบุคลากรผู้มีความสามารถถือเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยเปิดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการแกะสลักไม้โอวี่เจียงในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเพื่อบ่มเพาะผู้มีความสามารถพิเศษด้านการแกะสลักไม้ให้เพิ่มจำนวนมากขึ้น จัดตั้งหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะการแกะสลักไม้โอวี่เจียงเพื่อสืบทอดทักษะการแกะสลักไม้โอวี่เจียง รวมถึงดำเนินกิจกรรมวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงในแถบวิทยาเขตและชุมชนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้คนได้สัมผัสและเข้าใจงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมากขึ้น สร้างเสริมรากฐานด้านการศึกษาเพื่อบ่มเพาะผู้สืบทอดวัฒนธรรม

2. การดึงดูดการท่องเที่ยวและสร้างผลประโยชน์

จากมุมมองด้านการดึงดูดการท่องเที่ยวและสร้างผลประโยชน์ การพัฒนาในอนาคตของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงจำเป็นต้องพิจารณาเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวอย่างครอบคลุม

ในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวโดยมีงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเป็นแนวคิดหลักและตั้งอยู่บนพื้นฐานการเผยแพร่และส่งเสริมวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ยกตัวอย่างเช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง ทัวร์สร้างเสริมประสบการณ์งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ ฯลฯ ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวถูกดึงดูดให้มาสัมผัสกับเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงผ่านรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เปี่ยมด้วยความหลากหลาย การสร้างเมืองวัฒนธรรมโดยมีงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเป็นแนวคิดหลัก มุ่งเน้นไปที่การจัดแสดงวัฒนธรรมดั้งเดิมและอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวกด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่ครบถ้วนเต็มอิ่ม ซึ่งช่วยเพิ่มพูนความพึงพอใจและอัตราการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งของนักท่องเที่ยว ด้วยการจัดกิจกรรมสร้างเสริมการสัมผัสประสบการณ์ทางวัฒนธรรม อาทิ เทศกาลวัฒนธรรมและศิลปะงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง นิทรรศการผลงานชิ้นเอก ฯลฯ ยังสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรม ขณะเดียวกันยังถือเป็นการส่งเสริมการสืบสานทักษะการแกะสลักไม้ ตลอดจนเพิ่มพูนความรู้สึกร่วมกันและประสบการณ์ร่วมของนักท่องเที่ยว

การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวครอบคลุมทั้งการสร้างร่วมมือข้ามพรมแดน การตลาดการท่องเที่ยวและการขยายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ความร่วมมือข้ามพรมแดนเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของแกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยการดำเนินความร่วมมือข้ามพรมแดนร่วมกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ อาทิ การท่องเที่ยว เครื่องเรือนเครื่องใช้ตกแต่งภายในบ้าน อุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ในครัวเรือนที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ส่งเสริมการยกระดับและพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันในตลาด การใช้วิธีการทางการตลาดดิจิทัลเพื่อทำการตลาดที่แม่นยำสำหรับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางให้เพิ่มจำนวนมากขึ้น เพิ่มรายได้และความนิยมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเขตอวี่เจียง อีกทั้งการพัฒนาการท่องเที่ยวงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงยังสามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในท้องถิ่น อาทิ ธุรกิจการจัดเลี้ยง ที่พัก การขนส่ง ฯลฯ สร้างโอกาสการจ้างงาน เพิ่มรายได้ให้กับชาวท้องถิ่น บรรลุซึ่งวงจรการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ

3. การคัดสรรปัจจัยสุนทรียภาพและนวัตกรรมทางวัฒนธรรม

เพื่อปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาในยุคสมัยใหม่ วัฒนธรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านแบบดั้งเดิมไม่อาจปราศจากการสืบสานและการสร้างเสริมนวัตกรรมทางวัฒนธรรม ทิศทางการพัฒนาในอนาคตของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงจึงขึ้นอยู่กับ การคัดสรรปัจจัยสุนทรียภาพและการสร้างเสริม นวัตกรรมทางวัฒนธรรมจากวัฒนธรรมดั้งเดิม

ในด้านการคัดสรรปัจจัยสุนทรียภาพ งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถดึงและนำคุณค่าทางสุนทรียภาพในวัฒนธรรมดั้งเดิมมาผสมผสานร่วมกับการออกแบบสมัยใหม่ ยกตัวอย่างเช่น นักออกแบบสามารถแสวงหาแรงบันดาลใจจากองค์ประกอบทางสุนทรียภาพอันเป็นมรดกวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ที่มีอยู่ในงานแกะสลักไม้และองค์ประกอบการออกแบบผลิตภัณฑ์สมัยใหม่ นำสัญลักษณ์วัฒนธรรม รูปร่างลักษณะของวัฒนธรรมดั้งเดิมผสมผสานร่วมกับองค์ประกอบการออกแบบขั้นยอดของผลิตภัณฑ์สมัยใหม่แล้วบูรณาการสู่การออกแบบและสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้และการออกแบบผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว สร้างเสริมให้ผลงานการออกแบบมีนัยแฝงทางวัฒนธรรมและคุณค่าทาง

สุนทรียภาพมากขึ้น การสร้างภาพลักษณ์ทางสุนทรียภาพที่ชวนจรรโลงและอัมเมให้กับวัฒนธรรม การแกะสลักไม้ซึ่งเอื้อต่อการส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม

ในด้านการสร้างเสริมนวัตกรรมทางวัฒนธรรม งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถบรรลุการ สร้างเสริมนวัตกรรมทางวัฒนธรรมผ่านการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ การใช้เทคโนโลยีทางเทคนิคอย่าง ชาญฉลาด ฯลฯ ในด้านการออกแบบ นักออกแบบสามารถริเริ่มทดลองผสมผสานองค์ประกอบศิลปะ สมัยใหม่เข้ากับงานแกะสลักไม้เพื่อสร้างผลงานที่ให้ความรู้สึกทันสมัยและสอดคล้องกับกระแสนิยมใน ปัจจุบันยิ่งขึ้น ในด้านเทคโนโลยีทางเทคนิค สามารถนำกระบวนการผลิตและอุปกรณ์ขั้นสูงมาใช้เพื่อ ปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพการผลิตงานแกะสลักไม้ ในขณะเดียวกัน ยังสามารถสำรวจ เทคโนโลยีทางเทคนิครูปแบบใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ที่หลากหลายและมีความ เป็นนวัตกรรมมากขึ้น

นอกจากนี้ นักออกแบบยังสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีพลังการแสดงออกและความ เป็นศิลปะมากขึ้นโดยผ่านการนวัตกรรมการบูรณาการร่วมกับรูปแบบศิลปะประเภทอื่น ๆ อาทิงาน จิตรกรรม งานประติมากรรม ศิลปะเครื่องเคลือบ ฯลฯ ด้วยนวัตกรรมเหล่านี้ วัฒนธรรมการ แกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถพัฒนาสู่ความร่วมมือและเป็นสากลมากขึ้น ดึงดูดความสนใจและมีผู้คน ชื่นชอบเป็นจำนวนมากขึ้น นำไปสู่การส่งเสริมการสืบสานและการพัฒนาวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่ เจียง

4. การวิจัยต่อยอดผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมทางอุตสาหกรรม

การพัฒนาในอนาคตของวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงย่อมไม่อาจ ปราศจากการวิจัยเพื่อพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมทางอุตสาหกรรม ซึ่งการพัฒนาในด้านนี้ สามารถดำเนินการได้ด้วยแนวทางดังต่อไปนี้

ด้านการวิจัยพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถสร้างผลิตภัณฑ์ที่มี ความสามารถด้านแข่งขันในตลาดและดึงดูดความสนใจได้มากขึ้นผ่านการสร้างเสริมนวัตกรรมอย่าง ต่อเนื่องและปรับปรุงการออกแบบผลิตภัณฑ์ เทคโนโลยีกระบวนการผลิตรวมถึงการเลือกใช้วัสดุ ยกตัวอย่างเช่น การนำองค์ประกอบทางเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ เช่น เทคโนโลยีการแกะสลัก CNC เทคโนโลยีการพิมพ์ 3 มิติ ฯลฯ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ใน ขณะเดียวกันยังสามารถนำความต้องการของตลาดมาผสมผสานเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ ที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับแนวโน้มของกาลยุคสมัยและความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น อาทิ ผลิตภัณฑ์แบบสั่งทำปรับแต่งส่วนบุคคล ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนเครื่องใช้ที่รองรับเทคโนโลยีบ้าน อัจฉริยะ ฯลฯ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่แตกต่างกันไป

ด้านนวัตกรรมทางอุตสาหกรรม งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถส่งเสริมการเปลี่ยนแปลง การยกระดับและการพัฒนานวัตกรรมในอุตสาหกรรม โดยการสร้างสวนอุตสาหกรรมเชิงวัฒนธรรม สร้างสรรค์สำหรับงานแกะสลักไม้ ส่งเสริมการพัฒนาที่ประสานห่วงโซ่อุตสาหกรรมเข้าด้วยกัน ตลอดจนการขยายต่อยอดสู่อุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ยกตัวอย่างเช่น งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถสร้างสวนงานแกะสลักไม้เชิงสร้างสรรค์ระดับมืออาชีพซึ่งให้บริการเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้แบบครบวงจร เช่น การออกแบบเชิงสร้างสรรค์ การผลิตแปรรูป การจัดแสดงและการขาย ผลิตภัณฑ์ ดึงดูดผู้มีความสามารถและองค์กรสร้างสรรค์ให้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมากขึ้น ส่งเสริมการรวมตัวทางอุตสาหกรรมและการพัฒนานวัตกรรมร่วมกัน ในขณะเดียวกันยังสามารถเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรม-มหาวิทยาลัย-องค์กรการวิจัย โดยให้มหาวิทยาลัยและสถาบันการวิจัยทางวิทยาศาสตร์มีส่วนร่วมในการสร้างเสริมนวัตกรรมให้กับอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ ส่งเสริมการบูรณาการเชิงลึกด้านนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและการพัฒนาอุตสาหกรรม

ทั้งยังสามารถเสริมสร้างการสร้างแบรนด์และการตลาด เพิ่มความนิยมและชื่อเสียงของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ขยายขอบเขตส่วนแบ่งทางการตลาดทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ ด้วยการสร้างเสริมภาพลักษณ์แบรนด์สู่ระดับสากลและการขยายช่องทางการตลาด งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถกระชับความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนกับบริษัทงานแกะสลักไม้เจ้าอื่น ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่งเสริมอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงให้มีชื่อเสียงเป็นที่แพร่หลายไปทั่วโลก ในขณะเดียวกันยังสามารถเสริมสร้างการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ปรับปรุงเทคนิคและสร้างเสริมมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์เพื่อรับประกันการพัฒนาองค์กรในระยะยาวอย่างมั่นคง

สรุป

กล่าวโดยสรุป การอนุรักษ์และการสืบสานวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงไม่เพียงเปี่ยมด้วยคุณค่าอันลึกซึ้ง แต่ศักยภาพในด้านการพัฒนาทางอุตสาหกรรมและอัตลักษณ์สุนทรียภาพทางศิลปะของงานแกะสลักไม้แขนงนี้ยังช่วยนำโอกาสทางนวัตกรรมใหม่ ๆ มาสู่สังคมยุคใหม่ด้วยเช่นกัน ซึ่งเนื้อหาในบทนี้ได้อธิบายถึงทิศทางการพัฒนาในอนาคตโดยผ่านการวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับคุณค่าทางวัฒนธรรม ข้อได้เปรียบทางอุตสาหกรรม และรูปแบบศิลปะกับอัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ซึ่งการสร้างพื้นที่สำหรับการเรียนรู้และสัมผัสวัฒนธรรมกับการส่งเสริมวัฒนธรรมให้เป็นที่แพร่หลาย การดึงดูดนักท่องเที่ยวกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การกลั่นและคัดสรรปัจจัยสุนทรียภาพกับการสร้างเสริมนวัตกรรมทางวัฒนธรรม ตลอดจนการวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์กับการยกระดับอุตสาหกรรมล้วนเป็นแนวทางสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาที่

ยั่งยืนสำหรับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในตลาดร่วมสมัย ในอนาคตภายใต้การบูรณาการวัฒนธรรม
ร่วมกับอุตสาหกรรมอย่างลึกซึ้ง งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงย่อมมีโอกาสก้าวไปสู่เวทีที่กว้างใหญ่ยิ่งขึ้นจน
บรรลุซึ่งความสำเร็จที่ได้ประโยชน์ทั้งในการสืบสานวัฒนธรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เฟื่องฟู

บทที่ 5

การจัดการวัฒนธรรมและแนวทางการสืบทอดงานแกะสลักไม้อวี่เจียง

จากการศึกษาและการวิเคราะห์ภูมิปัญญาหัตถศิลป์ในวัฒนธรรมไม้สลักอวี่เจียง และรูปแบบของการพัฒนาในอุตสาหกรรมไม้สลักอวี่เจียง จึงนำมาสู่แนวทางในการสืบทอดและการจัดการวัฒนธรรม ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำแผนโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียง โดยได้เชื่อมโยงการจัดการกับแนวทางนโยบายและขอบเขตความร่วมมือของท้องถิ่น ซึ่งจากข้อมูลตั้งแต่เดือนธันวาคม ปีค.ศ. 2017 เป็นต้นมา เขตอวี่เจียง นำโดยรัฐบาลและหอการค้าท้องถิ่นได้มีการลงทุนในการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียงด้วยงบประมาณราว 4 พันล้านหยวน ผ่าน “แผนปฏิบัติการสนับสนุนการพัฒนาวัฒนธรรมการแกะสลักและกลุ่มโซ่อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องครั้งใหญ่” มีการส่งเสริมการบูรณาการ “อุตสาหกรรม + วัฒนธรรม + การท่องเที่ยว” ในระดับเชิงลึกอย่างต่อเนื่อง โดยใช้วัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี่เจียงเป็นหัวใจสำคัญ และมี “สวนอุตสาหกรรมศิลปวัฒนธรรมการแกะสลัก” ที่สร้างขึ้นใหม่เป็นแกนหลัก (Wang, 2020)

ผลจากการสนับสนุนและการลงทุน ได้แพร่กระจายเป็นวงกว้างส่งผลต่อการช่วยกระตุ้นพื้นที่อุตสาหกรรมและวัฒนธรรมการแกะสลักดั้งเดิมที่เกี่ยวข้องภายในเขตสวนอุตสาหกรรมและเขตอำเภอโดยรอบ ด้วยการผสมผสานร่วมกับนโยบายสำคัญของรัฐ อาทิ “การบูรณาการวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” “การบูรณาการอุตสาหกรรมและการศึกษา” รวมถึง “เขตนาร่องการพัฒนาโดยบูรณาการสังคมเมืองร่วมกับพื้นที่ชนบทแห่งชาติเมืองอิงถาน” อย่างแน่นแฟ้น ซึ่งนำไปสู่การสร้างเมืองอิงถานให้เป็น “ศูนย์กระจายวัฒนธรรม และอุตสาหกรรมการแกะสลักไม้แห่งชาติจีน” และ “เขตพัฒนาการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมและวัฒนธรรมการแกะสลักแบบครบวงจรแห่งชาติจีน” จนถึงการสนับสนุนโครงการเชิงนิเวศน์เกี่ยวกับวัฒนธรรมช่างฝีมือและอุตสาหกรรมศิลปะที่โดดเด่นด้วยกระแสนวัตกรรมในระดับนานาชาติ ภายใต้การสนับสนุนจากนโยบายและเงินทุนในระดับท้องถิ่น ดังกล่าว ภาครัฐจึงสามารถดำเนินการขยายการพัฒนาเมือง การเปลี่ยนแปลงรูปแบบเศรษฐกิจภายในพื้นที่ พัฒนารูปแบบธุรกิจการพาณิชย์ ตลอดจนยกระดับรูปแบบการดำเนินงานให้พัฒนาไปอีกขั้น นโยบายในข้างต้นส่วนใหญ่จึงครอบคลุมขอบเขตความร่วมมือ และประกอบด้วยโครงการต่าง ๆ ภายใต้นโยบาย ดังนี้

- 1) โครงการสร้างเสริมประสบการณ์ทางวัฒนธรรมการแกะสลักอวี่เจียง
- 2) การพัฒนาแอปพลิเคชันเกี่ยวกับการแกะสลักอวี่เจียง
- 3) การสร้างเมืองแห่งงานหัตถศิลป์แกะสลักอวี่เจียง
- 4) การสร้างเสริมสถาบันศึกษาสำหรับการแกะสลักอวี่เจียง

5) ศูนย์บ่มเพาะแบรนด์งานแกะสลักอวี่เจียง

6) การจัดงานเทศกาลศิลปะแกะสลักนานาชาติในเขตอวี่เจียง

เขตอวี่เจียงจึงมีการตั้งเป้าหมายในการสร้างงานหัตถศิลป์แกะสลักอวี่เจียงเพื่อให้กลายเป็นแบรนด์ระบบนิเวศ (brand ecosystem) ในระดับเมืองที่ประกอบด้วยความร่วมมือจากแบรนด์ย่อยขนาดเล็กที่มีความยอดเยี่ยมและลึกซึ้งเฉพาะตัว ภายใต้ขอบเขตความร่วมมือดังกล่าว ด้วยการประสานงานระหว่างผู้นำจากทุกฝ่ายและช่างฝีมือในท้องถิ่นส่งผลให้สามารถส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรม ศิลปะและอุตสาหกรรมในท้องถิ่นได้อย่างรวดเร็ว จนขยายสู่การวิจัยพัฒนาต่อยอด การสร้างสรรค์ การบ่มเพาะปรับปรุง รวมถึงการสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นนานาประเภท จนถึงส่งเสริมการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมด้วยอุตสาหกรรมการผลิต บุกเบิกขยายช่องทางตลาดทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ดึงดูดให้เกิดการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

จากการสนับสนุนของนโยบายของรัฐ งานวิจัยนี้ถือว่าอยู่ในขอบเขตความร่วมมือในนโยบายแผนการพัฒนา ผู้วิจัยจึงได้วางแนวทางในการจัดทำแผนโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียง ซึ่งพิจารณาจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลและการลงพื้นที่ ในการทำงานวิจัยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา รวมทั้งจากการศึกษานโยบายแผนงานของรัฐและการประเมินที่เกี่ยวข้อง โดยมีแนวคิดในการรวมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บริการด้านอุตสาหกรรม การพักผ่อนในช่วงวันหยุด ชาวบ้านและอาคารแวดล้อมในท้องถิ่นให้เป็นหนึ่งเดียว เพื่อแสดงให้เห็นถึงการบูรณาการวัฒนธรรมร่วมกับอุตสาหกรรม มุ่งขับเคลื่อนวัฒนธรรมและโครงสร้างอุตสาหกรรมในท้องถิ่น รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่โดยรอบ สร้างเขตอวี่เจียงให้เป็นศูนย์แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการแกะสลักไม้ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมการแกะสลักไม้และศูนย์รวมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ระดับนานาชาติ โดยผ่านการบูรณาการทรัพยากรงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ทั่วเขตอวี่เจียง รวบรวมเหล่าบุคลากรผู้มีความสามารถ ดึงดูดองค์กรธุรกิจระหว่างประเทศให้เข้าร่วม ตลอดจนกลั่นเกล่าปัจจัยรากฐานทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะประจำท้องถิ่นและดึงมาใช้ประโยชน์

แนวทางการคัดเลือกสถานที่ตั้งสำหรับดำเนินโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียง

จากการค้นคว้าและลงพื้นที่สำรวจข้อมูล ผู้วิจัยเลือกพื้นที่ในเมืองฝ่งตะวันตกของเขตอวี่เจียงเป็นสถานที่สำหรับจัดตั้งและดำเนินโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียง พื้นที่ดังกล่าวตั้งอยู่ทางตะวันตกของแม่น้ำไป่ถ่า บริเวณฝั่งตอนใต้ของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 320 และทางตะวันออกของถนนกั่วสี่ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 1,770 ไร่ ภายในบริเวณพื้นที่ตามแผนงานในปัจจุบันมีเส้นทางสัญจรหลักอยู่ 3 สาย ประกอบด้วยถนนใหญ่อันเหริน ซอยเจียวทงและ

ย่านถนนสาธิตกิจการงานแกะสลักประจําฉนวนทลเจียงซี โดยพื้นที่ดังกล่าวตั้งอยู่ห่างจากเขตเมืองโบราณจีนเจียงซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของงานแกะสลักไม้ฉวี่เจียงประมาณ 12 กิโลเมตร ห่างจากภูเขาหลงหู สถานที่ท่องเที่ยวชมทัศนียภาพระดับ 5A ในเมืองฉงฉาน ประมาณ 18 กิโลเมตร และห่างจากที่ตั้งขององค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุ๊ป แหล่งกำเนิดอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ฉวี่เจียงเพียง 3 กิโลเมตร

ในการเลือกสถานที่ดำเนินโครงการจัดการ ผู้วิจัยพิจารณาจากประเด็นดังต่อไปนี้เป็นหลัก

1. ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

แถบพื้นที่เมืองฝ่งตะวันตกของเขตฉวี่เจียงถูกมองว่าเป็นแหล่งต้นกำเนิดการพัฒนางานแกะสลักไม้ฉวี่เจียงสมัยใหม่ เนื่องจากโรงงานแกะสลักฉวี่เจียงตั้งอยู่ที่นี้ นับตั้งแต่ที่มีการริเริ่มพัฒนางานแกะสลักไม้ฉวี่เจียงเป็นต้นมา พื้นที่แถบนี้จึงกลายเป็นแหล่งพัฒนาที่สำคัญสำหรับศิลปวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฉวี่เจียง ทั้งยังตั้งอยู่ห่างจากเมืองโบราณจีนเจียงซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของงานแกะสลักไม้ฉวี่เจียงเพียง 12 กิโลเมตร เมืองโบราณแห่งนี้ยังคงรักษาโบราณสถานและจุดเที่ยวชมทัศนียภาพที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้ฉวี่เจียงซึ่งหลงเหลืออยู่ในปัจจุบันไว้เป็นอย่างดี กล่าวได้ว่าเป็นพื้นที่ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับต้นกำเนิดของงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ในท้องถิ่นอย่างแน่นแฟ้น จึงเป็นปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ที่ตั้งประการหนึ่งที่กลายเป็นเงื่อนไขอันโดดเด่นที่สามารถช่วยส่งเสริมการสืบสานและจัดแสดงเผยแพร่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้ฉวี่เจียงอันลึกซึ้ง ในขณะเดียวกัน การเลือกพื้นที่เมืองฝ่งตะวันตกยังทำให้โครงการจัดการของงานวิจัยนี้ตั้งอยู่ใกล้กับสถานที่เที่ยวชมทัศนียภาพภูเขาหลงหู แหล่งกำเนิดวัฒนธรรมลัทธิเต๋า ซึ่งนัยแฝงทางวัฒนธรรมของสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้และงานแกะสลักไม้ฉวี่เจียงสามารถเอื้อประโยชน์ให้กันและกัน ไม่เพียงส่งเสริมด้านการแลกเปลี่ยนและการบูรณาการระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมทั้งวัฒนธรรมการแกะสลักไม้และลัทธิเต๋า แต่ยังสร้างโอกาสด้านการพัฒนาที่หลากหลายให้กับศิลปะการแกะสลักไม้ นอกจากนี้ ย่านถนนสาธิตกิจการงานแกะสลักประจําฉนวนทลเจียงซีที่อยู่ภายในเขตพื้นที่ตั้งโครงการในปัจจุบันยังเป็นปัจจัยที่ช่วยก่อให้เกิดบรรยากาศวัฒนธรรมการแกะสลัก ซึ่งไม่เพียงช่วยขยายอิทธิพลของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ให้แพร่หลายในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น แต่ยังช่วยวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการส่งเสริมวัฒนธรรมและการสร้างแบรนด์ของโครงการในอนาคต

2. การแสดงออกถึงเอกลักษณ์ประจำภูมิภาค

ในการเลือกสถานที่ตั้งโครงการจัดการ ในขณะเดียวกับที่ดำเนินการศึกษาและสำรวจการสืบสานวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฉวี่เจียงในเชิงลึก ผู้วิจัยยังมุ่งมั่นในการนำเอกลักษณ์ประจำภูมิภาคมาบูรณาการร่วมกันเพื่อให้โครงการจัดการนี้กลายเป็นสื่อสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงประวัติศาสตร์เข้ากับยุคสมัยใหม่ รวมถึงเชื่อมโยงความดั้งเดิมเข้ากับนวัตกรรมสร้างสรรค์ ที่นี้ ศิลปะงานแกะสลักไม้จะไม่ใช่เพียงการแสดงออกทางทักษะประเภทหนึ่ง ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมประจำภูมิภาคอย่างเปี่ยมชีวิตชีวา โดยในแผนงาน โครงการจัดการนี้จะนำธรรมชาติ

นิยมประเพณีพื้นบ้านและเรื่องเล่าประจำท้องถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์ของเขตอู่เจียงบูรณาการสู่การสร้างสรรคศิลปะงานแกะสลักไม้อย่างชาญฉลาด ทำให้ผลงานแต่ละชิ้นล้วนเป็นสื่อกลางที่สามารถถ่ายทอดความทรงจำอันเป็นเอกลักษณ์และอารมณ์ความรู้สึกอันเปี่ยมล้นที่อยู่คู่ดินแดนอู่เจียงแห่งนี้มาช้านาน ไม่ว่าจะเป็นตำนานทางประวัติศาสตร์ของเมืองโบราณจินเจียง วัฒนธรรมลัทธิเต๋าของภูเขาหลงหู หรือกระทั่งวิถีชีวิตของชาวประมงแถบแม่น้ำไปถาล้วนสืบสานและแสดงออกผ่านสื่องานแกะสลักไม้ การผสมผสานเช่นนี้ไม่เพียงช่วยสร้างเสริมเผยแพร่และคุณค่าของผลงานแกะสลักไม้ แต่ยังช่วยให้วัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นประจำภูมิภาคสามารถเปล่งประกายท่ามกลางยุคสมัยใหม่ได้ด้วยพลังชีวิตใหม่ ให้โครงการการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อู่เจียงเป็นเสมือนหน้าต่างที่คอยจัดแสดงและเผยแพร่วัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นสู่สายตาผู้คน ส่งเสริมให้การพัฒนาและการอนุรักษ์วัฒนธรรมประจำภูมิภาคก้าวไปสู่อีกขั้นหนึ่ง

3. การสืบทอดและการอบรมบ่มเพาะบุคลากรผู้มีความสามารถ

ย่านถนนสาธิตกิจการงานแกะสลักประจําถนนพลเจียงซีที่อยู่ภายในเขตพื้นที่ซึ่งผู้วิจัยวางแผนให้เป็นที่ดำเนินโครงการถูกพิจารณาให้เป็น “จุดสาธิตบุคลากรผู้มีความสามารถประจำถนนพลเจียงซี” ในปีค.ศ.2020 ห้องปฏิบัติการสืบทอดทักษะศิลปะของปรมาจารย์ช่างฝีมืองานแกะสลักไม้ส่วนใหญ่มีที่ตั้งกระจุกตัวอยู่ในแถบย่านถนนแห่งนี้ บุคลากรผู้มีความสามารถในย่านถนนนี้หลัก ๆ แล้วประกอบด้วยปรมาจารย์ช่างฝีมืองานแกะสลักไม้ระดับชาติจำนวน 10 คน ระดับมณฑล (เมือง) จำนวน 50 คน และปรมาจารย์งานศิลปหัตถกรรมนานาชาติจำนวนมากกว่า 600 คน การรวมตัวของบุคลากรผู้มีความสามารถเหล่านี้ไม่เพียงเป็นชุมพลและทรัพยากรผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาที่แข็งแกร่งสำหรับการสืบทอดทักษะการแกะสลักไม้อู่เจียง แต่ยังช่วยเติมเต็มชีวิตชีวาให้กับการพัฒนาวัฒนธรรมในวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ แผนการคัดเลือกที่ตั้งโครงการจัดการครั้งนี้จึงนำข้อได้เปรียบด้านบุคลากรผู้มีความสามารถที่รวมตัวกันอยู่ในย่านถนนดังกล่าวมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการสืบสานและการสร้างเสริมวัฒนธรรมด้านเทคนิคแกะสลักไม้ โดยผ่านการสร้างแพลตฟอร์มสำหรับจัดและดำเนินกิจกรรมนานารูปแบบ อาทิ กิจกรรมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เชิงเทคนิค จัดกิจกรรมแข่งขันทักษะการแกะสลักไม้และชั้นเรียนฝึกอบรมวิชาชีพ ฯลฯ อบรมบ่มเพาะศิลปินงานแกะสลักไม้รุ่นใหม่ที่มีวิสัยทัศน์ในระดับสากลและแนวคิดการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อประกันว่าทักษะการแกะสลักไม้อู่เจียงดั้งเดิมจะยังคงได้รับการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น มีการส่งเสริมและพัฒนาสืบต่อไปอย่างมั่นคงและยั่งยืน

4. การเป็นจุดดีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว

เขตพื้นที่ซึ่งเลือกเป็นตั้งโครงการจัดการนี้อยู่ใกล้กับสถานที่เที่ยวชมทัศนียภาพภูเขาหลงหู จุดเที่ยวชมทัศนียภาพระดับ 5A ในเมืองอิงถาน โดยอยู่ห่างจากกันเพียง 18 กิโลเมตร ข้อได้เปรียบทางทำเลภูมิศาสตร์เช่นนี้สามารถนำศักยภาพในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวครั้งใหญ่มาสู่โครงการจัดการวัฒนธรรม

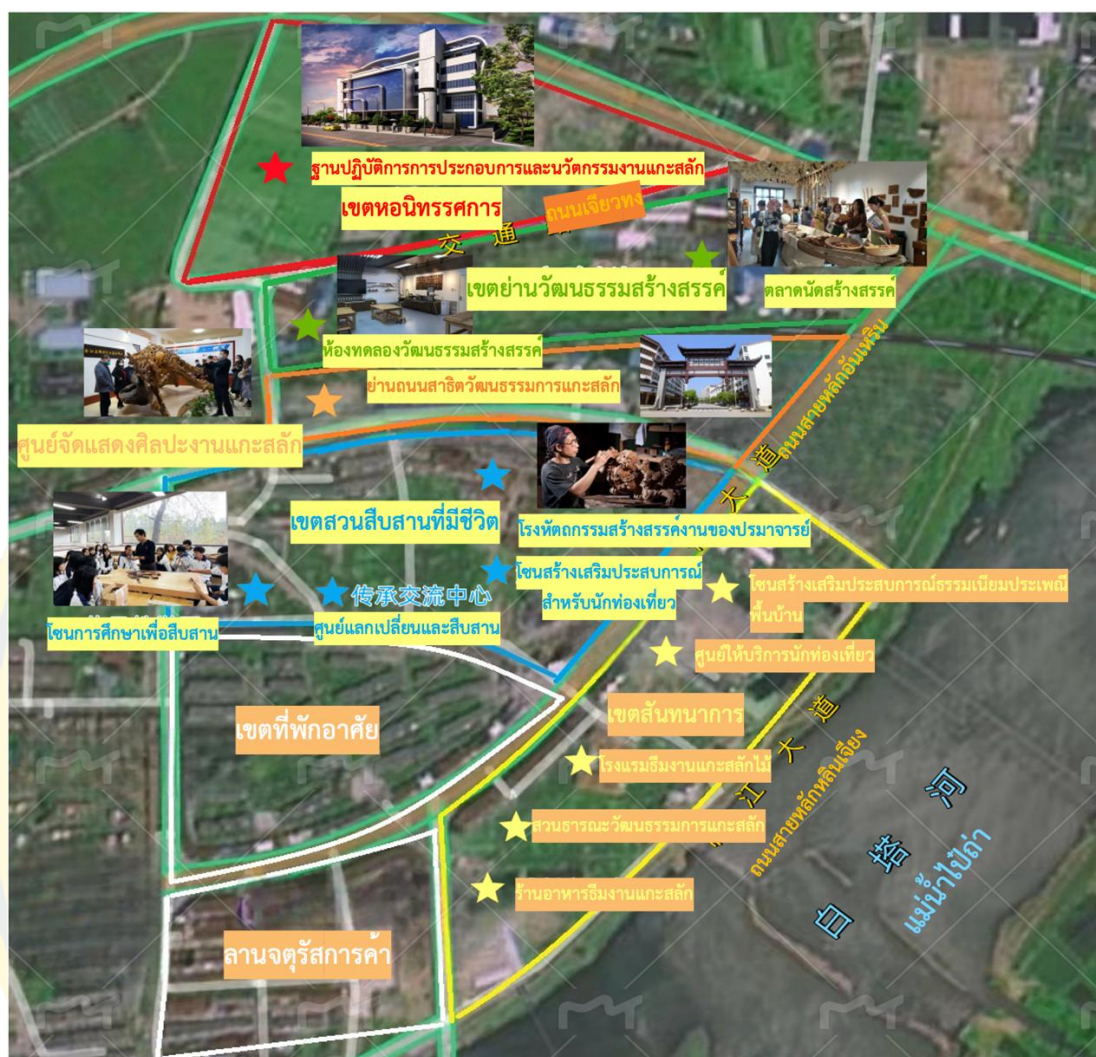
การแกะสลักไม้อวี้เจียง ด้วยระดับชื่อเสียงและอัตราเสถียรภาพการไหลเวียนของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังสถานที่เที่ยวชมทัศนียภาพภูเขาหลงหูซึ่งเอื้อให้โครงการจัดการนี้สามารถบูรณาการสู่เครือข่ายการท่องเที่ยวภายในภูมิภาคได้อย่างง่ายดาย และกลายเป็นจุดท่องเที่ยวย่อยสำคัญที่เชื่อมโยงทิวทัศน์ธรรมชาติและภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน ในขณะเดียวกัน ความสะดวกด้านการคมนาคมของที่ตั้งโครงการ รวมถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยรอบที่อุดมสมบูรณ์ อาทิ โบราณสถานทางประวัติศาสตร์ในเขตเมืองโบราณจินเจียง ทิวทัศน์ธรรมชาติแถบแม่น้ำไปถ่า ฯลฯ ล้วนมีส่วนช่วยมอบประสบการณ์ท่องเที่ยวที่หลากหลายให้กับเหล่านักท่องเที่ยว ทั้งยังสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศให้เลือกเดินทางมาเยี่ยมชมและเรียนรู้เขตอวี้เจียงมากยิ่งขึ้น ซึ่งช่วยส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียง รวมถึงการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การบรรลุซึ่งการบูรณาการเชิงลึกและก่อให้เกิดสถานภาพที่วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวต่างได้ประโยชน์จากกันและกัน

การจัดการพื้นที่ภายในโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียง

ในการจัดการภายในพื้นที่ของโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียงนี้ จะประกอบด้วย

- 1) หอนิทรรศการจัดแสดงการประกอบการและนวัตกรรมงานแกะสลักอวี้เจียง
- 2) เขตสวนสืบทอดมรดกปรมาจารย์งานแกะสลักไม้
- 3) ย่านสร้างเสริมประสบการณ์ทางศิลปวัฒนธรรมและวัฒนธรรมสร้างสรรค์
- 4) เขตสนันทนาการสัมผัสวิถีชีวิตเป็นหลัก

โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 5-1 แผนที่แสดงการแบ่งหน้าที่การใช้งานเขตพื้นที่ต่าง ๆ ในโครงการ (Ji Zhou, 2023)

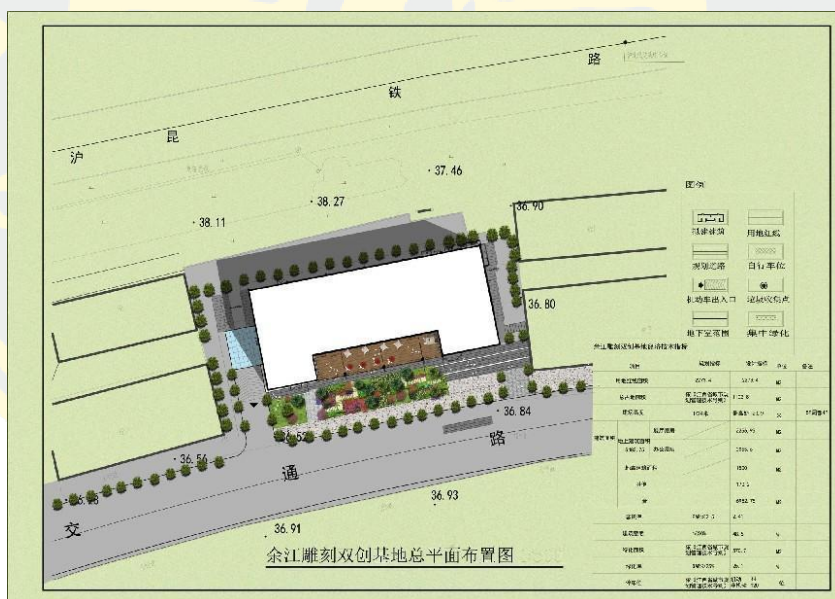
1. ฐานปฏิบัติการการประกอบการและนวัตกรรมงานแกะสลักอวี่เจียง (ฐานปฏิบัติการช่วงช่วง)

1.1 เขตหอนิทรรศการ

เขตหอนิทรรศการจะเป็นพื้นที่แสดงเนื้อหาหลักของโครงการจัดการในงานวิจัยนี้ โดยอยู่ภายใต้พื้นที่ของฐานปฏิบัติการการประกอบการและนวัตกรรมงานแกะสลักหรืออีกชื่อหนึ่งคือฐานปฏิบัติการช่วงช่วง ซึ่งปัจจุบันได้รับการอนุมัติจากรัฐในปี.ศ. 2023 และอยู่ในขั้นตอนของการวางแผนออกแบบและวางแผนงาน สถานที่ก่อสร้างโครงการตั้งอยู่ทางฝั่งเหนือถนนเฉิงเจียว เขตอวี่เจียง เมืองอิงถานในมณฑลเจียงซี เนื่องจากพื้นที่ส่วนนี้อยู่ใกล้กับทางรถไฟสายเซี่ยงไฮ้-คุนหมิงและสวนอุตสาหกรรมศิลปะงานแกะสลักไม้เขตอวี่เจียง มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย ทั้งยังมีอาณาเขตกว้าง

ใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 5,588 ตารางเมตร ภายในฐานปฏิบัติการแห่งนี้ในอนาคตจะเป็น ศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงในอนาคต รวมถึงเป็นแกนหลักของการ พัฒนาการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคที่วางแผนโดยหน่วยงานรัฐบาลเขตโอวี่เจียง

ทางรัฐบาลท้องถิ่นและหน่วยงานจัดการการท่องเที่ยว มีความต้องการใช้ฐานปฏิบัติการช่วงช่วงเป็นรากฐานในการสร้างและปรับปรุงสวนอุตสาหกรรมศิลปะงานแกะสลักไม้เขตโอวี่เจียง และก่อตั้งแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาศิลปะและอุตสาหกรรม รวมถึงการขยายโครงการปรับปรุงพัฒนาให้แพร่หลาย โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการสร้างพิพิธภัณฑ์ที่มีประวัติศาสตร์งานแกะสลักไม้ ศิลปะ อุตสาหกรรมการผลิต การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม นวัตกรรมการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ของเขตโอวี่เจียงเป็นหัวใจหลัก โดยมีการจัดนิทรรศการ การท่องเที่ยว การสื่อสารแลกเปลี่ยน การศึกษา การพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต การฝึกอบรมผู้มีความสามารถ โครงการบ่มเพาะผู้ประกอบการ ตลอดจนศูนย์นิทรรศการอเนกประสงค์ที่สร้างเสริมการปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบในรูปแบบโรงพิพิธภัณฑ์สร้างเสริมประสบการณ์ทั้งแบบกายภาพและดิจิทัล

ภาพที่ 5-2 แผนผังแสดงภาพรวมของฐานปฏิบัติการช่วงช่วงในแนวระนาบ (Ji Zhou, 2023)

ภาพที่ 5-3 ภาพจำลองผลการออกแบบรูปแบบการตกแต่งอาคารฐานปฏิบัติการช่วงช่วงในส่วนด้านนอก (Ji Zhou, 2023)

“ฐานปฏิบัติการช่วงช่วง” จึงเป็นเสมือนศูนย์นิทรรศการอเนกประสงค์สาธารณะที่สร้างเสริมการปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบแบบครบวงจรซึ่งรวมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้วยการรวบรวมและจัดแสดงผลงาน การศึกษาเรียนรู้ การสื่อสารแลกเปลี่ยนและการดำเนินงานทางวัฒนธรรมไว้ในที่เดียว เป็นการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ที่มุ่งหมายสร้างศูนย์จัดแสดงศิลปะงานแกะสลักแบบสมัยใหม่ที่มีเอกลักษณ์แปลกใหม่และแนวคิดหลัก (ธีม) ที่โดดเด่น

แนวทางในการออกแบบเขตพื้นที่จัดแสดงของเขตหอนิทรรศการในฐานปฏิบัติการช่วงช่วงปัจจุบัน ประกอบด้วย หอนิทรรศการจัดแสดงงานแกะสลักไม้ งานแกะสลักหยก งานแกะสลักหิน และงานแกะสลักทองสัมฤทธิ์ รวม 11 โซน หอนิทรรศการเหล่านี้ถือเป็นเวทีสร้างเสริมประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงลึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลัก ทั้งยังสามารถสร้างแรงผลักดันให้เหล่าผู้ชมเกิดความสนใจและมีปฏิสัมพันธ์กับศิลปะงานแกะสลัก ในขณะเดียวกันหอนิทรรศการยังเป็นเสมือนแบรนด์และนามบัตรที่สะท้อนให้เห็นภาพลักษณ์ของเมือง เป็นชุมพลทางวัฒนธรรมส่งเสริมการพัฒนาเมืองควบคู่ไปกับการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเมือง รวมถึงยังเป็นศูนย์นิทรรศการและเวทีสื่อสารแลกเปลี่ยนสำหรับการศึกษาตีความวัฒนธรรมศิลปะงานแกะสลักด้วยวิธีการจัดแสดงที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ทั้งยังมีการบูรณาการความหลากหลายทางวัฒนธรรมในระดับนานาชาติเพื่อส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมศิลปะงานแกะสลักสู่ระดับสากลผ่านการสื่อสารแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และการท่องเที่ยว

ตลอดระยะเวลาในการทำงานวิจัยและการประสานงานกับหน่วยงานด้านวัฒนธรรม การแกะสลักไม้โอวี่เจียง ทำให้ ในเดือนมีนาคม ปีค.ศ. 2024 ผู้วิจัยได้รับมอบอำนาจในนามความร่วมมืออย่างเป็นทางการ ในฐานะที่ปรึกษาด้านวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง และเข้าไปมีส่วนร่วมในการออกแบบและให้ข้อเสนอแนะเชิงลึกในส่วน “หอนิทรรศการงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง” ที่อยู่ภายในเขตหอนิทรรศการจัดแสดงการประกอบการและนวัตกรรมงานแกะสลักโอวี่เจียง รวมถึงเขียนรายงานหรือบทความเกี่ยวกับแผนร่างงานออกแบบ ในกระบวนการส่วนนี้ ผู้วิจัยไม่เพียงเสนอข้อเสนอแนะจำนวนมากจากมุมมองด้านการวิจัยงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง แต่ยังให้ข้อคิดเห็นชี้แนะการออกแบบหอนิทรรศการทุกส่วน โดยพิจารณาครอบคลุมทั้งต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ คุณค่าทางศิลปะและโอกาสในการพัฒนาทางอุตสาหกรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

หอการค้าท้องถิ่นเขตโอวี่เจียงในฐานะผู้ให้ทุนหลักของโครงการนี้ถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญในการให้คำชี้แนะและประสานงานในการดำเนินงานส่วนต่าง ๆ ภายใต้การผลักดันของหอการค้า บริษัท Yujiang Shenfu Culture Communication Co., Ltd. ผู้วิจัยและสถาบันวิจัยการออกแบบมหาวิทยาลัยยังได้ร่วมกันหารือและดำเนินงานอย่างใกล้ชิดเพื่อกำหนดโครงสร้างและออกแบบโครงการความร่วมมือในการจัดการหอนิทรรศการแห่งนี้ ซึ่งการร่วมมือกันในครั้งนี้ทั้ง 3 ฝ่ายต่างให้ความสำคัญกับการเผยแพร่วัฒนธรรม การวิจัยการออกแบบรวมถึงการจัดการโครงการอย่างเต็มที่ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในเชิงลึกและการให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงอย่างสูง เพื่อให้มั่นใจได้ว่าโครงการย่อมมีความก้าวหน้าอย่างทรงประสิทธิภาพและสำเร็จลุล่วงด้วยคุณภาพระดับสูง

ในฐานะองค์กรธุรกิจที่ประกอบการเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น บริษัท Yujiang Shenfu Culture Communication Co., Ltd. มุ่งมั่นดำเนินการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงมาอย่างยาวนาน ทั้งยังเปี่ยมด้วยประสบการณ์และทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งองค์กรนี้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานภาคปฏิบัติของโครงการความร่วมมือในครั้งนี้ เป็นผู้ดูแลการดำเนินงานในระดับปฏิบัติการเพื่อรับประกันว่าการดำเนินงานแต่ละภาคส่วนจะเป็นไปตามแผนงานออกแบบ ส่วนสถาบันวิจัยการออกแบบมหาวิทยาลัยยังจำเป็นต้องความรู้ในระดับมืออาชีพและประสบการณ์อันยาวนานในสาขาการออกแบบคอยให้การสนับสนุนทางเทคนิค รวมถึงแนวคิดการออกแบบเชิงนวัตกรรมสร้างสรรค์ที่โดดเด่นให้กับโครงการ

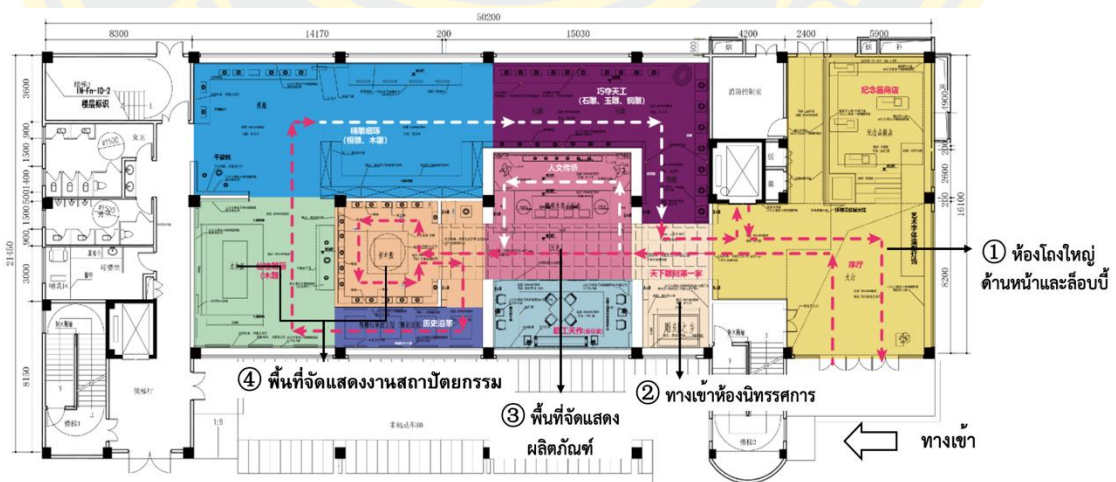
ผู้วิจัยรับหน้าที่ดำเนินการวิจัยลงลึกถึงแนวคิด นัยแฝงทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงจากมุมมองการวิจัยเชิงวิชาการ จากนั้นจึงนำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยบูรณาการร่วมกับเทคโนโลยีการจัดแสดงสมัยใหม่ โดยนำเสนอแผนงานออกแบบ ซึ่งมีรูปแบบและการดำเนินงานออกแบบโครงสร้างของหอนิทรรศการ ดังนี้

1. การสร้างฉากทัศน์ระยะเบี่ยงทางเดินยาวที่ตกแต่งด้วยข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์งานแกะสลักไม้อวี้เจียง โดยจัดแสดงกระบวนการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงอย่างเป็นระบบผ่านสื่อภาพและข้อความประกอบ ในโซนพื้นที่สร้างเสริมประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเสมือนจริง (VR) เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกราวกับได้สัมผัสประสบการณ์ในกระบวนการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ด้วยตนเอง ช่วยเพิ่มความรู้สึกร่วมและความสนใจที่ผู้ชมมีต่อวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียง

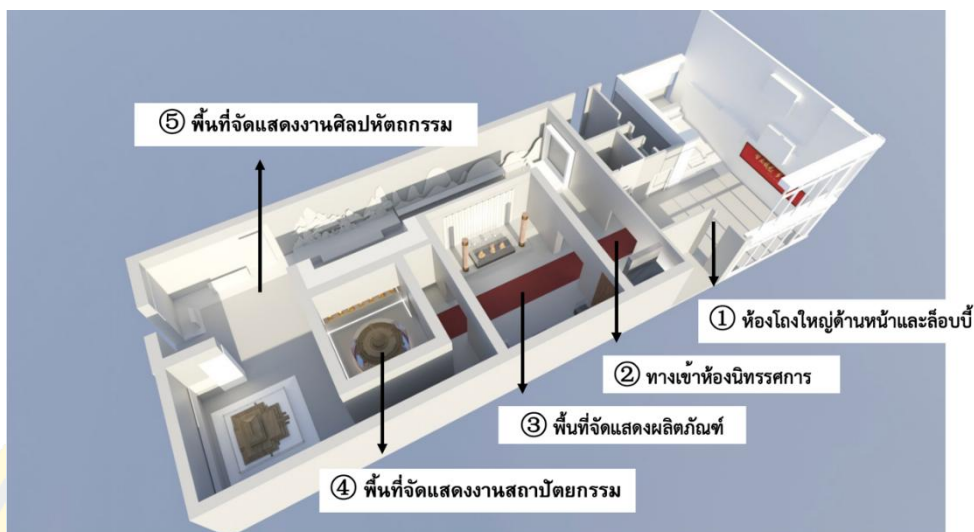
2. การออกแบบห้องนิทรรศการภายในหอนิทรรศการ ผู้วิจัยแบ่งพื้นที่หอนิทรรศการออกเป็น 5 ชั้นตามแนวคิดหลักและเนื้อหาของกิจกรรม โดยภายในแต่ละชั้นมีการออกแบบและจัดพื้นที่จัดกิจกรรมนานารูปแบบ แบ่งออกเป็นห้องนิทรรศการหลักซึ่งประกอบด้วยห้องนิทรรศการวัฒนธรรม ห้องนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิต ห้องนิทรรศการกิจกรรม ห้องจัดงานแข่งขันและห้องประชุม แต่ละชั้นยังมียูนิฟิเคชันแนวคิดหลักในการจัดแสดงและเนื้อหาที่กิจกรรมที่แตกต่างกันไป โดยมีรายละเอียดในการออกแบบและจัดกิจกรรมตามลำดับ ดังนี้

1) ห้องนิทรรศการวัฒนธรรม

บริเวณส่วนชั้นที่ 1 ของหอนิทรรศการงานแกะสลักไม้อวี้เจียงใน “ฐานปฏิบัติการชวงชวง” คือโซนห้องนิทรรศการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียง เป็นโซนศูนย์รวมการจัดแสดงองค์ความรู้เกี่ยวกับวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ นวัตกรรมด้านการสืบสาน สไตล์ศิลปะและเอกลักษณ์ของอุตสาหกรรมผลิตงานแกะสลักไม้ของเขตอวี้เจียง

ภาพที่ 5-4 ภาพแผนผังโครงสร้างห้องนิทรรศการวัฒนธรรมชั้นที่ 1 ของหอนิทรรศการงานแกะสลักไม้อวี้เจียงในแนวระนาบ (Ji Zhou, 2023)

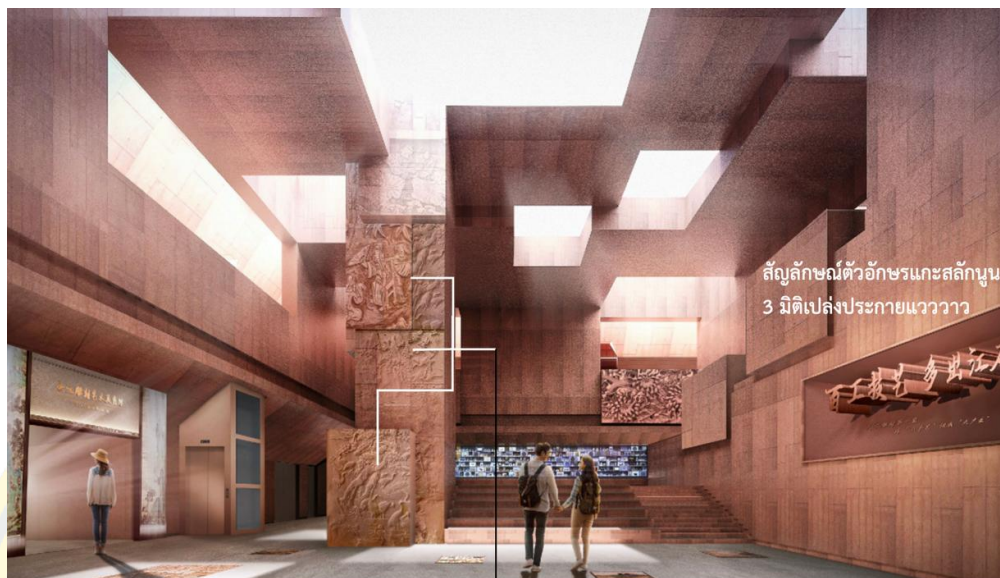

ภาพที่ 5-5 ภาพแผนผังโครงสร้างห้องนิทรรศการวัฒนธรรมชั้นที่ 1 ของหอนิทรรศการงานแกะสลักไม้อวี้เจียงแบบ 3 มิติ (Ji Zhou, 2023)

(1) ห้องโถงใหญ่ด้านหน้าและล็อบบี้

สิ่งแรกที่ผู้ชมจะได้เห็นหลังผ่านประตูทางเข้า “ฐานปฏิบัติการขงช่ง” เข้ามาคือห้องโถงใหญ่ส่วนระเบียงทางเดินด้านหน้าและโถงล็อบบี้ จึงถือได้ว่าพื้นที่บริเวณส่วนนี้เป็นความประทับใจแรกที่เหล่านักท่องเที่ยวจะได้รับจากการเยี่ยมชมหอนิทรรศการแห่งนี้ ดังนั้น เพื่อขับเน้นให้อัตลักษณ์ของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงมีความโดดเด่นและสร้างความประทับใจอันดีให้กับนักท่องเที่ยวได้อย่างลึกซึ้ง การออกแบบพื้นที่ส่วนห้องโถงนี้โดยใช้โครงสร้างวัสดุไม้ล้วน ตกแต่งและสร้างบรรยากาศด้วยแผ่นงานแกะสลักไม้อวี้เจียงที่สลักลวดลายแบบนูนลอยเชื่อมกัน มีเนื้อหาลวดลายแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาทางประวัติศาสตร์และวิวัฒนาการทางรูปแบบศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน

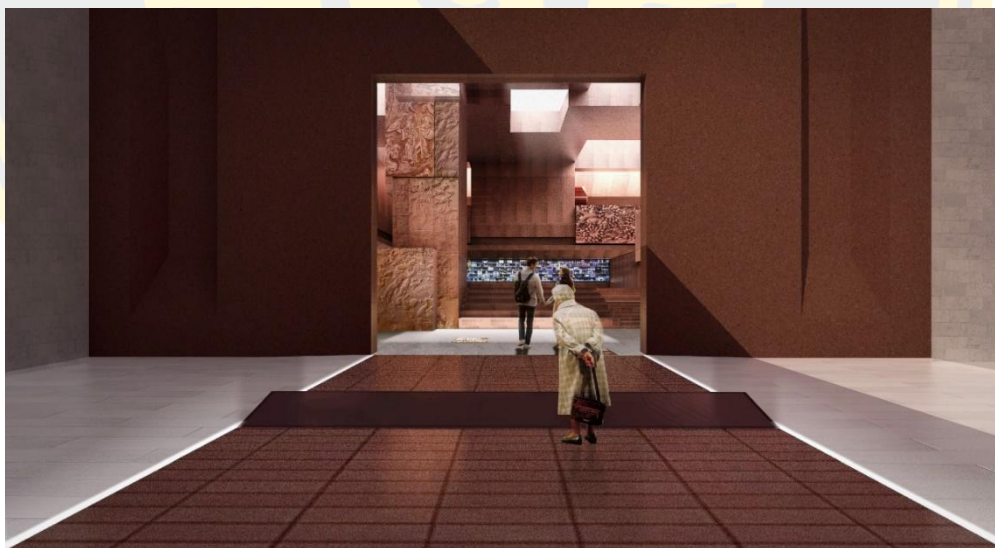
บนผนังห้องโถงใหญ่ ส่วนสัญลักษณ์โลโก้เชิงภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมยังมีข้อความตัวอักษรที่สร้างสรรค์ด้วยเทคนิคแกะสลักนูนลอย 3 มิติเปล่งประกายแวววาวเรียงเป็นประโยค “百工技艺、多出江右” แปลว่า “งานฝีมือนับร้อยพร้อมพร้อม ดินแดนเจียงโย่วมากล้นด้วยยอดปรมาจารย์” (พื้นที่เขตอวี้เจียงในสมัยโบราณถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของ “เขตเจียงโย่ว” หมายถึงเขตพื้นที่ซึ่งให้กำเนิดหรือบ่มเพาะเหล่าปรมาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทักษะงานหัตถศิลป์ออกมาเป็นจำนวนมาก) ด้านใต้มีข้อความเสริมเขียนไว้ว่า “天下雕刻第一家” แปลว่า “แดนแห่งงานแกะสลักหนึ่งในได้หล้า” ส่วนห้องโถงใหญ่ส่วนระเบียงทางเดินด้านหน้าทางเข้าห้องนิทรรศการยังมีป้ายข้อความด้านบนเขียนว่า “木雕，是一个古老的故事.....” แปลว่า “งานแกะสลักไม้คือเรื่องราวเล่าขานแต่โบราณกาลมา...”

สัญลักษณ์ตัวอักษรและสลักนูน
3 มิติเปล่งประกายแวววาว

งานแผ่นไม้แกะสลักนูน 3 แผ่นต่อกัน แสดงให้เห็นถึง
วิวัฒนาการด้านศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี่เจียง

ภาพที่ 5-6 ภาพโถงลือบปี (Ji Zhou, 2023)

ภาพที่ 5-7 ภาพโถงระเบียงทางเดินทางด้านหน้า (Ji Zhou, 2023)

(2) พื้นที่ส่วนทางเข้าห้องนิทรรศการ

การออกแบบพื้นที่ด้านนอกบริเวณทางเข้าส่วนห้องนิทรรศการมีวัตถุประสงค์ในการสร้างเสริมบรรยากาศเชิงศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ให้กับนักท่องเที่ยว ตลอดช่วงทางเดินด้านนอกบริเวณทางเข้าส่วนห้องนิทรรศการ ผู้วิจัยออกแบบให้ด้านข้างทั้งซ้าย-ขวามีจอแสดงผลมัลติมีเดียจำนวนมากเรียงตัวทอดยาวตลอดเส้นทางโดยจอแสดงผลมัลติมีเดียเหล่านี้จะเล่นสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เอกลักษณ์ทางศิลปะและการสืบสานงานหัตถศิลป์ศิลปะการแกะสลักไม้ เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้วิถีเจียงผานสื่อเสียงและภาพวิดีโอ ขณะเดินเข้ามาเยี่ยมชมห้องนิทรรศการ อีกทั้งส่วนด้านบนของพื้นที่ด้านนอกบริเวณทางเข้ายังตกแต่งด้วยงานแกะสลักโลหะชุบทองแดงแบบนูนลอยเป็นทรงตัวอักษรจีนว่า “雕刻文化” แปลว่า “วัฒนธรรมการแกะสลัก”

ภาพที่ 5-8 ภาพพื้นที่ด้านนอกบริเวณทางเข้าห้องนิทรรศการ (Ji Zhou, 2023)

ในการออกแบบพื้นที่ด้านนอกบริเวณทางเข้าห้องนิทรรศการ ผู้วิจัยต้องการให้พื้นที่บริเวณนี้ไม่เพียงช่องทางสำหรับเดินเข้าเยี่ยมชมแบบเรียบง่าย แต่ยังสามารถเสริมลูกเล่นให้พื้นที่ส่วนนี้ทำหน้าที่เสมือนบานหน้าต่างที่นำเสนอให้เห็นถึงเสน่ห์และเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้วิถีเจียง ตามที่ได้กล่าวไปในเนื้อหาข้างต้น สื่อภาพถือเป็นสะพานเชื่อมระหว่างกรอบของผู้รับรู้และวัตถุปัจจัย การสื่อสารเผยแพร่ข้อมูลด้วยสื่อภาพเป็นระบบที่รวมระบบองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ ระบบองค์ประกอบแนวคิด พฤติกรรมและสื่อที่รับรู้ได้ผ่านการมองเห็นให้กลายเป็นระบบเดียว

กระบวนการดำเนินการใช้งานองค์ประกอบเหล่านี้และเผยแพร่ข้อมูลสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกคือการส่งข้อมูลเกี่ยวกับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวให้แพร่กระจายออกไปผ่านช่องทางการสื่อสารด้วยเครือข่ายการเชื่อมโยงของสื่อต่าง ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวรับรู้และเกิดความตระหนักรู้ที่สอดคล้องกับเป้าประสงค์ขององค์การภายใต้สถานะการเหนี่ยวนำเชิงปฏิสัมพันธ์ได้ตอบ ในทำนองเดียวกัน จอแสดงผลมัลติมีเดียในห้องนิทรรศการก็ไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือที่ใช้ในการแสดงข้อมูลเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อกลางสำคัญสำหรับการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับระบบองค์ประกอบ 3 ส่วนของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียงอย่างเป็นระบบ ซึ่งเสนอหัตถ์ของศิลปินงานแกะสลักไม้ แบบอย่างของการสร้างสรรค์ด้วยทักษะระดับช่างฝีมือ รวมถึงความสร้างสรรค์ในอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้คนเกิด “ความประทับใจในแสงสีเสียง” อย่างล้าลึกต่อข้อมูลที่ตนยังไม่เคยได้รับรู้

นอกจากนี้ พื้นที่ด้านในบริเวณทางเข้าห้องนิทรรศการยังมีตัวอักษรจีน “天下第一雕刻家——雕刻之乡” แปลว่า “ช่างแกะสลักหนึ่งในไต้หล้า: บ้านเกิดของศิลปินงานแกะสลัก” ประดับอยู่ด้านบน ด้านซ้ายล่างมีภาพข้อความอธิบายถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมาของการแกะสลักไม้แบบสังเขป ตั้งแต่การถือกำเนิดขึ้นของการแกะสลักไม้ในวัฒนธรรมเหอหมู่ตู้ที่เมืองอวี่เหยาในแถบมณฑลเจ้อเจียงเมื่อกว่า 7,000 ปีที่แล้วเรื่อยมาจนถึงการพัฒนาเทคนิคหัตถศิลป์งานแกะสลักไม้ในสมัยราชวงศ์หมิงและชิง ถัดมายังมีภาพแผนที่เขตอวี่เจียงที่สร้างขึ้นด้วยเทคนิคแกะสลักไม้ซึ่งมีข้อความอธิบายกำกับถึงกระบวนการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ที่ทำให้เขตอวี่เจียงกลายเป็น “บ้านเกิดของศิลปินงานแกะสลัก” โดยที่ด้านบนมีจอแสดงผลมัลติมีเดียซึ่งเล่นวิดีโอที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ด้านอุตสาหกรรมการผลิต ศิลปะและการเป็นเขตพื้นที่ซึ่งมีชื่อเสียงด้านงานแกะสลักไม้ของเขตอวี่เจียง

ภาพที่ 5-9 ภาพพื้นที่ด้านในบริเวณทางเข้าห้องนิทรรศการ (Ji Zhou, 2023)

โดยภาพข้อความอธิบายด้านซ้ายล่างเขียนไว้ว่า (บางส่วน): “七千多年前的浙江余姚河姆渡文化，已出现木雕鱼。秦汉开始，木雕工艺趋于成熟，绘画、雕刻技术精致完美...” “ตั้งแต่ในช่วงยุควัฒนธรรมเหอหมู่ตู้ของเมืองอวีเหย้าที่ตั้งอยู่ในแถบมณฑลเจ้อเจียงเมื่อกว่า 7,000 ปีที่แล้ว ในแผ่นดินจีนก็เริ่มมีงานแกะสลักไม้ปรากฏให้เห็น อาทิ งานแกะสลักไม้รูปปลา ตั้งแต่ยุคสมัยราชวงศ์ฉิน-ฮั่นเป็นต้นมาเทคนิคการแกะสลักไม้ในแผ่นดินจีนเริ่มเฟื่องฟูและเติบโตมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งเทคนิคในศิลปะการวาดภาพ งานแกะสลักได้รับการปรับปรุงพัฒนาจนสมบูรณ์แบบ...”

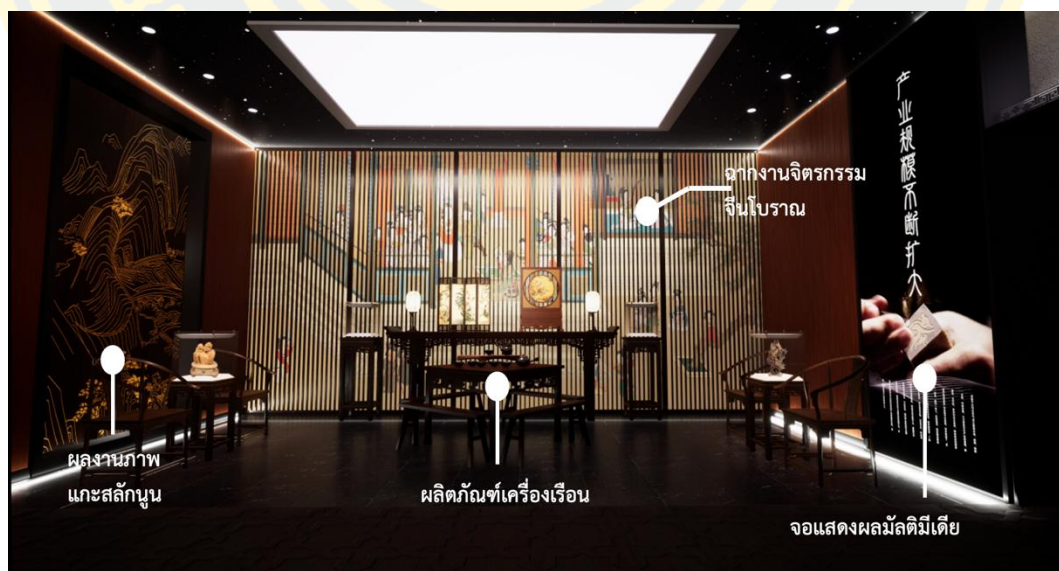
รวมถึงแผนที่แกะสลักหินยังมีข้อความกำกับไว้ว่า (บางส่วน): “走进余江的巷里人家，人们如数家珍地为我们述说着关于余江木雕的种种...” “เมื่อเดินเข้าไปในตรอกซอยของชาวอวีเจียง ผู้คนล้วนสามารถบอกเล่าถึงงานแกะสลักไม้อวีเจียงแต่ละประเภทได้อย่างคล่องแคล่วแม่นยำราวกับเป็นสมบัติในบ้านของตนอย่างไรอย่างนั้น...”

(3) พื้นที่จัดแสดงผลภัณฑ์

การออกแบบพื้นที่จัดแสดงผลภัณฑ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงนวัตกรรมและการประยุกต์ใช้งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวีเจียงในขอบเขตสาขาอุตสาหกรรมการผลิตอย่างครอบคลุมรอบด้าน ส่วนล่างของพื้นที่จัดแสดงผลภัณฑ์ประกอบด้วยการจัดแสดงผลภัณฑ์เครื่องเรือนงานแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมประเภทต่าง ๆ อาทิ เติ่ง โต๊ะ เก้าอี้ กล้อง ชุดน้ำชา ฉากกั้นลม ตลอดจนเครื่องสักการบูชา ฯลฯ ตัวห้องนิทรรศการส่วนนี้ใช้ภาพฉากทัศน์วิถีชีวิตภายใน

บ้านเรือนของชาวจีนในสมัยโบราณเป็นฉากหลังเพื่อแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ด้านวิถีชีวิตของชาวจีนในสมัยโบราณซึ่งนิยมใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนแบบดั้งเดิมที่สร้างด้วยวัสดุไม้ โดยให้รูปแบบการจัดวางเครื่องเรือนภายในฉากช่วยฟื้นคืนวิถีชีวิตของชาวจีนในสมัยโบราณ ในขณะเดียวกันยังให้จอแสดงผลมัลติมีเดียที่ตั้งอยู่ภายในพื้นที่เล่นสื่อนำเสนอวัฒนธรรมและการประยุกต์ใช้งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้โอวี่เจียงในการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนแบบดั้งเดิม กล่าวได้ว่าห้องนิทรรศการแห่งนี้ไม่เพียงจัดแสดงการออกแบบและการประยุกต์ใช้งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้โอวี่เจียงด้วยฉากทัศน์จากวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวจีนในสมัยโบราณ แต่ยังสะท้อนถึงนวัตกรรมและการบูรณาการในการออกแบบบ้านในยุคสมัยใหม่

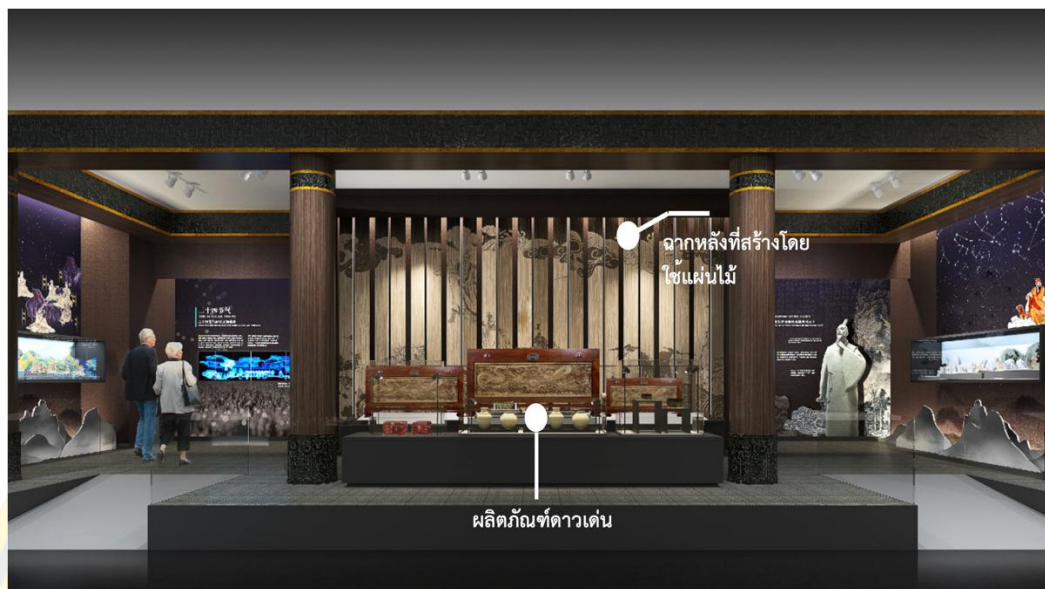
โดยภายในห้องนิทรรศการส่วนนี้มีข้อความอธิบายกำกับเขียนไว้ว่า: “材之珍贵、做工之精湛、式样之经典，足以传代。经过时间洗礼的经典老家具就像陈年佳酿，带着岁月的痕迹，却越久越迷人，越老越有味道，越陈越值得珍藏...” “วัสดุล้ำค่า สรรสร้างด้วยทักษะฝีมืออันวิจิตรประณีต เส้นสายกระบวนแบบลายดั้งเดิม ควรค่าแก่การส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น งานเครื่องเรือนเก่าแก่สุดคลาสสิกที่ถูกขลิบขัดเกลารด้วยกระแสธารแห่งกาลเวลาก็เปรียบเสมือนสุราชั้นเลิศที่หมักบ่มมานาน แม้เต็มไปด้วยร่องรอยจากกาลเวลา ทว่ายิ่งนานกลับยิ่งมากด้วยเสน่ห์ชวนหลงใหล รสที่ได้ลิ้มลองกลับยิ่งหอมหวานชวนใจ ยิ่งนานวันความควรค่าแก่การสะสมยิ่งทวี...”

ภาพที่ 5-10 ภาพพื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์: ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนแบบจีนดั้งเดิม ชื่อผลงานจัดแสดง: ชุดผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนตกแต่งบ้านแบบจีนดั้งเดิมโดยกลุ่มองค์กรการค้า ก้าวสี่ กรู๊ปในเขตอวี่เจียง วัสดุ: ไม้หนุมในมณฑลเจียงซี (Ji Zhou, 2023)

ในโฉนดที่มาของพื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์ออกแบบโดยยกพื้นที่ส่วนจัดแสดงขึ้น ด้านบน ส่วนพื้นที่ยกขึ้นเป็นบุธจัดแสดงผลิตภัณฑ์ดาวเด่นของกลุ่มองค์กรการค้า ก้าวสี่ กรู๊ป องค์กรธุรกิจงาน แกะสลักไม้โอวี่เจียง ซึ่งประกอบด้วยกล่งไม้การบูรและแท่นบูชาพระพุทธรูปแบบญี่ปุ่น ผลิตภัณฑ์ เหล่านี้ไม่เพียงเป็นตัวแทนที่แสดงให้เห็นถึงมาตรฐานด้านการออกแบบและการผลิตในระดับสูงของ ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงที่ผลิตโดยองค์กรธุรกิจงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง แต่ยังแสดงให้เห็นถึง จุดยืนและจุดเด่นขององค์กรธุรกิจงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงด้านความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด ผู้วิจัยออกแบบส่วนบุธจัดแสดงโดยใช้ฉากแผ่นไม้เป็นพื้นหลังซึ่งได้แนวคิดมาจากการที่ใน สมัยโบราณแผ่นไม้เคยเป็นสื่อกลางที่ชาวจีนนิยมใช้จดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ก่อนที่จะมีการคิดค้นวิธี ผลิตกระดาษ เพื่อสื่อความหมายว่า “ผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้นล้วนมีเรื่องราวอยู่เบื้องหลัง”

อีกทั้งโฉนพื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์ส่วนนี้ยังมีข้อความอธิบายกำกับไว้ว่า “樟木箱的故事】江南大户人家，若生女婴，会在家中庭院栽香樟树一棵，香樟树长成时，女儿差不多也到了待嫁年龄。媒婆在院外只要看到此树，便知该家有待嫁姑娘，便可来提亲。女儿出嫁时，家人便将树砍掉，做成两个大樟箱子，放入丝绸作为嫁妆，取“两厢厮守（两箱丝绸）”之意...” “[เรื่องราวของกล่งไม้การบูร] หาก ครอบครัวคหบดีใหญ่ที่ร่ำรวยในเขตเจียงหนานให้กำเนิดทารกเพศหญิง คนในบ้านจะปลูกต้นการบูรไว้ที่ลานบ้าน เมื่อต้นการบูรโตขึ้นจนสูงใหญ่ บุตรสาวผู้นั้นก็จะมีอายุเกือบถึงวัยแต่งงานพอดี トラบใดที่แม่สื่อเห็นต้นการบูรที่โตจนโผล่พ้นกำแพงนอกลานบ้าน แม่สื่อก็จะรู้ว่าครอบครัวนี้มีหญิงสาวผู้หนึ่งถึงวัยออกเรือนแล้ว สามารถส่งเทียบสู่ขอได้ เมื่อบุตรสาวได้แต่งงานเป็นฝั่งเป็นฝา ครอบครัวของ เธอจะตัดต้นการบูรต้นนั้นแล้วนำมาทำกล่งการบูรขนาดใหญ่จำนวน 2 กล่งเพื่อใส่ผ้าไหมเป็นสินสอด เป็นการเล่นคำพ้องเสียงสำนวนจีน ‘两厢厮守 (เหลียงเซียงซือโส่ว)’ ซึ่งมีความหมายในเชิงอวยพรให้ “คู่สามีภรรยาอยู่ดูแลปกป้องซึ่งกันและกันไม่พราวจากชั่วนิรันดร์” กับคำว่า ‘两箱丝绸 (เหลียงเซียงซือโฉว)’ (ผ้าไหมอยู่ในกล่ง 2 ใบ)...”

ภาพที่ 5-11 ภาพพื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์: ผลิตภัณฑ์สมัยใหม่ที่เป็นดาวเด่นขององค์กรธุรกิจงานแกะสลักไม้อวี่เจียง ชื่อผลงานจัดแสดง: กล้องไม้การบูรมงคลลายหงส์ร้อนมังกรดำ ผู้สร้างสรรค์: โจโฉเกา (邹财高) ช่างฝีมือในอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี่เจียง วัสดุ: ไม้การบูรในมณฑลเจียงซี ประเภทงานศิลปะ: งานแกะสลักไม้ปูนลิก (Ji Zhou, 2023)

นอกจากนี้ ส่วนด้านข้างของพื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์ในโซนเดียวกันยังมีการจัดวางภาพข้อความที่อธิบายถึงประวัติศาสตร์การพัฒนาและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี่เจียงขององค์กรธุรกิจงานแกะสลักไม้ในท้องถิ่น ซึ่งเนื้อหาข้อมูลเหล่านี้ไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงนัยแฝงทางประวัติศาสตร์และศักยภาพขององค์กรธุรกิจงานแกะสลักไม้ท้องถิ่นในเขตอวี่เจียง แต่ยังแสดงให้เห็นให้ผู้ชมได้เห็นถึงบริบทด้านการพัฒนาและโอกาสในอนาคตของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี่เจียง ในขณะเดียวกัน ส่วนด้านข้างของพื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์ในโซนนี้ยังติดตั้งจอแสดงผลมัลติมีเดียและผลงานแกะสลักหุ่นขนาดทั้งฝั่งซ้ายและขวาเพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการแสดงให้ผู้ชมได้เห็นถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ของศิลปะงานแกะสลักไม้อวี่เจียง รูปแบบการจัดแสดงผลงานแกะสลักหุ่นในส่วนนี้ไม่เพียงออกแบบโดยยังคงรักษาสไตล์ศิลปะของงานแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมไว้ แต่ยังผสมผสานด้วยองค์ประกอบการออกแบบสมัยใหม่ ทำให้ผู้ชมได้ชื่นชมผลงานแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมไปพร้อม ๆ กับได้สัมผัสบรรยากาศของโลกศิลปะยุคสมัยใหม่ สื่อที่ฉายอยู่บนจอแสดงผลมัลติมีเดียมุ่งเน้นไปที่การแสดงให้ผู้ชมเห็นถึงทักษะเชิงช่างในกระบวนการผลิต เอกลักษณ์ทางศิลปะรวมถึงนัยแฝงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของศิลปะงานแกะสลักไม้อวี่เจียงผ่านสื่อรูปภาพและวิดีโอต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสและมีความเข้าใจในวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ของเขตอวี่เจียงอย่างครอบคลุมยิ่งขึ้น

การออกแบบพื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์ ไม่เพียงเป็นการจัดแสดงโดยผสมผสานงานทัศนศิลป์ดั้งเดิมและนวัตกรรมสมัยใหม่ของงานแกะสลักไม้โอวี้เจียงเข้าด้วยกันได้อย่างสมบูรณ์แบบ ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นการนำเสนอให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่เปี่ยมด้วยชีวิตชีวาของผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี้เจียงในมิติเชิงกาลยุคสมัยและมิติพื้นที่ได้อย่างโดดเด่น ซึ่งนักท่องเที่ยว คือกลุ่มผู้บริโภคบริการเหล่านี้ พวกเขาสามารถรับรู้ ประเมินและสร้างการเชื่อมโยงทางความคิดกับผลิตภัณฑ์ในพื้นที่จัดแสดงจนก่อเกิดเป็นภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี้เจียงขึ้นภายในจิตใจของพวกเขา นักท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์เป็นตัวแทนที่แสดงออกถึงการรับรู้โดยภาพรวมที่ผู้บริโภคมีต่อผลิตภัณฑ์ เป็นสิ่งที่ก่อเกิดขึ้นจากการอนุมานเกี่ยวกับแบรนด์สินค้าของผู้บริโภค ซึ่งการอนุมานนี้มีพื้นฐานมาจากการกระตุ้นด้วยปัจจัยภายนอกหรือจินตนาการภายใน และยังกล่าวได้ว่าเป็นแนวคิดที่ผู้บริโภคมีต่อผลิตภัณฑ์ซึ่งหล่อหลอมขึ้นจากประสบการณ์ที่ตนได้สัมผัส สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมหอนิทรรศการ พื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์มุ่งแสดงให้เห็นถึงความหลากหลาย นวัตกรรมและแนวโน้มในอนาคตของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี้เจียง โดยผ่านการจัดแสดงผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนงานแกะสลักไม้แบบจีนดั้งเดิม ผลิตภัณฑ์ดาวเด่นขององค์กรธุรกิจ รวมถึงประวัติศาสตร์การพัฒนาศักยภาพในอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี้เจียง กล่าวคือเป็นการนำเสนอประสบการณ์เที่ยวชมที่ได้สัมผัสทั้งนัยแฝงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมถึงงานออกแบบสมัยใหม่ที่หลากหลายให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งยังเป็นการกระตุ้นศักยภาพเชิงอุปสงค์ในการบริโภคผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี้เจียงของเหล่าผู้บริโภค (นักท่องเที่ยว)

(4) พื้นที่จัดแสดงงานสถาปัตยกรรม

พื้นที่จัดแสดงงานสถาปัตยกรรม ถือเป็นหนึ่งในส่วนสำคัญของหอนิทรรศการงานแกะสลักไม้โอวี้เจียงแห่งนี้ ซึ่งออกแบบมาเพื่อนำเสนอการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมจีนดั้งเดิมและศิลปะงานแกะสลักไม้โอวี้เจียง ด้านในห้องนิทรรศการส่วนนี้เป็นพื้นที่จัดแสดงผลงานแกะสลักไม้แบบจำลอง “ตำหนักฉีเหนียนเตี้ยน” หรือหอสักการะที่ตั้งอยู่ในหอสักการะฟ้าเทียนถาน และ “พระตำหนักไท่เหอ” ในพระราชวังต้องห้ามกรุงปักกิ่ง อาคารสถาปัตยกรรมจีนโบราณทั้ง 2 แห่งต่างเป็นสถาปัตยกรรมเชิงสัญลักษณ์ที่โดดเด่นและเป็นหนึ่งในอาคารสถานที่ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการเป็นตัวแทนของประเทศจีนมากที่สุดด้วยเช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้นสไตล์สถาปัตยกรรมและงานทัศนศิลป์อันวิจิตรประณีตของอาคารสถานจีนโบราณเหล่านี้ยังมีชื่อเสียงเลื่องลือไกลถึงระดับโลก

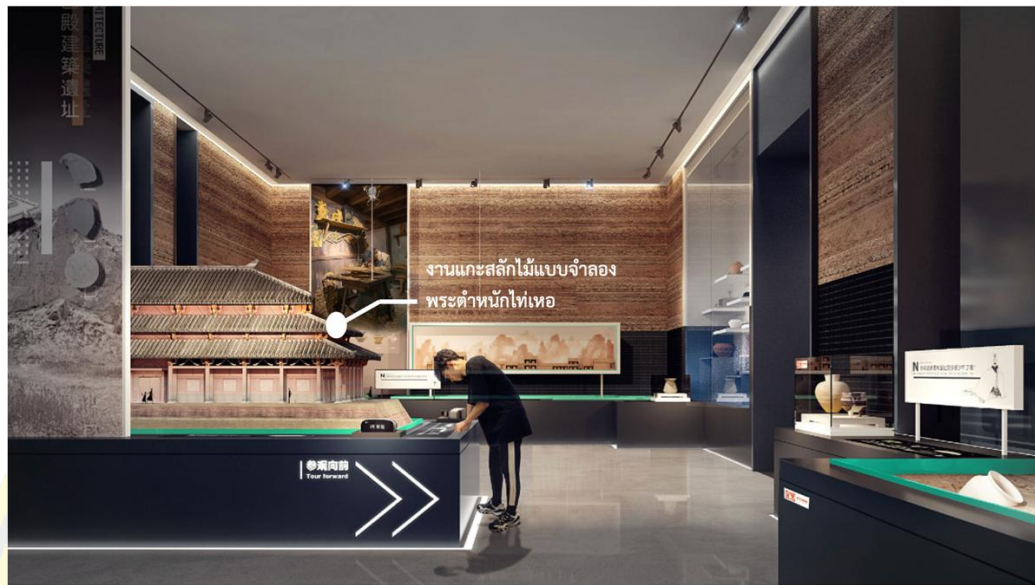
ตำหนักฉีเหนียนเตี้ยนเป็นอาคารหลักของหอสักการะฟ้าเทียนถาน รูปแบบสถาปัตยกรรมมีเอกลักษณ์โดดเด่น แผ่นศิลาและบรรยากาศแห่งความศักดิ์สิทธิ์ อาคารทั้งหลังออกแบบให้มีโครงสร้างอันประกอบด้วยหลังคาทรงกลมซ้อนกัน 3 ชั้น เสาค้ำโครงสร้างหลักขนาดใหญ่จำนวน 4 ต้นและเสาที่เรียงตัวกันเป็นแนววงแหวนตามรูปทรงกลมของตัวตำหนักอีก 24 ต้น ก่อเกิดเป็นพื้นที่สักการะฟ้าที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น สไตล์สถาปัตยกรรมสะท้อนถึงความเคารพและความเข้าใจที่ชาวจีน

ในสมัยโบราณมีต่อจักรวาลและธรรมชาติ ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงทักษะงานหัตถศิลป์ขั้นสูงและการแสวงหาทางสุนทรียภาพในสถาปัตยกรรมจีนสมัยโบราณ ดังนั้น ในการออกแบบฉากทัศน์พื้นที่จัดแสดงงานสถาปัตยกรรม ผู้วิจัยจึงใช้เทคโนโลยีแสงสีเสียงในการออกแบบองค์ประกอบฉากให้มีความเชื่อมโยงกับจักรวาล

ภาพที่ 5-12 ภาพการจัดแสดงผลงานแกะสลักไม้แบบจำลอง “ต้าหนังกี้เหียนเตี้ยน” (Ji Zhou, 2023)

พื้นที่จัดแสดงงานสถาปัตยกรรมในโซนถัดมาเป็นพื้นที่จัดแสดงผลงานแกะสลักไม้แบบจำลอง “พระตำหนักไท่เหอ” โครงสร้างทางสถาปัตยกรรมของพระตำหนักไท่เหอมีเอกลักษณ์ที่พิเศษมากเช่นกัน การก่อสร้างพระตำหนักไท่เหอใช้โครงสร้างแบบตัวหนักอยู่ด้านบนอาคารเรือนอยู่ด้านล่าง โครงสร้างภายในใช้เฉพาะเสาและซื่อคานที่ทำจากไม้หนานมู่สอดเกี่ยวรับกันเป็นโครงสร้างรองรับหลังคา การออกแบบโครงสร้างในลักษณะนี้ไม่เพียงสะท้อนถึงภูมิปัญญาในการใช้ประโยชน์จากไม้อย่างชาญฉลาดของสถาปนิกชาวจีนในสมัยโบราณ แต่ยังแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและทักษะอันประณีตพิถีพิถันในการก่อสร้างโครงสร้างสถาปัตยกรรมของชนชาวจีนในสมัยนั้น

ภาพที่ 5-13 ภาพการจัดแสดงผลงานแกะสลักไม้แบบจำลอง “พระตำหนักไท่เหอ” (Ji Zhou, 2023)

พื้นที่จัดแสดงงานสถาปัตยกรรมมีการผสมผสานวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมจีนดั้งเดิมเข้ากับศิลปะงานแกะสลักไม้ โดยใช้กลยุทธ์การกำหนดจุดยืนแบบย้อนกลับ (Reverse Positioning: ในการประยุกต์เพื่อออกแบบภาพลักษณ์การท่องเที่ยว การกำหนดจุดยืนแบบย้อนกลับเป็นกลยุทธ์ที่นำเสนอจุดยืนโดยมุ่งให้ความสำคัญกับความสนใจที่ละเอียดอ่อนเป็นพิเศษของสาธารณชนต่อภาพตรงข้ามหรือด้านตรงข้ามของภาพลักษณ์แรกๆ ที่ปรากฏในจิตใจของพวกเขา ซึ่งกลยุทธ์นี้ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงภาพลักษณ์ภายในจิตใจรูปแบบใหม่ที่เหมาะต่อการยอมรับ ภาพลักษณ์แต่เดิมนักท่องเที่ยวมีอยู่ภายในใจ งานแกะสลักไม้อวี้เจียงมีเอกลักษณ์และเสน่ห์แบบท้องถิ่นเฉพาะตัว ทว่าในพื้นที่จัดแสดงงานสถาปัตยกรรม ศิลปินงานแกะสลักไม้อวี้เจียงใช้ทักษะการแกะสลักอันวิจิตรประณีตรังสรรค์ให้งานแกะสลักไม้แสดงออกถึงรูปแบบสถาปัตยกรรมและรายละเอียดแต่ละส่วนของหอสักการะฟ้าเทียนถาน รวมถึงพระตำหนักไท่เหอได้อย่างเปี่ยมชีวิตชีวาและสมจริง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ล้วนมีความอ่อนไหวต่อชื่อเสียงของอาคารสถาปัตยกรรมเลื่องชื่อเหล่านี้มาก่อนแล้ว เมื่อเหล่าผู้ชมได้สัมผัสกับความยิ่งใหญ่และความลึกลับพิศวงของอาคารสถาปัตยกรรมจีนโบราณเหล่านี้ในระยะใกล้ย่อมเกิดการเชื่อมโยงทางความคิดร่วมกับภาพลักษณ์ของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงจนก่อให้เกิดเป็นความประทับใจในงานแกะสลักไม้อวี้เจียงที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น จนกระทั่งสามารถก้าวข้ามขอบเขตการรับรู้แต่เดิมที่มีต่องานแกะสลักไม้อวี้เจียง ซึ่งนี่คือกระบวนการเชื่อมโยงทางความคิดที่ค่อย ๆ หล่อหลอมให้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้อวี้เจียงภายในสมองของนักท่องเที่ยวสมบูรณ์ขึ้นทีละน้อย

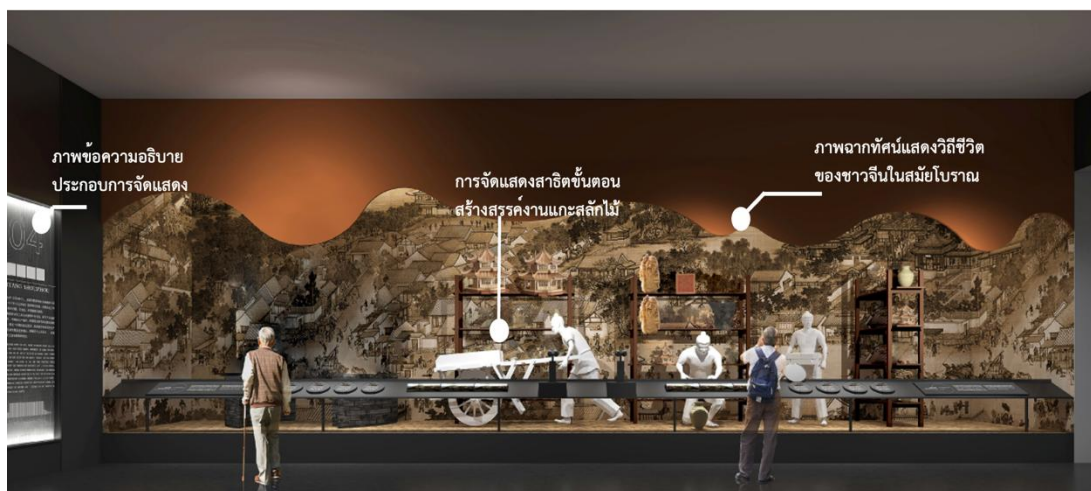
(5) พื้นที่จัดแสดงงานศิลปหัตถกรรม

พื้นที่จัดแสดงงานศิลปหัตถกรรมถือเป็นพื้นที่จัดแสดงหลักของหอนิทรรศการงานแกะสลักไม้วู้เจียง โดยพื้นที่ส่วนนี้แบ่งออกเป็น 2 โซนใหญ่ ได้แก่ โซนจัดแสดงงานหัตถศิลป์และโซนจัดแสดงงานศิลปะ

โซนจัดแสดงงานหัตถศิลป์ มีเทคนิคงานหัตถศิลป์ แนวคิดหลัก (ธีม) และขั้นตอนการสร้างสรรคงานแกะสลักไม้เป็นหัวใจสำคัญ โดยมุ่งแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ด้านสไตล์และกระบวนการสร้างสรรค์งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ของเขตอวู้เจียง การออกแบบพื้นที่ในโซนจัดแสดงงานหัตถศิลป์จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยให้เห็นถึงวัตถุดิบเชิงแนวคิดและแนวคิดทางสุนทรียภาพของงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้วู้เจียงโดยผ่านการจัดแสดงให้เห็นรายละเอียดด้านงานหัตถศิลป์ทั้งรูปทรง สีสัณ และศิลปะการตกแต่ง รวมถึงการจัดแสดงกระบวนการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ของงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้วู้เจียงอย่างครอบคลุมรอบด้าน

ในส่วนของการออกแบบห้องนิทรรศการโซนนี้ ผู้วิจัยนำผลงานแกะสลักไม้หรือภาพวาด “ทิวทัศน์ริมฝั่งน้ำในเทศกาลเซ่งเม้ง” ที่สร้างสรรค์ขึ้นจากงานภาพวาดในสมัยโบราณมาใช้เป็นแนวคิดหลักในการออกแบบฉากทัศน์ของโซนจัดแสดงงานหัตถศิลป์เพื่อฟื้นคืนชีวิตให้กับฉากทัศน์ที่เหล่าช่างฝีมือชาวจีนในสมัยโบราณร่วมทำงานในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานหัตถศิลป์ดั้งเดิม

ในส่วนการจัดแสดงงานหัตถศิลป์มุ่งเน้นไปที่การแสดงให้เห็นรูปทรง สีสัณ และศิลปะการตกแต่งแบบดั้งเดิมของงานแกะสลักไม้ เพื่อสร้างเสริมให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้และเข้าใจถึงอัตลักษณ์ของสไตล์งานหัตถศิลป์แบบอวู้เจียง ในส่วนการจัดแสดงวัตถุดิบเชิงแนวคิดเป็นการจัดแสดงผลงานแกะสลักไม้ที่สร้างสรรค์ด้วยแนวคิดหลัก (ธีม) แต่ละรูปแบบเพื่อแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายและความรู้มรดกด้านรูปแบบการแสดงออกของงานแกะสลักไม้วู้เจียง ในส่วนการจัดแสดงแนวคิดเชิงสุนทรียภาพเป็นการแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายและการเปลี่ยนแปลงในด้านแนวคิดเชิงสุนทรียภาพของงานแกะสลักไม้วู้เจียงโดยผ่านการจัดแสดงผลงานแกะสลักไม้ที่สร้างสรรค์ขึ้นภายใต้แนวคิดด้านสุนทรียภาพที่แตกต่างกันหลากหลายรูปแบบ และในส่วนการจัดแสดงกระบวนการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้เป็นการสาธิตกระบวนการและเครื่องมือที่ใช้สร้างสรรค์งานแกะสลักไม้วู้เจียง โดยเป็นการจัดแสดงสาธิตขั้นตอนเชิงเทคนิคหัตถศิลป์ขั้นพื้นฐานและซับซ้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางเทคนิคซึ่งสะท้อนถึงทักษะอันยอดเยี่ยมและความพิถีพิถันของเหล่าช่างฝีมืองานแกะสลักไม้

ภาพที่ 5-14 ภาพการจัดแสดงในโซนจัดแสดงงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ (Ji Zhou, 2023)

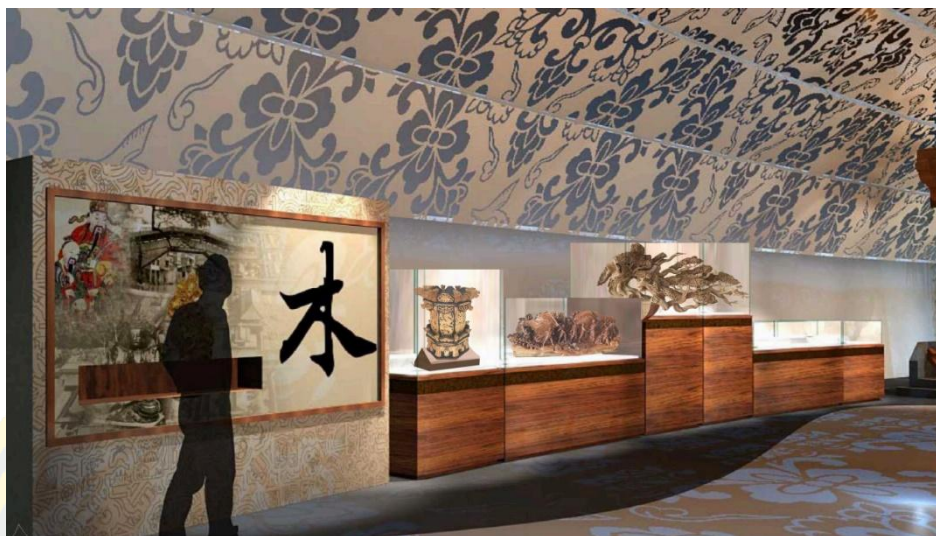
บูธจัดแสดงในโซนนี้ยังมีข้อความอธิบายกำกับว่า “余江木雕工艺技法主要有平面浮雕、圆雕、透空雕、阴刻等。主要技术工序有选料—晒料—配料—画图—贴图—拉花—打胚—修光—打磨—油漆...” “เทคนิควิธีในงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้เอ๋อจีเจียง ประกอบด้วยเทคนิคแกะสลักหุ่นแนวระนาบ เทคนิคฉลุกลวง เทคนิคแกะสลักทรงกลมและเทคนิคแกะสลักหยินเค่อเป็นหลัก กระบวนการทางเทคนิคหลัก ๆ ในการสร้างสร้งงานแกะสลักไม้ ประกอบด้วย การเลือกวัสดุ-การตากแห้ง-การจับคู่ผสมวัสดุ-การวาดแบบ-ติดภาพแบบร่างลงบนวัสดุไม้-ตัดเส้นลวดลาย-ขึ้นโครงรูปทรงตัวงานแกะสลัก-ตัดแต่งเก็บรายละเอียด-ขัดผิว-ลงรักเคลือบชิ้นงาน...”

โซนจัดแสดงงานหัตถศิลป์เป็นพื้นที่ซึ่งแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ด้านงานหัตถศิลป์ในภาพลักษณ์ศิลปะงานแกะสลักไม้ของเขตเอ๋อจีเจียง ซึ่งภาพลักษณ์ด้านงานหัตถศิลป์เป็นสื่อกลางรูปแบบหนึ่งของภาพลักษณ์ทางศิลปะ ภาพลักษณ์ด้านงานหัตถศิลป์เป็นวิธีการทางศิลปะที่มุ่งเน้นการแสดงออกที่คลุมเครือและแฝงความนัยบางประการ ทว่ากลับสามารถสะท้อนถึงธรรมชาติของวิถีชีวิตทางสังคม รวมถึงวิถีชีวิตทางวัตถุและจิตวิญญาณในสังคมของมนุษย์ได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยภาพลักษณ์ดังกล่าวมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตและแนวโน้มทางแนวคิดที่จำเพาะ ในกระบวนการสร้างสร้งงานแกะสลักไม้ ช่างฝีมือไม่เพียงสร้างวัตถุเชิงพาณิชย์ แต่ยังเป็นการพัฒนาความรู้สึกเชิงอัตวิสัยของมนุษย์ ผู้คนมองเห็นตัวเองในโลกที่ตนสร้างขึ้น ซึ่งในการสร้างสร้งงานหัตถศิลป์นี้ผู้คน “ไม่เพียงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านรูปทรงในวัตถุธรรมชาติ แต่ในขณะเดียวกันยังได้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ของตนเองด้วยการเปลี่ยนแปลงวัตถุธรรมชาติ” ผู้คนรู้วัตถุประสงค์ของตนเองและใช้

วัตถุประสงค์นี้เป็นกฎเกณฑ์ในการควบคุมรูปแบบกิจกรรมและวิธีการทางทัศนศิลป์ของตน ทำให้ความมุ่งมั่นของตนหลอมรวมกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัตถุประสงค์ดังกล่าว

ดังนั้น ภาพลักษณ์ด้านงานทัศนศิลป์จึงไม่เพียงเป็นภาพสะท้อนของวิถีชีวิต แต่ยัง
สามารถสร้างผลกระทบต่อวิถีชีวิตได้ด้วยตัวของมันเอง มันสามารถกลมกลืนความคิดและความรู้สึก
บ่มเพาะรสนิยมทางสุนทรียภาพ ทั้งยังมีอิทธิพลต่อทัศนคติทางอารมณ์ รวมถึงบทบาทเชิงอิทธิพลใน
ขอบเขตระดับจิตสำนึกของผู้คนโดยที่พวกเขาเองก็ไม่ได้รู้ตัว ด้วยเหตุนี้ เมื่อนักท่องเที่ยวได้สัมผัสและ
เยี่ยมชมบูธจัดแสดงในโซนจัดแสดงงานทัศนศิลป์ย่อมสามารถสัมผัสได้ถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ช่างฝีมือ
ในสมัยนั้นสร้างขึ้นและก่อให้เกิดอารมณ์ร่วม สร้างเสริมให้นักท่องเที่ยวมีความประทับใจที่ลึกซึ้งต่อ
ภาพลักษณ์ด้านงานทัศนศิลป์ของเขตอู่เจียง

พื้นที่อีกด้านหนึ่งของพื้นที่จัดแสดงผลงานศิลปหัตถกรรม คือโซนจัดแสดงผลงานศิลปะ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการทศการทั้งหมด การออกแบบบูธจัดแสดงในโซนนี้ไม่ใช่เพียงการจัดแสดงผลงานแกะสลักไม้ชั้นยอด แต่ยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จทางศิลปะและความสำเร็จด้านการสร้างสรรค์ของช่างฝีมือแกะสลักไม้ในเขตอู่เจียงผ่านผลงานเหล่านี้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เห็นถึงเสน่ห์ทางศิลปะและนัยแฝงทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้อู่เจียง ในการคัดเลือกผลงานที่จะนำมาจัดแสดง ผู้วิจัยมุ่งให้ความสำคัญกับความเป็นศิลปะและความโดดเด่นที่สามารถเป็นตัวแทนของงานแกะสลักไม้อู่เจียงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และนัยแฝงที่หลากหลายของงานแกะสลักไม้อู่เจียง การจัดแสดงในโซนส่วนนี้เป็นการจัดแสดงผลงานศิลปะที่เหล่าช่างฝีมือแกะสลักไม้ในเขตอู่เจียงมุ่งมั่นพัฒนามาอย่างยาวนาน ประกอบด้วยผลงานแกะสลักไม้ที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยแต่ละสำนักศิลปะ ผลงานแต่ละชิ้นล้วนสะท้อนถึงอัตลักษณ์ทางศิลปะของงานแกะสลักไม้อู่เจียงที่แตกต่างและมีความโดดเด่นเฉพาะตัว

ภาพที่ 5-15 ภาพบูรจัดแสดงศิลปะงานแกะสลักไม้ (Ji Zhou, 2023)

บูรจัดแสดงโซนมีข้อความอธิบายเขียนกำกับไว้ว่า “一些平淡无奇的物品在富有多年经验的名家大师手中，一经雕刻，他们刀法细腻、有力，生动自然...” “เมื่อสิ่งของธรรมดาบางชิ้นถูกแกะสลักด้วยมือของปรมาจารย์ผู้มีชื่อเสียงและประสบการณ์โชกโชน ทักษะการใช้ไม้ของพวกเขาทั้งประณีต ละเอียดลออ ทรงพลังและเคลื่อนไหวพลิ้วอย่างเป็นธรรมชาติ...”

ภาพที่ 5-16 ภาพบูรจัดแสดงศิลปะงานแกะสลักจากรากไม้

ชื่อผลงานจัดแสดง: นกกระเรียนในนานาอิริยาบถ ผู้สร้างสรรค์: อู๋หมิงเปียว (吴明标) ปรมาจารย์ด้านศิลปะจากรากไม้ วัสดุ: ไม้จันทร์ลายพาดกลอน ประเภทงานศิลปะ: งานแกะสลักจากรากไม้ (Ji Zhou, 2023)

บูธจัดแสดงโซนมีข้อความอธิบายเขียนกำกับไว้ว่า “古代在道教中，鹤是长寿的象征，因此有仙鹤的说法，而道教的先人大都是以仙鹤或者神鹿为座骥。仙鹤灵动可爱，翎毛毕现，姿态优美如画...” “ในความเชื่อลัทธิเต๋าสมัยโบราณ นกกระเรียนเป็นสัญลักษณ์ของการมีอายุที่ยืนยาว แผ่นดินจีนในสมัยนั้นจึงมีสำนวนคำกล่าวที่เกี่ยวข้องกับนกกระเรียนอยู่เป็นจำนวนมาก บรรพบุรุษในลัทธิเต๋าส่วนใหญ่ยังมักใช้เขียนนกกระเรียนหรือเทพกวางเป็นสัตว์ประทัບของเทพเซียน เขียนนกกระเรียนมีอุปนิสัยร่าเริงสดใส เปี่ยมชีวิตชีวา น่ารักน่าเอ็นดู ขนขาวสล้างเรียงตัวแถวเด่นชัด กริยาท่วงท่างามสง่าจัดงานจิตรกรรม...”

นอกเหนือจากผลงานแกะสลักไม้ โซนจัดแสดงนี้ยังติดตั้งบอร์ดแสดงภาพและข้อความอธิบายข้อมูล โดยมุ่งเน้นไปที่การแนะนำภูมิหลังการสร้างสรรค์ เอกลักษณ์ทางศิลปะและความหมายในการสืบสานของผลงานแต่ละชิ้นเพื่อช่วยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจในศิลปะงานแกะสลักไม้อวี่เจียงอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในบริเวณรอบบูธจัดแสดงยังมีการติดตั้งอุปกรณ์แสดงผลแบบอินเทอร์แอคทีฟซึ่งช่วยให้ผู้ชมได้สัมผัสกับเสน่ห์ของงานแกะสลักไม้อวี่เจียงได้อย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยสร้างเสริมปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบและความน่าสนใจของนิทรรศการนี้

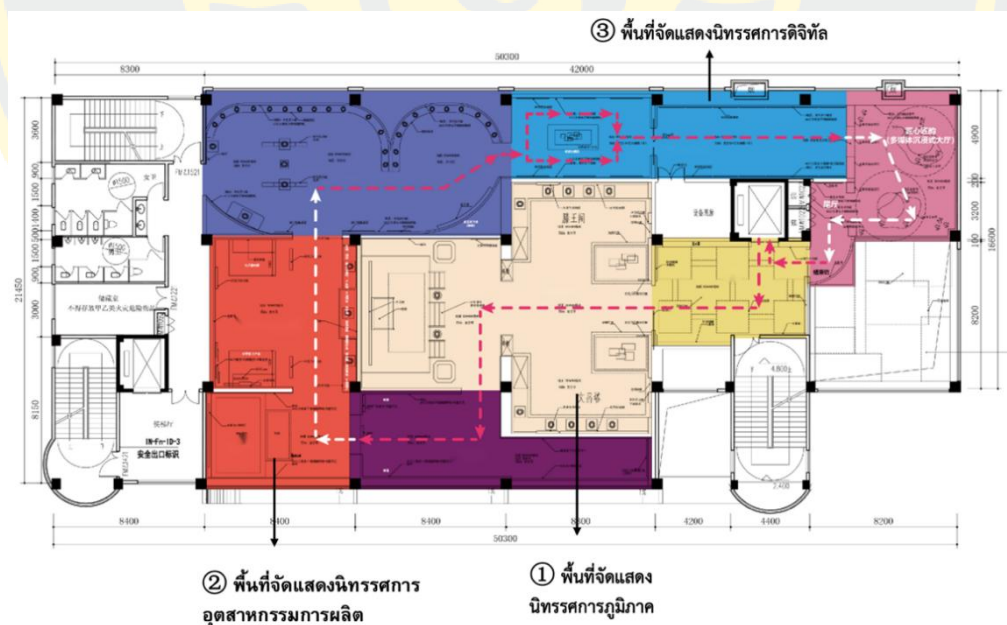
ภาพที่ 5-17 บอร์ดแสดงข้อมูลภาพและข้อความ (Ji Zhou, 2023)

บูธจัดแสดงในส่วนนี้มีข้อความอธิบายกำกับไว้ว่า “你想知道雕刻的秘诀吗？余江木雕还有非常多有趣的故事和奥秘...” “คุณอยากรู้เคล็ดลับของงานแกะสลักไหม? ยังมีเรื่องราวและความลับที่น่าสนใจมากมายในงานแกะสลักไม้อวี่เจียง...”

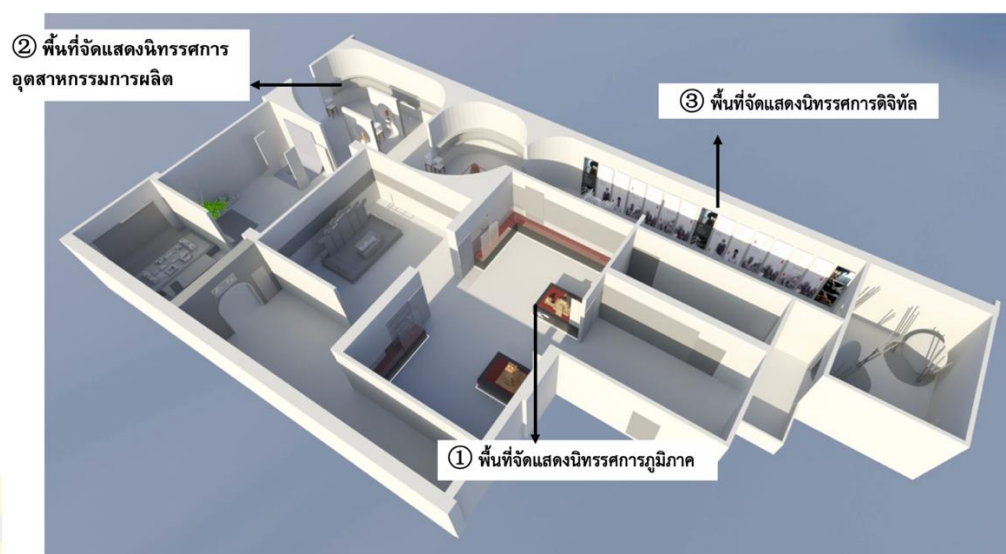
จากมุมมองการสร้างภาพลักษณ์ทางศิลปะ พื้นที่จัดแสดงงานศิลปหัตถกรรมทำหน้าที่เป็นสื่อกลางที่แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ทางศิลปะของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ภายในบูธจัดแสดงส่วนนี้ นักท่องเที่ยวสามารถเพลิดเพลินกับงานวิจิตรศิลป์ที่ช่างฝีมืองานแกะสลักไม้โอวี่เจียงที่จัดแสดงอวดความงดงามมาอย่างยาวนาน ผลงานเหล่านี้ไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงระดับทางเทคนิค แต่ยังสะท้อนถึงรูปแบบศิลปะและนัยแฝงทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

2) ห้องนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิต

พื้นที่ส่วนชั้น 2 ของหอนิทรรศการงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงใน “ฐานปฏิบัติการช่วงช่วง” คือห้องนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ห้องนิทรรศการนี้แบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วยพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการภูมิภาค พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิต และพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการดิจิทัล ซึ่งห้องนิทรรศการนี้มีวัตถุประสงค์ในการแสดงออกถึงเสน่ห์แบบดั้งเดิมและพลังชีวิตแห่งยุคสมัยใหม่ของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงอย่างครอบคลุมรอบด้าน เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าใจถึงการพัฒนามาตรฐานการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงโดยผ่านการจัดแสดง การสร้างเสริมประสบการณ์และปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบในห้องนิทรรศการส่วนนี้

ภาพที่ 5-18 ภาพแผนผังโครงสร้างห้องนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิตที่บริเวณชั้น 2 ของหอนิทรรศการงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในแนวระนาบ (Ji Zhou, 2023)

ภาพที่ 5-19 ภาพแผนผังโครงสร้างห้องนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิตที่บริเวณชั้น 2 ของหอ
นิทรรศการงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงแบบ 3 มิติ (Ji Zhou, 2023)

(1) พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการภูมิภาค

พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการภูมิภาคมีวัตถุประสงค์ในการแสดงให้เห็นถึงนัยแฝงทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ประจำภูมิภาคในอุตสาหกรรมผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง พื้นที่จัดแสดงส่วนนี้แบ่งออกเป็น 2 โซน ได้แก่ โซนนิทรรศการมณฑลเจียงซีและโซนนิทรรศการเขตอวี่เจียง โดยเนื้อหาหลักคือการแสดงออกถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และประวัติศาสตร์การพัฒนางานแกะสลักไม้โอวี่เจียงของมณฑลเจียงซีและเขตอวี่เจียงจากมุมมองที่แตกต่างกัน

การจัดแสดงของโซนนิทรรศการมณฑลเจียงซีเป็นการแนะนำเอกลักษณ์เฉพาะประจำภูมิภาคและการพัฒนาการโดยภาพรวมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในมณฑลเจียงซี มณฑลเจียงซีมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาด้านการแกะสลักไม้อย่างยาวนาน การสั่งสมของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ในท้องถิ่นทำให้ศิลปะงานแกะสลักไม้ของมณฑลเจียงซีอุดมไปด้วยความหลากหลาย การออกแบบรูปแบบการจัดแสดงของโซนนิทรรศการมณฑลเจียงซีมีหัวใจสำคัญอยู่ที่ผลงานแกะสลักไม้แบบจำลองอาคารสถาปัตยกรรมสำคัญ 2 แห่งซึ่งเป็นแลนด์มาร์คของมณฑลเจียงซีประกอบด้วย “หอเถิงหวัง” และ “เจดีย์เหวินซาง” นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้ต้นกำเนิดและการพัฒนาการของงานแกะสลักไม้ของมณฑลเจียงซี รวมถึงจุดยืนและบทบาทในวัฒนธรรมท้องถิ่นได้โดยผ่านการชมผลงานแบบจำลองอาคารสถาปัตยกรรมไม้ที่จัดแสดงอยู่ในโซนนี้ ซึ่งแบบจำลองดังกล่าวมีต้นแบบมาจากอาคารสถาปัตยกรรมที่เป็นตัวแทนของมณฑลเจียงซีจึงสามารถแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ด้านเทคนิคหัตถศิลป์งานแกะสลักไม้ของมณฑลเจียงซีได้เป็นอย่างดี กล่าวได้ว่าโซนนิทรรศการส่วนนี้มุ่งจัด

แสดงอัตลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมประจำภูมิภาค รวมถึงเอกลักษณ์ของงานแกะสลักไม้ในมณฑลเจียงซีทั้งในแง่เทคนิคหัตถศิลป์และสไตล์ศิลปะ เพื่อสร้างเสริมให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจในเอกลักษณ์ประจำภูมิภาคของมณฑลเจียงซีและเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของงานแกะสลักไม้ในมณฑลเจียงซีที่ลึกซึ้ง

ภาพที่ 5-20 ภาพการจัดแสดงแบบจำลอง “หอเถิงหวัง” และ “เจดีย์เหวินซาง” ในโซนนิทรรศการมณฑลเจียงซีซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการภูมิภาค (Ji Zhou, 2023)

บูธจัดแสดงในส่วนนี้มีข้อความอธิบายกำกับไว้ว่า “滕王阁巍然耸立于赣江之滨，是一座声贯古今，誉播海内外的千古名阁，素有“江西第一楼”之称...” “หอเถิงหวังตั้งตระหง่านอยู่ริมฝั่งแม่น้ำก้านเจียง เป็นหอที่มีชื่อเสียงขจรไกลมาตั้งแต่ในสมัยโบราณจวบจนปัจจุบัน เป็นที่รู้จักทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ ถึงขั้นกล่าวได้ว่าเป็น “หออันดับ 1 ในมณฑลเจียงซี” ...”

โซนถัดมาคือโซนนิทรรศการเขตอวี๋เจียงซึ่งมุ่งให้ความสำคัญกับการจัดแสดงให้เห็นถึงบทบาทของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี๋เจียงในเอกลักษณ์ประจำภูมิภาคและการพัฒนาในท้องถิ่น เนื่องจากเขตอวี๋เจียงเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักที่สำคัญของมณฑลเจียงซี จึงเป็นเขตพื้นที่ซึ่งมีทรัพยากรด้านการแกะสลักไม้ที่อุดมสมบูรณ์และศิลปะงานแกะสลักไม้ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โซนจัดแสดงใช้งานแกะสลักไม้เข้ามาช่วยในการสร้างสรรค์ผลงานภาพโรงหัตถกรรมงานแกะสลักไม้ของเขตอวี๋เจียงในสมัยโบราณฉบับย่อขนาดจากสถานที่จริง นักท่องเที่ยวสามารถเข้าใจกระบวนการพัฒนา โครงสร้างอุตสาหกรรม และอิทธิพลของงานแกะสลักไม้อวี๋เจียงที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่นผ่านการชมผลงานโรงหัตถกรรมจำลองและภาพข้อความอธิบายกำกับ โซนจัดแสดงส่วนนี้ยังมีการจัดแสดงความสำเร็จทางนวัตกรรมและโอกาสในการพัฒนาของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี๋เจียงเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสมดุลและการพัฒนาที่เกิดจากการบูรณาการระหว่างทักษะงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมกับนวัตกรรมสมัยใหม่ของงานแกะสลักไม้อวี๋เจียง ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และศักยภาพอันไร้ขีดจำกัดของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี๋เจียง

ภาพที่ 5-21 ภาพการจัดแสดงผลงานภาพจำลองโรงหัตถกรรมงานแกะสลักไม้ของเขตอวี๋เจียงในสมัยโบราณในโซนนิทรรศการเขตอวี๋เจียงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการภูมิภาค (Ji Zhou, 2023)

บุรจัดแสดงในส่วนนี้มีข้อความอธิบายกำกับไว้ว่า “在江西省地市级文化产业发展的地位中，以余江雕刻为代表的鹰潭市工艺美术文化产业仅次于景德镇的工艺美术文化产业，在全省乃至在全国都有着较高的知名度...”

“ในจุดยืนด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมของเขตปกครองระดับนครของมณฑลเจียงซี อุตสาหกรรมศิลปหัตถกรรมของเมืองอิงถานซึ่งมีศิลปปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียงเป็นตัวแทน ถือได้ว่าเป็นรองแค่อุตสาหกรรมศิลปหัตถกรรมของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเท่านั้น ทั้งยังมีชื่อเสียงเป็นที่แพร่หลายในระดับมณฑลหรือแม้แต่ในระดับทั่วประเทศจีน...”

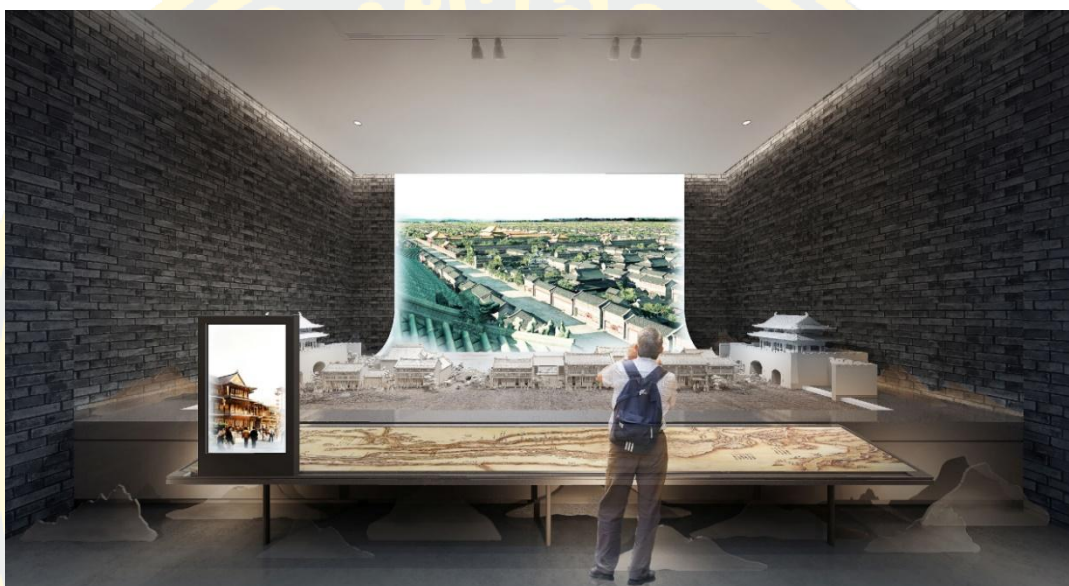
กล่าวโดยสรุป พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการภูมิภาคถือเป็นส่วนสำคัญหนึ่งของหอนิทรรศการงานแกะสลักไม้อวี้เจียงภายใน “ฐานปฏิบัติการขงชวง” พื้นที่จัดแสดงส่วนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงออกถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และนัยแฝงที่หลากหลายของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียงให้เหล่านักท่องเที่ยวได้รับรู้ โดยผ่านการจัดแสดงเอกลักษณ์เฉพาะประจำภูมิภาคและนัยแฝงทางวัฒนธรรมของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ทั้งในเขตอวี้เจียงและมณฑลเจียงซี เพื่อทำหน้าที่เป็นเสมือนหน้าต่างบานสำคัญที่ช่วยเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักและเข้าใจถึงงานแกะสลักไม้อวี้เจียง ตลอดจนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยสนับสนุน รวมถึงส่งเสริมการพัฒนาและการสืบสานอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียง

(2) พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิต

พื้นที่จัดแสดงอุตสาหกรรมการผลิตของห้องนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียงเป็นพื้นที่หลักซึ่งมีเนื้อหาการจัดแสดงมุ่งเน้นไปที่กระบวนการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ แบบแผนอุตสาหกรรม และห่วงโซ่อุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียงยุคสมัยใหม่ ภายในพื้นที่จัดแสดงมีการใช้วิธีการจัดแสดงหลากหลายรูปแบบ อาทิ การจัดแสดงผลงานเชิงกายภาพ การจัดแสดงผลงานในรูปแบบข้อมูลภาพและสื่อมัลติมีเดีย ฯลฯ เพื่อแสดงให้เหล่านักท่องเที่ยวได้เห็นถึงเสน่ห์ที่เป็นเอกลักษณ์และนัยแฝงที่หลากหลาย รวมถึงสถานการณ์ด้านการพัฒนาในปัจจุบันและแนวโน้มการพัฒนาในอนาคตของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียง ในฐานะอุตสาหกรรมศิลปหัตถกรรมจีนดั้งเดิมประเภทหนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยออกแบบให้พื้นที่จัดแสดงส่วนนี้มี การจัดแสดงเนื้อหาหลัก 3 ด้าน ดังนี้

1. กระบวนการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียง: เป็นการนำเสนอและอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับต้นกำเนิด กระบวนการพัฒนา และวิวัฒนาการของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียงโดยสังเขปผ่านสื่อต่าง ๆ อาทิ เอกสารทางประวัติศาสตร์ รูปภาพ วิดีโอ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงจุดยืนและบทบาทที่สำคัญของอุตสาหกรรมดังกล่าวในสายธารประวัติศาสตร์อันยาวนานของชาติจีน และส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจในประวัติศาสตร์ที่มีความเป็นมาอย่างยาวนานของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียง

2. แบบแผนของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียง: เป็นการจัดแสดงข้อมูลการกระจายตัวทางภูมิศาสตร์ของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียงยุคสมัยใหม่ นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับจุดยืนและบทบาทของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียงในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่น แสดงให้เห็นถึงจุดยืนและอิทธิพลของเป็นเอกลักษณ์ของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียงที่ดำรงอยู่ในรูปแบบอุตสาหกรรมท้องถิ่น

ภาพที่ 5-22 โต๊ะทราย (Sand Table) จำลองสภาพย่านถนนอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียงยุคสมัยใหม่ (Ji Zhou, 2023)

บูธจัดแสดงในส่วนนี้มีข้อความอธิบายกำกับไว้ว่า “现代余江木雕产业自 1973 年开始产业化发展至今近 50 年，这个产业是迄今为止在本土发展起来的具有较大规模、影响面较广、同时也造福众多老百姓的特色产业，它是江西省的一张文化名片...” “อุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียงยุคสมัยใหม่เริ่มพัฒนาอุตสาหกรรมมาตั้งแต่ช่วงก่อตั้งเมื่อปีค.ศ.1973 จนถึงปัจจุบัน นับเป็นเวลาเกือบ 50 ปี เป็นอุตสาหกรรมการผลิตที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นในประเทศจีนตั้งแต่ในสมัยอดีตจวบจนปัจจุบันนี้ มีขนาดอุตสาหกรรมที่ใหญ่โตและอิทธิพลกว้างขวางแพร่หลาย ในขณะเดียวกันยังเป็นอุตสาหกรรมที่เอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งสร้างผลประโยชน์และความผาสุกให้กับผู้คนจำนวนมาก กล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียงเปรียบเสมือนนามบัตรทางวัฒนธรรมของมณฑลเจียงซี...”

3. ห่วงโซ่อุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้ฉางเจียง: เป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการรวบรวม การแปรรูปวัตถุดิบ การออกแบบ การผลิตและการค้าขาย ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ โดยผ่านการจัดแสดงห่วงโซ่อุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้ฉางเจียงตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ กล่าวคือเป็นการจัดแสดงเพื่อนำเสนอห่วงโซ่อุตสาหกรรมและระบบนิเวศอุตสาหกรรมทุกภาคส่วนของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้ฉางเจียงเพื่อส่งเสริมให้ผู้ชมเข้าใจถึงภาพรวมและนัยแฝงของอุตสาหกรรม

ภาพที่ 5-23 การจัดแสดงอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ฉางเจียงในหมวดหมู่พุทธศาสนา (Ji Zhou, 2023)

อีกทั้งห้องนิทรรศการส่วนนี้ จะสามารถนำไปใช้สำหรับเป็นห้องในการจัดงานประชุมสุดยอดอุตสาหกรรมการผลิตและกิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยนสำหรับองค์กรธุรกิจ โดยจะมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้ทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศมาร่วมกันอภิปรายในประเด็นเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านการพัฒนาและแนวโน้มในอนาคตของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้ ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือภายในอุตสาหกรรม กิจกรรมเหล่านี้จัดขึ้นเพื่อให้แนวคิดและแรงจูงใจใหม่ ๆ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้ รวมถึงผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ยกระดับและการพัฒนาเชิงนวัตกรรมในอุตสาหกรรม ในขณะเดียวกัน กิจกรรมเหล่านี้ยังช่วยให้หอนิทรรศการงานแกะสลักไม้ฉางเจียงสามารถดึงดูดความสนใจและสายตาของสาธารณชนได้มากยิ่งขึ้น สร้างเสริมระดับความ

นิยมและอิทธิพลของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ ตลอดจนผลักดันการสืบสานและการส่งเสริมวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ของประเทศจีน

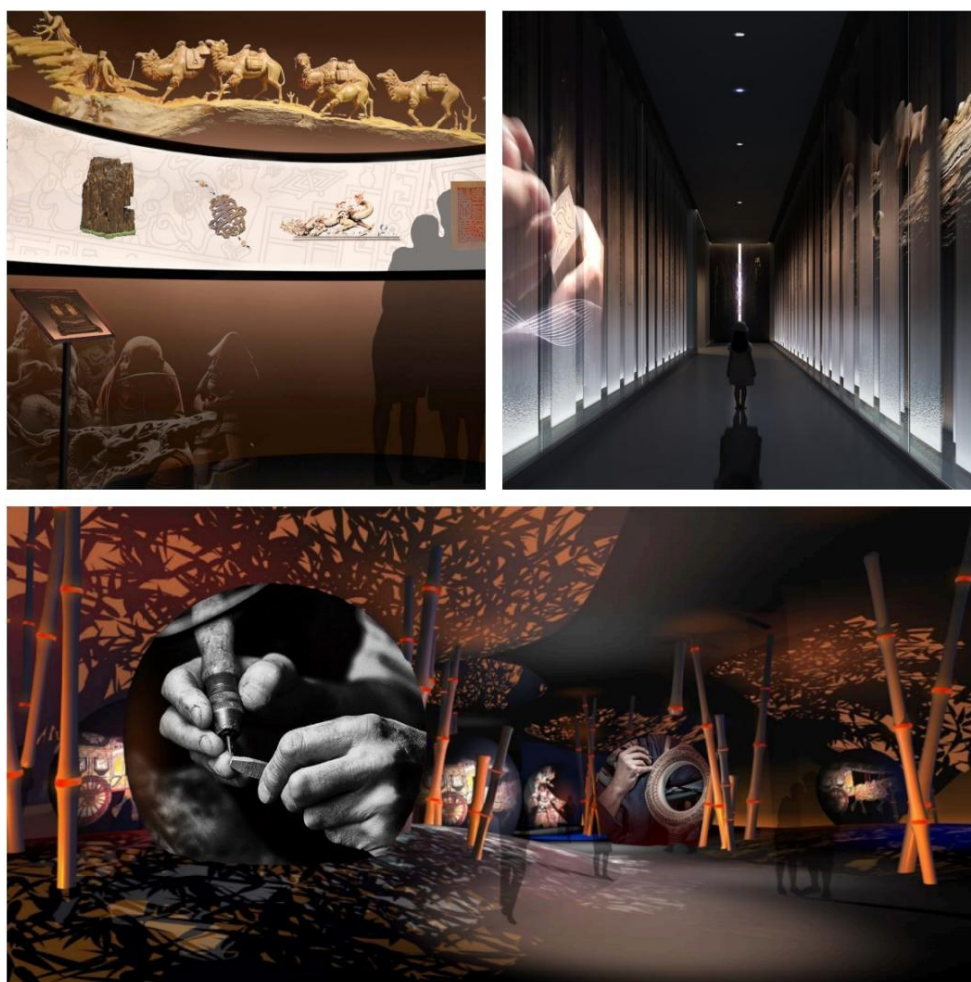
(3) พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการดิจิทัล

พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการดิจิทัลเป็นเสมือนหน้าต่างที่แสดงความสำเร็จด้านนวัตกรรมสมัยใหม่และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ซึ่งหน้าต่างบานนี้มีภารกิจสำคัญคือการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงแบบดั้งเดิมสู่ยุคแห่งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ดังนั้น พื้นที่จัดแสดงส่วนนี้จึงมุ่งเน้นไปที่เทคโนโลยีล่าสุดและความสำเร็จด้านการออกแบบ การผลิตและการดำเนินธุรกิจการค้าแบบดิจิทัลในอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ซึ่งประกอบด้วยซอฟต์แวร์ออกแบบด้วยระบบดิจิทัล อุปกรณ์แกะสลัก CNC (Computer Numerical Control: เครื่องแกะสลักแบบอัตโนมัติที่ควบคุมการทำงานด้วยระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ควบคุมที่มีการตั้งค่าไว้) และเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (VR) เนื้อหาของการจัดแสดงในพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการดิจิทัลประกอบด้วย 3 หลัก ดังนี้

1. ความสำเร็จใหม่ล่าสุดด้านการออกแบบด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล: การนำซอฟต์แวร์ออกแบบดิจิทัลขั้นสูงมาใช้ประโยชน์ในการออกแบบงานแกะสลักไม้ ช่างฝีมือและศิลปินผลงานแกะสลักไม้สามารถออกแบบงานแกะสลักไม้โดยกะขนาดสัดส่วนรูปร่างต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้น รวมถึงการแสดงรายละเอียดและลวดลายที่ซับซ้อนในงานแกะสลัก โปรแกรมซอฟต์แวร์เหล่านี้ไม่เพียงสามารถช่วยยกระดับประสิทธิภาพด้านการออกแบบ แต่ยังช่วยขยายต่อยอดขอบเขตการออกแบบ ทำให้งานแกะสลักไม้มีรูปแบบและโครงสร้างที่หลากหลายและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญและความหมายของการออกแบบโดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลต่อการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้อย่างลึกซึ้งได้โดยผ่านการรับชมวิดีโอสาริตและการสัมผัสประสบการณ์ด้านการใช้ซอฟต์แวร์ออกแบบดิจิทัลด้วยตนเอง

2. เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ล่าสุดที่นำมาใช้ประโยชน์ด้านการผลิตสร้างสรรค์ผลงาน: เป็นการจัดแสดงโดยนำเสนออุปกรณ์แกะสลัก CNC ซึ่งเป็นเครื่องมือดิจิทัลที่สามารถทำให้กระบวนการผลิตงานแกะสลักไม้มีความแม่นยำและประสิทธิภาพมากขึ้น อุปกรณ์เหล่านี้สามารถแกะสลักออกมาเป็นรูปทรงและลวดลายตามงานออกแบบจากซอฟต์แวร์ดิจิทัลได้อย่างแม่นยำ ทำให้เหล่าช่างและศิลปินสามารถแปรรูปวัสดุไม้ให้ออกมาเป็นงานแกะสลักได้อย่างประณีตละเอียดลออ โดยคงรายละเอียดและสไตล์งานออกแบบซึ่งเป็นต้นแบบเอาไว้ได้ นักท่องเที่ยวสามารถชมการจัดแสดงอุปกรณ์แกะสลัก CNC และการสาธิตการใช้งานจริงเพื่อทำความเข้าใจว่าเทคโนโลยีดิจิทัลส่งเสริมการผลิตสามารถช่วยปรับปรุงและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้ได้อย่างไร

3. กลยุทธ์และผลสำเร็จล่าสุดด้านการตลาดดิจิทัล: ด้วยความช่วยเหลือของเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (VR) การจัดแสดงและการขายผลิตภัณฑ์แกะสลักไม้จึงกลายเป็นเรื่องง่ายและสะดวกสบายยิ่งขึ้น นักท่องเที่ยวสามารถใช้อุปกรณ์แว่นตา VR หรือหน้าจออินเทอร์แอคทีฟเพื่อสัมผัสความรู้สึกเสมือนได้ยืนอยู่ในห้องโถงนิทรรศการจริง เพื่อรับชมการจัดแสดงและการแนะนำผลิตภัณฑ์แกะสลักไม้นานารูปแบบ วิธีส่งเสริมการตลาดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลนี้ไม่เพียงช่วยยกระดับการจัดแสดงผลิตภัณฑ์สู่สายตาของผู้บริโภค แต่ยังเป็นการขยายช่องทางการขายผลิตภัณฑ์ ซึ่งนำโอกาสและความท้าทายใหม่ ๆ มาสู่การขายตลาดของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้

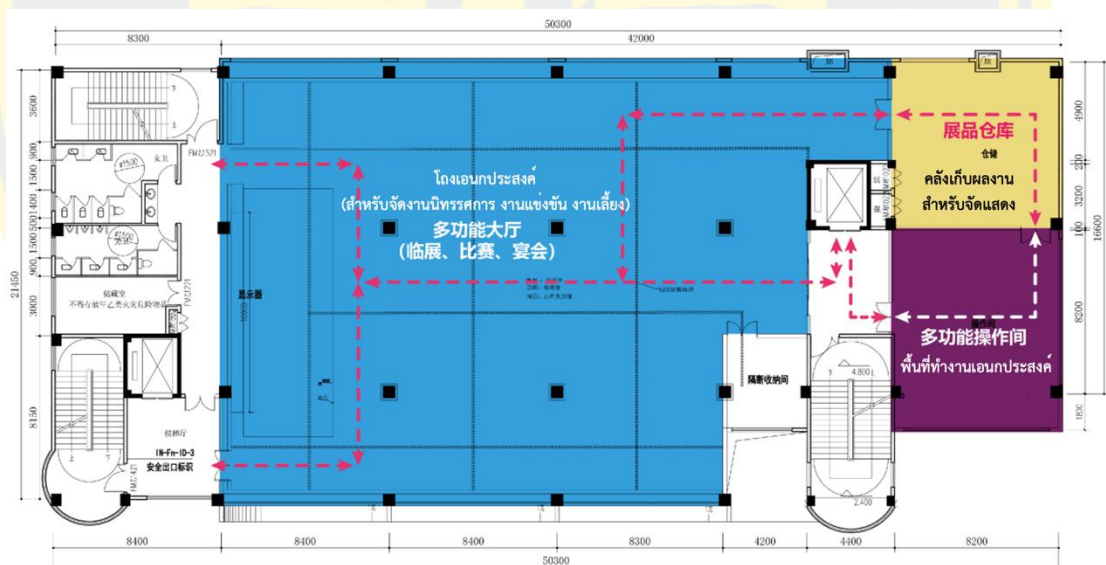

ภาพที่ 5-24 พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการดิจิทัล การปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบกับสื่อมัลติมีเดีย แกลเลอรีดิจิทัลและพื้นที่สัมผัสประสบการณ์เสมือนจริงด้วยเทคโนโลยี VR (Ji Zhou, 2023)

กล่าวได้ว่าพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการดิจิทัลจัดแสดงการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวสู่ยุคแห่งเทคโนโลยีดิจิทัลในแต่ละด้านของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง แสดงให้นักท่องเที่ยวได้เห็นถึงชุมพลังและเสน่ห์รูปแบบใหม่ภายใต้การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ผ่านการจัดแสดงเทคโนโลยีและความสำเร็จล่าสุดทั้งในด้านการออกแบบ การผลิตและการตลาดเชิงดิจิทัล เพื่อสร้างเสริมแรงผลักดันและความหวังใหม่ให้กับการพัฒนาที่ยั่งยืนในอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

3) ห้องนิทรรศการกิจกรรม

พื้นที่ส่วนชั้น 3 ของหอนิทรรศการงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงใน “ฐานปฏิบัติการช่วงช่วง” คือห้องนิทรรศการกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง พื้นที่นิทรรศการส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงความมีชีวิตชีวาและนวัตกรรมสร้างสรรค์ในอุตสาหกรรมผลิตและศิลปะงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงโดยผ่านการจัดแสดงและการสร้างเสริมปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบด้วยกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ

ภาพที่ 5-25 ภาพแผนผังห้องนิทรรศการกิจกรรมบริเวณชั้น 3 ของหอนิทรรศการงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง (Ji Zhou, 2023)

เนื่องจากห้องนิทรรศการกิจกรรมเป็นสถานที่หลักในการจัดแสดงทักษะหัตถศิลป์ดั้งเดิมและนวัตกรรมสมัยใหม่ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง จึงถือเป็นห้องนิทรรศการที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งสำหรับหอนิทรรศการแห่งนี้ การออกแบบและการดำเนินงานภายในห้องนิทรรศการนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อสำรวจเจาะลึกและแสดงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ รวมถึงนัยแฝงทางวัฒนธรรมของงาน

แกะสลักไม้อวี้เจียงโดยผ่านการจัดนิทรรศการและกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยแนวคิดหลัก (ธีม) รูปแบบต่าง ๆ ในขณะเดียวกันยังเป็นการช่วยส่งเสริมการสืบสานและการสร้างนวัตกรรมใหม่ในศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียง

ซึ่งกิจกรรมนิทรรศการที่จัดขึ้นตามแนวคิดหลักถือเป็นวัตถุประสงค์หลักของฟังก์ชันการใช้งานพื้นที่นิทรรศการกิจกรรม นิทรรศการเหล่านี้มักเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยมีแนวคิดหลักเกี่ยวข้องกับกิจกรรมงานเทศกาล ช่างฝีมือระดับปรมาจารย์ ฯลฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายและนัยแฝงอันลึกซึ้งของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงผ่านงานนิทรรศการที่จัดขึ้นตามแนวคิดหลักนานารูปแบบ อาทิ งานนิทรรศการที่มีงานเทศกาลเป็นแนวคิดหลัก ซึ่งการจัดแสดงสามารถมุ่งให้ความสำคัญกับการขับเน้นการแสดงและการประยุกต์ใช้ผลงานแกะสลักไม้ในงานเฉลิมฉลองเทศกาลแบบดั้งเดิม เพื่อแสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างศิลปะงานแกะสลักไม้และวัฒนธรรมพื้นบ้าน ในส่วนของงานนิทรรศการที่มีช่างฝีมือระดับปรมาจารย์เป็นแนวคิดหลัก การจัดแสดงสามารถให้ความสำคัญกับการขับเน้นผลงานและความสำเร็จของปรมาจารย์ช่างแกะสลักไม้ชื่อดังที่นำมาใช้เป็นแนวคิดหลักของงาน แสดงให้ผู้ชมเห็นถึงงานฝีมืออันประณีตและคุณค่าทางศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง

กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จัดขึ้นตามแนวคิดหลัก อาทิ กิจกรรมการบรรยาย แลกเปลี่ยนองค์ความรู้โดยศิลปินและผู้เชี่ยวชาญด้านงานแกะสลักไม้ การแข่งขันสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ระหว่างโรงหัตถกรรมหรือช่างฝีมือ ฯลฯ กิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงทำให้ผู้ชมได้รับฟังการแบ่งปันองค์ความรู้และการเคราะห้ตีความในมุมมองของเหล่าศิลปินและผู้เชี่ยวชาญด้านงานแกะสลักไม้ซึ่งช่วยสร้างเสริมความเข้าใจด้านความเป็นมาประวัติศาสตร์ ทักษะหัตถศิลป์ รวมถึงแนวโน้มการพัฒนาในอนาคตของศิลปะงานแกะสลักไม้ ทั้งยังสามารถส่งเสริมให้ผู้ชมเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ของโรงหัตถกรรมและเหล่าช่างฝีมือ ได้มีโอกาสสัมผัสเสน่ห์และกระบวนการสร้างสรรค์ในศิลปะงานแกะสลักไม้ด้วยตนเอง กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เหล่านี้ช่วยสร้างเสริมการเชื่อมโยงทางอารมณ์และการสื่อสารแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมระหว่างช่างฝีมือกับช่างฝีมือ และนักท่องเที่ยวกับศิลปินศิลปะงานแกะสลักไม้ ส่งเสริมการสืบสานและการสร้างนวัตกรรมในศิลปะงานแกะสลักไม้ โดยที่ในขณะเดียวกันยังเป็นเสมือนเวทีให้ผู้ชมได้เรียนรู้และสื่อสารแลกเปลี่ยน เพิ่มพูนประสบการณ์ทางศิลปะและความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมในวิถีชีวิตของเหล่าผู้ชม

ภาพที่ 5-26 โปสเตอร์กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จัดขึ้นโดยมีแนวคิดหลักในพื้นที่นิทรรศการ
กิจกรรม (Ji Zhou, 2023)

อาจกล่าวได้ว่าห้องนิทรรศการกิจกรรมเป็นพื้นที่ใช้งานที่สำคัญของหอนิทรรศการ เป็นปัจจัยซึ่งช่วยให้สามารถจัดแสดงงานที่ซับซ้อนให้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียงโดดเด่นได้โดยผ่านกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และงานที่นิทรรศการที่จัดขึ้นด้วยแนวคิดหลักที่หลากหลาย นำไปสู่การสืบสาน รวมถึงส่งเสริมเส้นทางศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิมของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง

4) กิจกรรมงานนิทรรศการ

(1) แผนงานกิจกรรม

จากการวิจัย ผู้วิจัยจึงพบว่าในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา รัฐบาลจีนได้ออกประกาศและดำเนินแผนปฏิบัติการสำหรับอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียง โดยนำเสนอให้เกิดการผลักดัน “การสร้างแบรนด์ ขยายอิทธิพลและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้ให้กว้างใหญ่ยิ่งขึ้น” เพิ่มพูนระดับการรับรู้ ชื่อเสียงและความนิยม รวมถึงอิทธิพลที่อุตสาหกรรมนี้มีต่อสังคม ภายใต้นโยบายดังกล่าว ผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดกิจกรรม “เทศกาลวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียง” โดยใช้ “ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียง” เป็นปัจจัยกำหนดจุดยืนและมี “หอนิทรรศการงานแกะสลักไม้อวี้เจียง” เป็นเวทีรองรับการจัดกิจกรรม ย่อมเอื้อประโยชน์ต่อการสร้างเสริมการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของศิลปะงานแกะสลักไม้อวี้เจียงอย่างครอบคลุมรอบด้านในหลากหลายแง่มุม ซึ่งในระหว่างช่วงงานกิจกรรมนี้

เขตอวี๋เจียงสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและพันธมิตรการลงทุนทางธุรกิจการค้า อีกทั้งงานกิจกรรมนี้ยังสามารถเป็นจุดเริ่มต้นที่ช่วยบุกเบิกให้มีการจัดกิจกรรมงานนิทรรศการในแต่ละช่วงเทศกาล รวมถึงกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางศิลปะ การประชุมหารือด้านการลงทุน ตลอดจนการจัดพิธีลงนามอนุวัติโครงการที่เกี่ยวข้องอีกเป็นจำนวนมาก

ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยยังได้แรงบันดาลใจจากข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้เสียสละเกี่ยวกับนิทรรศการนวัตกรรมสร้างสรรค์และเศรษฐกิจดิจิทัลบูรณาการสู่แนวทางการจัดกิจกรรม ก่อปรกับประสบการณ์และองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยและการค้นคว้าของตัวผู้วิจัยจึงก่อให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ซึ่งมีกรอบแนวคิดและแผนงานกิจกรรม ดังนี้

ตารางที่ 5-1 กรอบแนวคิดและแผนงานกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ (Ji Zhou, 2023)

สถานที่จัดกิจกรรม	หอนิทรรศการงานแกะสลักไม้อวี๋เจียง
ผู้เข้าร่วมกลุ่มเป้าหมาย	กิจกรรมเปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าชมได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือต้องซื้อตั๋ว สามารถเชิญกลุ่มผู้เข้าร่วมจำเพาะ อาทิ นักเรียน นักศึกษา ผู้ที่ชื่นชอบงานแกะสลักไม้และศิลปินงานแกะสลักไม้เข้าร่วมได้
แนวคิดหลักของกิจกรรม	การส่งเสริมวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี๋เจียง แสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ของศิลปะงานแกะสลักไม้อวี๋เจียง และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อวี๋เจียง
แผนงานเนื้อหากิจกรรม	- งานนิทรรศการที่จัดโดยมีกรอบแนวคิดหลัก: งานนิทรรศการจัดแสดงผลงานแกะสลักไม้ดั้งเดิม นิทรรศการจัดแสดงผลงานเชิงนวัตกรรมสมัยใหม่ ฯลฯ - การจัดการแสดงทางศิลปะ: การจัดงานแสดงทักษะการแกะสลักไม้ การบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ - กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ: การจัดให้มีพื้นที่สร้างเสริมประสบการณ์สร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ด้วยตนเอง (DIY Zone) พื้นที่จัดแสดงและจำหน่ายผลงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ - กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรม: เชิญศิลปินและช่างฝีมือแกะสลักไม้มาเป็นวิทยากรบรรยายแลกเปลี่ยนความรู้ รวมถึงการจัดสัมมนาในประเด็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้

(2) แผนการดำเนินงานกิจกรรม

1. แนวคิดหลักของกิจกรรม: เทศกาลวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ “งดงามราวธรรมชาติ
สรรสร้าง ภาพลักษณ์แห่งอวีเจียง”

2. ระยะเวลากิจกรรม: อยู่ในขั้นตอนการพิจารณา

3. สถานที่จัดกิจกรรม: ฐานปฏิบัติการการประกอบการและนวัตกรรมงาน
แกะสลักอวีเจียง

4. ลำดับรายการกิจกรรม: ตามตัวอย่างด้านล่าง

ตัวอย่าง 1 : ลำดับพิธีเปิดงาน “ฐานปฏิบัติการช่วงช่วง

ตารางที่ 5-2 ลำดับพิธีเปิดงาน “ฐานปฏิบัติการช่วงช่วง (Ji Zhou, 2023)

สถานที่	ลำดับขั้นตอนในกิจกรรม
บริเวณหน้า ประตูหลักของ “ฐาน ปฏิบัติการช่วง ช่วง”	1) กล่าวรายงานแถลงการณ์: ผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องร่วมกล่าวแถลงการณ์ รายงานการพัฒนา “ภาพลักษณ์ของเขตอวีเจียง” และการพัฒนาอุตสาหกรรม การผลิตงานแกะสลักไม้อวีเจียง 2) การกล่าวชมเชย: กล่าวชมเชยกลุ่มและบุคคลดีเด่นที่มีคุณูปการต่อการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเขตอวีเจียงอย่างโดดเด่น โดยกล่าวชมเชย “ผู้มี คุณูปการดีเด่น 10 อันดับแรก” “ช่างฝีมือที่มีชื่อเสียง 10 อันดับแรก” และ “ผู้ บุกเบิกอุตสาหกรรมการผลิต 10 อันดับแรก” ที่สร้างประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม และศิลปงานแกะสลักไม้อวีเจียง 3) มอบใบอนุญาตและใบประกาศ: เปิดตัวแบรนด์ “งานแกะสลักไม้อวีเจียง (“余江木雕”) ประกาศและมอบใบอนุญาตสิทธิอำนาจการใช้เครื่องหมายการค้า บ่งชี้ภูมิศาสตร์ในระดับชาติ 4) พิธีเปิดหอเกียรติยศ: พิธีเปิด “ฐานปฏิบัติการช่วงช่วง”

ตัวอย่าง 2 : เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : มหกรรมนิทรรศการจัดแสดงผลิตภัณฑ์
ศิลปหัตถกรรมงานแกะสลักไม้

ตารางที่ 5-3 เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : มหกรรมนิทรรศการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรม
งานแกะสลักไม้ (Ji Zhou, 2023)

สถานที่	เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง:
ห้องนิทรรศการ วัฒนธรรม บริเวณชั้นที่1 ของหอ นิทรรศการ	(1) การพัฒนาศิลปะงานแกะสลักไม้ดั้งเดิม: จัดแสดงเอกสารทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะงานแกะสลักไม้ ในสมัยโบราณของจีนเพื่อให้ผู้ชมได้เห็นถึงกระบวนการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ ของศิลปะงานแกะสลักไม้ในสมัยโบราณของจีน ทั้งยังมีการจัดแสดงผลงาน เลียนแบบที่จำลองมาจากการแกะสลักไม้สมัยโบราณเพื่อส่งเสริมการฟื้นฟู ลักษณะด้านรูปแบบทางศิลปะการแกะสลักไม้ในสมัยโบราณ (2) สำนักศิลปะงานแกะสลักไม้ในยุคสมัยใหม่: มีการจัดแสดงผลงานแกะสลักไม้ สมัยใหม่โดยแบ่งประเภทตามสำนักศิลปะที่เป็นผู้สร้างสรรค์เพื่อให้ผู้ชมได้เห็น และเข้าใจถึงเอกลักษณ์และสไตล์ศิลปะของแต่ละสำนัก มีการเชิญศิลปินงาน แกะสลักไม้สมัยใหม่มาทำการแสดงสาธิตการสร้างสรรค์ผลงานให้เหล่าผู้ชมใน ห้องนิทรรศการได้สัมผัสกับกระบวนการสร้างสรรค์และทักษะการแกะสลักไม้ สมัยใหม่ด้วยตนเอง (3) ผลงานศิลปหัตถกรรมงานแกะสลักไม้: มีการจัดพื้นที่สำหรับจัดแสดงเทคนิค หัตถศิลป์ที่ใช้ในการแกะสลักไม้ โดยจัดแสดงทั้งเทคนิคและเครื่องมือแกะสลักไม้ รูปแบบต่าง ๆ รวมถึงยังมีการจัดแสดงผลงานแกะสลักไม้ที่โดดเด่น เพื่อให้ผู้ชมได้ ชมเทคนิคอันวิจิตรประณีตในศิลปะการแกะสลักไม้อย่างใกล้ชิด (4) ผลงานของปรมาจารย์งานแกะสลักไม้ที่ได้รับรางวัล: มีการจัดพื้นที่ นิทรรศการพิเศษไว้สำหรับจัดแสดงผลงานระดับปรมาจารย์งานแกะสลักไม้ที่ ได้รับรางวัล ชับเน้นให้เห็นถึงความสำเร็จทางศิลปะและสไตล์อันเป็นเอกลักษณ์ ของปรมาจารย์เจ้าของผลงาน พร้อมกันนั้นยังมีเจ้าหน้าที่คอยอธิบายเรื่องราว และแรงบันดาลใจซึ่งอยู่เบื้องหลังผลงานที่ได้รับรางวัลแต่ละชิ้น (5) ผลงานเครื่องเรือนจากงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้: มีการจัดแสดงโดยออกแบบ ตกแต่งพื้นที่ให้กลายเป็นฉากบ้านเรือนจีนในสมัยโบราณ จัดแสดงการใช้งาน แกะสลักไม้รูปแบบต่าง ๆ ประดับตกแต่งเรือน พร้อมทั้งเชิญนักออกแบบผลงาน เครื่องเรือนจากงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้มาแบ่งปันแนวคิดการออกแบบและ

	ประสบการณ์การสร้างสรรค์ผลงาน (6) ผลงานศิลปวัฒนธรรมการแกะสลักไม้เชิงสร้างสรรค์: เป็นการจัดแสดงผลงานศิลปวัฒนธรรมการแกะสลักไม้เชิงสร้างสรรค์ซึ่งประกอบด้วยผลงานที่ผสมผสานศิลปะงานแกะสลักไม้เข้ากับศิลปะรูปแบบอื่น ๆ พร้อมกันนั้นยังเชิญนักออกแบบด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์มาร่วมอธิบายแนวคิดการออกแบบและนัยแฝงทางวัฒนธรรมของผลงานศิลปวัฒนธรรมการแกะสลักไม้เชิงสร้างสรรค์ (7) พื้นที่จำหน่ายและสอบถาม: ภายในห้องนิทรรศการยังมีการจัดตั้งพื้นที่สำหรับจัดจำหน่ายโดยเฉพาะ โดยภายในพื้นที่ดังกล่าวมีการจัดแสดงผลงานศิลปะแกะสลักไม้นานาประเภทและบริการจัดซื้อ มีโซนตั้งโต๊ะให้คำปรึกษาด้านการจัดซื้อเพื่อให้คำแนะนำในการซื้อและศึกษาทำความเข้าใจผลงานศิลปะเพื่อส่งเสริมการขายงานแกะสลักไม้ให้กับนักท่องเที่ยวที่สนใจ
--	---

ตัวอย่าง 3 : เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : งานนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิตในหัวข้อ “การสืบสานและการสร้างนวัตกรรม” ในงานแกะสลักไม้

ตารางที่ 5-4 เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : งานนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิตในหัวข้อ “การสืบสานและการสร้างนวัตกรรม” ในงานแกะสลักไม้ (Ji Zhou, 2023)

สถานที่	เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง:
ห้องนิทรรศการ อุตสาหกรรม ผลิตงาน แกะสลักไม้ บริเวณชั้น 2 ของหอ นิทรรศการ	(1) เทคนิคหัตถศิลป์ดั้งเดิมและนวัตกรรมสร้างสรรค์สมัยใหม่ในอุตสาหกรรม: แบ่งพื้นที่ห้องนิทรรศการออกเป็นพื้นที่จัดแสดง.เทคนิคหัตถศิลป์ดั้งเดิมและพื้นที่จัดแสดงนวัตกรรมสร้างสรรค์สมัยใหม่เพื่อขับเน้นให้เห็นถึงความแตกต่างและการพัฒนาของทั้ง 2 ฝั่งได้อย่างเด่นชัด พร้อมทั้งจัดแสดงผลงานซึ่งเป็นตัวแทนของเทคนิคหัตถศิลป์ดั้งเดิมและนวัตกรรมสร้างสรรค์สมัยใหม่ในอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้เพื่อให้ผู้ชมสัมผัสได้ถึงความแตกต่างและความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยในอุตสาหกรรมทั้ง 2 ฝั่งได้โดยตรง (2) กระบวนการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของอุตสาหกรรมผลิตงานแกะสลักไม้: จัดแสดงเอกสารทางประวัติศาสตร์ รูปภาพ และโบราณวัตถุทางประวัติศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตงานแกะสลักไม้อวี่เจียงเพื่อนำเสนอบริบทและวิวัฒนาการในกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรม ทั้งยังจัดตั้งพื้นที่จัดแสดงแบบอินเทอร์แอคทีฟเพื่อนำเสนอการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมผ่าน

	เทคโนโลยีสื่อมัลติมีเดีย สร้างเสริมความรู้สึกรู้สึกด้านการมีส่วนร่วมและความเข้าใจของผู้ชมที่มีต่ออุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง (3) สถานะและขนาดของอุตสาหกรรม: จัดแสดงข้อมูลเชิงสถิติ อาทิ ขนาดมูลค่าผลผลิต และจำนวนบุคลากรในอุตสาหกรรม ฯลฯ เพื่อนำเสนอให้เห็นถึงสถานะและอิทธิพลของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ (4) การสืบทอดทักษะและการพัฒนานวัตกรรมสร้างสรรค์ในอุตสาหกรรม: จัดแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการสืบทอดทักษะหัตถศิลป์ดั้งเดิมซึ่งประกอบด้วยความสัมพันธ์ของอาจารย์และศิษย์ฝึกหัดในการสืบทอดทักษะด้วยวิธีการดั้งเดิมและวิธีการสืบทอดทักษะหัตถศิลป์ พร้อมกันนั้นยังมีการจัดแสดงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้งานนวัตกรรมใหม่ในอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง อาทิ อุปกรณ์แกะสลัก CNC รวมถึงอุปกรณ์การผลิตที่ทันสมัยอื่น ๆ (5) ผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์จากช่างฝีมือในอุตสาหกรรม: มีการจัดพื้นที่สำหรับจัดแสดงผลภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์จากเหล่าช่างฝีมือในอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเพื่อขับเน้นให้เห็นถึงจิตวิญญาณของช่างฝีมือและความสำเร็จด้านนวัตกรรมของอุตสาหกรรมได้อย่างเด่นชัด ทั้งยังมีการเชิญช่างฝีมือมาเป็นผู้อธิบายแนวคิดการออกแบบและขั้นตอนการสร้างสรรคผลภัณฑ์ สร้างเสริมให้ผู้ชมมีความเข้าใจและความเคารพในจิตวิญญาณของเหล่าช่างฝีมืองานแกะสลักไม้ (6) อุปกรณ์ด้านการผลิตที่ทันสมัยและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในอุตสาหกรรม: มีการจัดพื้นที่สำหรับจัดแสดงอุปกรณ์การผลิตที่ทันสมัยและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง แสดงให้เห็นถึงระดับทางเทคโนโลยีและแนวโน้มความล้ำสมัยในการพัฒนาอุตสาหกรรม ทั้งยังจัดให้มีพื้นที่สร้างเสริมประสบการณ์ใช้งานอุปกรณ์รูปแบบต่าง ๆ ให้ผู้เข้าชมได้ลองใช้งานอุปกรณ์ผลิตงานแกะสลักที่ทันสมัยด้วยตนเอง เพื่อให้สัมผัสประสบการณ์ความสะดวกสบายและการปรับปรุงประสิทธิภาพที่เกิดจากการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีดิจิทัล
--	---

ตัวอย่าง 4 : เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : งานนิทรรศการแสดงผลงานมรดกทางวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในหัวข้อ “ความประทับใจ ณ โอวี่เจียง”

ตารางที่ 5-5 เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : งานนิทรรศการแสดงผลงานมรดกทางวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในหัวข้อ “ความประทับใจ ณ โอวี่เจียง” (Ji Zhou, 2023)

สถานที่	เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง:
ห้องนิทรรศการ กิจกรรมบริเวณ ชั้นที่ 3 ของหอ นิทรรศการ	(1) การจัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ภายใต้แนวคิดการสืบทอดทักษะหัตถศิลป์งานแกะสลักไม้: มีการจัดพื้นที่ภายในห้องนิทรรศการไว้สำหรับการจัดแสดงข้อมูลเกี่ยวกับทักษะหัตถศิลป์แกะสลักซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แขนงหนึ่งของจีน และยังจัดให้มีผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้มาแสดงทักษะการแกะสลักให้ชมอย่างใกล้ชิดในห้องนิทรรศการ พร้อมทั้งมีเจ้าหน้าที่คอยอธิบายบริบทความเป็นมาและเอกลักษณ์ทางทักษะแกะสลักของผู้สืบทอดแต่ละท่าน เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจในทักษะและผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีนที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น (2) การจัดแสดงผลงานศิลปะงานแกะสลักไม้มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้: จัดให้มีพื้นที่สำหรับจัดแสดงผลงานศิลปะงานแกะสลักไม้มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีนภายในห้องนิทรรศการ โดยเป็นผลงานที่โดดเด่นเหมาะสมเป็นตัวแทนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีนควบคู่กับข้อความอธิบายกำกับผลงานหรือการกล่าวนำเสนอโดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการอธิบายข้อมูลต่าง ๆ ในโซนนี้ เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจถึงความเป็นมา ความหมาย กระบวนการและเทคนิคที่ใช้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะงานแกะสลักไม้ มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แต่ละชิ้นงาน (3) การจัดพื้นที่สร้างเสริมประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ: เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับเทคนิคหัตถศิลป์การแกะสลักไม้ มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีนด้วยตนเอง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ชมและสร้างเสริมการสัมผัสประสบการณ์ที่เปี่ยมด้วยความสนุกสนาน ทั้งยังเชิญผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้มาให้คำแนะนำและนำเหล่านักท่องเที่ยวสัมผัสประสบการณ์เกี่ยวกับการแกะสลักไม้ เพื่อส่งเสริมการสืบสานและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคนิคหัตถศิลป์ดั้งเดิม (4) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์วัฒนธรรม: ภายในห้องนิทรรศการยังมีการจัดพื้นที่ไว้สำหรับจำหน่ายผลงานศิลปะ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสซื้อผลงานศิลปะ

	แกะสลักไม้ มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีนซึ่งถือเป็นการสนับสนุนการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในทางหนึ่ง ทั้งยังมีบริหารรับสั่งทำผลงานศิลปะคุณภาพสูงที่ปรับแต่งได้ตามความต้องการของผู้บริโภคเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลของเหล่าผู้ชม ในขณะเดียวกันยังเป็นการส่งเสริมการสืบสานและการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีนด้วยเช่นกัน
--	---

ตัวอย่าง 5 : เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : งานนิทรรศการ จัดแสดงทักษะหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี้เจียงและประสบการณ์ DIY

ตารางที่ 5-6 เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : งานนิทรรศการ จัดแสดงทักษะหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี้เจียงและประสบการณ์ DIY (Ji Zhou, 2023)

สถานที่	เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง:
ห้องนิทรรศการ กิจกรรมบริเวณ ชั้นที่ 3 ของหอ นิทรรศการ	(1) การเชิญช่างฝีมือมาดำเนินการแสดงสาธิตกระบวนการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้: โดยจัดโซนสำหรับการแสดงของช่างฝีมือไว้ให้ภายในห้องนิทรรศการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับการแสดงสาธิตกระบวนการสร้างสรรค์ตามที่ช่างฝีมือต้องการ ช่างฝีมือสามารถเข้าคุยกับเจ้าหน้าที่เพื่อร่วมกันแนะนำและอธิบายทักษะและเทคนิคหัตถศิลป์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ให้เหล่านักท่องเที่ยวได้รับชมและรับฟัง (2) การสร้างพื้นที่สำหรับสร้างเสริมประสบการณ์ให้กับนักท่องเที่ยว: โดยจัดพื้นที่สร้างเสริมประสบการณ์ DIY ขึ้นภายในห้องนิทรรศการ จัดหาเครื่องมือ วัสดุ และคอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ ออกแบบหัวข้อกิจกรรม DIY งานแกะสลักไม้อย่างง่ายและให้นักท่องเที่ยวได้ลองลงมือสร้างสรรค์งานแกะสลักด้วยตนเอง (3) การจัดกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ: โดยเชิญช่างฝีมือมาคอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้กับเหล่าผู้ชมที่เข้าร่วมกิจกรรมในโซนสร้างเสริมประสบการณ์ DIY งานแกะสลักไม้เพื่อให้การสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคแกะสลักและคอยชี้แนะขั้นตอนการแกะสลัก อีกทั้งนักท่องเที่ยวยังได้รับการสนับสนุนให้นำผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้วมาจัดแสดง ร่วมแบ่งปันประสบการณ์และความรู้สึกจากการสร้างสรรค์ผลงานแกะสลักไม้ด้วยตนเองกับเหล่านักท่องเที่ยวคนอื่น ๆ

ตัวอย่าง 6 : เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : งานแข่งขันทักษะการแกะสลักไม้พิธีมอบรางวัลให้กับผู้ชนะการแข่งขัน

ตารางที่ 5-7 เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง : งานแข่งขันทักษะการแกะสลักไม้พิธีมอบรางวัลให้กับผู้ชนะการแข่งขัน (Ji Zhou, 2023)

สถานที่	เนื้อหากิจกรรมการจัดแสดง:
ห้องแข่งขัน บริเวณชั้นที่ 4 ของหอ นิทรรศการ	(1) การจัดและดำเนินการแข่งขันทักษะการแกะสลักไม้และการจัดแสดงผลงาน: ขั้นแรกคือการกำหนดกฎการแข่งขันและมาตรฐานที่ใช้ในการประเมินผลเพื่อให้การแข่งขันเป็นไปอย่างถูกต้องและยุติธรรม จากนั้นจึงเชิญชวนศิลปินแกะสลักไม้และผู้ที่ยื่นขอผลงานแกะสลักไม้เข้าร่วมการแข่งขันแล้วรวบรวมผลงานแกะสลักไม้ที่โดดเด่นในการแข่งขัน (2) กิจกรรมและพิธีมอบรางวัล: จัดตั้งคณะผู้เชี่ยวชาญเพื่อมอบหมายให้เป็นผู้ประเมินและให้คะแนนผลงานที่เข้าร่วมการแข่งขัน จากนั้นจึงวางแผนการจัดงานพิธีมอบรางวัลอันทรงเกียรติเพื่อยกย่องชมเชยผู้ชนะพร้อมมอบด้วยรางวัลและใบประกาศเกียรติคุณ (3) กิจกรรมการจัดแสดงและคัดเลือกผลงาน: จัดให้มีพื้นที่สำหรับจัดแสดงผลงานในห้องแข่งขันบริเวณชั้นที่ 4 ของหอนิทรรศการ เพื่อให้ผู้ชมได้มีโอกาสชื่นชมผลงานที่เข้าร่วมการแข่งขัน พร้อมทั้งจัดให้กลุ่มผู้ชมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคัดเลือกงานด้วยกิจกรรมลงคะแนนเสียงเพื่อเพิ่มการปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบและความรู้สึกของการมีส่วนร่วมในการแข่งขัน (4) การจัดพื้นที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ: โดยจัดให้มีพื้นที่ลงคะแนนเสียงสำหรับนักท่องเที่ยว เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาชมผลงานและโหวตผลงานที่พวกเขาชื่นชอบ พร้อมทั้งจัดกิจกรรมและเกมสร้างเสริมปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบที่เกี่ยวข้องกับศิลปะงานแกะสลักไม้ เพื่อเพิ่มบรรยากาศและกระตุ้นให้ความครึกครื้นภายในพื้นที่ (5) การประชาสัมพันธ์และการรายงานข่าวเกี่ยวกับกิจกรรม: เชิญสื่อมวลชนเข้ามาทำข่าวภายในหอนิทรรศการเพื่อเพิ่มระดับการรับรู้และกำลังอิทธิพลของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น รวมถึงใช้แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมและดึงดูดผู้ชมให้มาร่วมงานเป็นจำนวนมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง 7 : เนื้อหาการสื่อสารแลกเปลี่ยน : การอภิปรายในหัวข้อ “อนาคตของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง”

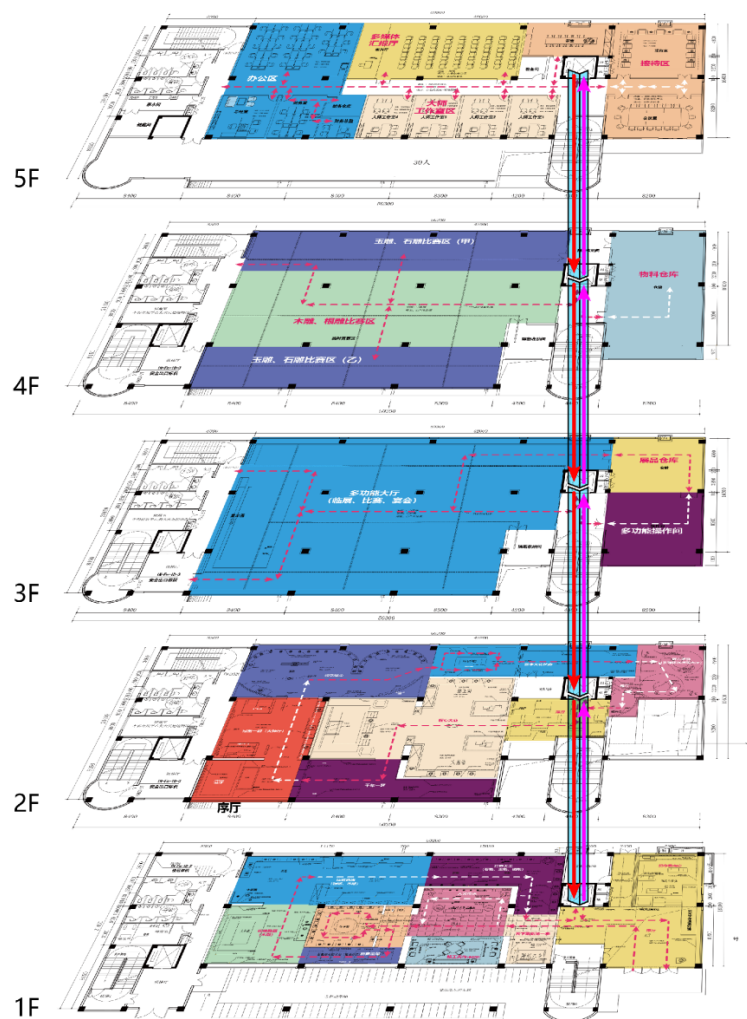
ตารางที่ 5-8 เนื้อหาการสื่อสารแลกเปลี่ยน : การอภิปรายในหัวข้อ “อนาคตของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง” (Ji Zhou, 2023)

สถานที่	เนื้อหาการสื่อสารแลกเปลี่ยน:
ห้องแข่งขัน บริเวณชั้นที่ 4 ของหอ นิทรรศการ	(1) การอภิปรายในรูปแบบการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามหัวข้อ: โดยเชิญปรมาจารย์และผู้เชี่ยวชาญในสาขาศิลปะงานแกะสลักไม้ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญจากโรงเรียนศิลปะที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกมณฑล จำนวน 6-8 คน มาเป็นแขกรับเชิญในการอภิปรายเสวนาตามหัวข้อต่าง ๆ ในด้านการออกแบบเนื้อหาสำหรับการอภิปรายมุ่งเน้นไปที่การเปิดประเด็นเกี่ยวกับ “ประวัติศาสตร์และอนาคตของศิลปะงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง” เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับความดั้งเดิม สถานการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มการพัฒนาในอนาคตของศิลปะงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง (2) การจัดสภาพแวดล้อมสร้างเสริมปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ: โดยจัดให้มีกิจกรรมย่อยถาม-ตอบกับเหล่าผู้ชมเพื่อให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมในการอภิปราย ได้ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็น ซึ่งแขกรับเชิญจะเป็นผู้ตอบคำถามที่ผู้ฟังยกขึ้นมาก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง เพิ่มความรู้สึกของการมีส่วนร่วมและการปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบในกิจกรรม (3) การจัดให้มีบุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมกิจกรรม: โดยเชิญเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง หัวหน้าองค์กรธุรกิจ และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในสายอาชีพที่เกี่ยวข้องกับศิลปะงานแกะสลักไม้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อรับทราบและทำความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการด้านการพัฒนา และการสนับสนุนเชิงนโยบายของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง และร่วมแบ่งปันและพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์ด้านการพัฒนาองค์กรธุรกิจ สถานการณ์ด้านการตลาด แนวโน้มการพัฒนาและแนวโน้มทางเทคโนโลยีในวงการสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

(3) การออกแบบเส้นทางสัญจรพื้นที่กิจกรรมภายในหอนิทรรศการ

การออกแบบเส้นทางสัญจรในพื้นที่งานกิจกรรมภายในหอนิทรรศการ มีวัตถุประสงค์เพื่อมอบประสบการณ์การเยี่ยมชมที่ราบรื่น เพิ่มความสะดวกสบายโดยเชื่อมเส้นทางในแต่ละพื้นที่เข้าด้วยกัน ช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วมงานเทศกาลวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงได้อย่างครบถ้วนหรือเลือกเข้าร่วมได้อย่างสะดวกสบายเพื่อสร้างความเข้าใจในประวัติศาสตร์ ทักษะหัตถศิลป์ และเสน่ห์ทางศิลปะของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ในการออกแบบหอนิทรรศการงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ผู้วิจัยได้คำนึงถึงองค์ประกอบเสริมในแง่มุมต่าง ๆ อาทิ ป้ายระบุโซนพื้นที่กิจกรรม การออกแบบเส้นทาง เส้นทางสัญจรของผู้ชม (Traffic Flow) การนำทางในเส้นทางสัญจรแต่ละส่วน ตลอดจนการวางแผนกำหนดพื้นที่กิจกรรมแต่ละรายการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับประสบการณ์การเยี่ยมชมนิทรรศการที่ยอดเยี่ยมยิ่งขึ้น

บริเวณทางเข้าหอนิทรรศการมีการติดตั้งป้ายนำทางซึ่งระบุข้อมูลหัวข้อและเนื้อหา กิจกรรมตามพื้นที่ห้องนิทรรศการในแต่ละชั้นไว้อย่างชัดเจนเพื่อนำทางและอำนวยความสะดวกให้ผู้ชมสามารถเลือกเดินไปยังพื้นที่ซึ่งมีกิจกรรมที่ตนสนใจได้ตามต้องการ ข้อมูลเหล่านี้ไม่เพียงเป็นข้อมูลที่ช่วยอ้างอิงและยืนยันความถูกต้องให้กับผู้ชมที่มายังหอนิทรรศการแห่งนี้ แต่ยังช่วยให้พวกเขาสามารถวางแผนการเดินทางสัญจรภายในหอนิทรรศการได้ดียิ่งขึ้นซึ่งช่วยให้ผู้ชมสามารถใช้เวลาเยี่ยมชมนิทรรศการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ป้ายระบุบริเวณพื้นที่กิจกรรมจะตั้งไว้ที่ทางเข้าห้องนิทรรศการแต่ละชั้น โดยบนป้ายประกอบด้วยเนื้อหา กิจกรรมและแผนผังนำทางไปยังนิทรรศการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นภายในชั้นนั้น ๆ เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจข้อมูลได้อย่างถูกต้อง สะดวก รวดเร็วและสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามที่ต้องการ

ภาพที่ 5-27 ภาพแผนผังการออกแบบเส้นทางสัญจรในพื้นที่จัดกิจกรรมเทศกาลวัฒนธรรมภายในหอ นิทรรศการงานแกะสลักไม้ฮั่วเจียง (Ji Zhou, 2023)

ในด้านการออกแบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้เส้นทางการสัญจรคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้วางแผนเส้นทางสัญจรภายในพื้นที่กิจกรรมโดยเชื่อมพื้นที่กิจกรรมแต่ละส่วนเข้าด้วยกัน สร้างเส้นทางที่ผู้ชมสามารถสัญจรไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างราบรื่น หลีกเลี่ยงเส้นทางซ้ำซ้อนและความแออัดที่เกิดจากการกระจุกตัวของประชากรผู้ชม ทั้งยังมีป้ายระบุพื้นที่และป้ายสัญลักษณ์นำทางติดตั้งไว้ตามจุดสำคัญคอยให้ข้อมูลและนำทางผู้เข้าชมไปยังพื้นที่กิจกรรมถัดไป องค์ประกอบการออกแบบเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ช่วยให้มั่นใจได้ว่าผู้ชมจะไปถึงจุดหมายปลายทางได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และราบรื่น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังให้ความสำคัญกับการติดตั้งหรือการใช้องค์ประกอบอื่น ๆ ตกแต่งบรรยากาศพร้อมทั้งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่กิจกรรม ในแผนงานออกแบบมีการจัดเตรียมบอร์ดแสดงผลข้อมูล ผลงานจัดแสดง และอุปกรณ์อินเทอร์เน็ตไร้สายต่าง ๆ ฯลฯ ไว้ในพื้นที่จัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเนื้อหากิจกรรมและมีปฏิสัมพันธ์ร่วมในกิจกรรมได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการบูรณาการมาตรการด้านการออกแบบเหล่านี้ล้วนเพื่อส่งเสริมให้ผู้ชมได้รับประสบการณ์เยี่ยมชมเทศกาลวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงที่สมบูรณ์แบบอย่างเป็นระบบ สร้างเสริมให้ผู้ชมมีความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของการแกะสลักไม้ของเขตอวี่เจียงที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น รวมถึงส่งเสริมการสืบสานและการพัฒนาวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ของจีน

ภาพที่ 5-28 ป้ายกราฟฟิกระบุข้อมูลพื้นที่และป้ายสัญลักษณ์นำทางภายในหอนิทรรศการ (Ji Zhou, 2023)

โดยในเส้นทางสัญจรสำหรับเยี่ยมชมกิจกรรมในแต่ละชั้นไว้ สามารถระบุรายละเอียดของการเยี่ยมชมดังนี้

1. ชั้นที่ 1 ห้องนิทรรศการวัฒนธรรม: พื้นที่ภายในชั้นนี้มุ่งเน้นการจัดแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับพัฒนาการของศิลปะงานแกะสลักไม้ดั้งเดิมและสำนักศิลปะงานแกะสลักไม้สมัยใหม่ของเขตอว์เจียงเป็นหลัก เมื่อผู้ชมเดินผ่านเข้ามาบริเวณส่วนทางเข้าจะเห็นบอร์ดนิทรรศการที่ขึ้นข้อมูลอธิบายต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ของศิลปะงานแกะสลักไม้อว์เจียงโดยสังเขปซึ่งส่งเสริมให้เกิดการรับรู้และความเข้าใจในรากฐานและพัฒนาการของศิลปะงานแกะสลักไม้ของเขตอว์เจียง จากนั้นเมื่อผู้ชมเดินตามป้ายสัญลักษณ์บอกทางเข้าไปเรื่อย ๆ ก็จะเจอกับพื้นที่จัดแสดงผลงานแกะสลักไม้ดั้งเดิมเพลิตเพลินตี๋มด้าไปกับการชมความงดงามที่ได้รับสืบทอดผ่านทักษะหัตถศิลป์แกะสลักไม้เก่าแก่ดั้งเดิม เดินตามเส้นทางเรื่อย ๆ จนเข้าสู่พื้นที่จัดแสดงผลงานแกะสลักไม้สมัยใหม่ซึ่งเป็นพื้นที่จัดแสดงสุดท้ายของชั้นนี้ ผู้ชมสามารถเพลิตเพลินกับการชมนวัตกรรมสร้างสรรค์และการพัฒนางานศิลปะงานแกะสลักไม้อว์เจียงด้วยฝีมือของเหล่าศิลปินสมัยใหม่ได้ในพื้นที่จัดแสดงส่วนนี้

2. ชั้นที่ 2 ห้องนิทรรศการอุตสาหกรรมการผลิต: เป็นชั้นที่มีการจัดแสดงข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ จุดยืนและขนาดของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อว์เจียง เมื่อผู้ชมเดินขึ้นมาทางบันไดหรือลิฟต์มาจากชั้นที่ 1 และเข้าสู่พื้นที่ห้องนิทรรศการในส่วนชั้นที่ 2 นี้ ผู้ชมจะได้เข้าชมพื้นที่จัดแสดงประวัติศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นแห่งแรก สร้างเสริมความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อว์เจียงผ่านผลงานที่จัดแสดงอยู่ในพื้นที่ในรูปแบบรูปภาพและโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม จากนั้นจึงเข้าสู่พื้นที่จัดแสดงข้อมูลเกี่ยวกับจุดยืนและขนาดของอุตสาหกรรมซึ่งช่วยให้ผู้ชมเข้าใจถึงอิทธิพลและสถานะของศิลปะงานแกะสลักไม้อว์เจียงทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ และเข้าสู่พื้นที่สุดท้ายของชั้นนี้นั่นคือพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการดิจิทัลและเทคโนโลยี VR ซึ่งผู้ชมจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาด้านนวัตกรรมและความทันสมัยในอุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้อว์เจียง

3. ชั้นที่ 3 ห้องนิทรรศการกิจกรรม: เป็นชั้นที่จัดแสดงผลงานศิลปะชั้นยอดซึ่งสร้างสรรค์จากศิลปะงานแกะสลักไม้อว์เจียง มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีน รวมถึงผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แขนงดังกล่าวซึ่งดำเนินการจัดกิจกรรมโดยมี “มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีน” เป็นแนวคิดหลัก ผู้ชมจะขึ้นมาจากพื้นที่ชั้น 2 ทางบันไดหรือลิฟต์ เมื่อเดินเข้ามาถึงบริเวณพื้นที่ชั้น 3 ก็จะได้เจอกับพื้นที่จัดแสดงผลงานศิลปะชั้นยอดที่สร้างสรรค์จากมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีนเป็นพื้นที่แรกซึ่งผู้ชมจะได้ชื่นชมผลงานแกะสลักไม้อันวิจิตรงดงามมากมาย เมื่อเดินผ่านพื้นที่ดังกล่าวไปก็จะเข้าสู่พื้นที่จัดแสดงสำหรับผู้สืบทอดมรดกทาง

วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ซึ่งผู้ชมจะได้ชมการแสดงสาธิตกระบวนการแกะสลักด้วยเทคนิคหัตถศิลป์อันเป็นรศทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีน

4. ชั้นที่ 4 ห้องจัดงานแข่งขัน: เป็นพื้นที่สำหรับกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบโดยผ่านการจัดงานแข่งขันและกิจกรรมการสร้างสรรค์เกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ประเภทต่าง ๆ ผู้ชมสามารถใช้บันไดหรือลิฟต์ขึ้นมาจากบริเวณชั้น 3 เพื่อร่วมชมและลงคะแนนให้กับผลงานที่ตนชื่นชอบในการแข่งขันทักษะการแกะสลักไม้ซึ่งถ้วยชัยชนะจากงานแข่งขัน “เทียนกงเปย (ถ้วยรางวัลสำหรับผลงานที่วิจิตรราวธรรมชาติสรรสร้าง)”

5. ชั้นที่ 5 ห้องประชุม: พื้นที่สำหรับจัดงานประชุมเสวนาเพื่ออภิปรายในประเด็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงประวัติศาสตร์และอนาคตของศิลปะงานแกะสลักไม้อวี่เจียง ผู้ชมสามารถใช้บันไดหรือลิฟต์ขึ้นมาจากบริเวณชั้น 4 เพื่อร่วมชมการอภิปรายในหัวข้อเกี่ยวกับ “ประวัติศาสตร์และอนาคตของศิลปะงานแกะสลักไม้อวี่เจียง” โดยเป็นการเสวนาพูดคุยร่วมกันระหว่างปรมาจารย์และผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพเกี่ยวกับศิลปะงานแกะสลักไม้ทั้งจากในและนอกมณฑล พร้อมกันนั้นผู้ชมยังได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบในการอภิปรายผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมภายในงาน

2. เขตสวนสืบนามรดกปรมาจารย์งานแกะสลักไม้ที่มีชีวิต

2.1 สถานการณ์ด้านการสืบทอดและสืบนามในปัจุบัน

ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงในเนื้อหาส่วนการสัมภาษณ์ในบทก่อน วิธีการสืบทอดเทคนิคงานแกะสลักไม้อวี่เจียงโดยทั่วไปมักถ่ายทอดในรูปแบบอาจารย์ต่อศิษย์ฝึกหัด ซึ่งเป็นวิธีการดั้งเดิมที่เก่าแก่อย่างมาก ทว่าวิธีการดังกล่าวยังคงมีปัญหาบางประการ โดยเฉพาะเมื่อระดับการศึกษาโดยทั่วไปของศิษย์ฝึกหัดอยู่ในระดับต่ำ ผู้เป็นศิษย์ฝึกหัดมักได้เรียนรู้เพียงเทคนิคหัตถศิลป์ที่อาจารย์ของตนถ่ายทอดให้ โดยไม่มีการอบรมบ่มเพาะความสามารถในการริเริ่มสร้างสรรค์ เหล่าศิษย์ฝึกหัดมักใช้ผลงานและเทคนิคของอาจารย์เป็นต้นแบบซึ่งพฤติกรรมในลักษณะนี้กลับกลายเป็นกรอบจำกัดแนวความคิดสร้างสรรค์ของตัวเอง ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ที่สร้างสรรค์ออกมามีรูปแบบที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ขาดความแปลกใหม่และความริเริ่มสร้างสรรค์ นอกจากนี้ ยังมีผู้สืบทอดอีกจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับการฝึกอบรมขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับองค์ความรู้ทางทฤษฎีด้านศิลปหัตถกรรม ผู้สืบทอดกลุ่มนี้มีเพียงความเชี่ยวชาญด้านเทคนิคเชิงช่างโดยยังคงขาดการสนับสนุนจากองค์ความรู้ทางทฤษฎี ทำให้ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ที่พวกเขาสร้างสรรค์ขึ้นยังขาดความลึกซึ้งและนัยแฝงเชิงคติแนวคิด

สถานการณ์ด้านการสืบสานที่กล่าวไปในข้างต้นถือเป็นเรื่องที่ได้พบได้ทั่วไปในปัจจุบัน นับตั้งแต่ที่มีการก่อตั้งโรงงานแกะสลักไม้โอ๊วเจียงในช่วงปีทศวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา ช่างฝีมือส่วนใหญ่ยังไม่หลุดพ้นจากกรอบจำกัดทางแนวความคิดสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์แกะสลักที่ตายตัว การสืบทอดมรดกจากผู้เป็นอาจารย์ยังคงหยุดอยู่เพียงในระดับองค์ความรู้ด้านเทคนิคเชิงช่างที่ตายตัวเช่นกัน ในด้านแนวคิดเชิงอุดมการณ์และแนวคิดริเริ่มสร้างสรรค์ยังไม่อาจก้าวข้ามแม่แบบจากช่างฝีมือดั้งเดิมที่ตายตัวไปได้ การสืบสานที่มีชีวิตคือการอนุรักษ์และการสืบสานในสภาพแวดล้อมที่มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ก่อเกิดและพัฒนาขึ้น โดยมีการบูรณาการร่วมกับกระบวนการผลิตและวิถีชีวิตของผู้คน ซึ่งการเข้าไปมีส่วนร่วมในตลาดในฐานะผู้สร้างสรรคงานและทำความเข้าใจความต้องการในการบริโภคของผู้บริโภคผ่านการสืบสานที่มีชีวิตย่อมสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้พิจารณาในการสร้างสรรค์งานศิลปะ โดยไม่ใช่เพียงการแปรรูปและคัดลอกอย่างง่าย ๆ ผู้สืบทอดที่ได้รับการอบรมบ่มเพาะในลักษณะนี้ย่อมสามารถริเริ่มสร้างสรรค์นวัตกรรมและพัฒนาเทคนิคการแกะสลักไม้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นำไปสู่การผลักดันความหลากหลายและความทันสมัยในวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอ๊วเจียง

2.2 แนวคิดและการดำเนินงานในการสืบสานที่มีชีวิต

ดังที่ได้กล่าวไปในข้างต้น การสืบสานที่มีชีวิตคือการอนุรักษ์และการสืบสานในสภาพแวดล้อมที่มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ก่อเกิดและพัฒนาขึ้น ดำเนินงานสืบสานและพัฒนาตามวิธีการสืบสานโดยผสมผสานสู่ภายในกระบวนการผลิตและวิถีชีวิตของผู้คน (Liu & Ma, 2023) การสืบสานที่มีชีวิตนั้นแตกต่างจากการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในรูปแบบ “พิพิธภัณฑ์” โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ กล่าวคือเป็นการดำเนินการเพื่อบรรลุซึ่งเป้าหมายสูงสุด (Ultimate Goal) ในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้โดยผ่านการให้ความสำคัญและสนับสนุนผู้สืบทอดที่มีความโดดเด่นเหมาะสมเป็นตัวแทนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แขนงต่าง ๆ การจัดตั้งเขตคุ้มครองเชิงนิเวศสำหรับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตลอดจนการอนุรักษ์การผลิตของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

(1) เขตสวนสืบสานมรดกปรมาจารย์งานแกะสลักไม้ที่มีชีวิตมีความสำคัญอย่างมากต่อการให้ความสำคัญและสนับสนุนผู้สืบทอดที่มีความโดดเด่นเหมาะสมเป็นตัวแทนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้รายการต่าง ๆ แก่นหลักของงานแกะสลักไม้โอ๊วเจียงคือผู้สืบทอด ไม่ว่าจะเป็นปรมาจารย์ช่างฝีมืองานศิลปหัตถกรรมที่มีทักษะอันเลิศล้ำหรือศิลปินที่ถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านวาจาและการลงมือให้ดูเป็นตัวอย่าง ล้วนถือเป็นสื่อกลางที่มีชีวิตของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ซึ่งเขตสวนสืบสานที่มีชีวิตแห่งนี้จะคอยส่งเสริมเกื้อกูลให้ปรมาจารย์เหล่านี้สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ทางเทคนิคของตนเองให้กับศิษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างเสริมชื่อเสียงเกียรติยศและให้

สนับสนุนทางการเงินแก่เหล่าอาจารย์ เพื่อให้เทคนิคการแกะสลักไม้อวี้เจียงสามารถส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่นสืบไปอย่างยั่งยืน

(2) การจัดตั้งเขตสวนสืบสานที่มีชีวิตแห่งนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงหลักการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในเชิงนิเวศ การก่อเกิดและการพัฒนาของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมที่ครอบคลุมทั้งในด้านประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ รวมถึงวัฒนธรรมเชิงมานุษยนิยม ซึ่งในขณะที่มุ่งอนุรักษ์เทคนิคการแกะสลักไม้อวี้เจียง เขตสวนสืบสานที่มีชีวิตแห่งนี้ยังให้ความสำคัญกับการรักษาและกระตุ้นพลังชีวิตที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ผลักดันให้มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ได้รับการอนุรักษ์และสืบสานอย่างครบถ้วนรอบด้าน โดยผสานสู่ภายในกระบวนการผลิตและวิถีชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่นผ่านการสร้างเขตอนุรักษ์วัฒนธรรมที่มีชีวิต

(3) เขตสวนสืบสานที่มีชีวิตแห่งนี้มุ่งผลักดันการดำเนินการอนุรักษ์งานแกะสลักไม้อวี้เจียงในเชิงการผลิต เพื่อให้โครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้จำนวนมากอยู่ร่วมกับวิถีชีวิตประจำวันของผู้คนยุคใหม่โดยยังคงเปี่ยมด้วยชีวิตชีวา กล่าวคือเขตสวนสืบสานที่มีชีวิตทำให้โครงการเหล่านี้สามารถอยู่รอดได้ในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์และได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจผ่านการอนุรักษ์ในเชิงการผลิต ระดมกำลังและสร้างเสริมความกระตือรือร้นของบุคลากรในอุตสาหกรรม รวมถึงดึงดูดผู้มีความสามารถให้เข้ามาเรียนรู้และสืบสานทักษะองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้มากยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันยังผลักดันให้ผลงานแกะสลักไม้เข้าถึงทุกครัวเรือนและกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของผู้คนโดยผ่านการผลิต หยั่งรากสู่วิถีของประชาชน ก่อเกิดวัฏจักรอันดีจนบรรลุสู่การสืบสานที่มีชีวิต

2.3 หน้าที่การใช้งานและโครงสร้างพื้นที่ในเขตสวนสืบสานที่มีชีวิต

เขตสวนสืบสานมรดกปรมาจารย์งานแกะสลักไม้อวี้เจียงเป็นสวนสืบสานวัฒนธรรมแบบครบวงจรที่รวมการสร้างสรรคงาน การจัดแสดง การศึกษาและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไว้ในที่เดียว ผู้วิจัยวางแผนให้ภายในสวนมีพื้นที่การใช้งานหลากหลายแห่ง เพื่อให้สามารถยกระดับการสืบสานและการพัฒนางานแกะสลักไม้อวี้เจียงได้อย่างครอบคลุมรอบด้าน พื้นที่ใช้งานของสวนสืบสานที่มีชีวิตแห่งนี้ประกอบด้วย โรงหัตถกรรมสำหรับสร้างสรรคงาน โถงจัดแสดง พื้นที่การศึกษา ศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้และพื้นที่สร้างเสริมประสบการณ์เชิงโต้ตอบสำหรับนักท่องเที่ยว

1) โรงหัตถกรรมสำหรับสร้างสรรคงาน

โรงหัตถกรรมสำหรับสร้างสรรคงานคือพื้นที่หลักของเขตสวนสืบสานแห่งนี้ ซึ่งจะมีปรมาจารย์งานแกะสลักไม้อวี้เจียงประจำอยู่ในพื้นที่เพื่อสร้างสรรคผลงานในแต่ละวัน โรงหัตถกรรมแห่งนี้ไม่เพียงเป็นเพียงสถานที่สำหรับให้เหล่าปรมาจารย์ได้แสดงทักษะและเทคนิคเฉพาะตัว ยิ่งไปกว่านั้นยังสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตชีวาในศิลปะงานแกะสลักไม้ นักท่องเที่ยวสามารถชมกระบวนการแกะสลักไม้แต่ละขั้นตอนตั้งแต่การออกแบบจนกระทั่งชิ้นงานเสร็จสมบูรณ์ด้วยตาตนเองอย่างใกล้ชิด ร่วมสัมผัส

เสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะงานแกะสลักไม้ การออกแบบโรงหัตถกรรมแบบเปิดทำให้กระบวนการสร้างสรรค์งานของเหล่าปราชญ์เผยแพร่สู่สายตาผู้คนภายนอกได้อย่างชัดเจนและหมดจดทุกขั้นตอน ผู้เยี่ยมชมสามารถชมทักษะของปราชญ์ได้อย่างใกล้ชิด รวมถึงเรียนรู้ทำความเข้าใจศิลปะงานแกะสลักไม้ได้ในทุกรายละเอียด การปฏิสัมพันธ์เช่นนี้ไม่เพียงช่วยเพิ่มความรู้สึกร่วมและความสนใจของนักท่องเที่ยว แต่ยังมีส่วนช่วยเผยแพร่และส่งเสริมวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ด้วยเช่นกัน

2) พื้นที่การศึกษาเพื่อการสืบสาน

ภายในส่วนพื้นที่การศึกษาแห่งนี้มีการเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือสื่อการสอนมัลติมีเดียขั้นสูงเกี่ยวกับการแกะสลักไม้ไว้คอยให้บริการ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสอนเทคนิคการแกะสลักไม้ ทางเขตสวนสืบสานแห่งนี้ยังจัดให้มีห้องบรรยายสร้างเสริมความรู้โดยปราชญ์งานแกะสลักไม้และห้องฝึกอบรมทักษะการแกะสลักไม้ตามวันเวลาที่กำหนดเป็นประจำ โดยเชิญปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการแกะสลักไม้มาถ่ายทอดทักษะเชิงช่างและประสบการณ์การสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเอง พื้นที่การศึกษาไม่เพียงเปิดโอกาสให้กับเหล่าผู้เรียนในสาขาวิชาชีพเกี่ยวกับการแกะสลักไม้ได้เพิ่มพูนองค์ความรู้ แต่ยังเปิดกว้างให้นักท่องเที่ยวทั่วไปได้เข้ามาลองสัมผัสประสบการณ์การแกะสลักไม้ด้วยเช่นกัน ทำให้ผู้คนที่มีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และทำความเข้าใจในเทคนิคการแกะสลักไม้มีจำนวนมากยิ่งขึ้น พื้นที่การศึกษาแห่งนี้สามารถช่วยสร้างรากฐานที่มั่นคงให้การบ่มเพาะศิลปินงานแกะสลักไม้รุ่นใหม่ด้วยการดำเนินการสอนและฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ โดยที่ในขณะเดียวกันยังมีส่วนช่วยอนุรักษ์และสืบสานเทคนิคการแกะสลักไม้อาวีเจียง

3) ศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการสืบสาน

ศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นแพลตฟอร์มที่คอยให้บริการส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเชิงโต้ตอบสำหรับเหล่าศิลปินงานแกะสลักไม้ นักวิจัยรวมถึงผู้ที่มีชื่นชอบในงานแกะสลักไม้ ศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้แห่งนี้ส่งเสริมการพัฒนาและสร้างเสริมนวัตกรรมเกี่ยวกับศิลปะงานแกะสลักไม้ด้วยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ งานสัมมนาเชิงวิชาการ กิจกรรมพูดคุยแลกเปลี่ยนในหัวข้อเกี่ยวกับศิลปะ ฯลฯ ศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ไม่ใช่เพียงสถานที่สำหรับจัดแสดงและแลกเปลี่ยนข้อมูลองค์ความรู้ ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นพื้นที่สำหรับการปะทะทางความคิดและกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ ศิลปินและนักวิจัยที่มีภูมิหลังและมาจากขอบเขตสาขาของความรู้ที่แตกต่างกันไปล้วนสามารถร่วมกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นได้ที่ศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้แห่งนี้ ตลอดจนร่วมกันอภิปรายถึงทิศทางการพัฒนาในอนาคตของศิลปะงานแกะสลักไม้ กิจกรรมที่หลากหลายของศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ อาทิ กิจกรรมบรรยายหัวข้อเฉพาะ โรงหัตถกรรมเชิงปฏิบัติการ รวมถึงการอภิปรายเชิงโต้ตอบ ฯลฯ ล้วนสามารถดึงดูดให้มีผู้เข้าร่วมกับศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการสืบสานเพิ่มมากยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยยกระดับบรรยากาศทางวิชาการและวัฒนธรรมของเขตสวนสืบสาน

4) เขตสร้างเสริมประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์สำหรับนักท่องเที่ยว

เขตสร้างเสริมประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์สำหรับนักท่องเที่ยวเป็นเอกลักษณ์สำคัญแห่งหนึ่งของเขตสวนสืบสานซึ่งออกแบบและดำเนินการโดยผสมผสานร่วมกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสกับกระบวนการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้โดยเพิ่มลูกเล่นสร้างเสริมปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบและความน่าสนใจผ่านการใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (VR) และเทคโนโลยีโลกเสมือนผสมผสานรวมกับความเป็นจริง (AR) ภายในเขตสร้างเสริมประสบการณ์แห่งนี้มีการติดตั้งส่วนปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ (interactive activity section) จำนวนมากเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถลองใช้เครื่องมือเสมือนจริงในการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ เรียนรู้เทคนิคและระดับความยากในแต่ละขั้นตอนการแกะสลัก กิจกรรมส่วนนี้ไม่เพียงช่วยสร้างเสริมความรู้สึกร่วมและประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว แต่ยังมีส่วนช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมการแกะสลักไม้ ทำให้ผู้คนที่สนใจในศิลปะงานแกะสลักไม้เพิ่มจำนวนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ เขตสร้างเสริมประสบการณ์ยังจัดคอร์สเรียนสร้างเสริมประสบการณ์ผลิตสร้างสรรค์งานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ นักท่องเที่ยวสามารถลองสร้างสรรค์ผลงานแกะสลักไม้ด้วยตนเองภายใต้การชี้แนะจากเหล่าอาจารย์มืออาชีพและนำกลับไปเป็นของที่ระลึกที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นไม่เหมือนใคร

พื้นที่ใช้งานแต่ละส่วนภายในเขตสวนสืบสานมรดกปรมาจารย์งานแกะสลักไม้ที่มีชีวิตต่างเชื่อมโยง ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ก่อเกิดเป็นระบบนิเวศทางวัฒนธรรมที่สมบูรณ์ โรงหัตถกรรมสำหรับสร้างสรรค์และจัดแสดงงานแกะสลักไม้แสดงให้เห็นถึงทักษะอันยอดเยี่ยมและนัยแฝงทางวัฒนธรรมของศิลปะงานแกะสลักไม้ซึ่งสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้ชื่นชอบในงานศิลปะได้เป็นจำนวนมาก พื้นที่การศึกษาและศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการสืบสานต่างช่วงส่งเสริมการบ่มเพาะศิลปินงานแกะสลักไม้รุ่นใหม่ผ่านกิจกรรมการสอนและแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มุ่งส่งเสริมการสืบสานและการสร้างเสริมนวัตกรรมทางเทคนิคแกะสลักไม้ ส่วนเขตสร้างเสริมประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์สำหรับนักท่องเที่ยวช่วยเพิ่มพูนการมีส่วนร่วมและความสนใจที่นักท่องเที่ยวมีต่องานแกะสลักไม้โดยผ่านการประยุกต์ใช้วิธีการทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และการสร้างเสริมประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบเพื่อเพิ่มพูนความนิยมและอิทธิพลของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้

ในอนาคต เขตสวนสืบสานมรดกปรมาจารย์งานแกะสลักไม้ที่มีชีวิตจะยังคงมุ่งมั่นต่อยอดแนวคิดการให้ความสำคัญทั้งการสืบสานและการสร้างเสริมนวัตกรรม รวมถึงยังคงดำเนินการเพื่อเพิ่มพูนอิทธิพลและเสน่ห์ดึงดูดของเขตสวนสืบสานอย่างต่อเนื่อง โดยปรับปรุงพัฒนาการออกแบบและการดำเนินงานในแต่ละพื้นที่ภายในเขตสวนสืบสานให้มีประสิทธิภาพที่ยอดเยี่ยมากยิ่งขึ้น เพิ่มองค์ประกอบเชิงปฏิสัมพันธ์โต้ตอบและนวัตกรรมให้มากขึ้น ยกระดับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวและผู้เข้าร่วมให้ยอดเยี่ยมยิ่งกว่าที่เคย ในขณะเดียวกัน เขตสวนสืบสานยังมุ่งมั่นในการกระชับความสัมพันธ์และสร้างเสริมความร่วมมือกับสถาบันศึกษาศิลปะและสถาบันวิจัยชื่อดังทั้งในประเทศ

จีนและต่างประเทศเพื่อร่วมกันดำเนินการวิจัยและส่งเสริมการผลักดันองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการแกะสลักไม้ นำไปสู่การเผยแพร่วัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียงให้เป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก เขตสวนสืบทอดมรดกปรมาจารย์งานแกะสลักไม้ที่มีชีวิตแห่งนี้จะกลายเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์สำคัญของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียงผ่านความพยายามและการสร้างเสริมนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อผลักดันความก้าวหน้าของงานแกะสลักไม้อวี่เจียงอย่างไม่หยุดยั้งโดยการบูรณาการความดั้งเดิมร่วมกับความทันสมัย

2.4 กิจกรรมของเขตสวนสืบทอดมรดกที่มีชีวิต

โดยผู้วิจัยมีแผนแนวทางการจัดกิจกรรมดังนี้

ชื่อกิจกรรม: สัปดาห์สร้างเสริมประสบการณ์สืบทอดมรดกปรมาจารย์งานแกะสลักไม้ที่มีชีวิตของเขตอวี่เจียง

เวลาจัดกิจกรรม: สลับไปมาระหว่างวันทำการและวันหยุดนักขัตฤกษ์

สถานที่จัดกิจกรรม: เขตสวนสืบทอดมรดกปรมาจารย์งานแกะสลักไม้ที่มีชีวิตในเขตอวี่เจียง

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม:

- เพื่อส่งเสริมการสืบทอดและการสร้างเสริมนวัตกรรมเกี่ยวกับเทคนิคแกะสลักไม้อวี่เจียง
- เพิ่มพูนความเข้าใจและความสนใจที่สาธารณชนมีต่อวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียง
- เป็นเวทีสำหรับการปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างปรมาจารย์งานแกะสลักไม้และผู้ที่มีความชื่นชอบในงานแกะสลักไม้
- ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ของเขตอวี่เจียง รวมถึงเพิ่มพูนชื่อเสียงให้กับการท่องเที่ยวเขตอวี่เจียง

เนื้อหากิจกรรม:

กิจกรรมแบ่งออกเป็น 5 ส่วนหลัก ประกอบด้วยส่วนกิจกรรมประสบการณ์สร้างสรรค์ นิทรรศการจัดแสดง กิจกรรมการสอนและฝึกอบรม กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์เชิงโต้ตอบ ซึ่งแต่ละส่วนต่างมีการจัดกิจกรรมเฉพาะให้ผู้ชมได้เข้ามาสัมผัสและมีส่วนร่วมหลายรายการครอบคลุมผู้เข้าร่วมทุกช่วงวัย รวมถึงผู้ที่มีความสนใจในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้ โดยทุกกิจกรรมล้วนมุ่งชูเอกลักษณ์ “การสืบทอดมรดกที่มีชีวิต”

ตารางที่ 5-9 ตารางรายละเอียดกิจกรรมเขตสวนสืบสานที่มีชีวิต ที่มา: (Ji Zhou, 2023)

ส่วนกิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	เวลาจัดกิจกรรม	สถานที่จัดกิจกรรม	เนื้อหา	เป้าหมาย
ส่วนกิจกรรม ประสบการณ์ สร้างสรรค์	วัดเปิดโรง หัตถกรรม สร้างสรรค์ งานแกะสลัก ไม้	ทุกวัน เวลา 09.00- 12.00 น.	โรงหัตถกรรม สำหรับ สร้างสรรค์ งาน	เยี่ยมชม กระบวนการ สร้างสรรค์งานของ เหล่าปรมาจารย์ พร้อมฟังคำอธิบาย จากปรมาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ	ยกระดับประสบการณ์ รับชมการแสดงเทคนิค แกะสลักไม้โดยตรงของ เหล่านักท่องเที่ยว รวมถึงสร้างเสริม ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ ในระหว่างรับชม
ส่วนกิจกรรม ประสบการณ์ สร้างสรรค์	กิจกรรม สร้างสรรค์ งานแกะสลัก ไม้ DIY	ทุกวัน เวลา 14.00 - 16.00 น.	โรงหัตถกรรม สำหรับ สร้างสรรค์ งาน	นักท่องเที่ยวจะได้ สัมผัส ประสบการณ์ใน กระบวนการ สร้างสรรค์งาน แกะสลักไม้ด้วย ตนเอง	ให้เหล่านักท่องเที่ยวได้ สัมผัสประสบการณ์ ความสนุกในการ แกะสลักไม้ด้วยตนเอง สร้างเสริมปฏิสัมพันธ์ และความรู้สึกมีส่วนร่วม
ส่วน นิทรรศการจัด แสดง	ระเบียบ วัฒนธรรม การแกะสลัก ไม้	จัดต่อเนื่อง เป็นเวลา 1 สัปดาห์ใน เวลา 9.00 - 18.00 น	บริเวณสอง ข้างของทาง เดินเส้นหลัก ภายในเขต สวนสืบสาน	การจัดแสดงสื่อ ภาพ ข้อความ และวิดีโอที่แสดง ให้เห็นถึง วัฒนธรรมการ แกะสลักไม้อวี้เจียง	สร้างเสริมความเข้าใจ เกี่ยวกับวัฒนธรรมการ แกะสลักไม้อวี้เจียง ให้กับนักท่องเที่ยว อย่างครอบคลุมรอบ ด้าน
ส่วนกิจกรรม การสอนและ ฝึกอบรม	ห้องฝึกอบรม เทคนิค แกะสลักไม้	ทุกวัน เวลา 10.00- 12.00 น.	พื้นที่ การศึกษา เพื่อการสืบ สาน	ชั้นเรียนที่สอนและ ถ่ายทอดเทคนิค โดยปรมาจารย์งาน แกะสลักไม้	บ่มเพาะศิลปินงาน แกะสลักไม้รุ่นใหม่ ยกระดับทักษะของ ผู้เรียน
กิจกรรมการ สอนและ ฝึกอบรม	กิจกรรม บรรยายโดย ปรมาจารย์	ทุกวัน เวลา 14.00 - 15.30 น.	พื้นที่ การศึกษา เพื่อการสืบ	การบรรยายใน หัวข้อเฉพาะทาง โดยปรมาจารย์	เพิ่มพูนคลังความรู้ของ ผู้เรียนในสาขาวิชาที่ เกี่ยวข้องรวมถึง

			สาน	ผู้เชี่ยวชาญและ นักวิชาการด้าน งานแกะสลักไม้	นักท่องเที่ยว และ ส่งเสริมให้เกิดแรง บันดาลใจในการ สร้างสรรค์งาน
ส่วนกิจกรรม แลกเปลี่ยน วัฒนธรรม	กิจกรรม พบปะพูดคุย ในหัวข้อ เกี่ยวกับ ศิลปะงาน แกะสลักไม้	ทุกวัน เวลา 16:00 - 18:00 น.	ศูนย์ แลกเปลี่ยน เรียนรู้เพื่อ การสืบสาน	การอภิปราย แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นระหว่าง ศิลปิน นักวิจัย และผู้ที่ชื่นชอบใน งานแกะสลักไม้	ส่งเสริมการแลกเปลี่ยน เรียนรู้และการสร้าง เสริมนวัตกรรมเกี่ยวกับ ศิลปะงานแกะสลักไม้ โดยสร้างแพลตฟอร์ม ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ เชิงโต้ตอบให้กับเหล่า ศิลปิน
ส่วนกิจกรรม สร้างเสริม ประสบการณ์ เชิงโต้ตอบ	การแข่งขัน แกะสลักไม้ เชิง สร้างสรรค์	ทั้งวัน	เขตพื้นที่ที่ กำหนด ภายในเขต สวนสืบสาน	รวบรวมผลงาน แกะสลักไม้ที่โดดเด่น ด้วยความคิด สร้างสรรค์มาจัด แสดงเพื่อประชัน แข่งขันโดย แบ่งกลุ่มตาม แนวคิดหลักที่ใช้ สร้างสรรค์ (ธีม)	สร้างแรงบันดาลใจ ให้กับสาธารณชนใน การสร้างสรรค์งานและ จัดแสดงผลงานศิลปะ แกะสลักไม้หลากหลาย รูปแบบ
ส่วนกิจกรรม สร้างเสริม ประสบการณ์ เชิงโต้ตอบ	พื้นที่สัมผัส ประสบการณ์ การแกะสลัก ไม้เชิงโต้ตอบ	ทุกวัน เวลา 9.00- 18.00 น	เขตสร้าง เสริม ประสบการณ์ ปฏิสัมพันธ์ สำหรับ นักท่องเที่ยว	รายการกิจกรรม สร้างเสริม ประสบการณ์ด้วย เทคโนโลยี VR และ AR	เพิ่มพูนความรู้สึกร่วม ร่วมและความสนใจที่ นักท่องเที่ยวมีต่องาน แกะสลักไม้ สู่อการ ส่งเสริมให้วัฒนธรรม การแกะสลักไม้เป็นที่ แพร่หลาย

3. เขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์

เขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงเป็นส่วนสำคัญหนึ่งของโครงการซึ่งอาศัยข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์จากการที่พื้นที่ดำเนินโครงการตั้งอยู่ใกล้กับสถานที่ที่เกี่ยวขมทัตตนิยาพญาเขาหลงหู่รวมถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์โดยรอบในการสร้างเขตย่านบูรณาการครอบคลุมจรรที่รวมแหล่งสร้างเสริมประสบการณ์ทางวัฒนธรรม การจัดแสดงเชิงสร้างสรรค์และสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนไว้ในที่เดียว ในเขตย่านแห่งนี้ นักท่องเที่ยวไม่เพียงสามารถชื่นชมผลงานศิลปะแกะสลักไม้โอวี่เจียงอันวิจิตรงดงาม แต่ยังสามารถสัมผัสกับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากประสบการณ์ผลิตสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ด้วยตนเอง ร่วมดื่มด่ำกับการผสมผสานที่ลงตัวของงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมและความคิดสร้างสรรค์สมัยใหม่ เขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์มีทั้งโรงหัตถกรรมเชิงปฏิบัติการสร้างสรรค์นานาประเภท หอศิลป์ คาเฟ่และร้านค้าพิเศษไว้คอยบริการเพื่อให้เหล่านักท่องเที่ยวได้สัมผัสประสบการณ์การบริโภคทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย เขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์สามารถเป็นหน้าต่างบานสำคัญที่แสดงออกให้เห็นถึงเสน่ห์ของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงผ่านการผสมผสานร่วมกับโบราณสถานทางประวัติศาสตร์และทิวทัศน์ธรรมชาติ อาทิ เมืองโบราณจีนเจียง แม่น้ำไป๋ถ่า ฯลฯ ในขณะเดียวกันเขตย่านวัฒนธรรมแห่งนี้ยังสามารถเป็นเวทีสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและวัฒนธรรมในท้องถิ่น นำไปสู่การนำวัฒนธรรมบูรณาการร่วมกับการท่องเที่ยวในเชิงลึก ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวในภูมิภาคอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

3.1 การสกัดและดึงองค์ประกอบสุนทรียภาพออกมา

เขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์มุ่งศึกษาค้นคว้าลงลึกในประเด็นเกี่ยวกับคุณลักษณะสุนทรียภาพทางศิลปะของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยให้ความสำคัญกับรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เทคนิคอันวิจิตรประณีตและนัยแฝงทางวัฒนธรรมอันรุ่มรวย ผู้วิจัยจึงสกัดและดึงองค์ประกอบทางสุนทรียศาสตร์ที่โดดเด่นเหมาะสมเป็นตัวแทนคุณลักษณะสุนทรียภาพทางศิลปะของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงออกมาโดยผ่านการวิจัยพัฒนาทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ทางศิลปะและภูมิหลังทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง เพื่อนำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจและวัสดุส่วนประกอบในการออกแบบเขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ องค์ประกอบทางสุนทรียศาสตร์เหล่านี้ครอบคลุมทั้งลวดลายแกะสลัก การจับคู่สี การเลือกวัสดุ รวมถึงเทคนิคหัตถศิลป์ดั้งเดิมซึ่งแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และนัยแฝงอันลึกซึ้งของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงได้เป็นอย่างดี

ในส่วนการออกแบบงานศิลปะสาธารณะ องค์ประกอบทางสุนทรียศาสตร์ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงจะถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการสร้างสรรค์ชุดผลงานศิลปะที่โดดเด่นด้วยเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น ซึ่งงานศิลปะสาธารณะเหล่านี้จะจัดวางกระจายตัวอยู่ตามแต่ละมุมของเขตย่านวัฒนธรรมแห่งนี้ โดยประกอบด้วยงานประติมากรรม ภาพจิตรกรรมฝาผนังและงานศิลปะเพื่อ

การตกแต่ง เพื่อเพิ่มบรรยากาศทางศิลปะและกลิ่นอายนัยแฝงทางวัฒนธรรมให้กับเขตย่านวัฒนธรรม
สร้างสรรค์ ผลงานศิลปะเหล่านี้ไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงเทคนิคอันวิจิตรประณีตและรูปแบบการ
สร้างสรรค์อันเป็นเอกลักษณ์ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง แต่ยังเปิดโอกาสให้เหล่านักท่องเที่ยวได้มี
ปฏิสัมพันธ์และสัมผัสกับศิลปะงานแกะสลักไม้ สร้างเสริมเสน่ห์ดึงดูดและคุณค่าทางวัฒนธรรมให้กับ
เขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์

แม้กระทั่งในการตกแต่งตามถนนและการออกแบบรูปสัญลักษณ์ภายนอกของอาคาร
สถาปัตยกรรมภายในเขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ผู้วิจัยยังคงนำองค์ประกอบทางสุนทรียศาสตร์ของ
งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมาประยุกต์ใช้อย่างเต็มประสิทธิภาพเพื่อสร้างรูปแบบทัศนียภาพที่สอดคล้อง
ประสานเป็นหนึ่งเดียวอย่างกลมกลืน ในส่วนของการตกแต่งตามถนน มีการใช้กระเบื้องปูพื้นลายไม้
แกะสลัก โคมไฟตกแต่ง ราวบันไดและเก้าอี้สำหรับพักผ่อนช่วยสร้างเสริมบรรยากาศวัฒนธรรม
การแกะสลักไม้ภายในพื้นที่ให้เข้มข้นลึกซึ้ง ส่วนการออกแบบรูปสัญลักษณ์ภายนอกของอาคาร
สถาปัตยกรรม มีการใช้เทคนิคแกะสลักไม้ตกแต่งส่วนหน้าของอาคารสถาปัตยกรรม ประตูหน้าต่าง
และหลังคา ทำให้อาคารสถาปัตยกรรมภายในเขตย่านวัฒนธรรมแห่งนี้แสดงออกถึงมิติระดับชั้น
(Layer) ที่หลากหลายและพื้นผิวอันละเอียดอ่อน

รูปแบบทัศนียภาพของเขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ถูกกำหนดให้มีสไตล์ที่กลมกลืน
เป็นหนึ่งเดียวผ่านชุดแผนการออกแบบอย่างละเอียด ทีมออกแบบจะเริ่มต้นจากการกำหนด
องค์ประกอบการออกแบบต่าง ๆ อาทิ สี สัน วัสดุ รูปแบบลวดลาย แสงไฟ ฯลฯ และดำเนินการ
สร้างสรรค์ทุกรายละเอียดในงานออกแบบอย่างพิถีพิถัน อาทิ โทนสีหลักที่ใช้ตกแต่งเขตย่าน
วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ทีมออกแบบใช้สีธรรมชาติของงานแกะสลักไม้ดั้งเดิมเป็นพื้นฐาน ผสมผสาน
ร่วมกับสีสันทึบเรียบงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่เพื่อออกแบบการจับคู่สีที่ประสานกลมกลืนเป็น
หนึ่งเดียว ในด้านการเลือกวัสดุ มีการเลือกใช้วัสดุหลากหลายรูปแบบ เช่น ไม้ หินและโลหะ ฯลฯ ใน
การนำมาประยุกต์ใช้เพื่อชูเนื้อสัมผัสและเอกลักษณ์ทางเทคนิคศิลป์ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงอย่าง
เต็มประสิทธิภาพ ในการออกแบบลวดลาย ทีมออกแบบเลือกนำรูปแบบลวดลายเก่าแก่ดั้งเดิมของ
งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมาสกัดและดึงจุดเด่นมาประยุกต์ใช้โดยผสมผสานกับภาษาการออกแบบ
สมัยใหม่เพื่อสร้างสรรค์ภาพลวดลายตกแต่งที่เป็นเอกลักษณ์ ส่วนการออกแบบแสงไฟภายในเขตย่าน
วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ทีมออกแบบมุ่งขับเน้นรายละเอียดและพื้นผิวของผลงานแกะสลักไม้โดยใช้เอฟเฟกต์
แสงไฟที่จัดวางอย่างพิถีพิถัน สร้างบรรยากาศยามค่ำที่อบอุ่นและงามสง่า

3.2 การสร้างเสริมนวัตกรรมทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์

บริเวณใจกลางเขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์มีการจัดตั้งพื้นที่เฉพาะทาง “ห้องประชุมเชิงปฏิบัติการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้สร้างสรรค์” ซึ่งเป็นเสมือนเวทีที่รวมการสร้างเสริมนวัตกรรมทั้งการริเริ่มแนวคิดสร้างสรรค์ การวิจัยและการพัฒนาต่อยอดไว้ในทีเดียว วัตถุประสงค์ของห้องประชุมเชิงปฏิบัติการแห่งนี้คือการสร้างเสริมนวัตกรรมและพัฒนาเทคนิคในงานแกะสลักไม้อัจฉริยะ โดยผ่านวิธีการสมัยใหม่และความร่วมมือข้ามพรมแดน ซึ่งห้องประชุมเชิงปฏิบัติการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้สร้างสรรค์จะเชิญศิลปิน นักออกแบบและผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปหัตถกรรมที่มีชื่อเสียงจากทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศให้เข้าร่วมและให้ความร่วมมือกับการดำเนินงานของห้องประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยพวกเขาจะทำงานร่วมกับปรมาจารย์และช่างฝีมือแกะสลักไม้ในท้องถิ่นภายในห้องประชุมเชิงปฏิบัติการแห่งนี้ ดำเนินการผสมผสานภูมิหลังทางวัฒนธรรมและสไตล์ศิลปะแต่ละรูปแบบ เพื่อพัฒนาต่อยอดสู่การศึกษาค้นคว้าแนวคิดสร้างสรรค์ที่เปี่ยมด้วยความหลากหลาย ซึ่งความร่วมมือระหว่างประเทศนี้สามารถนำมาซึ่งแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานหลากหลายรูปแบบ ทั้งยังสามารถส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเกี่ยวกับศิลปะงานแกะสลักไม้ด้วยโลกทัศน์ระดับโลก

หนึ่งในจุดสำคัญที่โดดเด่นของห้องประชุมเชิงปฏิบัติการแห่งนี้คือการส่งเสริมการนำเทคนิคแกะสลักไม้บูรณาการร่วมกับศิลปะสมัยใหม่ เทคโนโลยีดิจิทัลและการออกแบบอุตสาหกรรมในเชิงลึก ยกตัวอย่างเช่น การปลูกประกายแห่งพลังชีวิตใหม่ให้กับงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ดั้งเดิม ด้วยการนำเทคโนโลยีการพิมพ์ 3 มิติ เทคโนโลยีการแกะสลักด้วยเลเซอร์และเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือนมาประยุกต์ใช้ การร่วมมือกับศิลปินสมัยใหม่ในการนำองค์ประกอบศิลปะร่วมสมัยบูรณาการสู่การสร้างสรรค์ผลงานแกะสลักไม้เพื่อสร้างผลงานศิลปะที่ให้ความรู้สึกทันสมัยและโดดเด่นด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ การร่วมมือกับนักออกแบบภาคอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่สามารถใช้งานได้จริงและมีศักยภาพทางการตลาดที่ยอดเยียม อาทิ เพอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้านและเคสสวมสำหรับป้องกันผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ ห้องประชุมเชิงปฏิบัติการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้สร้างสรรค์ยังมีการจัดงานประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างสรรค์และนิทรรศการศิลปะเป็นประจำตามวันเวลาที่กำหนดเพื่อจัดแสดงให้ผู้คนได้เห็นถึงความสำเร็จเชิงสร้างสรรค์และผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ล่าสุดในขณะนั้น

นิทรรศการศิลปะเป็นการจัดแสดงผลการวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ใหม่ล่าสุดจากห้องประชุมเชิงปฏิบัติการซึ่งมีทั้งผลงานที่ได้จากการนำงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้ดั้งเดิมผสมผสานร่วมกับศิลปะสมัยใหม่ เทคโนโลยีดิจิทัลและการออกแบบอุตสาหกรรม นิทรรศการเหล่านี้ไม่เพียงเป็นงานที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จเชิงสร้างสรรค์ แต่ยังเป็นเวทีสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้และผลักดันให้วัฒนธรรมการแกะสลักไม้แพร่หลายสู่สาธารณชนวงกว้าง ในขณะเดียวกัน นิทรรศการนี้ยังสามารถดึงดูดผู้คนในแวดวงศิลปะและบรรดานักสะสมทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ ช่วยเพิ่มพูนชื่อเสียง

และอิทธิพลของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง อีกทั้งเพื่อส่งเสริมการสืบสานและการสร้างเสริมนวัตกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ ทางเขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ได้จัดกิจกรรมวัฒนธรรมรูปแบบต่าง ๆ เป็นประจำตามวันเวลาที่กำหนด อาทิ เทศกาลศิลปะงานแกะสลักไม้ ตลาดสร้างสรรค์ งานชุมนุมศิลปะและงานบรรยายในหัวข้อเกี่ยวกับวัฒนธรรม

เทศกาลศิลปะงานแกะสลักไม้เป็นกิจกรรมที่จัดแสดงผลงานแกะสลักไม้ที่โดดเด่นจากทั่วประเทศ ภายในงานมีการจัดนิทรรศการและการแข่งขันตามแนวคิดหลัก (ธีม) นานาหัวข้อ มุ่งกระตุ้นความกระตือรือร้นในการสร้างสรรค์และความตระหนักรู้ในการสร้างเสริมนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของเหล่าศิลปิน ตลาดสร้างสรรค์เป็นเวทีสำหรับศิลปินและช่างฝีมือในการแสดงผลไม้ลายมือและขายผลงาน เป็นกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาตลาดของงานแกะสลักไม้โดยมุ่งเน้นไปที่ตลาดของผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่วนงานชุมนุมศิลปะและงานบรรยายในหัวข้อเกี่ยวกับวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมที่เชิญบรรดาศิลปิน ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการที่มีชื่อเสียงมาแบ่งปันประสบการณ์ด้านการสร้างสรรค์ผลงานและผลการวิจัย ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวิชาการและนวัตกรรมเชิงทฤษฎีที่เกี่ยวกับศิลปะงานแกะสลักไม้

1) แผนงานกิจกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์

โดยผู้วิจัยมีตัวอย่างแนวทางแผนงานการจัดกิจกรรมดังนี้

ชื่อกิจกรรม: เทศกาลศิลปะงานแกะสลักไม้ของเขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ในเขต โอวี่เจียง “การสืบสานและการสร้างเสริมนวัตกรรม”

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม:

-เพื่อส่งเสริมการบูรณาการเทคนิคแกะสลักไม้โอวี่เจียงร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์สมัยใหม่และนำเสนอความสำเร็จทางนวัตกรรมของศิลปะงานแกะสลักไม้

-เพิ่มพูนชื่อเสียงและอิทธิพลของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้ชื่นชอบในศิลปะให้เดินทางมาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมากยิ่งขึ้น

-ส่งเสริมการพัฒนาทางการตลาดโดยมุ่งเน้นไปที่ตลาดผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ รวมถึงส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

เวลาจัดกิจกรรม: 1 สัปดาห์

สถานที่จัดกิจกรรม: เขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ในเขตโอวี่เจียง

เนื้อหากิจกรรม:

ตารางที่ 5-10 เนื้อหากิจกรรมแผนงานกิจกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์

ชื่อกิจกรรม	เวลา	สถานที่	รายการกิจกรรม
พิธีเปิดงาน	วันที่ 1 ของการจัดงาน	ลานจตุรัสใจกลางเขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์	พิธีกล่าวต้อนรับ: ผู้บริการหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นและผู้รับผิดชอบเขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ขึ้นกล่าวสุนทรพจน์อธิบายความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของงานกิจกรรมโดยสังเขป การแสดงศิลปวัฒนธรรม: จัดกลุ่มศิลปะท้องถิ่นขึ้นทำการแสดงศิลปะการแสดงพื้นบ้านและเทคนิคแกะสลักไม้ เปิดผลงานของปรมาจารย์งานแกะสลักไม้: เปิดตัวผลงานชิ้นพิเศษที่สร้างสรรค์โดยปรมาจารย์งานแกะสลักไม้ที่มีชื่อเสียง โดยถือเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงการเปิดเทศกาลศิลปะงานแกะสลักไม้อย่างเป็นทางการ
นิทรรศการงานแกะสลักไม้เชิงสร้างสรรค์	1 สัปดาห์	หอนิทรรศการภายในเขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์	โซนจัดแสดงงานแกะสลักไม้เชิงสร้างสรรค์: การจัดแสดงผลงานศิลปะแกะสลักไม้สมัยใหม่ที่สร้างสรรค์โดยศิลปินและนักออกแบบจากทั้งในและต่างประเทศ แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างความดั้งเดิมและความทันสมัย โซนสร้างเสริมประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ: มีการจัดวางอุปกรณ์อินเทอร์เน็ตไร้สายและการแสดงสื่อมัลติมีเดียเพื่อให้ผู้ชมได้สัมผัสประสบการณ์และความสนุกสนานในกระบวนการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ด้วยตนเอง
ตลาดสร้างสรรค์	1 สัปดาห์	ย่านถนนคนเดินในเขตย่านวัฒนธรรม	นิทรรศการจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์: เป็นกิจกรรมที่เชิญผู้ค้า

		สร้างสรรค์	หรือกิจการผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์จากทั่วประเทศจีนเข้าร่วมนิทรรศการเพื่อจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ งานแกะสลักไม้ประเภทต่าง ๆ ทั้งผลิตภัณฑ์ ตกแต่งบ้าน เครื่องใช้ในชีวิิตประจำวันและของขวัญที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ฯลฯ กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ทางทัศนศิลป์: มีการจัดซุ้มไว้ให้ผู้คนได้เข้ามาร่วมกิจกรรม สร้างเสริมประสบการณ์ด้านงานทัศนศิลป์ เหล่านักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์นารูปแบบ อาทิ การแกะสลักไม้ การปั้นเครื่องปั้นดินเผา ตลอดจนการทอผ้าแบบดั้งเดิม เพื่อสัมผัสประสบการณ์ในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ วัฒนธรรมสร้างสรรค์ด้วยตนเอง
การประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างสรรค์	1 สัปดาห์ ทุกวันใน เวลา 14.00- 16.00 น	ห้องประชุมเชิง ปฏิบัติการ วัฒนธรรมการ แกะสลักไม้ สร้างสรรค์	งานประชุมปฏิบัติการออกแบบเชิงสร้างสรรค์: เป็นกิจกรรมที่เชิญนักออกแบบและศิลปินที่มีชื่อเสียงมาจัดคอร์สเรียนการออกแบบเชิงสร้างสรรค์เพื่อชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนในการนำองค์ประกอบงานแกะสลักไม้ดั้งเดิมบูรณาการร่วมกับการออกแบบสมัยใหม่และสร้างผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่โดดเด่นด้วยนวัตกรรม งานประชุมปฏิบัติการเชิงสร้างสรรค์สำหรับเด็ก: เป็นคอร์สเรียนเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์เชิงสร้างสรรค์สำหรับเด็กและวัยรุ่น โดยมีการจัดอุปกรณ์เพื่อปลูกฝังความสนใจในศิลปะงานแกะสลักไม้และความสามารถในการควบคุมการเคลื่อนไหวส่วนมือ

4. เขตสันทนาการ

4.1 การกระจายหน้าที่การใช้งาน

การจัดตั้งเขตสันทนาการ มีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์และสืบสานงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำท้องถิ่น โดยที่ในขณะเดียวกันยังมุ่งให้ความสำคัญกับยกระดับประสบการณ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น ซึ่งจุดเป้าหมายของเขตสันทนาการคือแสดงเสน่ห์ทางศิลปะและนัยแฝงทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงผ่าน การสร้างพื้นที่อเนกประสงค์ อาทิ ศูนย์นักท่องเที่ยว พื้นที่สัมผัสประสบการณ์พื้นบ้าน สวนสาธารณะที่มีงานแกะสลักเป็นแนวคิดหลัก รวมถึงร้านอาหารและโรงแรมที่ใช้แนวคิดหลัก (ธีม) ในการดึงดูดลูกค้า (ต่อจากนี้จะขอเรียกโดยย่อว่าร้านอาหารและโรงแรมตามธีม) ฯลฯ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามามีส่วนร่วมในประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย สร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจตลอดจนส่งเสริมการสร้างเสริมนวัตกรรมและการยกระดับอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้

ศูนย์นักท่องเที่ยวในเขตสันทนาการทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการบริการที่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดซึ่งมีบริการหลากหลายรูปแบบ อาทิ บริการนำเที่ยว ให้คำปรึกษา จัดจำหน่ายตั๋วและขายของที่ระลึก ฯลฯ นักท่องเที่ยวสามารถรับข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวโดยละเอียด จองบริการมัคคุเทศก์ ซื้อแผนที่และของที่ระลึกได้ที่ศูนย์แห่งนี้ อีกทั้งภายในศูนย์นักท่องเที่ยวยังมีโซนจัดแสดงนิทรรศการขนาดเล็กแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและองค์ความรู้ทางเทคนิคในงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงซึ่งสามารถช่วยให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงก่อนเข้าสู่พื้นที่ภายในเขตสันทนาการ

พื้นที่สัมผัสประสบการณ์พื้นบ้านคือพื้นที่ซึ่งดำเนินการจำลองวัฒนธรรมพื้นบ้านของเขตโอวี่เจียงขึ้นมาเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสเสน่ห์ทางวัฒนธรรมของเขตโอวี่เจียงอย่างลึกซึ้งโดยผ่านการบูรณะสถาปัตยกรรมดั้งเดิม การจัดแสดงงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมและการจัดกิจกรรมพื้นบ้าน ภายในพื้นที่ส่วนนี้ยังมีห้องประชุมปฏิบัติการงานหัตถศิลป์ เวทีแสดงละครพื้นบ้านดั้งเดิมและห้องนิทรรศการประเพณีพื้นบ้านไว้ให้เหล่านักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการแกะสลักไม้ การทอผ้า การเย็บปักถักร้อย และกิจกรรมงานหัตถศิลป์อื่น ๆ ด้วยตนเองพร้อมชมการแสดงละครและการแสดงระบำพื้นบ้าน สัมผัสบรรยากาศทางวัฒนธรรมท้องถิ่นอันเข้มข้นลึกซึ้ง

สวนสาธารณะที่มีงานแกะสลักเป็นแนวคิดหลักเป็นจุดเที่ยวชมทัศนียภาพที่สำคัญของเขตสันทนาการ สวนสาธารณะแห่งนี้ใช้งานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเป็นแนวคิดสำคัญในการบูรณาการภูมิทัศน์แบบสวนร่วมกับศิลปะงานแกะสลักเพื่อสร้างสวนสาธารณะที่รวมการเที่ยวชมศิลปะ ความบันเทิงและการพักผ่อนไว้ในที่เดียว ภายในสวนมีการจัดวางผลงานแกะสลักไม้ขนาดใหญ่ขนาดประเภทไว้ตามจุดต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงเทคนิคอันประณีตบรรจงและเสน่ห์ทางศิลปะของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง นอกจากนี้ยังมีโซนสัมผัสประสบการณ์ด้านการแกะสลักซึ่งเปิดให้นักท่องเที่ยว

สามารถสร้างสรรค์งานแกะสลักได้ด้วยตนเองภายใต้การชี้แนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อสัมผัสประสบการณ์อันสนุกสนานเพลิดเพลินในการแกะสลักไม้

ร้านอาหารตามธัม เป็นการผสมผสานงานแกะสลักไม้วิถีอีสานร่วมกับวัฒนธรรมอาหารท้องถิ่นเพื่อมอบประสบการณ์การรับประทานอาหารที่โดดเด่นมีเอกลักษณ์ให้กับนักท่องเที่ยว สไตล์การตกแต่งร้านอาหารมีการบูรณาการด้วยองค์ประกอบงานแกะสลักไม้ โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร ฯลฯ ล้วนออกแบบโดยผสมผสานเข้ากับงานแกะสลักไม้อย่างประณีตสวยงามสร้างบรรยากาศการรับประทานอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ ทางร้านอาหารยังมีการเปิดตัวเมนูงานพิเศษและอาหารเลิศรสดั้งเดิมของเขตอู่เจียงเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสวัฒนธรรมอาหารของเขตอู่เจียงในขณะที่ดื่มด่ำเพลิดเพลินกับอาหารรสเด็ดประจำท้องถิ่น

โรงแรม ตามธัมแห่งนี้ใช้วัฒนธรรมการแกะสลักไม้วิถีอีสานเป็นแนวคิดหลักในการให้บริการที่พักคุณภาพสูง ภายในห้องพักและพื้นที่สาธารณะของโรงแรมต่างตกแต่งด้วยงานแกะสลักไม้ มุ่งแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ทางศิลปะของงานแกะสลักไม้วิถีอีสาน ห้องพักแต่ละห้องล้วนตกแต่งด้วยงานแกะสลักไม้ที่สร้างสรรค์จากแนวคิดหลักนานารูปแบบ มอบประสบการณ์พักผ่อนในห้องพักที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น นอกจากนี้ ทางโรงแรมยังมอบบริการเพิ่มเติมให้นักท่องเที่ยวได้เลือกเพลิดเพลินอาทิ คอร์สเรียนสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ งานบรรยายในหัวข้อเกี่ยวกับวัฒนธรรม ฯลฯ เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจและประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้วิถีอีสานอย่างลึกซึ้งระหว่างที่เข้าพักในโรงแรมแห่งนี้

4.2 การดึงดูดการท่องเที่ยวและการสร้างผลประโยชน์

เขตสันหนากการดึงดูดเหล่านักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในวัฒนธรรมดั้งเดิมและงานหัตถศิลป์ผ่านการจัดแสดงทางวัฒนธรรมและรายการกิจกรรมส่งเสริมประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องหลากหลายรูปแบบ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถลองสร้างสรรค์ผลงานหัตถศิลป์ดั้งเดิมด้วยตนเองภายในพื้นที่สัมผัสประสบการณ์พื้นบ้าน หรือมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้และสัมผัสประสบการณ์ทางวัฒนธรรมหลากหลายรูปแบบภายในสวนสาธารณะที่มีงานแกะสลักเป็นแนวคิด กล่าวคือหลักการออกแบบเขตสันหนากการแห่งนี้เป็นการนำงานแกะสลักไม้วิถีอีสานผสมผสานเข้ากับทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อสร้างจุดขายด้านการท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวอยากใช้เวลาอยู่ในเขตสันหนากการเป็นเวลานานด้วยบริการที่เป็นเอกลักษณ์จากร้านอาหารและโรงแรมตามธัม ยกกระดับประสบการณ์การท่องเที่ยวและความพึงพอใจ ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวชมเป็นจำนวนมากยิ่งขึ้น นำไปสู่การขับเคลื่อนการบริโภคและการเติบโตทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น

ภายในเขตสันตนาการยังมีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมรูปแบบต่าง ๆ เป็นประจำ อาทิ เทศกาลศิลปะงานแกะสลักไม้ เทศกาลพื้นบ้าน งานบรรยายในหัวข้อเกี่ยวกับวัฒนธรรม ฯลฯ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวแต่ละประเภทให้เดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรม ถือเป็นกลยุทธ์เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรั้งให้นักท่องเที่ยวพลัดพลินอยู่ในเขตสันตนาการแห่งนี้เป็นเวลานาน ทั้งยังมีศูนย์นักท่องเที่ยวคอยให้บริการแบบครบวงจรเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวในการรับข้อมูล ข่าวสารและบริการจองต่าง ๆ มุ่งยกระดับประสบการณ์การท่องเที่ยวทุกภาคส่วน มีร้านอาหารและโรงแรมตามธีมคอยบริการเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้พลัดพลินกับบรรยากาศแวดล้อมขณะรับประทาน อาหารและที่พักที่สะดวกสบายตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักท่องเที่ยว ซึ่งร้านอาหาร และโรงแรมตามธีมเหล่านี้จะได้รับแหล่งรายได้ที่มั่นคงจากการให้บริการจัดเลี้ยงและที่พักคุณภาพสูง ก่อปรกักิจกรรมทางวัฒนธรรมและเทศกาลที่จัดขึ้นเป็นประจำคอยช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ทำให้เขตสันตนาการมีรายได้จากค่าตัวและค่าเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

ความสำเร็จในการดำเนินงานของเขตสันตนาการยังสามารถช่วยเพิ่มมูลค่าและชื่อเสียง ความนิยมของแบรนด์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยดึงดูดผู้บริโภคกลุ่มนักท่องเที่ยวและผู้ชื่นชอบใน ศิลปะให้เพิ่มจำนวนมากยิ่งขึ้นผ่านการจัดแสดงทางวัฒนธรรมและรายการกิจกรรมสร้างเสริม ประสบการณ์นารูปแบบซึ่งมุ่งให้ความสำคัญกับการแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ทางศิลปะและนัยแฝงทาง วัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง นำไปสู่การเพิ่มพูนอิทธิพลแบรนด์ดั้งเดิมและส่งเสริมการพัฒนา ทางนวัตกรรมของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ นอกจากนี้ การก่อตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาวัฒนธรรม การแกะสลักไม้เชิงสร้างสรรค์ ผลักดันการพัฒนาและเปิดตัวผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมการแกะสลักไม้ สร้างสรรค์ที่มีมูลค่าทางการตลาดยังสามารถช่วยส่งเสริมการยกระดับอุตสาหกรรมและการขยาย ช่องทางตลาดของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

แนวทางการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่วัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง

1. การดำเนินการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงด้วยแพลตฟอร์ม WeChat Mini program

WeChat Mini program เป็นแพลตฟอร์มในแอปพลิเคชัน WeChat ที่มีผู้ใช้งานจำนวนมากในประเทศจีน จึงเป็นหนึ่งในช่องทางหลักที่ผู้คนใช้สื่อสารและเผยแพร่ข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ตในประเทศจีน ดังนั้น WeChat Mini program จึงมีความสำคัญอย่างมากในการดำเนินโครงการจัดการ วัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง ทางโครงการสามารถใช้ประโยชน์จากฐานผู้ใช้ที่กว้างขวางของและ ช่องทางการสื่อสารที่สะดวกสบายของ WeChat ในการเพิ่มพูนชื่อเสียงและอิทธิพลของงานแกะสลัก ไม้โอวี่เจียงอย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้ผู้คนเห็นเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะงานแกะสลักไม้

ด้วยสื่อมัลติมีเดีย นำเสนอบริการนำเที่ยวชมและการปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบแบบออนไลน์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้ชื่นชอบในศิลปะให้มาเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการเพิ่มมากยิ่งขึ้น ช่วยส่งเสริมการสืบสานวัฒนธรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ในขณะเดียวกันยังส่งเสริมการค้าขายผลิตภัณฑ์และการขยายช่องทางตลาดเพื่อให้บรรลุซึ่งการบูรณาการวัฒนธรรมร่วมกับธุรกิจการค้าจนสามารถสร้างประโยชน์ให้กันและกัน ยกย่องประสิทธิภาพการดำเนินงานทั้งหมด รวมถึงความพึงพอใจของผู้บริโภคในโครงการ

ในการดำเนินการประชาสัมพันธ์ผู้วิจัยร่วมมือกับองค์กรบริษัทที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียงและทีมพัฒนาการออกแบบด้านเทคนิคในการป้อนข้อมูลปฐมภูมิทั้งข้อความและรูปภาพที่เกี่ยวข้องเข้าสู่แพลตฟอร์ม Mini program ใน WeChat ปัจจุบันแพลตฟอร์ม WeChat Mini program เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียงที่สร้างขึ้นโดยองค์กรบริษัทประชาสัมพันธ์คอยตรวจสอบและอนุมัติ นำเสนอข้อมูลโดยผู้วิจัยและพัฒนาพร้อมกับทีมเทคนิคประสบความสำเร็จในการเปิดตัวผ่านบัญชีทางการของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเมืองอิงถาน (Yingtan Cultural Tourism) และกลายเป็นแพลตฟอร์มสร้างเสริมประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียงแบบครบวงจรที่คอยให้บริการเหล่าผู้ใช้งาน ซึ่ง Mini program ดังกล่าวช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถรับข้อมูลแนะนำความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของงานแกะสลักไม้อวี่เจียงโดยสังเขป ข่าวสารเกี่ยวกับงานจัดแสดงผลงานของปรมาจารย์ที่มีชื่อเสียง ประกาศแจ้งกิจกรรมล่วงหน้า ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว ตลอดจนทำความเข้าใจในเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และนัยแฝงทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้อวี่เจียงอย่างรอบด้านได้อย่างง่ายดาย อีกทั้ง Mini program นี้ไม่เพียงเป็นแพลตฟอร์มเผยแพร่ข้อมูล แต่ยังสามารถช่วยเพิ่มความรู้สึกร่วมกันของผู้ใช้งานผ่านฟังก์ชันเชิงโต้ตอบที่หลากหลายภายในแพลตฟอร์ม ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถสัมผัสและรับรู้ถึงแก่นแท้ของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียงได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

全城推荐

热门分类

ภาพที่ 5-29 หน้าอินเทอร์เน็ตเฟสหลักของ Mini program (Ji Zhou, 2023)

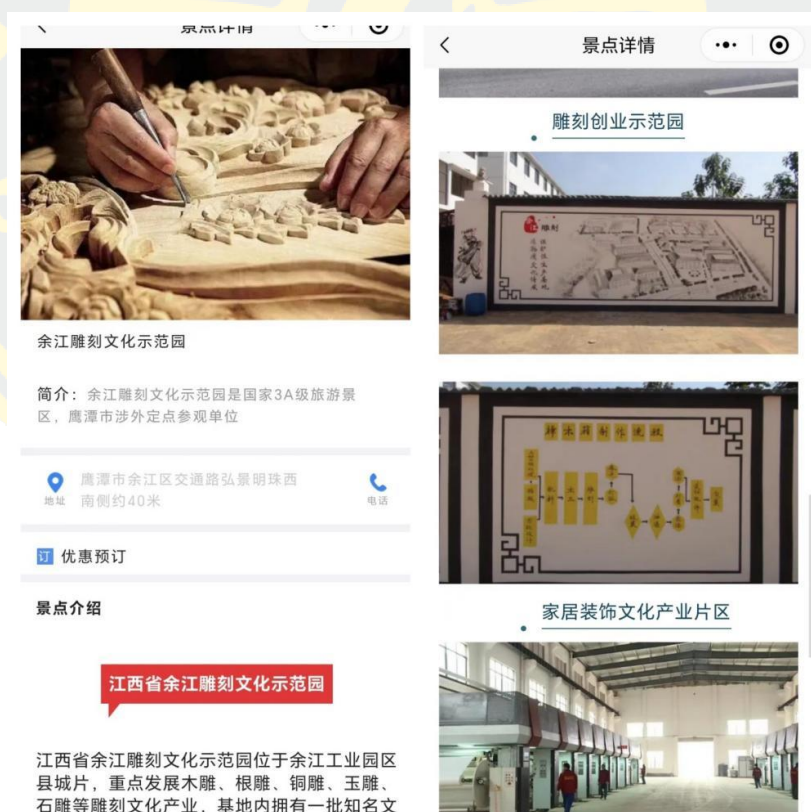
ฟีเจอร์ห้างสรรพสินค้าออนไลน์เป็นหนึ่งในจุดเด่นสำคัญของแพลตฟอร์ม Mini program นี้ซึ่งคอยบริการให้เหล่านักท่องเที่ยวสามารถซื้อผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้ชั้นยอดได้ทุกที่ทุกเวลา เพลิดเพลินไปกับประสบการณ์การช้อปปิ้งที่สะดวกสบาย กล่าวคือฟีเจอร์ห้างสรรพสินค้าออนไลน์ภายใน Mini program นี้ไม่เพียงแสดงภาพตัวอย่างและจัดจำหน่ายผลงานศิลปะแกะสลักไม้แบบดั้งเดิม แต่ยังรวมไปถึงชุดผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่สร้างสรรค์โดยผสมผสานร่วมกับแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่ อาทิ เครื่องประดับงานแกะสลักไม้ เครื่องเรือนแขวน

ตกแต่งบ้านและผลงานแกะสลักไม้สำหรับประดับตกแต่ง ฯลฯ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคแต่ละกลุ่ม งานแกะสลักไม้อวี้เจียงสามารถก้าวข้ามกรอบจำกัดจากระยะทางเชิงภูมิศาสตร์ ขยายช่องทางตลาดและเพิ่มยอดขายผลิตภัณฑ์ผ่านพีเจียร์ห้างสรรพสินค้าออนไลน์ โดยที่ในขณะเดียวกันยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เป็นเจ้าของและนำผลงานแกะสลักไม้เข้าสู่บ้านสู่ชีวิตประจำวัน สร้างเสริมประสิทธิผลในการสืบสานวัฒนธรรมได้อย่างแท้จริง

ภาพที่ 5-30 ห้างสรรพสินค้าออนไลน์จำหน่ายผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ในแพลตฟอร์ม Mini program (Ji Zhou, 2023)

ในด้านการนำเที่ยวชม Mini program ยังเป็นแพลตฟอร์มที่คอยให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพื้นที่ท่องเที่ยวอย่างละเอียด รวมถึงยังมีฟังก์ชันนำเที่ยวอัจฉริยะ นักท่องเที่ยวสามารถใช้ Mini program ในการวางแผนเส้นทางเที่ยวชมด้วยตนเองในระหว่างท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ส่วนฟังก์ชันนำเที่ยวอัจฉริยะประกอบด้วยระบบเสียงบรรยายประกอบคำอธิบาย ระบบนำทางเสมือนจริง (Virtual navigation) แบบตามเวลาจริง (Real Time) และแผนที่ที่มีฟังก์ชันโต้ตอบ ซึ่งช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าใจถึงภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งได้ดียิ่งขึ้น เพิ่มพูนระดับความลึกซึ้งและยกระดับคุณภาพของประสบการณ์การท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวยังสามารถรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพื้นที่ท่องเที่ยวได้แบบทันทีตามเวลาจริงผ่านแพลตฟอร์ม Mini program อาทิ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเวลาเปิดทำการ ค่าตัวเข้าชม วิธีการเดินทาง ตลอดจนระดับความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ ฯลฯ ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกในการวางแผนท่องเที่ยวที่เหมาะสม หลีกเลี่ยงความแออัดในช่วงฤดูท่องเที่ยว รวมถึงเพิ่มความสะดวกสบายและประสิทธิภาพในการเดินทางท่องเที่ยวให้กับเหล่านักท่องเที่ยว

ภาพที่ 5-31 อินเทอร์เน็ตแนะนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในแพลตฟอร์ม Mini program (Ji Zhou, 2023)

กล่าวโดยสรุป WeChat Mini program สามารถสร้างฟีเจอร์ต่าง ๆ ที่มีความสามารถและหน้าที่การใช้งานหลากหลายรูปแบบทั้งการเผยแพร่วัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง การนำเที่ยว และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทาง การขายสินค้า รวมถึงการปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับผู้ใช้งาน ช่วยส่งเสริมการสืบสานและการสร้างเสริมวัฒนธรรมในวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพิ่มอิทธิพลและความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดให้กับแบรนด์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียง Mini program ดังกล่าวไม่เพียงมอบบริการที่สะดวกสบายและเนื้อหาข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายแก่นักท่องเที่ยว แต่ยังช่วยเปิดช่องทางใหม่สำหรับการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง นำไปสู่การบรรลุซึ่งการผสมผสานที่ลงตัวของวัฒนธรรมกับเทคโนโลยี รวมถึงความดั้งเดิมกับความทันสมัยอย่างแท้จริง

2. สื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าลงลึกในประเด็นเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด โรงหัตถกรรมและองค์กรธุรกิจที่ประกอบการเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง รวมถึงยังร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนกับเหล่าปรมาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ประกอบการงานแกะสลักไม้โดยตรง จากนั้นจึงดำเนินการถ่ายทำสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง ซึ่งในกระบวนการถ่ายทำ ผู้วิจัยไม่เพียงจับภาพทักษะอันยอดเยี่ยมที่ปรากฏอยู่บนผลงานแกะสลักไม้ แต่ยังบันทึกภาพที่แสดงให้เห็นถึงความอุตสาหะด้วยแรงกายแรงใจและการแสวงหาในเทคนิคดั้งเดิมอย่างไม่ลดละของช่างแกะสลักไม้ในระหว่างขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน อีกทั้งผู้วิจัยยังมุ่งศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านการสืบสานเทคนิคงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในปัจจุบัน รวมถึงประเด็นปัญหาและโอกาสในการพัฒนาทางนวัตกรรม โดยผ่านการพูดคุยแลกเปลี่ยนกับเหล่าปรมาจารย์งานแกะสลักไม้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และบันทึกข้อมูลเหล่านี้ไม่เพียงให้วัตถุดิบข้อมูลที่หลากหลายซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ แต่ยังเป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมข้อมูลระดับปฐมภูมิซึ่งเป็นดังสมบัติล้ำค่าสำหรับการวิจัยทางวิชาการของผู้วิจัย

ในระหว่างการถ่ายทำสื่อวีดิทัศน์ ผู้วิจัยยังดำเนินการสำรวจศึกษาหอนิทรรศการวัฒนธรรมพื้นที่สวนอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้และสถานที่ดำเนินกิจกรรมทางวัฒนธรรมนานารูปแบบภายในเขตอวี่เจียงในเชิงลึก บันทึกรูปแบบการจัดแสดงและการประยุกต์ศิลปะงานแกะสลักไม้สู่ฉากทัศน์แต่ละส่วน ผู้ชมจะได้สัมผัสถึงนัยแฝงอันลึกซึ้งและความมีชีวิตชีวาร่วมสมัยของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงโดยผ่านเลนส์เหล่านี้ ผู้วิจัยยังให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้นวัตกรรมในสังคมยุคสมัยใหม่ของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงเป็นพิเศษ ทั้งการบูรณาการงานแกะสลักไม้ร่วมกับการออกแบบสมัยใหม่ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในศิลปะงานแกะสลักไม้ รวมถึงการนำวัฒนธรรมการแกะสลักไม้เข้าสู่การตลาดทางนวัตกรรมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์

สื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ทางศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง แต่ยังสามารถช่วยเพิ่มพูนความเข้าใจและความสนใจที่ผู้ชมมีต่อเทคนิคแกะสลักไม้อวี้เจียงดั้งเดิมแขนงนี้ผ่านการอธิบายถึงงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี้เจียงและการสาธิตกระบวนการผลิตสร้างสรรค์งาน โดยผู้วิจัยนำเสนอภาพการทำงานประจำวันของช่างแกะสลักไม้อวี้เจียง รวมถึงความรักและความภาคภูมิใจต่อสาขาที่พวกเขามีต่อทักษะงานแกะสลักไม้อวี้เจียงผ่านเลนส์กล้อง สื่อวีดิทัศน์ชิ้นนี้ไม่เพียงให้ผู้ชมได้ชื่นชมผลงานแกะสลักไม้อวี้เจียงงดงาม ยิ่งไปกว่านั้นคือการนำพาผู้ชมไปสัมผัสกับจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณของช่างฝีมือที่อยู่เบื้องหลังผลงานเหล่านี้ อีกทั้งในกระบวนการผลิตสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ ผู้วิจัยยังเชิญผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการในแวดวงศิลปวัฒนธรรมมาร่วมแบ่งปันมุมมองและประเมินวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียง ซึ่งข้อคิดเห็นและการตีความของผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ช่วยเพิ่มพูนความลึกซึ้งและพลังให้กับสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ ช่วยให้ผู้ชมเข้าใจถึงนัยแฝงทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางประวัติศาสตร์อย่างครบถ้วนรอบด้านยิ่งขึ้นในขณะเดียวกันที่ได้ชื่นชมงานศิลปะแกะสลักไม้อวี้เจียง

ผลงานสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ชิ้นนี้ไม่เพียงช่วยเพิ่มพูนชื่อเสียงและความนิยมในงานแกะสลักไม้อวี้เจียงผ่านการแสดงเนื้อหาหลากหลายที่พาให้ผู้ชมได้รู้จักและสัมผัสกับงานแกะสลักไม้อวี้เจียงในหลากหลายแง่มุม แต่ยังร่วมผลักดันการเผยแพร่และส่งเสริมวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียงอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยหวังว่าสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ชิ้นนี้จะสามารถดึงดูดให้ผู้คนสนใจและมีส่วนร่วมในการดำเนินการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียงมากยิ่งขึ้น ร่วมกันส่งเสริมการพัฒนาตลาดทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อันล้ำค่านี้อย่างยิ่งยวด ในขณะเดียวกัน การผลิตและการเผยแพร่สื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ดังกล่าวยังได้นำโอกาสทางธุรกิจและพลังขับเคลื่อนการพัฒนาารูปแบบใหม่ ๆ มาสู่อุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี้เจียง ดึงดูดให้มันักท่องเที่ยวและนักลงทุนที่สนใจในงานแกะสลักไม้อวี้เจียงเพิ่มมากยิ่งขึ้น เรื่อยไปจนถึงการส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในท้องถิ่น

การอภิปรายผลการประเมินผลและคุณค่าของโครงการ

1. การประเมินและสนับสนุนโครงการโดยผู้เชี่ยวชาญและศิลปิน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแผนโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียงไปสอบถามประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไม้อวี้เจียงในด้านต่างๆ ซึ่งได้สรุปผลและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1) จางกั๋วสี้ (ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมเจียงซีกั๋วสี้และผู้ก่อตั้งอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ฮั่วเจียง)

ด้วยฐานะผู้ก่อตั้งอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ฮั่วเจียง จางกั๋วสี้จึงมีความสนใจและเต็มใจเข้าร่วมการประเมินโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฮั่วเจียงอย่างมาก จางกั๋วสี้เชื่อว่าภายใต้ภูมิหลังทางสังคมและสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงและยกระดับอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้เป็นแนวโน้มการพัฒนาที่จำเป็น เขาชี้ให้เห็นว่าความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไม่เพียงต้องอาศัยการสืบสานองค์ความรู้ทางเทคนิคเชิงช่างและการขยายตลาด แต่ยังจำเป็นต้องมีการวิจัยเชิงลึกในด้านวัฒนธรรมด้วยเช่นกัน จางกั๋วสี้จึงให้ข้อเสนอแนะว่าโครงการจัดการนี้เพิ่มกำลังในส่วนการวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฮั่วเจียง จัดตั้งสถาบันวิจัยวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฮั่วเจียงโดยมุ่งเน้นไปที่การวิจัยเชิงวิชาการและการสร้างแพลตฟอร์มเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย สถาบันดังกล่าวสามารถกลายเป็นแพลตฟอร์มสื่อสารแลกเปลี่ยนที่เปิดให้เหล่าผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ศิลปินงานแกะสลักไม้และผู้มีความสามารถเชิงสร้างสรรค์มารวมตัวกันเพื่อส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาองค์ความรู้ทางทฤษฎีอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ จางกั๋วสี้ยังเน้นย้ำว่าโครงการจัดการควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาแบบบูรณาการของอุตสาหกรรมวัฒนธรรม โดยนำศิลปะงานแกะสลักไม้ผสมผสานร่วมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึงการนำการท่องเที่ยววัฒนธรรมผสมผสานร่วมกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ตลอดจนดึงดูดผู้บริโภคกลุ่มนักท่องเที่ยวและผู้ชื่นชอบในศิลปะงานแกะสลักไม้ให้เพิ่มจำนวนมากขึ้นผ่านแพลตฟอร์มเผยแพร่วัฒนธรรมหลากหลายรูปแบบ อาทิ นิทรรศการงานแกะสลักไม้ การจัดแสดงในรูปแบบดิจิทัลและกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ทางวัฒนธรรม เพื่อบรรลุเป้าหมายสองด้านทั้งประโยชน์ต่อวัฒนธรรมและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

2) อู่เสี่ยวปิน (ผู้จัดการทั่วไปของบริษัท Yujiang Shenfu Culture Co., Ltd.)

อู่เสี่ยวปินดำเนินการศึกษาอุตสาหกรรมและวัฒนธรรมการแกะสลักของเขตฮั่วเจียงมาเป็นเวลานาน จึงเป็นผู้เชี่ยวชาญท่านหนึ่งที่ถึงพร้อมทั้งประสบการณ์และข้อมูลเชิงลึกที่สั่งสมมาอย่างยาวนาน อู่เสี่ยวปินเชื่อว่าโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฮั่วเจียงมีความหมายที่สำคัญอย่างมากต่อการส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงและการยกระดับอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ รวมถึงการสืบสานและการสร้างเสริมนวัตกรรมทางวัฒนธรรม ในการประเมินอู่เสี่ยวปินยังวิจารณ์ถึงแผนงานโดยรวมของโครงการ โดยเขาเชื่อว่าการผสมผสานเทคนิคดั้งเดิมเข้ากับแนวคิดการจัดการสมัยใหม่และแนวคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมสามารถช่วยสร้างเสริมมูลค่าเพิ่มและความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับกระแสแนวโน้มการยกระดับการบริโภคทางวัฒนธรรมและการพัฒนาความหลากหลายในตลาดในปัจจุบัน แนวทางดังกล่าวจึงถือเป็นวิธีการหลักต้นที่มีประสิทธิภาพในการบรรลุการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน นอกจากนี้ เขายังเน้นย้ำเป็นพิเศษว่าเขตสวนสืบสานที่มีชีวิตและเขตน่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ใน

โครงการจัดการคือจุดเด่นทางนวัตกรรม เนื่องจากพื้นที่เหล่านี้ถือเป็นสถานที่สำหรับจัดแสดงทักษะการแกะสลักไม้และสร้างเสริมประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบกับงานแกะสลักไม้จึงเป็นปัจจัยที่ช่วยเพิ่มเสน่ห์ดึงดูดให้กับโครงการ นำไปสู่การบรรลุซึ่งผลประโยชน์ทั้งในทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจอยู่เสมอ ยังให้ข้อเสนอแนะว่าโครงการจัดการควรเสริมสร้างการวิจัยตลาดและการวิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภค พร้อมวางแผนออกแบบและจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์และน่าดึงดูดยิ่งขึ้นเพื่อสร้างความได้เปรียบเฉพาะตัวในส่วนกิจกรรมทางวัฒนธรรม รวมถึงการส่งเสริมด้านการตลาด

3) หลิวอี้เต๋อ (ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ “เทคนิคแกะสลักเลี่ยมไม้” ประมณฑลเจียงซี)

ในฐานะผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ หลิวอี้เต๋อเชื่อว่าโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้เอ๋อเจียงมีความหมายที่สำคัญต่อการอนุรักษ์และสืบสานเทคนิคงานแกะสลักไม้เอ๋อเจียง โครงการจัดการนี้สามารถช่วยอนุรักษ์และส่งเสริมงานแกะสลักไม้เอ๋อเจียงได้ด้วยวิธีการที่เป็นระบบและกระจายเป็นวงกว้าง ทั้งยังมอบพื้นที่สำหรับพัฒนาที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกับเหล่าผู้สืบทอดเทคนิคงานแกะสลักไม้ ซึ่งมีส่วนช่วยให้เทคนิคดั้งเดิมเหล่านี้สามารถฟื้นคืนชีวิตชีวาขึ้นมาได้ในสังคมยุคสมัยใหม่ จากการพิจารณาด้วยมุมมองด้านการสืบสาน หลิวอี้เต๋อจึงให้ความสนใจในแนวคิด “การสืบสานที่มีชีวิต” ในโครงการจัดการเป็นพิเศษ เขาเชื่อว่าการสืบทอดเทคนิคงานแกะสลักไม้ไม่ใช่เพียงต้องเก็บรักษาองค์ความรู้เอาไว้ในตำราหรือสื่อจำพวกวีดิโอเท่านั้น ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือความจำเป็นในการดำเนินการสืบทอดองค์ความรู้ทักษะเชิงช่างจากรุ่นสู่รุ่นผ่านการสืบทอดในรูปแบบอาจารย์ต่อศิษย์ ซึ่งเขตสวนสืบสานที่มีชีวิตในโครงการจัดการนี้ถือเป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่มีพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างปฏิสัมพันธ์และถ่ายทอดองค์ความรู้ทางเทคนิคให้กับเหล่าปรมาจารย์และลูกศิษย์โดยผ่านการจัดให้มีโรงหัตถกรรมสำหรับสร้างสรรค์งาน รวมถึงพื้นที่สำหรับการศึกษา วิธีการสืบสานที่มุ่งเน้นไปที่การปฏิบัติจริงและการสอนในหน่วยงานสามารถช่วยบ่มเพาะศิลปินงานแกะสลักไม้รุ่นใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งยังช่วยประกันว่าความมีชีวิตชีวาในเทคนิคงานแกะสลักไม้เหล่านี้จะยังคงอยู่สืบต่อไป

4) ช่งจื้อหย่ง (ปรมาจารย์ด้านทักษะงานแกะสลักระดับชาติ ศาสตราจารย์วิทยาลัยครู Jiangxi Teachers College)

ช่งจื้อหย่งประเมินโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้เอ๋อเจียงไว้สูงเนื่องจากความสำคัญที่โครงการนี้มีการสืบทอดและการส่งเสริมทักษะงานแกะสลักไม้เอ๋อเจียง เขาเชื่อว่าโครงการจัดการนี้ไม่เพียงมุ่งอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประเภทงานแกะสลักไม้ แต่ยังให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดเทคนิคงานแกะสลักไม้และการบ่มเพาะบุคลากรผู้มีความสามารถทางศิลปะรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบโดยผ่านการจัดตั้งส่วนพื้นที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการ

ฝึกอบรม ช่งจื้อหย่งยังกล่าวชื่นชมการจัดตั้งห้องประชุมเชิงปฏิบัติการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้สร้างสรรค์เป็นพิเศษ เนื่องจากห้องประชุมเชิงปฏิบัติการนี้ได้มอบพื้นที่ในการสร้างเสริมนวัตกรรมสำหรับการนำศิลปะงานแกะสลักไม้บูรณาการร่วมกับศิลปะและเทคโนโลยีสมัยใหม่ นอกจากนี้ เขายังให้ข้อเสนอแนะว่าทางโครงการควรร่วมมือกับสถาบันระดับอุดมศึกษาและสถาบันวิจัยในการจัดตั้งศูนย์วิจัยวัฒนธรรมการแกะสลักไม้เพื่อส่งเสริมการวิจัยเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับศิลปะงานแกะสลักไม้และการสร้างอิทธิพลระดับโลก ช่งจื้อหย่งเชื่อว่าด้วยการจัดการที่เป็นไปตามหลักตรรกะทางวิทยาศาสตร์และการสร้างเสริมนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง โครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อู่เจียงย๋อมสามารถกลายเป็นเวทีสำคัญในการส่งเสริมศิลปะงานแกะสลักไม้ดั้งเดิมของประเทศจีน

5) หูจู่หรง (ประธานสมาคมวิจัยวัฒนธรรมท้องถิ่นมณฑลเจียงซี)

จากการประเมินโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อู่เจียงในเชิงลึก หูจู่หรง (胡祖荣) เชื่อว่าโครงการจัดการนี้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมดั้งเดิมในท้องถิ่น รวมถึงยังมีส่วนช่วยค้นคว้าถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้อู่เจียงในขอบเขตงานหัตถศิลป์ดั้งเดิม หูจู่หรงยังเน้นย้ำเป็นพิเศษว่าด้วยการจัดตั้งเขตสวนสืบสานที่มีชีวิตและห้องประชุมเชิงปฏิบัติการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้สร้างสรรค์ โครงการจัดการนี้ไม่เพียงสามารถช่วยอนุรักษ์เทคนิคหัตถศิลป์ดั้งเดิม แต่ยังเป็นเวทีสำหรับการสร้างเสริมวัฒนธรรมและการสร้างสรรค์วัฒนธรรมการแกะสลักไม้ขึ้นมาใหม่ เขาสนับสนุนให้โครงการจัดการนี้สร้างเสริมการวิจัยเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ การสืบทอดเทคนิคเชิงช่างและคุณค่าทางสังคมของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อย่างเป็นระบบ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานการวิจัยเชิงวิชาการเพื่อเพิ่มพูนเผยแพร่ทางวัฒนธรรมและมูลค่าการตลาดของงานแกะสลักไม้อู่เจียงให้สูงขึ้นไปอีกขั้น หูจู่หรงยังให้ข้อเสนอแนะว่าโครงการควรกระชับความร่วมมือกับสถาบันวิจัยวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งเสริมแบรนด์วัฒนธรรมการแกะสลักไม้อู่เจียงให้แพร่หลายในวงกว้าง รวมถึงส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างครอบคลุมรอบด้าน เขาเชื่อว่าด้วยมาตรการเหล่านี้ งานแกะสลักไม้อู่เจียงย่อมได้รับโอกาสพัฒนาใหม่ ๆ พร้อมทั้งเปล่งประกายด้วยเสน่ห์ทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นและอิทธิพลที่กว้างไกลยิ่งขึ้นในกระแสแห่งยุคสมัยใหม่นี้

2. การประเมินด้วยแบบสอบถามและแผนงาน

เพื่อศึกษาความเข้าใจและทัศนคติที่สาธารณชนต่อโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อู่เจียงอย่างรอบด้าน และกำหนดแผนการพัฒนาในอนาคตสำหรับโครงการจัดการนี้ ผู้วิจัยจึงดำเนินการสำรวจข้อมูลผลตอบรับในวงกว้างด้วยแบบสอบถาม ซึ่งการสำรวจนี้มีกลุ่มเป้าหมายครอบคลุมทั้งบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้ นักท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมและประชาชนในท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุกฝ่ายเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินโครงการ คุณค่าทางวัฒนธรรม ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ตลอดจนการพัฒนาในอนาคต

ผู้วิจัยออกแบบแบบสอบถามโดยคำนึงถึงประเด็นหลักหลายประการอันประกอบด้วย อิทธิพลทางวัฒนธรรมของโครงการ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ประสบการณ์ของผู้เข้าชม (นักท่องเที่ยว) ความสนใจของสาธารณชนที่มีต่อการสืบสานเทคนิคงานแกะสลักไม้ รวมถึงความคาดหวังต่อการพัฒนาในอนาคตของโครงการจัดการนี้ ข้อมูลตอบรับที่ได้จากแบบสอบถามไม่เพียงทำให้ทีมงานในโครงการเข้าใจถึงระดับความพึงพอใจที่ผู้เข้าร่วมต่อพื้นที่นันทนาการงานแกะสลักไม้ เขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์และเขตสันหนนาการที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่ยังช่วยรวบรวมผลตอบรับเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรมเทคนิคการแกะสลักไม้ การพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ รวมถึงวิธีการเผยแพร่วัฒนธรรมการแกะสลักไม้

ซึ่งผลการสำรวจแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแนวโน้มประเมินโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม่วีเจียงไป๋ในเชิงบวก โดยเฉพาะในส่วนที่แสดงออกถึงการยอมรับว่าโครงการมีส่วนช่วยในการสืบสานวัฒนธรรมและส่งเสริมการท่องเที่ยว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เชื่อว่าโครงการจัดการนี้ไม่เพียงช่วยสร้างเสริมการรับรู้ที่สาธารณชนมีต่อศิลปะงานแกะสลักไม้ดั้งเดิม แต่ยังช่วยเพิ่มความรู้สึกร่วมมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวผ่านการจัดแสดงที่หลากหลาย และการสร้างเสริมประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามยังมักแสดงความคาดหวังต่อการพัฒนาในอนาคตของโครงการจัดการ โดยส่วนใหญ่หวังว่าจะได้เห็นกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นด้านนวัตกรรมและผลงานศิลปะแกะสลักไม้คุณภาพสูงมากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันยังอยากให้มีการสร้างเสริมการศึกษาเทคนิคงานแกะสลักไม้ให้แพร่หลายในวงกว้างมากขึ้นเช่นกัน

จากผลสำรวจแบบสอบถามในข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำผลตอบรับที่ได้มาช่วยในปรับปรุงพัฒนาและกำหนดแผนงานของโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม่วีเจียงอย่างละเอียด ในขั้นแรก ผู้วิจัยมุ่งให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับส่วนพื้นที่จัดแสดงและพื้นที่สร้างเสริมประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบเพื่อปรับปรุงคุณภาพประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยวพึงได้รับ ต่อมาจึงเพิ่มอัตราความถี่และประเภทของคอร์สฝึกอบรมเทคนิคงานแกะสลักไม้ให้สอดคล้องกับความต้องการในการเรียนรู้แต่ละระดับ โดยเฉพาะคอร์สที่สามารถดึงดูดกลุ่มวัยรุ่นสมัยใหม่ให้เข้ามาร่วมเรียนรู้และสืบสานทักษะการแกะสลักไม้ได้มากขึ้น ในด้านการเผยแพร่ ทางโครงการวางแผนใช้ประโยชน์จากข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของสาธารณชนที่รวบรวมได้จากผลตอบรับแบบสอบถามมาเป็นปัจจัยช่วยกำหนดกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยใช้การผสมผสานระหว่างสื่อใหม่และสื่อดั้งเดิมเพื่อขยายอิทธิพลของวัฒนธรรมการแกะสลักไม่วีเจียงให้แพร่หลายเป็นวงกว้าง ด้วยความพยายามเหล่านี้ โครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม่วีเจียงไม่เพียงสามารถบรรลุผลสำเร็จในการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมดั้งเดิมในระดับที่สูงยิ่งขึ้น แต่ยังมีส่วนช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น บรรลุสถานการณ์ที่ได้ประโยชน์ทั้งทางด้านวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายและข้อเสนอแนะ

เนื่องด้วยการพัฒนาอย่างรวดเร็วของกระแสการท่องเที่ยวระดับโลกในปัจจุบัน การนำวัฒนธรรมบูรณาการร่วมกับการท่องเที่ยวอย่างลึกซึ้งจึงกลายเป็นแนวโน้มที่โดดเด่นอย่างมาก ส่งผลให้การจัดการวัฒนธรรมประเภทมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้กลายเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนา งานแกะสลักไม้อวี้เจียงคือมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ซึ่งมีความโดดเด่นจนกลายเป็นตัวแทนทางวัฒนธรรมประจำพื้นที่เขตตะวันออกเฉียงเหนือของมณฑลเจียงซีในประเทศจีน แม้งานแกะสลักไม้อวี้เจียงจะมีชื่อเสียงและได้รับการชื่นชมยกย่องอย่างสูง แต่กลับต้องเผชิญกับความท้าทายด้านการสืบสานและปัญหาด้านการตอบสนองความต้องการของตลาดที่ไม่สอดคล้องกับแนวทางที่มีในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ การบรรลุซึ่งการบูรณาการเข้ากับสังคมยุคสมัยใหม่ผ่านการจัดการวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในท้องถิ่นจึงถือเป็นวาระเร่งด่วน

ซึ่งงานวิจัยนี้มุ่งเน้นไปที่การจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียงโดยมีเป้าหมายเพื่อนำเสนอกลยุทธ์การสืบสานและสร้างเสริมนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพผ่านการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางประวัติศาสตร์ เทคนิคและคุณค่าทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง รวมถึงปัญหาที่งานหัตถศิลป์แขนงนี้ต้องเผชิญในระหว่างกระบวนการพัฒนาเพื่อก้าวให้เท่าทันยุคสมัยใหม่อย่างลึกซึ้ง การวิจัยนี้ไม่เพียงเกี่ยวข้องถึงการดำรงอยู่ของงานหัตถศิลป์แกะสลักไม้อวี้เจียงเท่านั้น แต่ยังเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับแบรนด์วัฒนธรรมท้องถิ่น รวมถึงส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูงด้วยเช่นกัน

จากความเป็นมาและเหตุปัจจัยในการวิจัยที่ได้กล่าวไปในข้างต้น เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่นและงานแกะสลักไม้อวี้เจียงซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำท้องถิ่นด้วยการจัดการวัฒนธรรมผ่านนำเสนอแผนการจัดการวัฒนธรรมที่สามารถใช้อ้างอิงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงกำหนดให้วัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียงเป็นเป้าหมายการวิจัย โดยมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการจัดการวัฒนธรรมเป็นวัตถุประสงค์ในการวิจัย จากนั้นจึงดำเนินการวิจัยปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามกระบวนการ โดยเริ่มจากการศึกษาลงลึกในประเด็นเกี่ยวกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้อวี้เจียง อาทิ สภาพแวดล้อมโดยรอบ ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาหัตถศิลป์พื้นบ้าน ศิลปะกับสุนทรียภาพ ฯลฯ ผ่านวิธีการวิจัยทางเอกสารเพื่อรวบรวมปัจจัยสนับสนุนเนื้อหาทางทฤษฎีสำหรับการจัดการวัฒนธรรม จากนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการวิจัยภาคสนามสำรวจข้อมูลจากแหล่งกำเนิดงานแกะสลักไม้อวี้เจียงและโรงงานขององค์กรการค้า ก้าวสี่ กรุป ซึ่งเป็นจุดกำเนิดของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้ในเขตอวี้เจียง ทำความเข้าใจพัฒนาการทางประวัติศาสตร์

ของวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง รวมถึงกระบวนการและประเภทผลิตภัณฑ์ที่ผลิต ดำเนินการศึกษาและรวบรวมทรัพยากรอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มความหลากหลายในเนื้อหาแผนการจัดการจัดการวัฒนธรรม ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยยังรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการจัดการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงจากเหล่าศิลปิน ผู้เชี่ยวชาญและผู้คนในท้องถิ่นโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือวิจัย จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้เข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ทางสถิติ แล้วนำข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์ประยุกต์สู่แผนดำเนินการจัดการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง

ซึ่งผลการวิจัยและข้อสรุป รวมถึงแนวโน้มการพัฒนาโครงการจัดการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีดังนี้

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยของงานวิจัยนี้มีความสอดคล้องและขยายผลจากวัตถุประสงค์การวิจัย โดยผู้วิจัยสรุปและจำแนกออกเป็นหัวข้อหลัก ดังนี้

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง แล้วนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการจัดแสดงวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง ผู้วิจัยจึงดำเนินการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ทั้งวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ งานหัตถศิลป์ ภูมิปัญญาพื้นบ้าน อุตสาหกรรมสมัยใหม่และคุณค่าของผลิตภัณฑ์อย่างเจาะลึกจนได้รับรู้ถึงเสน่ห์ของวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ซึ่งวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงต่างส่งเสริมซึ่งกันและกัน ภายใต้บริบทนโยบายระดับชาติเกี่ยวกับการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้และการฟื้นฟูงานหัตถศิลป์พื้นบ้าน เหล่าผู้คนในท้องถิ่นที่มีมุมมองหลากหลายแตกต่างกันล้วนมุ่งหวังในการสร้างพื้นที่ชุมชนหรือเวทีสำหรับการจัดแสดงวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมประจำท้องถิ่น โดยที่ในขณะเดียวกันยังมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของทรัพยากรวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเพื่อประยุกต์ใช้เป็นปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยว ให้ความพึงพอใจของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวช่วยขับเคลื่อนผลประโยชน์ทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจในท้องถิ่น แล้วป้อนผลประโยชน์กลับสู่การพัฒนาวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ก่อเกิดเป็นวงจรอันสมบูรณ์พร้อม

2. เพื่อวิเคราะห์แม่แบบการจัดการวัฒนธรรมสำหรับวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง นำไปสู่การส่งเสริมการท่องเที่ยว การแสวงหาช่องทางใหม่ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนางานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ซึ่งงานวิจัยนี้ดำเนินการวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงโดยมุ่งขยายขอบเขตการศึกษาไปยังภูมิภาคหลังการพัฒนา เอกลักษณ์ รวมถึงสถานการณ์ปัจจุบันในส่วน

วัฒนธรรมดั้งเดิมและอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของงานแกะสลักไม้ฉะเชิงเทราเพื่อสำรวจทรัพยากรที่มีอยู่ จากนั้นจึงสรุปข้อมูลและสร้างแม่แบบการจัดการการพัฒนาเชิงบูรณาการรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีการดำเนินงานจริงเป็นพื้นฐานสำคัญ ซึ่งแม่แบบดังกล่าวคือนวัตกรรมและความก้าวหน้าเพื่อก้าวข้ามกรอบจำกัดสำหรับยุคสมัยใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการทั้งทางวัตถุและจิตวิญญาณของผู้คนในยุคสมัยใหม่ที่ยกระดับสูงขึ้น กล่าวคือเป็นการพัฒนาและสร้างการบูรณาการวัฒนธรรมดั้งเดิมและอุตสาหกรรมสมัยใหม่ร่วมกับการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ภายใต้บริบทความเปลี่ยนแปลงตามกาลยุคสมัย โดยแม่แบบโครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฉะเชิงเทราซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวประกอบด้วยกระบวนการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) การชี้นำด้วยนโยบายและขั้นตอนการบูรณาการทรัพยากร ในขั้นแรก โครงการจัดการดำเนินการพิจารณาและนำเสนอการสนับสนุนเชิงนโยบายสำหรับการอนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โดยอาศัยการกำหนดนโยบายท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องจากทางภาครัฐ ในขณะเดียวกันโครงการจัดการยังมุ่งสร้างความสัมพันธ์ในรูปแบบความร่วมมือกับทุกฝ่าย รวมถึงบูรณาการทรัพยากรจากทั้งทางรัฐบาล องค์กร และกลุ่มทางสังคมที่เกี่ยวข้อง หัวใจสำคัญของขั้นตอนนี้คือการกำหนดทิศทางการพัฒนาและกรอบความร่วมมือของโครงการเพื่อวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการดำเนินงานต่อไปในภายหลัง

2) ขั้นตอนการวางแผนจัดการพื้นที่และจัดสรรหน้าที่การใช้งานพื้นที่แต่ละส่วน โครงการจัดการใช้ข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์และทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญในการวางแผนเลือกสถานที่จัดตั้งและดำเนินโครงการ โดยนำการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้บูรณาการร่วมกับการท่องเที่ยว จากนั้นจึงสร้างพื้นที่บูรณาการครบวงจรที่รวมการสัมผัสประสบการณ์ทางวัฒนธรรม การจัดแสดงเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวพักผ่อนไว้ในที่เดียว โดยผ่านการจัดสรรหน้าที่การใช้งานพื้นที่แต่ละส่วนภายในสถานที่ตั้งโครงการ ได้แก่ เขตหอนิทรรศการการประกอบการและนวัตกรรมงานแกะสลัก เขตสวนสืบสานมรดกปรมาจารย์งานแกะสลักไม้ที่มีชีวิต เขตย่านวัฒนธรรมสร้างสรรค์กับการสร้างเสริมประสบการณ์ทางศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนเขตเส้นทางนาเกลือ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์การบริโภคทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย

3) ขั้นตอนการสร้างแบรนด์และการประชาสัมพันธ์ โครงการจัดการสร้างเสริมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฉะเชิงเทราโดยสมัครและดำเนินงานในรูปแบบบัญชีสาธารณะในแพลตฟอร์มแอปพลิเคชัน WeChat คอยผลิตและเผยแพร่สื่อวีดิทัศน์ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ จุดสำคัญของขั้นตอนนี้คือการสร้างแบรนด์ทางวัฒนธรรม เพิ่มพูนชื่อเสียงความนิยมและอิทธิพลของงานแกะสลักไม้ฉะเชิงเทรา ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เกิดความสนใจและเดินทางมาสัมผัสประสบการณ์มากยิ่งขึ้น นำไปสู่การส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

โครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถส่งเสริมการบูรณาการวัฒนธรรม ร่วมกับการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผ่านการดำเนินงานอย่างเป็นระบบระเบียบตาม ขั้นตอน 3 ช่วงในข้างต้น

3. เพื่อพัฒนาและผลักดันการเผยแพร่วัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ให้ก้าวหน้าต่อไป รวมถึงส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมสำหรับยุคสมัยใหม่ ซึ่งการวิจัยและแผนการ จัดการวัฒนธรรมของงานวิจัยนี้ดำเนินการส่งเสริมการพัฒนาและผลักดันการเผยแพร่วัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมให้ก้าวหน้าต่อไปผ่านวิธีการดังต่อไปนี้

1) การดำเนินการศึกษาอย่างเจาะลึกและอนุรักษ์เทคนิคดั้งเดิม กล่าวคืองานวิจัยนี้ ดำเนินการศึกษาและเรียบเรียงองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคดั้งเดิมในงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงอย่าง เจาะลึกและครอบคลุมรอบด้าน เพื่อประกันว่าองค์ความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ แขนงนี้ที่งานวิจัยนี้รวบรวมมีความครบถ้วนสมบูรณ์ ในขณะที่เดียวกันยังมีการสร้างหอนิทรรศการงาน แกะสลักไม้โอวี่เจียงเพื่อสร้างพื้นที่ดำเนินการจัดแสดงและเผยแพร่สำหรับส่งเสริมการอนุรักษ์และการ สืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

2) การสร้างระบบการศึกษาและการฝึกอบรม โครงการจัดการเปิดคอร์สฝึกอบรมเทคนิค การแกะสลักไม้เพื่อส่งเสริมการสืบสานเทคนิคการแกะสลักไม้โอวี่เจียงด้วยวิธีการสืบสานที่มีชีวิต ดึงดูดกลุ่มวัยรุ่นยุคใหม่ให้เข้ามาเรียนรู้จนมีความเข้าใจและความเชี่ยวชาญในงานหัตถศิลป์ดั้งเดิม แขนงนี้ รวมถึงบ่มเพาะศิลปินและช่างฝีมืองานแกะสลักไม้รุ่นใหม่ผ่านการศึกษาและการฝึกอบรม อย่างเป็นระบบ เป็นการสนับสนุนโดยป้อนบุคลากรผู้มีความสามารถเข้าสู่การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้

3) การบูรณาการเชิงนวัตกรรมกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ โครงการจัดการนี้สนับสนุนให้ ศิลปินและนักออกแบบนำงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงผสมผสานร่วมกับสุนทรียภาพสมัยใหม่และพัฒนา ผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของตลาด โดยกระตุ้นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผ่านวิธีการ นานารูปแบบ อาทิ การจัดการแข่งขันออกแบบ การจัดกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ฯลฯ ผลักดัน การนำปัจจัยดั้งเดิมมาพัฒนาและประยุกต์สู่ความทันสมัย รวมถึงเพิ่มความสามารถด้านการแข่งขันใน ตลาดให้กับผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียง

4) การสร้างแบรนด์และการผลักดันทางการตลาด โครงการจัดการนี้มุ่งเพิ่มพูนชื่อเสียง ความนิยมและอิทธิพลของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงโดยผ่านการผลักดันทางการตลาดด้วยช่องทาง หลากหลายรูปแบบ ทั้งการเข้าร่วมในนิทรรศการวัฒนธรรม การสร้างแพลตฟอร์มซื้อขายออนไลน์ รวมถึงการร่วมมือกับบริษัทการท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันทางโครงการยังให้ความสำคัญกับการสร้าง แบรนด์ สร้างภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้กับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเพื่อสร้างเสริมมูลค่าเพิ่มให้กับ ผลิตภัณฑ์

5) การบูรณาการและการพัฒนาต่อยอดทรัพยากรการท่องเที่ยว โครงการจัดการนี้อาศัยเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยนำมาผสมผสานร่วมกับทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยรอบเพื่อสร้างพื้นที่ย่านบูรณาการครบวงจรที่รวมประสบการณ์ทางวัฒนธรรม การจัดแสดงเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนไว้ในที่เดียว ซึ่งไม่เพียงช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย แต่ยังช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น

4. โครงการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงมีประสิทธิผลตอบสนองเชิงบวกต่อปัญหาสำคัญ 3 ประการที่วัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงประสบอยู่ในปัจจุบัน อันประกอบด้วยปัญหารายได้ทางเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โครงสร้างผลิตภัณฑ์เดียว (Single product structure) และปัญหาการขาดแคลนผู้สืบทอด โดยมีศักยภาพและแนวทางส่งเสริมการแก้ไขปัญหาในข้างต้น ดังนี้

1) ในด้านปัญหารายได้ทางเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โครงการจัดการสามารถช่วยเพิ่มราคาพิเศษจากมูลค่าทางวัฒนธรรม (Cultural premium price) ให้กับผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ ด้วยกลยุทธ์การพึ่งพาอาศัยเพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างภาควัฒนธรรมและภาคอุตสาหกรรม โดยสร้างเสริมคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ รวมถึงงานหัตถศิลป์ให้กับผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ อีกทั้งโครงการนี้ยังนำวิธีการประชาสัมพันธ์หลายช่องทางทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์มาผสมผสานร่วมกันเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและทรัพยากรทางการตลาดในจำนวนที่มากขึ้น รวมถึงขึ้นงานแกะสลักไม้สู่ตลาดวัฒนธรรมสร้างสรรค์และตลาดท่องเที่ยวเพื่อยกระดับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้เพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัด

2) เพื่อแก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างผลิตภัณฑ์เดียว โครงการจัดการนี้จึงริเริ่มสร้างเสริมนวัตกรรมอย่างกล้าหาญโดยนำปัจจัยดั้งเดิมบูรณาการร่วมกับปัจจัยสมัยใหม่ พัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน รวมถึงงานศิลปะจัดวางที่มีแรงดึงดูดทางการตลาดมากยิ่งขึ้นผ่านการนำองค์ประกอบสุนทรียภาพสมัยใหม่และสายผลิตภัณฑ์ (Product line) ที่อุดมไปด้วยเทคโนโลยีหลากหลายรูปแบบมาบูรณาการสู่การออกแบบสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ห้องประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างสรรค์และตลาดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งในโครงการยังได้มอบพื้นที่สร้างเสริมนวัตกรรมให้กับเหล่าศิลปินและนักออกแบบ ซึ่งช่วยส่งเสริมการพัฒนาความหลากหลายด้านผลิตภัณฑ์

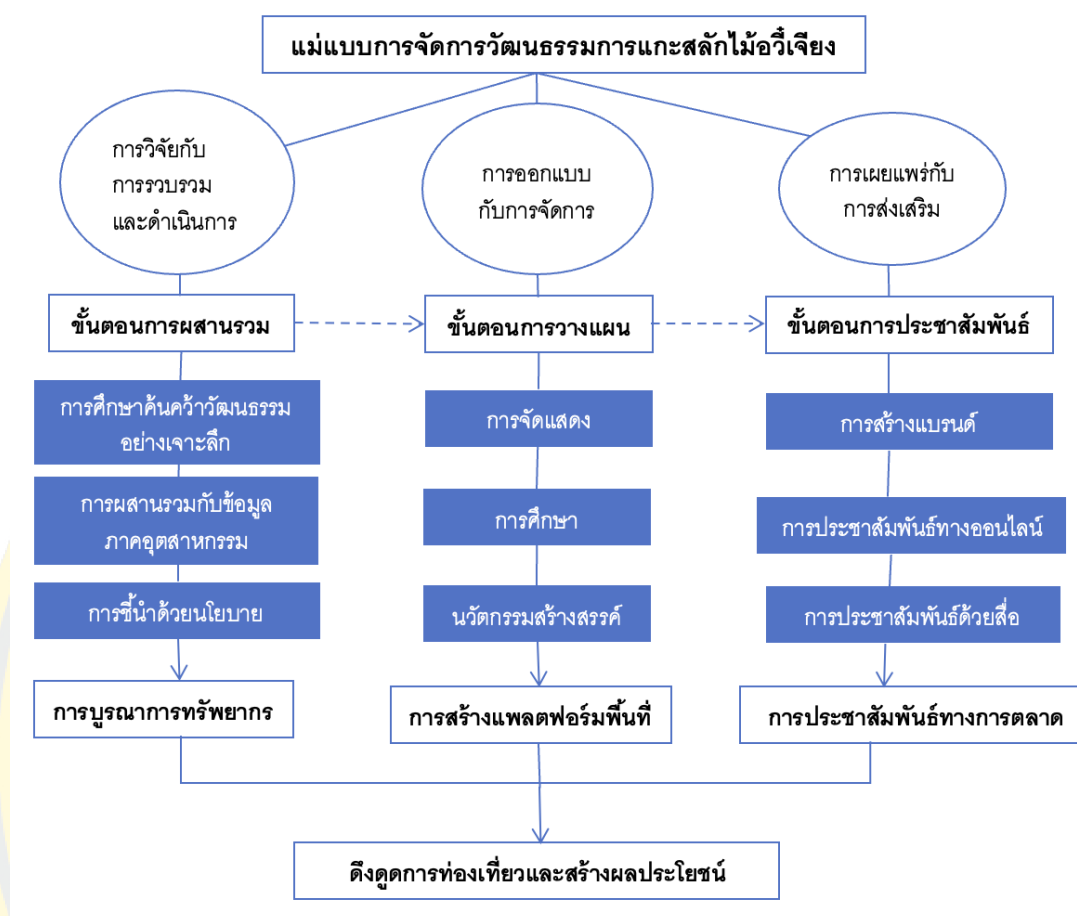
3) สำหรับปัญหาการขาดแคลนผู้สืบทอด โครงการจัดการได้จัดตั้งพื้นที่สืบสานผ่านการศึกษาเรียนรู้และโรงหัตถกรรม ดำเนินการบ่มเพาะผู้มีความสามารถด้านงานหัตถศิลป์รุ่นใหม่ผ่านระบบอาจารย์-ศิษย์ฝึกหัดและการเรียนการสอนแบบปฏิบัติจริงเพื่อประกันว่าเทคนิคองค์ความรู้ทางหัตถศิลป์ดั้งเดิมที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงจะได้รับการสืบสานต่อไป ในขณะเดียวกัน ทางโครงการยังกระตุ้นความสนใจที่กลุ่มวัยรุ่นยุคใหม่มีต่องานแกะสลักไม้ผ่านกิจกรรมการแข่งขันเชิง

สร้างสรรค์และกิจกรรมนิทรรศการจัดแสดงนานารูปแบบ รวมถึงสร้างพื้นที่สร้างเสริมประสบการณ์ ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบภายในเขตสวนสืบสานเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ งานแกะสลักไม้ได้โดยตรง สร้างเสริมการรับรู้และความสนใจในวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น ตลอดจน ดึงดูดผู้สืบทอดที่มีศักยภาพ

การอภิปรายผลการวิจัย

1. งานวิจัยนี้ไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงนัยแฝงทางประวัติศาสตร์และคุณค่าทางศิลปะอัน หลากหลายในงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง แต่ยังสำรวจเจาะลึกถึงแนวทางการเปลี่ยนทรัพยากรทาง วัฒนธรรมเหล่านี้ให้กลายเป็นข้อได้เปรียบทางอุตสาหกรรม ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ ระหว่างวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง โดยผ่านการศึกษาวัฒนธรรมการแกะสลัก ไม้โอวี่เจียงอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะในกระบวนการสร้างเขตชุมชนจัดแสดงวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม งานแกะสลักไม้โอวี่เจียง งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงแนวทางสนับสนุนมรดกทางวัฒนธรรมผ่านการ พัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งนำไปสู่การบรรลุปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ แม่แบบ จำลองการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในรูปแบบโครงการจัดการ วัฒนธรรมนี้ได้ให้ข้อมูลอ้างอิงที่เป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์และพัฒนาสู่อุตสาหกรรมสำหรับมรดก ทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แขนงอื่น ๆ

2. งานวิจัยนี้ได้สรุปและนำเสนอแม่แบบการจัดการรูปแบบใหม่ที่บูรณาการความดั้งเดิม เข้ากับความทันสมัย รวมถึงบูรณาการวัฒนธรรมเข้ากับการท่องเที่ยวโดยมีการวิเคราะห์วัฒนธรรม และอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเป็นพื้นฐาน แม่แบบดังกล่าวสามารถส่งเสริมการบูรณาการ วัฒนธรรมร่วมกับการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผ่านขั้นตอนการขึ้นนำด้วยนโยบาย การบูร ณาการทรัพยากร การวางแผนแนวทางการใช้งานพื้นที่และการสร้างแบรนด์ เพื่อให้การสนับสนุนการ สืบสานและการพัฒนางานแกะสลักไม้โอวี่เจียงด้วยการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งแม่แบบการจัดการ นี้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแพร่หลาย สามารถเป็นปัจจัยช่วยชี้นำแนวทาง ให้กับการอนุรักษ์และการสร้างเสริมนวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมในภูมิภาคอื่น ๆ

ภาพที่ 6-1 แผนภาพแม่แบบการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฮั่วเจียง (Ji Zhou, 2024)

3. โครงการจัดการของงานวิจัยนี้ไม่เพียงสามารถช่วยรักษาคูณค่าอันเป็นหัวใจสำคัญของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ฮั่วเจียงเอาไว้ โดยผ่านการศึกษาค้นคว้าและการอนุรักษ์เทคนิคดั้งเดิมของงานแกะสลักไม้ฮั่วเจียง โดยที่ในขณะเดียวกันยังส่งเสริมการบูรณาการร่วมกับแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่ ซึ่งช่วยให้ศิลปะดั้งเดิมแขนงนี้ได้เปล่งประกายอีกครั้งภายใต้บริบทยุคสมัยใหม่ด้วยพลังชีวิตใหม่ ซึ่งกลยุทธ์การสร้างสมดุลนี้ได้ให้แนวคิดใหม่สำหรับการกระตุ้นทรัพยากรวัฒนธรรมดั้งเดิมแขนงอื่น ๆ ให้กลับมาเปี่ยมด้วยชีวิตชีวาอีกครั้ง

ข้อเสนอแนะ

แม้งานวิจัยนี้ได้บรรลุผลการวิจัยในเบื้องต้นแล้ว แต่ยังมีหลายประเด็นในการวิจัยที่ควรค่าแก่การสำรวจศึกษาและปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการนำเสนอข้อเสนอแนะบางประการด้วยหวังเพิ่มพูนความลึกซึ้งและขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างไกลยิ่งขึ้น

1. แม้ว่าการวิจัยนี้ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าบทบาทของการจัดการวัฒนธรรมในขอบเขตการส่งเสริมการท่องเที่ยวไปแล้ว แต่ผู้วิจัยเห็นควรว่าการวิเคราะห์อิทธิพลของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงที่มีต่อวิถีชีวิต โครงสร้างทางสังคมและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น ควรมีการศึกษาวิจัยอย่างครอบคลุมรอบด้านมากขึ้น ดังนั้น การวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคตยังสามารถศึกษาวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงโดยเจาะลึกถึงคุณค่าในหลากหลายด้าน มุ่งให้ความสำคัญกับความรู้ความเข้าใจ ท่าทีและความคาดหวังที่ผู้คนท้องถิ่นมีต่องานแกะสลักไม้โอวี่เจียง เพื่อให้เข้าใจถึงอิทธิพลที่วัฒนธรรมการแกะสลักไม้ที่มีต่อสังคมท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ซึ่งไม่เพียงสามารถช่วยสร้างเสริมความมั่นใจในวัฒนธรรมประจำชาติ แต่ยังช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น

2. งานวิจัยนี้ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าแนวทางการพัฒนาการอนุรักษ์และการสืบสานวัฒนธรรมผ่านการวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง ผู้วิจัยเชื่อว่าในอนาคตการวิจัยในด้านนี้ยังสามารถขยายขอบเขตกลุ่มตัวอย่างการวิจัย โดยมุ่งเน้นไปที่การศึกษาประสบการณ์จากโครงการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในภูมิภาคอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จ ให้การวิจัยเผยให้เห็นถึงเอกลักษณ์และศักยภาพของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ได้อย่างครอบคลุมรอบด้านมากขึ้นผ่านวิธีการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ แนวทางขยายต่อยอดการวิจัยนี้ช่วยให้ได้มุมมองและแนวคิดใหม่ ๆ สำหรับการจัดการวัฒนธรรมและการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึงยังช่วยในการออกแบบแม่แบบการจัดการให้สามารถปรับใช้กับวัฒนธรรมอื่น ๆ ได้อย่างแพร่หลาย สอดรับกับกาลยุคสมัยและตลาดผู้บริโภคทางวัฒนธรรมที่มีระดับความหลากหลายผันผวนอย่างต่อเนื่อง

3. งานวิจัยนี้ได้ศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโดยบูรณาการวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงเข้าด้วยกัน ทว่าในการดำเนินโครงการภาคปฏิบัติยังคงมีการวิจัยเพื่อปรับปรุงเนื้อหาโครงการจัดการให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งการใช้อรรถาธิบายผลผลิตและการจัดการอัจฉริยะ การเพิ่มประสบการณ์ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบให้กับนักท่องเที่ยว รวมถึงการยกระดับประสิทธิภาพการสื่อสารเผยแพร่วัฒนธรรมล้วนเป็นแนวทางการวิจัยในอนาคตที่ควรค่าแก่การศึกษา ในขณะเดียวกันยังมีความจำเป็นต้องศึกษาวิธีการส่งเสริมวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงด้วยเทคโนโลยีที่จะเกิดขึ้นใหม่ในอนาคตเพื่อเพิ่มความสามารถในการปรับตัวและความน่าดึงดูดในสังคมยุคสมัยใหม่

4. ในกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยพบว่าการสร้างกลไกสำรวจผลตอบรับที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างมาก ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินโครงการผ่านแบบสอบถาม การสัมภาษณ์และการลงพื้นที่ภาคสนาม ทว่าในการวิจัยในอนาคตควรมีการสร้างกลไกผลตอบรับแบบขับเคลื่อนในระยะยาวและมีประสิทธิภาพเพื่อช่วยให้โครงการสามารถปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพต่อไปตามผลตอบรับจากนักท่องเที่ยวและผู้เข้าร่วมได้แบบทันทั่วถึง เพื่อให้มั่นใจว่าจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและตอบสนองความต้องการของพวกเขาได้ในระยะยาว

กล่าวโดยสรุป งานวิจัยนี้ไม่เพียงให้การสนับสนุนทางทฤษฎีและข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติในการจัดการวัฒนธรรมที่เป็นไปได้สำหรับการอนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง แต่ยังบรรลุผลสำเร็จบางประการในการศึกษาค้นคว้าอิทธิพลที่มีต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว หัวข้อวิจัยนี้ยังมีแนวทางและพื้นที่ในการขยายต่อยอดเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอีกจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงมุ่งหมายศึกษาค้นคว้าวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในอนาคต โดยใช้วิธีและเครื่องมือวิจัยที่หลากหลายมากขึ้น รวมถึงขยายขอบเขตของการวิจัย โดยเฉพาะในประเด็นด้านการสืบสานด้วยนวัตกรรม การบูรณาการกับการท่องเที่ยวอย่างลึกซึ้งและอิทธิพลที่มีต่อเศรษฐกิจและสังคม มุ่งมั่นที่จะให้การสนับสนุนทางตรรกะทฤษฎีที่ครอบคลุมมากขึ้นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้วิจัยยินดีต้อนรับสหายทางวิชาการที่สนใจและอยากให้ความเห็นเกี่ยวกับการวิจัย ร่วมกันส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมพื้นบ้านที่จับต้องไม่ได้

บรรณานุกรม

- Wang, Q. (2012). The origin and decorative art characteristics of Dongyang wood carving. *Art Overview*, (02), 46-47.
- Li, Y. Z. (2010). "Exquisite materials and craftsmanship": The design philosophy in *Zhouli-Dongguan-Kaogongji*. *Journal of Nanjing Art Institute (Fine Arts & Design)*, (05), 78-81.
- Zhang, Z. Q. (2005). A review of Qin and Han sculpture and painting. *New Orient*, 4.
- Cheng, L. (2010). A preliminary study on the research history of the Song Dynasty *Yingzao Fashi* (Doctoral dissertation, Tianjin University).
- Liu, X. Z. (2011). The origins and development of Jiangxi Yujiang's craft wood carving and major wood carving schools in China. *Furniture & Interior Decoration*, (02), 82-84.
- Chen, L. (2020). Research on the inheritance and development of Zhejiang Dongyang wood carving (Master's thesis, Central China Normal University).
- Shen, Q. M. (1997). The origin and characteristics of Chaozhou wood carving. *Journal of Hanshan Normal University*, (03), 118-121.
- Wu, S. (2010). The folk aesthetic attributes and value exploration of Huizhou residential wood carving decoration (Master's thesis, Fudan University).
- Li, X. J. (2013). Research on the decorative wood carving art of traditional Chinese residential buildings (Master's thesis, Qingdao University of Technology).
- Li, H. (2013). An analysis of the cultural implications of traditional Chinese wood carving art. *Sculpture*, (01), 62-63.
- Du, W. C. (2008). Research on traditional wood carving culture and art and its application in interior design (Master's thesis, Nanjing Forestry University).
- Liu, K. L. (2007). On the protection of Chinese intangible cultural heritage in the context of globalization. *Henan Social Sciences*, (01), 25-34+171.
- Liu, X., & Ma, Z. (2020). The current state of development of Chinese wood carving art and its sustainable development research. *Shandong Art*, (04), 50-61.
- Zhou, Y. (2022). Protection and development of intangible cultural tourism resources

under the background of cultural and tourism integration (Master's thesis, Guangxi Normal University).

Pu, L. C., Wang, Y. R., & Zhang, Y. Y. (2023). The "sense-effect" path of intangible cultural heritage inheritance to promote the education of a strong sense of the Chinese nation community: An analysis based on the national intangible cultural heritage project "Hua'er." *Journal of National Education Research*, (06), 37-43.

Ding, Y. Z. (2020). Research on relevant policies and measures for systematic protection of intangible cultural heritage during the 14th Five-Year Plan period. *Management World*, (11), 22-35.

Yang, H. J. (2002). Comparative analysis of Eastern and Western culture and management (Master's thesis, Kunming University of Science and Technology).

Zhao, L. N. (2012). The communication research of the Qinhuai Lantern Festival (Master's thesis, Nanjing Normal University).

Xu, Z. H. (2008). Research on architectural landscape of ancient kiln sites in Jingdezhen (Master's thesis, Suzhou University).

Zhang, H. Z. (2001). The relationship between agenda-setting theory and framing theory in mass communication studies. *Journal of Southwest University for Nationalities (Philosophy and Social Sciences Edition)*, (10), 88-91.

Littlejohn, S. W. (1999). *Theories of human communication* (9th ed.). China Social Sciences Press.

Trigueros, J., & Lacasa-Mas, I. (2018). Colloquy with Maxwell McCombs at the University of Texas at Austin: Agenda-setting, a limitless theory in a connected world. *Church, Communication and Culture*, 1.

Achyut, A. (2013). Theorizing Spiral of Violence: Death of Spiral of Silence Theory. *Journal of Mass Communication and Journalism*, (02).

Tu, W. S. (2022). The research object, context, and key points of Western aesthetics history. *Beauty and Times*, (11), 9-15.

Porol, P. V. (2019). Receptive aesthetics of China's image in the poetry of K. Balmont. *RUDN Journal of Studies in Literature and Journalism*, 1.

Feldman, J. (2016). The simplicity principle in perception and cognition. *Wiley Interdisciplinary Reviews: Cognitive Science*, (5).

- Zuo, Y. Y. (2023). The study of Western aesthetics translation (1978–2000): Based on digital humanities and philology. *Modern Communication (Journal of Communication University of China)*, (12), 117-126.
- Du, X. H. (2024). Form and content in computational aesthetics: A new perspective on art understanding. *Xinjiang Art (Chinese version)*, (04), 51-60.
- Tang, Y. H., & Huang, L. B. (2020). Innovation of management theory and practice in Chinese culture. *Journal of Hunan Industry Polytechnic*, (04), 32-35.
- Zheng, J. (2019). "Opening the eyes to see the world": Western cultural management and education—A summary of the "World Cultural Management and Education" research project. *Art Management (Bilingual)*, (01), 48-62.
- Zhang, D., & Wu, J. P. (2008). *Cultural Management—Surpassing Scientific Management*. Beijing: Tsinghua University Press.
- Shan, S. L., & Li, K. H. (2019). *Research on Chinese Cultural Management (Volume 1)*. Shanghai: Oriental Publishing Center.
- Liu, Z. Y., & Ma, Z. (2023). Analysis and activation of traditional handicraft culture genes: Taking the Shaanxi Eastern Shadow Puppet Carving Craft as a core case. *Journal of Qinghai University for Nationalities (Social Sciences Edition)*, (04), 100-109.
- Wu, S. (2020). Research on the inheritance and innovation of Chinese traditional handicrafts (Master's thesis, Wuhan Textile University).
- Liu, Y. (2023). Research on art management in the context of cultural and tourism integration: Taking the intersection of performing arts and cultural tourism as an example. *Tourism and Photography*, (20), 40-42.
- Tang, Y., & Huang, L. B. (2006). In-depth exploration of cultural connotation to promote the sustainable development of the tourism industry. *Enterprise Economy*, (11), 99-101.
- Editorial Committee of Yingtan City Chronicles, & Li, Z. Y. (2003). *Yingtan City Chronicles (Middle Volume)*. Beijing: Local Chronicles Press.
- Wang, S. X. (2020). Research on the current status and modern development path of the Yujiang wood carving industry in Jiangxi. *Tomorrow's Fashion*, (24), 146-147.

ภาคผนวก 1
เครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวและศิลปะแกะสลักไม้ ของอวีเจียง

คำชี้แจงข้อมูลพื้นฐานของแบบสอบถาม:

1. เนื้อหาของแบบสอบถาม:

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการสำรวจระดับความเข้าใจของสาธารณชนที่มีต่อศิลปะแกะสลักไม้อวีเจียง ระดับการรับรู้ด้านภาพลักษณ์การท่องเที่ยว และช่องทางสื่อสารประชาสัมพันธ์ ตลอดจนสถานการณ์ปัจจุบันและประเด็นปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นงานแกะสลักไม้อวีเจียง เพื่อสำรวจและศึกษาว่าภายใต้กระแสการพัฒนาด้านการท่องเที่ยววัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ งานแกะสลักไม้อวีเจียงจำเป็นต้องออกแบบภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์ อัตลักษณ์ทางศิลปะ และภาพลักษณ์ประจำท้องถิ่นในเขตอวีเจียงจากแง่มุมใด แล้วจึงนำเสนอข้อเสนอแนะด้านการออกแบบเพื่อนำไปพัฒนาการจัดการวัฒนธรรมในลำดับต่อไป เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติเพื่อรวบรวมข้อมูลและข้อมูลเชิงสถิติที่สามารถใช้เป็นข้อสนับสนุนเชิงอ้างอิงในการวิจัยเพื่อนำเสนอแผนการจัดการภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวศิลปะการแกะสลักไม้อวีเจียง

2. การออกแบบเนื้อหาแบบสอบถาม:

เนื้อหาในแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วยคำถามปรนัยแบบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวและเลือกตอบได้หลายคำตอบ ซึ่งผู้วิจัยอิงจากวัตถุประสงค์ในการสำรวจข้อมูลแล้วจำแนกเนื้อหาข้อคำถามออกเป็นได้ 3 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นคำถามทั่วไปเพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม อาทิ เพศ อายุ อาชีพ และระดับองค์ความรู้ทางวัฒนธรรม ฯลฯ เพื่อสำรวจระดับองค์ความรู้เกี่ยวกับศิลปะการแกะสลักไม้อวีเจียงของประชากรตัวอย่างแต่ละบุคคลในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ข้อคำถามเพื่อสำรวจข้อมูลความรู้ความเข้าใจต่อศิลปะการแกะสลักไม้อวีเจียงและเมื่ออวีเจียง เป็นการตรวจสอบระดับความแตกฉานในศิลปะการแกะสลักไม้อวีเจียงและองค์ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่ในเขตเมืองอวีเจียงของสาธารณชน รวมถึงสำรวจช่องทางการรับรู้และทำความเข้าใจข่าวสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์เหตุปัจจัยที่

ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่คุ้นเคยหรือมีระดับการรับรู้และเข้าใจในศิลปะการแกะสลักไม้โอวี้เจียงและเมืองโอวี้เจียงมากเท่าที่ควร แล้วนำข้อมูลในส่วนนี้ไปใช้ในการปรับปรุงวิธีประชาสัมพันธ์ ตลอดจนสำรวจวิธีจัดการภาพลักษณ์เชิงศิลปะและภูมิภาคของศิลปะการแกะสลักไม้โอวี้เจียง

3. ถามเพื่อสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผลงานแกะสลักไม้โอวี้เจียง เป็นข้อคำถามเพื่อรวบรวมและจัดทำข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับประเภทผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี้เจียง การวางตำแหน่งทางการตลาด และระดับราคาในแง่ของผู้ตอบแบบสอบถาม รวมถึงการรวบรวมความคาดหวังในการปรับปรุงทิศทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี้เจียงจากปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ โครงสร้างผลิตภัณฑ์ในปัจจุบัน การวางจุดยืนของผลิตภัณฑ์ และความคิดสร้างสรรค์ในผลิตภัณฑ์ เพื่อสำรวจแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคตสำหรับการจัดการภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้โอวี้เจียง

3. กลุ่มประชากรเป้าหมายของแบบสอบถาม:

แบบสอบถามฉบับนี้ส่วนใหญ่มุ่งเป้าไปที่ผู้อยู่อาศัยถาวรในเขตเมืองโอวี้เจียง มณฑลเจียงซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน รวมถึงนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเขตโอวี้เจียงในแต่ละช่วงวัย โดยจำนวนแบบสอบถามอยู่ที่ผู้วิจัยต้องการแจกจ่ายอยู่ที่ 100-200 ชุดโดยประมาณ

4. วิธีแจกจ่ายแบบสอบถามและวิธีรวบรวมข้อมูล:

แบบสอบถามฉบับนี้แจกจ่ายทั้งทางแพลตฟอร์มออนไลน์และในรูปแบบแบบสอบถามสื่อสิ่งพิมพ์ โดยการสำรวจผ่านทางแบบสอบถามสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้วิจัยดำเนินการแจกจ่ายแบบสอบถามผ่านอาสาสมัครและรอเก็บรวบรวมผลแบบสอบถามสื่อสิ่งพิมพ์ผ่าน ณ จุดที่ทำการแจกแบบสอบถาม ส่วนแบบสอบถามทางออนไลน์ ผู้วิจัยดำเนินการผ่านแพลตฟอร์มการสนทนาของกลุ่มของซอฟต์แวร์โซเชียล “WeChat” ซึ่งมีฟังก์ชันสร้างตารางข้อมูลสถิติ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงสำหรับข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้

ช่องทางติดต่อ: Mr.Zhou Ji อีเมล: 309399641@qq.com

นิสิตหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจงของผู้ตอบแบบสอบถาม : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

1.เพศ: ☐ ชาย ☐ หญิง

2.อายุ

☐ ต่ำกว่า 18 ปี

☐ 19-29 ปี

☐ 30-49 ปี

☐ 50-59 ปี

☐ 60 ปีขึ้นไป

3.ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด:

☐ ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา

☐ ระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย-ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

☐ ระดับปริญญาตรี

☐ ตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป

4.อาชีพ

☐ ข้าราชการ เจ้าพนักงานในราชการ หน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ ในสังกัดภาครัฐ

☐ บุคลากรในองค์กรและสถาบันอื่น ๆ ในสังกัดเอกชน

☐ พนักงานบริการหรือพนักงานในธุรกิจการค้า

☐ บุคลากรในอุตสาหกรรมหรือฝ่ายผลิต

☐ นักเรียน นักศึกษา

☐ ประกอบอาชีพอิสระ

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ):

5.คุณรู้จัก “งานแกะสลักไม้โอวี่เจียง” หรือไม่?

- ☐ รู้จัก
- ☐ ไม่รู้จักเลย (โปรดข้ามไปที่คำถามข้อที่ 8)

6.ข้อใดต่อไปนี้เป็นช่องทางหลักที่คุณได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ “งานแกะสลักไม้โอวี่เจียง” (สามารถเลือกได้หลายคำตอบ)

- ☐ โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร และช่องทางสื่อดั้งเดิมอื่น ๆ
- ☐ Wechat, Weibo, Xiaohongshu และแพลตฟอร์มออนไลน์อื่น ๆ
- ☐ bilibili, Douyin, Weishi และแพลตฟอร์มนำเสนอสื่อวิดีโออื่น ๆ
- ☐ เว็บไซต์ท่องเที่ยว
- ☐ เพื่อนและครอบครัว
- ☐ ได้รับการแนะนำจากบริษัททัวร์
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ):

7.คุณทราบถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักไม้โอวี่เจียงในเรื่องใดต่อไปนี้? (สามารถเลือกได้หลายคำตอบ)

- ☐ จางกั๋วสี้และบริษัทงานแกะสลักไม้ในเครือกั๋วสี้กรุ๊ป
- ☐ ผลิตภัณฑ์ อาทิ กล้องไม้การบูรและแท่นบูชาไม้แกะสลัก ฯลฯ
- ☐ งานศิลป์แกะสลักไม้
- ☐ ช่างแกะสลักไม้หรือช่างฝีมือชั้นบรมครู
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ):

8.คุณคิดว่างานไม้แกะสลักโอวี่เจียงได้รับการประชาสัมพันธ์หรือกล่าวถึงในระดับใด?

- ☐ ดีมาก
- ☐ ดี
- ☐ ปานกลาง
- ☐ แย่
- ☐ แย่มาก

9. คุณคิดว่าอวีเจียงควรปรับปรุงปัจจัยด้านใดบ้างเพื่อพัฒนาศิลปะการแกะสลักไม้อวีเจียง?

(สามารถเลือกได้หลายคำตอบ)

- ☐ การคมนาคมในท้องถิ่น
- ☐ การต้อนรับแขกในรูปแบบการท่องเที่ยว
- ☐ สิ่งอำนวยความสะดวกที่คอยให้บริการภายในพื้นที่
- ☐ การแนะนำหรือเชิญชวนไปยังสิ่งที่ควรเยี่ยมชม
- ☐ การจัดนิทรรศการ
- ☐ การจัดจำหน่ายสินค้า
- ☐ กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ):

10. คุณจะแนะนำให้ญาติหรือเพื่อนของคุณเดินทางมาท่องเที่ยวที่อวีเจียงหรือไม่?

- ☐ แน่นอน
- ☐ ไม่
- ☐ ไม่แน่ใจ

11. คุณต้องการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะงานแกะสลักไม้อวีเจียง ประสบการณ์การท่องเที่ยวในอวีเจียง ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นหรือไม่?

- ☐ ต้องการ
- ☐ ไม่ต้องการ
- ☐ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์

12. ข้อมูลเกี่ยวกับงานแกะสลักไม้อวีเจียงข้อใดต่อไปนี้เป็นที่คุณรู้สึกสนใจเป็นพิเศษ (สามารถเลือกได้หลายคำตอบ)

- ☐ ประสบการณ์ในการซื้อผลิตภัณฑ์
- ☐ ประสบการณ์ทัวร์พิพิธภัณฑ์และศูนย์จัดแสดงผลงาน
- ☐ ประสบการณ์เยี่ยมชมและการเข้าร่วมกิจกรรมเวิร์กช็อปเชิงสร้างสรรค์
- ☐ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางศิลปะกับช่างฝีมือ
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ):

13.ผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้ประเภทใดต่อไปนี้ที่คุณรู้สึกสนใจมากที่สุด?

- ☐ งานแกะสลักไม้ที่ใช้ประกอบพิธีสักการะบวงสรวงทางศาสนา
- ☐ งานแกะสลักไม้เพื่อการประดับตกแต่ง
- ☐ งานแกะสลักไม้ประเภทเครื่องเรือน
- ☐ งานแกะสลักไม้เชิงสร้างสรรค์สมัยใหม่

14.อะไรคือสาเหตุที่ทำให้คุณรู้จักและเข้าใจในศิลปะการแกะสลักไม้อวี้เจียง? (สามารถเลือกได้หลายคำตอบ)

- ☐ เพราะอวี้เจียงตั้งอยู่ใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A
- ☐ มีความต้องการด้านการบริโภคงานศิลปะ
- ☐ สืบเนื่องจากข้อกำหนดทางวิชาการหรือการทำงาน
- ☐ มีความชื่นชมในศิลปวัฒนธรรม จึงสนใจความสนใจทางศิลปะเป็นส่วนตัว
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ):

15.คุณมีข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนางานแกะสลักไม้อวี้เจียงอย่างไร? (อัตร้อย)

.....

แบบสัมภาษณ์สำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้ เจียง

คำชี้แจงข้อมูลพื้นฐานของแบบสัมภาษณ์:

1. เนื้อหาของแบบสัมภาษณ์:

1. ภูมิปัญญาพื้นบ้านวัฒนธรรมการแกะสลักไม้วีเจียง: เทคนิค รูปแบบลวดลาย งานฝีมือ วัสดุ นัยแฝงทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของงานแกะสลักไม้วีเจียง รูปแบบและสถานการณ์ปัจจุบัน ด้านการสืบสานงานแกะสลักไม้วีเจียง รวมถึงเทคนิคและกลยุทธ์การสืบสานงานแกะสลักไม้วีเจียง เชิงสร้างสรรค์ที่มีความแปลกใหม่ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมประจำภูมิภาค สไตล์ ศิลปะ และภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว

2. อุตสาหกรรมการผลิตงานแกะสลักไม้วีเจียงสมัยใหม่: โครงสร้างอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้วีเจียง ทั้งสถานการณ์ด้านการพัฒนาและปัญหาที่มีอยู่ในอุตสาหกรรม ปัจจุบัน กลยุทธ์การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างการวางจุดยืนของผลิตภัณฑ์กับภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว

2. กลุ่มประชากรเป้าหมายของแบบสัมภาษณ์:

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ออกแบบและจัดทำขึ้นเพื่อสัมภาษณ์กลุ่มประชากรเป้าหมายจำนวน 8 คน ได้แก่

1. ผู้สืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้ระดับมณฑลขึ้นไปที่ได้รับการยอมรับจากภาครัฐจำนวน 2 ท่าน
2. ช่างฝีมือฝึกหัดที่ฝึกอบรมอยู่ในสตูดิโอของผู้สืบทอดงานแกะสลักไม้จำนวน 1 ท่าน
3. นักวิชาการด้านศิลปะการแกะสลักไม้และวัฒนธรรมพื้นบ้านวีเจียงจำนวน 1 ท่าน
4. คณะกรรมการในสมาคมอุตสาหกรรมศิลปะแกะสลักไม้จำนวน 1 ท่าน
5. ผู้รับผิดชอบฝ่ายการจัดการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในสังกัดหน่วยงานภาครัฐจำนวน 1 คน
6. ผู้จัดการองค์กรธุรกิจงานแกะสลักไม้จำนวน 1 คน
7. เจ้าหน้าที่เทคนิคในอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้จำนวน 1 ท่าน

3. วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์:

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ออกแบบและจัดทำขึ้นเพื่อสอบถามข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี้เจียงทั้งเจ้าพนักงานในองค์กรการค้า ผู้จัดการและช่างฝีมือผู้ดำเนินงานผลิตงานแกะสลักไม้อวี้เจียง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจภูมิปัญญาท้องถิ่นและสถานการณ์ด้านการพัฒนาในปัจจุบันของอุตสาหกรรมของงานแกะสลักไม้อวี้เจียง ตลอดจนทำความเข้าใจถึงเหตุปัจจัยและปัญหาที่งานแกะสลักไม้อวี้เจียงกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์วิธีการที่มีความเป็นไปได้และอิทธิพลของงานแกะสลักไม้อวี้เจียงที่สามารถนำมาต่อยอดในการจัดการภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของอวี้เจียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. โครงสร้างการสัมภาษณ์:

ผู้วิจัยกำหนดจำนวนข้อคำถามในการสัมภาษณ์แต่ละครั้งอยู่ที่ 4-5 คำถาม ประกอบด้วยคำถามตั้งแต่ข้อมูลพื้นฐาน เรื่อยไปจนถึงมุมมอง ข้อเสนอแนะและประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ที่เปิดกว้างให้ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถตอบคำถามได้อย่างอิสระ

5. วิธีการเข้าถึงและรวบรวมข้อมูล:

เป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงสำหรับข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้

ช่องทางติดต่อ: Mr.Zhou Ji อีเมลล์: 309399641@qq.com

นิสิตหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Part A ข้อคำถามสำหรับผู้สืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมงานแกะสลักไม้และนักวิชาการ	
1	เส้นทางพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียงเป็นอย่างไร?
2	ศิลปะการแกะสลักไม้อวี่เจียงมีงานฝีมือและเทคนิครูปแบบใดบ้าง?
3	อัตลักษณ์ทางศิลปะและสุนทรียภาพในสไตล์ศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี่เจียงเป็นอย่างไร?
4	รูปแบบและสถานการณ์ปัจจุบันด้านการสืบสานของงานแกะสลักไม้อวี่เจียงเป็นอย่างไร?
5	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ในศิลปะการแกะสลักไม้อวี่เจียง?
6	คุณคิดว่างานแกะสลักไม้อวี่เจียงจะสามารถบูรณาการร่วมกับการท่องเที่ยวในระดับเชิงลึกได้หรือไม่?
7	เพื่อสร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวงานแกะสลักไม้อวี่เจียง คุณคิดว่าในด้านศิลปะและงานฝีมือควรมีความพยายามอย่างไร?
8	คุณคิดว่าจุดใดคือความยากในการสร้างภาพลักษณ์ทางศิลปะของงานแกะสลักไม้อวี่เจียง?
Part B ผู้จัดการองค์กรธุรกิจและผู้ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้รายบุคคล	
1	โปรดอธิบายถึงความเข้าใจของคุณเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียง
2	ประเภทผลิตภัณฑ์และจุดยืนทางการตลาดของงานแกะสลักไม้อวี่เจียงเป็นอย่างไร?
3	สถานการณ์ปัจจุบันและปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมงานแกะสลักไม้อวี่เจียงเป็นอย่างไร?
4	ในฐานะผู้ประกอบการค้าผลิตภัณฑ์ คุณมีแนวทางในการส่งเสริมวัฒนธรรมการแกะสลักไม้อวี่เจียงในกระบวนการออกแบบ การผลิต และจัดจำหน่ายอย่างไร?
5	กระบวนการออกแบบ พัฒนาต่อยอดและผลิตผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้อวี่เจียงเป็นอย่างไร?
6	คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ แล้วปัจจุบันมีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้อวี่เจียงหรือไม่?
7	คุณคิดว่าผลิตภัณฑ์งานแกะสลักไม้อวี่เจียงสามารถสร้างภาพลักษณ์ด้านผลิตภัณฑ์ที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวได้หรือไม่?
8	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์งานแกะสลักไม้อวี่เจียง รวมถึงโครงการส่งเสริมประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวในเขตอวี่เจียง?

Part C บุคลากรจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและสมาคมอุตสาหกรรมศิลปะ	
1	คุณคิดอย่างไรกับตำแหน่งผู้นำด้านการพัฒนาวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียงของทางภาครัฐ (สมาคม)?
2	คุณคิดว่ารัฐบาล (สมาคม) สามารถให้การสนับสนุนการพัฒนางานแกะสลักไม้โอวี่เจียงได้อย่างไรบ้าง?
3	คุณคิดว่าประชาชนทั่วไปมีความจำเป็นต้องศึกษาและวิจัยวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม ศิลปะการแกะสลักไม้โอวี่เจียงในฐานะหรือไม่? เพราะเหตุใด?
4	คุณมีประสบการณ์รูปแบบใดบ้างในฐานะเจ้าหน้าที่รัฐบาล (สมาคม) ในการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง?
5	คุณคิดว่าจุดใดคือความยากในกระบวนการจัดการวัฒนธรรมการแกะสลักไม้โอวี่เจียง?
6	คุณคิดว่างานแกะสลักไม้โอวี่เจียงสามารถบูรณาการร่วมกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ได้หรือไม่? แล้วมีแนวทางอย่างไร?
7	จะสามารถสร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของเขตโอวี่เจียงได้อย่างไร? จากประสบการณ์ด้านการทำงาน คุณมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่?
8	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรกับภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวสมัยใหม่ของงานแกะสลักไม้โอวี่เจียง?

ภาคผนวก 2

ใบตอบรับการตีพิมพ์บทความ

Journal of Modern Learning Development

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่

บก.พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190

โทร. 094-7095636 ID Line: teckapko

25 มิถุนายน 2567

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความ **Journal of Modern Learning Development**

เรียน Ji Zhou, ภาษา เรื่องชีวิติน และ ศุภรา อรุณศรีมรกต

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง “ทัศนศิลป์ไม่แกะสลักอวีเจียง: การจัดการวัฒนธรรมเพื่อสืบทอดและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม” เพื่อลงตีพิมพ์บทความใน Journal of Modern Learning Development ISSN 2673-074X (Print) E-ISSN 2697-455X (Online) ซึ่งอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2 โดยการรับรองของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย ตั้งแต่ 1 มกราคม 2563 – 31 ธันวาคม 2567 กองบรรณาธิการได้เสนอบทความต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (Peer Review) พิจารณาตรวจแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ก่อนตีพิมพ์นั้น

ในการนี้ กองบรรณาธิการขอแจ้งให้ท่านทราบว่า บทความของท่านได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (Peer Review) จากสถาบันที่หลากหลาย และไม่ได้มาจากสถาบันเดียวกันกับผู้เขียนบทความเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะตีพิมพ์ใน Journal of Modern Learning Development ปีที่ 9 ฉบับที่ 11 ประจำเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ดร.ธีรณัย กัปโก)

บรรณาธิการ Journal of Modern Learning Development

TCI กลุ่ม 2

<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/index>

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	JI ZHOU
วัน เดือน ปี เกิด	10 October 1989
สถานที่เกิด	Jiang Xi
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	Yingtian Jiang Xi, China
ตำแหน่งและประวัติการ ทำงาน	Judge clerk
ประวัติการศึกษา	Department of Aesthetics at Jingdezhen Ceramic University
รางวัลหรือทุนการศึกษา	2012-2015 Received 1-2 scholarships for three consecutive years